
*
**
**Rudrayamala tantra
**
**Created from a devanagari electronically typeset file prepared
** by Dr. Sudhakar Malaviya
**then converted to roman transliteration by computer programs
**created by the Muktabodha Indological Research Institute.
**
** Copyright (c) Muktabodha Indological Research Institute
** THIS TEXT FILE IS FOR REFERENCE PURPOSES ONLY.
**
**Encoded in Velthius transliteration
**
** Revision 1 June 14, 2007

अथ प्रथमः पटलः

भैरव उवाच

परा श्रीपरमेशानीवदनाम्भोजनिःसृतम्।

श्रीयामलं महातन्त्रं स्वतन्त्रं विष्णुयामलम्॥ १-१ ॥

शक्तियामलमाख्यातं ब्रह्मणः स्तुतिहेतुना।

ब्रह्मयामलवेदाङ्गं सर्वञ्च कथितं प्रिये॥ १-२ ॥

इदानीमुत्तराकाण्डं वद श्रीरुद्रयामलम्।

यदि भाग्यवशाद् देवि तव श्रीमुखपङ्कजे॥ १-३ ॥

यानि यानि स्वतन्त्राणि संदत्तानि महीतले।

प्रकाशय महातन्त्रं नान्यतन्त्रेषु तृप्तिमान्॥ १-४॥

सर्ववेदान्तवेदेषु कथितव्यं ततः परम्।

तदा ते भक्तवर्गाणां सिद्धिः सञ्चरते ध्रुवम्॥ १-५॥

यदि भक्ते दया भद्रे वद त्रिपुरसुन्दरि

महाभैरववाक्यञ्च पङ्कजायतलोचना॥ १-६॥

श्रुत्वोवाच महाकाली कथयामास भैरवम्।

भैरवी उवाच

शम्भो महात्मदर्पघ्न कामहीन कुलाकुल॥ १-७॥

चन्द्रमण्डलशीर्षाक्ष हालाहलनिषेवक।

अद्वितीयाघोरमूर्त्ते रक्तवर्णशिखोज्ज्वल॥ १-८॥

महाऋषिपते देव सर्वेषाञ्च नमो नमः।

सर्वेषां प्राणमथन शृणु आनन्दभैरव ॥ १-९ ॥

आदौ बालाभैरवीणां साधनं षट्कलात्मकम्।

पश्चात् कुमारीललितासाधनं परमाद्भुतम् ॥ १-१० ॥

कुरुकुल्लाविप्रचित्तासाधनं शक्तिसाधनम्।

योगिनीखेचरीयक्षकन्यकासाधनं ततः ॥ १-११ ॥

उन्मत्तभैरवीविद्या--कालीविद्यादिसाधनम्।

पञ्चमुद्रासाधनञ्च पञ्चबाणादिसाधनम् ॥ १-१२ ॥

प्रत्यङ्गिरासाधनञ्च कलौ साक्षात्करं परम्।

हरितालिकास्वर्णविद्याधूम्रविद्यादिसाधनम् ॥ १-१३ ॥

आकाशगङ्गा विविधा कन्यकासाधनं ततः।

भ्रूलतासाधनं सिद्धसाधनं तदनन्तरम् ॥ १-१४ ॥

उल्काविद्यासाधनं च पञ्चतारादिसाधनम्।

अपराजितापुरुहूताचामुण्डासाधनं ततः ॥ १-१५ ॥

कालिकासाधनं कौलसाधनं घनसाधनम्।
चचीकासाधनं पश्चात् घर्घरासाधनं ततः ॥ १-१६ ॥

विमलासाधनं रौद्रीत्रिपुरासाधनं ततः।
सम्पत्प्रदासप्तकूटासाधनंचेटीसाधनम्।
शक्तिकूटादिषट्कूटानवकूटादिसाधनम् ॥ १-१७ ॥

कनकाभाकाञ्चनाभावह्याभासाधनं ततः।
वज्रकूटापञ्चकूटासकलासाधनं ततः ॥ १-१८ ॥

तारिणीसाधनं पश्चात् षोडशीसाधनं स्मृतम्।
छिन्नादि--उग्रप्रचण्ड्यादिसाधनं सुमनोहरम् ॥ १-१९ ॥

उल्कामुखीरक्तमुखीसाधनं वीरसाधनम्।
नानाविधाननिर्माणशवसाधनमेव च ॥ १-२० ॥

कृत्वा देवीसाधनञ्च कृत्वाहिसाधनं ततः।
नक्षत्रविद्यापटलं कालीपटलमेव च ॥ १-२१ ॥

श्मशानकालिकादेवीसाधनं भूतसाधनम्।

रतिक्रीडासाधनञ्च सुन्दरीसाधनं तथा ॥ १-२२ ॥

महामालासाधनञ्च महामायादिसाधनम्।

भद्रकालीसाधनञ्च नीलासाधनमेव च ॥ १-२३ ॥

भुवनेशीसाधनञ्च दुर्गासाधनमेव च।

वाराहीगारुडीचान्द्रीसाधनं परमाद्भुतम् ॥ १-२४ ॥

ब्रह्माणीसाधनं पश्चाद् हंसीसाधनमुत्तमम्।

माहेश्वरीसाधनञ्च कौमारीसाधनं तथा ॥ १-२५ ॥

वैष्णवीसाधनं धात्रीधनदारतिसाधनम्।

पञ्चाभ्राबलिपूर्णास्या नारसिंहीसुसाधनम् ॥ १-२६ ॥

कालिन्दीरुक्मिणीविद्याराधाविद्यादिसाधनम्।

गोपीश्वरीपद्मनेत्रापद्ममालादिसाधनम् ॥ १-२७ ॥

मुण्डमालासाधनञ्च भृङ्गारीसाधनं ततः।

सकलाकर्षणीविद्याकपालिन्यादिसाधनम् ॥ १-२८ ॥

गुह्यकालीसाधनञ्च बगलामुखीसाधनम्।

महाबालासाधनञ्च कलावत्यादिसाधनम् ॥ १-२९ ॥

कुलजाकलिकाकक्षाकुक्कुटीसाधनं महत्।

चिञ्चादेवीसाधनञ्च शाङ्करीगूढसाधनम् ॥ १-३० ॥

प्रफुल्लान्जमुखीविद्याकाकिनीसाधनं ततः।

कुब्जिकासाधनं नित्यासरस्वत्यादिसाधनम् ॥ १-३१ ॥

भूर्लैखाशशिमुकुटा--उग्रकाल्यादिसाधनम्।

मणिद्वीपेश्वरीधात्रीसाधनं यक्षसाधनम् ॥ १-३२ ॥

केतकीकमलाकान्तिप्रदाभेद्यादिसाधनम्।

वागीश्वरीमहाविद्या अन्नपूर्णादिसाधनम् ॥ १-३३ ॥

वज्रदण्डारक्तमयीमन्वारीसाधनं तथा।

हस्तिनीहस्तिकर्णाद्यामातङ्गीसाधनं ततः ॥ १-३४ ॥

परानन्दानन्दमयीसाधनं गतिसाधनम्।

कामेश्वरीमहालज्जाज्वालिनीसाधनं वसोः ॥ १-३५ ॥

गौरीवेतालकङ्कालीवासवीसाधनं तथा।

चन्द्रास्यासूर्यकिरणारटन्तीसाधनं ततः ॥ १-३६ ॥

किङ्गिनी पावनीविद्या अवधूतेश्वरीति च।

एतासां सिद्धविद्यानां साधनाद्गुद्र एव सः ॥ १-३७ ॥

अलकाकलियुगस्थाशक्तिटङ्कारसाधनम्।

हरिणीमोहिनीक्षिप्रातृष्यादिसाधनं तथा ॥ १-३८ ॥

अट्टहासाघोरनादामहामेघादिसाधनम्।

वल्लरीकौरविण्यादिसाधनं परमाद्भुतम् ॥ १-३९ ॥

रङ्गिणीसाधनं पश्चाद् नन्दकन्यादिसाधनम्।

मन्दिरासाधनं कात्यायनीसाधनमेव च ॥ १-४० ॥

रजनीराजतीघोनासाधनं तालसाधनम्।

पादुकासाधनं चित्तासाधनं रविसाधनम् ॥ १-४१ ॥

मुनिनाथेश्वरीशान्तिवल्लभासाधनं तथा।

मदिरासाधनं वीरभद्रासाधनमेव हि ॥ १-४२ ॥

मुण्डालीकालिनीदैत्यदंशिनीसाधनं ततः ।

प्रविष्टवर्णालघिमामीनादिसाधनं महत् ॥ १-४३ ॥

फेत्कारीसाधनं भल्लातकीसाधनमद्भुतम् ।

उड्डीयानेश्वरीपूर्णागिरिजासाधनं तथा ॥ १-४४ ॥

सौकरीराजवशिनीदीर्घजङ्घादिसाधनम् ।

अयोध्यापूजितादेवीद्राविणीसाधनाद्भुतम् ॥ १-४५ ॥

ज्वालामुखीसाधनञ्च कृष्णजिह्वादिसाधनम् ।

पञ्चवक्त्रप्रियाविद्यानन्तविद्यादिसाधनम् ॥ १-४६ ॥

श्रीविद्याभुवनेशानीसाधनं कायसाधनम् ।

रक्तमालामहाचण्डीमहाज्वालादिसाधनम् ॥ १-४७ ॥

प्रक्षिप्तामन्त्रिकाकामपूजिताभक्तिसाधनम् ।

श्वासस्थावायवीप्राप्तालेलिहानादिसाधनम् ॥ १-४८ ॥

भैरवीलसितापृथ्वीवाटुकीसाधनं तथा।

अगम्या--आकुलीमौलीन्द्राञ्जनमन्त्रसाधनम्॥ १-४९॥

कुलावतीकुलक्षितारतिचीनादिसाधनम्।

शिवाक्रोडादितरुणीनायिकामन्त्रसाधनम्॥ १-५०॥

साधनं शैलवासिन्या अकस्मात् सिद्धिवर्धनम्।

मन्त्रयन्त्रस्वतन्त्रादिपूज्यमानाः परात्पराः॥ १-५१॥

एताः सर्वाः कलियुगे कालिका हरकोमलाः।

मन्त्राद्या येन सिद्ध्यन्ति सत्यं सत्यं न संशयः॥ १-५२॥

महाकाल शिवानन्द परमानन्दपारग।

भक्तानामनुरागेण विद्यारत्नं पुनः शृणु॥ १-५३॥

आदौ वैष्णवदेवस्य मन्त्राणां नित्यसाधनम्।

ततस्ते मङ्गलं मन्त्रसाधनं परमाद्भुतम्॥ १-५४॥

अकस्माद्विहिता सिद्धिर्येन सिद्ध्यति भूतले।

बालभैरवयोगेन्द्रसाधनं शिवसाधनम्॥ १-५५॥

महाकालसाधनञ्च तथा रामेश्वरस्य च।

अघोरमूर्त्ते रमणासाधनं शृणु यत्नतः ॥ १-५६ ॥

क्रोधराजभूतराजकचक्रादिसाधनम्।

गिरीन्द्रसाधनं पश्चात् कुलनाथस्य साधनम् ॥ १-५७ ॥

बटुकेशादिश्रीकण्ठेशादिसाधनमेव च।

मृत्युञ्जयस्य रौद्रस्य कालान्तकहरस्य च ॥ १-५८ ॥

उन्मत्तभैरवस्यापि तथा पञ्चास्यकस्य च।

कैलासेशस्य शम्भोश्च तथा शूलिन एव च ॥ १-५९ ॥

भार्गवेशस्य सर्वस्य महाकालस्य साधनम्।

सुरान्तकस्य पूर्णस्य तथा देवस्य शङ्कर ॥ १-६० ॥

हरिद्रागणनाथस्य वरदेश्वरमालिनः।

ऊर्ध्वकेशस्य धूम्रस्य जटिलस्यापि साधनम् ॥ १-६१ ॥

आनन्दभैरवस्यापि बाणनाथस्य साधनम्।

करीन्द्रस्य शुभाङ्गस्य हिल्लोलमर्दकस्य च ॥ १-६२ ॥

पुष्पनाथेश्वरस्यापि वृषनाथस्य साधनम्।

अष्टमूर्त्तेः कालमूर्त्तेश्चन्द्रशेखरसाधनम् ॥ १-६३ ॥

क्रमुकस्यापि घोरस्य कुबेराधितस्य च।

त्रिपुरान्तकमन्त्रस्य कमलाक्षस्य साधनम् ॥ १-६४ ॥

इत्यादिसिद्धमन्त्राणां मन्त्रार्थं विविधं मुदा।

उदितं तद्विशेषेण सुविस्तार्य शृणुष्व तत् ॥ १-६५ ॥

इन्द्रादिदेवता सर्वा येन सिद्ध्यन्ति भूतले।

तत्प्रकारं महादेव सावधानोऽवधारय ॥ १-६६ ॥

उपविद्यासाधनञ्च मन्त्राणि विविधानि च।

नानाकर्माणि धर्माणि षड्धर्मसाधनानि च ॥ १-६७ ॥

श्रीरामसाधनं यक्षसाधनं योगसाधनम्।

सर्वविद्यासाधनञ्च राजज्वालादिसाधनम् ॥ १-६८ ॥

मन्त्रसिद्धिप्रकारञ्च हनुमत्साधनादिकम्।
विषज्वालासाधनञ्च पाताललोकसाधनम् ॥ १-६९ ॥

भूतलिपिप्रकारञ्च तत्तत्साधनमेव च।
नवकन्यासाधनञ्च अष्टसिद्धिप्रकारकम् ॥ १-७० ॥

आसनानि च अङ्गानि साधनानि बहूनि च।
कात्यायनीसाधनानि चेटीसाधनमेव च ॥ १-७१ ॥

कृष्णमार्जारसिद्धिश्च खड्गसिद्धिस्ततः परम्।
पादुकाजङ्घसिद्धिश्च निजजिह्वादिसाधनम् ॥ १-७२ ॥

संस्कारगुटिकासिद्धिः खेचरीसिद्धिरेव च।
भूप्रवेशप्रकारत्वं नित्यतुङ्गादिसाधनम् ॥ १-७३ ॥

स्तम्भनं दारुणं पश्चादाकर्षणं मुनेरपि।
नानाविधानि देवेश औषधादीनि यानि च ॥ १-७४ ॥

हरितालादिसिद्धिश्च रसपारदसाधनम्।
नानारससमुद्भूतं रसभस्मादिसाधनम् ॥ १-७५ ॥

वृद्धस्य तरुणाकारं साधनं परमाद्भुतम्।
वैजयन्तीसाधनञ्च चरित्रं वासकस्य च ॥ १-७६ ॥

शिवाचरित्रमश्वस्य चरित्रं वायसस्य च।
कुमारीणां प्रकारं तु वज्राणां वारणं तथा ॥ १-७७ ॥

सम्पत्तिसाधनं देशसाधनं कामसाधनम्।
गुरुपूजाविधानञ्च गुरुसन्तोषसाधनम् ॥ १-७८ ॥

निजदेवाराधनञ्च निजसाधनमेव च।
वारुणीपैष्टिकीगौडीकैतकीमाध्विसाधनम् ॥ १-७९ ॥

स्वदेहगमनं स्वर्गे मर्त्ये मर्त्यैश्च दुर्लभम्।
शरीरवर्धनञ्चैव कृष्णभावस्य साधनम् ॥ १-८० ॥

नयनाकर्षणञ्चैव कालसर्पस्य दर्शनम्।
रणक्षोभप्रकारञ्च पञ्चेन्द्रियनिवारणम् ॥ १-८१ ॥

योगविद्यासाधनञ्च भक्षप्रस्थनिरूपणम्।

चान्द्रायणव्रतञ्चैव शृणु तद्योगसिद्धये ॥ १-८२ ॥

यामलाग्रेण शंसन्ति यानि सर्वाणि कानि च।
ब्रह्माण्डे यानि वस्तूनि सर्वत्र दुर्लभं शिवम् ॥ १-८३ ॥

येऽभ्यस्यन्ति महातन्त्रं बालाद्वा मन्त्रतोपि वा।
यामलं मम वक्त्राम्भोरुहसुन्दरसंभवम् ॥ १-८४ ॥

अतिगुह्यं महागुह्यं शब्दगुह्यं निराकुलम्।
नानासिद्धिसमुद्राणां गृहं योगमयं शुभम् ॥ १-८५ ॥

शास्त्रजालस्य सारं हि नानामन्त्रमयं प्रियम्।
वाराणसीपुरपतेः सदामोदं सुखास्पदम् ॥ १-८६ ॥

सरस्वतीदैवतं यत् कालीषु शिखरे वृतम्।
महामोक्षं द्वारमोक्षं सर्वसंकेतशोभितम् ॥ १-८७ ॥

वाञ्छाकल्पद्रुमं तन्त्रं शिवसंस्कारसंस्कृतम्।
अप्रकाश्यं क्रियासारं सहस्रस्तुतिराजितम् ॥ १-८८ ॥

अष्टोत्तरशतं नाम सहस्रनाममङ्गलम्।

नानाद्रव्यसाधनादिविधृताञ्जनरञ्जितम् ॥ १-८९ ॥

कालीप्रत्यक्षकथनं कालीषोढादिसंपुटम्।

महाचमत्कारकरं स्थितिसंहारपालकम् ॥ १-९० ॥

अष्टादशप्रकारञ्च षोढायाः सौख्यमुक्तये।

ये जानन्ति महाकालं यामलं कलिपावनम् ॥ १-९१ ॥

आब्रह्मस्तम्बपर्यन्तं करे तस्य न संशयः।

तत्प्रकारमहं वक्ष्ये निगमागममङ्गलम् ॥ १-९२ ॥

यस्माद्गुद्रो भवेज्ज्ञानी नानातन्त्रार्थपारगः।

यामिनीविहितं कर्म कुलतन्त्राभिसाधनम् ॥ १-९३ ॥

महावीरहितं यस्मात् पञ्चतत्त्वस्वरूपकम्।

लंघनं नास्ति मे नाथ अस्मिन् तन्त्रे सुगोपनम् ॥ १-९४ ॥

ततो यामलमाख्यातं चन्द्रशेखर शङ्कर।

रुद्राक्षं साधनोत्कृष्टं शतयागफलप्रदम् ॥ १-९५ ॥

मनःसन्तोषविपुलं यामलं परिकीर्त्तितम्।
रुरुकादिभैरवाणां ब्राह्मीदेव्याश्च साधनम् ॥ १-९६ ॥

जाम्बूनदलताकोटिहेमदासाधनं यतः।
मनसासाधनं यत्र लङ्कालक्ष्मीप्रसाधनम् ॥ १-९७ ॥

देवतानाञ्च कवचं नानाध्यानव्रतं महत्।
अन्तर्यागविधानानि कलिकालफलानि च ॥ १-९८ ॥

भाति यत्प्रभाकारं प्रायश्चित्तविमर्षणम्।
पटलं त्रिंशता व्याप्तं ये पठन्ति निरन्तरम् ॥ १-९९ ॥

अवश्यं सिद्धिमाप्नोति यद्यदिच्छति भूतले।
कर्मणा मनसा वाचा महातन्त्रस्य साधनम् ॥ १-१०० ॥

करोति कमलानाथकरपद्मनिषेवितम्।
ज्ञात्वा सर्वधरं तन्त्रं सम्पूर्णं लोकमण्डले ॥ १-१०१ ॥

प्राप्नोति साधकः सिद्धिं मासादेव न संशयः।

नानाचक्रस्य माहात्म्यं नानाङ्गमण्डलावृतम् ॥ १-१०२ ॥

सर्वज्ञसिद्धिशतकं खण्डकालीकुलालयम्।
तरुणादित्यसंकाशं वनमालाविभूषितम् ॥ १-१०३ ॥

दैवतं परमं हंसं कालकूटाशिनं प्रभुम्।
आदौ ध्यात्वा पूजयित्वा नमस्कुर्याद् महेश्वरम्।
प्रथमारुणसङ्काशं रत्नालङ्कारभूषितम्।
वरदं वारुणीमत्तं परमहंसं नमाम्यहम् ॥ १-१०४ ॥

भैरव उवाच

यदि न पठ्यते तन्त्रं यामलं सर्वशङ्करम्।
तदा केन प्रकारेण साधकः सिद्धिभागभवेत् ॥ १-१०५ ॥

केचिच्च बुद्धिहीनाश्च मेधाहीनाश्च ये जनाः
मन्दभाग्याश्च धूर्ताश्च मूढाः सर्वापदावृताः ॥ १-१०६ ॥

प्राप्नुवन्ति कथं सिद्धिं दया जाता कथं वद।
तेषु मूर्खेषु हीनेषु शास्त्रार्थवजीतेषु च ॥ १-१०७ ॥

ज्ञानं भवति केनैव निर्मलं द्वैतवर्जितम्।

तत्प्रकारं वद स्नेहाद् लोकानां पुण्यवृद्धये ॥ १-१०८ ॥

भैरवी उवाच

कर्मसूत्रं यश्छिनत्ति प्रत्यहं तनुसंस्थितः।

स पश्यति जगन्नाथ मम श्रीचरणाम्बुजम् ॥ १-१०९ ॥

विश्वमावेशसंस्कारभिन्नबुद्धिक्रियान्विताः

अतो मां नहि जानन्ति नानाकार्योत्कटावृताः ॥ १-११० ॥

तेषां शरीरं गृह्णाति कालदूतो भयानकः

यः करोति महायोगं त्यागसन्न्यासधर्मवान् ॥ १-१११ ॥

मन्दभाग्यः पशोर्योनिं प्राप्नोति मां विहाय सः।

मयि भावं यः करोति दुर्लभो जनवल्लभः ॥ १-११२ ॥

भावेन लभ्यते सर्वं भावेन देवदर्शनम्।

भावेन परमं ज्ञानं तस्माद् भावावलम्बनम् ॥ १-११३ ॥

भावञ्च सर्वशास्त्राणां गूढं सर्वेन्द्रियस्थितम्।
सर्वेषां मूलभूतञ्च देवीभावं यदा लभेत् ॥ १-११४ ॥

तदैव सर्वसिद्धिश्च तदा ध्यानदृढो भवेत्।
अकलङ्की निराहारी निवासधृतमानसः ॥ १-११५ ॥

नित्यस्नानाभिपूजाङ्गो भावी भावं यदा लभेत्।
क्रियादक्षो महाशिक्षानिपुणोऽपि जितेन्द्रियः ॥ १-११६ ॥

सर्वशास्त्रनिगूढार्थवेत्ता न्यासविवर्जीतः।
तेषां हस्तगतं भावं वद भावं यथा तनौ ॥ १-११७ ॥

भावात् परतरं नास्ति येनानुग्रहवान् भवेत्।
भावादनुग्रहप्राप्तिरनुग्रहान् महासुखी ॥ १-११८ ॥

सुखात् पुण्यप्रभावः स्यात् पुण्यादच्युतदर्शनम्।
यदा कृतस्य दर्शनाम्भोजदर्शनमङ्गलम् ॥ १-११९ ॥

योगी भूत्वा सूक्ष्मपदं योगिनामप्यदर्शनम्।

पश्यत्येव महाविद्यापादाम्भोरुहपावनम् ॥ १-१२० ॥

गुरूणां परमहंसानां वाक्यं त्रैलोक्यपावनम्।

श्रुत्वा साधकसिद्ध्यर्थं योगी योगमवाप्नुयात् ॥ १-१२१ ॥

पञ्जरे शुकसारी च पतगाः पक्षियोनयः।

गृह्णाति साधकः स्वर्गान् मन्नामविमलं महत् ॥ १-१२२ ॥

यावत् ज्ञानस्य सञ्चारं तावत् कालं कुलेश्वर।

साधकानाञ्च साधूनां निकटस्थो भवेन्नरः ॥ १-१२३ ॥

विद्याभ्यासी न पतति यदि बुद्धिपरो भवेत्।

नहि चेज्जन्म व्याख्याय नानाशास्त्रार्थभाषणम् ॥ १-१२४ ॥

सुरज्ञानं विना किञ्चिन्नहि सिद्ध्यति भूतले।

मन्त्रं श्रीकायसिद्धिश्च कथं भवति भैरव ॥ १-१२५ ॥

सांख्यज्ञानं वेदभाषाविधिज्ञानं तथा समम्।

शक्तिं विना यथा शाक्तं सुरज्ञानं विना हि सः ॥ १-१२६ ॥

अहिताचारसम्पत्तिर्दरिद्रस्य गृहे यथा।

साधकस्य गृहे शक्तिर्ज्ञानाचारविवेचना ॥ १-१२७ ॥

जायते यदि सायुज्यपदनाशाय केवलम्।

यद्यज्ञानविशिष्टा सा स्वशक्तिः शिवकामिनी ॥ १-१२८ ॥

तदा न कुर्याद् ग्रहणा शक्तिसाधनमेव च।

यदि कुर्यादसंस्कारात् संसर्गं साधकोत्तमः ॥ १-१२९ ॥

असंस्कृत्यादिदोषेण सिद्धिहानिः प्रजायते।

शक्तिप्रधानं भावानां त्रयाणां साधकस्य च ॥ १-१३० ॥

दिव्यवीरपशूनाञ्च भावत्रयमुदाहृतम्।

पशुभावे ज्ञानसिद्धिः पश्वाचारनिरूपणम् ॥ १-१३१ ॥

वीरभावे क्रियासिद्धिः साक्षाद्रुद्रो न संशयः।

दिव्यभावे वीरभावे विभिन्नमेकभावतः ॥ १-१३२ ॥

अण्डः पूर्वः सर्वगतं दिव्यभावस्य लक्षणम्।

दिव्यभावे देवताया दर्शनं परिकीर्तितम् ॥ १-१३३ ॥

वीरभावे मन्त्रसिद्धिरद्वैताचारलक्षणम्।

आदौ भावं पशोः प्राप्य रात्रिकर्मविवर्जयेत्॥ १-१३४॥

दिवसे दिवसे स्नानं पूजानित्यक्रियान्वितः।

पुरश्चरणवत् कार्यं शुचिभावेन सिद्ध्यति॥ १-१३५॥

पशुभावं विना वीरः को वशी भवति ध्रुवम्।

इन्द्रियाणाञ्च दमनं दमनं शमनस्य च॥ १-१३६॥

योगशिक्षानिविष्टाङ्गो यतिर्योगपरायणः।

सर्वक्षणादभ्यसतः प्रभातावधि रात्रिषु॥ १-१३७॥

सर्वकालं च कर्तव्यो योगः सर्वसुखप्रदः।

वाञ्छाकल्पतरुं नित्यं तरुणं पातकापहम्॥ १-१३८॥

साधयेदवहितं मन्त्री पशुभावस्थितो यदि।

योगभाषाविधिज्ञानं सर्वभावेषु दुर्लभम्॥ १-१३९॥

तथापि पशुभावेन शीघ्रं सिद्ध्यति निश्चितम्।

गुरूणां श्रीपदाम्भोजे यस्य भक्तिर्दृढा भवेत् ॥ १-१४० ॥

स भवेत् कामनात्यागी भावमात्रोपलक्षणम्।

वीरभावो महाभावो न भावं दुष्टचेतसाम् ॥ १-१४१ ॥

भावं मन्दगतं सूक्ष्मं रुद्रमूर्त्याः प्रसिध्यति।

भ्रष्टाचारं महागूढं त्रैलोक्यमङ्गलं शुभम् ॥ १-१४२ ॥

पञ्चतत्त्वादिसिद्ध्यर्थं महामोहमदोद्भवम्।

सर्वपीठकुलाचारं हठादानन्दसागरम् ॥ १-१४३ ॥

कारुण्यवारिधिं वीरसाधने भक्तिकेवलम्।

ज्ञानीभूत्वा पशोर्भावे वीराचारं ततः परम् ॥ १-१४४ ॥

वीराचाराद् भवेद्रुद्रोऽन्यथा नैव च नैव च।

भावद्वयस्थितो मन्त्री दिव्यभावं विचारयेत् ॥ १-१४५ ॥

सदा शुचिदीव्यभावमाचरेत् सुसमाहितः।

देवतायाः प्रियार्थञ्च सर्वकर्मकुलेश्वर ॥ १-१४६ ॥

यद्यत्तत् सकलं सिद्ध्यत्यस्माद् धर्मोदयं शुभम्।

देवतातुल्यभावश्च देवतायाः क्रियापरः ॥ १-१४७ ॥

तद् विद्धि देवताभावं सुदिव्यभाक्प्रकीर्तितम्।

सर्वेषां भाववर्गाणां शक्तिमूलं न संशयः ॥ १-१४८ ॥

भक्तिं केन प्रकारेण प्राप्नोति साधकोत्तमः।

ज्ञात्वा देवशरीरस्य निजकार्यानुशासनात् ॥ १-१४९ ॥

ज्ञानश्च त्रिविधं प्रोक्तमागमाचारसम्भवम्।

शब्दब्रह्ममयं तद्धि ज्ञानमार्गेण पश्यति ॥ १-१५० ॥

पठित्वा सर्वशास्त्राणि स्वकर्मगायनानि च।

कृशे विवेकमालम्ब्य नित्यं ज्ञानी च साधकः ॥ १-१५१ ॥

विवेकसंभवं ज्ञानं शिवज्ञानप्रकाशकम्।

लोचनद्वयहीनञ्च बाह्यभावविवर्जितम् ॥ १-१५२ ॥

लोकानां परिनिर्मुक्तं कालाकालविलोडनम्।

नित्यज्ञानं परं ज्ञानं तं विद्धि प्राणगोचरम् ॥ १-१५३ ॥

मानुषं सफलं जन्म सर्वशास्त्रेषु गोचरम्।
चतुरशीतिलक्षेषु शरीरेषु शरीरिणाम् ॥ १-१५४ ॥

न मानुष्यं विनान्यत्र तत्त्वज्ञानं तु विद्यते।
कदाचिल्लभ्यते जन्म मानुष्यं पुण्यसञ्चयात् ॥ १-१५५ ॥

सोपानीभूतमोक्षस्य मानुष्यं जन्म दुर्लभम्।
मानुषेषु च शंसन्ति सिद्धयः स्युः प्रधानिकाः ॥ १-१५६ ॥

अणिमादिगुणोपेतास्तस्माद् देवो नरोत्तमः।
विना देहेन कस्यापि पुरुषार्थो न लभ्यते ॥ १-१५७ ॥

तस्माच्छरीरं संरक्ष्य नित्यं ज्ञानं प्रसाधय।
मानुषं ज्ञाननिकरं ज्ञानात्मानं परं विदुः ॥ १-१५८ ॥

मुनयो मौनशीलाश्च मुनितन्त्रादिगोचरम्।
मानुषः सर्वगामी च नित्यस्थाननिराकुलः ॥ १-१५९ ॥

(मित्र)मन्त्रजापं योगजापं कृत्वा पापनिवारणम्।

परं मोक्षमवाप्नोति मानुषो नात्र संशयः ॥ १-१६० ॥

मयोक्तानि च तन्त्राणि मद्भक्ता ये पठन्ति च।

पठित्वा कुरुते कर्म कृत्वा मत्सन्निधिं व्रजेत् ॥ १-१६१ ॥

मदुक्तानि च शास्त्राणि न ज्ञात्वा साधको यदि।

अन्यशास्त्राणि सम्बोध्य कोटिवर्षेण सिद्ध्यति ॥ १-१६२ ॥

शुक्तौ रजतविभ्रान्तिर्यथा भवति भैरव।

तथान्यदर्शनेभ्यश्च भुक्तिं मुक्तिञ्च काङ्क्षति ॥ १-१६३ ॥

यत्र भोगस्तत्र मोक्षो द्वयं कुत्र न सिद्ध्यति।

मम श्रीपादुकाम्भोजे सेवको मोक्षभोगगः ॥ १-१६४ ॥

बाह्यद्रष्टा प्रगृह्णाति आकाशस्थिततेजसम्।

ब्रह्माण्डज्ञानद्रष्टा च देशाण्डस्थं प्रपश्यति ॥ १-१६५ ॥

घटप्रत्यक्षसमये आलोको व्यञ्जको यथा।

बिना घटत्त्वयोगेन न प्रत्यक्षो यथा घटः ॥ १-१६६ ॥

इतराद् भिद्यमानोऽपि न भेदमुपगच्छति।
पुरुषे नैव भेदोऽस्ति विना शक्तिं कथञ्चन ॥ १-१६७ ॥

शक्तिहीनो यथा देही निर्बलो योगविवर्जितः।
ज्ञानहीनस्तथात्मानं न पश्यति पदद्वयम् ॥ १-१६८ ॥

स्वभावं नाधिगच्छन्ति संसारज्ञानमोहिताः।
अभिपश्यति सश्लोको यद्भावं परिभाव्यते ॥ १-१६९ ॥

ईश्वरस्यापि दूतस्य यमराजस्य बन्धनम्।
निधनं चानुगच्छन्ति दृष्ट्वा च तनुजं धनम् ॥ १-१७० ॥

लोको मोहसुरां पीत्वा न वेत्ति हितमात्मनः।
सम्पदः स्वप्नमेव स्याद् यौवनं कुसुमोपमम् ॥ १-१७१ ॥

तडिच्चपलमायुष्यं कस्याप्यज्ञानतो धृतिः।
शतं जीवति मर्त्यश्च निद्रा स्यादर्धहारिणी ॥ १-१७२ ॥

अर्धं हरति कामिन्याः शक्तिबुद्धिप्रतापिनी।
असद्वृत्तिश्च मूढानां हन्त्यायुषमहनीशम् ॥ १-१७३ ॥

बाल्यरोगजरादुःखैः सर्वं तदपि निष्फलम्।

स्त्रीपुत्रपितृमात्रादिसम्बन्धः केन हेतुना ॥ १-१७४ ॥

दुःखमूलो हि संसारः स यस्यास्ति स दुःखितः।

अस्य त्यागः कृतो येन स सुखी नात्र संशयः ॥ १-१७५ ॥

सुखदुःखपरित्यागी कर्मणा किं न लभ्यते।

लोकाचारभयार्थं हि यः करोति क्रियाविधिम् ॥ १-१७६ ॥

ब्रह्मज्ञाताहमखिले ये जपन्ति निरादराः।

सांसारिकसुखासक्तं ब्रह्मज्ञोस्मीति वादिनम् ॥ १-१७७ ॥

त्यजेत् तं सततं धीरश्चाण्डालमिव दूरतः।

गृहारण्यसमालोके गतव्रीडा दिगम्बराः ॥ १-१७८ ॥

चरन्ति गर्दभाद्याश्च व्रतिनस्ते भवन्ति किम्।

तृणपर्णोदकाहाराः सततं वनवासिनः ॥ १-१७९ ॥

हरिणादिमृगाश्चैव तापसास्ते भवन्ति किम्।

शीतवातातपसहा भक्ष्याभक्ष्यसमा अपि ॥ १-१८० ॥

चरन्ति शूकराद्याश्च व्रतिनस्ते भवन्ति किम्।

आकाशे पक्षिणः सर्वे भूतप्रेतादयोऽपि च ॥ १-१८१ ॥

चरन्ति रात्रिगाः सर्वे खेचराः किं महेश्वराः।

आजन्ममरणान्तञ्च गङ्गादितटनीस्थिताः ॥ १-१८२ ॥

मण्डूकमत्स्यप्रमुखा व्रतिनस्ते भवन्ति किम्।

एतज्ज्ञाननिविष्टाङ्गाः यदि गच्छन्ति पण्डिताः ॥ १-१८३ ॥

तथापि कर्मदोषेण नरकस्था भवन्ति हि।

कौटिल्यालससंसर्गवजीता ये भवन्ति हि ॥ १-१८४ ॥

प्राप्नुवन्ति मम स्थानं मम भक्तिपरायणाः।

ऊर्ध्वं व्रजन्ति भूतानि शरीरमतिवाहिकम् ॥ १-१८५ ॥

निजदेहाभिशापेन नानारूपो भवेन्नरः।

शरीरजैः कर्मदोषैर्याति स्थावरतां नरः ॥ १-१८६ ॥

इह दुश्चरितैः केचित् केचित् पूर्वकृतैस्तथा।

प्राप्नुवन्ति दुरात्मानो नरा रूपविपर्ययम् ॥ १-१८७ ॥

गुरुपादविहीना ये ते नश्यन्ति ममाज्ञया।

गुरुर्मूलं हि मन्त्राणां गुरुर्मूलं परन्तपः ॥ १-१८८ ॥

गुरोः प्रसादमात्रेण सिद्धिरेव न संशयः।

अहं गुरुरहं देवो मन्त्रार्थोऽस्मि न संशयः ॥ १-१८९ ॥

भेदका नरकं यान्ति नानाशास्त्रार्थवजीताः।

सर्वासामेव विद्यानां दीक्षा मूलं यथा प्रभो ॥ १-१९० ॥

गुरुमूलस्वतन्त्रस्य गुरुरात्मा न संशयः।

आत्मैव ह्यात्मनो बन्धुरात्मैव रिपुरात्मनः ॥ १-१९१ ॥

आत्मना क्रियते कर्म भावसिद्धिस्तदा भवेत्।

हीनाङ्गी कपटी रोगी बह्वाशी शीलवजीतः ॥ १-१९२ ॥

मय्युपासनमास्थाय उपविद्यां सदाभ्यसेत्।

धनं धान्यं सुतं वित्तं राज्यं ब्राह्मणभोजनम् ॥ १-१९३ ॥

शुभार्थं सम्प्रयोक्तव्यं नान्यचिन्ता वृथाफलम्।
नित्यश्राद्धरतो मर्त्यो धर्मशीलो नरोत्तमः ॥ १-१९४ ॥

महीपालः प्रियाचारः पीठभ्रमणतत्परः।
पीठे पीठे महाविद्यादर्शनं यदि लभ्यते ॥ १-१९५ ॥

तदा तस्य करे सर्वाः सिद्धयोऽव्यक्तमण्डलाः।
अकस्माज्जायते सिद्धिर्महामायाप्रसादतः ॥ १-१९६ ॥

महावीरो महाधीरो दिव्यभावस्थितोऽपि वा।
अथवा पशुभावस्थो मन्त्रपीठं विवासयेत् ॥ १-१९७ ॥

क्रियायाः फलदं प्रोक्तं भावत्रयमनोरमम्।
तथा च युगभावेन दिव्यवीरेण भैरव ॥ १-१९८ ॥

प्रपश्यन्ति महावीराः पशवो हीनजातयः।
न पश्यन्ति कलियुगे शास्त्राभिभूतचेतसः ॥ १-१९९ ॥

अपि वर्षसहस्रेण शास्त्रान्तं नैव गच्छति।

तर्काद्यनेकशास्त्राणि अल्पायुवीघ्नकोटयः ॥ १-२०० ॥

तस्मात् सारं विजानीयात् क्षीरं हंस इवाम्भसि।

कलौ च दिव्यवीराभ्यां नित्यं तद्गतचेतसः ॥ १-२०१ ॥

महाभक्ताः प्रपश्यन्ति महाविद्यापरं पदम्।

साधवो मौनशीलाश्च सदा साधनतत्पराः ॥ १-२०२ ॥

दिव्यवीरस्वभावेन पश्यन्ति मत्पदाम्बुजम्।

भावद्वयं ब्राह्मणानां महासत्फलकाङ्क्षिणाम् ॥ १-२०३ ॥

अथवा चावधूतानां भावद्वयमुदाहृतम्।

भावद्वयप्रभावेण महायोगी भवेन्नरः ॥ १-२०४ ॥

मूर्खोऽपि वाक्पतिः श्रेष्ठो भावद्वयप्रसादतः।

ये जानन्ति महादेव मम तन्त्रार्थसाधनम् ॥ १-२०५ ॥

भावद्वयं हि वर्णानां ते रुद्रा नात्र संशयः।

भावुको भक्तियोगेन्द्रः सर्वभावज्ञसाधनः ॥ १-२०६ ॥

उन्मत्तजडवन्नित्यं निजतन्त्रार्थपारगः।

वृक्षो वहति पुष्पाणि गन्धं जानाति नासिका ॥ १-२०७ ॥

पठन्ति सर्वशास्त्राणि दुर्लभा भावबोधकाः।

प्रज्ञाहीनस्य पठनमन्धस्यादर्शदर्शनम् ॥ १-२०८ ॥

प्रज्ञावतो धर्मशास्त्रं बन्धनायोपकल्पते।

तत्त्वमीदृगिति भवेदिति शास्त्रार्थनिश्चयः ॥ १-२०९ ॥

अहं कर्ताऽहमात्मा च सर्वव्यापी निराकुलः।

मनसेति स्वभावञ्च चिन्तयत्यपि वाक्पतिः ॥ १-२१० ॥

सौदामिनीतेजसो वा सहस्रवर्षकं यदा।

प्रपश्यति महाज्ञानी एकचन्द्रं सहस्रकम् ॥ १-२११ ॥

कोटिवर्षशतेनापि यत्फलं लभते नरः।

एकक्षणमद्विररजो ध्यात्वा तत्फलमश्नुते ॥ १-२१२ ॥

विचरेद्यदि सर्वत्र केवलानन्दवर्धनम्।

कामरूपं महापीठं त्रिकोणाधारतैजसम् ॥ १-२१३ ॥

जलबुद्बुद्शब्दान्तमनन्तमङ्गलात्मकम्।

स भवेन्मम दासेन्द्रो गणेशगुहवत्प्रियः ॥ १-२१४ ॥

कंकालारख्या--साट्टहासा--विकटाक्षोपपीठकम्।

विचरेत् साधकश्रेष्ठो मत्पादाब्जं यदीच्छति ॥ १-२१५ ॥

ज्वालामुखीमहापीठं मम प्रियमतर्कवित्।

यो भ्रमेन्मम तुष्ट्यर्थं स योगी भवति ध्रुवम् ॥ १-२१६ ॥

भावद्वयादिनिकरं ज्वालामुख्यादिपीठकम्।

भ्रमन्ति ये साधकेन्द्रास्ते सिद्धा नात्र संशयः ॥ १-२१७ ॥

भावात् परतरं नास्ति त्रैलोक्यसिद्धिमिच्छताम्।

भावो हि परमं ज्ञानं ब्रह्मज्ञानमनुत्तमम् ॥ १-२१८ ॥

कोटिकन्याप्रदानेन वाराणस्यां शताटनैः।

किं कुरुक्षेत्रगमने यदि भावो न लभ्यते ॥ १-२१९ ॥

गयायां श्राद्धदानेन नानापीठाटनेन किम्।

नानाहोमैः क्रियाभिः किं यदि भावो न लभ्यते ॥ १-२२० ॥

भावेन ज्ञानमुत्पन्नं ज्ञानान्मोक्षमवाप्नुयात्।

आत्मनो मनसा देव्यागुरोरीश्वरमुच्यते ॥ १-२२१ ॥

ध्यानं संयोजनं प्रोक्तं मोक्षमात्ममनोलयम्।

गुरोः प्रसादमात्रेण शक्तितोषो महान् भवेत् ॥ १-२२२ ॥

शक्तिसन्तोषमात्रेण मोक्षमाप्नोति साधकः।

गुरुमूलं जगत्सर्वं गुरुमूलं परन्तपः ॥ १-२२३ ॥

गुरोः प्रसादमात्रेण मोक्षमाप्नोति सद्दशी।

न लङ्घयेद् गुरोराज्ञामुत्तरं न वदेत् तथा ॥ १-२२४ ॥

दिवारात्रौ गुरोराज्ञां दासवत् परिपालयेत्।

उक्तानुक्तेषु कार्येषु नोपेक्षां कारयेद् बुधः ॥ १-२२५ ॥

गच्छतः प्रयतो गच्छेद् गुरोराज्ञां न लङ्घयेत्।

न शृणोति गुरोर्वाक्यं शृणुयाद् वा पराङ्मुखः ॥ १-२२६ ॥

अहितं वा हितं वापि रौरवं नरकं व्रजेत्।

आज्ञाभङ्गं गुरोर्देवाद् यः करोति विबुद्धिमान् ॥ १-२२७ ॥

प्रयाति नरकं घोरं शूकरत्वमवाप्नुयात्।

आज्ञाभङ्गं तथा निन्दां गुरोरप्रियवर्तनम् ॥ १-२२८ ॥

गुरुद्रोहश्च यः कुर्यात् तत्संसर्गं न कारयेत्।

गुरुद्रव्याभिलाषी च गुरुस्त्रीगमनानि च ॥ १-२२९ ॥

पातकश्च भवेत् तस्य प्रायश्चित्तं न कारयेत्।

गुरुं दुष्कृत्य रिपुवन्निर्हरेत् परिवादतः ॥ १-२३० ॥

अरण्ये निर्जने देशे स भवेद् ब्रह्मराक्षसः।

पादुकाम् आसनं वस्त्रं शयनं भूषणानि च ॥ १-२३१ ॥

दृष्ट्वा गुरुं नमस्कृत्य आत्मभोगं न कारयेत्।

सदा च पादुकामन्त्रं जिह्वाग्रे यस्य वर्तते ॥ १-२३२ ॥

अनायासेन धर्मार्थकाममोक्षं लभेन्नरः।

श्रीगुरोश्चरणाम्भोजं ध्यायेच्चैव सदैव तम् ॥ १-२३३ ॥

भक्तये मुक्तये वीरं नान्यभक्तं ततोऽधिकम्।

एकग्रामे स्थितः शिष्यो गत्वा तत्सन्निधिं सदा ॥ १-२३४ ॥

एकदेशे स्थितः शिष्यो गत्वा तत्सन्निधिं सदा।

सप्तयोजनविस्तीर्णं मासैकं प्रणमेद् गुरुम् ॥ १-२३५ ॥

श्रीगुरोश्चरणाम्भोजं यस्यां दिशि विराजते।

तस्यां दिशि नमस्कुर्यात् कायेन मनसा धिया ॥ १-२३६ ॥

विद्याङ्गमासनं मन्त्रं मुद्रां तन्त्रादिकं प्रभो।

सर्वं गुरुमुखाल्लब्ध्वा सफलं नान्यथा भवेत् ॥ १-२३७ ॥

कम्बले कोमले वापि प्रासादे संस्थिते तथा।

दीर्घकाष्ठेऽथवा पृष्ठे गुरुञ्चैकासनं त्यजेत् ॥ १-२३८ ॥

श्रीगुरोः पादुकामन्त्रं मूलमन्त्रं स्वपादुकाम्।

शिष्याय नैव देवेश प्रवदेद् यस्य कस्यचित् ॥ १-२३९ ॥

यद् यदात्महितं वस्तु तद्व्यं नैव वञ्चयेत्।

गुरोर्लब्ध्वा एकवर्णं तस्य तस्यापि सुव्रत ॥ १-२४० ॥

भक्ष्यं वित्तानुसारेण गुरुमुद्दश्य यत्कृतम्।
स्वल्पैरपि महत्तुल्यं भुवनाद्यं दरिद्रताम् ॥ १-२४१ ॥

सर्वस्वमपि यो दद्याद् गुरुभक्तिविवर्जीतः।
नरकान्तमवाप्नोति भक्तिरेव हि कारणम् ॥ १-२४२ ॥

गुरुभक्त्या च शक्रत्वमभक्त्या शूकरो भवेत्।
गुरुभक्तः परं नास्ति भक्तिशास्त्रेषु सर्वतः ॥ १-२४३ ॥

गुरुपूजां विना नाथ कोटिपुण्यं वृथा भवेत् ॥ १-२४४ ॥

इति श्रीरुद्रयामले उत्तरतन्त्रे महातन्त्रोद्दीपने सर्वविद्यानुष्ठाने
सिद्धिमन्त्रप्रकरणे भैरवीभैरवसंवादे प्रथमः पटलः ॥ १ ॥

अथ द्वितीयः पटलः

अथातः सम्प्रवक्ष्यामि सर्वदर्शनविद्यया।
सर्वज्ञ परमानन्दो दयाबीज भयङ्कर ॥ २-१ ॥

शृणुष्वैकमनाः शम्भो कुलाचारविधिं शृणु।
पशूनां व्रतभङ्गादौ विधिं प्रथमतः प्रभो ॥ २-२ ॥

व्रतभङ्गे नित्यभङ्गे नित्यपूजादिकर्मणि।
सहस्रं प्रजपेन्मन्त्री व्रतदोषोपशान्तये ॥ २-३ ॥

नित्यश्राद्धं तथा सन्ध्यावन्दनं पितृतर्पणम्।
देवतादर्शनं पीठदर्शनं तीर्थदर्शनम् ॥ २-४ ॥

गुरोराज्ञापालनञ्च देवतानित्यपूजनम्।
पशुभावस्थितो मर्त्यो महासिद्धिं लभेद् ध्रुवम् ॥ २-५ ॥

पशूनां प्रथमो भावो वीरस्य वीरभावनम्।
दिव्यानां दिव्यभावस्तु तेषां भावास्त्रयः स्मृताः ॥ २-६ ॥

स्वकुलाचारहीनो यः साधकः स्थिरमानसः।
निष्फलार्थी भवेत् क्षिप्रं कुलाचारप्रभावतः ॥ २-७ ॥

भैरव उवाच

केनोपायेन भगवतीचरणाम्भोजदर्शनम्।

प्राप्नोति पद्मवदने पशुभावस्थितो नरः ॥ २-८ ॥

तत्प्रकारं सुविस्तार्य कथ्यतां कुलकामिनि।

यदि भक्तिर्दृढा मेऽस्ति यदि स्नेहोऽस्ति मां प्रति ॥ २-९ ॥

महाभैरवी उवाच

प्रभाते च समुत्थाय अरुणोदयकालतः।

निशाष्टदण्डपर्यन्तं पशूनां भाव ईरितः ॥ २-१० ॥

प्रातः शय्यादिकं कृत्वा पुनः शय्यास्थितः पशुः।

गुरुं सञ्चिन्तयेच्छीर्षाम्भोजे साहस्रके दले ॥ २-११ ॥

तरुणादित्यसङ्काशं तेजोबिम्बं महागुरुम्।

अनन्तानन्तमहिमासागरं शशिशेखरम् ॥ २-१२ ॥

महाशुभ्रं भासुराङ्गं द्विनेत्रं द्विभुजं विभुम्।

आत्मोपलब्धिवीषमं तेजसा शुक्लवाससम् ॥ २-१३ ॥

आज्ञाचक्रोद्बन्धनिकरं कारणं जगतां मुखम्।
धर्मार्थकाममोक्षाङ्गं वराभयकरं विभुम्॥ २-१४॥

प्रफुल्लकमलारूढं सर्वज्ञं जगदीश्वरम्।
अन्तःप्रकाशचपलं वनमालाविभूषितम्॥ २-१५॥

रत्नालङ्कारभूषाढ्यं देवदेवं सदा भजेत्।
अन्तर्यागक्रमेणैव पद्मपुष्पैः समर्चयेत्॥ २-१६॥

एकान्तभक्त्या प्रणमेदायुरारोग्यवृद्धये।
अथ मध्ये जपेन्मन्त्रमाद्यन्तप्रणवेन च॥ २-१७॥

मध्ये वाग्भवमायोज्य गुरुनाम ततः परम्।
आनन्दनाथशब्दान्ते गुरुं छेऽन्तं समुद्धरेत्॥ २-१८॥

नमः शब्दं ततो ब्रूयात् प्रणवं सर्वसिद्धिदम्।
महागुरोर्मनुं जप्त्वा सर्वसिद्धीश्वरो भवेत्॥ २-१९॥

वाक्सिद्धिर्वदनाम्भोजे गुरुमन्त्रप्रभावतः।

शतमष्टोत्तरं नित्यं सहस्रं वा तथाष्टकम् ॥ २-२० ॥

प्रजप्यार्पणमाकृत्य प्राणायामत्रयञ्चरेत्।

वाग्भवेन ततः कुर्यात् प्राणायामविधिं मुदा ॥ २-२१ ॥

अखण्डमण्डलाकारं व्याप्तं येन चराचरम्।

तत्पदं दशीतं येन तस्मै श्रीगुरवे नमः ॥ २-२२ ॥

अज्ञानतिमिरान्धस्य ज्ञानाञ्जनशलाकया।

चक्षुरुन्मीलितं येन तस्मै श्रीगुरवे नमः ॥ २-२३ ॥

देवतायाः दर्शनस्य कारणं करुणानिधिम्।

सर्वसिद्धिप्रदातारं श्रीगुरुं प्रणमाम्यहम् ॥ २-२४ ॥

वराभयकरं नित्यं श्वेतपद्मनिवासिनम्।

महाभयनिहन्तारं गुरुदेवं नमाम्यहम् ॥ २-२५ ॥

महाज्ञानाच्छापिताङ्गं नराकारं वरप्रदम्।

चतुर्वर्गप्रदातारं स्थूलसूक्ष्मद्वयान्वितम् ॥ २-२६ ॥

सदानन्दमयं देवं नित्यानन्दं निरञ्जनम्।

शुद्धसत्त्वमयं सर्वं नित्यकालं कुलेश्वरम्॥ २-२७॥

ब्रह्मरन्ध्रे महापद्मे तेजोबिम्बे निराकुले।

योगिभिर्ध्यानगम्ये च चक्रे शुक्ले विराजिते॥ २-२८॥

सहस्रदलसङ्काशे कणीकामध्यमध्यके।

महाशुक्लभासुरार्ककोटिकोटिमहौजसम्॥ २-२९॥

सर्वपीठस्थममलं परं हंसं परात्परम्।

वेदोद्धारकरं नित्यं काम्यकर्मफलप्रदम्॥ २-३०॥

सदा मनःशक्तिमायालयस्थानं पदद्वयम्।

शरज्ज्योत्स्नाजालमालाभिरिन्दुकोटिवन्मुखम्॥ २-३१॥

वाञ्छातिरिक्तदातारं सर्वसिद्धीश्वरं गुरुम्।

भजामि तन्मयो भूत्वा तं हंसमण्डलोपरि॥ २-३२॥

आत्मानं च निराकारं साकारं ब्रह्मरूपिणम्।

महाविद्यामहामन्त्रदातारं परमेश्वरम्॥ २-३३॥

सर्वसिद्धिप्रदातारं गुरुदेवं नमाम्यहम्।
कायेन मनसा वाचा ये नमन्ति निरन्तरम्॥ २-३४॥

अवश्यं श्रीगुरोः पादाम्भोरुहे ते वसन्ति हि।
प्रभाते कोटिपुण्यञ्च प्राप्नोति साधकोत्तमः॥ २-३५॥

मध्याह्ने दशलक्षञ्च सायाह्ने कोटिपुण्यदम्।
प्रातःकाले पठेत् स्तोत्रं ध्यानं वा सुसमाहितः॥ २-३६॥

तदा सिद्धिमवाप्नोति नात्र कार्या विचारणा॥ २-३७॥

शिरसि सितपङ्कजे तरुणकोटिचन्द्रप्रभ।
वराभयकराम्बुजं सकलदेवतारूपिणम्।
भजामि वरदं गुरुं किरणचारुशोभाकुल।
प्रकाशितपदद्वयाम्बुजमलक्तकोटिप्रभम्॥ २-३८॥

जगद्भयनिवारणं भुवनभोगमोक्षप्रदम्।
गुरोः पादयुगाम्बुजं जयति यत्र योगे जयम्।
भजामि परमं गुरुं नयनपद्ममध्यस्थित।

भवाब्धिभयनाशनं शमनरोगकायक्षयम् ॥ २-३९ ॥

प्रकाशितसुपङ्कजे मृदुलषोडशाख्ये प्रभु।

परापरगुरुं भजे सकलबाह्यभोगप्रदम्।

विशालनयनाम्बुजद्वयतडित्प्रभामण्डल।

कडारमणिपाटलेन्दुबिन्दुबिन्दुकम् ॥ २-४० ॥

चलाचलकलेवरं प्रचपलदले द्वादशे।

महौजसमुमापतेवीगतदक्षभागे हृदि।

प्रभाकरशतोज्ज्वलं सुविमलेन्दुकोट्यानन।

भजामि परमेष्ठिनं गुरुमतीव वारोज्ज्वलम् ॥ २-४१ ॥

गुर्वाद्यञ्च शुभं मदननिदहनं हेममञ्जरीसार।

नानाशब्दान्द्रुताह्लादितपरिजनाच्चारुचक्रत्रिभङ्गम्।

नित्यं ध्यायेत् प्रभाते अरुणशतघटाशोभनं योगगम्य।

नाभौ पद्मेऽतिकान्ते दशदलमणिभे भाव्यते योगिभिर्यत् ॥ २-४२ ॥

या माता मयदानवादिस्वभुजा निर्वाणसीमापुरे।

स्वाधिष्ठाननिकेतने रसदले वैकुण्ठमूले मया।

जन्मोद्धारविकारसुप्रहरिणी वेदप्रभा भाव्यते।

कन्दर्पापीतशान्तियोनिजननी विष्णुप्रिया शाङ्करी ॥ २-४३ ॥

या भाषाननकुण्डली कुलपथाच्छामाभशोभाकरी।

मूले पद्मचतुर्दले कुलवती निःश्वासदेशाश्रिता।

साक्षात्काङ्क्षितकल्पवृक्षलतिका सूद्राषयन्ती प्रिया।

नित्या योगिभयापहा विषहरा गुर्वम्बिका भाव्यते ॥ २-४४ ॥

ऊर्ध्वाम्मोरुहनिःसृतामृतघटी मोदोद्वलाप्लाविता।

गुर्वास्या परिपातु सूक्ष्मपथगा तेजोमयी भास्वती।

सूक्ष्मा साधनगोचरामृतमयी मूलादिशीर्षाम्बुजे।

पूर्णा चेतसि भाव्यते भुवि कदा माता सदोर्ध्वामगा ॥ २-४५ ॥

स्थितिपालनयोगेन ध्यानेन पूजनेन वा।

यः पठेत् प्रत्यहं व्याप्य स देवो न तु मानुषः ॥ २-४६ ॥

कल्याणं धनधान्यं च कीर्तीमायुर्यशःश्रियम्।

सायाहे च प्रभाते च पठेद्यदि सुबुद्धिमान् ॥ २-४७ ॥

स भवेत् साधकश्रेष्ठः कल्पद्रुमकलेवरः।

स्तवस्यास्य प्रसादेन वागीशत्वमवाप्नुयात् ॥ २-४८ ॥

पशुभावस्थिता ये तु तेऽपि सिद्धाः न संशयः।
आदौ साधकदेवश्च सदाचारमतिः सदा ॥ २-४९ ॥

पशुभावस्ततो वीरः सायाहे दिव्यभाववान्।
एतेषां भाववर्गाणां गुरुर्वेदान्तपारगः ॥ २-५० ॥

शान्तो दान्तः कुलीनश्च विनीतः शुद्धवेषवान्।
शुद्धाचारः सुप्रतिष्ठः शुचिर्दक्षः सुबुद्धिमान् ॥ २-५१ ॥

आश्रमी ध्याननिष्ठश्च मन्त्रतन्त्रविशारदः।
निग्रहानुग्रहे शक्तो वशी मन्त्रार्थजापकः ॥ २-५२ ॥

निरोगी निरहङ्कारो विकाररहितो महान्।
पण्डितो वाक्पतिः श्रीमान् सदा यज्ञविधानकृत् ॥ २-५३ ॥

पुरश्चरणकृत् सिद्धो हिताहितविवर्जीतः।
सर्वलक्षणसंयुक्तो महाजनगणादृतः ॥ २-५४ ॥

प्राणायामादिसिद्धान्तो ज्ञानी मौनी विरागवान्।

तपस्वी सत्यवादी च सदा ध्यानपरायणः ॥ २-५५ ॥

आगमार्थविशिष्टज्ञो निजधर्मपरायणः ।

अव्यक्तलिङ्गचिह्नस्थो भावको भद्रदानवान् ॥ २-५६ ॥

लक्ष्मीवान् धृतिमान्नाथो गुरुरित्यभिधीयते ।

शिष्यस्तु तादृशो भूत्वा सद्गुरुं पर्युपाश्रयेत् ॥ २-५७ ॥

वर्जयेच्च परानन्दरहितं रूपवजीतम् ।

कुष्ठिनं क्रूरकर्माणं निन्दितं रोगिणं गुरुम् ॥ २-५८ ॥

अष्टप्रकारकुष्ठेन गलत्कुष्ठिनमेव च ।

श्वित्रिणं जनहिंसार्थं सदार्थग्राहिणं तथा ॥ २-५९ ॥

स्वर्णविक्रयिणं चौरं बुद्धिहीनं सुखर्वकम् ।

श्यावदन्तं कुलाचाररहितं शान्तिवजीतम् ॥ २-६० ॥

सकलङ्कं नेत्ररोगैः पीडितं परदारगम् ।

असंस्कारं प्रवक्तारं स्त्रीजितं चाधिकाङ्गकम् ॥ २-६१ ॥

कपटात्मानकं हिंसाविशिष्टं बहुजल्पकम्।
बह्वाशिनं हि कृपणं मिथ्यावादिनमेव च ॥ २-६२ ॥

अशान्तं भावहीनं च पञ्चाचारविवर्जितम्।
दोषजालैः पूरिताङ्गं पूजयेन्न गुरुं बिना ॥ २-६३ ॥

गुरौ मानुषबुद्धिं तु मन्त्रेषु लिपिभावनम्।
प्रतिमासु शिलारूपं विभाव्य नरकं व्रजेत् ॥ २-६४ ॥

जन्महेतू हि पितरौ पूजनीयौ प्रयत्नतः।
गुरुवीशेषतः पूज्यो धर्माधर्मप्रदर्शकः ॥ २-६५ ॥

गुरुः पिता गुरुर्माता गुरुर्देवो गुरुर्गतिः।
शिवे रुष्टे गुरुस्त्राता गुरौ रुष्टे न कश्चन ॥ २-६६ ॥

गुरोहीतं प्रकर्तव्यं वाङ्मनःकायकर्मभिः।
अहिताचरणाद् देव विष्ठायां जायते कृमिः ॥ २-६७ ॥

मन्त्रत्यागाद् भवेन्मृत्युर्गुरुत्यागाद् दरिद्रता।
गुरुमन्त्रपरित्यागाद् रौरवं नरकं व्रजेत् ॥ २-६८ ॥

गुरौ सन्निहिते यस्तु पूजयेदन्यदेवताम्।
प्रयाति नरकं घोरं सा पूजा विफला भवेत् ॥ २-६९ ॥

गुरुवद् गुरुपुत्रेषु गुरुवत् तत्सुतादिषु।
अविद्यो वा सविद्यो वा गुरुरेव तु दैवतम् ॥ २-७० ॥

अमार्गस्थोऽपि मार्गस्थो गुरुरेव तु दैवतम्।
उत्पादकब्रह्मदात्रोर्गरीयान् ब्रह्मदो गुरुः ॥ २-७१ ॥

तस्मान्मन्येत सततं पितुरप्यधिकं गुरुम्।
गुरुदेवाधीनश्चास्मि शास्त्रे मन्त्रे कुलाकुले ॥ २-७२ ॥

नाधिकारी भवेन्नाथ श्रीगुरोः पदभावकः।
गुरुर्माता पिता स्वामी बान्धवः सुहृत् शिवः ॥ २-७३ ॥

इत्याधाय मनो नित्यं भजेत् सर्वात्मना गुरुम्।
एकमेव परं ब्रह्म स्थूलशुक्लमणिप्रभम् ॥ २-७४ ॥

सर्वकर्मनियन्तारं गुरुमात्मानमाश्रयेत्।

गुरुश्च सर्वभावानां भावमेकं न संशयः ॥ २-७५ ॥

निःसन्दिग्धं गुरोर्वाक्यं संशयात्मा विनश्यति
निःसंशयी गुरुपदे सर्वत्यागी पदं व्रजेत् ॥ २-७६ ॥

खेचरत्वमवाप्नोति मासादेव न संशयः ।
सद्गुरुमाश्रितं शिष्यं वर्षमेकं प्रतीक्षयेत् ॥ २-७७ ॥

सगुणं निर्गुणं वापि ज्ञात्वा मन्त्रं प्रदापयेत् ।
शिष्यस्य लक्षणं सर्वं शुभाशुभविवेचनम् ॥ २-७८ ॥

अन्यथा विप्रदोषेण सिद्धिपूजाफलं दहेत् ।
कामुकं कुटिलं लोकनिन्दितं सत्यवजीतम् ॥ २-७९ ॥

अविनीतमसमर्थं प्रज्ञाहीनं रिपुप्रियम् ।
सदापापक्रियायुक्तं विद्याशून्यं जडात्मकम् ॥ २-८० ॥

कलिदोषसमूहाङ्गं वेदक्रियाविवर्जितम् ।
आश्रमाचारहीनं चाशुद्धान्तःकरणोद्यतम् ॥ २-८१ ॥

सदा श्रद्धाविरहितमधैर्यं क्रोधिनां भ्रमम्।
असच्चरित्रं विगुणं परदारातुरं सदा ॥ २-८२ ॥

असद्बुद्धिसमूहोत्थमभक्तं द्वैतचेतसम्।
नानानिन्दावृताङ्गं च तं शिष्यं वर्जयेद् गुरुः ॥ २-८३ ॥

यदि न त्यज्यते वीर धनादिदानहेतुना।
नारकी शिष्यवत् पापी तद्विशिष्टमवाप्नुयात् ॥ २-८४ ॥

क्षणादसिद्धः स भवेत् शिष्यासादितपातकैः।
अकस्मान्नरकं प्राप्य कार्यनाशाय केवलम् ॥ २-८५ ॥

विचार्य यत्नात् विधिवत् शिष्यसंग्रहमाचरेत्।
अन्यथा शिष्यदोषेण नरकस्थो भवेद् गुरुः ॥ २-८६ ॥

न पत्नीं दीक्षयेद् भर्ता न पिता दीक्षयेत् सुताम्।
न पुत्रं च तथा भ्राता भ्रातरं नैव दीक्षयेत् ॥ २-८७ ॥

सिद्धमन्त्रो यदि पतिस्तदा पत्नीं स दीक्षयेत्।
शक्तित्वेन भैरवस्तु न च सा पुत्रिका भवेत्।

मन्त्राणां देवता ज्ञेया देवता गुरुरूपिणी ॥ २-८८ ॥

तेषां भेदो न कर्तव्यो यदीच्छेच्छुभमात्मनः ।

एकग्रामे स्थितः शिष्यस्त्रिसन्ध्यं प्रणमेद् गुरुम् ॥ २-८९ ॥

क्रोशमात्रस्थितो भक्त्या गुरुं प्रतिदिनं नमेत् ।

अर्धयोजनतः शिष्यः प्रणमेत् पञ्चपर्वसु ॥ २-९० ॥

एकयोजनमारभ्य योजनद्वादशावधिः ।

दूरदेशस्थितः शिष्यो भक्त्या तत्सन्निधिं गतः ॥ २-९१ ॥

तन्त्रयोजनसंख्योक्तमासेन प्रणमेद् गुरुम् ।

वर्षैकेण भवेद् योग्यो विप्रो हि गुरुभावतः ॥ २-९२ ॥

वर्षद्वयेन राजन्यो वैश्यस्तु वत्सरैस्त्रिभिः ।

चतुर्भिर्वत्सरैः शूद्रः कथिता शिष्ययोग्यता ॥ २-९३ ॥

यदि भाग्यवशेनैव सिद्धमन्त्रं लभेत् प्रभो ।

महाविद्या त्रिशक्त्याश्च गृह्णीयात् तत्कुलाद्भवम् ॥ २-९४ ॥

गुरोर्वीचारं सर्वत्र तातमातामहं विना।

प्रमादाच्च तथाज्ञानान् एभ्यो मन्त्रं समाचरन् ॥ २-९५ ॥

प्रायश्चित्तं ततः कृत्वा पुनर्दीक्षां समाचरेत्।

सावित्रीमन्त्रजापञ्च लक्ष्यं जाप्यं जगत्पतेः ॥ २-९६ ॥

विष्णोर्वा प्रणवं लक्ष्यं प्रायश्चित्तमिति स्मृतम्।

अशक्तश्चेन्महादेव चायुतं प्रजपेन्मनुम् ॥ २-९७ ॥

दशसाहस्रजाप्येन सर्वकल्मषनाशिनी।

गायत्रीच्छन्दसां माता पापराशितुलानला ॥ २-९८ ॥

मम मूर्त्तीप्रकाशा च पशुभावविवर्जिता।

फलोद्भवप्रकरणे ब्रह्मणापद्यते निशि ॥ २-९९ ॥

यदि भाग्यवशाद् देव सिद्धमन्त्रं गुरुं तथा।

तदैव तान्तु दीक्षेत अष्टैश्वर्याय केवलम् ॥ २-१०० ॥

निर्वीजञ्च पितुर्मन्त्रं शैवे शाक्ते न दुष्यति।

ज्येष्ठपुत्राय दातव्यं कुलीनैः कुलपण्डितैः ॥ २-१०१ ॥

कुलयुक्ताय दान्ताय महामन्त्रं कुलेश्वरम्।
तदैव मुक्तिमाप्नोति सत्यं सत्यं न संशयः ॥ २-१०२ ॥

कनिष्ठञ्च रिपुं चापि सोदरं वैरिपक्षगम्।
मातामहञ्च पितरं यतिञ्च वनवासिनम् ॥ २-१०३ ॥

अनाश्रमं कुसंसर्गं स्वकुलत्यागिनं तथा।
वर्जयित्वा च शिष्यांस्तान् दीक्षाविधिमुपाचरेत् ॥ २-१०४ ॥

अन्यथा तद्विरोधेन कामनाभोगनाशनम्।
सिद्धमन्त्रञ्च गृहीयाद् दुष्कुलादपि भैरव ॥ २-१०५ ॥

सद्गुरोर्भावनेच्छन्नरूपे रूपे धरे शुभे।
तत्र दीक्षां समाकुर्वन् अष्टैश्वर्यजयं लभेत् ॥ २-१०६ ॥

स्वप्ने तु नियमो नास्ति दीक्षासु गुरुशिष्ययोः।
स्वप्नलब्धे स्त्रिया दत्ते संस्कारेणैव शुद्ध्यति ॥ २-१०७ ॥

साध्वी चैव सदाचारा गुरुभक्ता जितेन्द्रिया।

सर्वमन्त्रार्थ तत्त्वज्ञा सुशीला पूजने रता ॥ २-१०८ ॥

सर्वलक्षणसम्पन्ना जापिका पद्मलोचना।

रत्नालङ्कारसंयुक्ता वर्णाभूवनभूषिता ॥ २-१०९ ॥

शान्ता कुलीना कुलजा चन्द्रास्या सर्ववृद्धिगा।

अनन्तगुणसम्पन्ना रुद्रत्वदायिनी प्रिया ॥ २-११० ॥

गुरुरूपा मुक्तिदात्री शिवज्ञाननिरूपिणी।

गुरुयोग्या भवेत् सा हि विधवा परिवर्जिता ॥ २-१११ ॥

स्त्रिया दीक्षा शुभा प्रोक्ता मन्त्रश्चाष्टगुणा स्मृता।

पुत्रिणी विधवा ग्राह्या केवला ऋणकारिणी ॥ २-११२ ॥

सिद्धमन्त्रो यदि भवेद् गृहीयाद् विधवामुखात्।

केवलं सुफलं तत्र मातुरष्टगुणं ध्रुवम् ॥ २-११३ ॥

सधवा स्वप्रकृत्या च ददाति यदि तन्मनुम्।

ततोऽष्टगुणमाप्नोति यदि सा पुत्रिणी सती ॥ २-११४ ॥

यदि माता स्वकं मन्त्रं ददाति स्वसुताय च।
तदाष्टसिद्धिमाप्नोति भक्तिमार्गे न संशयः ॥ २-११५ ॥

तदैव दुर्लभं देव यदि मात्रा प्रदीयते।
आदौ भक्तिं ततो मुक्तिं सम्प्राप्य कालरूपधृक् ॥ २-११६ ॥

सहस्रकोटिविद्यार्थं जानाति नात्र संशयः।
स्वप्ने तु माता यदि वा ददाति शुद्धमन्त्रकम् ॥ २-११७ ॥

पुनर्दीक्षां सोऽपि कृत्वा दानवत्त्वमवाप्नुयात्।
यदि भाग्यवशेनैव जननी दानवतीनी ॥ २-११८ ॥

तदा सिद्धिमवाप्नोति तत्र मन्त्रं विचारयेत्।
स्वीयमन्त्रोपदेशेन न कुर्याद् गुरुचिन्तनम् ॥ २-११९ ॥

तथा श्रीललिता काली महाविद्या महामनोः
सर्वसिद्धियुतो भूत्वा वत्सरात् तां प्रपश्यति ॥ २-१२० ॥

कालीकल्पलता देवी महाविद्यादिसाधने।
गुरुचिन्ता न कर्तव्या ये जानन्ति गुरोर्वचः ॥ २-१२१ ॥

यदि मन्त्रं विचार्याशु गृह्णाति साधकोत्तमः।
अनन्तकोटिपुण्यस्य द्विगुणं भवति ध्रुवम्॥ २-१२२॥

विचार्य चक्रसारञ्च मन्त्रं गृह्णाति यो नरः।
वैकुण्ठनगरे वासस्तेषां जन्मशतैरपि॥ २-१२३॥

इति श्रुत्वा महादेवो महादेव्याः सरस्वतीम्।
उवाच पुनरानन्दपुलकोल्लासविग्रहः॥ २-१२४॥

ज्ञातुं चक्रं षोडशञ्च चक्रहस्तवरप्रदम्।
अत्यद्भुतफलोपेतं धर्मार्थकाममोक्षदम्॥ २-१२५॥

श्री भैरव उवाच

कथयस्व महादेवि कुलसद्भावप्राप्तये।
यदि मे सुकृपादृष्टिः वर्तते स्नेहसागरे॥ २-१२६॥

त्वत्प्रसादाद् भैरवोऽहं कालोऽहं जगदीश्वरः।
भुक्तिमुक्तिप्रदाता च योगयोग्यो दिगम्बरः॥ २-१२७॥

इदानीं सर्वविद्यानां दीक्षाद्यं चक्रमण्डलम्।

अकालकुलहीनञ्चाकडमञ्च कुलाकुलम्॥ २-१२८॥

श्रीभैरवी उवाच

ताराचक्रं राशिचक्रं कूर्मचक्रं तथापरम्।

शिवचक्रं विष्णुचक्रं ब्रह्मचक्रं विलक्षणम्॥ २-१२९॥

देवचक्रं ऋणिधनि उल्काचक्रं ततः परम्।

वामाचक्रं चतुश्चक्रं सूक्ष्मचक्रं ततो वदेत्॥ २-१३०॥

तथा कथहचक्रञ्च कथितं षोडशं प्रभो।

एतदुत्तीर्णमन्त्रञ्च यं गृह्णन्ति नरोत्तमाः॥ २-१३१॥

तेषामसाध्यं जगति न किमपि वर्तते ध्रुवम्।

किमन्यत् कथयामीह देवतादर्शनं लभेत्॥ २-१३२॥

सर्वत्रगामी स भवेत् चक्रराजप्रसादतः।

सर्वचक्रविचारञ्च न जानाति द्विजोत्तमः॥ २-१३३॥

यज्जानाति तद्विचार्य देवताप्रीतिकारकम्।

ताराशुद्धिं वैष्णवानां कोष्ठशुद्धिं शिवस्य च॥ २-१३४॥

राशिशुद्धिं त्रैपुरस्य गोपालेऽकडमः स्मृतः।

अकडमो वामने च गणेशे हरचक्रतः॥ २-१३५॥

कोष्ठचक्रं वराहस्य महालक्ष्म्याः कुलाकुलम्।

नामादिचक्रे सर्वेषां भूतचक्रे तथैव च॥ २-१३६॥

त्रैपुरं तारचक्रे च शुद्धं मन्त्रं भजेद् बुधः।

वैष्णवं राशिसंशुद्धं शैवञ्चाकडमं स्मृतम्॥ २-१३७॥

कालिकायाश्च तारायाः हरचक्रं शुभं भवेत्।

चण्डिकाया भवेत् कोष्ठे गोपाले ऋक्षचक्रकम्॥ २-१३८॥

हरचक्रे सर्वमन्त्रान् ऋणाधिक्येन चाश्रयेत्।

ऋणाधिक्ये शुभं विद्याद् धनाधिक्ये च नो विधिः॥ २-१३९॥

दोषान् संशोध्य गृहीयान्मध्यदेशे तु साधकः।

पितृमातृकृतं नाम त्यक्त्वा शर्मादिदेवकान् ॥ २-१४० ॥

श्रीवर्णञ्च ततो विद्याचक्रेषु योजयेत् क्रमात्।

क्रमेण शृणु तत्सर्वं शुभाशुभफलप्रदम् ॥ २-१४१ ॥

जापकानां भावुकानां शुद्धं सिद्ध्यति तत्क्षणात्।

मन्त्रमात्रं प्रसिद्ध्येत भक्तानामिति निश्चयः ॥ २-१४२ ॥

कुलीनकुलजातानां ध्यानमार्गार्थगामिनाम्।

महाविद्या महाज्ञानं संशुद्धमपि सिद्ध्यति ॥ २-१४३ ॥

सिद्धमन्त्रप्रकरणे यदुक्तञ्च महेश्वर।

अष्टसिद्धिकरे तस्य सायुज्यपदमाप्नुयात् ॥ २-१४४ ॥

चक्रं षोडशसारञ्च सर्वेषां मन्त्रसिद्धये ॥ २-१४५ ॥

विचार्य सर्वमन्त्रञ्च यन्मया गदितं हितम्।

आदौ बालाभैरवीणामकडमान्तं मया ॥ २-१४६ ॥

कुमारीललितादेव्याः कुरुकुल्लादिसाधने।

श्रीचक्रं फलदं प्रोक्तं सर्वचक्रफलप्रदम् ॥ २-१४७ ॥

योगिन्यादिसाधने च ताराचक्रं महत्फलम्।

उन्मत्तभैरवीविद्याद्यादिसाधननिर्मले ॥ २-१४८ ॥

राशिचक्रं कोटिफलं नानारत्नप्रदं शुभम्।

प्रत्यङ्गिरासाधने च उल्काविद्यादिसाधने ॥ २-१४९ ॥

शिवचक्रं महापुण्यं सर्वचक्रफलप्रदम्।

कालिकाचचीकामन्त्रे विमलाद्यादिसाधने ॥ २-१५० ॥

सम्पत्प्रदाभैरवीणां मन्त्रग्रहणकर्मणि।

विष्णुचक्रे कोटिशतं पुण्यं प्राप्नोति मानवः ॥ २-१५१ ॥

छिन्नादिश्रीविद्यायाः कृत्यादेव्याश्च साधने।

नक्षत्रविद्याकामाख्या ब्रह्माण्यादि सुसाधने ॥ २-१५२ ॥

ब्रह्मचक्रं महापुण्यं सर्वविद्याफलं लभेत्।

कोटिजाप्येन यत्पुण्यं ग्रहणात् तत्फलं लभेत् ॥ २-१५३ ॥

वज्रज्वालामहाविद्यासाधने मन्त्रजापने।
गुह्यकालीसाधने च कुङ्भिकामन्त्रसाधने ॥ २-१५४ ॥

देवचक्रं शुभं प्रोक्तं वाक्यसिद्धिप्रदायकम्।
कामेश्वरीदृष्टासामन्त्रसाधनकर्मणि ॥ २-१५५ ॥

राकिणीमन्दिरादेवी मन्दिरामन्त्रसाधने।
ऋणिधनिमहाचक्रं विचार्य सर्वसिद्धिदम् ॥ २-१५६ ॥

श्रीविद्याभुवनेशानीभैरवीसाधने तथा।
पृथ्वीकुलावतीवीणासाधने वामनीमनोः ॥ २-१५७ ॥

उल्काचक्रं महापुण्यं राजत्वफलदं शुभम्।
शिवादिनायिकामन्त्रे बालाचक्रं सुखप्रदम् ॥ २-१५८ ॥

फेत्कारीमन्त्रजाप्ये च उड्डीयानेश्वरी मनोः।
चतुश्चक्रं शतफलं महामन्त्रफलप्रदम् ॥ २-१५९ ॥

द्राविणीदीर्घजङ्घादि ज्वालामुख्यादिसाधने।
नारसिंहीसाधने च सूक्ष्मचक्रं फलोद्भवम् ॥ २-१६० ॥

हरिणी मोहिनी कात्यायनीसाधनकर्मणि।

वैष्णवे च तथा शैवे देवीमन्त्रे च भैरव ॥ २-१६१ ॥

अकथहं महाचक्रं विचार्य यत्नपूर्वकम्।

यो गृह्णाति महामन्त्रं स शिवो नात्र संशयः ॥ २-१६२ ॥

इति श्रीरुद्रयामले उत्तरतन्त्रे महायन्त्रोद्दीपने सर्वचक्रानुष्ठाने

महागुरुप्रकरणे भावनिर्णये भैरवीभैरवसंवादे द्वितीयः

पटलः ॥ २ ॥

अथ तृतीयः पटलः

भैरवी उवाच

अथ चक्रं प्रवक्ष्यामि कालाकालविचारकम्।

यदाश्रितो महावीरो दीव्यो वा पशुभाववान् ॥ ३-१ ॥

चक्रराजं प्रविचार्य सिद्धमन्त्रं न चालयेत्।

प्रबलस्य प्रचण्डस्य प्रासादस्य महामनोः ॥ ३-२ ॥

शक्तिकूटादिमन्त्राणां सिद्धादीन्नैव शोधयेत्।
वराहार्कनृसिंहस्य तथा पञ्चाक्षरस्य च ॥ ३-३ ॥

महामन्त्रस्य कालस्य चन्द्रचूडस्य सन्मनोः।
नपुंसकस्य मन्त्रस्य सिद्धादीन्नैव शोधयेत् ॥ ३-४ ॥

विंशत्यर्णाधिका मन्त्रा मालामन्त्राः प्रकीर्तिताः।
सूर्यमन्त्रस्य योगस्य कृत्यामन्त्रस्य शङ्कर ॥ ३-५ ॥

शंभुबीजस्य देवस्य सिद्धादीन्नैव शोधयेत्।
चक्रेश्वरस्य चन्द्रस्य वरुणस्य महामनोः ॥ ३-६ ॥

कालीतारादिमन्त्रस्य सिद्धादीन्नैव शोधयेत्।
तथापि शोधयेन्मन्त्रं प्रशंसापरमेव तत् ॥ ३-७ ॥

यत्र प्रशंसापरमं तत्कार्यं दैवतं स्मृतम्।
प्रशंसा यत्र नास्त्येव तत्कार्यं नापि कारयेत् ॥ ३-८ ॥

अत्यन्तफलदं मन्त्रं गृहीयात् कुलरक्षणात्।

धनिमन्त्रं न गृहीयाद् अकूलञ्च तथैव च ॥ ३-९ ॥

गृहीत्वा निधनं याति कोटिजाप्येन सिद्ध्यति।

मननं विश्वविज्ञानं त्राणं संसारबन्धनात् ॥ ३-१० ॥

यतः करोति संसिद्धौ मन्त्र इत्यभिधीयते।

प्रणवाद्यं न दातव्यं मन्त्रं शूद्राय सर्वथा ॥ ३-११ ॥

आत्ममन्त्रं गुरोर्मन्त्रं मन्त्रं चानपसंज्ञकम्।

पितुर्मन्त्रं तथा मातुर्मन्त्रसिद्धिप्रदं शुभम् ॥ ३-१२ ॥

शूद्रो निरयमाप्नोति ब्राह्मणो यात्यधोगतिम्।

अदीक्षिता ये कुर्वन्ति जपपूजादिकाः क्रियाः ॥ ३-१३ ॥

न भवन्ति श्रिये तेषां शिलायामुप्तबीजवत्।

देवीदीक्षाविहीनस्य न सिद्धिर्न च सद्गतिः ॥ ३-१४ ॥

तस्मात्सर्वप्रयत्नेन गुरुणा दीक्षितो भवेत्।

विचारं चक्रसारस्य करणीयमवश्यकम् ॥ ३-१५ ॥

अदीक्षितोऽपि मरणे रौरवं नरकं व्रजेत्।
तस्माद्दीक्षा प्रयत्नेन सदा कार्या च तान्त्रिकात्॥ ३-१६ ॥

दीक्षापूर्वदिने कुर्यात् सुविचारं प्रयत्नतः।
तत्प्रकारं प्रयत्नेन कार्यं पर्वतपूजित॥ ३-१७ ॥

आदावकडमे सिद्धिर्मन्त्रं सञ्चारयेद् बुधः।
रेखाद्वयं पूर्वपरे मध्ये रेखाद्वयं लिखेत्॥ ३-१८ ॥

चतुष्कोणे चतूरेखाकडमं चक्रमण्डलम्।
भ्रामयित्वा महावृत्तं निर्माय वर्णमालिखेत्॥ ३-१९ ॥

अकारादिक्षकारान्तान् क्लीबहीनान् लिखेत्ततः।
एकैकमतो लेख्यान् मेषादिषु (वृषा?)मीनान्तकान्॥ ३-२० ॥

वामावर्तेन गणयेत् क्रमशो वीरवल्लभ।
तन्त्रमार्गेण गणयेन्नामादिवर्णकादिमान्॥ ३-२१ ॥

मेषादितोऽपि मीनान्तं क्रमशः शास्त्रपण्डितः।
सिद्धसाध्यसुसिद्धादीन् पुनः सिद्धादयः पुनः॥ ३-२२ ॥

नवैकपञ्चमे सिद्धः साध्यः षड्शयुगमे।
सुसिद्धस्त्रिसप्तके रुद्रे वेदाष्टद्वादशे रिपुः ॥ ३-२३ ॥

एतत्ते कथितं नाथ अकडमादिकमुत्तमम्।
पद्माकारं महाचक्रं दलाष्टकसमन्वितम् ॥ ३-२४ ॥

अ आ वर्णद्वयं पूर्वे द्वितीये च द्वितीयकम्।
तृतीये कर्णयुगमञ्च चतुर्थे नासिकाद्वयम् ॥ ३-२५ ॥

पञ्चमे नयनं प्रोक्तं षष्ठे ओष्ठाधरं तथा।
सप्तमे दन्तयुगमञ्च अष्टमे षोडशस्वरम् ॥ ३-२६ ॥

कवर्गञ्च पूर्वदले द्वितीये च चवर्गकम्।
तृतीये च टवर्गञ्च चतुर्थे च तवर्गकम् ॥ ३-२७ ॥

पवर्गं पञ्चमे प्रोक्तं यवान्तं षष्ठपत्रके।
सप्तमे शषसान् लिख्य (ल?)हक्षमष्टमके पदे ॥ ३-२८ ॥

सुखं राज्यं धनं विद्यां यौवनायुषमेव च।

विचार्य चक्रमाप्नोति पुत्रत्वञ्च स्वजीवनम् ॥ ३-२९ ॥

स्वीय--नामाक्षरं तत्र देवनामाक्षरं तथा ।

एकस्थानं युगस्थानं विरोधं द्विविधं स्मृतम् ॥ ३-३० ॥

जीवनं मरणं तत्र अकारादिसु पत्रके ।

लिखित्वा गणयेन्मन्त्री मरणं वर्जयेत् सदा ॥ ३-३१ ॥

यत्रास्ति मरणं तत्र जीवनं नास्ति निश्चितम् ।

परस्परविरोधेन सिद्धमन्त्रञ्च मूलदम् ॥ ३-३२ ॥

जीवने जीवनं ग्राह्यं सर्वत्र मरणं त्यजेत् ।

कुलाकुलस्य भेदं हि वक्ष्यामि मन्त्रिणामिह ॥ ३-३३ ॥

वाय्वग्निभूजलाकाशाः पञ्चाशल्लिपयः क्रमात् ।

पञ्चह्रस्वाः पञ्चदीर्घाः बिन्द्वन्ताः सन्धिसम्भवाः ॥ ३-३४ ॥

कादयः पञ्चशः (षक्ष)यादिलसहक्षान्ताः प्रकीर्तिताः ।

साधकस्याक्षरं पूर्वं मन्त्रस्यापि तदक्षरम् ॥ ३-३५ ॥

यद्येकभूतदैवत्यं जानीयात्सकुलं हितम्।
भौमस्य वारुणं मित्रमाग्नेयस्यापि मारुतम्॥ ३-३६ ॥

पाथीवाणाञ्च सर्वेषां शत्रुराग्नेयमम्भसाम्।
एन्द्रवारुणयोः शत्रुर्मारुतः परिकीर्तितः॥ ३-३७ ॥

पाथीवे वारुणं मित्रं तैजसं शत्रुरीरितः।
नाभसं सर्वमित्रं स्याद्विरुद्धं नैव शीलयेत्॥ ३-३८ ॥

रेखाष्टकं हि पूर्वाग्रं रेखैकादशमध्यतः।
दक्षिणोत्तरभागेन दक्षिणावधिमालिखेत्॥ ३-३९ ॥

कुलाकुलञ्च कथितं ताराचक्रं पुनः शृणु।
दक्षिणोत्तरदेशे तु रेखाचतुष्टयं लिखेत्॥ ३-४० ॥

दशरेखाः पश्चिमाग्राः कर्तव्याः वीरवन्दित।
अश्विन्यादिक्रमेणैव विलिखेत्तारकाः पुनः॥ ३-४१ ॥

वक्ष्यमाणक्रमेणैव तन्मध्ये वर्णकान् लिखेत्।
युग्ममेकं तृतीयञ्च वेदमेकैकयुग्मकम्॥ ३-४२ ॥

एकयुगं तथैकञ्च युगलं युगलं युगम्।

एकं युगं तृतीयञ्च चन्द्रनेत्रं विविधं विधुम् ॥ ३-४३ ॥

चन्द्रयुगं चन्द्रयुगं रामवेदं गृहे शुभे।

वर्णाः क्रमाः स्वराण्येव रेवत्यश्चिगतावुभौ ॥ ३-४४ ॥

अकारद्वयमश्विन्यां देवतागणसम्भवाः।

इकारं भरणी सत्यां कृत्स्नमुस्वरकृत्तिका ॥ ३-४५ ॥

राक्षसी कृत्तिका भूमौ सर्वविघ्नविनाशिनी।

नासिकागण्डमन्त्रञ्च रोहिणीशवरूपिणी ॥ ३-४६ ॥

ओष्ठमध्ये मृगशिरा देवता परिकीर्तिता।

अधरान्तमार्द्रया च मानुषं सर्वलक्षणम् ॥ ३-४७ ॥

दन्तयुगं पुनर्वस्वाच्छादितं मानुषं प्रियम्।

कः पुष्या देवता ज्ञेया खगाश्लेषा च राक्षसी ॥ ३-४८ ॥

मघावक्षे घङान्ता च तथा च पूर्वफाल्गुनी।

छजोत्तरा--फल्गुनी च मनुष्याः परिकीर्तीताः ॥ ३-४९ ॥

झजहस्ता देवगणा टठचित्रा च राक्षसी।

डस्वाती देवरमणी विशाखा ढणराक्षसी ॥ ३-५० ॥

तथदानुराधया च शोभिता देवनायिका।

ध ज्येष्ठा राक्षसी झेया मूलानपफराक्षसी ॥ ३-५१ ॥

पूर्वाषाढा मानुसानी बकाराक्षयमालिनी।

भोत्तराषाढया मर्त्यो मकारः श्रवणः मतः ॥ ३-५२ ॥

धनिष्ठा यररक्षः स्त्रीलस्था शतभिषा तथा।

वशपूर्वभाद्रपदा मनुजाः परिकीर्तीताः ॥ ३-५३ ॥

तथोत्तराभाद्रपदा मानुषी--मङ्गलोद्भवा।

अं अः लृहक्षरेवती च देवकन्याः प्रकीर्तीताः ॥ ३-५४ ॥

स्वजातौ परमा प्रीतिर्मध्यमा भिन्नजातिषु।

रक्षोमानुषयोर्नाशो वैरं दानवदेवयोः ॥ ३-५५ ॥

जन्मसम्पत् विपत् क्षेमप्रत्यरिः साधको वधः ।
मित्रं परममित्रञ्च गणयेच्च पुनः पुनः ॥ ३-५६ ॥

वर्जयेज्जन्मनक्षत्रं तृतीयं पञ्चसप्तकम् ।
षडष्टनवभद्राणि युगञ्च युग्मकं तथा ॥ ३-५७ ॥

यदीह निजनक्षत्रं न जानाति द्विजोत्तमः ।
नामाद्यक्षरसम्भूतं स्वतारमविरोधकम् ॥ ३-५८ ॥

विनीय गणयेन्मन्त्री शुभाशुभविचारवान् ।
प्रादक्षिण्येन गणयेत् साधकाद्यक्षरात् सुधीः ॥ ३-५९ ॥

इत्येतत् कथितं नाथ ममात्मा पुरुषेश्वर ।
कुलाकुलमनन्तारख्यं ताराचक्रं मनोर्गुण ॥ ३-६० ॥

तारामन्त्रं प्रदीपाभं रत्नभाण्डस्थितामृतम् ।
एतद्विचारे महतीं सिद्धिमाप्नोति मानवः ॥ ३-६१ ॥

राशिचक्रं प्रवक्ष्यामि सिद्धिलक्षणमुत्तमम् ।
क्रमेण देया युगला रेखा पूर्वापरोद्गमा ॥ ३-६२ ॥

तन्मध्यतो द्वयं दद्याद् रेखाग्निदक्षिणे ततः।

अग्निनैर्ऋतिवायवीशक्रमेण रेखयेत् तथा ॥ ३-६३ ॥

विलिखेन्मेषराश्यादि मीनान्तं सर्ववर्णकान्।

कन्यागृहगतान् शादिवर्णानालिख्य यत्नतः ॥ ३-६४ ॥

गणयेत्साधकश्रेष्ठो लग्नाद्यामव्ययान्तकान्।

स्वराशिदेवकोष्ठानामनुकूलान् भजेन्मनून् ॥ ३-६५ ॥

राशीनां शुद्धता ज्ञेया त्यजेत् शत्रुमृतिं व्ययम्।

स्वराशेर्मन्त्रराश्यन्तं गणनीयं विचक्षणैः ॥ ३-६६ ॥

साध्याद्यक्षरराश्यन्तं गणयेत् साधकाक्षरात्।

एकं वा पञ्च नवमं बान्धवं परिकीर्तितम् ॥ ३-६७ ॥

द्विषड्दशमसंस्थाश्च सेवकाः परिकीर्तीताः।

रामरुद्राश्च मुनयः पोषकाः परिकीर्तीताः ॥ ३-६८ ॥

सूर्याष्टवेदयुक्तास्तु घातकाः सर्वदोषदाः।

शक्त्यादौ तु महादेव कुलचूडामणिर्यतिः ॥ ३-६९ ॥

वर्जयेत् षष्ठगेहञ्च अष्टमं द्वादशं तथा ।

लग्नं धनं भ्रातृबन्धुपुत्रशत्रुकलत्रकाः ॥ ३-७० ॥

मरणं धर्मकर्मायव्यया द्वादशराशयः ।

नामानुरूपमेतेषां शुभाशुभफलं दिशेत् ॥ ३-७१ ॥

वैष्णवे तु महाशत्रोः स्थाने बन्धुः प्रकीर्तितः ।

कूर्मचक्रं प्रवक्ष्यामि शुभाशुभफलात्मकम् ॥ ३-७२ ॥

यज्ज्ञात्वा सर्वशास्त्राणि जानाति पण्डितोत्तमः ।

अभेद्यभेदकं चक्रं शृणुष्वदरपूर्वकम् ॥ ३-७३ ॥

कूर्माकारं महाचक्रं चतुष्पादसमावृतम् ।

मुण्डे स्वरा दक्षपादे कवर्गं वामपादके ॥ ३-७४ ॥

चवर्गं कीर्तितं पश्चाद् अधःपादे टवर्गकम् ।

तदधस्तु तवर्गं स्यादुदरे च पवर्गकम् ॥ ३-७५ ॥

यवान्तं हृदये प्रोक्तं सहान्तं पृष्ठमध्यके।

लाङ्गूले शत्रुबीजञ्च क्षकारं लिङ्गमध्यके ॥ ३-७६ ॥

लिखित्वा गणयेन्मन्त्री चक्रं कलिमलापहम्।

स्वरे लाभं कवर्गे श्रीश्चवर्गे च विवेकदम् ॥ ३-७७ ॥

टवर्गे राजपदवीं तवर्गे धनवान् भवेत्।

उदरे सर्वनाशः स्याद् हृदये बहुदुःखदम् ॥ ३-७८ ॥

पृष्ठे च सर्वसन्तोषं लाङ्गूले मरणं ध्रुवम्।

वैभवं (पृष्ठ?)लिङ्गदेशे तु दुःखञ्च वामपादके ॥ ३-७९ ॥

विरुद्धद्वयलाभे तु न कुर्याच्चक्रचिन्तनम्।

विरुद्धैके धर्मनाशो युग्मदोषे च मारणम् ॥ ३-८० ॥

यत्र देवाक्षरञ्चास्ति तत्र चेन्निजवर्णकम्।

विरुद्धञ्चेत्यजेत् शत्रुमन्यमन्त्रं विचारयेत् ॥ ३-८१ ॥

पृथक्स्थाने यदि भवेद्वर्णमाला महेश्वर।

यदि तत् सौख्यभावः स्यात् सौख्यं नापि विवर्जयेत् ॥ ३-८२ ॥

विभिन्नगेहे दोषश्चेत् शुभमन्त्रञ्च सन्त्यजेत्।

इति ते कथितं देवि(देव) दृष्टादृष्टफलप्रदम्॥ ३-८३॥

यः शोधयेच्चरेद् वर्णं मन्त्रमालामहेश्वरः।

यदि शुध्यति चक्रेन्द्रं मन्त्रसिद्धिप्रदं शुभम्॥ ३-८४॥

शिवचक्रं प्रवक्ष्यामि महाकालकुलेश्वर।

अवश्यं सिद्धिमाप्नोति शिवचक्रप्रभावतः॥ ३-८५॥

षट्कोणमध्यदेशे तु चतुरस्रं लिखेद् बुधः।

तन्मध्ये विलिखेच्चारु चतुरस्रं सवर्णकम्॥ ३-८६॥

मस्तकस्थत्रिकोणे तु शिवसंस्थानमन्त्रकम्।

दक्षिणावर्तमानेन गणयेत् सर्वमन्त्रकम्॥ ३-८७॥

विष्णुस्थाने स्वमन्त्रञ्च द्वितीये च त्रिकोणके।

त्रिकोणे च तृतीये च ब्रह्मसंस्थानमन्त्रकम्॥ ३-८८॥

शक्तिमन्त्रादिसंस्थानं त्रिकोणाधो मुखे तथा।

नायिकामन्त्रसंस्थानं त्रिकोणाधो मुखे तथा ॥ ३-८९ ॥

नायिकामन्त्रसंस्थानं तद्वामे दुर्लभं शुभम्।
तद्दूध्वे च त्रिकोणे च भूतसंस्थानमन्त्रकम् ॥ ३-९० ॥

शिवाधो यक्षमन्त्रस्य संस्थानमतिदुर्लभम्।
विष्णुब्रह्मसन्धिदेशे महाविद्यापदं ध्रुवम् ॥ ३-९१ ॥

स्वरस्थानं तथा वर्णस्थानं शृणु महाप्रभो।
अ--आवर्णद्वयं शैवे कवर्गञ्च सविन्दुकम् ॥ ३-९२ ॥

विष्णौ नेत्रं चवर्गञ्च टवर्गं ब्रह्मणि श्रुतम्।
तवर्गं नासिकाशक्तौ सर्वमन्त्रार्थचेतनम् ॥ ३-९३ ॥

नायिकायां पवर्गञ्च न युगं परिकीर्तितम्।
भूते यवान्तं विलिखेदोष्ठाधरसमन्वितम् ॥ ३-९४ ॥

प्रणवं यक्षमन्त्रे च शकारं परिकीर्तितम्।
अधोदन्तं पिशाचे च षयुक्तं बिन्दुभूषितम् ॥ ३-९५ ॥

शिवो बीजं देवमन्त्रे सकारञ्च सविन्दुकम्।
महाविद्यादिसंस्थाने लक्षवर्णं प्रकीर्तितम् ॥ ३-९६ ॥

इति ते कथितं शम्भो शृणु वर्णाङ्क(ङ्ग)वर्णनम्।
शिवे एकविंशतिश्च द्वात्रिंशद्विष्णुकोणके ॥ ३-९७ ॥

ब्रह्मणे षोडशाद्यञ्च शक्तिकूटे युगाष्टकम्।
नायिकायां वह्निबाणं भूते सप्ताङ्कमेव च ॥ ३-९८ ॥

यक्षे च चन्द्रवेदञ्च पिशाचेऽष्टवसुः स्मृतः।
सर्वदेवे बाणवेदं कृत्यायां षष्ठषष्ठकम् ॥ ३-९९ ॥

मध्ये षष्ठे हुताशञ्च महाविद्यागृहे शुभे।
साधकस्य च साध्यस्यैकाङ्कं साध्यमन्दिरे ॥ ३-१०० ॥

साधकाङ्कमूर्ध्वदेशे साध्याङ्कं गणयेदधः।
भुजयुग्मं शिवे प्रोक्तं विष्णौ वामाष्टकं तथा ॥ ३-१०१ ॥

ऋषिचन्द्रं विधौ प्रोक्तं शक्तौ रामाष्टकं तथा।
नायिकायां वेदबाणं भूतेऽष्टनवमं तथा ॥ ३-१०२ ॥

यक्षे युग्मं चतुर्थं च पिशाचे वज्रकाष्ठकम्।

शक्तौ वशकृतौ ज्ञेयौ कृत्या(ल)यां मुनिषष्ठकम्॥ ३-१०३॥

यस्मिन् यस्मिन् गृहस्था ये देवतास्तु महाफलाः। क०।

अनामाक्षरदेहस्थमक्षरं द्विगुणं स्मृतम्।

साध्याङ्केन योजयित्वा पूरयेत्षष्ठपञ्चमैः॥ ३-१०४॥

तद्देहं ग्राहयेद् यत्नात् देवताद्यक्षरं यथा।

एकशेषस्थितं वर्णं कुर्यान्नापि विवेचनम्॥ ३-१०५॥

शुद्धं तद्धि विजानीयाद्विचारमन्यतोऽपि च।

षष्ठाङ्केन च वेदाङ्कं तथा च देववर्णकम्॥ ३-१०६॥

शशाङ्कं मिश्रितं चाङ्कं द्विगुणं देवतार्णकम्। क०।

पश्चात् कृत्वा तदङ्कञ्च हरेद्रामेण वल्लभ।

यदि साध्याङ्कं विस्तीर्णं तदा नैव शुभं भवेत्॥ ३-१०७॥

साधकाङ्कञ्च विस्तीर्णं यदि स्याज्जायते गृहे।

तदा सर्वकुलेशः स्याद् रुद्रश्रवणसंशयः॥ ३-१०८॥

द्विगुणं देवतावर्णं साधकाङ्गेन योजयेत्।

वर्णसंख्याङ्गमालिख्य गणयेत् साधकोत्तमः ॥ ३-१०९ ॥

रसबाणेन सम्पूर्य संहरेत् रससंख्यया।

आत्माङ्गमिश्रितं पश्चाद् यदि किञ्चिन्न तिष्ठति ॥ ३-११० ॥

स्वीयाभिधानकाङ्गस्य द्विगुणञ्चापि योजयेत्।

पश्चादनलसंख्याभिर्हरेत् सौख्याधीमुक्तये ॥ ३-१११ ॥

अङ्कं बहुतरं ग्राह्यं साधकस्य सुखावहम्।

न ग्राह्यं साध्यविस्तीर्णमितिशास्त्रार्थनिश्चयम् ॥ ३-११२ ॥

विचारादस्य चक्रस्य राजत्वं लभते ध्रुवम्।

समानाङ्गेन गृहीयाद् गुण्याङ्कं वर्जयेदिह ॥ ३-११३ ॥

अवश्यं चक्रमेवं हि गोपनीयं सुरासुरैः।

विष्णुचक्रं प्रवक्ष्यामि चक्राकारं सुगोपनम् ॥ ३-११४ ॥

सर्वसिद्धिप्रदं शुद्धं चक्रं कृत्वा फलप्रदम्।

शृणु नाथ महाविष्णोः स्थानं मङ्गलदायकम् ॥ ३-११५ ॥

लक्ष्मीप्रियमङ्कमयं नवकोणं महाप्रभम्।

तदूर्ध्वं च तमालिख्य तदूर्ध्वेऽष्टग्रहं शुभम् ॥ ३-११६ ॥

चतुष्कोणाकारगेहं सन्धौ शून्याष्टकं लिखेत्।

तदूर्ध्वं च तमालिख्य चक्रमेतद्धनेश्वर ॥ ३-११७ ॥

पूर्वं महेन्द्राभरणमूर्ध्वदेशोल्लसत्करम्।

मुनिरामखचन्द्राद्यमङ्कं सर्वसमृद्धिदम् ॥ ३-११८ ॥

दक्षिणे वह्निभरणं रसवेदे खयुग्मकम्।

तदधो रामचक्रञ्च सप्तषट् च रामकम् ॥ ३-११९ ॥

तदधो निर्ऋते स्वर्गे युगाङ्कशून्यवेदकम्।

केवलाधो जलेशस्य मन्दिरं सुमनोहरम् ॥ ३-१२० ॥

रामेषु शून्यबाणाढ्यं तस्यामेवायुमन्दिरम्।

भुजहस्तखरसाढ्यं चक्रेदमीश्वरात्मकम् ॥ ३-१२१ ॥

नवकोणं मध्यदेशे पञ्चाङ्गभागमालिखेत्।
तन्मध्ये रचयेद्वर्णं पञ्चकोणे त्रिकोणके ॥ ३-१२२ ॥

इन्द्राधो विलिखेद् धीरो वर्णमाद्यञ्च सप्तकम्।
भागे दक्षिणकोणेषु ऋकारादङ्कं लिखेत् ॥ ३-१२३ ॥

ककारादिटकारान्तं तदधो विलिखेद् बुधः।
तद्वामे ठादिमान्तञ्च वर्णलक्षणकारणम् ॥ ३-१२४ ॥

तद्वद्वध्वे यादिवर्णञ्च चक्रञ्च गणयेत्ततः।
पूर्वकोणपतिः शक्रो द्वितीये शौ यमानलौ ॥ ३-१२५ ॥

निर्ऋतिर्वरुणश्चैव तृतीयमन्दिरेश्वरः।
चतुर्थाधिपतिर्वायुः कुबेरो नाथ इत्यपि ॥ ३-१२६ ॥

पञ्चगेहस्याधिपतिरीशो विश्वविदाम्बरः।
पञ्चकोणे प्रतिष्ठन्ति पञ्चभूताशयस्थिताः ॥ ३-१२७ ॥

प्राणे सिद्धिमवाप्नोति चापाने व्याधिपीडनम्।
समाने सर्वसम्पत्तिरुदाने निर्धनं भवेत् ॥ ३-१२८ ॥

व्याने च ईश्वरप्राप्तिरेतस्मिन् लक्षणं शुभम्।
पूर्वगेहे महामन्त्रं मन्त्रत्यागं करोति यः ॥ ३-१२९ ॥

स तावत् साधकश्रेष्ठो विष्णुमार्गेण शङ्कर।
विशेषं शृणु यत्नेन सावधानावधारय ॥ ३-१३० ॥

सप्ताक्षरं त्र्यक्षरं च दशमाक्षरमेव च।
पूर्वगेहे यदि भवेदाद्याक्षरसमन्वितम् ॥ ३-१३१ ॥

तदा भवति सिद्धिश्च सर्वमेवंप्रकारकम्।
षष्ठाक्षरं वेदवर्णं विंशत्यर्णं महामनुम् ॥ ३-१३२ ॥

आम्नायाद्यक्षरं व्याप्तं सफलं गणयेद् बुधः।
तथास्मिन् मम गेहे च मन्त्रं सप्ताक्षरं शुभम् ॥ ३-१३३ ॥

षष्ठाक्षरञ्च गणयेत्त्रिंशदक्षरमेव च।
आद्याक्षरसमायुक्तं साध्यसाधकयोरपि ॥ ३-१३४ ॥

एकस्यापि च लाभे च मन्त्रसिद्धिरखण्डिता।

मन्त्राक्षरादिलाभञ्च अवश्यं गणयेदिह ॥ ३-१३५ ॥

नैर्ऋते च जलेशस्य द्वयक्षरञ्च नवाक्षरम्।

शून्यदेवाक्षरं नाथ गणनीयं विचक्षणैः ॥ ३-१३६ ॥

तथात्र अक्षरं मन्त्रं पञ्चाक्षरमनं तथा।

पञ्चाशदक्षरं मन्त्रं मन्दिरे गणयेत् शुभम् ॥ ३-१३७ ॥

वायुकोणे कुबेरस्य मन्दिरे गणयेत्तथा।

द्वाविंशत्यक्षरं मन्त्रं शून्यषष्ठमनुं तथा ॥ ३-१३८ ॥

पञ्चाक्षरं तारिकायाः शिवे पञ्चाक्षरं तथा।

सुसप्तमन्त्रग्रहणे सफलं परिकीर्तितम् ॥ ३-१३९ ॥

ईशानपञ्चकोणे च सफलञ्च नवाक्षरम्।

अष्टाक्षरं हि विद्याया गणयेत् सहितं सुधीः ॥ ३-१४० ॥

एतदुक्तञ्च गणयेद्विरुद्धं नैव शीलयेत्।

प्राणमित्रं समानञ्च समानो व्यानबान्धवः ॥ ३-१४१ ॥

एतत्स्थितञ्च गृहीयाद् दोषभाक् स भवेत् क्वचित्।
एकदैव प्रिये प्रीतिरेकगेहे तथा प्रियम्॥ ३-१४२॥

गृहीत्वा विष्णुपदवीं प्राप्नोति मानवः क्षणात्।
यदि चक्रं न विचार्य रिपुमन्त्रं सदा न्यसेत्॥ ३-१४३॥

निजायुषं छिनत्त्येव मूको भवति निश्चितम्।
विचार्य यदि यत्नेन सर्वचक्रे प्रियं हितम्॥ ३-१४४॥

महामन्त्रं महादेव लघु सिद्ध्यति भूतले॥ ३-१४५॥

इति श्रीरुद्रयामले उत्तरतन्त्रे महातन्त्रोद्दीपने सर्वचक्रानुष्ठाने
सिद्धमन्त्रप्रकरणे भावनिर्णये भैरवभैरवीसंवादे तृतीयः
पटलः॥ ३॥

अथ चतुर्थः पटलः

श्रीभैरवी उवाच

अथ वक्ष्यामि चक्रान्यत् शृणु भैरव सादरम्।

येन हीना न सिद्ध्यन्ति महाविद्या वरप्रदाः ॥ ४-१ ॥

तव चक्रं ब्रह्मणा व्यक्तं ब्रह्मचक्रमुदाहृतम्।

यस्य ज्ञानात् स्वयं ब्रह्मा स्वबलेन भवं सृजेत् ॥ ४-२ ॥

अकालमृत्युहरणं परं ब्रह्मपदं ब्रजे।

चतुष्कोणे चतुष्कोणं तन्मध्ये च चतुश्चतुः ॥ ४-३ ॥

मध्यगेहं वेष्टयित्वा इष्टं मन्दिरमुत्तमम्।

अष्टकोणे महादेव षोडशस्वरमालिखेत् ॥ ४-४ ॥

अष्टकोणं वेष्टयित्वा वृत्तयुग्मं लिखेत् सुधीः।

मध्यगेहे चतुष्कोणे कादिक्षान्तञ्च वर्णकम् ॥ ४-५ ॥

दक्षिणावर्त्तयोगेन विलिखेत् साधकोत्तमः।

तद्द्रुध्वे स्वगृहे चाङ्कं विलिख्य गणयेत् सुधीः ॥ ४-६ ॥

चतुर्गेहस्योद्रुध्वदेशे युग्मगेहे क्रमाल्लिखेत्।

साध्यस्य साधकस्यापि मेषादिकन्यकान्तकम् ॥ ४-७ ॥

अधो लिखेत्तुलाद्यन्तमिति राश्यादिकं शुभम्।
ततो लिखेद् गेहदक्षे युग्मगेहे महेश्वर ॥ ४-८ ॥

तारकानश्विनी ताराद्यन्तान् दक्षिणतो लिखेत्।
वर्णक्रमेण विलिखेद् वेदमन्दिरमण्डले ॥ ४-९ ॥

ऊर्ध्वाधः क्रमशो लेख्यमङ्गतारं सुरेश्वर।
ततो हि गणयेन्मन्त्री योजयित्वा क्रमेण तु ॥ ४-१० ॥

सुखं राज्यं धनं वृद्धिं कलहं कालदर्शनम्।
सिद्धिमृद्धिमष्टकोणे विदित्वा च शुभाशुभम् ॥ ४-११ ॥

गणयेद्राशिनक्षत्रं मनुचाहं विवर्जयेत्।
सुखे सुखमवाप्नोति राज्ये राज्यमवाप्नुयात् ॥ ४-१२ ॥

धने धनमवाप्नोति वृद्धौ वृद्धिमवाप्नुयात्।
मेषो वृषमिथुनश्च कर्कटः सिंह एव च।
कन्यका देवता ज्ञेया नक्षत्राणि पुनः शृणु ॥ ४-१३ ॥

ऊर्ध्वयुग्मगृहस्यापि दक्षवामे च भागके।

नक्षत्राणि सन्ति यानि तानि शृणु महाप्रभो ॥ ४-१४ ॥

अश्विनी मृगशिराश्लेषा हस्तानुराधिका तथा ।

उत्तराषाढिकार्द्रा वा पूर्वभाद्रपदा तथा ॥ ४-१५ ॥

दक्षाग्रहस्तितास्ताराः स्पष्टीभूताश्च देवताः ।

एतासामधिपा एते राशयो ग्रहरूपिणः ॥ ४-१६ ॥

कर्कटकेशरी कन्यादेवताः परिकीर्तिताः ।

एतेषाञ्चापि वर्णानामधिपाश्चेति राशयः ॥ ४-१७ ॥

ककारस्य(ढ?) खकारस्य जकारस्य टकारपः ।

दकारस्य फकारस्य यकारस्य सकारपः ॥ ४-१८ ॥

नकारस्यापि पतयो ज्ञेयाश्च क्रमशः प्रभो ।

संशृणु रोहिणीपुष्या तथा चोत्तरफाल्गुनी ॥ ४-१९ ॥

विशाखा च तथा ज्ञेया पूर्वाषाढा च तारका ।

तथा शतभिषातारा वाममन्दिरपर्वगाः ॥ ४-२० ॥

एतासामधिपा एते राशयो ग्रहरूपिणः ।

मेषो वृषो मिथुनश्च ईश्वराः परिकीर्त्ताः ॥ ४-२१ ॥

एतद्देहस्थितं वर्णमेते रक्षन्त्यनित्यशः ।

ककारस्य नकारस्य ऋकारस्य उकारपः ॥ ४-२२ ॥

अकारस्य पकारस्य मकारस्य वकारपः ।

हकारस्याधिपा एते ऋद्धिमोक्षफलप्रदाः ॥ ४-२३ ॥

दक्षिणाधोगृहस्यापि देवता इति राशयः ।

तुला च वृश्चिकश्चैव धनुश्चैव ग्रहेश्वरः ॥ ४-२४ ॥

एतासां तारकाणाञ्च पतयो गदिता मया ।

भरण्यार्द्रमघाचित्राज्येष्ठाश्रवणवल्लभाः ॥ ४-२५ ॥

तथोत्तरभाद्रपदा वल्लभाः राशयो मताः ।

अथ गेहस्थितं वर्णं शृणु नाथ भयापह ॥ ४-२६ ॥

यकारस्य दकारस्य टकारस्य नकारपः ।

धकारस्य वकारस्य चकारस्य यकारपः ॥ ४-२७ ॥

क्षकारपणका एते राशयः परिकीर्त्ताः।

धनवृत्तिप्रदा नित्या नित्यस्थाननिवासिनः ॥ ४-२८ ॥

वामाधोमन्दिरस्यापि वल्लभा इति राशयः।

मकराधस्तु कोष्ठेषु मीनो राशिफलस्थिताः ॥ ४-२९ ॥

एतानि भानि रक्षन्ति शूलपाशासिधारकाः।

पुनर्वसुः कृत्तिका च तथाभपूर्वफल्गुनी ॥ ४-३० ॥

स्वाती मूला धनिष्ठा च रेवती वामगेहगाः।

एतासामधिपा एते जलस्था ग्रहदेवताः ॥ ४-३१ ॥

एतान् वर्णान् प्ररक्षन्ति गृहस्था नव राशयः।

धकारस्य जकारस्य टकारस्य तकारपः ॥ ४-३२ ॥

नकारस्य भकारस्य लकारस्य तकारपः।

कलहादिमहादोषकालदर्शनकारकाः ॥ ४-३३ ॥

राशयो लोकहा नाथ तन्मन्त्रं परिवर्जयेत्।

यद्येकदेवतागेहं विभिन्नञ्च सुशोभनम् ॥ ४-३४ ॥

चतुः स्थानं युगस्थानं सर्वत्रापि निषेधकम्।

एकगेहस्थितं मन्त्रं बहुसौख्यप्रदायकम् ॥ ४-३५ ॥

नाम्न आद्यक्षरं नीत्वा राशिनक्षत्रविस्मृतौ।

सभावं साधकश्रेष्ठः कलहे कलहं भवेत् ॥ ४-३६ ॥

रिपुश्चेन्मूलनाशः स्यात् कलहोऽपि सुरेश्वर।

नेत्रयुग्मं स्वरं पाति सिंहो हि कन्यकां तथा ॥ ४-३७ ॥

कर्णयुग्मं तुला पाति संयुगं वृश्चिको धनुः।

चयुगं मकरः पाति कुम्भो मीनश्च पाति हि ॥ ४-३८ ॥

ओष्ठञ्च पाति च तथा अधरं मेष एव च।

दन्तयुग्मं वृषः पाति मिथुनः शेषगोऽक्षरः ॥ ४-३९ ॥

यस्य ये ये राशयः स्युस्तस्य तत्तच्छुभं स्मृतम्।

एकराशिः शुभं नित्यं ददाति च मनोरथम् ॥ ४-४० ॥

अन्यत्र दुखदं प्रोक्तं साधकः सिद्धिभाग् भवेत्।
भिन्नराशौ वर्जनीयं कलहं कालदर्शनम् ॥ ४-४१ ॥

श्रूयतां शैलजानाथ चक्रं श्रीत्रिदशात्मकम्।
पूर्वपश्चिमभेदेन षट् च रेखाः समालिखेत् ॥ ४-४२ ॥

वामादि दक्षिणान्तश्च रेखा दश समालिखेत्।
पञ्चगेहे पूरकाङ्कं सर्वाधोहारकाङ्कम् ॥ ४-४३ ॥

तन्मध्ये रचयेदक्षं देवताग्रहसंयुतम्।
पूरकाङ्कं मध्यगेहे सप्तषीयुक्तमालिखेत् ॥ ४-४४ ॥

तद्दक्षिणे द्वादशश्च तद्दक्षेण रसं तथा।
तद्दक्षे अष्टदशके तद्दक्षे षोडशस्मृतम् ॥ ४-४५ ॥

पूरकाङ्कं ततो लेख्यं इन्द्राद्यङ्काश्च दक्षतः।
इन्द्रगेहे च शतकं विधिविद्याफलप्रदम् ॥ ४-४६ ॥

धर्मगेहे शून्यसप्त युगलं विलिखेद् बुधः।
अनन्तमन्दिरे नाथ शून्याष्टवसुरेव च ॥ ४-४७ ॥

कालीगृहे शून्यवेदवामाद्याङ्कं विलिखेत्ततः।
धूमावतीमन्दिरे च शून्यखेषु निशापतिम्॥ ४-४८॥

इन्द्राद्या दक्षतो लेख्या अङ्काश्चन्द्राधिदेवताः।
शून्याष्टचन्द्रयुक्तञ्च सर्वत्र देवता लिखेत्॥ ४-४९॥

तथाश्विनीकुमारौ च शून्यानलयुगायुगौ।
तत्पश्चात् पूर्वगेहञ्च सहस्रार्कसमन्वितम्॥ ४-५०॥

तारिणीमन्दिरस्थाङ्कं शून्यवेदं तथैव च।
बगलामुखीगेहस्थं शून्याष्टचन्द्रसंयुतम्॥ ४-५१॥

ततश्चन्द्रगृहस्याधो वायुर्गेहं मनोरमम्।
रन्ध्रवेदात्मकं गेहं सर्वसिद्धिप्रदायकम्॥ ४-५२॥

राहुगेहं महापापं शून्यशून्यमुनिप्रियम्।
पश्चादेकत्र हस्तञ्च खशून्ययुगलात्मकम्॥ ४-५३॥

षोडशीमन्दिरे शून्यमष्टचन्द्रसमन्वितम्।

मातङ्गीमन्दिरे शून्यरुद्रचन्द्रसमन्वितम् ॥ ४-५४ ॥

वायोरधोवरुणस्य गृहं सप्तशशिप्रियम्।

तरुणी गेहमध्ये च शून्याष्टकसमन्वितम् ॥ ४-५५ ॥

बुधगेहस्थिताङ्कश्च शून्यचन्द्रयुगात्मकम्।

भुवनेशीमन्दिरस्थं शून्याष्टकशशिप्रियम् ॥ ४-५६ ॥

वरुणाधः कुबेरस्य गृहस्थं षट् च युग्मकम्।

आनन्तभैरवी गेहे दशकं परिकीर्तितम् ॥ ४-५७ ॥

धरणीगृहमध्ये च शून्ययुग्मेन्दुसंयुतम्।

भैरवी गृहमध्यस्थं शून्ययुगलचन्द्रकम् ॥ ४-५८ ॥

राशिगृहस्थितं शून्यषीचन्द्रमण्डलसंयुतम्।

कुबेराधः स्वकं चक्रस्थिताङ्कं सर्वसिद्धिदम् ॥ ४-५९ ॥

ईश्वरस्य गृहस्थश्च सप्तशून्ययुगात्मकम्।

तिरस्करिण्या गेहस्थं सहस्राङ्कसमन्वितम् ॥ ४-६० ॥

किङ्किणीमन्दिरं पश्चादष्टचन्द्रसमन्वितम्।

छिन्नमस्तागृहं पश्चाच्छून्याष्टचन्द्रमण्डलम् ॥ ४-६१ ॥

वागीश्वरीगृहं पश्चात् सप्तमं चन्द्रमण्डलम्।

महाफलप्रदातारं धर्मो रक्षति तं पुनः ॥ ४-६२ ॥

ईश्वरस्य अधोगेहे बटुकस्य गृहं ततः।

शून्याष्टमाद्यं स्वगृहं धर्मार्थकाममोक्षदम् ॥ ४-६३ ॥

तत्पश्चात् डाकिनीगेहं खशून्यमुनिसंयुतम्।

हन्ति साधकसौख्यं हि क्षणादेव न संशयः ॥ ४-६४ ॥

स्वगृहे स्वीयमन्त्रस्य फलदं परिकीर्तितम्।

भीमादेवीगृहं पश्चात् खसप्तचन्द्रमण्डलम् ॥ ४-६५ ॥

भयदं सर्वदेशे तु वर्जयेद् गृहान्तरम्।

लक्षवर्णं लिखेत् शेषगृहे द्वे पण्डितोत्तमः ॥ ४-६६ ॥

इन्द्रगेहावधिं धीरो वकारादिकवर्णकम्।

क्षकारान्तं लिखेत्तत्र गणयेत् साधकस्ततः ॥ ४-६७ ॥

पूरकाङ्कमूद्रध्वदेशे हारकाङ्कमधो लिखेत्।
निजनामाक्षरं यत्र तत्कोष्ठाङ्कं महेश्वर ॥ ४-६८ ॥

नीत्वा च पूजयेद्विद्वान् स्वस्वगेहोर्ध्वदेशगैः।
अङ्कैस्ततो हरेर्नाथ अधोऽङ्के हार्यशेषकम् ॥ ४-६९ ॥

विस्तारञ्चेदेवताङ्गस्तदङ्गः शुभदः स्मृतः।
अल्पाङ्गः शुभदः प्रोक्तः साधकस्य सुखावहः ॥ ४-७० ॥

एकाक्षरे महासौख्यं तत्रापि गणयेद् वचः।
धीराङ्कः शून्यगामी च देवताङ्कस्तथा विभो ॥ ४-७१ ॥

तदा नैव शुभं विद्यादशुभाय प्रकल्प्यते।
एके धनमवाप्नोति द्वितीये राजवल्लभः ॥ ४-७२ ॥

तृतीये जाप्यसिद्धिः स्याच्चतुर्थे मरणं ध्रुवम्।
पञ्चमे पञ्चमानः स्यात् षष्ठे दुःखोत्कटानि च ॥ ४-७३ ॥

शैवानां शाक्तवर्णानामित्यङ्कः परिगृह्यते।

वैष्णवानां निषेधे च पञ्चमाङ्को निषेधकः ॥ ४-७४ ॥

यासां यासां देवतानां हिंसा तिष्ठति चेतसि।

तन्मन्त्रग्रहणादेवाष्टैश्वर्ययुतो भवेत् ॥ ४-७५ ॥

यदेवस्याश्रिता ये तु तद्गृहाङ्कं हरन्ति ते।

ऊर्ध्वाङ्केन पूरयित्वा अधोऽङ्केन हरेत्सदा ॥ ४-७६ ॥

ऋणिधनिमहाचक्रं वक्ष्यामि शृणु तत्त्वतः।

दर्शनादेव कोष्ठस्य जानाति पूर्वजन्मगम् ॥ ४-७७ ॥

देवं बहुतराङ्गेषु ज्ञात्वा सिद्धीश्वरो भवेत्।

निजसेव्यां महाविद्यां गृहीत्वा मुक्तिमाप्नुयात् ॥ ४-७८ ॥

कोष्ठशुद्धञ्च मन्त्रञ्च ये गृह्णन्ति द्विजोत्तमाः।

तेषां दुःखानि नश्यन्ति ममाज्ञा बलवत्तरा ॥ ४-७९ ॥

कोष्ठशुद्धं महामन्त्रं फलदं रुद्रभैरव।

न हातव्यं महामन्त्रं सद्गुरुप्रियदर्शनात् ॥ ४-८० ॥

तत्र कोष्ठं न विचार्य चेज्जानाति विचार्यकम्।
महाविद्या महामन्त्रे विचार्यकोटिपुण्यभाक् ॥ ४-८१ ॥

अविचारे चोक्तफलं ददाति कामसुन्दरी।
कोष्ठान्येकादशान्येव देवेन पूरितानि च ॥ ४-८२ ॥

अकारादिहकारान्तं लिखेत् कोष्ठेषु तत्त्ववित्।
प्रथमं पञ्चकोष्ठेषु ह्रस्वदीर्घक्रमेण तु ॥ ४-८३ ॥

द्वयं द्वयं लिखेत्तत्र विचारे खलु साधकः।
शेषेष्वेकैकशो वर्णान् क्रमशस्तु लिखेत्सुधीः ॥ ४-८४ ॥

अमावर्णं द्वयस्यार्द्धावधिस्तु क्रमशोऽङ्ककम्।
आद्यमन्दिरमध्ये तु षष्ठाङ्कं विलिखेद् बुधः ॥ ४-८५ ॥

द्वितीये षष्ठचिन्हञ्च तृतीये च गृहे तथा।
चतुर्थे गगनाङ्कञ्च पञ्चमे चक्रत्रयं तथा ॥ ४-८६ ॥

षष्ठ्यापे चतुर्थञ्च सप्तमे च चतुर्थकम्।
अष्टमे गगनाङ्कञ्च नवमे दशमं तथा ॥ ४-८७ ॥

शेषमन्दिरमध्ये तु त्रयाङ्गं विलिखेत्ततः।

एते नाथ साध्यवर्णाः कथिताः क्रमशो ध्रुवम्॥ ४-८८ ॥

कथयामि साधकार्णं सकलार्थनिरूपणम्।

आद्यगेहे द्वितीयञ्च द्वितीये च तृतीयकम्॥ ४-८९ ॥

तृतीये पञ्चमं प्रोक्तं गगनं वेदपञ्चके।

षष्ठे युगलमेवं हि सप्तमे चन्द्रमण्डलम्॥ ४-९० ॥

अष्टमे गगनं प्रोक्तं नवमे च चतुर्थकम्।

वेदञ्च दशमे प्रोक्तं चन्द्रमेकादशे तथा॥ ४-९१ ॥

साधकार्णाः स्मृताः त्वेते वर्णमण्डलमध्यगाः।

साध्यवर्णान् महादेव स्वरव्यञ्जनभेदकान्॥ ४-९२ ॥

एवं हि सर्वमन्त्रार्णानमष्टाद्यङ्कैः प्रपूरयेत्।

एकीकृत्य हरेदष्टसंख्याभिः क्षणवल्लभे॥ ४-९३ ॥

यस्यापहस्थितं वर्णं तन्नेभव्यं मनौ शुभे।

साधकाभिधानवर्णा स्वरव्यञ्जनभेदकान् ॥ ४-९४ ॥

पृथक् पृथक् संस्थितांश्च व्यक्तं शृणु पुनः पुनः ।

द्वितीयाद्यङ्कचन्द्रान्ते संपूर्वाष्टभिराहरेत् ॥ ४-९५ ॥

मन्त्रो यस्त्वधिकाङ्कः स्यात्तदा मन्त्रं जपेत् सुधीः ।

समेऽपि च जपेन्मन्त्रं न जपेत्तु ऋणाधिके ॥ ४-९६ ॥

शून्ये मृत्युं विजानीयात्तस्माच्छून्यं विवर्जयेत् ।

द्वितीयाद्यङ्कजालञ्च वैष्णवे सुखदं स्मृतम् ॥ ४-९७ ॥

द्वितीयाद्यङ्कजालञ्च वैष्णवे सुखदं स्मृतम् ।

द्वितीयाद्यङ्कजालञ्च तथा वै परिकीर्तितम् ॥ ४-९८ ॥

इन्द्राद्यङ्कं तथा नाथ सौरे शाक्ते शुभप्रदम् ।

तथा दिक्संख्यकाङ्कञ्च साधकस्य शुभप्रदम् ॥ ४-९९ ॥

तदङ्कं शृणु यत्नेन पूर्ववत् सकलं स्मृतम् ।

स्थलञ्चैव विभिन्नाङ्कमूढ्वाधश्च क्रमेण तु ॥ ४-१०० ॥

साध्याङ्कान् साधकाङ्काश्च पूरयेद् गृहसंख्यया।

गुणिते तु हते चापि यच्छेषं जायते स्फुटम्॥ ४-१०१॥

तदङ्कं कथयाम्यत्र एकादशगृहे स्थितम्।

इन्द्रतारास्वर्गरवितिथिषड्वेददाहनाः॥ ४-१०२॥

अष्टवसु नवाङ्कस्थाः साध्यार्णगुणिता इति।

दिग्भूगिरिश्रुतिगजवह्निपर्वतपञ्चमाः॥ ४-१०३॥

वेदषष्ठानलाङ्कश्च गणयेत् साधकाक्षरान्।

नामाद्यक्षरमारभ्य यावन्मन्त्राक्षरं भवेत्॥ ४-१०४॥

तत्संख्याञ्च त्रिधा कृत्वा सप्तभिः संहरेद् बुधः।

अधिकं च ऋणं प्रोक्तं तच्छेषं धनमुच्यते॥ ४-१०५॥

अथवान्यप्रकारञ्च कृत्वा मन्त्रं समाश्रयेत्।

नामाद्यक्षरमारभ्य यावत् साधकवर्णकम्॥ ४-१०६॥

तावत्संख्यां सप्तगुणं कृत्वा वामैर्हरेद् बुधः।

श्रीविद्येतरविद्यायां गणना परिकीर्तिता॥ ४-१०७॥

अथवान्यप्रकारञ्च सकलान् साधकाक्षरान्।

स्वरव्यञ्जनभेदेन द्विगुणीकृत्य साधकः ॥ ४-१०८ ॥

साध्ययुक्तं ततः कृत्वा स्वरव्यञ्जनभेदकम्।

अष्टाभिः संहरेदङ्कं शृणु संहारविग्रहम् ॥ ४-१०९ ॥

पूर्वचारक्रमं सम्यक् सर्वत्रापि शुभाशुभम्।

अस्य विचारमात्रेण सिद्धिः सर्वार्थसाधिका ॥ ४-११० ॥

पूर्वजन्माराधितायां तां प्राप्नोति हि देवताम्।

अथान्यत् सम्प्रवक्ष्यामि सावधानावधारय ॥ ४-१११ ॥

उल्काचक्रं सर्वसारं मन्त्रदोषादिनिर्णयम्।

मत्स्याकारमूर्ध्वमुखं सर्वमन्त्रादि विग्रहम् ॥ ४-११२ ॥

स्कन्धदेशावधिर्नाथ पुच्छपर्यन्तमेव च।

एकाक्षरादिमन्त्रादिद्वादशान्ताक्षरात्मकम् ॥ ४-११३ ॥

विलिखेत् पृष्ठदेशे तु शुभाशुभविशुद्धये।

त्रयोदशाक्षरान् वाथ एकविंशाक्षरान्तकम् ॥ ४-११४ ॥

नेतव्यं साधकैर्मन्त्रं पृष्ठस्थमुदरस्थकम्।

तथा श्रीशुभदं प्रोक्तं कण्ठादिपुच्छकान्तकम् ॥ ४-११५ ॥

द्वाविंशादि चतुस्त्रिंशदक्षरान्तमनुं शुभम्।

पुच्छस्थं नापि गृहीयात् मुखस्थञ्च तथा ध्रुवम् ॥ ४-११६ ॥

शीर्षस्थञ्चापि गृहीयात् तदक्षरं शृणु प्रभो।

पञ्चत्रिंशादि द्विचतुर्द्वाविंशदन्तमेव च ॥ ४-११७ ॥

मस्तकस्थं शुभं प्रोक्तं मुखवर्णान् शृणु प्रभो।

त्रिचत्वारिंशदर्णादि एकपञ्चाशदन्तकम् ॥ ४-११८ ॥

मुखस्थमन्तमशुभं न गृहीयात् कदाचन।

पृष्ठस्थं शृणु यत्नेन निरर्थकमहाश्रमम् ॥ ४-११९ ॥

श्रमगात्रस्य पीडाभिर्देवता कुप्यतेऽनिशम्।

द्विपञ्चाशदक्षरादि एकषष्टिमान्तकान् ॥ ४-१२० ॥

वर्णान् पुच्छस्थितानेतान् नेत्रस्थान् शृणु वल्लभ।
द्विषष्टितमवर्णादि चतुःषष्ट्यक्षरान्तकान्॥ ४-१२१ ॥

अङ्कं लोचनसंस्थं च ततोऽन्यं रसनास्थितम्।
तत्सर्वं शुभदं प्रोक्तमेतदन्यतमं स्मृतम्॥ ४-१२२ ॥

वैष्णवानाञ्च शैवानां शाक्तानां मन्त्रजापने।
ततोऽन्यदेवभक्तानां भुक्तिमुक्तिप्रदं नृणाम्॥ ४-१२३ ॥

अथ वक्ष्ये महादेव चक्रसारं सुदुर्लभम्।
रामचक्रं महाविद्या सर्वमन्दिरमेव च॥ ४-१२४ ॥

सर्वसिद्धिप्रदं मन्त्रं निजनामस्थमाश्रयेत्।
तदैव सिद्धिमाप्नोति सत्यं सत्यं महेश्वर॥ ४-१२५ ॥

तत्प्रकारं शृणु क्रोधभैरव प्रियवल्लभ।
नवाङ्कान् प्रलिखेद् विद्वान् वामदक्षिणभागतः॥ ४-१२६ ॥

तन्मध्ये क्रमशो दद्यात् तथा सप्तदशाङ्ककान्।
दक्षिणादिक्रमेणैवमुक्तविद्याः समालिखेत्॥ ४-१२७ ॥

अकारादिक्षकारान्तं सर्वस्मिन् मन्दिरे लिखेत्।
बालादिदेवताः सर्वा भ्रामर्यन्ताश्च देवताः ॥ ४-१२८ ॥

अस्याकाशविधे गेहे सान्तनित्यं फलप्रदम्।
पुनर्वीलोममार्गेण आदिक्षान्तार्णमन्दिरे ॥ ४-१२९ ॥

रक्तदन्तादि श्रीविद्या मन्त्रान्तं विलिखेद् बुधः।
क्षकाराद्यनुलोमेन अकारान्तं लिखेत् ततः ॥ ४-१३० ॥

पुनस्तच्छेषविद्याश्च शेषगेहे लिखेत् सदा।
कायशोधनमुख्यादि शैलवासिनि मन्त्रकम् ॥ ४-१३१ ॥

पञ्चविंशतिगेहस्थं गणयेत् साधकस्ततः।
गृहस्थमङ्कं वक्ष्यामि शृणु योगीशवल्लभ ॥ ४-१३२ ॥

बालागृहादिशेषान्तं मुनिहस्तविधौ गृहे।
क्रमेण शृणु तत्सर्वं सावधानावधारय ॥ ४-१३३ ॥

दक्षिणावर्तयोगेन गणयेत् क्रमशो बुधः।

वसुसप्तपञ्चमेषुवह्निवेदानलस्तथा ॥ ४-१३४ ॥

मुनिषष्ठाद्यवेदाश्च सप्तेषुमुनयस्तथा ।

पञ्चवेदेषुवसवो वेदेषुवह्नयस्तथा ॥ ४-१३५ ॥

वह्निवेदाश्च सम्प्रोक्ता आकाशं तदनन्तरम् ।

आकाशानन्तरे गेहे अनलं परिकीर्तितम् ॥ ४-१३६ ॥

तत्पश्चात् सर्वगेहेषु सर्वाङ्गं दक्षतः शृणु ।

वह्नि वह्निवेदवह्नि वेदवह्नय एव च ॥ ४-१३७ ॥

श्रवणाक्षिवेदबाण वेदेषु सप्तकस्तथा ।

षष्ठाष्टसप्तमाः प्रोक्ता वह्नयग्नीषु मुनिस्तथा ॥ ४-१३८ ॥

मुनीषु बाणवेदाश्च मुन्यग्निवह्नयस्तथा ।

वह्निवेदबाणसप्त अष्टाङ्गवेदबाणकाः ॥ ४-१३९ ॥

पञ्चसप्तानलाग्निश्च वह्नीषुबाणबाणकाः ।

बाणवेदकान्तवेदकान्तश्रुतिचतुर्थकाः ॥ ४-१४० ॥

रामषीमुनिषष्ठाश्च सप्तेषु रामवेदकाः।

वेदसप्ताष्टवसवो नवमाष्टमसप्तमाः ॥ ४-१४१ ॥

वह्न्यग्निवेदबाणाश्च वस्वष्टानलवेदकाः।

सप्ताष्टमाश्च सम्प्रोक्ता गृहाङ्काः परिकीर्तिताः ॥ ४-१४२ ॥

येषां मनसि या विद्या सदा तिष्ठति भावने।

तामाश्रित्य जपेद्विद्वान् तदा सिध्यति निश्चितम् ॥ ४-१४३ ॥

स्वनाम देवतानाम पूरयेत् षोडशाङ्कैः।

हरेन्निजगृहस्थेन चाङ्केन साधकोत्तमः ॥ ४-१४४ ॥

कृतशेषं बहुतरं शुभं देवस्य निश्चितम्।

अल्पाङ्कसाधकस्यापि सौख्यमेव न संशयः ॥ ४-१४५ ॥

उक्तक्रमेण गणयेत् साधकः स्थिरमानसः।

महाविद्यानायिकादियज्ञभूतादिसाधने ॥ ४-१४६ ॥

सम्प्रोक्तं चक्रसारञ्च सर्वतन्त्रेषु गोपितम्।

ततश्चक्रविचारेण सिद्धिमाप्नोति साधकः ॥ ४-१४७ ॥

चतुश्चक्रं प्रवक्ष्यामि शृणुष्व पार्वतीपते।
वामदक्षिणयोगेन रेखापञ्चकमालिखेत् ॥ ४-१४८ ॥

पूर्वपश्चिमभेदेन रेखाः पञ्च समालिखेत्।
चतुष्कोष्ठे दक्षभागे चतुष्कोष्ठे च मन्त्रवित् ॥ ४-१४९ ॥

तदधश्च चतुष्कोष्ठे तद्वामस्थे चतुर्गृहे।
प्रलिखेत् क्रमशश्चाद्ये चतुर्मन्दिरमध्यके ॥ ४-१५० ॥

शीघ्रञ्च शीतलं जप्तं सिद्धञ्चापि ततः परम्।
अकारञ्च उकारञ्च लृसोकारं ततः परम् ॥ ४-१५१ ॥

ऊर्ध्वस्थमिति वर्णं तु शीतलस्थं शृणु प्रभो।
अकारञ्च उकारञ्च(लृ लृ)सौकारञ्च ततः परम् ॥ ४-१५२ ॥

तदधो जपगेहस्थं वर्णं शृणु महाप्रभो।
इकारञ्च ऋकारञ्च एकारञ्च ततः परम् ॥ ४-१५३ ॥

सिद्धगेहस्थितं वर्णं शृणु सर्वसुखप्रदम्।

तदक्षिणचतुर्गेहे स्थितान् वर्णान् वदामि तान् ॥ ४-१५४ ॥

आह्लादञ्च प्रत्ययञ्च मुखञ्च शुद्धमित्यपि।

एतत्कुलस्थान् सर्वाणान् शुभाशुभफलप्रदान् ॥ ४-१५५ ॥

ककारञ्च ऋकारञ्च ॠकारञ्च जकारकम्।

आह्लादस्थमिति प्रोक्तं प्राप्तिमात्रेण सिद्धिदम् ॥ ४-१५६ ॥

प्रत्ययस्थं गकारञ्च घकारं टठमित्यपि।

मुखस्थं हि ङकारञ्च चकारं ङढमित्यपि ॥ ४-१५७ ॥

शुद्धस्थञ्च उकारञ्च जकारं णतमित्यपि।

तदधःस्थं चतुर्गेहं लौकिकं सात्त्विकं तथा ॥ ४-१५८ ॥

मानसिकं राजसिकं चतुर्गेहस्थितं त्विमम्।

लौकिकस्थं थकारञ्च दकारञ्च मकारकम् ॥ ४-१५९ ॥

सात्त्विकस्थं धकारञ्च लकारञ्च यकारकम्।

मानसिकञ्च शृणु भो पकारञ्च फमित्यपि ॥ ४-१६० ॥

शृणु राजसिकत्वञ्च भकारं वनमित्यपि।

तन्नामस्थं चतुर्गेहं शृणु पञ्चानन प्रभो ॥ ४-१६१ ॥

सुप्तं क्षिप्तञ्च लिप्तञ्च दुष्टमन्त्रं प्रकीर्तितम्।

ऊर्ध्वगेहस्थिता वर्णमन्त्रान् गृह्णाति यो नरः ॥ ४-१६२ ॥

वर्जयित्वा सुप्तमन्त्रं क्षिप्तं लिप्तञ्च दुष्टकम्।

एहिके सिद्धिमाप्नोति परे मुक्तिमवाप्नुयात् ॥ ४-१६३ ॥

यद्यभाग्यवशात्सुप्तादिषु गेहेषु लभ्यते।

तदा मन्त्रं शोधयेद् वै सुप्तस्तम्भितकीलितैः ॥ ४-१६४ ॥

वद्धीतैर्दोषजालस्थैरशुभं भूतशुद्धये।

भूतलिप्या पुटीकृत्या जप्त्वा सिद्धिं ततो लभेत् ॥ ४-१६५ ॥

न तु वा वर्जयेद् गेहं चतुष्कं वर्णवेष्टितम्।

सुप्तगेहस्थितं वर्णं शृणु पञ्चानन प्रभो ॥ ४-१६६ ॥

वकारञ्च हकारञ्च ततोऽन्यद्गृहसंस्थितम्।

शकारञ्च लकारञ्च क्षिप्तगेहस्थितद्वयम् ॥ ४-१६७ ॥

धकारञ्च क्षकारञ्च लिप्तगेहस्थितं द्वयम्।
दुष्टगेहस्थितं नाथ शकारगगनं तथा ॥ ४-१६८ ॥

निजं सौभाग्ययुक्तं यत्तन्मन्त्रं तदुपाश्रयेत्।
सूक्ष्मचक्रं प्रवक्ष्यामि हिताहितफलप्रदम् ॥ ४-१६९ ॥

एतदुक्ताक्षरं शम्भो गृहीत्वा जपमाचरेत्।
वामदक्षिणमारभ्य सप्तरेखाः समालिखेत् ॥ ४-१७० ॥

भित्वा तदङ्कान् मन्त्री च रेखाचतुष्टयं लिखेत्।
दक्षिणादिक्रमेणैव बद्धमन्दिरमध्यके ॥ ४-१७१ ॥

मन्त्राक्षराणि विलिखेदङ्काचारेण साधकः।
तदङ्कं शृणु यत्नेन नराणां भुक्तिमुक्तिदम् ॥ ४-१७२ ॥

प्रथमे मन्दिरे नाथ भुजाङ्कं विलिखेत्ततः।
विष्णुमन्त्रादिगेहे च वेदाङ्कं विलिखेद् बुधः ॥ ४-१७३ ॥

तत्पश्चादष्टमाङ्कं च भुजाधः षष्ठमेव च।

तद्देहं शङ्करस्यापि तत्पश्चादशमं गृहे ॥ ४-१७४ ॥

तत्पश्चाद्वादशाङ्कञ्च नायिकास्थानमेव च।

षष्ठाधोयुगलाङ्कञ्च तत्पश्चादष्टमं तथा ॥ ४-१७५ ॥

तद्गृहं शम्भुना व्यस्तं तत्पश्चादष्टमं तथा।

युगलाधोगृहे चापि चतुर्दशाक्षरं तथा ॥ ४-१७६ ॥

तद्दक्षिणे सूर्यगेहं चतुर्दशाक्षरान्वितम्।

तत्पश्चात् षोडशाङ्कञ्च पुनरङ्कं लिखेत्ततः ॥ ४-१७७ ॥

तद्दक्षिणे वेदवर्णं तत्पश्चादष्टमाक्षरम्।

ब्रह्ममन्दिरमेवं तत् षोडशाधः पुनः शृणु ॥ ४-१७८ ॥

अष्टमाङ्कं ततो युग्ममष्टादशाक्षरं ततः।

प्रथमस्थं द्वितीयस्थं गृहीयाद् शुभदं स्मृतम् ॥ ४-१७९ ॥

तृतीयस्थं महापापं सर्वमन्त्रेषु कीर्तितम्।

द्वितीयं प्रथमं दुःखं तृतीयं सर्वभाग्यदम् ॥ ४-१८० ॥

तृतीयञ्च तथा नाथ गृहीयान्निजसिद्धये।

तृतीये प्रथमं भद्रं द्वितीयं दुःखदायकम्॥ ४-१८१ ॥

तृतीयञ्च तथा प्रोक्तमष्टाक्षरगृहं भयम्।

चतुर्दशाक्षरं भद्रं सूर्यमन्त्रं द्वितीयकम्॥ ४-१८२ ॥

तृतीयस्थं षोडशाङ्के महाकल्याणदायकम्।

अष्टमूतीः षोडशाङ्के चतुर्थे शत्रुमारणम्॥ ४-१८३ ॥

तृतीयगृहमध्यस्थं ब्रह्मकल्याणदायकम्।

वस्वक्षरं सर्वशेषगृहमध्यस्थमेव च॥ ४-१८४ ॥

अष्टमञ्च महाभद्रं क्षमं चित्तभयप्रदम्।

अष्टादशाङ्कं शुभदं शेषगेहत्रये तथा॥ ४-१८५ ॥

येषां यदक्षराणाञ्च मन्त्रं चेतसि वर्तते।

एतत् शुभाशुभं ज्ञात्वा मन्त्रवर्णं तदाभ्यसेत्॥ ४-१८६ ॥

विष्णुमन्त्रस्थितं मन्त्रं नायिकास्थं शिवस्थकम्।

सूर्यस्थं ब्रह्मसंस्थञ्च गृहीयात् शाक्त एव च॥ ४-१८७ ॥

वैष्णवो विष्णुमन्त्रार्थं शैवः शिवमुपाश्रयेत्।
नायिकामन्त्रजापी च नायिकार्णं सदाभ्यसेत् ॥ ४-१८८ ॥

सूर्यमन्त्रविचारार्थी सूर्यमन्त्रं समाश्रयेत्।
एकस्थं युगलस्थानं तृतीयस्थानमेव च ॥ ४-१८९ ॥

ज्ञात्वा मन्त्रं प्रगृहीयात् अन्यथा चाशुभं भवेत्।
एतदन्यतमं मन्त्रं दिव्यवीरेषु गीयते ॥ ४-१९० ॥

ततश्चक्रं पशोरुक्तं सर्वसिद्धिप्रदं ध्रुवम्।
एतच्चक्रप्रभावेण पशुर्वीरोपमः स्मृतः ॥ ४-१९१ ॥

सर्वसिद्धियुतो भूत्वा वत्सरात्तां प्रपश्यति ॥ ४-१९२ ॥

इति श्रीरुद्रयामले उत्तरतन्त्रे महामन्त्रोद्दीपने सर्वचक्रानुष्ठाने
सिद्धमन्त्रप्रकरणे भावनिर्णये भैरवीभैरवसंवादे चतुर्थः
पटलः ॥ ४ ॥

अथ पञ्चमः पटलः

महाकथहचक्रार्थं सर्वचक्रोत्तमोत्तमम्।

यस्य विचारमात्रेण कामरूपी भवेन्नरः ॥ १ ॥

ततः प्रकारं वीराणां नाथः त्वं क्रमशः शृणु।

चतुरस्रे लिखेत् वर्णाश्चतुःकोष्ठसमन्विते ॥ ५-२ ॥

चतुःकोष्ठे चतुःकोष्ठे चतुश्चतुर्गृहान्वितम्।

मन्दिरं षोडशं प्रोक्तं सर्वकामार्थसिद्धिदम् ॥ ५-३ ॥

चतुरस्रं लिखेत्कोष्ठं चतुःकोष्ठसमन्वितम्।

पुनश्चतुष्कं तत्रापि लिखेद्धीमान् क्रमेण तु ॥ ५-४ ॥

सर्वेषु गृहमध्येषु प्रादक्षिण्यक्रमेण तु।

अकारादिक्षकारान्तं लिखित्वा गणयेत्ततः ॥ ५-५ ॥

चन्द्रमग्नौ रुद्रवर्णं नवमं युगलं तथा।

वेदमर्कं दशरसं वसुं षोडशमेव च ॥ ५-६ ॥

चतुर्दशं भौतिकञ्च सप्तपञ्चदशेति च।

वहीन्दुकोष्ठगं वर्णं सङ्केताङ्कैः मयोदितम् ॥ ५-७ ॥

एतदङ्कस्थितं वर्णं गणयेत्तदनन्तरम्।

नामाद्यक्षरमारभ्य यावन्मन्त्रादिमाक्षरम् ॥ ५-८ ॥

चतुर्भीः कोष्ठैरेकैकमिति कोष्ठचतुष्टयम्।

पुनः कोष्ठगकोष्ठेषु सत्यतो नाम्न आदितः ॥ ५-९ ॥

सिद्धः साध्यः सुसिद्धोऽरिः क्रमशो गणयेत्सुधीः।

सिद्धः सिध्यति कालेन साध्यस्तु जपहोमतः ॥ ५-१० ॥

सुसिद्धोऽग्रहणाज्ज्ञानी शत्रुर्हन्ति स्वमायुषम्।

सिद्धार्णो बान्धवः प्रोक्तः साध्यः सेवक उच्यते ॥ ५-११ ॥

सिद्धकोष्ठस्थिता वर्णा बान्धवाः सर्वकामदाः।

जपेन बहुसिद्धिः स्यात् सेवकोऽधिकसेवया ॥ ५-१२ ॥

पुष्पाति पोषकोऽभीष्टो घातको नाशयेद् ध्रुवम्।

सिद्धः सिद्धो यथोक्तेन द्विगुणः सिद्धसाधकः ॥ ५-१३ ॥

सिद्धः सुसिद्धोद्ध्वजपात् सिद्धारिहन्ति बान्धवान्।

साध्यः सिद्धो द्विगुणकः साध्ये साध्यो निरर्थकः ॥ ५-१४ ॥

तत्सुसिद्धो द्विगुणजपात् साध्यारिहन्ति गोत्रजान्।

सुसिद्धसिद्धोद्ध्वजपात्तत्साध्यो द्विगुणाधिकात् ॥ ५-१५ ॥

तत्सुसिद्धो ग्रहादेव सुसिद्धारिः स्वगोत्रहा।

अरिः सिद्धः सुतान् हन्यादरिसाध्यस्तु कन्यकाः ॥ ५-१६ ॥

तत्सुसिद्धिस्तु पत्नीघ्नस्तदरिहन्ति गोत्रजान्।

यदि वैरिमनोर्हस्तस्थितः स्यात् साधको भुवि ॥ ५-१७ ॥

तदन्ते रक्षणार्थं हि कुर्यादेवं क्रियादिकम्।

तत्प्रकारं महावीर शृणुष्व गिरिजापते ॥ ५-१८ ॥

वटपत्रे लिखित्वारिमन्त्रं स्रोतसि निक्षिपेत्।

एवं मन्त्रविमुक्तः स्यान्ममाज्ञावशहेतुना ॥ ५-१९ ॥

पुनः प्रकारं विप्रस्तु गवां क्षीरे मुदान्वितः।

द्रोणमिते जपेन्मन्त्रमष्टोत्तरसमन्वितम् ॥ ५-२० ॥

पीत्वा क्षीरं मनोमध्ये ध्यात्वा मन्त्रं समुच्चरन्।
सन्त्यजन्नीरमध्ये तु वैरिमन्त्रप्रमुक्तये ॥ ५-२१ ॥

पुनः प्रकारं वक्ष्यामि त्रिरात्रमेकवासरम्।
उपोष्य विधिनानेन पूजां कृत्वा शनौ कुजे ॥ ५-२२ ॥

सहस्रं वा शतं वापि अष्टोत्तरसमन्वितम्।
जपित्वा सन्त्यजेन्मन्त्रं क्षीरसागरमण्डले ॥ ५-२३ ॥

अथवा तद्गुरोः स्थाने चान्यस्थाने च वा पुनः।
विचार्य मन्त्रवर्णञ्च गृहीत्वा मोक्षमाप्नुयात् ॥ ५-२४ ॥

स्वप्ने यदि महामन्त्रं प्राप्नोति साधकोत्तमः।
तदा सिद्धिमवाप्नोति सत्यं सत्यं कुलेश्वर ॥ ५-२५ ॥

तन्मन्त्रं कौलिके नाथ गुरोर्यत्नेन सद्ब्रवी।
यदा भवति सिद्धिः स्यात्तत्क्षणान्नात्र संशयः ॥ ५-२६ ॥

अरिं वा देवदेवेश यदि विग्राहयेन्मनुम्।

अन्यमन्त्रं विचार्यैव विष्णोश्चैव शिवस्य च ॥ ५-२७ ॥

शक्तिमन्त्रं यदि रिपुं तदा एवं प्रकारकम्।

आदावन्ते च मध्ये च ओं वौषट् स्वाहयान्वितम् ॥ ५-२८ ॥

कृत्वा जप्त्वा महासिद्धिं कामरूपस्थितामिव।

प्राप्नोति नात्र सन्देहो ममाज्ञा वरवणीनी ॥ ५-२९ ॥

शृणु चक्रफलं नाथ विचाराचारमङ्गलम्।

प्रासादञ्च महामन्त्रं सद्गुरोर्मुखपङ्कजात् ॥ ५-३० ॥

लभ्यते यदि भाग्येन सिद्धिरेव न संशयः।

तदभावे सिद्धिमन्त्रं दृष्टादृष्टफलोन्मुखम् ॥ ५-३१ ॥

महाचमत्कारकरं हृदयोल्लासवर्द्धनम्।

स्वप्ने वा सद्गुरोः स्थाने प्राप्तिमात्रेण मुक्तिदम् ॥ ५-३२ ॥

तन्मन्त्रं वर्जयित्वा च घोरान्धकाररौरवे।

वसन्ति सर्वकालं च ममाज्ञावशभागिनी ॥ ५-३३ ॥

तत्रैव चक्रसारादि विचारं व्यर्थभाषणम्।
अरिमन्त्रं महापुण्यं सर्वमन्त्रोत्तमोत्तमम् ॥ ५-३४ ॥

कोटिजन्माजीतैः पुण्यैर्महाविद्याश्रयी भवेत्।
स्वप्ने कोटिकुलोत्पन्नैः पुण्यकोटिफलैरपि ॥ ५-३५ ॥

प्राप्नोति साधको मन्त्रं भुक्तये मुक्तये ध्रुवम्।
ततश्चक्रं न विचार्य विचार्य मरणं भवेत् ॥ ५-३६ ॥

किन्तु चक्रविचारश्च यदि स्वप्ने चमत्कृतम्।
एतेषां चक्रवर्णानां विचारादष्टसिद्धिदम् ॥ ५-३७ ॥

वायुं मुक्तिं धनं योगसिद्धिमृद्धिं धनं शुभम्।
धर्मदेहपवित्रश्च अकाले मृत्युनाशनम् ॥ ५-३८ ॥

वाञ्छाफलप्रदं गौरीचरणाम्भोजदर्शनम्।
भुक्तिं मुक्तिं हरस्थानं प्राप्नोति नात्र संशयः ॥ ५-३९ ॥

एषां चक्रादिकालश्च क्रमशो गणितं फलम्।
यदि सर्वविचारश्च करोति साधकोत्तमः ॥ ५-४० ॥

तदा सर्वफलं नित्यं प्राप्नोति नात्र संशयः।

महाव्रतं विवेकञ्च विचाराल्लभते ध्रुवम्॥ ५-४१ ॥

अकस्मात् सिद्धिमाप्नोति चक्रराजं विचारतः।

सर्वे देवाः प्रशंसन्ति चक्रमन्त्राश्रितं जलम्॥ ५-४२ ॥

वाक्यसिद्धिर्भवेत् क्षिप्रं प्राणायामादिसिद्धिभाक्।

सर्वेषां प्रणमेद् भूमौ विचरेत् साधको बली॥ ५-४३ ॥

इति ते कथितं नाथ चक्रं षोडशमङ्गलम्।

चक्राणां लोकनादेव सायुज्यपदमाप्नुयात्॥ ५-४४ ॥

अतो विचारं सर्वत्र सर्वचक्रादिमङ्गलम्॥ ५-४५ ॥

इति श्रीरुद्रयामले उत्तरतन्त्रे महातन्त्रोद्दीपने सर्वचक्रानुष्ठाने।

सिद्धितन्त्रप्रकरणे पञ्चम पटलः ॥ ५ ॥

अथ षष्ठः पटलः

भैरव उवाच

अथ भावं वद श्रीदे दिव्यवीरपशुक्रमात्।

पशूनां परमाश्चर्यभावं श्रोतुं समुत्सुकः ॥ ६-१ ॥

इच्छाम्याह्लादजलधौ स्थितोऽहं जगदीश्वरि।

यदि भाग्यवशादाज्ञासारं चिन्तय सिद्धये ॥ ६-२ ॥

महाभैरव्युवाच

पशुनाथ वीरनाथ दिव्यनाथ कृपानिधे।

प्रकाशहृदयोल्लास चन्द्रशेखर तच्छृणु ॥ ६-३ ॥

काली कलालताकारं तपस्याद्वयसङ्गतिम्।

पशुभावस्थितां नाथ देवतां शृणु विस्तरात् ॥ ६-४ ॥

दुर्गापूजां शिवपूजां यः करोति पशूत्तमः।

अवश्यं हि यः करोति पशुरुत्तमः स्मृतः ॥ ६-५ ॥

केवलं शिवपूजाञ्च करोति यदि साधकः।

पशूनां मध्यमः श्रीमान् शिवया सह चोत्तमः ॥ ६-६ ॥

केवलं वैष्णवोऽधीशः पशूनां मध्यमः स्मृतः ।

भूतानां देवतानाञ्च सेवां कुर्वन्ति ये सदा ॥ ६-७ ॥

पशूनां मध्यमाः प्रोक्तं नरकस्था न संशयः ।

त्वत्सेवां मम सेवाञ्च विष्णुब्रह्मादिसेवनम् ॥ ६-८ ॥

कृत्वान्यसर्वभूतानां नायिकानां महाप्रभो ।

यक्षिणीनां भूतिनीनां ततः सेवा शुभप्रदा ॥ ६-९ ॥

यः पशुब्रह्मकृष्णादि सेवां कुर्वन्ति ये सदा ।

तथा श्रीतारकब्रह्म सेवाद्वये नरोत्तमाः ॥ ६-१० ॥

तेषामसाध्या भूतादिदेवताः सर्वकामदाः ।

वर्जयेत् पशुमार्गेण विष्णुसेवापरो जनः ॥ ६-११ ॥

प्रवक्तव्यञ्च पटले तेषां तेषां ततस्ततः ।

विधिना विधिना नाथ क्रमशः शृणु वल्लभ ॥ ६-१२ ॥

अतः प्रातः समुत्थाय पशुरुत्तमपण्डितः।

गुरूणां चरणाम्भोजमङ्गलं शीर्षपङ्कजे ॥ ६-१३ ॥

विभाव्य पुनरेकं हि श्रीपादं भावयेद् यदि।

पूजयित्वा च वीरं वै उपहारैर्न मे स्तवैः ॥ ६-१४ ॥

त्रैलोक्यं तेजसा व्याप्तं मण्डलस्थां महोत्सवाम्।

तडित्कोटिप्रभादीप्तिं चन्द्रकोटिसुशीतलाम् ॥ ६-१५ ॥

सार्द्धत्रिवलयाकारां स्वयम्भूलिङ्गवेष्टिताम्।

उत्त्थापयेन्महादेवीं महारक्तां मनोन्मयीम् ॥ ६-१६ ॥

श्वासोच्छ्वासद्वयावृत्तिं द्वादशाङ्गुलरूपिणीम्।

योगिनीं खेचरीं वायुरूपां मूलाम्बुजस्थिताम् ॥ ६-१७ ॥

चतुर्वर्णस्वरूपान्तां वकारादिषसान्तकाम्।

कोटिकोटिसहस्रार्ककिरणां कुलमोहिनीम् ॥ ६-१८ ॥

महासूक्ष्मपथप्रान्तवान्तरान्तरगामिनीम्।

त्रैलोक्यरक्षितां वाक्यदेवतां शम्भुरूपिणीम् ॥ ६-१९ ॥

महाबुद्धिप्रदां देवीं सहस्रदलगामिनीम्।
महासूक्ष्मपथे तेजोमयीं मृत्युस्वरूपिणीम्॥ ६-२० ॥

कालरूपां सर्वरूपां सर्वत्र सर्वचिन्मयीम्।
ध्यात्वा पुनः पुनः शीर्षे सुधाब्धौ विनिवेष्टिताम्॥ ६-२१ ॥

सुधापानं कारयित्वा पुनः स्थाने समानयेत्।
समानयनकाले तु सुषुम्नामध्यमध्यके॥ ६-२२ ॥

अमृताभिप्लुतां कृत्वा पुनः स्थानेषु पूजयेत्।
ऊर्ध्वोद्गमनकाले तु महातेजोमयीं स्मरेत्॥ ६-२३ ॥

प्रतिप्रयाणकाले तु सुधाधाराभिराप्लुताम्।
महाकुलकुण्डलिनीममृतानन्दविग्रहाम्॥ ६-२४ ॥

ध्यात्वा ध्यात्वा पुनर्ध्यात्वा सर्वसिद्धिश्चरो भवेत्।
तस्मिन्स्थाने महादेवीं विभाव्य किरणोज्ज्वलाम्॥ ६-२५ ॥

अमृतानन्दमुक्तिं तां पूजयित्वा शुभां मुदा।

मानसोच्चारबीजेन मायां वा कामबीजकम् ॥ ६-२६ ॥

पञ्चाशद्वर्णमालाभिर्ज्ज्वानुलोमसत्पथा।

विलोमेन पुनर्ज्ज्वा सर्वत्र जयदं स्तवम् ॥ ६-२७ ॥

पठित्वा सिद्धिमाप्नोति तत्स्तोत्रं शृणु भैरव ॥ ६-२८ ॥

जन्मोद्धारनिरक्षिणीहतरुणी वेदादिवीजादिमा।

नित्यं चेतसि भाव्यते भुवि कदा सद्वाक्यसञ्चारिणी।

मां पातु प्रियदा स विपदं संहारयित्री धरे।

धात्रि त्वं स्वयमादिदेववनितादीनातिदीनं पशुम् ॥ ६-२९ ॥

रक्ताभामृतचन्द्रिकालिपिमयी सर्पाकृतिनीद्रिता।

जाग्रत्कूर्मसमाश्रिता भगवती त्वं मां समालोकय।

मांसोद्गन्धकुगन्धदोषजडितं वेदादिकार्यान्वित।

स्वल्पान्यामलचन्द्रकोटिकिरणैनीत्यं शरीरं कुरु ॥ ६-३० ॥

सिद्धार्थी निजदोषवित् स्थलगतिर्व्याजीयते विद्यया।

कुण्डल्याकुलमार्गमुक्तनगरीमायाकुमार्गः श्रिया।

यद्येवं भजति प्रभातसमये मध्याह्नकालेऽथवा।

नित्यं यः कुलकुण्डलीजपपदाम्भोजं स सिद्धो भवेत् ॥ ६-३१ ॥

वाय्वाकाशचतुर्दलेऽतिविमले वाञ्छाफलान्यालके।

नित्यं सम्प्रति नित्यदेहघटिता शाङ्केतिताभाविता।

विद्याकुण्डलमानिनी स्वजननी मायाक्रिया भाव्यते

यैस्तैः सिद्धकुलोद्भवैः प्रणतिभिः सत्स्तोत्रकैः शंभुभिः ॥ ६-३२

॥

धाताशङ्कर मोहिनीत्रिभुवनच्छायापटोद्गामिनी।

संसारादिमहासुखप्रहरणी तत्रस्थिता योगिनी।

सर्वग्रन्थिविभेदिनी स्वभुजगा सूक्ष्मातिसूक्ष्मापरा।

ब्रह्मज्ञानविनोदिनी कुलकुटी व्याघातिनी भाव्यते ॥ ६-३३ ॥

वन्दे श्रीकुलकुण्डलीत्रिवलिभिः साङ्गैः स्वयम्भूं प्रिय।

प्रावेष्ट्याम्बरमारचित्तचपला बालाबलानिष्कला।

या देवी परिभाति वेदवदना संभाविनी तापिनी।

इष्टानां शिरसि स्वयम्भुवनितां संभावयामि क्रियाम् ॥ ६-३४ ॥

वाणीकोटिमृदङ्गनादमदनानिश्रेणिकोटिध्वनिः।

प्राणेशीरसराशमूलकमलोल्लासैकपूर्णानना।

आषाढोद्भवमेघवाजनियुतध्वान्ताननास्थायिनी।

माता सा परिपातु सूक्ष्मपथगे मां योगिनां शङ्करः ॥ ६-३५ ॥

त्वामाश्रित्य नरा व्रजन्ति सहसा वैकुण्ठकैलासयोः।

आनन्दैकविलासिनीं शशिशतानन्दाननां कारणाम्।

मातः श्रीकुलकुण्डली प्रियकरे काली कुलोद्दीपने।

तत्स्थानं प्रणमामि भद्रवनिते मामुद्धर त्वं पशुम् ॥ ६-३६ ॥

कुण्डलीशक्तिमार्गस्थं स्तोत्राष्टकमहाफलम्।

यतः पठेत् प्रातरुत्थाय स योगी भवति ध्रुवम् ॥ ६-३७ ॥

क्षणादेव हि पाठेन कविनाथो भवेदिह।

पठेत् श्रीकुण्डलो योगो ब्रह्मलीनो भवेत् महान् ॥ ६-३८ ॥

इति ते कथितं नाथ कुण्डलीकोमलं स्तवम्।

एतत्स्तोत्रप्रसादेन देवेषु गुरुगीष्पतिः ॥ ६-३९ ॥

सर्वे देवाः सिद्धियुताः अस्याः स्तोत्रप्रसादतः।

द्विपरार्द्धं चिरंजीवी ब्रह्मा सर्वसुरेश्वरः ॥ ६-४० ॥

त्वष्टापि मम निकटे स्थितो भगवतीपतिः।

मां विद्धि परमां शक्तिं स्थूलसूक्ष्मस्वरूपिणीम् ॥ ६-४१ ॥

सर्वप्रकाशकरणीं विन्ध्यपर्वतवासिनीम्।

हिमालयसुतां सिद्धां सिद्धमन्त्रस्वरूपिणीम् ॥ ६-४२ ॥

वेदान्तशक्तितन्त्रस्थां कुलतन्त्रार्थगामिनीम्।

रुद्रयामलमध्यस्थां स्थितिस्थापकभाविनीम् ॥ ६-४३ ॥

पञ्चमुद्रास्वरूपाञ्च शक्तियामलमालिनीम्।

रत्नमालावलाकोट्यां चन्द्रसूर्यप्रकाशिनीम् ॥ ६-४४ ॥

सर्वभूतमहाबुद्धिदायिनीं दानवापहाम्।

स्थित्युत्पत्तिलयकारीं करुणासागरस्थिताम् ॥ ६-४५ ॥

महामोहनिवासाढ्यां दामोदरशरीरगाम्।

छत्रचामररत्नाढ्य महाशूलकरां पराम् ॥ ६-४६ ॥

ज्ञानदां वृद्धिदां ज्ञानरत्नमालाकलापदाम्।

सर्वतेजःस्वरूपाभामनन्तकोटिविग्रहाम् ॥ ६-४७ ॥

दरिद्रधनदां लक्ष्मीं नारायणमनोरमाम्।

सदा भावय शम्भो त्वं योगनायकपण्डित ॥ ६-४८ ॥

पुनर्भावं पशोरेव शृणु सादरपूर्वकम्।

अकस्मात् सिद्धिमाप्नोति पशुर्नारायणोपमः ॥ ६-४९ ॥

वैकुण्ठनगरे याति चतुर्भुजकलेवरः।

शङ्खचक्रगदापद्महस्तो गरुडवाहनः ॥ ६-५० ॥

महाधर्मस्वरूपोऽसौ महाविद्याप्रसादतः।

पशुभावं महाभावं भावानां सिद्धिदं पुनः ॥ ६-५१ ॥

आदौ भावं पशोः कृत्वा पश्चात् कुर्यादवश्यकम्।

वीरभावं महाभावं सर्वभावोत्तमोत्तमम् ॥ ६-५२ ॥

तत्पश्चादतिसौन्दर्यं दिव्यभावं महाफलम्।

फलाकाङ्क्षी मोक्षगश्च सर्वभूतहिते रतः ॥ ६-५३ ॥

विद्याकाङ्क्षी धनाकाङ्क्षी रत्नाकाङ्क्षी च यो नरः।

कुर्याद् भावत्रयं दिव्यं भावसाधनमुत्तमम् ॥ ६-५४ ॥

भावेन लभते वाद्यं धनं रत्नं महाफलम्।

कोटिगोदानजैः पुण्यैः कोटिशालग्रामदानजैः ॥ ६-५५ ॥

वाराणस्यां कोटिलिङ्गपूजनेन च यत्फलम्।

तत्फलं लभते मर्त्यः क्षणादेव न संशयः ॥ ६-५६ ॥

आदौ दशमदण्डे तु पशुभावमथापि वा।

मध्याह्ने दशदण्डे तु वीरभावमुदाहृतम् ॥ ६-५७ ॥

सायाह्नदशदण्डे तु दिव्यभावं शुभप्रदम्।

अथवा पशुभावस्थो यजेदिष्टादिदेवताम् ॥ ६-५८ ॥

जन्मावधि यजेन्मन्त्री महासिद्धिमवाप्नुयात्।

सर्वेषां गुरुरूपः स्यादैश्वर्यञ्च दिने दिने ॥ ६-५९ ॥

यदि गुरुस्वभावः स्यात्तदा मधुमतीं लभेत्।

यदि विवेकी निर्याति महावननिवासवान् ॥ ६-६० ॥

ब्रह्मचर्यव्रतस्थो वा अथवा स्वपुरे वसन्।

पीठब्राह्मणमात्रेण महाषोढाश्रमेण च ॥ ६-६१ ॥

पशुभावस्थितो मन्त्री सिद्धविद्यामवाप्नुयात्।

यदि पूर्वापरस्थाञ्च महाकौलिकदेवताम् ॥ ६-६२ ॥

कुलमार्गस्थितो मन्त्री सिद्धिमाप्नोति निश्चितम्।

यदि विद्याः प्रसीदन्ति वीरभावं तदा लभेत् ॥ ६-६३ ॥

वीरभावप्रसादेन दिव्यभावमवाप्नुयात्।

दिव्यभावं वीरभावं ये गृह्णन्ति नरोत्तमाः ॥ ६-६४ ॥

वाञ्छाकल्पद्रुमलतापतयस्ते न संशयः।

आश्रमी ध्याननिष्ठश्च मन्त्रतन्त्रविशारदः ॥ ६-६५ ॥

भूत्वा वसेन्महापीठं सदा ज्ञानी भवेद् यतिः।

किमन्येन फलेनापि यदि भावादिकं लभेत् ॥ ६-६६ ॥

भावग्रहणमात्रेण मम ज्ञानी भवेन्नरः।

वाक्यसिद्धिर्भवेत् क्षिप्रं वाणी हृदयगामिनी ॥ ६-६७ ॥

नारायणं परिहाय लक्ष्मीस्तिष्ठति मन्दिरे।

मम पूर्णं तु मादृष्टी तस्य देहे न संशयः ॥ ६-६८ ॥

अवश्यं सिद्धिमाप्नोति सत्यं सत्यं न संशयः।

महाभैरव उवाच

सूचितं तु महादेवि कथयस्वानुकम्पया ॥ ६-६९ ॥

सर्वतन्त्रेषु विद्यासु भावसङ्केतमेव हि।

तथापि शक्तितन्त्रेषु विशेषात् सर्वसिद्धिदम् ॥ ६-७० ॥

भावविद्याविधिं विद्ये विस्तार्य भावसाधनम्।

आनन्दभैरव उवाच

भावस्तु त्रिविधो देव दिव्यवीरपशुक्रमात् ॥ ६-७१ ॥

गुरुरस्य त्रिधा चात्र तथैव मन्त्रदेवताः।

दिव्यभावो महादेव श्रेयसां सर्वसिद्धिदम् ॥ ६-७२ ॥

द्वितीयो मध्यमः प्रोक्तस्तृतीयः सर्वनिन्दितः।

बहुजपात्तथाहोमात् कायक्लेशादिविस्तरैः ॥ ६-७३ ॥

न भावेन बिना देवि तन्त्रमन्त्राः फलप्रदाः।

किं वीरसाधनेनैव मोक्षविद्याकुलेन किम् ॥ ६-७४ ॥

किं पीठपूजनेनैव किं कन्याभोजनादिभिः।

स्वयोषित्प्रीतिदानेन किं परेषां तथैव च ॥ ६-७५ ॥

किं जितेन्द्रियभावेन किं कुलाचारकर्मणा।

यदि भावो विशुद्धार्थो न स्यात् कुलपरायणः ॥ ६-७६ ॥

भावेन लभते मुक्तिं भावेन कुलवर्द्धनम्।

भावेन गोत्रवृद्धिः स्याद् भावेन कुलशोधनम् ॥ ६-७७ ॥

किं तथा पूजनेनैव यदि भावो न जायते।

केन वा पूज्यते विद्या केन वा पूज्यते मनुः ॥ ६-७८ ॥

फलाभावश्च देवेश भावाभावात् प्रजायते।

एतन्मन्त्रस्य कथने शङ्कते मम मानसः ॥ ६-७९ ॥

त्रिलोकं सञ्जयेत् प्रायः सर्वरत्नसमागमः।

नावीक्ष्य निर्जनं कुर्यात् कथं तत् कथयामि ते ॥ ६-८० ॥

श्रीनन्दभैरव उवाच

त्वत्प्रसादान्महादेवि विद्यास्वप्नप्रबोधिनि।

सर्वपञ्चप्रपञ्चानां दीक्षा देया महेश्वरि ॥ ६-८१ ॥

यद्यतो देव सर्वेषां भूतानां स्वापकारणम्।

करोमि कथय त्वं मां भावमार्गोत्तमोत्तमम् ॥ ६-८२ ॥

श्रीमहाभैरव्युवाच

प्रथमं दिव्यभावस्तु कौलिके शृणु यत्नतः।

सर्वदेवाचीतां विद्यां तेजःपुञ्जप्रपूरिताम् ॥ ६-८३ ॥

तेजोमयीं जगत्सर्वां विभाव्य मूतीकल्पनाम्।

तत्तन्मूतीमयैः रूपैः स्नेहशून्ये न वा पुनः ॥ ६-८४ ॥

आत्मानं तन्मयं कृत्वा सर्वभावं तथैव च।
तत्सर्वा योषितं ध्यात्वा पूजयेद्यतमानसः ॥ ६-८५ ॥

अशेषकुलसम्पन्नां नानाजातिसमुद्भवाम्।
नानादेशोद्भवां वापि सद्गुणालस्य संयुताम् ॥ ६-८६ ॥

द्वितीयवत्सरादूर्ध्वं यावत् स्यादष्टमाब्दकम्।
तावज्जप्त्वा पूजयित्वा कन्यां सुन्दरमोहिनीम् ॥ ६-८७ ॥

दिव्यभावः स्थितः साक्षात्तन्त्रमन्त्रफलं लभेत्।
कुमारीपूजनादेव कुमारीभोजनादिभिः ॥ ६-८८ ॥

एकद्वित्र्यादिबीजानां फलदा नात्र संशयः।
ताभ्यः पुष्पफलं दत्त्वा अनुलेपादिकं तथा ॥ ६-८९ ॥

बलिप्रियञ्च नैवेद्यं दत्त्वा तद्भावभावितः।
मुदा तदङ्गमाल्यानां बालभावविचेष्टितः ॥ ६-९० ॥

जातिप्रिय कथालापक्रीडाकौतूहलान्वितः।
यथार्थं तत् प्रियं तत्र कृत्वा सिद्धीश्वरो भवेत् ॥ ६-९१ ॥

कन्या सर्वसमृद्धिः स्यात् कन्या सर्वपरन्तपः।

होमं मन्त्रार्चनं नित्यक्रियां कौलिकसत्क्रियाम् ॥ ६-९२ ॥

नानाफलं महाधर्मं कुमारीपूजनं विना।

तत्तद्वर्द्धफलं नाथ प्राप्नोति साधकोत्तमः ॥ ६-९३ ॥

फलं कोटिगुणं वीरः कुमारीपूजया लभेत्।

कुसुमाञ्जलिपूर्णञ्च कन्यायां कुलपण्डितः ॥ ६-९४ ॥

ददाति यदि तत्पुष्पं कोटिमेरुप्रदो भवेत्।

तज्ज्ञानजं महापुण्यं क्षणादेव समालभेत् ॥ ६-९५ ॥

कुमारी भोजिता येन त्रैलोक्यं तेन भोजितम्।

एकवर्षा भवेत् सन्ध्या द्विवर्षा च सरस्वती ॥ ६-९६ ॥

त्रिवर्षा च त्रिधामूतीश्चतुर्वर्षा च कालिका।

सूर्यगा पञ्चवर्षा च षड्वर्षा चैव रोहिणी ॥ ६-९७ ॥

सप्तभिर्मालिनी साक्षादष्टवर्षा च कुब्जिका।

नवभिः कालसन्दात्री दशभिश्चापराजिता ॥ ६-९८ ॥

एकादशे च रुद्राणी द्वादशेऽब्दे तु भैरवी।

त्रयोदशे महालक्ष्मीद्वीसप्तपीठनायिका ॥ ६-९९ ॥

क्षेत्रज्ञा पञ्चदशभिः षोडशे चाम्बिका मता।

एवं क्रमेण सम्पूज्य यावत् पुष्पं न विद्यते ॥ ६-१०० ॥

प्रतिपदादिपूर्णान्तं वृद्धिभेदेन पूजयेत्।

महापर्वसु सर्वेषु विशेषाञ्च पवित्रके ॥ ६-१०१ ॥

महानवम्यां देवेश कुमारीश्च प्रपूजयेत्।

तस्मात् षोडशपर्यन्तं युवतीति प्रचक्षते ॥ ६-१०२ ॥

तत्र भावप्रकाशः स्यात्स भावः परमो मतः।

रक्षितव्यं प्रयत्नेन रक्षितास्ताः प्रकाशयेत् ॥ ६-१०३ ॥

महापूजादिकं कृत्वा वस्त्रालङ्कारभोजनैः।

पूजयेन्मन्दभाग्योऽपि लभते जयमङ्गलम् ॥ ६-१०४ ॥

अन्येषां कथनेनाथ प्रयोजनमहाफलम्।

विधिना पूजयेद् यस्तु दिव्यवीरपशुस्थितः ॥ ६-१०५ ॥

भावत्रये महासौख्यं दिव्ये सत्कर्म सत्फलम् ॥ ६-१०६ ॥

इति श्री रुद्रयामले उत्तरतन्त्रे महातन्त्रोद्दीपने कुमार्युपचर्याविलासे

सिद्धमन्त्रप्रकरणे भावनिर्णये षष्ठः पटलः ॥ ६ ॥

अथ सप्तमः पटलः

आनन्दभैरवी उवाच

अथ पूजां प्रवक्ष्यामि कुमार्याश्चातिदुर्लभाम्।

व्याधिवर्गविहीनानां शीघ्रं सिद्ध्यति भूतले ॥ ७-१ ॥

तत्प्रकारं महादेव वीराणामधिपाधिप।

पूजास्थानं महापीठं देवालयमथापि वा ॥ ७-२ ॥

सुन्दरीं परमानन्दवर्द्धनीं जयदायिनीम्।

कालरात्रिस्वरूपां श्रीं गौरीं रक्ताङ्गरागिणीम् ॥ ७-३ ॥

कन्यां देवकुलोद्भूतां राक्षसीं वा नरोत्तमाम्।
नटीकन्यां हीनकन्यां तथा कापालिकन्यकाम् ॥ ७-४ ॥

रजकस्यापि कन्यां ते तथा नापितकन्यकाम्।
गोपालकन्यकाञ्चैव तथा ब्राह्मणकन्यकाम् ॥ ७-५ ॥

शूद्रकन्यां वैश्यकन्यां तथा वैद्यकन्यकाम्
चण्डालकन्यकां वापि यत्र कुत्राश्रमे स्थिताम् ॥ ७-६ ॥

सुहृद्वर्गस्य कन्यां च समानीय प्रयत्नतः।
पूजयेत् परमानन्दैरात्मध्यानपरायणः ॥ ७-७ ॥

क्रमशः शृणु देवेन्द्र वरहस्तनिषेवित।
परमानन्दसौन्दर्य कारणानन्दविग्रहः ॥ ७-८ ॥

मम पूजां यः करोति प्रत्यहं शुद्धभक्तितः।
तस्यावश्यं कुमारीणां पूजनं भोजनं रवेः ॥ ७-९ ॥

तेजोरूपं विधोश्चाग्नेः सर्वभावे प्रशस्यते।

तत्पूजनात् तदालापाद् भोजनादपि तत् शुभम् ॥ ७-१० ॥

मम प्रीतिर्भवेत्साक्षाद् देवतागुप्तिसंस्थिता ।
बालभैरवदेवस्य कामिनीवटुकस्य च ॥ ७-११ ॥

मत्पुत्रस्य सर्वलोकपूजितस्य महौजसः ।
पूजाभिवीविधैदीव्यैः कुमारी देव पूजिता ॥ ७-१२ ॥

कुमारी कन्यका प्रोक्ता सर्वज्ञा जगदीश्वरी ।
पूजार्थं सर्वलोकस्य समानीय सुरेश्वराः ॥ ७-१३ ॥

पूजयन्ति महादेवीं गुप्तभावनिवासिनीम् ।
सदा भोजनवाञ्छार्घ्यां माल्यसन्तुष्टहासिनीम् ॥ ७-१४ ॥

वृथा न रौति सा देवी कुमारी देवनायिका ।
सरस्वतीस्वरूपा च पूज्यते सर्वनायकैः ॥ ७-१५ ॥

शिवभक्तैर्वीष्णुभक्तैस्तथान्यदेवपूजितैः ।
सर्वलोकैः पूजिता सा चावश्यं पूज्यते बुधैः ॥ ७-१६ ॥

पूजया लभते पूजां पूजया लभते श्रियम्।
पूजया धनमाप्नोति पूजया लभते महीम् ॥ ७-१७ ॥

पूजया लभते लक्ष्मीं सरस्वतीं महौजसम्।
महाविद्याः प्रसीदन्ति सर्वे देवा न संशयः ॥ ७-१८ ॥

बालभैरवब्रह्मेन्द्रा ब्राह्मणा ब्रह्मवादिनः।
रुद्राश्च देववर्गाश्च वैष्णवा विष्णुरूपिणः ॥ ७-१९ ॥

अवताराश्च द्विभुजा विष्णवो मनुशोभिताः।
अन्ये दिक्पालदेवाश्च चराचरगुरुस्तथा ॥ ७-२० ॥

नानाविद्यायुतास्सर्वे दानवा कूटशालिनः।
अपवर्गस्थिता ये ये ते ते तुष्टा न संशयः ॥ ७-२१ ॥

यद्यहं तुष्टिरूपा हि अन्ये लोके च का कथा।
कुमारी पूजनं कृत्वा त्रैलोक्यं वशमानयेत् ॥ ७-२२ ॥

महाशान्तिर्भवेत् क्षिप्रं सर्वपुण्यं फलप्रदम्।
तत्तन्मन्त्रसदुल्लेखात् क्षणात् पुण्ययुतं भवेत् ॥ ७-२३ ॥

मन्त्रेण पुटितं कृत्वा जप्त्वा सिद्धीश्वरो भवेत्।
यद्यत् प्रकारमुच्चार्य वदामि सुरसुन्दर ॥ ७-२४ ॥

तत्तत् कार्यमवश्यं च भिन्नबुद्धिं न कारयेत्।

भैरव उवाच

अथ बीजप्रभेदञ्च वद शङ्करपूजिते ॥ ७-२५ ॥

यदि मां स्नेहपुञ्जोऽस्ति मत्कुलार्थप्रवेशिनि।
वदस्व परमानन्द भैरवि प्राणवल्लभे ॥ ७-२६ ॥

आनन्दभैरवी उवाच

शृणु नाथ कुलार्थं मे कुमारीपूजने मनुम्।
महामन्त्रं महामन्त्रं सिद्धमन्त्रं न संशयः ॥ ७-२७ ॥

एतन्मन्त्रप्रसादेन जीवन्मुक्तो भवेत् सुधीः।
अन्ते देवीपदं याति सत्यमानन्दभैरव ॥ ७-२८ ॥

एहिकसुखसम्पत्तिर्मधुमत्याः प्रसादकम्।

अवश्यं प्राप्तुयान्मर्त्यो विश्वासं कुरु शङ्कर ॥ ७-२९ ॥

वाग्भवेन पुरः क्षोभं मायाबीजे गुणाष्टकम्।

श्रियोबीजे श्रियोलाभो मायाबीजे रिपुक्षयः ॥ ७-३० ॥

भैरवेण तु बीजेन खेचरत्वं सुरादिभिः।

कुमारिका ह्यहं नाथ सदा त्वं हि कुमारकः ॥ ७-३१ ॥

अष्टोत्तरशतं वापि एकां वा परिपूजयेत्।

पूजिताः प्रतिपद्यन्ते निर्दहन्त्यवमानिताः ॥ ७-३२ ॥

कुमारी योगिनी साक्षात् कुमारी परदेवता।

असुरा अष्टनागाश्च ये ये दुष्टग्रहा अपि ॥ ७-३३ ॥

भूतवेतालगन्धर्वा डाकिनीयक्षराक्षसाः।

याश्चान्या देवताः सर्वाः भूर्भुवः स्वश्च भैरव ॥ ७-३४ ॥

पृथिव्यादीनि सर्वाणि ब्रह्माण्डं सचराचरम्।

ब्रह्मा विष्णुश्च रुद्रश्च ईश्वरश्च सदाशिवः ॥ ७-३५ ॥

ते तुष्टाः सर्वतुष्टाश्च यस्तु कन्यां प्रपूजयेत्।
निधियुक्तां कुमारीं तु पूजयेच्चैव भैरव ॥ ७-३६ ॥

पाद्यमर्घ्यं तथा धूपं कुङ्कुमं चन्दनं शुभम्।
भक्तिभावेन सम्पूज्य कुमारीभ्यो निवेदयेत् ॥ ७-३७ ॥

प्रदक्षिणत्रयं कुर्यादादौ मध्ये तथान्ततः।
पश्चाच्च दक्षिणा देया रजतस्वर्णमौक्तिकैः ॥ ७-३८ ॥

दक्षिणां विधिवद्वा कुमारीभ्यः क्रमेण तु।
विवाहयेत् स्वयं कन्यां ब्रह्महत्यां व्यपोहति ॥ ७-३९ ॥

यावच्च पुण्यकाले तु कन्यादानं प्रकल्पयेत्।
भुक्तिमुक्तिफलं तस्य सौभाग्यं सर्वसम्पदः ॥ ७-४० ॥

रुद्रलोके वसेन्नित्यं त्रिनेत्रो भगवान् हरः।
तीर्थकोटिसहस्राणि अश्वमेधशतानि च ॥ ७-४१ ॥

तत्फलं लभते सद्यो यस्तु कन्यां विवाहयेत्।
बालकासागरे ज्ञेया तावदब्दसहस्रकम् ॥ ७-४२ ॥

एकैकं कुलमुद्धृत्य रुद्रलोके महीयते।
तत्तदिष्टदेवानां प्रीतये तुष्टये सुधी ॥ ७-४३ ॥

कन्यादानं समाहृत्य मुक्तिमाप्नोति भैरव।
तत्तद्वर्षीयकन्यायास्तत्तद्बुद्ध्या च साधकः ॥ ७-४४ ॥

विभाव्य शिवरूपत्वं सम्प्रदानीयकारके।
पूर्णरूपं शिवं ध्यात्वा वरं सर्वाङ्गसुन्दरम् ॥ ७-४५ ॥

तेजोमयं यशःकान्तं बालभैरवरूपिणम्।
बटुकेशं महादेवं वरयेत् साधकाग्रणीः ॥ ७-४६ ॥

बालरूपां भैरवीं च त्रैलोक्यसुन्दरीं वराम्।
नानालङ्कारनम्राङ्गीं भद्रविद्याप्रकाशिनीम् ॥ ७-४७ ॥

चारुहास्यां महानन्दहृदयां शुभदां शुभाम्।
ध्यात्वा द्वादशपत्राब्जे पूर्णचन्द्रनिभाननाम् ॥ ७-४८ ॥

सम्प्रदाने समानीय तत्तन्मन्त्रेण दापयेत्।

एतत् श्रुत्वा महावीरो बाल(बल)रूपी निरञ्जनः ॥ ७-४९ ॥

पुनर्जीज्ञासयामास परमानन्दभैरवीम्।

आनन्दभैरव उवाच

कुमारीकुलतत्त्वार्थं मन्त्रार्थं जपनक्रमम् ॥ ७-५० ॥

यजनादिप्रकारञ्च भोजनादिक्रमं तथा।

होमादिप्रक्रियां तस्याः स्तोत्रं प्रत्येकमेव हि ॥ ७-५१ ॥

कवचं च कुमारीणां वदस्व क्रमशः प्रिये।

येन क्रमेण सा विद्या कुमारी परदेवता ॥ ७-५२ ॥

निर्जने साधकस्याग्रे महावाक्यं स्वयं वदेत्।

बालिका चारुनयना केन हेतोः प्रसीदति ॥ ७-५३ ॥

तत्प्रकारं वद स्नेहादानन्दभैरवप्रिये।

आनन्दभैरवी उवाच

शृणु शम्भो प्रवक्ष्यामि कुमारी कुलमन्त्रकान् ॥ ७-५४ ॥

येन विज्ञानमात्रेण धरणीशो नरोत्तमः ।

सर्वेषां गुरुरूपः स्यात् कुमारीयजनेन च ॥ ७-५५ ॥

एकवर्षा वरा सन्ध्यादिकानां मनुमुत्तमम् ।

षोडशाच्छान्तरूपाणां मन्त्रं शृणु महाप्रभो ॥ ७-५६ ॥

क्रमादिकञ्च सर्वेषां चैतन्यसिद्धिसत्क्रियाम् ।

आनीय सुन्दरीं नारीं कुमारीं वरनायिकाम् ॥ ७-५७ ॥

रत्नालङ्कारसंयुक्तां शङ्खवस्त्रादिशोभिताम् ।

वाग्भवेन जलं नाथ तन्नाम्ना परिदापयेत् ॥ ७-५८ ॥

देवीबुद्ध्या सदा ध्यात्वा पूजयेत् साधकोत्तमः ।

मायाबीजेन तन्नाम्ना पाद्यं दद्यात् तथा प्रभो ॥ ७-५९ ॥

लक्ष्मीबीजेन चार्घ्यं तु कुर्याद् बीजेन चन्दनम्।
मायाबीजेन पुष्पाणि कुमार्यै दापयेत् सुधीः ॥ ७-६० ॥

सदाशिवेन मन्त्रेण धूपदीपौ महोत्तमौ।
दत्त्वा षडङ्गमन्त्रेण पूजयेद् देवनायकः ॥ ७-६१ ॥

तत्प्रकारं महादेव शृणुष्वानन्दरूपधृक्।
महातेजोमयं शुभ्रं हृदयं हस्तदक्षिणैः ॥ ७-६२ ॥

विभाव्य प्रपठेद् धीमान् तन्मन्त्रं शृणु शङ्कर।
आदौ वाग्भवमुच्चार्य मायां लक्ष्मीं तु कूर्चकम् ॥ ७-६३ ॥

प्रेतबीजं ततो ब्रूयात् सविसर्गेन्दुबिन्दुकम्।
कुलशब्दं समुच्चार्य कुमारिके ततो वदेत् ॥ ७-६४ ॥

हृदयायः नमः प्रोच्य ततः शिरसि भावयेत्।
शुक्लवर्णं सर्वमयं बीजमुच्चार्य संन्यसेत् ॥ ७-६५ ॥

हकारं वाग्भवाढ्यञ्च वकारं वाग्भवार्थकम्।
मायां लक्ष्मीं वाग्भवं च द्विठान्ते शिरसे पदम् ॥ ७-६६ ॥

वह्निजायावधिर्मन्त्रो न्यसेत् शिरसि साधकः।

शिखामध्ये कृष्णवर्णं नीलाञ्जनचयप्रभम्॥ ७-६७॥

विभाव्य संन्यसेन्मन्त्री कुमारीकुलसिद्धये।

आदौ प्रणवमुद्धृत्य तदन्ते वह्निसुन्दरी॥ ७-६८॥

शिखायै च समुद्धृत्य वषट्कारं ततो वदेत्।

ततः कवचमध्ये च बलवन्तं सुतेजसम्॥ ७-६९॥

प्रथमारुणसङ्काशं ध्यात्वा चारुकलेवरम्।

वाग्भवञ्च समुच्चार्य कुलशब्दं ततो वदेत्॥ ७-७०॥

वागीश्वरीपदं पश्चात् कवचाय ततो वदेत्।

तारकब्रह्मशब्दञ्च कवचन्यासजालकम्॥ ७-७१॥

ततो नेत्रत्रयं ध्यात्वा महाबीजं महाप्रभम्।

रक्तवर्णं कोटिकोटिवामण्डल मण्डितम्॥ ७-७२॥

विराजितं कोटिपुण्याजीततेजसि भास्करे।

वाग्भवं च समुच्चार्य कुलेश्वरिपदं ततः ॥ ७-७३ ॥

नेत्रत्रयाय शब्दान्ते वौषट् लोचनमन्त्रकम्।

ततः साधकमन्त्री च वामहस्ततले तथा ॥ ७-७४ ॥

मध्यमातर्जनीभ्यां च तालद्वयमुपाचरेत्।

तन्मन्त्रं कोटिसूर्योग्रज्योत्स्नाजालसमप्रभम् ॥ ७-७५ ॥

महाकाशोद्भवं शब्दं महोग्रपरिपीडनम्।

मायाबीजं तथास्त्राय पदमुद्धृत्य यत्नतः ॥ ७-७६ ॥

पान्तठान्तं समुद्धृत्य महामन्त्रं प्रकीर्तयाम्।

ततस्तस्या हृन्निलये ध्यात्वा च परिवारकान् ॥ ७-७७ ॥

पूजयेद् यत्नतो मन्त्री भेषजामृतधारया।

तर्पयेत् पूजयेद् भक्त्या भैरवं बालभैरवम् ॥ ७-७८ ॥

देवताभिः पूजयित्वा परिवारान् क्रमेण वै।

ततो वाग्भवमुच्चार्य सिद्धजयाय शब्दतः ॥ ७-७९ ॥

पूर्व पदं समुच्चार्य वक्राय नम ईरितः।

ततो वाग्भवमुच्चार्य जयाय शब्दमुद्धरेत्॥ ७-८० ॥

उत्तरवक्रमुद्धृत्य चतुर्थ्यन्तं नमःपदम्।

ततो वाग्भवमाया श्री बीजमुच्चार्य यत्नतः॥ ७-८१ ॥

कुब्जिके पश्चिमान्ते च वक्राय नम इत्यपि।

ततो वाग्भवमुच्चार्य कालिके पदमुद्धरेत्॥ ७-८२ ॥

दक्षवक्राय शब्दान्ते नानामन्त्रं प्रकीर्तयाम्।

एतन्मन्त्राक्षरं नाथ समुच्चार्य कुलेश्वर॥ ७-८३ ॥

पूजयित्वा क्रमेणैव भास्करं परिपूजयेत्।

चन्द्रं दिक्पालदेवञ्च सन्ध्यादीन् परिपूजयेत्॥ ७-८४ ॥

वीरभद्रां महाकालीं कौलिनीं कुलगामिनीम्।

अष्टादशभुजां कालीं चतुर्वर्गां प्रपूजयेत्॥ ७-८५ ॥

नैवेद्यादीन् समानीय नानाभोज्यादिसंयुतम्।

दुग्धं घनावृतं क्षीरं पक्वान्नं पक्वसत्फलम्॥ ७-८६ ॥

यद्यत्कालोपयोग्यञ्च शर्करामधुमिश्रितम्।
पञ्चतत्त्वं कुलद्रव्यं निजकल्याणवर्धनम्॥ ७-८७॥

नानाद्रव्यञ्च नैवेद्यं स्वस्वकल्पोक्तसाधितम्।
कुमारीभ्यो निवेद्यैवं नानासौरभशोभितम्॥ ७-८८॥

शीतलं जलमानीय दद्यात्ताभ्यो महासुधीः।
ततो हितं महामन्त्रं कुमार्याश्चातिदुर्लभम्॥ ७-८९॥

अथवा स्वीयमूलञ्च जप्त्वा सिद्धीश्वरो भवेत्॥ ७-९०॥

समर्थप्राणवायूनां धारयेत्कारयेत् स्वयम्।
अष्टाङ्गादिप्रणामं च कुर्वन् स्तोत्रं पठन् दिशेत्॥ ७-९१॥

नमामि कुलकामिनीं परमभाग्यसन्दायिनीम्।
कुमाररतिचातुरीं सकलसिद्धिमानन्दिनीम्॥ ७-९२॥

प्रवालगुटिकामृजां रजतरागवस्त्रान्विताम्।
हिरण्यकुलभूषणां भुवनवाक्कुमारीं भजे॥ ७-९३॥

इति मन्त्रेण संन्यस्य तारिणीं परिपूजयेत्।

शिवं गणेशं सम्पूज्य प्रणमेत् साधकोत्तमः ॥ ७-९४ ॥

इति श्रीरुद्रयामले उत्तरतन्त्रे महातन्त्रोद्दीपने कुमार्युपचर्याविन्यासे

सिद्धमन्त्र-- प्रकरणे दिव्यभावनिर्णये सप्तम पटलः ॥ ७ ॥

अथाष्टमः पटलः

श्रीनन्दभैरवी उवाच

अथ वक्ष्ये महादेव कुमार्या जपहोमकम्।

लक्षसंख्यजपं कृत्वा मायां वा वाग्भवं रमाम् ॥ ८-१ ॥

कालीबीजं वापि नाथ मायां वा कामबीजकम्।

सदाशिवेन पुटितं बिन्दुचन्द्रविभूषितम् ॥ ८-२ ॥

अथवा प्रणवेनापि पुटितं त्रिदशेश्वर।

जपित्वा मूलमन्त्रञ्च लक्षसंख्याविधानतः ॥ ८-३ ॥

तद्दशांशं महाहोमं घृताक्तबिल्वपत्रकैः।

अथवा श्वेतपुष्पैश्च कुन्दपुष्पैर्महाफलम् ॥ ८-४ ॥

एवं क्रमेण जुहुयात् करवीरप्रसूनकैः।

घृताक्तैः कैवलैर्वापि चन्दनागुरुमिश्रितैः ॥ ८-५ ॥

हविष्याशी दिवाभागे रात्रौ पूजापरो भवेत्।

निजपूजावशेषैस्तु कुलद्रव्यैः प्रपूजयेत् ॥ ८-६ ॥

दिवासंख्यं जपेत्तत्र परमानन्दरूपधृक्।

जपान्ते जुहुयान्मन्त्री मदुक्तद्रव्यसंयुतैः ॥ ८-७ ॥

ततः प्राणात्मकं वायुं शोधयित्वा पुनः पुनः।

प्राणायामत्रयं कृत्वा चाष्टाङ्गं प्रणमेन्मुदा ॥ ८-८ ॥

प्रणामसमये नाथ इदं स्तोत्रं पठेत् यतिः।

कवचञ्च तथा पाठ्यं कुमारीणामथापि वा ॥ ८-९ ॥

निजदेव्या महास्तोत्रं पठेद्धि कवचं ततः।

कुमारीणां महादेव सहस्रनाम साष्टकम् ॥ ८-१० ॥

पठित्वा सिद्धिमाप्नोति पठित्वा साधकोत्तमः।

अग्रे संस्थाप्य ताः सर्वा रत्नकोटिसुशीतलाः ॥ ८-११ ॥

ततः स्तोत्रं पठेद्धीमान् समाहितमना वशी।

महादिव्याचाररतो वीरभावोल्बणोऽपि वा ॥ ८-१२ ॥

एवं क्रमेण प्रपठेद् भक्तिभावपरायणः।

महाविद्या महासेवा भक्तिश्रद्धाप्नुतापीतः ॥ ८-१३ ॥

महाज्ञानी भवेत् क्षिप्रं वाञ्छासिद्धिमवाप्नुयात् ॥ ८-१४ ॥

आनन्दभैरव उवाच

देवेन्द्रादय इन्दुकोटिकिरणां वाराणसीवासिनी।

विद्यां वाग्भवकामिनीं त्रिनयनां सूक्ष्मक्रियाज्वालिनीम्।

चण्डोद्योगनिकृन्तिनीं त्रिजगतां धात्रीं कुमारीं वरा।

मूलाम्भोरुहवासिनीं शशिमुखीं सम्पूजयामि श्रिये ॥ ८-१५ ॥

भाव्यां देवगणैः शिवेन्द्रयतिभिर्मोक्षार्थीभिर्बालिका।

सन्ध्यां नित्यगुणोदयां द्विजगणे श्रेष्ठोदयां सारुणाम्।
शुक्लाभां परमेश्वरीं शुभकरीं भद्रां विशालानना।
गायत्रीं गणमातरं दिनगतिं कृष्णाञ्च वृद्धां भजे ॥ ८-१६ ॥

बालां बालकपूजितां गणभृतां विद्यावतां मोक्षदा।
धात्रीं शुक्लसरस्वतीं नववरां वाग्वादिनीं चण्डिकाम्।
स्वाधिष्ठानहरिप्रियां प्रियकरीं वेदान्तविद्याप्रदा।
नित्यं मोक्षहिताय योगवपुषा चैतन्यरूपां भजे ॥ ८-१७ ॥

नानारत्नसमूहनिमीतगृहे पूज्यां सूरैर्बालिका।
वन्दे नन्दनकानने मनसिजे सिद्धान्तबीजानने।
अर्थं देहि निरर्थकाय पुरुषे हित्वा कुमारीं कलाम्।
सत्यं पातु कुमारिके त्रिविधमूर्त्या च तेजोमयीम् ॥ ८-१८ ॥

वरानने सकलिकां कुलपथोल्लासैकबीजोद्वहा।
मांसामोदकरालिनीं हि भजतां कामातिरिक्तप्रदाम्।
बालोऽहं वटुकेश्वरस्य चरणाम्भोजाश्रितोऽहं सदा।
हित्वा बालकुमारिके शिरसि शुक्लाम्भोरुहेशं भजे ॥ ८-१९ ॥

सूर्याह्लादवलाकिनीं कलिमहापापादितापापहा।

तेजोऽङ्गां भुवि सूर्यगां भयहरां तेजोमयीं बालिकाम्।
वन्दे हृत्कमले सदा रविदले वालेन्द्रविद्यां सती।
साक्षात् सिद्धिकरीं कुमारि विमलेऽन्वासाद्य रूपेश्वरीम्॥ ८-२० ॥

नित्यं श्रीकुलकामिनीं कुलवतीं कोलामुमामम्बिका।
नानायोगनिवासिनीं सुरमणीं नित्यां तपस्यान्विताम्।
वेदान्तार्थविशेषदेशवसना भाषाविशेषस्थितां
वन्दे पर्वतराजराजतनयां कालप्रियो त्वामहम्॥ ८-२१ ॥

कौमारीं कुलकामिनीं रिपुगणक्षोभाग्निसन्दोहिनी।
रक्ताभानयनां शुभां परममार्गमुक्तिसंज्ञाप्रदाम्।
भार्या भागवतीं मतिं भुवनमामोदपञ्चानना।
पञ्चास्यप्रियकामिनीं भयहरां सर्पादिहारां भजे॥ ८-२२ ॥

चन्द्रास्यां चरणद्वयाम्बुजमहाशोभाविनोदीं नदी।
मोहादिक्षयकारिणीं वरकरां श्रीकुब्जिकां सुन्दरीम्।
ये नित्यं परिपूजयन्ति सहसा राजेन्द्रचूडामणि।
सम्पादं धनमायुषो जनयतो व्याप्येश्वरत्वं जगुः॥ ८-२३ ॥

योगीशं भुवनेश्वरं प्रियकरं श्रीकालसन्दर्भया।

शोभासागरगामिनं हरभवं वाञ्छाफलोद्दीपनम्।
लोकानामघनाशनाय शिवया श्रीसंज्ञया विद्यया।
धर्मप्राणसदैवतां प्रणमतां कल्पद्रुमं भावये ॥ ८-२४ ॥

विद्यां तामपराजितां मदनभावामोदमत्ताननां
हृत्पद्मस्थितपादुकां कुलकलां कात्यायनीं भैरवीम्।
ये ये पुण्यधियो भजन्ति परमानन्दाब्धिमध्ये मुदा
सर्वाच्छापिततेजसा भयकरीं मोक्षाय सङ्कीर्तये ॥ ८-२५ ॥

रुद्राणीं प्रणमामि पद्मवदनां कोट्यर्कतेजोमयीं
नानालङ्कृतभूषणां कुलभुजामानन्दसन्दायिनीम्।
श्री मायाकमलान्वितां हृदिगतां सन्तानबीजक्रियां
आनन्दैकनिकेतनां हृदि भजे साक्षादलब्धामहम् ॥ ८-२६ ॥

नमामि वरभैरवीं क्षितितलाद्यकालानला।
मृणालसुकुमारारुणां भुवनदोषसंशोधिनीम्।
जगद्भयहरां हरां हरति या च योगेश्वरी।
महापदसहस्रकम् सकलभोगदान्तामहम् ॥ ८-२७ ॥

साम्राज्यं प्रददाति याचितवती विद्या महालक्षणा।

साक्षादष्टसमृद्धिदातरि महालक्ष्मीः कुलक्षोभहा।
स्वाधिष्ठानसुपङ्कजे विवसितां विष्णोरनन्तप्रिये।
वन्दे राजपदप्रदां शुभकरीं कौलेश्वरीं कौलिकीम् ॥ ८-२८ ॥

पीठानामधिपाधिपाम् असुवहां विद्यां शुभां नायिका।
सर्वालङ्करणान्वितां त्रिजगतां क्षोभापहां वारुणीं।
वन्दे पीठगनायिकां त्रिभुवनच्छायाभिराच्छादिता।
सर्वेषां हितकारिणीं जयवतामानन्दरूपेश्वरीम् ॥ ८-२९ ॥

क्षेत्रज्ञां मदविह्वलां कुलवतीं सिद्धिप्रियां प्रेयसीम्।
शम्भोः श्री वटुकेश्वरस्य महतामानन्दसञ्चारिणीम् ॥ ८-३० ॥

साक्षादात्मपरोद्गमां कमलमध्यसंभाविनी।
शिरो दशशते दलेऽमृतमहाब्धिधाराधराम्।
निजमनः क्षोभापहां शाकिनीम्।
बाह्यार्थं प्रकटामहं रजतभां वन्दे महाभैरवीम् ॥ ८-३१ ॥

प्रणामफलदायिनीं सकलबाह्यवश्यां गुणा।
नमामि परमम्बिकां विषयदोषसंहारिणीम्।
सम्पूर्णाविधुवन्मुखीं कमलमध्यसम्भाविनीं।

शिरो दशशते दलेऽमृतमहाब्धिधाराधराम् ॥ ८-३२ ॥

साक्षादहं त्रिभुवनामृतपूर्णदेहां
सन्ध्यादि देवकमलां कुलपण्डितेन्द्राम्।
नत्वा भजे दशशते दलमध्यमध्ये।
कौलेश्वरीं सकलदिव्यजनाश्रयां ताम् ॥ ८-३३ ॥

विश्वेश्वरीं स्वरकुले वरबालिके त्वां
सिद्धासने प्रतिदिनं प्रणमामि भक्त्या।
भक्तिं धनं जयपदं यदि देहि दास्य।
तस्मिन् महामधुमतीं लघुनाहताः स्यात् ॥ ८-३४ ॥

एतत्स्तोत्रप्रसादेन कविता वाक्पतिर्भवेत्।
महासिद्धीश्वरो दिव्यो वीरभावपरायणः ॥ ८-३५ ॥

सर्वत्र जयमाप्नोति स हि स्याद् देववल्लभः।
वाचामीशो भवेत् क्षिप्रं कामरूपो भवेन्नरः ॥ ८-३६ ॥

पशुरेव महावीरो दिव्यो भवति निश्चितम्।
सर्वविद्याः प्रसीदन्ति तुष्टाः सर्वे दिगीश्वराः ॥ ८-३७ ॥

वह्निः शीतलतां याति जलस्तम्भं स कारयेत्।
धनवान् पुत्रवान् राजा इह काले भवेन्नरः ॥ ८-३८ ॥

परे च याति वैकुण्ठे कैलासे शिवसन्निधौ।
मुक्तिरेव महादेव यो नित्यं सर्वदा पठेत् ॥ ८-३९ ॥

महाविद्यापदाम्भोजं स हि पश्यति निश्चितम्।
शृणु नाथ प्रवक्ष्यामि कुमारीतर्पणादिकम् ॥ ८-४० ॥

यासां तर्पणमात्रेण कुलसिद्धिर्भवेद् ध्रुवम्।
कुलबालां मूलपद्मस्थितां कामविहारिणीम् ॥ ८-४१ ॥

शतधा मूलमन्त्रेण तर्पयामि तव प्रिये।
मूलाधारमहातेजो जटामण्डलमण्डिताम् ॥ ८-४२ ॥

सन्ध्यादेवीं तर्पयामि कामबीजेन मे शुभे।
मूलपङ्कजयोगाङ्गी कुमारीं श्रीसरस्वतीम् ॥ ८-४३ ॥

तर्पयामि कुलद्रव्यैस्तव सन्तोषहेतुना।

चक्रे मूलाधारपद्मे त्रिमूर्तीबालनायिकाम् ॥ ८-४४ ॥

सर्वकल्याणदां देवीं तर्पयामि परामृतैः ।

स्वाधिष्ठाने महापद्मे षड्वलान्तःप्रकाशिनीम् ॥ ८-४५ ॥

श्रीबीजेन तर्पयामि भोगमोक्षाय केवलम् ।

स्वाधिष्ठानकुलोल्लास विष्णुसङ्केतगामिनीम् ॥ ८-४६ ॥

कालिकां निजबीजेन तर्पयामि कुलामृतैः ।

स्वाधिष्ठानाख्यपद्मस्थां महातेजोमयीं शिवाम् ॥ ८-४७ ॥

सूर्यगां शीर्षमधुना तर्पयामि कुलेश्वरीम् ।

मणिपूराब्धिमध्ये तु मनोहरकलेवराम् ॥ ८-४८ ॥

उमादेवीं तर्पयामि मायाबीजेन पार्वतीम् ।

मणिपूराम्भोजमध्ये त्रैलोक्यपरिपूजिताम् ॥ ८-४९ ॥

मालिनीं मलचित्तस्य सद्बुद्धिं तर्पयाम्यहम् ।

मणिपूरस्थितां रौद्रीं परमानन्दवधीनीम् ॥ ८-५० ॥

आकाशगामिनीं देवीं कुब्जिकां तर्पयाम्यहम्।
तर्पयामि महादेवीं महासाधनतत्पराम् ॥ ८-५१ ॥

योगिनीं कालसन्दर्भा तर्पयामि कुलाननाम्।
शक्तिमन्त्रप्रदां रौद्रीं लोलजिह्वासमाकुलाम् ॥ ८-५२ ॥

अपराजितां महादेवीं तर्पयामि कुलेश्वरीम्।
महाकौलप्रियां सिद्धां रुद्रलोकसुखप्रदाम् ॥ ८-५३ ॥

रुद्राणीं रौद्रकिरणां तर्पयामि वधूप्रियाम्।
षोडशस्वरसंसिद्धिं महारौरवनाशिनीम् ॥ ८-५४ ॥

महामद्यपानचित्तां भैरवीं तर्पयाम्यहम्।
त्रैलोक्यवरदां देवीं श्रीबीजमालयावृताम् ॥ ८-५५ ॥

महालक्ष्मीं भवैश्वर्यदायिनीं तर्पयाम्यहम्।
लोकानां हितकर्त्रीञ्च हिताहितजनप्रियाम् ॥ ८-५६ ॥

तर्पयामि रमाबीजां पीठाद्यां पीठनायिकाम्।
जयन्तीं वेदवेदाङ्गमातरं सूर्यमातरम् ॥ ८-५७ ॥

तर्पयामि सुधाभिश्च क्षेत्रज्ञां माययावृताम्।
तर्पयामि कुलानन्दपरमां परमाननाम् ॥ ८-५८ ॥

तर्पयाम्यम्बिकादेवीं मायालक्ष्मीहृदिस्थिताम् ॥ ८-५९ ॥

सर्वासां चरणद्वयाम्बुजतनुं चैतन्यविद्यावती।
सौख्यार्थं शुभषोडशस्वरयुतां श्रीषोडशीसङ्कुलाम्।
आनन्दार्णवपद्मरागखचिते सिंहासने शोभिते।
नित्यं तत् परितर्पयामि सकलं श्वेताब्जमध्यासने ॥ ८-६० ॥

ये नित्यं प्रपठन्ति चारुसफलस्तोत्रार्द्धसन्तर्पण।
विद्यादाननिदानमोक्षपरमां मायामयं यान्ति ते।
नश्यन्ति क्षितिमण्डलेश्वरगणाः सर्वाविपत्कारका।
राजानं वशयन्ति योगसकलं नित्या भवन्ति क्षणात् ॥ ८-६१ ॥

तर्पणात्मकमोक्षाख्यं पठन्ति यदि मानुषाः।
अष्टैश्वर्ययुतो भूत्वा वत्सरात्तां प्रपश्यति ॥ ८-६२ ॥

महायोगी भवेन्नाथ मासादभ्यासतः प्रभो।

त्रैलोक्यं क्षोभयेत्क्षिप्रं वाञ्छाफलमवाप्नुयात् ॥ ८-६३ ॥

भूमध्ये राजराजेशो लभते वरमङ्गलम्।

शत्रुनाशे तथोच्चाटे बन्धने व्याधिसङ्कटे ॥ ८-६४ ॥

चातुरङ्गे तथा घोरे भये दूरस्य प्रेषणे।

महायुद्धे नरेन्द्राणां पठित्वा सिद्धिमाप्नुयात् ॥ ८-६५ ॥

यः पठेदेकभावेन सन्तर्पणफलं लभेत्।

पूजासाफल्यमाप्नोति कुमारीस्तोत्रपाठतः ॥ ८-६६ ॥

यो न कुर्यात्कुमार्यर्चां स्तोत्रञ्च नित्यमङ्गलम्।

स भवेत् पाशवः कल्पो मृत्युस्तस्य पदे पदे ॥ ८-६७ ॥

इति श्रीरुद्रयामले उत्तरतन्त्रे महातन्त्रोद्दीपने कुमार्युपचर्याविलासे

सिद्धमन्त्र-- प्रकरणे दिव्यभावनिर्यये अष्टमः पटलः ॥ ८ ॥

अथ नवमः पटलः

आनन्दभैरव उवाच

अथातः सम्प्रवक्ष्यामि कुमारीकवचं शुभम्।

त्रैलोक्यं मङ्गलं नाम महापातकनाशकम् ॥ ९-१ ॥

पठनाद्वारणाल्लोका महासिद्धाः प्रभाकराः।

शक्रो देवाधिपः श्रीमान् देवगुरुर्बृहस्पतिः ॥ ९-२ ॥

महातेजोमयो वह्निर्धर्मराजो भयानकः।

वरुणो देवपूज्यो हि जलानामधिपः स्वयम् ॥ ९-३ ॥

सर्वहर्त्ता महावायुः कुबेरः कुञ्जेश्वरः।

धराधिपः प्रियः शम्भोः सर्वे देवा दिगीश्वरः ॥ ९-४ ॥

न मेरुः प्रभुरेकायाः सर्वेशो निर्मलो द्वयोः।

एतत्कवचपाठेन सर्वे भूपा धनाधिपाः ॥ ९-५ ॥

प्रणवो मे शिरः पातु माया सन्दायिका सती।

ललाटोद्भवं महामाया पातु मे श्रीसरस्वती ॥ ९-६ ॥

कामाक्षा वटुकेशानी त्रिमूर्तिर्भालमेव मे।

चामुण्डा बीजरूपा च वदनं कालिका मम ॥ ९-७ ॥

पातु मां सूर्यगा नित्यं तथा नेत्रद्वयं मम ।

कर्णयुग्मं कामबीजं स्वरूपोमातपस्विनी ॥ ९-८ ॥

रसनाग्रं तथा पातु वाग्देवी मालिनी मम ।

डामरस्था कामरूपा दन्ताग्रं कुञ्जिका मम ॥ ९-९ ॥

देवी प्रणवरूपाऽसौ पातु नित्यं शिवा मम ।

ओष्ठाग्रं शक्तिबीजात्मिका स्वाहास्वरूपिणी ॥ ९-१० ॥

पायान्मे कालसन्दष्टा पञ्चवायुस्वरूपिणी ।

गलदेशं महारौद्री पातु मे चापराजिता ॥ ९-११ ॥

क्षौं बीजं मे तथा कण्ठं रुद्राणी स्वाहयान्विता ।

हृदयं भैरवी विद्या पातु षोडश सुस्वरा ॥ ९-१२ ॥

द्वौ बाहू पातु सर्वत्र महालक्ष्मीः प्रधानिका ।

सर्वमन्त्रस्वरूपं मे चोदरं पीठनायिका ॥ ९-१३ ॥

पार्श्वयुग्मं तथा पातु कुमारी वाग्भवात्मिका।
कैशोरी कटिदेशं मे मायाबीजस्वरूपिणी ॥ ९-१४ ॥

जङ्घायुग्मं जयन्ती मे योगिनी कुल्लुकायुता।
सर्वाङ्गमम्बिकादेवी पातु मन्त्रार्थगामिनी ॥ ९-१५ ॥

केशाग्रं कमलादेवी नासाग्रं विन्ध्यवासिनी।
चिबुकं चण्डिका देवी कुमारी पातु मे सदा ॥ ९-१६ ॥

हृदयं ललिता देवी पृष्ठं पर्वतवासिनी।
त्रिशक्तिः षोडशी देवी लिङ्गं गुह्यं सदावतु ॥ ९-१७ ॥

श्मशाने चाम्बिका देवी गङ्गागर्भे च वैष्णवी।
शून्यागारे पञ्चमुद्रा मन्त्रयन्त्रप्रकाशिनी ॥ ९-१८ ॥

चतुष्पथे तथा पातु मामेव वज्रधारिणी।
शवासनगता चण्डा मुण्डमालाविभूषिता ॥ ९-१९ ॥

पातु माने कलिङ्गे च वैखरी शक्तिरूपिणी।
वने पातु महाबाला महारण्ये रणप्रिया ॥ ९-२० ॥

महाजले तडागे च शत्रुमध्ये सरस्वती।
महाकाशपथे पृथ्वी पातु मां शीतला सदा ॥ ९-२१ ॥

रणमध्ये राजलक्ष्मीः कुमारी कुलकामिनी।
अर्द्धनारीश्वरा पातु मम पादतलं मही ॥ ९-२२ ॥

नवलक्षमहाविद्या कुमारी रूपधारिणी।
कोटिसूर्यप्रतीकाशा चन्द्रकोटिसुशीतला ॥ ९-२३ ॥

पातु मां वरदा वाणी वटुकेश्वरकामिनी
इति ते कथितं नाथ कवचं परमाद्भुतम् ॥ ९-२४ ॥

कुमार्याः कुलदायिन्याः पञ्चतत्त्वार्थपारग
यो जपेत् पञ्चतत्त्वेन स्तोत्रेण कवचेन च ॥ ९-२५ ॥

आकाशगामिनी सिद्धिर्भवेत्तस्य न संशयः ॥ ९-२६ ॥

वज्रदेही भवेत् क्षिप्रं कवचस्य प्रपाठतः।
सर्वसिद्धीश्वरो योगी ज्ञानी भवति यः पठेत् ॥ ९-२७ ॥

विवादे व्यवहारे च सङ्ग्रामे कुलमण्डले।

महापथे श्मशाने च योगसिद्धो भवेत् स च ॥ ९-२८ ॥

पठित्वा जयमाप्नोति सत्यं सत्यं कुलेश्वर

वशीकरणकवचं सर्वत्र जयदं शुभम् ॥ ९-२९ ॥

पुण्यव्रती पठेन्नित्यं यतिश्रीमान्भवेद् ध्रुवम्

सिद्धविद्या कुमारी च ददाति सिद्धिमुत्तमाम् ॥ ९-३० ॥

पठेद्यः शृणुयाद्वापि स भवेत्कल्पपादपः।

भक्तिं मुक्तिं तुष्टिं पुष्टिं राजलक्ष्मीं सुसम्पदाम् ॥ ९-३१ ॥

प्राप्नोति साधकश्रेष्ठो धारयित्वा जपेद्यदि।

असाध्यं साधयेद्विद्वान् पठित्वा कवचं शुभम् ॥ ९-३२ ॥

धनिनाञ्च महासौख्यधर्मार्थकाममोक्षदम्।

यो वशी दिवसे नित्यं कुमारीं पूजयेन्निशि ॥ ९-३३ ॥

उपचारविशेषेण त्रैलोक्यं वशमानयेत्।

पललेनासवेनापि मत्स्येन मुद्रया सह ॥ ९-३४ ॥

नानाभक्ष्येण भोज्येन गन्धद्रव्येण साधकः।

माल्येन स्वर्णरजतालङ्कारेण सुचैलकैः ॥ ९-३५ ॥

पूजयित्वा जपित्वा च तर्पयित्वा वराननाम्।

यज्ञदानतपस्याभिः प्रयोगेण महेश्वर ॥ ९-३६ ॥

स्तुत्वा कुमारीकवचं यः पठेदेकभावतः।

तस्य सिद्धिर्भवेत् क्षिप्रं राजराजेश्वरो भवेत् ॥ ९-३७ ॥

वाञ्छार्थफलमाप्नोति यद्यन्मनसि वर्तते।

भूर्जपत्रे लिखित्वा स कवचं धारयेद् हृदि ॥ ९-३८ ॥

शनिमङ्गलवारे च नवम्यामष्टमीदिने।

चतुर्दश्यां पौर्णमास्यां कृष्णपक्षे विशेषतः ॥ ९-३९ ॥

लिखित्वा धारयेद् विद्वान् उत्तराभिमुखो भवन्।

महापातकयुक्तो हि मुक्तः स्यात् सर्वपातकैः ॥ ९-४० ॥

योषिद्वामभुजे धृत्वा सर्वकल्याणमालभेत्।
बहुपुत्रान्विता कान्ता सर्वसम्पत्तिसंयुता ॥ ९-४१ ॥

तथाश्रीपुरुषश्रेष्ठो दक्षिणे धारयेद् भुजे।
एहिके दिव्यदेहः स्यात् पञ्चाननसमप्रभः ॥ ९-४२ ॥

शिवलोके परे याति वायुवेगी निरामयः।
सूर्यमण्डलमाभेद्य परं लोकमवाप्नुयात् ॥ ९-४३ ॥

लोकानामतिसौख्यदं भयहरं श्रीपादभक्तिप्रद।
मोक्षार्थं कवचं शुभं प्रपठतामानन्दसिन्धूद्भवम्।
पार्थानां कलिकालघोरकलुषध्वंसैकहेतुं जय।
ये नाम प्रपठन्ति धर्ममतुलं मोक्षं व्रजन्ति क्षणात् ॥ ९-४४ ॥

इति श्रीरुद्रयामले उत्तरतन्त्रे महातन्त्रोद्दीपने कुमार्युपचर्याविन्यासे
कुमारी-- कवचोल्लासे सिद्धमन्त्रप्रकरणे दिव्यभावनिर्णये नवमः
पटलः ॥ ९ ॥

अथ दशमः पटलः

आनन्दभैरव उवाच

वद कान्ते सदानन्दस्वरूपानन्दवल्लभे।

कुमार्या देवतामुख्याः परमानन्दवर्धनम् ॥ १०-१ ॥

अष्टोत्तरसहस्राख्यं नाम मङ्गलमद्भुतम्।

यदि मे वर्तते विद्ये यदि स्नेहकलामला ॥ १०-२ ॥

तदा वदस्व कौमारीकृतकर्मफलप्रदम्।

महास्तोत्रं कोटिकोटि कन्यादानफलं भवेत् ॥ १०-३ ॥

आनन्दभैरवी उवाच

महापुण्यप्रदं नाथ शृणु सर्वेश्वरप्रिय।

अष्टोत्तरसहस्राख्यं कुमार्याः परमाद्भुतम् ॥ १०-४ ॥

पठित्वा धारयित्वा वा नरो मुच्येत सङ्कटात्।

सर्वत्र दुर्लभं धन्यं धन्यलोकनिषेवितम् ॥ १०-५ ॥

अणिमाद्यष्टसिद्ध्यङ्गं सर्वानन्दकरं परम्।

मायामन्त्रनिरस्ताङ्गं मन्त्रसिद्धिप्रदे नृणाम् ॥ १०-६ ॥

न पूजा न जपं स्नानं पुरश्चर्याविधिश्च न।

अकस्मात् सिद्धिमवाप्नोति सहस्रनामपाठतः ॥ १०-७ ॥

सर्वयज्ञफलं नाथ प्राप्नोति साधकः क्षणात्।

मन्त्रार्थं मन्त्रचैतन्यं योनिमुद्रास्वरूपकम् ॥ १०-८ ॥

कोटिवर्षशतेनापि फलं वक्तुं न शक्यते।

तथापि वक्तुमिच्छामि हिताय जगतां प्रभो ॥ १०-९ ॥

अस्याः श्रीकुमार्याः सहस्रनामकवचस्य।

वटुकभैरवऋषिरनुष्टुप्छन्दः,

कुमारीदेवता, सर्वमन्त्रसिद्धिसमृद्धये विनियोगः ॥ १०-१० ॥

ओं कुमारी कौशिकी काली कुरुकुल्ला कुलेश्वरी।

कनकाभा काञ्चनाभा कमला कालकामिनी ॥ १०-११ ॥

कपालिनी कालरूपा कौमारी कुलपालिका।

कान्ता कुमारकान्ता च कारणा करिगामिनी ॥ १०-१२ ॥

कन्धकान्ता कौलकान्ता कृतकर्मफलप्रदा।
कार्याकार्यप्रिया कक्षा कंसहन्त्री कुरुक्षया ॥ १०-१३ ॥

कृष्णकान्ता कालरात्रिः कर्णेषुधारिणीकरा।
कामहा कपिला काला कालिका कुरुकामिनी ॥ १०-१४ ॥

कुरुक्षेत्रप्रिया कौला कुन्ती कामातुरा कचा।
कलञ्जभक्षा कैकेयी काकपुच्छध्वजा कला ॥ १०-१५ ॥

कमला कामलक्ष्मी च कमलाननकामिनी।
कामधेनुस्वरूपा च कामहा काममदीनी ॥ १०-१६ ॥

कामदा कामपूज्या च कामातीता कलावती।
भैरवी कारणाढ्या च कैशोरी कुशलाङ्गला ॥ १०-१७ ॥

कम्बुग्रीवा कृष्णनिभा कामराजप्रियाकृतिः।
कङ्कणालङ्कृता कङ्का केवला काकिनी किरा ॥ १०-१८ ॥

किरातिनी काकभक्षा करालवदना कृशा।

केशिनी केशिहा केशा कासाम्बष्ठा करिप्रिया ॥ १०-१९ ॥

कविनाथस्वरूपा च कटुवाणी कटुस्थिता ।

कोटरा कोटराक्षी च करनाटकवासिनी ॥ १०-२० ॥

कटकस्था काष्ठसंस्था कन्दर्पा केतकी प्रिया ।

केलिप्रिया कम्बलस्था कालदैत्यविनाशिनी ॥ १०-२१ ॥

केतकीपुष्पशोभाढ्या कर्पूरपूर्णजिह्विका ।

कर्पूराकरकाकोला कैलासगिरिवासिनी ॥ १०-२२ ॥

कुशासनस्था कादम्बा कुञ्जरेशी कुलानना ।

खर्बा खड्गधरा खड्गा खलहा खलबुद्धिदा ॥ १०-२३ ॥

खञ्जना खररूपा च क्षाराम्लतिक्तमध्यगा ।

खेलना खेटककरा खरवाक्या खरोत्कटा ॥ १०-२४ ॥

खद्योतचञ्चला खेला खद्योता खगवाहिनी ।

खेटकस्था खलाखस्था खेचरी खेचरप्रिया ॥ १०-२५ ॥

खचरा खरप्रेमा खलाढ्या खचरानना।

खेचरेशी खरोग्रा च खेचरप्रियभाषिणी ॥ १०-२६ ॥

खर्जूरसवसंमत्ता खर्जूरफलभोगिनी।

खातमध्यस्थिता खाता खाताम्बुपरिपूरिणी ॥ १०-२७ ॥

ख्यातिः ख्यातजलानन्दा खुलना खञ्जनागतिः।

खल्वा खलतरा खारी खरोद्वेगनिकृन्तनी ॥ १०-२८ ॥

गगनस्था च भीता च गभीरनादिनी गया।

गङ्गा गभीरा गौरी च गणनाथ प्रिया गतिः ॥ १०-२९ ॥

गुरुभक्ता ग्वालिहीना गेहिनी गोपिनी गिरा।

गोगणस्था गाणपत्या गिरिजा गिरिपूजिता ॥ १०-३० ॥

गिरिकान्ता गणस्था च गिरिकन्या गणेश्वरी।

गाधिराजसुता ग्रीवा गुर्वी गुर्व्यम्बशाङ्करी ॥ १०-३१ ॥

गन्धर्व्वकामिनी गीता गायत्री गुणदा गुणा।

गुग्गुलुस्था गुरोः पूज्या गीतानन्दप्रकाशिनी ॥ १०-३२ ॥

गयासुरप्रियागेहा गवाक्षजालमध्यगा।

गुरुकन्या गुरोः पत्नी गहना गुरुनागिनी ॥ १०-३३ ॥

गुल्फवायुस्थिता गुल्फा गर्दभा गर्दभप्रिया।

गुह्या गुह्यगणस्था च गरिमा गौरिका गुदा ॥ १०-३४ ॥

गुदोर्ध्वस्था च गलिता गणिका गोलका गला।

गान्धर्वी गाननगरी गन्धर्वगणपूजिता ॥ १०-३५ ॥

घोरनादा घोरमुखी घोरा घर्मनिवारिणी।

घनदा घनवर्णा च घनवाहनवाहना ॥ १०-३६ ॥

घर्घरध्वनिचपला घटाघटपटाघटा।

घटिता घटना घोना घनरूप घनेश्वरी ॥ १०-३७ ॥

घुण्यातीता घर्घरा च घोराननविमोहिनी।

घोरनेत्रा घनरुचा घोरभैरव कन्यका ॥ १०-३८ ॥

घाताघातकहा घात्या घ्राणाघ्राणेशवायवी।

घोरान्धकारसंस्था च घसना घस्वरा घरा ॥ १०-३९ ॥

घोटकेस्था घोटका च घोटकेश्वरवाहना।

घननीलमणिश्यामा घर्घरेश्वरकामिनी ॥ १०-४० ॥

ङकारकूटसम्पन्ना ङकारचक्रगामिनी।

ङकारी ङसंशा चैव ङीपनीता ङकारिणी ॥ १०-४१ ॥

चन्द्रमण्डलमध्यस्था चतुरा चारुहासिनी।

चारुचन्द्रमुखी चैव चलङ्गमगतिप्रिया ॥ १०-४२ ॥

चञ्चला चपला चण्डी चेकिताना चरुस्थिता।

चलिता चानना चाव्वी चारुभ्रमरनादिनी ॥ १०-४३ ॥

चौरहा चन्द्रनिलया चैन्द्री चन्द्रपुरस्थिता।

चक्रकौला चक्ररूपा चक्रस्था चक्रसिद्धिदा ॥ १०-४४ ॥

चक्रिणी चक्रहस्ता च चक्रनाथकुलप्रिया।

चक्राभेद्या चक्रकुला चक्रमण्डलशोभिता ॥ १०-४५ ॥

चक्रेश्वरप्रिया चेला चेलाजिनकुशोत्तरा।

चतुर्वेदस्थिता चण्डा चन्द्रकोटिसुशीतला ॥ १०-४६ ॥

चतुर्गुणा चन्द्रवर्णा चातुरी चतुरप्रिया।

चक्षुःस्था चक्षुवसतिश्चणका चणकप्रिया ॥ १०-४७ ॥

चार्वङ्गी चन्द्रनिलया चलदम्बुजलोचना।

चर्वरीशा चारुमुखी चारुदन्ता चरस्थिता ॥ १०-४८ ॥

चसकस्थासवा चेता चेतःस्था चैत्रपूजिता।

चाक्षुषी चन्द्रमलिनी चन्द्रहासमणिप्रभा ॥ १०-४९ ॥

छलस्था छुद्ररूपा च छत्रच्छायाछलस्थिता।

छलज्ञा छेश्वराछाया छाया छिन्नशिवा छला ॥ ५० ॥

छत्राचामरशोभाढ्या छत्रिणां छत्रधारिणी।

छिन्नातीता छिन्नमस्ता छिन्नकेशा छलोद्भवा ॥ १०-५१ ॥

छलहा छलदा छाया छन्ना छन्नजनप्रिया।

छलछिन्ना छद्मवती छद्मसद्मनिवासिनी ॥ १०-५२ ॥

छद्मगन्धा छदाछन्ना छद्मवेशी छकारिका।

छगला रक्तभक्षा च छगलामोदरक्तपा ॥ १०-५३ ॥

छगलण्डेशकन्या च छगलण्डकुमारिका।

छुरिका छुरिककरा छुरिकारिनिवाशिनी ॥ १०-५४ ॥

छिन्ननाशा छिन्नहस्ता छोणलोला छलोदरी।

छलोद्वेगा छाङ्गबीजमाला छाङ्गवरप्रदा ॥ १०-५५ ॥

जटिला जठरश्रीदा जरा जज्ञप्रिया जया।

जन्त्रस्था जीवहा जीवा जयदा जीवयोगदा ॥ ५६ ॥

जयिनी जामलस्था च जामलोद्भवनायिका।

जामलप्रियकन्या च जामलेशी जवाप्रिया ॥ १०-५७ ॥

जवाकोटिसमप्रख्या जवापुष्पप्रिया जना।

जलस्था जगविषया जरातीता जलस्थिता ॥ १०-५८ ॥

जीवहा जीवकन्या च जनार्दनकुमारिका।

जतुका जलपूज्या च जगन्नाथादिकामिनी ॥ १०-५९ ॥

जीर्णाङ्गी जीर्णहीना च जीमूतात्त्यन्तशोभिता ।

जामदा जमदा जृम्भा जृम्भणास्त्रादिधारिणी ॥ ६० ॥

जघन्या जारजा प्रीता जगदानन्दवद्धिनी ।

जमलार्जुनदर्पघ्नी जमलार्जुनभञ्जिनी ॥ १०-६१ ॥

जयित्रीजगदानन्दा जामलोल्लाससिद्धिदा ।

जपमाला जाप्यसिद्धिर्जपयज्ञप्रकाशिनी ॥ १०-६२ ॥

जाम्बुवती जाम्बवतः कन्यकाजनवाजपा ।

जवाहन्त्री जगद्बुद्धिर्जगत्कर्तृ जगद्गतिः ॥ १०-६३ ॥

जननी जीवनी जाया जगन्माता जनेश्वरी ।

झङ्कला झङ्कमध्यस्था झणत्कारस्वरूपिणी ॥ १०-६४ ॥

झणत्झणद्वहिरूपा झननाझन्दरीश्वरी ।

झटिताक्षा झरा झञ्झा झर्झरा झरकन्यका ॥ १०-६५ ॥

झणत्कारी झना झन्ना झकारमालयावृता ।

झङ्करी झर्झरी झल्ली झल्वेश्वरनिवासिनी ॥ १०-६६ ॥

जकारी जकिराती च जकारबीजमालिनी ।

जनयोऽन्ता जकारान्ता जकारपरमेश्वरी ॥ १०-६७ ॥

जान्तबीजपुटाकारा जेकले जैकगामिनी ।

जैकनेला जस्वरूपा जहारा जहरीतकी ॥ १०-६८ ॥

टुन्टुनी टङ्कहस्ता च टान्तवर्गा टलावती ।

टपला टापबालारव्या टङ्कारध्वनिरूपिणी ॥ १०-६९ ॥

टलाती टाक्षरातीता टित्कारादिकुमारिका ।

टङ्कास्त्रधारिणी टाना टमोटार्णलभाषिणी ॥ १०-७० ॥

टङ्कारी विधना टाका टकाटकविमोहिनी ।

टङ्कारधरनामाहा टिवीखेचरनादिनी ॥ १०-७१ ॥

ठठङ्कारी ठाठरूपा ठकारबीजकारणा ।

डमरूप्रियवाद्या च डामरस्था डबीजिका ॥ १०-७२ ॥

डान्तवर्गा डमरुका डरस्था डोरडामरा।
डगराद्धा डलातीता डदारुकेश्वरी डुता ॥ १०-७३ ॥

ढार्द्धनारीश्वरा ढामा ढक्कारी ढलना ढला।
ढकेस्था ढेश्वरसुता ढेमनाभावढोनना ॥ १०-७४ ॥

णोमाकान्तेश्वरी णान्तवर्गस्था णतुनावती।
णनो माणाङ्ककल्याणी णाक्षवीणाक्षबीजिका ॥ १०-७५ ॥

तुलसीतन्तुसूक्ष्माख्या तारल्या तैलगन्धिका।
तपस्या तापससुता तारिणी तरुणी तला ॥ १०-७६ ॥

तन्त्रस्था तारकब्रह्मस्वरूपा तन्तुमध्यगा।
तालभक्षत्रिधामूत्तीस्तारका तैलभक्षिका ॥ १०-७७ ॥

तारोग्रा तालमाला च तकरा तित्तिडीप्रिया।
तपसः तालसन्दर्भा तर्जयन्ती कुमारिका ॥ १०-७८ ॥

तोकाचारा तलोद्वेगा तक्षका तक्षकप्रिया।

तक्षकालङ्कृता तोषा तावद्रूपा तलप्रिया ॥ १०-७९ ॥

तलास्त्रधारिणी तापा तपसां फलदायिनी ।

तल्वल्वप्रहरालीता तलारिगणनाशिनी ॥ १०-८० ॥

तूला तौली तोलका च तलस्था तलपालिका

तरुणा तप्तबुद्धिस्थास्तप्ता प्रधारिणी तपा ॥ १०-८१ ॥

तन्त्रप्रकाशकरणी तन्त्रार्थदायिनी तथा ।

तुषारकिरणाङ्गी च चतुर्धा वा समप्रभा ॥ १०-८२ ॥

तैलमार्गाभिसूता च तन्त्रसिद्धिफलप्रदा ।

ताम्रपर्णा ताम्रकेशा ताम्रपात्रप्रियातमा ॥ १०-८३ ॥

तमोगुणप्रिया तोला तक्षकारिनिवारिणी ।

तोषयुक्ता तमायाची तमषोढेश्वरप्रिया ॥ १०-८४ ॥

तुलना तुल्यरुचिरा तुल्यबुद्धिस्त्रिधा मतिः ।

तक्रभक्षा तालसिद्धिः तत्रस्थास्तत्र गामिनी ॥ १०-८५ ॥

तलया तैलभा ताली तन्त्रगोपनतत्परा।

तन्त्रमन्त्रप्रकाशा च त्रिशरेणुस्वरूपिणी ॥ १०-८६ ॥

त्रिंशदर्थप्रिया तुष्टा तुष्टिस्तुष्टजनप्रिया।

थकारकूटदण्डीशा थदण्डीशप्रियाऽथवा ॥ १०-८७ ॥

थकाराक्षररूढाङ्गी थान्तवर्गाथ कारिका।

थान्ता थमीश्वरी थाका थकारबीजमालिनी ॥ १०-८८ ॥

दक्षदामप्रिया दोषा दोषजालवनाश्रिता।

दशा दशनघोरा च देवीदासप्रिया दया ॥ १०-८९ ॥

दैत्यहन्त्रीपरा दैत्या दैत्यानां मदीनी दिशा।

दान्ता दान्तप्रिया दासा दामना दीर्घकेशिका ॥ १०-९० ॥

दशना रक्तवर्णा च दरीग्रहनिवासिनी

देवमाता च दुर्लभा च दीर्घाङ्गा दासकन्यका ॥ १०-९१ ॥

दशनश्री दीर्घनेत्रा दीर्घनासा च दोषहा।

दमयन्ती दलस्था च द्वेष्यहन्त्री दशस्थिता ॥ १०-९२ ॥

दैशेषिका दिशिगता दशनास्त्रविनाशिनी
दारिद्र्यहा दरिद्रस्था दरिद्रधनदायिनी ॥ १०-९३ ॥

दन्तुरा देशभाषा च देशस्था देशनायिका।
द्वेषरूपा द्वेषहन्त्री द्वेषारिगणमोहिनी ॥ १०-९४ ॥

दामोदरस्थाननादा दलानां बलदायिनी।
दिग्दर्शना दर्शनस्था दर्शनप्रियवादिनी ॥ १०-९५ ॥

दामोदरप्रिया दान्ता दामोदरकलेवरा।
द्राविणी द्रविणी दक्षा दक्षकन्या दलदृढा ॥ १०-९६ ॥

दृढासनादासशक्तिर्द्वन्द्वयुद्धप्रकाशिनी।
दधिप्रिया दधिस्था च दधिमङ्गलकारिणी ॥ १०-९७ ॥

दर्पहा दर्पदा दृप्ता दर्भपुण्यप्रिया दधिः।
दर्भस्था द्रुपदसुता द्रौपदी द्रुपदप्रिया ॥ १०-९८ ॥

धर्मचिन्ता धनाध्यक्षा धश्वेश्वरवरप्रदा।

धनहा धनदा धन्वी धनुर्हस्ता धनुःप्रिया ॥ १०-९९ ॥

धरणी धैर्यरूपा च धनस्था धनमोहिनी ।

धोरा धीरप्रियाधारा धराधारणतत्परा ॥ १०-१०० ॥

धान्यदा धान्यबीजा च धर्माधर्मस्वरूपिणी ।

धाराधरस्था धन्या च धर्मपुञ्जनिवासिनी ॥ १०-१०१ ॥

धनाढ्यप्रियकन्या च धन्यलोकैश्च सेविता ।

धर्मार्थकाममोक्षाङ्गी धर्मार्थकाममोक्षदा ॥ १०-१०२ ॥

धराधरा धुरोणा च धवला धवलामुखी ।

धरा च धामरूपा च ध्रुवा ध्रौव्या ध्रुवप्रिया ॥ १०-१०३ ॥

धनेशी धारणाख्या च धर्मनिन्दाविनाशिनी ।

धर्मतेजोमयी धर्म्या धैर्याग्रभर्गमोहिनी ॥ १०-१०४ ॥

धारणा धौतवसना धत्तूरफलभोगिनी ।

नारायणी नरेन्द्रस्था नारायणकलेवरा ॥ १०-१०५ ॥

नरनारायणप्रीता धर्मनिन्दा नमोहिता।

नित्या नापितकन्या च नयनस्था नरप्रिया ॥ १०-१०६ ॥

नाम्नी नामप्रिया नारा नारायणसुता नरा।

नवीननायकप्रीता नव्या नवफलप्रिया ॥ १०-१०७ ॥

नवीनकुसुमप्रीता नवीनानां ध्वजानुता।

नारी निम्बस्थितानन्दानन्दिनी नन्दकारिका ॥ १०-१०८ ॥

नवपुष्पमहाप्रीता नवपुष्पसुगन्धिका।

नन्दनस्था नन्दकन्या नन्दमोक्षप्रदायिनी ॥ १०-१०९ ॥

नमिता नामभेदा च नाम्नार्त्तवनमोहिनी।

नवबुद्धिप्रियानेका नाकस्था नामकन्यका ॥ १०-११० ॥

निन्दाहीना नवोल्लासा नाकस्थानप्रदायिनी।

निम्बवृक्षस्थिता निम्बा नानावृक्षनिवासिनी ॥ १०-१११ ॥

नाश्यातीता नीलवर्णा नीलवर्णा सरस्वती।

नभःस्था नायकप्रीता नायकप्रियकामिनी ॥ १०-११२ ॥

नैववर्णा निराहारा निवीहाणां रजःप्रिया।
निम्ननाभिप्रियाकारा नरेन्द्रहस्तपूजिता ॥ १०-११३ ॥

नलस्थिता नलप्रीता नलराजकुमारिका।
परेश्वरी परानन्दा परापरविभेदिका ॥ १०-११४ ॥

परमा परचक्रस्था पार्वती पर्वतप्रिया।
पारमेशी पर्वनाना पुष्पमाल्यप्रिया परा ॥ १०-११५ ॥

परा प्रिया प्रीतिदात्री प्रीतिः प्रथमकामिनी।
प्रथमा प्रथमा प्रीता पुष्पगन्धप्रिया परा ॥ १०-११६ ॥

पौष्प्यी पानरता पीना पीनस्तनसुशोभना।
परमानरता पुंसां पाशहस्ता पशुप्रिया ॥ १०-११७ ॥

पल्लानन्दरसिका पलालधूमरूपिणी।
पलाशपुष्पसङ्काशा पलाशपुष्पमालिनी ॥ १०-११८ ॥

प्रेमभूता पद्ममुखी पद्मरागसुमालिनी।

पद्ममाला पापहरा पतिप्रेमविलासिनी ॥ १०-११९ ॥

पञ्चाननमनोहारी पञ्चवक्त्रप्रकाशिनी ।

फलमूलाशना फाली फलदा फाल्गुनप्रिया ॥ १०-१२० ॥

फलनाथप्रिया फल्ली फल्गुकन्या फलोन्मुखी ।

फेत्कारीतन्त्रमुख्या च फेत्कारगणपूजिता ॥ १०-१२१ ॥

फेरवी फेरवसुता फलभोगोद्भवा फला ।

फलप्रिया फलाशक्ता फाल्गुनानन्ददायिनी ॥ १०-१२२ ॥

फालभोगोत्तरा फेला फुलाम्भोजनिवासिनी ।

वसुदेवगृहस्था च वासवी वीरपूजिता ॥ १०-१२३ ॥

विषभक्षा बुधसुता बलुङ्कारी बलूवरप्रदा ।

ब्राह्मी बृहस्पतिसुता वाचस्पतिवरप्रदा ॥ १०-१२४ ॥

वेदाचारा वेद्यपरा व्यासवक्त्रस्थिता विभा ।

बोधज्ञा वौषडाख्या च वंशीवन्दनपूजिता ॥ १०-१२५ ॥

वज्रकान्ता वज्रगतिर्बदरीवंशविवद्धिनी।

भारती भवरश्रीदा भवपत्नी भवात्मजा ॥ १०-१२६ ॥

भवानी भाविनी भीमा भिषग्भार्या तुरिस्थिता।

भूर्भुवःस्वःस्वरूपा च भृशार्त्ता भेकनादिनी ॥ १०-१२७ ॥

भौती भङ्गप्रिया भङ्गभङ्गहा भङ्गहारिणी।

भर्ता भगवती भाग्या भगीरथनमस्कृता ॥ १०-१२८ ॥

भगमाला भूतनाथेश्वरी भार्गवपूजिता।

भृगुवंशा भीतिहरा भूमिर्भुजगहारिणी ॥ १०-१२९ ॥

भालचन्द्राभमल्वबाला भवभूतिवीभूतिदा।

मकरस्था मत्तगतिर्मदमत्ता मदप्रिया ॥ १०-१३० ॥

मदिराष्टादशभुजा मदिरा मत्तगामिनी।

मदिरासिद्धिदा मध्या मदान्तर्गतिसिद्धिदा ॥ १०-१३१ ॥

मीनभक्षा मीनरूपा मुद्रामुद्रप्रिया गतिः।

मुषला मुक्तिदा मूर्त्ता मूकीकरणतत्परा ॥ १०-१३२ ॥

मृषात्ता मृगतृष्णा च मेषभक्षणतत्परा।
मैथुनानन्दसिद्धिश्च मैथुनानलसिद्धिदा ॥ १०-१३३ ॥

महालक्ष्मीभैरवी च महेन्द्रपीठनायिका।
मनःस्था माधवीमुख्या महादेवमनोरमा ॥ १०-१३४ ॥

यशोदा याचना यास्या यमराजप्रिया यमा।
यशोराशिविभूषाङ्गी यतिप्रेमकलावती ॥ १०-१३५ ॥

रमणी रामपत्नी च रिपुहा रीतिमध्यगा।
रुद्राणी रूपदा रूपा रूपसुन्दरधारिणी ॥ १०-१३६ ॥

रेतःस्था रेतसः प्रीता रेतःस्थाननिवासिनी।
रेन्द्रादेवसुतारेदा रिपुवर्गान्तकप्रिया ॥ १०-१३७ ॥

रोमावलीन्द्रजननी रोमकूपजगत्पतिः।
रौप्यवर्णा रौद्रवर्णा रौप्यालङ्कारभूषणा ॥ १०-१३८ ॥

रङ्गिणा रङ्गरागस्था रणवह्निकुलेश्वरी।

लक्ष्मीः लाङ्गलहस्ता च लाङ्गली कुलकामिनी ॥ १०-१३९ ॥

लिपिरूपा लीढपादा लतातन्तुस्वरूपिणी ।

लिम्पती लेलिहा लोला लोमशप्रियसिद्धिदा ॥ १०-१४० ॥

लौकिकी लौकिकीसिद्धिर्लङ्कानाथकुमारिका ।

लक्ष्मणा लक्ष्मीहीना च लप्रिया लार्णमध्यगा ॥ १०-१४१ ॥

विवसा वसनावेशा विवस्यकुलकन्यका ।

वातस्था वातरूपा च वेलमध्यनिवासिनी ॥ १०-१४२ ॥

श्मशानभूमिमध्यस्था श्मशानसाधनप्रिया ।

शवस्था परसिद्ध्यर्थी शववक्षसि शोभिता ॥ १०-१४३ ॥

शरणागतपाल्या च शिवकन्या शिवप्रिया ।

षड्भेदिनी षोढा न्यासजालदृढानना ॥ १०-१४४ ॥

सन्ध्यासरस्वती सुन्द्या सूर्यगा शारदा सती ।

हरिप्रिया हरहालालावण्यस्था क्षमा क्षुधा ॥ १०-१४५ ॥

क्षेत्रज्ञा सिद्धिदात्री च अम्बिका चापराजिता।

आद्या इन्द्रप्रिया ईशा उमा ऊढा ऋतुप्रिया ॥ १०-१४६ ॥

सुतुण्डा स्वरबीजान्ता हरिवेशादिसिद्धिदा।

एकादशीव्रतस्था च एन्द्री ओषधिसिद्धिदा ॥ १०-१४७ ॥

औपकारी अंशरूपा अस्त्रबीजप्रकाशिनी।

इत्येतत् कामुकीनाथ कुमारीणां सुमङ्गलम् ॥ १०-१४८ ॥

त्रैलोक्यफलदं नित्यमष्टोत्तरसहस्रकम्।

महास्तोत्रं धर्मसारं धनधान्यसुतप्रदम् ॥ १०-१४९ ॥

सर्वविद्याफलोल्लासं भक्तिमान् यः पठेत् सुधीः।

स सर्वदा दिवारात्रौ स भवेन्मुक्तिमार्गगः ॥ १०-१५० ॥

सर्वत्र जयमाप्नोति वीराणां वल्लभो लभेत्।

सर्वे देवा वशं यान्ति वशीभूताश्च मानवाः ॥ १०-१५१ ॥

ब्रह्माण्डे ये च शंसन्ति ते तुष्टा नात्र संशयः।

ये वशन्ति च भूर्लोकै देवतुल्यपराक्रमाः ॥ १०-१५२ ॥

ते सर्वे भृत्यतुल्याश्च सत्यं सत्यं कुलेश्वर।

अकस्मात् सिद्धिमाप्नोति होमेन यजनेन च ॥ १०-१५३ ॥

जाप्येन कवचाद्येन महास्तोत्रार्थपाठतः।

विना यज्ञैवीना दानैवीना जाप्यैर्लभेत् फलम् ॥ १०-१५४ ॥

यः पठेत् स्तोत्रकं नाम चाष्टोत्तरसहस्रकम्।

तस्य शान्तिर्भवेत् क्षिप्रं कन्यास्तोत्रं पठेत्ततः ॥ १०-१५५ ॥

वारत्रयं प्रपाठेन राजानं वशमानयेत्।

वारैकपठितो मन्त्री धर्मार्थकाममोक्षभाक् ॥ १०-१५६ ॥

त्रिदिनं प्रपठेद्विद्वान् यदि पुत्रं समिच्छति।

वारत्रयक्रमेणैव वारैकक्रमतोऽपि वा ॥ १०-१५७ ॥

पठित्वा धनरत्नानामधिपः सर्ववित्तगः।

त्रिजगन्मोहयेन्मन्त्री वत्सरार्द्धं प्रपाठतः ॥ १०-१५८ ॥

वत्सरं वाप्य यदि वा भक्तिभावेन यः पठेत्।

चिरजीवी खेचरत्त्वं प्राप्य योगी भवेन्नरः ॥ १०-१५९ ॥

महादूरस्थितं वर्णं पश्यति स्थिरमानसः ।

महिलामण्डले स्थित्वा शक्तियुक्तः पठेत् सुधीः ॥ १०-१६० ॥

स भवेत्साधकश्रेष्ठः क्षीरी कल्पद्रुमो भवेत् ।

सर्वदा यः पठेन्नाथ भावोद्भूतकलेवरः ॥ १०-१६१ ॥

दर्शनात् स्तम्भनं कर्तुं क्षमो भवति साधकः ।

जलादिस्तम्भने शक्तो वह्निस्तम्भादिसिद्धिभाक् ॥ १०-१६२ ॥

वायुवेगी महावाग्मी वेदज्ञो भवति ध्रुवम् ।

कविनाथो महाविद्यो बन्धकः पण्डितो भवेत् ॥ १०-१६३ ॥

सर्वदेशाधिपो भूत्वा देवीपुत्रः स्वयं भवेत् ।

कान्तिं श्रियं यशो वृद्धिं प्राप्नोति बलवान् यतिः ॥ १०-१६४ ॥

अष्टसिद्धियुतो नाथ यः पठेदर्थसिद्धये ।

उज्जटेऽरण्यमध्ये च पर्वते घोरकानने ॥ १०-१६५ ॥

वने वा प्रेतभूमौ च शवोपरि महारणे।
ग्रामे भग्नगृहे वापि शून्यागारे नदीतटे ॥ १०-१६६ ॥

गङ्गागर्भे महापीठे योनिपीठे गुरोर्गृहे।
धान्यक्षेत्रे देवगृहे कन्यागारे कुलालये ॥ १०-१६७ ॥

प्रान्तरे गोष्ठमध्ये वा राजादिभयहीनके।
निर्भयादिस्वदेशेषु शिलिङ्गालयेऽथवा ॥ १०-१६८ ॥

भूतगर्त्ते चैकलिङ्गै वा शून्यदेशे निराकुले।
अश्वत्थमूले बिल्वे वा कुलवृक्षसमीपगे ॥ १०-१६९ ॥

अन्येषु सिद्धदेशेषु कुलरूपाश्च साधकः।
दिव्ये वा वीरभावस्थो यद्वा कन्यां कुलाकुलै ॥ १०-१७० ॥

कुलद्रव्यैश्च विविधैः सिद्धिद्रव्यैश्च साधकः।
मांसासवेन जुहुयान्मुक्तेन रसेन च ॥ १०-१७१ ॥

हुतशेषं कुलद्रव्यं ताभ्यो दद्यात् सुसिद्धये।
तासामुच्छिष्टमानीय जुहुयाद् रक्तपङ्कजे ॥ १०-१७२ ॥

घृणालज्जाविनिर्मुक्तः साधकः स्थिरमानसः।

पिवेन्मांसरसं मन्त्री सदानन्दो महाबली ॥ १०-१७३ ॥

महामांसाष्टकं ताभ्यो मदिराकुम्भपूरितम्।

तारो माया रमावह्निजायामन्त्रं पठेत् सुधीः ॥ १०-१७४ ॥

निवेद्य विधिनानेन पठित्वा स्तोत्रमङ्गलम्।

स्वयं प्रसादं भुक्त्वा हि सर्वविद्याधिपो भवेत् ॥ १०-१७५ ॥

शूकरस्योष्ट्रमांसेन पीनमीनेन मुद्रया।

महासवघटेनापि दत्त्वा पठति यो नरः ॥ १०-१७६ ॥

ध्रुवं स सर्वगामी स्याद् विना होमेन पूजया।

रुद्ररूपो भवेन्नित्यं महाकालात्मको भवेत् ॥ १०-१७७ ॥

सर्वपुण्यफलं नाथ क्षणात् प्राप्नोति साधकः।

क्षीराब्धिरत्नकोषेशो वियद्यापी च योगिराट् ॥ १०-१७८ ॥

भक्त्याह्लादं दयासिन्धुं निष्कामत्वं लभेद् ध्रुवम्।

महाशत्रुपातने च महाशत्रुभयादीते ॥ १०-१७९ ॥

वारैकपाठमात्रेण शत्रूणां वधमानयेत्।

समर्दयेत् शत्रून् क्षिप्रमन्धकारं यथा रविः ॥ १०-१८० ॥

उच्चाटने मारणे च भये घोरतरे रिपौ।

पठनाद्धारणान्मर्त्यो देवा वा राक्षसादयः ॥ १०-१८१ ॥

प्राप्नुवन्ति झटित् शान्तिं कुमारीनामपाठतः।

पुरुषो दक्षिणे बाहौ नारी वामकरे तथा ॥ १०-१८२ ॥

धृत्वा पुत्रादिसम्पत्तिं लभते नात्र संशयः ॥ १०-१८३ ॥

ममाज्ञया मोक्षमुपैति साधको।

गजान्तकं नाथ सहस्रनाम च

पठेन्मनुष्यो यहि भक्तिभावत--

स्तदा हि सर्वत्र फलोदयं लभेत् च ॥ १०-१८४ ॥

मोक्षं सत्फलभोगिनां स्तववरं सारं परानन्ददं

ये नित्यं हि मुदा पठन्ति विफलं सार्थञ्च चिन्ताकुलाः

ते नित्याः प्रभवन्ति कीर्तिकमले श्रीरामतुल्यो जये
कन्दर्पायुततुल्यरूपगुणिनः क्रोधे च रुद्रोपमाः ॥ १०-१८५ ॥

इति श्रीरुद्रयामले उत्तरतन्त्रे महातन्त्रोद्दीपने कुमार्युपचर्याविन्यासे
सिद्धमन्त्र-- प्रकरणे दिव्यभावादिनिर्णये
अष्टोत्तरसहस्रनाममङ्गलोल्लासे
दशमः पटलः ॥ १० ॥

अथैकादशः पटलः

आनन्दभैरवी उवाच

अथातः सम्प्रवक्ष्यामि दिव्यभावादिनिर्णयम्।
यमाश्रित्य महारुद्रो भुवनेश्वरनामधृक् ॥ ११-१ ॥

यं ज्ञात्वा कमलानाथो देवतानामधीश्वरः।
चतुर्वेदाधिपो ब्रह्मा साक्षाद्ब्रह्म सनातनः ॥ ११-२ ॥

बटुको मम पुत्रश्च शक्रः स्वर्गाधिदेवता।
अष्टसिद्धियुताः सर्वे दिक्पालाः खेचरादयः ॥ ११-३ ॥

तत्प्रकारं महादेव आनन्दनाथभैरव।

सुरानन्द हृदयानन्द ज्ञानानन्द दयामय ॥ ११-४ ॥

शृणुस्वैकमना नाथ यदि त्वं सिद्धिमिच्छसि।

मम प्रियानन्दरूप यतो मे त्वं तनुस्थितः ॥ ११-५ ॥

त्रिविधं दिव्यभावञ्च वेदागमविवेकजम्।

वेदार्थमधमं सम्प्रोक्तं मध्यमं चागमोद्भवम् ॥ ११-६ ॥

उत्तमं सकलं प्रोक्तं विवेकोल्लाससम्भवम्।

तथैव त्रिविधं भावं दिव्यवीरपशुक्रमम् ॥ ११-७ ॥

दिव्यं विवेकजं प्रोक्तं सर्वसिद्धिप्रदायकम्।

उत्तमं तद्विजानीयादानन्दरससागरम् ॥ ११-८ ॥

मध्यमं चागमोल्लासं वीरभावं क्रियान्वितम्।

वेदोद्भवं फलार्थञ्च पशुभावं हि चाधमम् ॥ ११-९ ॥

सर्वनिन्दा समाव्याप्तं भावानामधमं पशोः।

उत्तमे उत्तमं ज्ञानं भावसिद्धिप्रदं नृणाम् ॥ ११-१० ॥

मध्यमे मधुमत्याश्च मत्कुलागमसम्भवम्।

अकालमृत्युहरणं भावानामतिदुर्लभम् ॥ ११-११ ॥

वीरभावं विना नाथ न सिद्ध्यति कदाचन।

अधमे अधमा व्याख्या निन्दार्थवाचकं सदा ॥ ११-१२ ॥

यदि निन्दा न करोति तदा तत्फलमाप्नुयात्।

पशुभावेऽपि सिद्धिः स्यात् यदि वेदं सदाभ्यसेत् ॥ ११-१३ ॥

वेदार्थचिन्तनं नित्यं वेदपाठध्वनिप्रियम्।

सर्वनिन्दाविरहितं हिंसालस्यविवर्जितम् ॥ ११-१४ ॥

लोभ--मोह--काम--क्रोध--मदमात्सर्यवर्जितम्।

यदि भावस्थितो मन्त्री पशुभावेऽपि सिद्धिभाक् ॥ ११-१५ ॥

पशुभावं महाभावं ये जानन्ति महीतले।

किमसाध्यं महादेव श्रमाभ्यासेन यान्ति तत् ॥ ११-१६ ॥

श्रमाधीनं जगत् सर्वं श्रमाधीनाश्च देवताः।

श्रमाधीनं महामन्त्रं श्रमाधीनं परन्तपः ॥ ११-१७ ॥

श्रमाधीनं कुलाचारं पशुभावोपलक्षणम्।

वेदार्थज्ञानमात्रेण पशुभावं कुलप्रियम् ॥ ११-१८ ॥

स्मृत्यागमपुराणानि वेदार्थविविधानि च।

अभ्यस्य सर्वशास्त्राणि तत्त्वज्ञानात्तु बुद्धिमान् ॥ ११-१९ ॥

पललमिव धान्यार्थी सर्वशास्त्राणि सन्त्यजेत्।

ज्ञानी भूत्वा भावसारमाश्रयेत् साधकोत्तमः ॥ ११-२० ॥

वेदे वेदक्रिया कार्या मदुक्तवचनादृतः।

पशूनां श्रमदाहानामिति लक्षणमीरितम् ॥ ११-२१ ॥

आगमार्थं क्रिया कार्या मत्कुलागमचेष्टया।

वीराणामुद्धतानाञ्च मत् शरीरानुगामिनाम् ॥ ११-२२ ॥

मच्चेच्छाकुल तत्त्वानामिति लक्षणमीरितम्।

विवेकसूत्रसंज्ञाज्ञा कार्या सुदृढैतसाम् ॥ ११-२३ ॥

सर्वत्र समभावानां भावमात्रं हि साधनम्।

सर्वत्र मत्पदाम्भोजसम्भवं सचराचरम्॥ ११-२४॥

पृष्ठा यत्कुरुते कर्म चाखण्डफलसिद्धिदम्।

अखण्डज्ञानचित्तानामिति भावं विवेकिनाम्॥ ११-२५॥

निर्मलानन्ददिव्यानामिति लक्षणमीरितम्।

दिव्ये तु त्रिविधं भावं यो जानाति महीतले॥ ११-२६॥

न नश्यति महावीरः कदाचित् साधकोत्तमः।

दिव्यभावं विना नाथ मत्पदाम्भोजदर्शनम्॥ ११-२७॥

य इच्छति महादेव स मूढः साधकः कथम्।

पशुभावं प्रथमके द्वितीये वीरभावकम्॥ ११-२८॥

तृतीये दिव्यभावञ्च दिव्यभावत्रयं क्रमात्।

तत्प्रकारं शृणु शिव त्रैलोक्यपरिपावन॥ ११-२९॥

भावत्रयविशेषज्ञः षडाधारस्य भेदनः।

पञ्चतत्त्वार्थभावज्ञो दिव्याचाररतः तदा ॥ ११-३० ॥

स एव भवति श्रीमान् सिद्धनामादिपारगः ।

शिववद् विहरेत् सोऽपि अष्टैश्वर्यसमन्वितः ॥ ११-३१ ॥

सर्वत्र शुचिभावेन आनन्दघनसाधनम् ।

प्रातःकालादिमध्याह्नकालपर्यन्तधारणम् ॥ ११-३२ ॥

भोजनञ्चोक्तद्रव्येण संयमादिक्रमेण वा ।

यः साधयति स सिद्धो दिव्यभावे पशुक्रमात् ॥ ११-३३ ॥

दिव्यभावे वीरभावं वदामि तत्पुनः शृणु ।

मध्याह्नादिकसन्ध्यान्तं शुचिभावेन साधनम् ॥ ११-३४ ॥

जपनं धारणं वापि चित्तमादाय यत्नतः ।

एकान्तनिर्जने देशे सिद्धो भवति निश्चितम् ॥ ११-३५ ॥

तत्कालं वीरभावार्थं भावमात्रं हि साधनम् ।

भावेन लभते सिद्धिं वीरादन्यन्न कुत्रचित् ॥ ११-३६ ॥

रात्रौ गन्धादिसम्पूर्णस्ताम्बूलपूरिताननः।

विजयानन्दसम्पन्नो जीवात्मपरमात्मनोः ॥ ११-३७ ॥

एक्यं चित्ते समाधाय आनन्दोद्रेकसंभ्रमः।

यो जपेत् सकलां रात्रिं गतभीनीर्जने गृहे ॥ ११-३८ ॥

स भवेत् कालिकादासो दिव्यानामुत्तमोत्तमः।

एवं भावत्रयं ज्ञात्वा यः कर्म साधयेत्ततः ॥ ११-३९ ॥

अष्टैश्वर्ययुतो भूत्वा सर्वज्ञो भवति ध्रुवम्।

भावत्रयाणां मध्ये तु भावपुण्यार्थनिर्णयम् ॥ ११-४० ॥

शृणु नाथ प्रवक्ष्यामि सावधानाऽवधारय।

अकस्मात् सिद्धिमाप्नोति ज्ञात्वा सङ्केतलाञ्छितम् ॥ ११-४१ ॥

यो जानाति महादेव तस्य सिद्धिर्न संशयः।

द्वादशे पटले सूक्ष्मसङ्केतार्थं वदामि तत् ॥ ११-४२ ॥

आनन्दभैरवी उवाच

एकादशे च पटले शुद्धभावार्थनिर्णयम्।

भावेन लभ्यते सर्वं भावाधीनं जगत्त्रयम् ॥ ११-४३ ॥

भावं विना महादेव न सिद्धिर्जायते क्वचित्।

पशुभावाश्रयाणाञ्च अरुणोदयकालतः ॥ ११-४४ ॥

दशदण्डाश्रितं कालं प्रश्नार्थं केवलं प्रभो।

चक्रं द्वादशराशेश्च मासद्वादशकस्य च ॥ ११-४५ ॥

दशदण्डे विजानीयाद् भावाभावं विचक्षणः।

अनुलोमविलोमेन पञ्चस्वरविभेदतः ॥ ११-४६ ॥

बाल्य कैशोरसौन्दर्यं यौवनं वृद्धसज्जकम्।

अस्त(अष्ट)मितं क्रमाज्ज्ञेयो विधिः पञ्चस्वरः स्वयम् ॥ ११-४७ ॥

स्वकीयं नासिकाग्रस्थं पञ्चमं परिकीर्तितम्।

यन्नासापुटमध्ये तु वायुर्भवति भैरव ॥ ११-४८ ॥

तन्नासापुटमध्ये तु भावाभावं विचिन्तयेत्।

आकाशं वायुरूपं हि तैजसं वारुणं प्रभो ॥ ११-४९ ॥

पार्थीवं क्रमशो ज्ञेयं बाल्यास्तादिक्रमेण तु।

वामोदये शुभा वामा दक्षिणे पुरुषः शुभः ॥ ११-५० ॥

वायूनां गमनं ज्ञेयं गगनावधिरेव च।

केवलं मध्यदेशे तु गमनं पवनस्य च ॥ ११-५१ ॥

तदाकाशं विजानीयाद् बाल्यभावं प्रकीर्तितम्

तिर्यग्गतिस्तु नासाग्रे वायोरुदयमेव च ॥ ११-५२ ॥

केवलं भ्रमणं ज्ञेयं सर्वमङ्गलमेव च।

किशोरं तद्विजानीयाद् वायौ तिर्यग्गतौ विभो ॥ ११-५३ ॥

केवलोर्ध्वनासिकाग्रे वायुर्गच्छति दण्डवत्।

तत्तैजसं विजानीयाद् गमनं बलवद् भवेत् ॥ ११-५४ ॥

तद्वृद्धगतभावश्च विलम्बोऽधिकचेष्टया।

प्राप्नोति परमां प्रीतिं वरुणाम्भोदये रुजाम् ॥ ११-५५ ॥

यदाधो गच्छति क्षिप्रं किञ्चिद् ऊर्ध्वमगोचरम्।

यदा करोति प्रश्वासं तदा रोगोल्बणोदयः ॥ ११-५६ ॥

पृथिव्या उन्नतं भाग्यं योगातपप्रपीडितम्।

अस्तमितं महादेव अनुलोमविलोमतः ॥ ११-५७ ॥

पवनो गच्छति क्षिप्रं वामदक्षिणभेदतः।

वामनासापुटे याति पृथिवी जलमेव च ॥ ११-५८ ॥

सदा फलाफलं दत्ते मुदिता कुण्डमण्डले।

तयोर्वै वायवी शक्तिः फलभागं तदा लभेत् ॥ ११-५९ ॥

यद्येवं वामभागे तु वामायाः प्रश्नकर्मणि।

यदि तत्र पुमान् प्रश्नं करोति वामगामिने ॥ ११-६० ॥

तदा रोगमवाप्नोति कर्महीनो भवेद् ध्रुवम्।

यदि वायूदयो वामे दक्षिणे पुरुषः स्थितः ॥ ११-६१ ॥

तदा फलमवाप्नोति द्रव्यागमनदुर्लभम्।

अकस्माद् द्रव्यहानिः स्यान्मनोगतफलापहम् ॥ ११-६२ ॥

सुहृद् भङ्गविवादञ्च भिन्नभिन्नोदये शुभम्।

केवलं वरुणस्यैव पुरुषो दक्षिणे शुभम् ॥ ११-६३ ॥

अशुभं पृथिवीदक्षे भेदोऽयं वरदुर्लभः।

सदोदयं दक्षिणे च वायोस्तैजस एव च ॥ ११-६४ ॥

आकाशस्य विजानीयात् शुभाशुभफलं प्रभो।

यदि भाग्यवशादेव वायोर्मन्दा गतिर्भवेत् ॥ ११-६५ ॥

दक्षनाशामध्यदेशे तदा वामोदयं शुभम्।

तदा वामे विचारञ्च वायुतेजोद्वयस्य च ॥ ११-६६ ॥

ज्ञात्वोदयं विजानीयाद् मित्रे हानिः सुरे भयम्।

एवं सुभवनागारे यदि गच्छति वायवी ॥ ११-६७ ॥

तस्मिन् काले पुमान् दक्षो दक्षभागस्थसम्मुखः।

तदा कन्यादानफलं यथा प्राप्नोति मानवः ॥ ११-६८ ॥

तदा वायुप्रसादेन प्राप्नोति धनमुत्तमम्।

देशान्तरस्थभावात्ता आयान्ति पुत्रसम्पदः ॥ ११-६९ ॥

बाल्यादिकं भावत्रयं राशिभेदे शुभं दिशेत्
एतच्चक्रे फलं तस्य राशिद्वादशचक्रके ॥ ११-७० ॥

सूक्ष्मं फलं विजानीयात् चक्रं नाम शृणु प्रभो।
आज्ञाचक्रं कामचक्रं फलचक्रञ्च सारदम् ॥ ११-७१ ॥

प्रश्नचक्रं भूमिचक्रं स्वर्गचक्रं ततः परम्।
तुलाचक्रं वारिचक्रं षड्भक्तं त्रिगुणात्मकम् ॥ ११-७२ ॥

सारचक्रमुल्काचक्रं मृत्युचक्रं क्रमात्प्रभो।
षड्भक्तं चात्र जानीयादनुलोमविलोमतः ॥ ११-७३ ॥

सर्वचक्रे स्वरज्ञानं सर्वत्र वायुसङ्गतिम्।
सर्वप्रश्नादिसञ्चारं भावेन जायते यदि ॥ ११-७४ ॥

तदा तद्दण्डमानञ्च ज्ञात्वा राश्युदयं बुधः।
कुर्यात् प्रश्नविचारञ्च यदि कीर्तिमिहेच्छति ॥ ११-७५ ॥

इति श्रीरुद्रयामले उत्तरतन्त्रे महातन्त्रोद्दीपने भावबोधनिर्णये

पशुभावविचारे

सारसङ्केते सिद्धमन्त्रप्रकरणे भैरवीभैरवसंवादे एकादशः

पटलः ॥ ११ ॥

अथ द्वादशः पटलः

आनन्दभैरवी उवाच

तद्वामसन्धिदेशस्थमष्टमाङ्कमथो लिखेत्।

तदधः सन्धिदेशस्थं सप्ताङ्कं विलिखेद् बुधः ॥ १२-१ ॥

तदूर्ध्वं वामकोणे च तृतीयाङ्कं लिखेत्ततः।

तदूर्ध्वं कोणगेहे च युग्माङ्कं विलिखेत्तथा ॥ १२-२ ॥

तदक्षिणे गृहे चैकमङ्कवर्णं शृणु प्रभो।

वसुभावं शून्यभावं षष्ठभावञ्च शून्यकम् ॥ १२-३ ॥

एतन्मध्ये नास्ति वर्णं कोणाङ्कञ्च सवर्णकम्।

टतवर्गो श श लिखेत् शरे शून्याध एव च ॥ १२-४ ॥

वेदाङ्कस्थौ कचवर्गौ एकारसमन्वितौ।

तृतीयाङ्कस्थितं वर्णं आदिक्षान्तं टवर्गमोम्॥ १२-५॥

तपवर्गौ युगान्तस्थौ मकारं सावधानतः।

विलिखेद् दक्षिणे तस्य गेहे चैकाङ्कमध्यके॥ १२-६॥

उयुगं पतवर्गौ च अकारं युग्मशीर्षके।

एतत् चक्रं कामचक्रं प्रश्नकाले फलप्रदम्॥ १२-७॥

वामावर्त्तेन गणयेत् दशकोणस्थवर्णकान्।

अनुलोम विलोमेन पञ्चस्वरादिनामतः॥ १२-८॥

यस्मिन्गृहे स्वीयनाम प्राप्नोति वेदपारगः।

तद्गृहावधि प्रश्नार्थं गणयेद् ग्रहसिद्धये॥ १२-९॥

नवग्रहनवस्थानं वर्णं ज्ञात्वा सुबुद्धिमान्।

बाल्यभावादिकं ज्ञात्वा यत्र ग्रहस्थितिर्भवेत्॥ १२-१०॥

तन्नक्षत्रं समानीय द्वाराधिकारमानयेत्।

विना त्रिकोणयोगेन षट्कोणं लिखेद् बुधः॥ १२-११॥

तन्मध्ये अष्टकोणञ्च भित्वा देवगृहान्तरम्।
तन्मध्ये चापि षट्कोणं तन्मध्ये च त्रिकोणकम्॥ १२-१२॥

क्रमेण विलिखेद् वर्णं दक्षिणावर्त्तयोगतः।
ऊर्ध्ववामदेशभागे अ आ इ च कवर्गकम्॥ १२-१३॥

तदक्षिणे ई इ युगं टवर्गञ्च लिखेद् बुधः।
दक्षपार्श्वे अधोभागे ऋयुगं तु तवर्गकम्॥ १२-१४॥

तदधो लृ लृ ए ए रूपञ्च पवर्गञ्च लिखेद् बुधः।
तद्वामपार्श्वभागे च ओ औ यरलवान् लिखेत्॥ १२-१५॥

शेषगेहे लिखेदं अः शादिक्षान्तं हि षङ्गहे।
मध्यस्तमादिकोणे च एकाङ्कं शार्वकं तनुम्॥ १२-१६॥

रुद्राग्निमूतीमनिलं अग्निकोणे लिखेद् बुधः।
यजमानः पशुपतिमूतीषष्ठञ्च दक्षिणे॥ १२-१७॥

महादेवं सोममूतीं सप्तमं नैर्ऋते लिखेत्।

जलमूत्तीभवं युग्मं पश्चिमे विलिखेद् बुधः ॥ १२-१८ ॥

उग्रवीरं वायुमूत्तीं वायुकोणे चतुर्थकम्।

भीमरूपाकाशमूत्तीं पञ्चमं चोत्तरे लिखेत् ॥ १२-१९ ॥

ईशानं सूर्यमूत्तीञ्च ईशाने षड्दलं लिखेत्।

अधः षट्कोणमध्ये च षट्कोणं विलिखेत्ततः ॥ १२-२० ॥

ऊर्ध्वकोणे ग्रीष्मकालं शिशिरञ्चापि दक्षिणे।

वर्षाकालमधस्तस्य सर्वाधश्च वसन्तकम् ॥ १२-२१ ॥

शरत्कालं पञ्चकोशे शीतकालञ्च षष्ठके।

त्रिकोणे चापि तन्मध्ये वह्निरूपं वकारकम् ॥ १२-२२ ॥

लिखित्वा गणयेन्मन्त्री वर्णदेवाङ्कवह्निभिः।

एतच्चक्रं महासूक्ष्मं फलचक्रं विशारदम् ॥ १२-२३ ॥

अधुना कुलनाथेश पृष्ठचक्रं पुनः शृणु।

विना ज्ञानेन यस्यैवं पृष्ठभावो न जायते ॥ १२-२४ ॥

यदि पृष्ठचक्रभावं जानाति साधकोत्तमः।

तदा निजफलं ज्ञात्वा सिद्धिमाप्नोति निश्चितम्॥ १२-२५॥

आनन्दभैरव उवाच

षट्कोणं कारयेन्मन्त्री विना त्रिकोणसाधनैः।

तन्मध्ये च चतुष्कोणं तन्मध्ये शादिवर्णकान्॥ १२-२६॥

लिखित्वा विलिखेत्तत्र षडङ्कमध्यदेशतः।

षडङ्कं दापयेन्मन्त्री दीर्घदीर्घक्रमेण तु॥ १२-२७॥

तदग्रे षड्गुहं कुर्यात्तत्राङ्कारान् लिखेत्सुधीः।

ऊर्ध्वप्रथमगेहे च कवर्गं विलिखेद् बुधः॥ १२-२८॥

तदक्षिणे मन्दिरे च चवर्गं विलिखेद् बुधः।

टवर्गं दक्षिणे चाधः सर्वाधस्तु तवर्गकम्॥ १२-२९॥

तद्वामे मन्दिरे नाथ पवर्गं वर्णमङ्गलम्।

तदूर्ध्वे यादिवान्तं च दक्षिणावर्त्तयोगतः॥ १२-३०॥

अकारादिस्वरान् तत्र मन्दिरे विलिखेद् बुधः।

यावत् स्वरस्थितिर्याति तावत्कालं विचारयेत्॥ १२-३१॥

मेषादिराशिसद्भावं वर्गलेखनमानतः।

अनुलोमविलोमेन विलिखेत् षष्ठमन्दिरे॥ १२-३२॥

यद्यद्गृहे साध्यनाम चास्ति नाथ स्वरादिकम्।

एकत्रीकृत्य हरणात् यदङ्कं प्राप्यते वरम्॥ १२-३३॥

षडङ्केन ततो नाथ हरेदनलसंख्यया।

यदङ्कं प्राप्यते तत्र स राशिस्तत् क्षणस्य च॥ १२-३४॥

आज्ञाचक्रं फलं सिद्धं विद्यानाथ वदामि तत्।

येन विज्ञातमात्रेण सर्वज्ञो भवति ध्रुवम्॥ १२-३५॥

अकस्मात् शक्तिमाप्नोति विद्यारत्नं ददामि तत्।

रव्यादिसप्तवारञ्च कृते भद्रविवर्धनम्॥ १२-३६॥

शन्यादिसप्तवारं च त्रेतायां सौख्यवर्द्धनम्।

गुर्वादिसप्तवारञ्च द्वापरे धर्मसाधनम्॥ १२-३७॥

शुक्रादिवारसप्तञ्च कलौ युगफलप्रदम्।

अतः शुक्रादिपर्यन्तं गणनीयं विचक्षणैः ॥ १२-३८ ॥

गणयेत् सप्तवारञ्च मध्ये चतुर्दले सुधीः।

पूर्वादिक्रमतो वारान् गणयेद् तन्त्रवित्तमः ॥ १२-३९ ॥

निजवारो यत्र पत्रे समाप्तिस्तूद्भवञ्च तत्।

तद्भराशिं समानीय वर्णभेदं समानयेत् ॥ १२-४० ॥

सामान्यफलमूलञ्च वदार्णादिपत्रभेदतः।

आज्ञाचक्रं शुभं मन्त्री आज्ञाचक्रं विचारयेत् ॥ १२-४१ ॥

तत्फलाफलमाहात्म्यं शृणु सङ्केतपण्डित ॥ १२-४२ ॥

आनन्दभैरव उवाच

दले पूर्वभागे आकारार्धं इन्दु--।

स्फुटे राज्यलाभं हकारान्तशब्दम्।

सामानार्थभावं विशिष्टार्थयोगः।

क्रतुक्षेमयुक्तं तथा पुत्रलाभम् ॥ १२-४३ ॥

दयायुक्तभूषाश्रयत्वं जयत्व।

समाप्नोति मर्त्यो विवाहं सुवाहम्

सुखं नाथ लोकानुरागं सुभोग।

विभाधावकानां समाप्ते क्षणादिम् ॥ १२-४४ ॥

पद्मे दक्षिणपत्रके प्रियपदा मोददहं भास्वर।

नानालक्षणदुःखदं शुचिपदा आन्दोलितस्तैरहम्।

माहेन्द्रामृतयोगरागहननं साक्षाद्यमारोपण।

चित्तानां परिचञ्चलं खलगुणाह्लादेन सामोदितम् ॥ १२-४५ ॥

पात्रार्थलाभं यदि बाध एव प्रगच्छति क्रूरखलप्रतापः।

तथापि हन्तुं न च वर्णमध्ये क्षमः स्वसिद्धं भजते क्षमादि ॥

१२-४६ ॥

रसार्थप्रश्नं कुरुते यदि स्याद् वारो हि चारो गृहमध्यभागे।

स्वकीय इन्दुप्रियवद् भवेद् ध्रुवम् मनोगतं सौख्यविवर्धनञ्च ॥ १२-४७

॥

शत्रूणां हननं तदा कुलगतं सञ्चारवातं मुदा।
रोगाणां परिमर्दनं प्रभुपदे भक्त्यथीनां ज्ञापनम्।
आह्लादं हृदयाम्बुजेऽमृतधनं तीर्थागमं शोकह।
सूक्ष्मार्थं गणयेत्ततः प्रचपला वाग्देवतादर्शनम्॥ १२-४८॥

आथर्वे पत्रमध्ये निवसति कमला कोमला वाद्यदात्री।
आगन्तव्यादिवार्ता कथयति सहसा सर्वदा मङ्गलानि।
नित्यावश्यं प्रतापं प्रियगणहितां प्रेमभावाश्रयत्त्व।
नित्यं कान्तामुखाम्भोरुहविमलमधुप्रेमपानाभिलाषम्॥ १२-४९॥

मेघे तृप्तिमुपैति सिंह इषुभिः कुम्भेन तेषां फल।
लाभं कुञ्जरघातकेषु रजतं चौर्येण यद्यद्गत।
एवं कास्यविहारणं शतपले सूर्योदयात्तिष्ठति।
प्रातः कालफलाफलं कथयति श्रीकेशरीमध्यगः॥ १२-५०॥

पश्यादेकशतं पलेन्दुधनुषा व्याप्तं यदा भूतले।
वित्तानां हरणं तदा जलगते मित्रस्य राज्यादिकम्।
दूरस्थादिकथागतादिसमयं शत्रोर्महापीडन।
वाञ्छावर्गकुलोदयं समुदयात् सूर्यस्य चागण्यते॥ १२-५१॥

शेषे चैकशते फले समुदिते कुम्भो महादुर्बली।
दारिद्र्यस्य कथा कदा सुविषयं विद्यार्थभूषञ्च यम्।
लाभं देशविदेशकार्यगमनं शीघ्रं धनाद्यागम।
देवानां खलु दर्शनार्थकथनं व्यामोहसन्नाशनम्॥ १२-५२॥

वारे शुके शनिगतदिन लवटाहौ च सूर्ये।
नित्यं ज्ञानोदयनिजपथ आयुषां निर्णयं तत्।
अष्टौ वर्गानुदयति मुदा प्राप्य वीरो महत्त्व।
लोको दोषं प्रथमखचरे चायुषां पृष्ठमात्रम्॥ १२-५३॥

इति श्रीरुद्रयामले उत्तरतन्त्रे महातन्त्रोद्दीपने
भावप्रश्नार्थबोधनिर्णये
पाशवकल्पे आज्ञाचक्रसारसङ्केते सिद्धमन्त्रप्रकरणे
भैरवीभैरवसंवादे
द्वादशः पटलः ॥ १२॥

अथ त्रयोदशः पटलः

आनन्दभैरवी उवाच

आज्ञाप्रश्नार्थभावञ्च वर्णविन्यासनिर्णयम्।
अधुना शृणु सर्वज्ञ भावज्ञानपरायण ॥ १३-१ ॥

यदि मेषे स्वनक्षत्रं स्ववारसंयुतं शुभम्।
ज्ञात्वा शुभादिपत्रञ्च पलमानेन साधकः ॥ १३-२ ॥

गणयेद् वर्णसारञ्च येन तत्प्रश्ननिर्णयः।
पूर्वे दले ककारस्य वर्णभेदं शृणु प्रभो ॥ १३-३ ॥

मनसि सुखसमूहं प्राणसौख्यार्थचिन्ता।
वसनगमनलाभं प्रीतिपुत्रार्थयोग्यम्।
स्थिरपदमपि देशे दर्शनं प्राणबन्धोः।
सकलकलुषहानिश्चादिपत्रे ककारे ॥ १३-४ ॥

सदा नृनासिके सुखं सुखोल्बणस्य सेवन।
सदाशिवे च भक्तिदं स्वकीयगेहसत्फलम्।
कलाधरस्य दृष्टिभिः प्रधानलोकपूजन।
हिताहितं न बाधते विवाहकेलिना सुखम् ॥ १३-५ ॥

ऋकारं विपदां ध्वंसं धैर्ये विद्याविबोधनम्।

व्याधिपीडादुर्जनानां पीडाप्रश्नं वदेत्तदा ॥ १३-६ ॥

उकारे वायुभावस्य वृथागमनमेव च।

दारिद्र्यहानयोर्यान्ति दूरागमनदुर्लभम् ॥ १३-७ ॥

खकारे द्रव्यप्रश्नश्च शुभकार्ये गते भयम्।

आशु भयं समाप्नोति प्राप्य निर्धनतां व्रजेत् ॥ १३-८ ॥

पञ्चत्वजिज्ञासनमेव सत्यं नित्यं सुखानामुदयाय चेष्टा।

शत्रोर्वीनाशाय हिताय बन्धोः पकारकूटे परचौरचेष्टा ॥ १३-९ ॥

कैवल्यादिसमापनं निजमनो दुष्टव्यापहं कामिना।

नानाभोगविनाशनं कनकरौप्यराजप्रदं स्वके।

मारीभीतिविरोधनं धनपतेरानन्दपुञ्जोदय।

गोविद्याश्रियमाशु लाभविविधं धर्मार्थचिन्ताकुलम् ॥ १३-१० ॥

हरिपूजा हरिध्यानं हरिपादाम्बुजे रतिः।

चौर्याहरणद्रव्यस्य न हानिर्जन्महार्दके ॥ १३-११ ॥

आकारे तेजसो हानिर्महाशब्दे विनाशनम्।

आगतानाञ्च हानिः स्यात् पक्षपातं गतौ जयम् ॥ १३-१२ ॥

उशतो निजगेहस्था उल्बणव्याधिपीडनम्।

उत्साहध्वंसशून्यञ्च पाठे पाण्डित्यमुल्बणम् ॥ १३-१३ ॥

दीर्घलृकारवर्णे च लावण्यलोचनो नृपः।

लज्जानष्टक्षेमबुद्धिमीत्रतुल्यप्रियो भवेत् ॥ १३-१४ ॥

दीर्घप्रणवमोङ्कारे निराश्रयो न जीवति।

महदाश्रयमात्रेण सर्वं चूर्णं करोति हि ॥ १३-१५ ॥

सिंहे कार्मुकमेषलग्नसमये नित्याशिषं प्राप्नुयात्।

किञ्चिद्भाति पराक्रमी गतिमतां श्रेष्ठो भवेत् कर्मणि।

किञ्चिदोषकुलापहं नरपतेरुत्साहसंवर्धन।

क्रोधी नित्यपराक्रमी भवति सः शीघ्राभिलाषान्वितः ॥ १३-१६ ॥

अथ वक्ष्ये महादेव वीराणामुत्तमोत्तम।

सर्वशास्त्रार्थतत्त्वज्ञ तत्त्वज्ञानपरायण ॥ १३-१७ ॥

दक्षिणस्थदलस्यापि वर्णभेदार्थनिर्गमम्।

फलमत्यन्तनिष्कर्षं वाञ्छावाक्यफलप्रदम् ॥ १३-१८ ॥

कान्ते बीजे कमलनिलया गेहभागस्थिरा या।

नानादेशभ्रमणभयदा नैव कुत्रापि सुस्था।

चण्डोद्वेगापहसति खलानाञ्च हानिः प्रबुद्धो।

वाणी वश्या वसति वदने चक्रिणां हानयः स्युः ॥ १३-१९ ॥

चारुप्रतापं चरणे गुरूणां भक्तिर्दृढा स्याद् गमनेषु चारु।

तदागतानां नृपतिप्रियाणां सम्प्रेरणं चारुफलञ्च कूटे ॥ १३-२०

॥

कान्तेषु कान्तावदनारविन्दे सुषदत्वं रमणीविलासम्।

आयुः क्षयोद्वेगविनाशकरणं चाकर्षणं देशसुखं धनानाम् ॥

१३-२१ ॥

टकारे धारणं देशे सुखं शेषे निशामुखम्।

विदेशस्थधनादीनां स्यादागमनमुत्तमम् ॥ १३-२२ ॥

दकूटमधनं विना भवति विघ्नहानिः सदा।

जयं स्वगृहकामिनो कमलनेत्रकान्ता यथा।

सुसिद्धकरमेव हि प्रबलभावनातो भवेत्।
भवे जयति मानुषस्तु पृष्ठस्य जिज्ञासने ॥ १३-२३ ॥

व्याख्यातं मुनिभिः फलं फलमयं कालं रिपूणां सदा।
लोकानां वशकारणं कुलवरो वेदागमे पारगः।
प्राप्नोति प्रियपुत्रकं नरपतेरुत्साहसं कारण।
कार्ये दुर्जनपीडनं भयसमूहानां विनाशङ्कके ॥ १३-२४ ॥

यशसि वयसि तेजो बुद्धिरेव यकूटे।
समयफलभूपोल्लासवृद्धिः समृद्धया।
यजनमपि सुराणां चौर्यमात्रं न भूया--
दतिशयधनवृद्धिः क्रेयविक्रेयकाले ॥ १३-२५ ॥

शीतकाले धनप्राप्तिः स्वर्णरौप्यादिलाभकम्।
पुत्रप्राप्तिः सुखप्राप्तिः सङ्कटे वदति ध्रुवम् ॥ १३-२६ ॥

लक्ष्मीः प्रियं धनं दातुं मुदिता भूमिमण्डले।
जलेन जायते हानिर्लयं देवे न कूटके ॥ १३-२७ ॥

प्रश्नाद्यक्षरमित्यादिस्वरमूलं हि यो नरः।

जिज्ञासनं यदा कुर्यात् तदा स्यादुत्कटं फलम् ॥ १३-२८ ॥

शृणु तत्तत् स्वरं नाथ एतत्पत्रस्थमाक्षयम् ॥ १३-२९ ॥

इकारकूलमङ्गले धनादितृष्णयान्वितोः।

विशेषधर्मलक्षणं धनञ्च पैतृकं लभेत् ॥ १३-३० ॥

गतिप्रियं सुदेवता सुसम्पदं सदासुखम्।

तथा हि सूक्ष्मबुद्धिभिः परास्तमाकरोदरिम् ॥ १३-३१ ॥

ईकारमपरप्रियं परमतध्वंससंवर्द्धनम्।

विदेशगमनं नहि प्रभवतीह बाह्यं दया ॥ १३-३२ ॥

जगज्जनमभिप्रियं तरुणदोषसम्माननम्।

विकाररहितं सुखं भवति पृष्ठ आवेदके ॥ १३-३३ ॥

ए बीजे बद्धसन्तोषं कामनाफलसिद्धिदम्।

वायुना हरणं चैव प्राप्नोति नृपमाननम् ॥ १३-३४ ॥

अमीत्येकाक्षरे बीजे बीजभूते जगत्पतेः।

प्राप्नोति कन्यादानादिफलं वस्त्रञ्च तैजसम् ॥ १३-३५ ॥

गोकन्यामकरे खगे खगचरता सौन्दर्यलक्ष्मीर्भवेत्।

शेषे काञ्चनपुञ्जलाभमतुलं सन्तोषसारं गतौ।

संसारे निजदायिका स्वजनता रत्नादिकं सञ्चय।

सर्वं सञ्चयति प्रभो हितकरं प्रश्नार्थमाद्याक्षरे ॥ १३-३६ ॥

तृतीयदलमाहात्म्यं यद् यद् वर्णे विचारयेत्।

प्रश्नाद्यक्षरवर्णेषु नीत्वा च गगनं चरेत् ॥ १३-३७ ॥

तत्प्रकारं शृणु प्राणवल्लभ प्रेमपारग।

यज्ज्ञानात् प्रश्नसिद्धिः स्यादकालफलदं नृपम् ॥ १३-३८ ॥

दृष्ट्वा ज्ञात्वा भावराशिमुत्तमाधममध्यमम्।

लोकभावविधानज्ञो निजविद्यादिकं तथा ॥ १३-३९ ॥

सर्वं विषयरूपेण भावसारं विचारयेत्।

गवीजं मङ्गलं ज्ञेयं फलमत्यन्तभाग्यदम् ॥ १३-४० ॥

गतद्रव्यादिलाभञ्च तथा लोकवशं फलम् ॥ १३-४१ ॥

दकारकूटे कठिनं रिपूणां विद्रावणं धर्मविनाशकस्य।

भूमिपतेर्वा मरणं विनाशनं दिव्याङ्गनाया वररत्नलाभम्॥ १३-४२

॥

टकारे दूरगानाञ्च दर्शनं भवति ध्रुवम्।

उद्धाहः पुत्रसम्पत्तिः षष्ठमासेन लभ्यते॥ १३-४३॥

टान्ते चौरभयं नास्ति तद्व्यागमनं भवेत्।

विधिविद्याप्रकाशेन शिवे विष्णौ च भक्तिमान्॥ १३-४४॥

धकारकूटे धरणीपतित्वं व्याधेर्भयं नास्ति तथा पशोश्च।

प्रवेशमात्रेण गतौ कलापि जीवादिसम्पत्तिमुपैति लक्ष्मीम्॥ १३-४५॥

रबीजे सिद्धः सम्यक् खगकुलवरो धीरगमनम्।

वाञ्छातुल्यं विभवमतुलं राजराज्यप्रियं स्यात्।

प्रतापं साम्राज्यं सकलहितगोलोकरसता।

रसं सर्वं लोकं प्रियमतिसुखं लाभविविधम्॥ १३-४६॥

चकारे वह्निबीजे च जितं सर्वं चराचरम्।

यथा क्रमेण सर्वत्र गमने भाग्यदं फलम् ॥ १३-४७ ॥

षकारमध्यमे देशे वार्त्तादेशादुपैति हि।

पत्रिकागमनं कार्यं यः करोति धनं लभेत् ॥ १३-४८ ॥

क्षकारे सख्यभावञ्च मित्रभावं यदा लभेत्।

सुप्रीतिश्च भवेत्तस्मात् तदा प्रश्नभयं न च ॥ १३-४९ ॥

स्वराज्ये च भवेत् सौख्यं पुष्पजिज्ञासकर्मणि।

हसनान्ते तथा वर्णे पाचकं देहि चादिदम् ॥ १३-५० ॥

यदि स्यादुच्यते नाथ विपरीतफलं न च ॥ १३-५१ ॥

दीर्घीकारे विषयघटना नाथ पादेः मतिः स्याद्।

यद्यारम्भो भवति कुलनं दीर्घजीवी नरेन्द्रः।

बालापत्यं गमयति मुदा कालदेशाधिकारी।

लोकारण्ये सकलकलुषध्वंसहेतोर्मृगेन्द्रः ॥ १३-५२ ॥

सुखञ्चचार चाष्टमे महाधनेशसन्निधौ।

प्रबुद्धवान् भवेन्नरः समाहितो भवेद् ध्रुवम्।

विचित्रचातुरी यदा महाकुचोरगा प्रभो।
प्रहस्यते क्षणादपि प्रभातसूर्यदर्शनात्॥ १३-५३ ॥

अतीव धैर्यतां लभेत् विचित्रवाग्भवेज्जयम्।
जयेन सेवितं पुरा पुराण वाक्यलाभक।
जगज्जनादिसेवनं लभेत् (वा यदि स्वयं?) ॥ १३-५४ ॥

न चाकुलागमं गयागभीरतुल्यसत्फलम्।
सदा हि पुण्यसागरे गुरोः पदाम्बुजं लभेत्॥ १३-५५ ॥

विसर्जनीये सुस्वरे समाप्तिकोमलान्वितम्।
जनागमं धनागमं विशालवेदनान्वितम्॥ १३-५६ ॥

मनोगतं कुबुद्धिदं स्वकीयबन्धुसज्जनम्।
विसर्जनं कुलक्षणं भवेल्लभेत् कुबन्धनम्॥ १३-५७ ॥

सकुलं निष्कुलं कान्तं विदुः श्रेष्ठा महर्षयः।
हास्यसुखे हास्यफलं भावनायां भवेन्नहि॥ १३-५८ ॥

क्रोधक्रमेणैव तदैव चक्षुषो--

वीकारभावेन हरेत् समस्तम्।
शीर्षे करौ चेत् कलिकालसंयुत।
फलं हि लाभे वध एव भूषणम् ॥ १३-५९ ॥

शेषे वेददले वराभयकरे हारावशब्दापहा।
दूरादागमनं भवेद्धि नियतं बालागणैरावृतम्।
घोरापायविसर्जनं जलगुणाह्लादेन सामोदित।
कूटे कूटघकारवर्गलहरी भासापभासारसे ॥ १३-६० ॥

जवर्गे जतुकं स्वर्णं जीवनोपायचिन्तनम्।
जराव्याधिसमाक्रान्तं जीर्णवस्त्रापहारणम् ॥ १३-६१ ॥

ठकारकूटे यदि चक्रवर्ती।
भूमण्डले स्यात्पततीति निश्चितम्।
अन्तःसुखं हन्ति यदादिभावे।
ठकारमात्रेण रिपूत्तमो भवेत् ॥ १३-६२ ॥

आद्यप्रश्नाक्षरं नाथ तकारं तरुणप्रियम्।
पापान्धकार पटलध्वंसाय कल्पयते तदा ॥ १३-६३ ॥

नकारमाद्ये यदि प्रश्नवाग्मी जिज्ञासमानो ध्रुवमर्थसञ्चयम्।
आलापमात्रेण नरा वशा स्युः प्रवेशनं राजकुलेन्द्रसन्निधौ ॥ १३-६४
॥

भीतो भवति देशे च भयस्थाने न दुःखभाक्।
भूषासम्पत्तिवृद्धिश्च भकारकूटमङ्गले ॥ १३-६५ ॥

लोकानुरागं सर्वत्र आद्यक्षरविचारतः।
लकारस्यापि लोकेश भार्यादुःखं विमुञ्चति ॥ १३-६६ ॥

सकारे मैथुनं कान्ताकुलस्य कुलवर्द्धनम्।
धनवृद्धिर्विशवृद्धिः सरस्वतीकृपा भवेत् ॥ १३-६७ ॥

वेदपत्रे अकारस्य फलमाहात्म्यनिर्णयम्।
शृणु नाथ प्रवक्ष्यामि सावधानाऽवधारय ॥ १३-६८ ॥

ककारादि क्षकारान्तं व्याप्त तिष्ठति तत्त्वतः।
अकारेण विना शक्तिर्जायते कुत्र न प्रभो ॥ १३-६९ ॥

अकारे ग्रथितं सर्वं चराचरकलेवरम्।

यद्यकारमाद्यभागे प्रश्नजिज्ञासने भवेत् ॥ १३-७० ॥

कुफलेऽपि सत्फलानां सञ्चयं भवति ध्रुवम्।

शत्रूणां वासहेतोर्धनादीनाञ्चैव सञ्चये ॥ १३-७१ ॥

अन्तर्यजनविद्यासु लोकस्यागमने तथा।

निजदुःखानुतापे स्याद्यकारविधिरुच्यते ॥ १३-७२ ॥

उकारफलमाहात्म्यं शृणु प्रश्नार्थपण्डित।

उषाकाले चौर्यप्रश्नमुल्लासं मानसोद्धमम् ॥ १३-७३ ॥

उत्तमस्थलवासञ्च उत्कृष्टभोजनादिकम्।

उल्बणाबुद्धिरुत्पत्तिरुमादेवीपदे मतिः ॥ १३-७४ ॥

रकारलक्षणं चक्षुः शब्दस्य वचनं भवेत्।

लोचने दर्शनं स्त्रीणां लिखनं दूरसम्भवम् ॥ १३-७५ ॥

प्राप्नोति परमां लक्ष्मीं लोकवश्याय केवलम्।

लाङ्गलानां सञ्चयञ्च भूमिलाभो भवेद् ध्रुवम् ॥ १३-७६ ॥

ओकारे राज्यवृद्धिः स्यात् पुत्रवृद्धिस्तथैव च।
सदा सन्तोषमाप्नोति प्रणवः सर्वसिद्धिदः ॥ १३-७७ ॥

मीने कर्कटराशिवृश्चिकतुले धर्माग्निभानूदये।
गेहे वेदविचारणे शुभफलं श्रीलाभगत्युन्नतिम्।
विद्यावेदकथादिकं जयवतामानन्दसिन्धोः फल।
प्राप्नोति प्रतिपत्तिसिद्धपदवीं मर्त्यो मुदा हर्षणम् ॥ १३-७८ ॥

पत्रप्रमाणं कथितं हीनविद्याविनिर्गमम्।
पुनः शृणु महाकालकलिकालस्य उद्भवम् ॥ १३-७९ ॥

यद्यन्मासस्य प्रथमे तथा चाहोऽर्भकस्य च।
दण्डद्वये शुभफलं प्रथमस्य महेश्वर ॥ १३-८० ॥

तृतीयैकदण्डमात्रं विपरीतफलप्रदम्।
तत्र दण्डेषु नक्षत्रं यदि चेन्नाशुभं भवेत् ॥ १३-८१ ॥

अश्विन्याद्यष्टनक्षत्रं पूर्वप्रथमपत्रके।
तत्सुतारं विजानीयात् दुष्टदोषे सुखं भवेत् ॥ १३-८२ ॥

आश्लेषाभादिचित्रान्तं द्वितीये दक्षिणे दले।

तत्फलं विपरीतारख्यं सफलेऽपि फलापहम् ॥ १३-८३ ॥

स्वात्यादिवसुनक्षत्रं तृतीयाधोदले लिखेत्।

तत्सुतारं क्रमाज्ज्ञेयं नान्यथाशुभमानयेत् ॥ १३-८४ ॥

तत्फलार्थं कुत्सितञ्च विपरीतफलस्थले।

अशुभं तत्फलस्थाने कुफले सुफलं भवेत् ॥ १३-८५ ॥

उत्तराषाढकातारादिरेवत्यन्तमेव च।

तत्फलं तु भवेद् मर्त्यो यदि कर्मपरो भवेत् ॥ १३-८६ ॥

अथ वक्ष्ये महादेव अश्विन्यादिफलं प्रभो।

यज्ज्ञात्वा देवताः सर्वा दिग्विदिक्षादिरक्षकाः ॥ १३-८७ ॥

तत्प्रकारं महापुण्यं देवदेव फलोद्भवम् ॥ १३-८८ ॥

त्रैलोक्ये सौख्यपूजां त्रिभुवनविदितां त्रैगुणाह्लादसिद्धा।

सिद्धभ्रान्तो विशालो वरदविदलितां वेदनार्द्रापशङ्काम्।

मन्दानां मन्दभाग्योपहगुणहननं हीनदीनापदाहा।

लोकानां सत्फलानां फलगतवपुषा साश्विनी सा ददौ चेत् ॥ १३-८९ ॥

एवं क्रमेण देवेश तारकाणां फलाफलम्।

पुनः पुनः शृणु प्राण--वल्लभ प्रेमभावक ॥ १३-९० ॥

इति श्रीरुद्रयामले उत्तरतन्त्रे महातन्त्रोद्दीपने भावनिर्णये

पाशवकल्पे आज्ञाचक्र-- सारसङ्केते सिद्धमन्त्रप्रकरणे

भैरवीभैरवसंवादे त्रयोदशः पटलः ॥ १३ ॥

अथ चतुर्दशः पटलः

आनन्दभैरवी उवाच

अथातः सम्प्रवक्ष्यामि योगमार्गेण शङ्कर।

भरण्यादिसप्तविंशान् नक्षत्रार्थं सुसत्फलम् ॥ १४-१ ॥

तत्फलाफलमाहात्म्यं साक्षात्कारकलेः फलम्।

फलार्थं भरणीक्षेत्रं धर्मविद्यादिनिर्णयम् ॥ १४-२ ॥

धर्मचिन्ताविनिर्बोधं गमनाभावमङ्गलम्।

मकारादिवर्णजातां प्राप्नोति भरणीं भके ॥ १४-३ ॥

कृत्तिकायां शादिवर्णं व्याधिशङ्करसंक्षयम्।
आरोग्याय धनस्यार्थे तत्र सूर्यं न चाचरेत् ॥ १४-४ ॥

या रोहिणी धनवतां धनहानयोर्न।
प्राणप्रियं गणसुबुद्धविबुद्धिशुद्धिम्।
नागादिदोषशमनं क्षितिचक्रमध्ये।
राजश्रियं विबुधशुद्धिमुपैति वृद्धिम् ॥ १४-५ ॥

गृगेन्द्रशीर्षगामिनी नरेन्द्र मन्दिरे निधि।
ददाति पापनिर्मले जले घन्यशून्यके।
भयं विवाहकालके कुले शुभं शुभेक्षणा।
स्वकीयकिल्बिषं दहेदनन्तबुद्धिसञ्चयम् ॥ १४-६ ॥

आर्द्राविद्रुमरूपिणी रतिकलाकोलाहलोल्लासिनी।
सा मत्त्यार्पणमेव सम्प्रकुरुते काले फलालापनम्।
सौख्यं मुख्यसमृद्धिदा दरदलाम्भोजच्छटालिम्पटा।
सा धीरं परिरक्ष्यति प्रतिदिनं शान्तं दृशान्तं दहेत् ॥ १४-७ ॥

पुनर्वसुसुतारिका तरुणरूपकूपा कृपा--।
विशिष्टफलभावनारहितचित्तदोषापहा।
धनमन्तपरिमाणगं प्रचुरशोकसङ्घापहा।
प्ररक्षति महाग्रहः परमपीडितं मानुषम् ॥ १४-८ ॥

पुण्या पौषमाकरोति सहसा तेजस्विनां कान्तिदा।
कान्तायाः कनकादि--लाभविपदां ध्वंसेन वंशादिदा।
बाधायां फलदा मृगा मृगपतेरानन्दतुल्यं श्रियम्।
काद्या पञ्चमवर्णज्ञानललिता पातीह पुत्रं यथा ॥ १४-९ ॥

एतद्धि पूर्वपत्रान्ते तारा मङ्गलदायिकाः।
प्रतिभान्ति यथा चक्रे ग्रहाणां भ्रामणे शुभे ॥ १४-१० ॥

विपरीतफलं नाथ प्राप्नोति पातके बहु।
पुष्यायां स भवेत् क्रूरः कर्कटस्थोऽपि भास्करः ॥ १४-११ ॥

एतासां तारकाणाञ्च राशिदेवान् शृणु प्रभो।
मेषः सिंहो धनुश्चैव अश्विन्यादिकदेवताः ॥ १४-१२ ॥

येषां राशिस्थितं वर्णं न हानिवीषयास्पदे।

सर्वत्र जयमाप्नोति ग्रहे कूरेऽपि सौख्यदः ॥ १४-१३ ॥

विभिन्नराशौ संभिन्नो धर्मनिन्दाविवर्जितः ।

स्वनक्षत्रफलं ज्ञात्वा प्रश्नार्थं कोमलं वदेत् ॥ १४-१४ ॥

तत्तन्नक्षत्रसुफलं कुफलं वा भवेद्यदि ।

तदा वर्णविचारञ्च कृत्वा पुष्पं तदा वदेत् ॥ १४-१५ ॥

अक्षमालाक्रमेणैव तद्वर्णानां विचारतः ।

तत्तद्वर्णविचारे तु यद्यत् सौख्यं प्रवर्त्तते ॥ १४-१६ ॥

अधिके दोषजाले तु अधिकं दुःखमेव च ।

बहुसौख्यं नित्यसौख्यं प्राप्नोति साधकोत्तमः ॥ १४-१७ ॥

एतासां तारकाणां तु वारान् शृणु यथाक्रमम् ।

रव्यादिरविवारान्तं ताराणामधिपं शुभम् ॥ १४-१८ ॥

अशुभञ्च तथा रुद्र ज्ञात्वा प्रश्नार्थमावदेत् ।

तद्वारनिर्णयं वक्ष्ये पूर्वपङ्केरुहे दले ॥ १४-१९ ॥

रवौ राज्यं बालकानां यदि प्रश्नं प्रियं फलम्।
धर्मार्थलाभमेवं हि त्रयोविंशाधिके नरे ॥ १४-२० ॥

संहितं परमानन्दं योगेन तत्त्वचिन्तनम्।
इत्यादि रविवारस्य वृद्धानामशुभं शुभे ॥ १४-२१ ॥

सोमे रत्नमुपैति देवकुसुमामोदेन पूर्णं सुखम्।
बालायां नवकन्यका शुभफलं मुद्रामयार्थं लभेत्।
कैवल्यार्थविचेष्टनं नृपवधूप्रेमाभिलापः सदा।
वाञ्छा पुण्यसुखास्पदेषु विमला भक्तिश्च सोमे दिने ॥ १४-२२ ॥

पृथ्वीपुत्रो रुधिरवदनो बालबाली विशेषो।
मुख्यं कार्यं दहति सहसा साहसं वासनायाम्।
हन्ति प्रायो विफलघटितं शोकसन्तानसार।
मोक्षं पुण्यं घटयति सदा मङ्गले भूमिवारे ॥ १४-२३ ॥

बुधे वारमुख्ये महापुण्यपुञ्ज।
समाप्नोति मर्त्यस्तथा दुर्बलञ्च।
सदा कालदोषं महाघोरदुःख।
रिपूणां धनीनां महावीर्यदर्पम् ॥ १४-२४ ॥

सुराणां देवानां विविध धनलाभं वितरण।
प्रतापं सत्कीर्त्ती क्रतुफलविशेषं विधिगतम्।
जनानामानन्दं समर वसगतानन्द हृदये।
प्रतिष्ठा सद्धर्मं गमयति मुदा वासनगुरौ ॥ १४-२५ ॥

मन्दारमालान्वित देहधारी नाकस्थले गच्छति देवनिष्ठः।
हरेः पदे भक्तिमुपैति सत्यं प्रसाधनात् शुक्रसुवारकाले ॥ १४-२६ ॥

शनैश्चरदिने भयं भुवनदोषमोहान्वित।
क्षितिप्रियसुतप्रियं परमतारकं स्त्रीसुखम्।
विशिष्टधननीरदं वयसि सिद्धिर्ऋद्धिर्कज।
भजन्ति यदि मानुषाः सकलकामनादेः प्रभोः ॥ १४-२७ ॥

पुनश्च रविवारगं फलमतीव दुःखास्पद।
प्रचण्डकिरणं सदा विकललोकरोगापहम्।
तमेव परिभावनं परिकरोति यो वा नरो।
न नश्यति कदाचन प्रचुरतापशापाकरम् ॥ १४-२८ ॥

कलाधरफलं शृणु प्रणवबाह्यसूक्ष्माश्रय।

समग्रखचराफलं फलवतां हि सञ्ज्ञाफलम्।

गभीरवचनं नृपप्रियकरस्य रक्षाकर।

यदीन्दुभजनं यदा कलिशुभादिशम्भोऽकरोत् ॥ १४-२९ ॥

द्वितीयदलमाहात्म्यं नक्षत्रमण्डलावृतम्।

तत्तत्ताराफलं वक्ष्ये येन प्रश्नार्थनिर्णयः ॥ १४-३० ॥

अश्लेषा बहुदुःखवादनगतं व्यामोहशोभावृत।

नानाभृङ्गनिषेवणं धनवतां हानिः पदे सम्पदे।

भूपानां परिवर्जनं खलजनैराच्छादितं तापित।

सन्दद्यात् क्षितिजातिभाति नियतं कोलाहले नारके ॥ १४-३१ ॥

मघायां महेशि धनं हन्ति मध्ये महोल्लासवृद्धिं भयं तस्य

शत्रोः।

क्षितिक्षोभहन्तारमेत्यन्तभावं कुकामातुराणां सदा सङ्गकारम् ॥

१४-३२ ॥

पूर्वफल्गुनिनक्षत्रे दूरगानां फलं पठेत्।

अतिधैर्यं शत्रुपक्षे हानयो यान्ति निश्चितम् ॥ १४-३३ ॥

फलमुत्तरफलगुन्या दीयते गतिरीश्वरी।
यदि देवपरो नाथ तदा सर्वत्र सुन्दरम् ॥ १४-३४ ॥

हस्तामस्तकव्रीडया शुभविलोकत्रये भाग्यदा।
रक्ताङ्गीगतिचञ्चलामलगुणाह्लादेन कल्याणदा।
सा नित्यं प्रददाति रुक्मशतकं भक्ताय यज्ञाथीने।
नानाव्यञ्जनभोजनैरतिसुखी संज्ञासमूहं ददेत् ॥ १४-३५ ॥

ददाति वित्तं जगतीह चित्रा मनोरथं व्याकुलतामलङ्कृता।
कदाचिदेवं हि शरीरदुःखदं न प्राप्तुयादीश्वरभक्तिमालभेत् ॥
१४-३६ ॥

अश्लेषानाथ शुक्रो विपदमपि कदा नो ददाति प्रदुःख।
दक्षे पत्रे विहारोत्तरभयहराचण्डतापं न हन्ति।
जीवः श्रीमानमोघाशाधनमपि विविधं ब्राह्मणः पीतवर्णः।
पूर्वान्तःफलगुनीशो विधुतनुजवरो नीलवर्णः स्वपत्रम् ॥ १४-३७ ॥

कुरुते बहुसुखवित्तं उत्तरफलगुनीनाथो मङ्गलेन।
हस्तायाः पतिश्चन्द्रो विभवमनन्तं चित्रेशो रविः ॥ १४-३८ ॥

अधस्तृतीयपत्रस्य नक्षत्राणि शृणु प्रभो।

यासां वारविशिष्टानां प्रश्ननिष्कर्षसत्फलम् ॥ १४-३९ ॥

स्वातीं रविः पाति महोय तेजसा।

विनाशकाले विपरीतबुद्धिदः।

इन्दुवीशाखां सुखदः सरस्वती।

कुजोऽनुराधां विपदां प्रबाधाम् ॥ १४-४० ॥

बुधो हि पायात् सकलार्थसाधिनी।

तथा हि मूलां सुखदाञ्च जीवः।

तदा धनार्थं प्रददाति शुक्रः।

पूर्वान्विताऽऽषाढिकयाऽन्वितः सुखम् ॥ १४-४१ ॥

चतुर्थपत्रं वामस्थं महामङ्गलकारणम्।

अथर्ववेदरूपं तत् सर्वप्रश्नकथावृतम् ॥ १४-४२ ॥

विपरीते महद्दुखं वर्णसौख्येऽपि हानयः।

भवन्ति तारकाणाञ्च शुभदृष्ट्या महोदयाः ॥ १४-४३ ॥

तत्तारकानाथगुणं शुभाशुभफलप्रदम्।

प्रश्रवर्णसमूहानां मतमालोक्य निर्णयम् ॥ १४-४४ ॥

शनिः पात्युत्तराषाढां हानिरूपां विपाकदाम्।

दुःखदारिद्र्यसंयुक्तां देवनिष्ठेन बाधते ॥ १४-४५ ॥

रविः प्रपाति श्रवणां धनादिभिः प्रधानदेवाश्रयनिवीकल्पाम्।

तथा धनिष्ठां फलदां सुधांशुः कुजो विपत्तिं

शतभिग्वणेशः ॥ १४-४६ ॥

पूर्वभाद्रपदानाथो बुधः काञ्चनवर्धनः।

तथा लोकं महादेवोत्तरभाद्रपदापतिः ॥ १४-४७ ॥

बृहस्पतिः सुखोल्लासं रेवती शस्तथा भृगुः।

ददाति परमाह्लादं स्वस्व पत्रस्थराशिभिः ॥ १४-४८ ॥

अभिजित्तरकं पाति शनिः श्रीमान् धनप्रदः।

फलभागं मुदा दातुं शनी राजमृगान्तिके ॥ १४-४९ ॥

तच्चन्द्रोच्चस्थमिति के वदन्ति परमप्रियम्।

राहुराजा ग्रहाः क्षेत्रे अभिजित् कालवेष्टितः ॥ १४-५० ॥

तत्कालं सूक्ष्मतद्रूपं यो जानाति महीतले।

सन्ध्याकालमिति ज्ञेयं शनिराहू सुखान्तयोः ॥ १४-५१ ॥

तत्सन्धिकालमेवं हि सत्त्वगुणमहोदयम्।

तत्कुम्भकं विजानीयान्मदीय देहसम्भवम् ॥ १४-५२ ॥

महासूक्ष्मक्षणं तद्धि कुण्डलीमण्डलं यथा।

तस्याः प्रथमभागे च धारणाख्यः शनिः प्रभुः ॥ १४-५३ ॥

स्वयं ब्रह्मा मुदा भाति निरञ्जनकलेवरः।

तस्याः शेषे रेचनाख्यः संहारविग्रहः शुचिः ॥ १४-५४ ॥

राहुरूपी स्वयं शम्भुः पञ्चतत्त्वविधानवित्।

कालरूपी महादेवो विकटास्यो भयङ्करः ॥ १४-५५ ॥

सर्वपापानलं हन्ति चन्द्ररूपी सुधाकरः।

कृष्णवर्णः कालयमः पुण्यापुण्यनिरूपकः ॥ १४-५६ ॥

द्वयोर्मध्ये सूक्ष्मरूपा तडित्कोटिसमप्रभा।

महासत्त्वाश्रिता देवी विष्णुमायाग्रहाश्रिता ॥ १४-५७ ॥

अभिजित्तरका सूक्ष्मा सन्धिकाललया जया ।

कुम्भकाक्रान्तहृदया ग्रहचक्रपुरोगमा ॥ १४-५८ ॥

नक्षत्रमण्डलग्राममध्यस्था तिथिषोडशी ।

असामयी सूक्ष्मकला तरुणानन्दनिर्भरा ॥ १४-५९ ॥

अस्या आद्यभागसंस्थो ब्रह्मरूपी रजोगुणः ।

अस्याः शेषः कालरूपी तमोगुणलयप्रियः ॥ १४-६० ॥

चन्द्रो ब्रह्मा शिवः सूर्यो महामायातनूत्तरः ।

आत्रेयी परमा शक्तिः सुषुम्नान्तरगामिनी ॥ १४-६१ ॥

मध्यस्था ब्रह्मशिवयोर्वीधिशस्त्रस्य सिद्धिदा ।

यैर्ज्ञायते सर्वसंस्था सर्वानन्दहृदि स्थिता ॥ १४-६२ ॥

तैरानन्दफलोपेतैः सत्त्वसम्भोगकारिणी ।

महाविष्णुर्महामाया चन्द्रतारास्वरूपिणी ॥ १४-६३ ॥

मुक्तिदा भोगदा भोग्या शम्भोराद्या महेश्वरी।

अज्ञानावृतता घोरान्धकारकालसंहारहंसिनी ॥ १४-६४ ॥

मन्दवायुप्रिया यस्य कल्पनार्थे च वीरहा।

सा पाति जगतां लोकान् तस्याधीनमिदं जगत् ॥ १४-६५ ॥

नाकाले मिरयते कश्चिद् यदि जानाति वायवीम्।

वायवी परमा शक्तिरिति तन्त्रार्थं निर्णयः ॥ १४-६६ ॥

सूक्ष्मागमनरूपेण सूक्ष्मसिद्धिं ददाति या।

नराणां भजनार्थाय अष्टैश्वर्यजयाय च ॥ १४-६७ ॥

कथितं ब्रह्मणा पूर्वं शिष्याय तनुजाय च।

लोभमोहकामक्रोधमदमात्सर्यहाय च ॥ १४-६८ ॥

तत्क्रमं परमं प्रीतिवर्धनं भूतले प्रभो।

आज्ञाचक्रस्य मध्ये तु वायवी परितिष्ठति ॥ १४-६९ ॥

चन्द्रसूर्याग्निरूपा सा धर्माधर्मविवर्जिता।

मनोरूपा बुद्धिरूपा शरीरं व्याप्यं तिष्ठति ॥ १४-७० ॥

आज्ञा द्विदलमध्ये तु चतुर्दशमुदाहृतम्।
वेददले वेदवर्णं वादिसान्तं महाप्रभम् ॥ १४-७१ ॥

तदग्निरूप सम्पन्नम् ऋग्वेदादिसमन्वितम्।
शृणु तद्वेदमाहात्म्यं क्रमशः क्रमशः प्रभो ॥ १४-७२ ॥

इति श्री रुद्रयामले उत्तरतन्त्रे भावप्रश्नार्थनिर्णये
आज्ञाचक्रसङ्केते
वेदप्रकरणे भैरवी भैरवसंवादे चतुर्दशः पटलः ॥ १४ ॥

अथ पञ्चदशः पटलः

आनन्दभैरवी उवाच

देवकार्यं वेदशाखापल्लवं प्रणवं परम्।
वदामि परमानन्द भैरवाह्लादमाशृणु ॥ १५-१ ॥

आद्यपत्रे अकारञ्च ऋग्वेदं परमाक्षरम्।
ब्रह्माणं तं विजानीयाद् आद्यवेदार्थनिर्णयम् ॥ १५-२ ॥

वेदेन लभ्यते सर्वं वेदाधीनमिदं जगत्।
वेदमन्त्रविहीनो यः शक्तिविद्यां समभ्यसेत् ॥ १५-३ ॥

स भवेद्धि कथं योगी कौलमार्गपरायणः।
श्रीनन्दभैरव उवाच
ब्रह्मस्तोत्रं हि किं देवि ब्रह्मविद्या च कीदृशी? ॥ १५-४ ॥

ब्रह्मज्ञानी च को वा स्यात् को वा ब्रह्मशरीरधृक्।
तत्प्रकारं कुलानन्दकारिणि प्रियकौलिनि ॥ १५-५ ॥

वद शीघ्रं यदि स्नेहदृष्टिश्चेन्मयि सुन्दरि।
श्री आनन्दभैरवी उवाच
तदेव ब्रह्मणः स्तोत्रं वायवीशक्तिसेवनम् ॥ १५-६ ॥

सूक्ष्मरूपेण मग्ना या ब्रह्मविद्या प्रकीर्तिता।
सदा वायू प्राणरससूक्ष्मोन्मत्तप्रसन्नधीः ॥ १५-७ ॥

एकान्तभक्तिः श्रीनाथे ब्रह्मविद्या प्रकीर्तिता।
अष्टाङ्गन्यासनिहतः सूक्ष्मसञ्चारहृत् शुचिः ॥ १५-८ ॥

सदा विवेकमाकुर्याद् ब्रह्मज्ञानी प्रकीर्तितः।

ब्रह्मानन्दं हृदि श्रीमान् शक्तिमाधाय वायवीम् ॥ १५-९ ॥

सदा भजति यो ज्ञानी ब्रह्मज्ञानी प्रकीर्तितः।

विजयारससारेण बिना बाह्यासवेन च ॥ १५-१० ॥

वायव्यानन्दसंयुक्तो ब्रह्मज्ञानी प्रकीर्तितः।

सदानन्दरसे मग्नः परिपूर्णकलेवरः ॥ १५-११ ॥

आनन्दाश्रुजलोन्मत्तो ज्ञातो ब्रह्मशरीरधृक्।

शक्तिः कुण्डलिनी देवी जगन्मातास्वरूपिणी ॥ १५-१२ ॥

प्राप्यते यैः सदा भक्तैः मुक्तिरेवागमं फलम्।

आद्यपत्रे प्रतिष्ठन्ति वर्णजालसमाश्रिताः ॥ १५-१३ ॥

वायवीशक्तयः कान्ता ब्रह्माण्डमण्डलस्थिताः।

राशिनक्षत्रतिथिभिः सर्वदोज्ज्वलनायिकाः ॥ १५-१४ ॥

भवानी ब्रह्मशक्तिस्था साऽवश्यमेवमाश्रयेत्।

मासेन जायते सिद्धिः खेचरी वायुशोषणी ॥ १५-१५ ॥

द्विमासे वज्रदेहः स्यात् क्रमेण वर्धयेत् पुमान्।

द्विमासे कल्पसंयुक्तो यस्य सम्बन्धरूपतः ॥ १५-१६ ॥

चैतन्या कुण्डली शक्तिर्वायवी बलतेजसा।

चैतन्यसिद्धिहेतुस्था ज्ञानमात्रं ददाति सा ॥ १५-१७ ॥

ज्ञानमात्रेण मोक्षः स्याद् वायवी ज्ञानमाश्रयेत्।

महाबली महावाग्मी वर्धते च दिने दिने ॥ १५-१८ ॥

आयुर्वृद्धिः सदा तस्य जरामृत्युविवर्जितः।

कुण्डलीकृपया नाथ विना किञ्चिन्न सिद्ध्यति ॥ १५-१९ ॥

ब्रह्मा विष्णुश्च रुद्रश्च ईश्वरश्च सदाशिवः।

ततः परशिवो देव वायवी परिकल्पिता ॥ १५-२० ॥

एते षडङ्गराः सर्वसिद्धिदाः चित्तसंस्थिताः।

सर्वे तिष्ठन्ति पत्राग्रेऽमृतधारारसाप्लुताः ॥ १५-२१ ॥

अधोमुखाः सूक्ष्मरूपाः कोटिसूर्यसमप्रभाः।
ब्रह्ममार्गस्थिताः सर्वे सन्ति षड्क्रमण्डले ॥ १५-२२ ॥

आज्ञया अध एवं हि चक्रं द्वादशकं स्मरेत्।
गलितामृतधाराभिरालुतं कुण्डलीप्रियम् ॥ १५-२३ ॥

आग्नेयीं कुण्डलीं मत्त्वा अधोधाराभितर्पणम्।
प्रकुर्वन्ति परानन्दरसिकाः षड्भिराः सदा ॥ १५-२४ ॥

चन्द्रमण्डलसञ्जाता जीवरूपधरा यथा।
आत्मज्ञानसमाशक्ताः शक्तितर्पणतत्पराः ॥ १५-२५ ॥

द्वितीयदलरूपं हि यजुर्वेदं कुलेश्वर।
अकस्मात् सिद्धिकरणं विष्णुना परिमीलितम् ॥ १५-२६ ॥

वज्रकोटिमहाध्वानघोरनादसमाकुलम्।
हरिमीश्वरमीशानं वासुदेवं सनातनम् ॥ १५-२७ ॥

सत्त्वाधिष्ठानं विनयं चतुर्वर्गफलप्रदम्।
वाञ्छातिरिक्तदातारं कृष्णं योगेश्वरं प्रभुम् ॥ १५-२८ ॥

राधिका राकिणी देवी वायवीशक्तिलालितम्।

महाबलं महावीरं शङ्खचक्रगदाधरम् ॥ १५-२९ ॥

पीताम्बरं सारभूतं यौवनामोदशोभितम्।

श्रुतिकन्यासमाक्रान्तं श्रीविद्याराधिका प्रभुम् ॥ १५-३० ॥

दैत्यदानवहन्तारं शरीरस्य सुखावहम्।

भावदं भक्तिनिलयं यदा सागर चन्द्रकम् ॥ १५-३१ ॥

गरुडासनसमारूढं मनोरूपं जगन्मयम्।

यज्ञकर्मविधानज्ञं आज्ञाचक्रोपरि स्थितम् ॥ १५-३२ ॥

अधः परामृतरसपानोन्मत्तकलेवरः।

साधको योगनिरतः स्वाधिष्ठानगतं यथा ॥ १५-३३ ॥

तदाकारं विभाव्याशु सिद्धिमाप्नोति शङ्कर।

को वैष्णवो वाजिकः को धामीको वापि को भुवि ॥ १५-३४ ॥

को वा भवति योगी च तन्मे वद सुरेश्वरि।

आनन्दभैरवी उवाच

शङ्कर शृणु वक्ष्यामि कालनिर्णयलक्षणम् ॥ १५-३५ ॥

वैष्णवानां वैष्णवत्वं आज्ञाचक्रे फलाफलम्।

आज्ञाचक्रं महाचक्रं यो जानाति महीतले ॥ १५-३६ ॥

तस्याऽसाध्यं त्रिभुवने न किञ्चिदपि वर्तते।

सदा शुचिर्ध्याननिष्ठो मुहुर्जाप्यपरायणः ॥ १५-३७ ॥

स्मृतिवेदक्रियायुक्तो विधिश्रुतिमनुप्रियः।

सर्वत्र समभावो यो वैष्णवः परिकीर्तितः ॥ १५-३८ ॥

समता शत्रुमित्रेषु कृष्णभक्तिपरायणः।

योगशिक्षापरो नित्यं वैष्णवः परिकीर्तितः ॥ १५-३९ ॥

यजुर्वेदाभ्यासरतः सदाचारविचारवान्।

सदा साधुषु संसर्गो वैष्णवः परिकीर्तितः ॥ १५-४० ॥

विवेकधर्मविद्यार्थी कृष्णे चित्तं निधाय च।

शिववत् कुरुते कर्म वैष्णवः परिकीर्तितः ॥ १५-४१ ॥

यज्ञिको ब्राह्मणो धीरो भवः प्रेमाभिलाषवान्।
वनस्थो घोरविपिने नवीनतरुशोभिते ॥ १५-४२ ॥

एकाकी कुरुते योगं जीवात्मपरमात्मनोः।
वाय्वग्नी रेचकः सूर्यः पूरकश्चन्द्रमा तथा ॥ १५-४३ ॥

ज्वलच्छिखा सूर्यरूपा न च योजनमेव च।
पुनः पूरकयोगश्च चन्द्रस्य तेजसा हविः ॥ १५-४४ ॥

ऊर्ध्वविषा ज्वलद्वहौ वायवीबलचञ्चले।
योऽनिशं कुरुते होमं मौनी याज्ञिक उच्यते ॥ १५-४५ ॥

जीवसूर्याग्निकिरणे आत्मचन्द्राद्यपूरकैः।
काये यः कुरुते होमं याज्ञिकः परिकीर्तितः ॥ १५-४६ ॥

सुरा शक्तिः शिवो मांसं तद्भोक्ता भैरवः स्वयम्।
शक्त्यग्नौ जुहुयान्मांसं याज्ञिकः परिकीर्तितः ॥ १५-४७ ॥

विधिवत् कुलकुण्डे च कुलवह्नौ शिवात्मकैः।

पूर्णहोमं यः करोति याज्ञिकः परिकीर्तितः ॥ १५-४८ ॥

भूमण्डले धर्मशालो निर्जने कामवेश्मनि।

दृढभक्त्या जीवसारं यो जपेत् स हि धामीकः ॥ १५-४९ ॥

मणौ लोष्टे समं ध्यानं धर्मेऽधर्मे जयेऽजये।

कृत्वा त्यागी भवेद्यस्तु ब्रह्मज्ञानी स साधकः ॥ १५-५० ॥

सदा ईश्वरचिन्ता च गुरोराज्ञा व्यवस्थितिः।

सुशीलो दीनबन्धुश्च धामीकः परिकीर्तितः ॥ १५-५१ ॥

कालज्ञो विधिवेत्ता च अष्टाङ्गयोगविग्रहः।

पर्वते कन्दरे मौनी भक्तो योगी प्रकीर्तितः ॥ १५-५२ ॥

ब्रह्मज्ञानी चावधूतः पुण्यात्मा सुकृती शुचिः।

वाञ्छाविहीनो धर्मात्मा स योगी परिकीर्तितः ॥ १५-५३ ॥

वाग्वादिनीकृपापात्रः षडाधारस्य भेदकः।

ऊर्ध्वरेता स्त्रीविहीनः स योगी परिकीर्तितः ॥ १५-५४ ॥

यजुर्वेदपुरोगामी यजुःपत्रस्थवर्णधृक्।

वर्णमालाचित्तजापो भावुकः स हि योगिराट् ॥ १५-५५ ॥

मासद्वादशकग्रस्तं राशिद्वादशकान्वितम्।

तिथिवारं तु नक्षत्रयुक्तमाज्ञाम्बुजं भजेत् ॥ १५-५६ ॥

दिक्कालदेशप्रश्नार्थं वायवीशक्तिनिर्णयम्।

बालवृद्धास्तादिदण्डपलनिश्वाससंख्यया ॥ १५-५७ ॥

व्याप्तमाज्ञाचक्रसारं भजेत् परमपावनम्।

चक्रे सर्वत्र सुखदं सतां हानिर्न च प्रभो ॥ १५-५८ ॥

खलानां विपरीतञ्च निन्दकानां पदे पदे।

दुःखानि प्रभवन्तीह पापिनाञ्च फलाफलम् ॥ १५-५९ ॥

पापी पञ्चत्त्वमाप्नोति ज्ञानी याति परं पदम्।

यः श्वासकालवेत्ता च स ज्ञानी परिकीर्तीतः ॥ १५-६० ॥

श्वासकालं न जानाति स पापी परिकीर्तीतः।

यजुर्वेदं सत्त्वगुणं सत्त्वाधिष्ठाननिर्मलम् ॥ १५-६१ ॥

गुरोराज्ञाक्रमेणैव अधस्तत्त्वेन कुण्डलीम्।

महाशक्तिं समाप्नोति ऊर्ध्वाधः क्रमयोगतः ॥ १५-६२ ॥

यजुर्वेद महापात्रसत्त्वाधिष्ठानसेवया।

ललाटामृतधाराभिश्चैतन्या कुण्डली भवेत् ॥ १५-६३ ॥

विभाव्य द्विदलं चक्रं होमं कुर्यादहनीशम्।

शुद्धाज्यैर्जुहुयान्मन्त्री अधस्तुण्डे च कुण्डलीम् ॥ १५-६४ ॥

भजन्ति रुद्धेन्द्रियशुद्धयोग।

प्रचण्डरश्मिप्रगताङ्गसुन्दराः।

आम्बुजं चक्रवरं चतुर्दल।

यन्मध्यदेशे शतकोटितेजसम् ॥ १५-६५ ॥

इति श्रीरुद्रयामले उत्तरतन्त्रे महातन्त्रोद्दीपने भावनिर्णये

पाशवकल्पे आज्ञा-- चक्रसारसङ्केते सिद्धमन्त्रप्रकरणे

वेदप्रकरणोल्लासे भैरवभैरवीसंवादे।

पञ्चदशः पटलः ॥ १५ ॥

अथ षोडशः पटलः

आनन्दभैरवी उवाच

शृणुष्वानन्दरुद्रेश तृतीयदललक्षणम्।

सामवेदमधश्चक्रं तमोगुणनिराकुलम् ॥ १६-१ ॥

वर्णजालादिनाक्रान्तं रुद्ररूपं महेश्वरम्।

लयस्थानं कामरूपं परमानन्दमन्दिरम् ॥ १६-२ ॥

वह्निवृत्तिसुस्थानं विभाव्य योगिराड् भवेत्।

तत्स्थानं योगिनां धर्मो गुरोराज्ञाफलप्रदम् ॥ १६-३ ॥

तत्पदाब्जं श्रीगुरूणां भ्रूमध्ये द्विदलाम्बुजे।

मुहुर्मुहुः शनैर्ध्यायेत् समीरास्पदभास्वरम् ॥ १६-४ ॥

विभाव्य मनसा वाचा कर्मणा सूक्ष्मवायुना।

लीनं कृत्वा सदा ध्यायेत् सदा हर्षकलेवरः ॥ १६-५ ॥

सहस्रारे यथा ध्यानं तद्ध्यानं द्विदलाम्बुजे।

गुरुमात्मानमीशानं देवदेवं सनातनम् ॥ १६-६ ॥

अकस्मात् सिद्धिदातारं योगाऽष्टाङ्गफलप्रदम् ॥ १६-७ ॥

नित्यं शब्दमयं प्रमाणविषयं नित्योपमेयं गुरु।

चन्द्रोल्लासतनुप्रभं शतविधूलास्साय पङ्केरुहम्।

सर्वप्राणगतं गतिस्थमचलं ज्ञानाधिनिर्लेपन।

रूढालास्यगुणालयं लयमयं स्वात्मोपलब्धिं भजे ॥ १६-८ ॥

यदि भजेज्जगताममलेश्वरं स्मरहरं गुरुमीश्वरमात्मनि।

परमसुन्दरचन्द्रसामाकुलं निपतिताद्यकुलानलसञ्चयम् ॥ १६-९ ॥

प्रणमतां समतां कुरुते गुरो यदि भवान् विफलं परिहन्ति मे।

तव पदाम्बुजमद्भुतलीलया परिभजे भवसागरपारगम् ॥ १६-१० ॥

गुरुपदं सितपङ्कजराजितं कनकनूपुरसुन्दरसञ्जनम्।

रचितचित्रितचारुनखेन्दुकं भुवनभावनपावनमाश्रये ॥ १६-११ ॥

सकलसत्फल पालनकोमलं विमलशोणित पङ्कज मण्डितम्।

पदतलं खनिग्रहपालनं खचितरत्नधराचलनं भजे ॥ १६-१२ ॥

सुकनकाजडितासनपङ्कजे परिभवं भवसागरसम्भवम्।

यदि कृपा विभवेन्मयि पामरे व्यवतु मां तव पादतलं भजे ॥ १६-१३

॥

परमहंसमनुं हररूपिणं सकलमक्षवशङ्गुरुमीश्वरम्।

सकललक्षणचन्द्रमसःकरं तरुगुरोर्मुखपङ्कजमाश्रये ॥ १६-१४ ॥

गुरोराज्ञाचक्रं भुवनकरणं केवलमय।

सकारं नादेन्दुकुमुदहृदयं कामकलया।

लयस्थाने वायोर्नवमधुरसमोदमिलिते।

दले वेदक्षेत्रे विधुविरहिते तत्र पदके ॥ १६-१५ ॥

तमोगुणसमाक्रान्ते अधोमण्डलमण्डिते।

द्विबिन्दुनिलये स्थाने द्विदले श्रीगुरोः पदम् ॥ १६-१६ ॥

महावह्निशिखाकारं तन्मध्ये चिन्तयेत् सुधीः।

एतद्योगप्रसादेन बीजवाग्भवकूटकैः ॥ १६-१७ ॥

चिरजीवी भवेत् क्षुद्रो वागीशत्वमवाप्नुयात्।

श्रीगुरोश्चरणाम्भोजनिःसृतं यत् परामृतम् ॥ १६-१८ ॥

तत्परामृतधाराभिः सन्तर्प्य कुलनायिकाम्।

पुनः पुनः समाकुञ्च्य प्रबुद्धां तां स्मरेत् सदा ॥ १६-१९ ॥

पर्यायत्त्वापररसं धारयेन्मारुतं सुधीः।

तत्परामृतधाराभिः सन्तर्प्य कुलनायिकाम् ॥ १६-२० ॥

ततः पुनः पुनः पात्यं सर्वपुण्यफलं प्रिये।

धनरत्नमहालक्ष्मीः प्राप्नोति साधकोत्तमः ॥ १६-२१ ॥

सर्वत्र जयमाप्नोति युद्धे क्रोधे महाभये।

महायुधि स्थितो याति सुशीलो मोक्षमाप्नुयात् ॥ १६-२२ ॥

इति ते कथितं नाथ ब्रह्मज्ञानमनुत्तमम्।

आज्ञाचक्रत्रिखण्डस्य दलस्य कामरूपतः ॥ १६-२३ ॥

सत्फलं समवाप्नोति विचार्य भावयेद्यदि।

आज्ञाचक्रे त्रिखण्डे च कामरूपं महेश्वरम् ॥ १६-२४ ॥

चीनाचारसमाक्रान्तं श्मशानाधिपवेष्टितम्।
कालं कालकरं चक्रं महाकालं कलानिधिम्।
पलानुपलविपलदण्डतिथ्यातिपदपक्षकैः ॥ १६-२५ ॥

मासवत्सरादियुगैर्महाकालैः समन्वितम्।
उल्काकोटिसमं नेत्रं तीक्ष्णदंष्ट्रं सुरेश्वरम् ॥ १६-२६ ॥

कोटिकोटिनेत्रजालशोभिताननपङ्कजम्।
चिद्रूपं सदसन्मुक्तिरूपिणं बहुरूपिणम् ॥ १६-२७ ॥

ध्यात्वा त्वतिसुखेनैव कालरुद्रं परेश्वरम्।
नासिकोद्गन्धे भ्रुवोर्मध्ये आज्ञाचक्रे महाप्रभो ॥ १६-२८ ॥

विभाव्य परमं स्थानं तत्क्षणात्तन्मयो भवेत्।
हाकिनीं भावयेन्मन्त्री रौरवादिविनाशिनीम् ॥ १६-२९ ॥

कोटिसौदामिनीभासाममृतानन्दविग्रहाम्।
अमातत्त्वपूर्णशोभां हेमवाराणसीस्थिताम् ॥ १६-३० ॥

नानालङ्कार शोभाङ्गीं नवयौवनशालिनीम्।

पीनस्तनीं बलोन्मत्तां सर्वाधारस्वरूपिणीम् ॥ १६-३१ ॥

दीर्घप्रणवजापेन तोषयन्तीं त्रिविक्रमम्।

मौनां मनोमयीं देवीं सर्वविद्यास्वरूपिणीम् ॥ १६-३२ ॥

महाकालीं महानीलां पीतवर्णां शशिप्रभाम्।

त्रिपुरां सुन्दरीं वामां वामकामदुघां शिवाम् ॥ १६-३३ ॥

ध्यायेदेकासने वामे परनाथस्य पावनीम्।

सर्वाधारात्मिकां शक्तिं दुनीवार्यां दुरत्ययाम् ॥ १६-३४ ॥

श्वासमात्रेण वसयेत् कुलमार्गं न पण्डितः।

कुलाकुलविभागेन आत्मानं नीयते परे ॥ १६-३५ ॥

श्वासाभ्यासं विना नाथ अष्टाङ्गाभ्यसनेन च।

विना दमेन धैर्येण कुलमार्गो न सिद्ध्यति ॥ १६-३६ ॥

तथा पूरकयोगेन रेचकेनापि तिष्ठति।

विना कुम्भकसत्त्वेन यथैतौ नापि तिष्ठतः ॥ १६-३७ ॥

तथा योगं विना नाथ अष्टाङ्गाभ्यसनं विना।

कुलमार्गो महातत्त्वो न सिद्ध्यति कदाचन ॥ १६-३८ ॥

कुलमार्गं विना मोक्षं कः प्राप्नोति महीतले।

कुलमार्गं न जानाति योगवाक्यागमाकुलम् ॥ १६-३९ ॥

स कथं पूजयेद्देवीं तस्य योगः कृतः प्रभो।

अज्ञात्वा वीरनाथानामाचारं यः करोति हि ॥ १६-४० ॥

तेषां बहुदिने योगशिक्षा भवति निश्चितम्।

प्राणायामं महाधर्मं वेदानामप्यगोचरम् ॥ १६-४१ ॥

सर्वपुण्यस्य सारं हि पापराशितुलानलम्।

महापातककोटीनां तत्कोटीनाञ्च दुष्कृतम् ॥ १६-४२ ॥

पूर्वजन्माजीतं पापं नानादुष्कर्मपातकम्।

नश्यत्येव महादेव षण्मासाभ्यासयोगतः ॥ १६-४३ ॥

सन्ध्याकाले प्रभाते च यः करोत्यप्यहनीशम्।

वशी षोडशसंख्याभिः प्राणायामान् पुनः पुनः ॥ १६-४४ ॥

संवत्सरं वशी ध्यात्वा खेचरो योगिराड् भवेत्।

योगी भूत्वा कौलमार्गं समाश्रित्यामरो भवेत्॥ १६-४५॥

महाविद्यापतिर्भूत्वा विचारात् साधकोत्तमः॥ १६-४६॥

इति श्रीरुद्रयामले उत्तरतन्त्रे महातन्त्रोद्दीपने भावार्थबोधनिर्णये

पाशवकल्पे

आज्ञा-- चक्रसारसङ्केते सिद्धमन्त्रप्रकरणे भैरवीभैरवसंवादे

षोडशः पटलः॥ १६॥

अथ सप्तदशः पटलः

आनन्दभैरवी उवाच

अथ वक्ष्ये महादेव अथर्ववेदलक्षणम्।

सर्ववर्णस्य सारं हि शक्त्याचारसमन्वितम्॥ १७-१॥

अथर्ववेदादुत्पन्नं सामवेदं तमोगुणम्।

सामवेदाद्यजुर्वेदं महासत्त्वसमुद्भवम्॥ १७-२॥

रजोगुणमयं ब्रह्मा ऋग्वेदं यजुषः स्थितम्।
मृणालसूत्रसदृशी अथर्ववेदरूपिणी ॥ १७-३ ॥

अथर्वे सर्ववेदाश्च जलखेचरभूचराः।
निवसन्ति महा विद्या कुलविद्या महर्षयः ॥ १७-४ ॥

समाप्तिपत्रशेषार्थं समीपं लोकमण्डले।
शक्तिचक्रसमाक्रान्तं दिव्यभावात्मकं शुभम् ॥ १७-५ ॥

तत्रैव वीरभावश्च तत्रैव पशुभावकम्।
सर्वभावात् परं तत्त्वमथर्व वेदपत्रकम् ॥ १७-६ ॥

द्विबिन्दुनिलयस्थानं ब्रह्माविष्णुशिवात्मकम्।
चतुर्वेदान्वितं तत्त्वं शरीरं दृढणिमीतम् ॥ १७-७ ॥

चतुर्वीशतितत्त्वानि सन्ति गात्रे मनोहरे।
ब्रह्मा रजोगुणाक्रान्तः पूरकेणाभिरक्षति ॥ १७-८ ॥

विष्णुः सत्त्वगुणाक्रान्तः कुम्भकैः स्थिरभावनैः।

हरस्तमोगुणाक्रान्तो रेचकेणापि विग्रहम् ॥ १७-९ ॥

अथर्ववेदचक्रस्था कुण्डली परदेवता।

एतन्माया तु यो नैव ब्रह्मविष्णुशिवेन च ॥ १७-१० ॥

शरीरं देवनिलयं भक्तं ज्ञात्वा प्रवक्ष्यति।

सर्ववेदमयी देवी सर्वमन्त्रस्वरूपिणी ॥ १७-११ ॥

सर्वयन्त्रात्मिका विद्या वेदविद्याप्रकाशिनी।

चैतन्या सर्वधर्मज्ञा स्वधर्मस्थानवासिनी ॥ १७-१२ ॥

अचैतन्या ज्ञानरूपा हेमचम्पकमालिनी।

अकलङ्का निराधारा शुद्धज्ञानमनोजवा ॥ १७-१३ ॥

सर्वसङ्कटहन्त्री च सा शरीरं प्रपाति हि।

तस्याः कार्यमिदं विश्वं तस्याः पुण्यानि हन्ति हि ॥ १७-१४ ॥

तस्याश्चैतन्यकरणे सदा व्याकुलचेतसः।

महात्मानः प्रसिद्ध्यन्ति यदि कुर्वन्ति चेतनाम् ॥ १७-१५ ॥

तस्या अनुग्रहादेव किं न सिद्ध्यति भूतले।

षण्मासाभ्यासयोगेन चैतन्या कुण्डली भवेत् ॥ १७-१६ ॥

सा देवी वायवी शक्तिः परमाकाशवाहिनी।

तारिणी वेदमाता च बहिर्याति दिने दिने ॥ १७-१७ ॥

द्वादशाङ्गुलमानेन आयुः क्षरति नित्यशः।

द्वादशाङ्गुलवायुश्च क्षयं कुर्यादने दिने ॥ १७-१८ ॥

यावद् यावद् बहिर्याति कुण्डली परदेवता।

तावत्तावत्कुण्डलयं भवेद्धि पापमोक्षणम् ॥ १७-१९ ॥

यदा यदा न क्षरति वायवी सूक्ष्मरूपिणी।

बाह्यचन्द्रे महादेव आग्नेयी सोममण्डले ॥ १७-२० ॥

मूलाधारे कामरूपे ज्वलन्ती चण्डिका शिखा।

यदा शिरोमण्डले च सहस्रदलपङ्कजे ॥ १७-२१ ॥

तेजोमयी सदा याति शिवं कामेश्वरं प्रभुम्।

अच्युताख्यं महादेवं तदा ज्ञानी स योगिराट् ॥ १७-२२ ॥

यदि क्षरति सा देवी बाह्यचन्द्रे मनोलये।

तदा योगं समाकुर्यात् यावत् शीर्षेण गच्छति ॥ १७-२३ ॥

यदि शीर्षे समागम्यामृतपानं करोति सा।

वायवी सूक्ष्मदेहस्था सूक्ष्मालयप्रिया सती ॥ १७-२४ ॥

तदेव परमा सिद्धिर्भक्तिमार्गो न संशयः।

चतुर्वेद ज्ञानसारं अथर्व परिकीर्तितम् ॥ १७-२५ ॥

अथर्ववेदविद्या च देवता वायवी मता।

तस्याः सेवनमात्रेण रुद्ररूपो भवेन्नरः ॥ १७-२६ ॥

केवलं कुम्भकस्था सा एका ब्रह्मप्रकाशिनी।

भैरव उवाच

केन वा वायवी शक्तिः कृपा भवति पार्वति ॥ १७-२७ ॥

स्थिरचेता भवेत् केन विवेकी वा कथं भवेत्।

मन्त्रसिद्धिर्भवेत् केन कायसिद्धिः कथं भवेत् ॥ १७-२८ ॥

विस्तार्य वद चामुण्डे आनन्दभैरवेश्वरी।

आनन्दभैरवी उवाच

शृणुष्वैकमनाः शम्भो मम प्राणकुलेश्वर ॥ १७-२९ ॥

एकवाक्येन सकलं कथयामि समासतः।

श्रद्धया परया भक्त्या मनोनियमतत्परः ॥ १७-३० ॥

स प्राप्नोति पराशक्तिं वायवीं सूक्ष्मरूपिणीम्।

धैर्यक्षमामिताहारी शान्तियुक्तो यतिर्महान् ॥ १७-३१ ॥

सत्यवादी ब्रह्मचारी दयाधर्मसुखोदयः।

मनसः संयमज्ञानी दिगम्बरकलेवरः ॥ १७-३२ ॥

सर्वत्र समबुद्धिश्च परमार्थविचारवित्।

शरशया भूमितले वायवीं परमामृतम् ॥ १७-३३ ॥

य एवं पिबति क्षिप्रं तत्रैव वायवी कृपा।
गुरुसेवापरे धीरे शुद्धसत्त्वतनुप्रभे ॥ १७-३४ ॥

भक्ते अष्टाङ्गनिरते वायवी सुकृपा भवेत्।
अतिथिं भोजयेद्यस्तु न भुक्ता स्वयमेव च ॥ १७-३५ ॥

सर्वपापविनिर्मुक्तो वायवी सुकृपा ततः।
अन्तरात्मा महात्मा यः कुरुते वायुधारणम् ॥ १७-३६ ॥

देवगुरौ सत्यबुद्धिर्वायवी सुकृपा ततः।
एककालो वृथा याति नैव यस्य महेश्वर ॥ १७-३७ ॥

वायव्यां चित्तमादाय तत्रानिलकृपा भवेत्।
विचरन्ति महीमध्ये योगशिक्षानिबन्धनम् ॥ १७-३८ ॥

प्राणायामेच्छुको यो वा वायवी सुकृपा ततः।
प्रतिवत्सरमानेन पीठे पीठे वसन्ति ये ॥ १७-३९ ॥

वायवीं प्रजपन्तीह वायवी सुकृपा ततः।
अल्पाहारी निरोगी च विजयानन्दनन्दितः ॥ १७-४० ॥

वायवीं भजतो योगी वायवी सुकृपा भवेत्।

अन्तर्यागे पीठचक्रे चित्तमाधाय यत्नतः ॥ १७-४१ ॥

नामनिष्ठो धारणाख्यो वायवी सुकृपा ततः।

पशुभाव समाक्रान्तः सदा रेतोविवर्जितः ॥ १७-४२ ॥

शुक्रमैथुनहीनश्च वायवी सुकृपा ततः।

अकालेऽपि सकालेऽपि नित्यं धारणतत्परः ॥ १७-४३ ॥

योगिनामपि सङ्गी यो वायवी सुकृपा ततः।

बन्धुबान्धवहीनश्च विवेकाक्रान्तमानसः ॥ १७-४४ ॥

शोकाशोकसमं भावं वायवी सुकृपा ततः।

सर्वदानन्दहृदयः कालज्ञो भौतसाधनः ॥ १७-४५ ॥

मौनधारणजापश्च वायवी सुकृपा ततः।

निर्जनस्थाननिरतो निश्चेष्टो दीनवत्सलः ॥ १७-४६ ॥

बहुजल्पनशून्यश्च स्थिरचेताः प्रकीर्तितः।

हास्य सन्तोषहिंसादिरहितः पीठपारगः ॥ १७-४७ ॥

योगशिक्षासमाप्त्यर्थी स्थिरचेताः प्रकीर्तितः ।

मत्कुलागमभावो ज्ञो महाविद्यादिमन्त्रवित् ॥ १७-४८ ॥

शुद्धभक्तियुतः शान्तः स्थिरचेताः प्रकीर्तितः ।

मूलाधारे कामरूपे हृदि जालन्धरे तथा ॥ १७-४९ ॥

ललाटे पूर्णगिर्यारव्ये उड्डीयाने तदूर्ध्वके ।

वाराणस्यां भ्रुवोर्मध्ये ज्वलन्त्यां लोचनत्रये ॥ १७-५० ॥

मायावत्यां सुखवृत्ते कण्ठे चाष्टपुरे तथा ।

अयोध्यायां नाभिदेशे कट्यां काञ्च्यां महेश्वर ॥ १७-५१ ॥

पीठेष्वेतेषु भूलोके चित्तमाधाय यत्नतः ।

उदरे पूरयेद् वायुं सूक्ष्मसङ्केतभाषया ॥ १७-५२ ॥

पादाङ्गुष्ठे च जङ्घायां जानुयुग्मे च मूलके ।

चतुर्दले षड्वले च तथा दशदले तथा ॥ १७-५३ ॥

दले द्वादशके चैव सिद्धिसिद्धान्तनिर्मले।
कण्ठे षोडशपत्रे च द्विदले पूर्णतेजसि ॥ १७-५४ ॥

कैलासारख्ये ब्रह्मरन्ध्रपदे निर्मलतेजसि।
सहस्रारे महापद्मे कोटिकोटिविधुप्रभे ॥ १७-५५ ॥

चालयित्वा महावायुं कुम्भयित्वा पुनः पुनः।
पूरयित्वा रेचयित्वा रोमकूपाद्विनिर्गतम् ॥ १७-५६ ॥

तिस्रः कोट्यर्धकोटि च यानि लोमानि मानुषे।
नाडीमुखानि सर्वाणि धर्मबिन्दुं च्यवन्ति हि ॥ १७-५७ ॥

यावत्तद्विन्दुपातश्च तावत्कालं लयं स्मृतम्।
तावत्कालं प्राणयोगात् प्रस्वेदाधमसिद्धिदम् ॥ १७-५८ ॥

सूक्ष्मवायुसेवया च किन्न सिद्ध्यति भूतले।
लोमकूपे मनो दद्यात् लयस्थाने मनोरमे ॥ १७-५९ ॥

स्थिरचेता भवेत् शीघ्रं नात्र कार्या विचारणा।
वायुसेवां विना नाथ कथं सिद्धिर्भवेद् भवे ॥ १७-६० ॥

स्थिरचित्तं विना नाथ मध्यमापि न जायते।

स्थाने स्थाने मनो दत्वा वायुना कुम्भकेन च ॥ १७-६१ ॥

धारयेन्मारुतं मन्त्री कालज्ञानी दिवानिशम्।

एकान्तनिर्जने स्थित्वा स्थिरचेता भवेद् ध्रुवम् ॥ १७-६२ ॥

स्थिरचित्तं विना शम्भो सिद्धिः स्यादुत्तमा कथम् ॥ १७-६३ ॥

निवाह्य पञ्चेन्द्रियसञ्ज्ञकानि यत्नेन धैर्यायतिरीश्वरस्त्वम्।

प्राप्नोति मासत्रयसाधनेन विषासवं भोक्तुमसौ समर्थः ॥ १७-६४ ॥

मासत्रयाभ्यास--सुसञ्चयेन स्थिरेन्द्रियः स्यादधमादिसिद्धिः।

सा खेचरी सिद्धिरत्र प्रबुद्धा चतुर्थये मासे तु भवेद्विकल्पनम् ॥ १७-६५ ॥

तदाधिकारी पवनाशनोऽसौ स्थिरासनानन्दसुचेतसा भुवि।

प्रकल्पने सिद्धिं यथार्थगामिनीमुपेति शीघ्रं वरवीरभावम् ॥ १७-६६ ॥

सा वयवी शक्तिरनन्तरूपिणी लोभावलीनां कुहरे महासुखम्।
ददाति सौख्यं गतिचञ्चलं जयं स्थिराशयत्वं सति शास्त्रकोविदम्
॥ १७-६७ ॥

षण्मासयोगासननिष्ठदेहा वायुश्रमानन्दरसाप्तविग्रहः।
विहाय कल्पान्वितयोगभावं श्रुत्यागमान् कर्तुमसौ समर्थः ॥ १७-६८ ॥

स्थिरचेता महासिद्धिं प्राप्नोति नात्र संशयः।
संवत्सरकृताभ्यासे महाखेचरतां व्रजेत् ॥ १७-६९ ॥

यावन्निर्गच्छति प्रीता वायवी शक्तिरुत्तमा।
नासाग्रमववार्यैव स्थिरचेता महामतिः ॥ १७-७० ॥

चण्डवेगा यदा क्षिप्रमन्तरालं न गच्छति।
सर्वत्रगामी स भवेत् तावत्कालं विचक्षणः ॥ १७-७१ ॥

यदि शीर्षादूर्ध्वदेशे द्वादशाङ्गुलकोपरि।
गन्तुं समर्थो भगवान् शिवतुल्यो गणेश्वरः ॥ १७-७२ ॥

सर्वत्रगामी प्रभवेत् खेचरो योगिराड् वशी।

इति सिद्धिर्वत्सरे स्यात् स्थिरचित्तेन शङ्कर ॥ १७-७३ ॥

योगी भूत्वा मनःस्थैर्यं न करोति यदा भुवि।

कृच्छेर्ण पदमारुह्य प्रपतेन्नारकी यथा ॥ १७-७४ ॥

अत एव महाकाल स्थिरचेता भव प्रभो।

तदा मां प्राप्स्यसि क्षिप्रं वायवीमष्टसिद्धिदाम् ॥ १७-७५ ॥

यदि सिद्धो भवेद् भूमौ वायवीसुकृपादिभिः।

सदा कामस्थिरो भूत्वा गोपयेन्मातृजारवत् ॥ १७-७६ ॥

यदा यदा महादेव योगाभ्यासं करोति यः।

शिष्येभ्योऽपि सुतेभ्योऽपि दत्वा कार्यं करोति यः ॥ १७-७७ ॥

तदैव स महासिद्धिं प्राप्नोति नात्र संशयः।

संवत्सरं चरेद्धर्मं योगमार्गं हि दुर्गमम् ॥ १७-७८ ॥

प्रकाशयेन्न कदापि कृत्वा मृत्युमवाप्नुयात्।

योगयोगाद् भवेन्मोक्षो मन्त्रसिद्धिरखण्डिता ॥ १७-७९ ॥

न प्रकाश्यमतो योगं भुक्तिमुक्तिफलाय च।
नित्यं सुखं महाधर्मं प्राप्नोति वत्सराद् बहिः ॥ १७-८० ॥

आत्मसुखं नित्यसुखं मन्त्रं यन्त्रं तथागमम्।
प्रकाशयेन्न कदापि कुलमार्गं कुलेश्वर ॥ १७-८१ ॥

यद्येवं कुरुते धर्मं तदा मरणमाप्नुयात्।
योगभ्रष्टो विज्ञानज्ञोऽजडः मृत्युमवाप्नुयात् ॥ १७-८२ ॥

येन मृत्युवशो याति तत्कार्यं नापि दर्शयेत्।
दत्तात्रेयो महायोगी शुको नारद एव च ॥ १७-८३ ॥

येन कृतं सिद्धिमन्त्रं वर्णजालं कुलार्णवम्।
एकेन लोकनाथेन योगमार्गपरेण च ॥ १७-८४ ॥

तथा मङ्गलकार्येण ध्यानेन साधकोत्तमः।
उत्तमां सिद्धिमाप्नोति वत्सराद् योगशासनात् ॥ १७-८५ ॥

आदौ वै ब्रह्मणो ध्यानं पूरकाष्टाङ्गलक्षणैः।
कुर्यात् सकलसिद्ध्यर्थमम्बिकापूजनेन च ॥ १७-८६ ॥

ऋग्वेदं चेतसि ध्यात्वा मूलाधारे चतुर्द्रदले।
वायुना चन्द्ररूपेण धारयेन्मारुतं सुधीः ॥ १७-८७ ॥

अथर्वान्निर्गतं सर्वं ऋग्वेदादि चराचरम्।
तेन पूर्णचन्द्रमसा जीवेनार्यामृतेन च ॥ १७-८८ ॥

जुहुयादेकभावेन कुण्डलीसूर्यगोऽनले।
कुम्भकं कारयेन्मन्त्री यजुर्वेदपुरःसरम् ॥ १७-८९ ॥

सर्वसत्त्वाधिष्ठितं तत् सर्वविज्ञानमुत्तमम्।
वायव्याः पूर्णसंस्थानं योगिनामभिधायकम् ॥ १७-९० ॥

पुनः पुनः कुम्भयित्वा सत्त्वे निर्मलतेजसि।
महाप्रलयसारज्ञो भवतीति न संशयः ॥ १७-९१ ॥

रेचकं शम्भुना व्याप्तं तमोगुणमनोलयम्।
सर्वमृत्युकुलस्थानं व्याप्तं धर्मफलाफलैः ॥ १७-९२ ॥

पुनः पुनः क्षोभनिष्ठो रेचकेन निवर्तते।

रेचकेन लयं याति रेचनेन परं पदम् ॥ १७-९३ ॥

प्राप्नोति साधकश्रेष्ठो रेचकेनापि सिद्धिभाक् ।

रेचकं वह्निरूपञ्च कोटिवह्निशिखोज्ज्वलम् ॥ १७-९४ ॥

द्वादशाङ्गुलमध्यस्थं ध्यात्वा बाह्ये लयं दिशेत् ।

चन्द्रव्याप्तं सर्वलोकं सर्वपुण्यसमुद्भवम् ॥ १७-९५ ॥

रेचकाग्निर्दहतीह वायुसख्यो महाबली ।

तत् शशाङ्कजीवरूपं पीत्वा जीवति वायवी ॥ १७-९६ ॥

आग्नेयी दह्यति क्षिप्रं एष होमः परो मतः ।

एतत् कार्यं यः करोति स न मृत्युवशो भवेत् ॥ १७-९७ ॥

एतयोः सन्धिकालञ्च कुम्भकं तत्त्वसाधनम् ।

तदेव भावकानाञ्च परमस्थानमेव च ॥ १७-९८ ॥

महाकुम्भकलाकृत्या स्थिरं स्थित्त्वा च कुम्भके ।

अथर्वगामिनीं देवीं भावयेदमरो महान् ॥ १७-९९ ॥

अनन्तभावनं शम्भोरशेषसृष्टिशोभितम्।

अथर्व भावयेन्मन्त्री शक्तिचक्रक्रमेण तु ॥ १७-१०० ॥

आज्ञाचक्रे वेददले चतुर्दलसुमन्दिरे।

अथर्वयोगिनीं ध्यायेत् समाधिस्थेन चेतसा ॥ १७-१०१ ॥

ततोऽच्युतारव्यं जगतामीश्वरं शीर्षपङ्कजे।

प्रपश्यति जगन्नाथं नित्यसूक्ष्मसुखोदयम् ॥ १७-१०२ ॥

आज्ञाचक्रे शोधनमशेषदलमथर्व परिकीर्तितम्।

ज्योतिश्चक्रे तन्मध्ये योगमार्गेण सद्विलम् ॥ १७-१०३ ॥

प्रपश्यति महाज्ञानी बाह्यदृष्ट्या यथाम्बुजम्।

कालेन सिद्धिमाप्नोति ब्रह्मज्ञानी च साधकः ॥ १७-१०४ ॥

ततो भजेत् कौलमार्गं ततो विद्यां प्रपश्यति।

महाविद्यां कोटिसूर्यज्वालामालासमाकुलम् ॥ १७-१०५ ॥

एतत्तत्त्वं विना नाथ न पश्यति कदाचन।

वसिष्ठो ब्रह्मपुत्रोऽपि चिरकालं सुसाधनम् ॥ १७-१०६ ॥

चकार निर्जने देशे कृच्छेर्ण तपसा वशी।

शतसहस्रं वत्सरं च व्याप्य योगादिसाधनम् ॥ १७-१०७ ॥

तथापि साक्षाद्विज्ञानं न बभूव महीतले।

ततो जगाम क्रुद्धोऽसौ तातस्य निकटे प्रभुः ॥ १७-१०८ ॥

सर्वं तत् कथयामास स्वीयाचारक्रमं प्रभो।

अन्यमन्त्रं देहि नाथ एषा विद्या न सिद्धिदा ॥ १७-१०९ ॥

अन्यथा सुदृढं शापं तवाग्रे प्रददामि हि।

ततस्तं वारयामास एवं न कुरु भो सुत ॥ १७-११० ॥

पुनस्तां भज भावेन योगमार्गेण पण्डित।

ततः सा वरदा भूत्वा आगमिष्यति तेऽग्रतः ॥ १७-१११ ॥

सा देवी परमा शक्तिः सर्वसङ्कटतारिणी।

कोटिसूर्यप्रभा नीला चन्द्रकोटिसुशीतला ॥ १७-११२ ॥

स्थिरविद्युल्लताकोटिसदृशी कालकामिनी।

सा पाति जगतां लोकान् तस्याः कर्म चराचरम् ॥ १७-११३ ॥

भज पुत्र स्थिरानन्द कथं शप्तुं समुद्यतः ।

एकान्तचेतसा नित्यं भज पुत्र दयानिधे ॥ १७-११४ ॥

तस्या दर्शनमेवं हि अवश्यं समवाप्स्यसि ।

एतत् श्रुत्वा गुरोर्वाक्यं प्रणम्य च पुनः पुनः ॥ १७-११५ ॥

जगाम जलधेस्तीरे वशी वेदान्तवित् शुचिः ।

सहस्रवत्सरं सम्यक् जजाप परमं जपम् ॥ १७-११६ ॥

आदेशोऽपि न बभूव ततः क्रोधपरो मुनिः ।

व्याकुलात्मा महाविद्यां वसिष्ठः शप्तुमुद्यतः ॥ १७-११७ ॥

द्विराचम्य महाशापः प्रदत्तश्च सुदारुणः ।

तेनैव मुनिना नाथ मुनेरग्रे कुलेश्वरी ॥ १७-११८ ॥

आजगाम महाविद्या योगिनामभयप्रदा ।

अकारणमरे विप्र शापो दत्तः सुदारुणः ॥ १७-११९ ॥

मम सेवां न जानाति मत्कुलागम चिन्तनम्।
कथं योगाभ्यासवशात् मत्पदाम्भोजदर्शनम् ॥ १७-१२० ॥

प्राप्नोति मानुषो देवे मनध्यानमदुःखदम्।
यः कुलार्थी सिद्धमन्त्री मद्देदाचार निर्मलः ॥ १७-१२१ ॥

ममैव साधनं पुण्यं वेदानामप्यगोचरम्।
बौद्धदेशेऽथर्ववेदे महाचीने तदा व्रज ॥ १७-१२२ ॥

तत्र गत्वा महाभावं विलोक्य मत्पदाम्बुजम्।
मत्कुलज्ञो महर्षे त्वं महासिद्धो भविष्यसि ॥ १७-१२३ ॥

एतद्वाक्यं कथयित्वा सा वायव्याकाशवाहिनी।
निराकाराऽभवत् शीघ्रं ततः साकाशवाहिनी ॥ १७-१२४ ॥

ततो मुनिवरः श्रुत्वा महाविद्यां सरस्वतीम्।
जगाम चीनभूमौ च यत्र बुद्धः प्रतिष्ठति ॥ १७-१२५ ॥

पुनः पुनः प्रणम्यासौ वसिष्ठः क्षितिमण्डले।
रक्ष रक्ष महादेव सूक्ष्मरूपधराव्यय ॥ १७-१२६ ॥

अतिदीनं वसिष्ठं मां सदा व्याकुलचेतसम्।
ब्रह्मपुत्रो महादेवीसाधनायाजगाम च॥ १७-१२७॥

सिद्धिमार्गं न जानामि वेदमार्गपरो हर।
तवाचारं समालोक्य भयानि सन्ति मे हृदि॥ १७-१२८॥

तन्नाशय मम क्षिप्रं दुर्बुद्धिं भेदगामिनीम्।
वेदबहिष्कृतं कर्म सदा ते चालये प्रभो॥ १७-१२९॥

कथमेतत् प्रकारञ्च मद्यं मांसं तथाङ्गनाम्।
सर्वे दिगम्बराः सिद्धा रक्तपानोद्यता वराः॥ १७-१३०॥

मुहुर्मुहुः प्रपिबन्ति रमयन्ति वराङ्गनाम्।
सदा मांसासवैः पूर्णा मत्ता रक्तविलोचनाः॥ १७-१३१॥

निग्रहानुग्रहे शक्ताः पूर्णान्तःकरणोद्यताः।
वेदस्यागोचराः सर्वे मद्यस्त्रीसेवने रताः॥ १७-१३२॥

इत्युवाच महायोगी दृष्ट्वा वेदबहिष्कृतम्।

प्राञ्जलिवीनयाविष्टो वद चैतत् कुलं प्रभो ॥ १७-१३३ ॥

मनःप्रवृत्तिरेतेषां कथं भवति पावन।

कथं वा जायते सिद्धिर्वेदकार्यं विना प्रभो ॥ १७-१३४ ॥

श्रीबुद्ध उवाच

वसिष्ठ शृणु वक्ष्यामि कुलमार्गमनुत्तमम्।

येन विज्ञातमात्रेण रुद्ररूपी भवेत् क्षणात् ॥ १७-१३५ ॥

साक्षेपेण सर्वसारं कुलसिद्ध्यर्थमागमम्।

आदौ शुचिर्भवेद् धीरो विवेकाक्रान्तमानसः ॥ १७-१३६ ॥

पशुभावस्थिरचेताः पशुसङ्गविवर्जितः।

एकाकी निर्जने स्थित्वा कामक्रोधादिवर्जितः ॥ १७-१३७ ॥

दमयोगाभ्यासरतो योगशिक्षादृढव्रतः।

वेदमार्गाश्रयो नित्यं वेदार्थनिपुणो महान् ॥ १७-१३८ ॥

एवं क्रमेण धर्मात्मा शीलो दार्ढ्यगुणान्वितः।

धारयेन्मारुतं नित्यं श्वासमार्गे मनोलयम् ॥ १७-१३९ ॥

एवमभ्यासयोगेन वशी योगी दिने दिने।

शनैः क्रमाभ्यासाद् दहेद् स्वेदोद्गमोऽधमः ॥ १७-१४० ॥

मध्यमः कल्पसंयुक्तो भूमित्यागः परो मतः।

प्राणायामेन सिद्धिः स्यान्नरो योगेश्वरो भवेत् ॥ १७-१४१ ॥

योगी भूत्वा कुम्भकज्ञो मौनी भक्तो दिवानिशम्।

शिवे कृष्णे ब्रह्मपदे एकान्तभक्तिसंयुतः ॥ १७-१४२ ॥

ब्रह्मविष्णुशिवा एते वायवीगतिचञ्चला।

एवं विभाव्य मनसा कर्मणा वचसा शुचिः ॥ १७-१४३ ॥

आदौ चित्तं समाधाय चिद्रूपायां स्थिराशयः।

ततो महावीरभावं कुलमार्गं महोदयम् ॥ १७-१४४ ॥

शक्तिचक्रं सत्त्वचक्रं वैष्णवं नवविग्रहम्।

समाश्रित्य भजेन्मन्त्री कुलकात्यायनीं पराम् ॥ १७-१४५ ॥

प्रत्यक्षदेवतां श्रीदां चण्डोद्वेगानिकृन्तिनीम्।

चिद्रूपां ज्ञाननिलयां चैतन्यानन्दविग्रहाम् ॥ १७-१४६ ॥

कोटिसौदामिनीभासां सर्वतत्त्वस्वरूपिणीम्।

अष्टादशभुजां रौद्रीं शिवमांसाचलप्रियाम् ॥ १७-१४७ ॥

आश्रित्य प्रजपेन्मन्त्रं कुलमार्गाश्रयो नरः।

कुलमार्गात् परं मार्गं को जानाति जगत्त्रये ॥ १७-१४८ ॥

एतन्मार्गप्रसादेन ब्रह्मा स्रष्टा स्वयं महान्।

विष्णुश्च पालने शक्तो निर्मलः सत्त्वरूपधृक् ॥ १७-१४९ ॥

सर्वसेव्यो महापूज्यो यजुर्वेदाधिपो महान्।

हरः संहारकर्त्ता च वीरेशोत्तममानसः ॥ १७-१५० ॥

सर्वेषामन्तकः क्रोधी क्रोधराजो महाबली।

वीरभावप्रसादेन दिक्पाला रुद्ररूपिणः ॥ १७-१५१ ॥

वीराधीनमिदं विश्वं कुलाधीनञ्च वीरकम्।

अतः कुलं समाश्रित्य सर्वसिद्धीश्वरो जडः ॥ १७-१५२ ॥

मासेनाकर्षणं सिद्धिद्वीमासे वाक्पतिर्भवेत्।
मासत्रयेण संयोगाज्ज्ञायते सुखवल्लभः ॥ १७-१५३ ॥

एवं चतुष्टये मासि भवेद् दिक्पालगोचरः।
पञ्चमे पञ्चबाणः स्यात्षष्ठे रुद्रो भवेद् ध्रुवम् ॥ १७-१५४ ॥

एतदाचारसारं हि सर्वेषामप्यगोचरम्।
एतन्मार्गं कौलमार्गं कौलमार्गं परं नहि ॥ १७-१५५ ॥

योगिनां दृढचित्तानां भक्तानामेकमासतः।
कार्यसिद्धिर्भवेन्नारी कुलमार्गप्रसादतः ॥ १७-१५६ ॥

पूर्णयोगी भवेद् विप्रः षण्मासाभ्यासयोगतः।
शक्तिं बिना शिवोऽशक्तः किमन्ये जडबुद्धयः ॥ १७-१५७ ॥

इत्युक्त्वा बुद्धरूपी च कारयामास साधनम्।
कुरु विप्र महाशक्तिसेवनं मद्यसाधनम् ॥ १७-१५८ ॥

महाविद्यापदाम्भोजदर्शनं समवाप्स्यसि।

एतच्छ्रुत्वा गुरोर्वाक्यं स्मृत्वा देवीं सरस्वतीम् ॥ १७-१५९ ॥

मदिरासाधनं कर्तुं जगाम कुलमण्डले।

मद्यं मांसं तथा मांसं मुद्रा मैथुनमेव च ॥ १७-१६० ॥

पुनः पुनः साधयित्वा पूर्णयोगी बभूव सः।

योगमार्गं कुलमार्गमेकाचारक्रमं प्रभो ॥ १७-१६१ ॥

योगी भूत्वा कुलं ध्यात्वा सर्वसिद्धीश्वरो भवेत्।

सन्धिकालं कुलपथं योगेन जडितं सदा ॥ १७-१६२ ॥

भगसंयोगमात्रेण सर्वसिद्धीश्वरो भवेत्।

एतद्योगं विजानीयाज्जीवात्मपरमात्मनोः ॥ १७-१६३ ॥

इति श्रीरुद्रयामले उत्तरतन्त्रे महातन्त्रोद्दीपने

भावप्रश्नार्थनिर्णये सिद्धमन्त्रप्रकरणे चतुर्वेदोल्लासे

भैरवभैरवीसंवादे सप्तदशः पटलः ॥ १७ ॥

अथाष्टादशः पटलः

आनन्दभैरवी उवाच

शृणु नाथ प्रवक्ष्यामि असाध्यसाधनं परम्।
कामचक्रस्य वर्णानां वर्णनं प्रश्ननिर्णयम्॥ १८-१ ॥

आज्ञाचक्रमध्यभागे नाडीकोटिरसालिनी।
तन्मध्ये भावयेन्मन्त्री कामचक्रं मनोरमम्॥ १८-२ ॥

कामचक्रे च पूर्वोक्तवर्णमालोक्य साधकः।
न्यासमन्त्रे पुटीकृत्य जपित्वा योगिराड् भवेत्॥ १८-३ ॥

एको मन्दिरमध्यस्थो मन्त्रमाश्रित्य यत्नतः।
निजनामाक्षरं तत्र तत्कोष्ठमनुमाश्रयेत्॥ १८-४ ॥

आनन्दभैरव उवाच

एतेषां कोष्ठसंस्थानां वर्णानां हि फलाफलम्।
वद कान्ते रहस्यं मे कामचक्रफलोद्भवम्॥ १८-५ ॥

आनन्दभैरवी उवाच

कामचक्रं कालरूपं ततो वाराणसीपुरम्।
तत्र सर्वपीठचक्रं चक्राणामुत्तमोत्तमम् ॥ १८-६ ॥

एतच्चक्रप्रसादेन ते पादाम्बुजदर्शनम्।
प्राप्नोति साधकान् सत्यं सर्वं जानाति साधकः ॥ १८-७ ॥

कामनाफलसिद्ध्यर्थं मन्त्रार्थादिविचारणाम्।
वृद्धमस्तमितं त्यक्त्वा गृहीयान्मन्त्रमुत्तमम् ॥ १८-८ ॥

(आनन्दभैरवी उवाच)।

शृणु वर्णफलं नाथ असाध्यप्रश्ननिर्णयम्।
वर्णानाञ्च नाथ राशिभेदेन संशृणु प्रभो ॥ १८-९ ॥

बाल्यादिषु स्थितान् वर्गान् आश्रयेत् साधकोत्तमः।
वर्जयेद् वृद्धभावञ्च तथास्तमितमेव च ॥ १८-१० ॥

आश्रयेद् राशिभावेन बाल्यकैशोरयौवन।
अथ बाल्यं वर्गभेदं विचारे वामयोगतः ॥ १८-११ ॥

मन्त्राणाञ्चापि गणयेत् प्रश्नकर्माणि दक्षिणात्।
मध्यकोणावधिं नाथ गणनीयं विचक्षणैः ॥ १८-१२ ॥

ऊर्ध्वदक्षिणयोगेन गणयेत् प्रश्नकर्माणि।
वामयोगेन गणयेद् मन्त्रादीनां विचारणे ॥ १८-१३ ॥

शृणु तद्वर्गवर्गाणां फलमत्यन्तसुन्दरम्।
वदामि परमानन्दरससिन्धुमधुव्रतः(त) ॥ १८-१४ ॥

कवर्गं कामाख्याभवनमणिपीठे त्रिजगता।
धरित्री सा धात्री वसति सततं सिद्धिनवके।
हुताशेषाकाशे जलदतनुसाकाशजननी।
गभीरा खड्गाभा करहर(भयवर)करा घोरमुखरा ॥ १८-१५ ॥

अभ्यासयोगात् कलिकालपावनी।
कालीं कुलानन्दमयीं रमेशीम्।
महारसोल्लाससुवक्रलोचना।
कामेश्वरीं कूर्मपदं(दं) भजेजयी ॥ १८-१६ ॥

कालागुरोरुत्तमसिद्धसेविता।
मनोहरा खेचरसारशाखिनी।
उल्कासमग्रा भवदीपवृत्ति--
स्तेजः(प्र)कूटामलनीलदेहा ॥ १८-१७ ॥

खङ्गायुधा खर्परधारिणी सा।
चण्डोद्गमा वायुपथस्थ खेचरी।
विद्याभयाखञ्जनलोचना गतिः।
क्षितिक्षये खेचरवर्गधारिणी ॥ १८-१८ ॥

खारी विहारी खलखेलनेन।
खराखरोन्मत्तगतिप्रिया खगा।
महाखगारूपखलस्थिता सदा।
प्रपाति विद्याबलविक्रमस्थिता ॥ १८-१९ ॥

व्यापारनिद्रागहनार्थचिन्ताखरप्रभाभाति यदा यदा ॥ १८-२० ॥

गायत्री गणनायिका मतिगतिग्लानिरगूढाशया।
गीता गोकुलकामिनी गुरुतरा गार्ह्याग्निजेयोदया।
गोरूपा गयहा गया गुणवती गाथापथस्थायिनी।

श्रीगुर्वी प्रतिपालनं त्रिजगतां गायन्ति यां तां भजेत् ॥ १८-२१ ॥

वायोर्घर्मकरानन्दमोहिनी घर्घरा घना।

निद्रामाध्याति घटना नीला घोटकवाहिनी ॥ १८-२२ ॥

बिन्दुस्था विषभोजनानलकथा बीजश्रमायोप्रिया।

पञ्चाढ्यामनुनासिका सुखमयी वेदक्रिया षण्मुखी ॥ १८-२३ ॥

विचित्रवस्त्राचरणाब्जचालनम्।

विचारचेष्टां मयि देहि चञ्चले ॥ १८-२४ ॥

इति वर्णं चवर्गस्य महापातकनाशनम्।

कामचक्रे स्थितं यद्यत् प्रश्ने मन्त्रगृहे यथा ॥ १८-२५ ॥

चवर्गफलमत्यन्तनिष्कर्षं सूक्ष्मभावनम्।

धिया सर्वाक्षरश्रेणीं भावयन्ति पुनः पुनः ॥ १८-२६ ॥

सर्वं जानाति शम्भो त्वं परं किं कथयामि ते।

तथापि वर्गमाहात्म्यं कामचक्रस्थनिर्मलम् ॥ १८-२७ ॥

यो जानाति कामचक्रं यमो हन्ति न तं जनम्।
तत्प्रकारं भावयुक्तं भावनाध्याननिर्मलम् ॥ १८-२८ ॥

ध्यात्वा कामरूपस्था मूलाधारनिवासिनः।
देवताः पाथीवाः सर्वे आत्मानं परमेष्ठिनः ॥ १८-२९ ॥

न जानन्ति बालका मे तेषां योगादिसिद्धये।
कामचक्रं कामरूपं कामनाफलसिद्धिदम् ॥ १८-३० ॥

तन्मन्त्रग्रहणादेव साक्षादीशो भवेन्नरः।
श्रुतिशास्त्राणि सर्वाणि करे तस्य न संशयः ॥ १८-३१ ॥

योगशिक्षादिकं सर्वं जानाति कामचक्रतः।
कामचक्रप्रसादेन कामरूपी भवेद् ध्रुवम् ॥ १८-३२ ॥

तद्वर्णस्थं तदन्तःस्थं दशकोणस्थमेव च।
अष्टदलस्थं तत्रापि विचार्य साधकोत्तमः ॥ १८-३३ ॥

अनुलोमविलोमेन शास्त्रस्यानुक्रमेण च।
बाल्यं कैशोरमुल्लासं वृद्धिः सिद्धिश्च यौवने ॥ १८-३४ ॥

वृद्धो वृद्धत्वमाप्नोति अस्ते च निधनं भवेत्।

नवग्रहास्तत्र मध्ये पञ्चप्राणाश्च सन्ति वै॥ १८-३५॥

अनुलोमविलोमेन गणयेद्दशकोणके।

दशकोणे सर्वसिद्धिरष्टसिद्धिश्च तत्र वै॥ १८-३६॥

अष्टपत्रे प्रशंसन्ति अधोऽनन्तमध्ये गृहे।

ब्राह्मणमूर्ध्वगेहे च मन्त्रवर्णाश्च तत्तु तान्॥ १८-३७॥

समाश्रित्य जपेद्विद्यां सूरयः क्रमरूपिणीम्।

ह्रस्वदेवीं ह्रस्वबुद्धिं ददाति साधकाय च॥ १८-३८॥

यदि क्रोधपरा विद्या भक्षयेत् साधकं लघु।

अतः समवयोरूपां देवतामष्टसिद्धिदाम्॥ १८-३९॥

देवो भूत्वा यजेद्देवं तदा मोक्षं समाप्नुयात्।

यदि वर्णं न जानाति कौलपुत्रोऽप्यधो व्रजेत्॥ १८-४०॥

डाकिनी तं भक्षयति दीक्षामन्त्रार्णहीनकम्।

ततो वर्णविचारञ्च प्रवक्ष्यामि समासतः ॥ १८-४१ ॥

चापान् धृत्वा नरेन्द्रस्तमपि मनुजकं पालयन्तीह लोके।
सर्वं चन्द्रो विघातं प्रचुरमयभयं भास्करो हन्ति शोकान्।
चातुर्थ्या चक्रपाणेः पदमपि चपला सन्ददातीह माया--।
योगोद्योगी चरुगतमनसा साधकायाऽऽशु योगम् ॥ १८-४२ ॥

छत्राशा कमले स्थिता स्थितिलये वाञ्छाफलश्रीधरा।
छायामण्डपमध्यगाच्छलगता छत्रञ्छटा तेजसा।
त्रैलोक्यं प्रतिपाति पाशुपतिभिः क्षेत्राधिपैः श्रीधरैः।
प्राणप्रेमविहारिणी भगवतीच्छत्रेण तं साधकम् ॥ १८-४३ ॥

जातिख्यातिरनुत्तमा प्रभवति प्रीतायमाभ्यासता।
जीवानामतिदुःखराशिहननात् एकार्थसञ्चारिणी।
वज्रा जीवनमध्यगा गतिमती विद्या जया यामिनी।
जाता जातनिवारिणी जनमनःसंहारचिन्तावतु ॥ १८-४४ ॥

झं झंत्वादविवादं झटिति झरझरा झारयाबीजझङ्का।
गङ्गा हन्ति हताशुभा धनमुखी कैवल्यमुक्तिप्रदा।
कृत्वा रक्षति साधकं झरझनत्कारेण सूक्ष्मानिला।

कामक्रोधविनाशिनी शशिमुखी झङ्कारशब्दप्रिया ॥ १८-४५ ॥

जकारबीजामलभावसारैः बाणस्य पुञ्जं प्रतिहन्ति योगिनी।

खङ्गायुधा सा रसपानमत्ता संहारनिद्राकुलसाधुदुःखहा ॥ १८-४६

॥

चन्द्रातपस्त्रिगुणसुकान्त विग्रहा टङ्कास्त्र वज्रास्त्रहतारिपुङ्गवाः।

टि टि महामन्त्रजपेन सिद्धिदा हन्ति श्रियं कापुरुषस्य पातकम् ॥

१८-४७ ॥

विशालनेत्रा यदि चारुकाङ्क्षी ठं ठं स्वबीजं परिपाति कक्षरी।

मनोगतं दुःखसमूहमुर्वशी रत्नाकरा सैन्यकुलं निहन्ति ॥ १८-४८ ॥

डामरा जगतामाद्या डं डं डिं डीं स्वरूपिणी।

कामचक्रे सुखं दत्त्वा सारयैवं तनोति सा ॥ १८-४९ ॥

ढं ढं बीजात्मिका विद्या रत्नमन्दिरस्ंस्थिता।

ढक्कारी पाशहस्ता च साधक पाति सुन्दरी ॥ १८-५० ॥

णं णां णिं णीं जपति सुजनो जीवनीमध्यसंस्था।

अष्टैश्वर्या प्रभवति हृदि क्षोभपुञ्जापहाय।
वाराणस्यां सकलभयहा सन्ददातीह लक्ष्मी।
सूक्ष्मात्यन्तानलपथमुखी कालजालं निहन्ति ॥ १८-५१ ॥

तारारूपा तरुस्था त्रिनयन कुटिला तारकाख्या।
निहन्त्री तन्वश्रेणी तरुवरकलात्राणहेतोरतीता।
तालक्षेत्रा तडिदिव कलाकोटिसूर्यप्रकाशा।
तोकादीनां बहलतरुणी तारकं पाति भक्तम् ॥ १८-५२ ॥

कालक्रमेणैव विमुक्तिदायिनी मनोरमा नीरजनेत्र कोमला।
स्थिता क्ष(थ)काराक्षरमालिनीस्थला प्रपाति मुख्यं वरसाधकं
शिवा ॥ १८-५३ ॥

दाली दरिद्रातिनिकृष्टदुःखहा दान्तप्रिया दैत्यविदारिणी दहा।
दानस्थलस्था दयिता जगत्पतेर्दयां ददाति द्रवदेवदारा ॥ १८-५४ ॥

धात्री धराधारणतत्परा धनी धनप्रदा धर्मगतिर्धारित्री।
दधार धीरं धनबीजमालिनी ध्यानस्थिता धर्मनिरूपणाय ॥ १८-५५
॥

नन्दस्य प्रतिपालनाय जगतामानन्दपुञ्जोदया।
योगिन्यो नयनाम्बुजोज्ज्वलशिखाशोभा प्रमालाक्षरा।
नीता नावपथस्थिता मतिमती याः पालयन्तीह ताः।
पान्तु श्रीमुखतेजसा खलु यथा कालक्रमात् साधकम् ॥ १८-५६ ॥

पीता प्रेमविलासिनी वरपथज्ञानाश्रया पालनात्।
पूज्या पायसपा परापरपदा पीताम्बरा पोषणा।
प्रौढा प्रेमवती पुराणकथना पायात् पुरा पावनी।
या कामेश्वरपावनं परजनं श्री साधकं प्रस्थिता ॥ १८-५७ ॥

फुत्फणिवरमाला फेरवी फेररूपा।
फणधरमुखकुल्याम्भोजवाक्यामृताब्धौ।
निरवधिहरिकण्ठे वाक्यरूपा फलस्था।
फलगतफणिचूडा पातु फुल्लारविन्दे ॥ १८-५८ ॥

वज्राख्यां वशकारिणीं यदि जपेत् श्रीपादसंसेवनात्।
बाल्यं वेदविनिर्गतां भगवतीं श्रीरामदेवोर्व्वराम्।
वश्या तस्य कराम्बुजे वसति सा वीरासनःस्था वशा।
वक्राम्भोरुह कोमले भगवती भूतेश्वरी भूतगा ॥ १८-५९ ॥

माता मन्दिरमालिनी मतिमतामानन्दमालामला।
मिथ्यामैथुनमोहिनी मनसि या(जा) मि(मे)ला महन्मेलनी।
मानी तं वदते महेश्वरमहित्वं तस्य वक्षःस्थले।
स्थित्वा सा मरणं निहन्ति सहसा मौनावलम्बी भवेत्॥ १८-६० ॥

यातप्रिया या प्रतिभाति योगिनी।
यामास्थिता योगमुखास्पदा यथा।
योनिस्थले सा यतिसाधक।
यशोयात्रा सदा पाति यमादिकं दहेत्॥ १८-६१ ॥

रत्नस्था रतिराजिता रणमुखे राज्ञः प्रियाभीतिहा--।
रुक्ष्मा(क्या)लङ्कृतरङ्गिणी रसवती रागापहा रोगहा।
राजेन्द्रं रजनीस्थे प्रकुपिता राधामृता पाति त।
स्वाहारूपमनोरमा सुरमणी रामा रकाराक्षरी॥ १८-६२ ॥

लक्ष्मीर्लाङ्गलिलक्षणा सुललना लोलामला निर्भया।
बालामूलमिवासतां लवणाकुला सिन्धूल्लासलीलाकुला।
लोलाकोलकुलान्नजानलमुखी लग्नालघूराकुला।
कौलार्काकुललोचना लयकरी लीलालयं पाति माम्॥ १८-६३ ॥

विषासवस्थानरणस्थवासना।
वश्यावहन्ती ललनावशार्थम्।
सा पाति वीरं यदि तां भजेद् वशी।
विषाशनं ते निवसन्ति वारुणीम्॥ १८-६४॥

शीतां शशीशोक विशेषनाशिनी।
भजेत् सुशीलां स भवेद्वाकरः।
शिवां शचीं शौचशुभां शवप्रिया।
शवस्थितां शीतलदेशशोभिताम्॥ १८-६५॥

षड्द्वके षड्ददाषाढी षडङ्गस्था षडानना।
षड्द्वके सिद्धिदा पाति साधकं षोडशी मुदा॥ १८-६६॥

सा मा सूक्ष्मा वहति सुजलं सप्तनाकस्थलाढ्या।
सारा साक्षात् सुखसमरसोज्ज्वालसाह्लादसाम्या।
साकारा साम्बुजमधुगिरा पूरयन्ती महार्थं।
वेदा सौरा सुरमतिनिवहा सामवेदान्तरस्था॥ १८-६७॥

हठात्कारेण सहारा हरति प्राणहं जनम्।
निहारिणं न सा हन्ति हिरण्याहारमालिनी॥ १८-६८॥

आलोका लक्षजपदा लाक्षरंल्लक्षणा समा।

आलग्दानाल सालापा ? पाति तं यो भजेल्लघु॥ १८-६९॥

क्षयं क्षितौ याति सुसूक्ष्मभावन।

विहाय मन्त्री क्षयरोगहारिणी।

सूक्ष्मातिसूक्ष्मान्यतमं विचिन्तयेत्।

क्षोभादिकं पक्षकलाक्षयन्ती॥ १८-७०॥

षोडशस्वरभेदेन फलं शृणु महाप्रभो।

संक्षेपेण प्रवक्तव्यमुत्कृष्टं फलकाङ्क्षणाम्॥ १८-७१॥

श्लोकत्रयेण(द्वयेन) तत्सर्वं फलमत्यन्तसाधनम्।

ये कुर्वन्ति महादेव कामचक्रोत्सवं यथा॥ १८-७२॥

अ आ इ ई उ ऊ ऋ ॠ।

आद्याष्टस्वरमङ्गलं जपति यः श्रीनाथवक्त्राम्बुजा।

प्राप्य श्रीधरनायकः क्षितितले सिद्धो भवेत् तत्क्षणात्।

राजा राजकुलेश्वरो जयपथे दीपोज्ज्वलामालया।

सम्पश्येत् परमां कलां जयति सः कामानलं ताडयेत्॥ १८-७३॥

लृ लृ ए ए ओ औ अं अः।

शेषाष्टौ स्वरपावनी प्रियजनानन्देन मन्दोदरी।

मन्त्रं हन्ति मदानना त्रिजगतां साधूत्तमानां सुखम्।

दत्त्वा पालयति प्रभा प्रलयके कौटिल्यविद्यापहा।

भक्तये क्षितिपालनं निजजपध्यानाकुलामङ्गलम् ॥ १८-७४ ॥

इति वर्णफलं ज्ञात्वा यो गृह्णाति मनूत्तमम्।

स भवेत् कुलयोगार्थी सिद्धज्ञानी महीतले ॥ १८-७५ ॥

वर्गे वर्गे फलं नाथ शृणु वक्ष्यामि अद्भुतम्।

प्रश्नादीनाञ्च कथनं यो जानाति स साधकः ॥ १८-७६ ॥

कवर्गे कामसम्पत्तिं श्रिया व्याप्तं सुमन्दिरम्।

प्राप्नोति कामचक्रार्थं राशिनक्षत्रसम्मतम् ॥ १८-७७ ॥

चवर्गे दीर्घजीवी स्यात् दृढसम्पदमेव च।

वृत्तिं प्राप्नोति गमनादनुद्दश्य शरीरिणः ॥ १८-७८ ॥

समाचारं समाप्नोति गमने सर्वमुत्तमम्।

टवर्गे सम्भवे नाथ महदुच्चाटनादिकम् ॥ १८-७९ ॥

पुत्राणामपि वृद्धिः स्यात् तवर्गे धनलाभकम्।

पवर्गे मरणं नाथ यादि--क्षान्ते महागुणी ॥ १८-८० ॥

कामचक्रफलं नाथ राशिदण्डेन योजयेत्।

निजगेहस्थितं राशिं ज्ञात्वा हि दिनदण्डतः ॥ १८-८१ ॥

गणयित्वाशुभं ज्ञानी अनुलोमविलोमतः।

घटस्थं सकलं सन्धिकोणस्थं पार्श्वके शुभम् ॥ १८-८२ ॥

शुभमन्त्रं गृहीत्वा तु सिद्धिमाप्नोति साधकः ॥ १८-८३ ॥

इति श्रीरुद्रयामले उत्तरतन्त्रे महातन्त्रोद्दीपने

भावप्रश्नार्थनिर्णये पाशवकल्पे

कामचक्रसारसङ्केते सिद्धिमन्त्रप्रकरणे चतुर्वेदोल्लासे भैरवभैरवी

।

संवादे अष्टादशः पटलः ॥ १८ ॥

अथोनविंशः पटलः

आनन्दभैरवी उवाच

इदं तु शृणु वक्ष्यामि सर्वतन्त्रार्थगोपनम्।

तत्सर्वं प्रश्नचक्रे च षडाधारस्य भेदनम् ॥ १९-१ ॥

कालचक्रफलं तत्र निर्वीकल्पादिसाधनम्।

प्रश्नचक्रं कामरूपं चैतन्यं सर्वदात्मनोः ॥ १९-२ ॥

षड्भिन्दरे षड्कलापं कैवल्यसाधनादिकम्।

नानाभोगं योगसिद्धिं हित्वा यो मन्त्रमाजपेत् ॥ १९-३ ॥

स भवेद् देवताद्रोही कोटिकल्पेन सिध्यति।

हृदि यस्य महाभक्तिः प्रतिभाति महोदया ॥ १९-४ ॥

क्षणादेव हि सिद्धिः स्यात् किं जपैर्मन्त्रसाधनैः।

अतो भक्तिं सदा कुर्याद् देवताभावसिद्धये ॥ १९-५ ॥

भैरव उवाच

एतच्चक्रप्रसादेन को वा किं सिद्धिमाप्नुयात्।
एतस्य भावनादेव किं फलं भावनं शुभम् ॥ १९-६ ॥

को वा प्रश्नादिकथने क्षमो भवति सुन्दरि।
तत्प्रकारं विधानेन वद मे फलसिद्धये ॥ १९-७ ॥

आनन्दभैरवी उवाच

यः करोति पूर्णहोमं पुत्रार्थं योगसिद्धये।
कुण्डलीक्रमयोगेन पुनः पुनः क्रमेण च ॥ १९-८ ॥

एतच्चक्रार्थभावज्ञः स एव नात्र संशयः।
यः करोति सदा नाथ वायुनिर्गमलक्षणम् ॥ १९-९ ॥

ऊर्ध्वं संस्थाप्य विधिवद् भावनां कुरुते नरः।
स एव सिद्धिमाप्नोति सिद्धमार्गो(र्गे) न संशयः ॥ १९-१० ॥

फलमेतद्भावनार्थं कामक्रोधादिवर्जितः।
भावनाफलसिद्ध्यर्थं वायुसंयोगसंक्रमात् ॥ १९-११ ॥

लेपयित्वा शोधयित्वा मन्त्रयित्वा पुनः पुनः।

धर्माधर्मविरोधेन सूक्ष्मवायुक्रमेण च॥ १९-१२॥

प्राप्नोति महतीं सिद्धिमेतच्चक्रस्य तत्फलम्।

फलञ्च द्विविधं प्रोक्तं स्थूलसूक्ष्मपरस्थितम्॥ १९-१३॥

स्थूलं त्यक्त्वा महासूक्ष्मे मनो याति यदा यदा।

तदा हि महती सिद्धिरमरस्तत्क्षणाद् भवेत्॥ १९-१४॥

एकवारं भावयेद्यः सिद्धचक्रस्य वर्णकान्।

तस्यैव भावसिद्धिः स्याद् भावेन किं न सिद्ध्यति॥ १९-१५॥

महद्भावं विना नाथ कः सिद्धिफलकग्रही।

योगभ्रष्टः स्थूलफले परजन्मनि सिद्धिभाक्॥ १९-१६॥

एहिके सिद्धिमाप्नोति सूक्ष्मफलक्रमेण च।

यो जानाति सूक्ष्मफलं स योगी भवति ध्रुवम्॥ १९-१७॥

स एव प्रश्नकथने योग्यो भवति साधकः।

यः सूक्ष्मफलभोक्ता स्यात् क्रियागोपनतत्परः॥ १९-१८॥

निरन्तरं प्रश्नचक्रं आज्ञाचक्रोपरि स्थितम्।

विभाव्य कालसिद्धिः स्यात् सर्वज्ञो वेदपारगः ॥ १९-१९ ॥

कालज्ञानी च सर्वज्ञ इति तत्त्वार्थं निर्णयः।

प्रश्नचक्रस्थितं वर्णं सूक्ष्मकालफलावहम् ॥ १९-२० ॥

मनोरूपं दण्डभेदं मासभेदं सवर्गकम्।

मनसो भ्रम एवं हि काल एको न संशयः ॥ १९-२१ ॥

मृत्यु(त्युं)वशं करोत्येव कालज्ञानी स योगिराट्।

कालेन लीयते सर्वं त्रैलोक्यं सचराचरम् ॥ १९-२२ ॥

कालाधीनमिदं विश्वं तस्मात् काल(ल्)वशं नयेत्।

तत्कालं सूक्ष्मनिलयं दुर्वाच्यं प्रश्नकं शृणु ॥ १९-२३ ॥

मेषं तुलाराशिमनुत्तमं सदा।

वैशाखमासे फलसिद्धिकारणम्।

कवर्गमावाप्य स्वरान् स एव।

विभावयेत् स क्षितिनाथ आभवेत् ॥ १९-२४ ॥

आज्ञाचक्रोपरि ध्यात्वा सर्वचक्रं महाप्रभो।
एकक्षणेन सिद्धिः स्यात् परभावेन हेतुना ॥ १९-२५ ॥

सिद्धेशचक्रचैतन्यं यो जानाति महीतले।
वाक्सिद्धिर्जायते मासादिवारात्रिकमेण च ॥ १९-२६ ॥

वर्णमालासमाक्रान्तं राशिनक्षत्रसंयुतम्।
ग्रहचक्रं भावयित्वा सर्वं जानाति साधकः ॥ १९-२७ ॥

च वर्गं वृषमीनस्थं कैशोरसिद्धिकारणम्।
द्विमाससाधनादेव सर्वज्ञो भवति ध्रुवम् ॥ १९-२८ ॥

योगिनी खेचरी भूत्वा प्रयाति निकटे सताम्।
ग्रहचक्रप्रसादेन जीवन्मुक्तस्तु साधकः ॥ १९-२९ ॥

यदि कर्म करोत्येव एकान्तचित्तनिर्मलः।
तस्याऽसाध्यं त्रिभुवने न किञ्चिदपि वर्तते ॥ १९-३० ॥

प्रश्नचक्र प्रसादेन सर्वे वै योगिनो भुवि।

यदि योगी भवेद् भूमौ तदा मोक्षमवाप्नुयात् ॥ १९-३१ ॥

विना योगसाधनेन कः सिद्धो भूमिमण्डले।

साधनेन विना सिद्धिः कस्य भक्तस्य जायते ॥ १९-३२ ॥

भक्तानां निकटे सर्वे प्रतिष्ठन्ति महर्षयः।

अतो भक्तिं सदा कुर्यात् सर्वधर्मान् विहाय च ॥ १९-३३ ॥

तत्कालं भक्तिमाप्नोति प्रश्नचक्रप्रसादतः।

तत्प्रकारं महाधर्मं को वक्तुं क्षम एव हि ॥ १९-३४ ॥

कञ्चित्तद्भावसारञ्च प्रश्नचक्रे वदाम्यहम्।

चवर्गभावनादेव भक्तिं प्राप्नोति साधकः ॥ १९-३५ ॥

समाधाय परं देवमाज्ञाचक्रोपरि प्रभो।

विभाव्य नित्यभावं हि प्राप्नोति तत्कुलाद(कलाम)पि ॥ १९-३६ ॥

आनन्दाश्रूणि पुलको देहावेशमनोलयम्।

सर्वकर्म स्वयं--त्यागी यः करोति स योगिराट् ॥ १९-३७ ॥

टवर्गे वासनासिद्धिः संसाररहितो भवेत्।

बलवान् सर्वविज्ञानी त्रिमासे खेचरो भवेत्॥ १९-३८॥

खेचरीमेलनं तस्य परं प्राप्नोति चक्रतः।

टवर्गं व्याप्य तिष्ठन्ति मिथुनं कुम्भयोनयः॥ १९-३९॥

स्वनक्षत्रस्वयोगञ्च विभाव्य योगिराड् भवेत्।

चतुर्मासे पूर्णयोगी तवर्गसाधनादपि॥ १९-४०॥

वेतालादिमहासिद्धिमिन्द्रसिद्धिं समाप्नुयात्।

तवर्गं व्याप्य तिष्ठन्ति मकरवृश्चिककर्कटाः॥ १९-४१॥

चिरजीवी भवेदीश इन्द्रतुल्यप्रियो भवेत्।

तिष्ठेत् प्रलयपर्यन्तं महाप्रलयरूपवान्॥ १९-४२॥

कृत्वा काल(लं)वशं मन्त्री महावायौ महालयम्।

महाचक्रे सूर्यमध्ये वह्निमण्डलमध्यगे॥ १९-४३॥

वाग्देवता तस्य साक्षाद्भवतीति न संशयः।

पवर्गं व्याप्य तिष्ठन्ति धनुःसिंहास्तु चित्कलाः॥ १९-४४॥

विभाव्य परमस्थानं स(न) नश्यति महानिलम्।
त्रैलोक्यमष्टवर्गं च षड्भ्रं चक्षुषा क्षणात् ॥ १९-४५ ॥

यदि वान्तं ब्रह्मरूपं सर्वतीर्थपदाश्रय।
महासत्त्वगुणाक्रान्तं मत्वा निर्मलचक्षुषा ॥ १९-४६ ॥

कन्यावृश्चिकराशिभ्यां ब्रह्ममार्गं विलोकयेत्।
षण्मासेन सिद्धिः स्याद् महाकौलो भवेद् ध्रुवम् ॥ १९-४७ ॥

मौनी एकान्तभक्तः स्यात् श्रीपादाम्भोजदर्शनम्।
प्राप्नोति साधकश्रेष्ठः सायुज्यपदवीं लभेत् ॥ १९-४८ ॥

ततो मध्ये प्रगच्छन्ति योगिनस्तत्त्वचिन्तकाः।
शादिक्षान्ते चतुष्कोणे सर्वयोगाश्रये पदे ॥ १९-४९ ॥

विभाव्य याति शीघ्रं सः श्री देवीलोकमण्डले।
महाकालो भवेद् धीमान् प्रश्नचक्रस्य भावकः ॥ १९-५० ॥

इति श्रीरुद्रयामले उत्तरतन्त्रे महातन्त्रोद्दीपने

भावप्रश्नार्थनिर्णये

पाशवकल्पे प्रश्नचक्रसारसङ्केते सिद्धमन्त्रप्रकरणे चतुर्वेदोल्लासे

भैरवभैरवीसंवादे। ऊनविंशः पटलः ॥ १९ ॥

अथ विंशः पटलः

आनन्दभैरवी उवाच

अथ वक्ष्ये महादेव सिद्धमन्त्रविचारणम्।

जपित्वा भावयित्वा च नरो मुच्येत सङ्कटात् ॥ २०-१ ॥

आनन्दभैरव उवाच

फलचक्रे सर्वमन्त्रं सर्वसारं तनुप्रियम्।

क्रियायोगाद् भवेत् सिद्धिर्वायवीशक्तिसेवनात् ॥ २०-२ ॥

वह्निबीजं त्रिकोणस्थं षट्कोणं तद् बहिः प्रभो।

षट्कोणे षण्मनुं(नून) ध्यात्वा षण्मासाद्गुद्ररूपिणः ॥ २०-३ ॥

अष्टकोणे स्थितान् वर्णान् अङ्कभेदेन पण्डितः।

अङ्कसंख्याक्रमेणैव ध्यात्वा तद् बहिरेव च ॥ २०-४ ॥

तत्संख्यासु गतान् वर्णान् विभाव्य खेचरो भवेत्।
विना त्रिकोणयोगेन षट्कोणं तत्र वर्णकान् ॥ २०-५ ॥

आज्ञाचक्रमध्यदेशे कामचक्रं मनोरमम्।
कामचक्रं(क्र) मध्यदेशे महासूक्ष्मफलोदयम् ॥ २०-६ ॥

प्रश्नचक्रं षट्दार्थं षड्द्वयफलसाधनम्।
प्रश्नचक्रे फलचक्रं योगाष्टाङ्गफलप्रदम् ॥ २०-७ ॥

फलचक्रस्योद्बन्धभागे वर्णमालाक्रमेण तु।
तद्वर्णान् मौनजापेन फलसारं समाप्नुयात् ॥ २०-८ ॥

फलचक्रप्रसादेन तत्त्वचिन्तापरो(रा) मतिः।
स्थित्वा भू(भ्रू)मध्यकुहरे सदा भावयतीश्वरम् ॥ २०-९ ॥

भावज्ञानी भवेत् शीघ्रं मूढोऽपि भावनावशात्।
आदौ सूक्ष्मफलं वक्ष्ये वर्णभेदेन शङ्कर ॥ २०-१० ॥

वह्निर्भाति निरन्तरं त्रिजगतां नाशाय रक्षाकरो।
जीवः सर्वचला चलस्थदहनं श्रीकालिकाविग्रहः।
सर्वव्यापक ईश्वरः क्षयति यः कामान् मनःपल्लव।
ध्यात्वा तं समरूपवान् परशिवज्ञानी भवेत्तत्क्षणात् ॥ २०-११ ॥

वह्निबीजं सूक्ष्मफलं साक्षात् प्रत्यक्षकारणम्।
त्रिकोणस्थं वह्निबीजं विधिविद्याप्रकाशकम् ॥ २०-१२ ॥

अकस्मात् सिद्धिदातारं यो भजेत् स भवेत् सुखी।
षट्कोणस्थवर्णमन्त्रान् शृणुष्वानन्दभैरव ॥ २०-१३ ॥

यज्ज्ञात्वा देवताः सर्वा दिग्विदिक्षु प्रपालकाः।
तद्भेदं रमणीयार्थं सङ्केतशुद्धिलाञ्छितम् ॥ २०-१४ ॥

वह्निबीजस्योर्ध्वदेशे चन्द्रबीजमनुत्तमम्।
तत्र यो भावयेन्मन्त्री स सिद्धो नात्र संशयः ॥ २०-१५ ॥

विधोर्बीजं सूक्ष्मं विमलकमलं कान्तकिरण।
सदा जीवस्थानं प्रलयनिलयं वायुजडितम्।
ततो वामे सूर्यं सकलविफलध्वंसनिकर।

महावह्निस्थानं भजति सुजनो भावविधिना ॥ २०-१६ ॥

तदधः कोणगेहे च श्रीबीजं पञ्चमस्वरम्।

भावकल्पलतासारमकारादिकुलाक्षरम् ॥ २०-१७ ॥

चतुःपञ्चाशदङ्कस्थं वायुबीजमधस्ततः।

विभाव्य वायवीसिद्धिमवाप्नोति नराधिपः ॥ २०-१८ ॥

तदङ्गं दक्षिणे नाथ भवानीबीजमण्डलम्।

युग्मस्वरसमाक्रान्तं विभाव्य योगिराड् भवेत् ॥ २०-१९ ॥

तद्दक्षिणोर्ध्वकोणे च सोमबीजमनुत्तमम्।

विभाव्य जगतामीशदर्शनं प्राप्नुयान्नरः ॥ २०-२० ॥

तदूर्ध्वे परमं बीजं साक्षात्कारफलप्रदम्।

मासैकभावनादेव देवलोके गतिर्भवेत् ॥ २०-२१ ॥

तदूर्ध्वकोणगेहे च रुक्मिणीबीजमद्भुतम्।

साधनादेव सिद्धिः स्याल्लक्ष्मीनाथो भवेदिह ॥ २०-२२ ॥

अङ्गक्रमेण सर्वत्र ज्ञेयं स्वरविधानकम्।

येन तेन स्वरेणापि वेष्टितं फलबीजकम्॥ २०-२३ ॥

भवत्येव महादेव वायुसिद्ध्यादिकारणम्।

अष्टकोणं(ण)तले नाथ षट्कोणे योनि सन्ति वै॥ २०-२४ ॥

तद्वीजानि सत्फलानि ध्यात्वा वाक्सिद्धिमाप्नुयात्।

रेफोद्ग्वे कमलाबीजं भावकल्पद्रुमाकरम्॥ २०-२५ ॥

सर्वत्र तेजसा व्याप्तं विभाव्य योगिनीपतिः।

तदधः शीतलाबीजं वामभागक्रमेण तु॥ २०-२६ ॥

विभाव्य परमानन्दरसे मग्नो महासुखी।

तदधः कामबीजञ्च कामनाफलसिद्धिदम्॥ २०-२७ ॥

यो जपेत् परमानन्दो नित्यज्ञानी च वायुना।

तदग्रे वेदकोणे च वारुणं बीजमुत्तमम्॥ २०-२८ ॥

विभाव्य भावको भूत्वा चिरजीवी स जीवति।

तदूर्ध्वे पञ्चमे कोणे वज्रबीजं वकारकम्॥ २०-२९ ॥

अष्टसिद्धिकरं साक्षाद् भजतां शीघ्रसिद्धिदम्।

षट्कोणे च तद्ूर्ध्वे च सुरबीजं महाफलम्॥ २०-३० ॥

हृदि यो भावयेन्मन्त्री तस्य सिद्धिः प्रतिष्ठिता।

अष्टकोणस्योर्ध्वदेशे वर्णमालाविधिं शृणु॥ २०-३१ ॥

येन भावनमात्रेण सर्वज्ञो जगदीश्वरः।

ओ औ पवर्गमेवं हि यो नित्यं भजतेऽनिशम्॥ २०-३२ ॥

तस्य सिद्धिः क्षणादेव वायवीरूपभावनात्।

चन्द्रबीजस्योर्ध्वदेशे विभाति पूर्णतेजसा॥ २०-३३ ॥

लृ ए ए तवर्गञ्च तद्क्षिणविधानतः।

तेजोमयी वायुशक्तिर्ददाति सर्वमङ्गलम्॥ २०-३४ ॥

टवर्गं भावयेन्मन्त्री ऋ ऋ लृ स्वरसंयुतम्।

अष्टैश्वर्यप्रदं नित्यं कमलासनसिद्धिदम्॥ २०-३५ ॥

तदधो भावयेद् यस्तु स भवेत् कल्पपादपः।

भवानीबीजरूपस्य अधो गेहे विभावयेत् ॥ २०-३६ ॥

इ ई युग्मं चवर्गञ्च भावयित्वामरो भवेत्।

अ आ इ संयुतो नाथ कवर्गं कुरुते जयम् ॥ २०-३७ ॥

भावयेत् परया भक्त्या सोऽभीष्टं फलमाप्नुयात्।

इत्येतत् कथितं नाथ फलचक्रं च सारदम् ॥ २०-३८ ॥

एतच्चक्रभावनाभिर्महाविद्यापतिर्भवेत्।

कामरूपे महापीठे लिङ्गपीठे प्रयत्नतः ॥ २०-३९ ॥

आज्ञाचक्रं चतुश्चक्रं भावयित्वाऽमरो भवेत्।

महायोगी हिरण्याक्षो मासैकभावनावशात् ॥ २०-४० ॥

सप्तद्वीपेश्वरो भूत्वा अन्ते विष्णुर्बभूव सः।

स्थिरचेताः स योगी स्यादिति तन्त्रार्थनिश्चयः ॥ २०-४१ ॥

एतानि चक्रसाराणि आज्ञाचक्रस्थितानि च।

विभाव्य परमानन्दैरात्मसिद्धिर्भवेद् ध्रुवम् ॥ २०-४२ ॥

सूक्ष्मवायुप्रसादेन चिरजीवी भवेदिह ॥ २०-४३ ॥

इति श्रीरुद्रयामले उत्तरतन्त्रे महातन्त्रोद्दीपने

भावप्रश्नार्थनिर्णये

पाशवकल्पे फलचक्रसारसङ्केते सिद्धमन्त्रप्रकरणे चतुर्वेदोल्लासे

भैरवीभैरवसंवादे। विंशः पटलः ॥ २० ॥

अथैकविंशः पटलः

श्रीभैरव उवाच

वद कान्ते रहस्यं मे येन सिद्धो भवेन्नरः।

तत्प्रकारं विशेषेण देवानामपि दुर्लभम् ॥ २१-१ ॥

वीरभावस्य माहात्म्यमकस्मात् सिद्धिदायकम्।

करुणादृष्टिरानन्दा यदि चेदस्ति सुन्दरि ॥ २१-२ ॥

आनन्दभैरवी उवाच

परमानन्दसारज्ञो योगक्षेत्रप्रपालक।

रहस्यं शृणु मे नाथ महाकालज्ञ भावग ॥ २१-३ ॥

योगमार्गानुसारेण वीरभावं श्रयेत कः ।

आनन्दोद्रेकपुञ्जं तत् शक्तिवेदार्थनिर्णयम् ॥ २१-४ ॥

वेदाधीनं महायोगं योगाधीना च कुण्डली ।

कुण्डल्यधीनं चित्तं तु चित्ताधीनं चराचरम् ॥ २१-५ ॥

मनसः सिद्धिमात्रेण शक्तिसिद्धिर्भवेद् ध्रुवम् ।

यदि शक्तिर्वशीभूता त्रैलोक्यञ्च तदा वशम् ॥ २१-६ ॥

अमरः स भवेदेव सत्यं सत्यं कुलेश्वर ।

सहस्रश्लोकयोगेन वीरयोगार्थनिर्णयम् ॥ २१-७ ॥

पटलैकादश क्षेमयोगेन योगमण्डलम् ।

षड्बोधिनी विद्या सहस्रदलपङ्कजम् ॥ २१-८ ॥

कैलासारव्यं सूक्ष्मपथं ब्रह्मज्ञानाय योगिनाम् ।

कथयामि महावीर क्रमशः क्रमशः शृणु ॥ २१-९ ॥

वीराणामुत्तमानाञ्च भ्रष्टानां प्रहिताय च।

साक्षात् सिद्धिकरं यद्यत् तत्सर्वं प्रवदामि ते ॥ २१-१० ॥

योगशास्त्रक्रमेणैव यः सिद्धिफलमिच्छति।

स सिद्धो भवति क्षिप्रं ब्रह्ममार्गे न संशयः ॥ २१-११ ॥

ब्रह्मविद्यास्वरूपेण जपहोमार्चनादिकम्।

कुरुते फलसिद्धौ यः स ब्रह्मज्ञानवान् शुचिः ॥ २१-१२ ॥

षड्भेदने प्रीतिर्यस्य साधनचेतसः।

संसारे वा वने वापि सिद्धो भवति ध्रुवम् ॥ २१-१३ ॥

षड्कार्थं न जानाति यो भजेदम्बिकापदम्।

तस्य पापं क्षयं याति सप्तजन्मसु सिद्धिभाक् ॥ २१-१४ ॥

ज्ञात्वा षड्भेदञ्च यः कर्म कुरुतेऽनिशम्।

संवत्सरात् भवेत् सिद्धिरिति तन्त्रार्थनिर्णयः ॥ २१-१५ ॥

प्रस्वेदनं समाप्नोति मासत्रयनिषेवणात्।

अष्टमासात् कल्प(म्प)नाशो वत्सरात् खेचरी गतिः ॥ २१-१६ ॥

प्रस्वेदमधमं प्रोक्तं कल्प(म्प)नं मध्यमं स्मृतम्।

भूमेरुत्थापनं नाथ खेचरत्वं महासुखम्॥ २१-१७॥

द्वात्रिंशद् ग्रन्थिभेदञ्च मूलाधारावधिस्थितम्।

मेरुदण्डाश्रितं देशं कृत्वा ब्रह्ममयो भवेत्॥ २१-१८॥

सुषुम्ना बाह्यदेशे च यद् यद् ग्रन्थिपदं प्रभो।

क्रमशः क्रमशो भित्वा खेचरो भवति ध्रुवम्॥ २१-१९॥

अल्प(न्य)कार्ये मनो दत्वा ध्यानज्ञानविवर्जीतः।

उन्मत्तः स भवेदेव शास्त्राणां योगिराड् भवेत्॥ २१-२०॥

हिमकुन्देन्दुधवलां बालां शक्तिं महोज्ज्वलाम्।

कलिकालफलानन्दां मूले ध्यात्वा भवेद् वशी॥ २१-२१॥

मूलपद्मं(द्मे) महाज्ञानी ध्यात्वा चारुचतुर्दले।

कपिलाकोटिदानस्य फलं प्राप्नोति योगिराट्॥ २१-२२॥

मूलपद्मे कोटिचन्द्रकलायुक्तं सरक्तकम्।

गलत्सुधारसामोदवदनाब्जं फलं भजेत् ॥ २१-२३ ॥

निर्मलं कोटिवीरोग्रतेजसं ब्रह्मरूपिणम्।

वामपार्श्वे कुण्डलिन्या विभाव्य शीतलो भवेत् ॥ २१-२४ ॥

ततः श्रीयामलं वीरं तदाकारं तदुद्भवम्।

ललाटवह्निजं देव्या नाथं भजति योगिराट् ॥ २१-२५ ॥

तत्र पद्मपूर्वदले सिन्धूरारुणविग्रहम्।

वकारं कोटिचपलामालं भजति योगिराट् ॥ २१-२६ ॥

तत्पार्श्वे शोणितदले आज्ञाचक्रं मनोरमम्।

यथा ध्यानं कुण्डलिन्या आज्ञाचक्रे तथात्र च ॥ २१-२७ ॥

भूमिचक्रक्रमं नाथ शृणु शङ्कर योगिनाम्।

यं ध्यात्वा सिद्धिमाप्नोति सिद्धिदं षड्रहं भवेत् ॥ २१-२८ ॥

षड्रहं त्रिकालागेहमेकत्रस्थं महाप्रभम्।

ध्यायेद् योगिनीगेहं मध्यगेहे रबीजकम् ॥ २१-२९ ॥

वकारं दक्षिणे गेहे हेममालिनमञ्जनम्।

डाकिनी परमाबीजं ब्रह्मबीजं विभावयेत्॥ २१-३० ॥

वकारवामपार्श्वे च योगिनां योगसाधनम्।

सदाशिवमहाबीजं विभाव्य योगिराड् भवेत्॥ २१-३१ ॥

वं बीजं वारुणाध्यक्षं हिमकुन्देन्दुनिर्मलम्।

तद्विष्णोर्जन्मसंस्थानं सत्त्वं द्रवमुपाश्रयेत्॥ २१-३२ ॥

तदूर्ध्वपूर्वगेहे च लं बीजमिन्द्रपूजितम्।

विद्युल्लताहेमवर्णं विभाव्य योगिनां पतिः॥ २१-३३ ॥

इन्द्रबीजं दक्षपार्श्वे श्रीबीजं बिन्दुलाञ्छितम्।

स्थिरविद्युल्लतारूपमिन्द्राण्याः साधु भावयेत्॥ २१-३४ ॥

तद्वामपार्श्वभागे च प्रणवं ब्रह्मसेवितम्।

विभाव्य कोटिमिहिरं योगिराड् भवति ध्रुवम्॥ २१-३५ ॥

वं बीजाधोमन्दिरे श्रीविद्यायाः बीजतेजसम्।

कोटिसूर्यप्रभाकारं विभाव्य सर्वगो भवेत्॥ २१-३६ ॥

निजदेव्या वामभागे अधः कनकमन्दिरे।

श्रीगुरो रमणं बीजं ध्यात्वा वाग्भवमीश्वरम् ॥ २१-३७ ॥

निजदेव्या दक्षपार्श्वे दीर्घप्रणवतेजसम्।

कोटिसूर्यप्रभारूपं ध्यात्वा योगी भवेद् यतिः ॥ २१-३८ ॥

निजदेवीं तत्र पद्मे मनःसद्वाक्ययोगकैः।

यथा ध्यानं तथा मौनं ध्यानं कुर्याज्जगत्पतेः ॥ २१-३९ ॥

ब्रह्मणः पूरकेणैव महायोगक्रमेण तु।

सूक्ष्मवायूद्रमेनापि भूमिचक्रे जपञ्चरेत् ॥ २१-४० ॥

चतुष्कोणं धरायास्तु नवभूमिगृहान्वितम्।

अष्टगेहं विभेद्यादौ वसुशून्ये यजेद् यतिः ॥ २१-४१ ॥

धराबीजं वान्तवर्णं शक्रेण परिपूजितम्।

विभाव्य कुण्डलीतत्त्वं सर्वसिद्धीश्वरो भवेत् ॥ २१-४२ ॥

भजेदिन्द्रं तत्र नाके श्वेतकुञ्जरवाहनम्।

चतुर्बाहुं देवराजं विद्युत्पुञ्जं भवक्षयम् ॥ २१-४३ ॥

डाकिन्या मन्दिरे कान्तं ब्रह्माणं हंसहंसगम्।
नवीनार्कं चतुर्बाहुं चतुर्वक्त्रं भजेद् वशी ॥ २१-४४ ॥

ब्रह्माणं डाकिनीयुक्तं सिन्दूराप्लुतभास्करम्।
परमामोदमत्तं तं विभाव्य योगिराड् भवेत् ॥ २१-४५ ॥

विद्युल्लतावदुज्ज्वलां श्रीदेवडाकिनीं सुराट्।
अभीक्षां(क्षणां) रक्तनयनां हंसस्थां भावयेद् वशी ॥ २१-४६
॥

हंसोद्ग्रेहे कमलाबीजं सर्वालङ्कारभूषितम्।
महालक्ष्मीस्वरूपं यत्तद् भजन्ति महर्षयः ॥ २१-४७ ॥

इन्द्रपृथ्वीबीजवामे प्रणवं ब्रह्मसेवितम्।
प्राणायामसिद्धिदं यत्तद् भजन्ति महर्षयः ॥ २१-४८ ॥

तदधः प्राणनिलयं प्रेतबीजं शशिप्रभम्।
विभाव्य शिवतुल्यः स्याद् भूमिचक्रे सदाशिवः ॥ २१-४९ ॥

तदधो वाग्भवं ध्यायेत् कोटिसौदामिनीप्रभम्।
गुरुबीजं भूमिचक्रे महाविद्यागुरुर्भवेत् ॥ २१-५० ॥

दक्षिणे मध्यगेहे च श्रीविद्यानिर्मलं पदम्।
विभाव्य मानसध्यानात् सिद्धो भवति साधकः ॥ २१-५१ ॥

तद्दक्षिणे शेषगेहे प्रणवान्तं मनूत्तमम्।
सर्वाधारं ब्रह्मविष्णुशिवदुर्गापदं भवेत् ॥ २१-५२ ॥

एतत् श्रीभूमिचक्रार्थं सर्वं चैतन्यकारकम्।
मूलाधारपूर्वदले वकारं व्याप्य तिष्ठति ॥ २१-५३ ॥

भूमिचक्रमण्डले तु वकारस्थं स्मरेद्यदि।
ब्रह्माण्डमण्डलेशः स्यादण्डं व्याप्यैकपत्रकम् ॥ २१-५४ ॥

तदेकपत्रं पदस्य शोणितं निर्मलद्युतिम्।
तन्मध्यान्ते भूमिचक्रे मध्ये वं भावयेद् वशी ॥ २१-५५ ॥

एतच्चक्रप्रसादेन वरुणो मदिरापतिः।

अमृतानन्दहृदयः सर्वैश्वर्यान्वितो भवेत् ॥ २१-५६ ॥

द्वितीये दक्षिणे पत्रे वान्तबीजं महाप्रभम्।

मनो विधाय योगीन्द्रो ध्यायेद् योगार्थसिद्धये ॥ २१-५७ ॥

तत्र ध्यायेत् स्वर्गचक्रं स्वर्गशोभासमाकुलम्।

विभाव्य स्वर्गनाथः स्याद्देवेन्द्रसदृशो भुवि ॥ २१-५८ ॥

पञ्चकोणं विभेद्यापि पञ्चकोणं विभाति यत्।

तन्मध्ये वृत्तयुगलं तत्र षट्कोणं भजेत् ॥ २१-५९ ॥

एतत् स्वर्गाख्यचक्रं तु भूपुरद्वयमध्यके।

दक्षिणोत्तरपत्रस्थे विभाव्य वान्तमीश्वरम् ॥ २१-६० ॥

षट्कोणान्तर्गतं वान्तं विद्युत्कोटिसमप्रभम्।

तमाश्रित्य सुराः सर्वे दशकोणे वशन्ति ते ॥ २१-६१ ॥

पूर्वकोणे महेन्द्रश्च सर्वदेवसमास्थितः।

इन्द्राणी सहितं ध्यात्वा योगीन्द्रो भवति ध्रुवम् ॥ २१-६२ ॥

तदक्षिणे रक्तकोणे वह्निं स्वाहान्वितं स्मरेत्।
कोटिकालानलालोलं परिवारगणान्वितम् ॥ २१-६३ ॥

तदक्षिणे कामरूपी भाति शक्तियुतः प्रभुः।
परिवारान्वितं ध्यात्वा तं मृत्यु(त्युं)वशमानयेत् ॥ २१-६४ ॥

नैर्ऋतं विद्युदाकारं कन्दर्पदमनं प्रियम्।
शक्तियुक्तं स्वरानन्दं विभाव्य योगिनीपतिः ॥ २१-६५ ॥

तदधो वरुणं ध्यात्वा सुशक्तिपरिलालितम्।
जलानामधिपं सत्त्वं नित्यसत्त्वश्रियो भवेत् ॥ २१-६६ ॥

तद्वामे मरुतः कोणं मरुद्गणविभाकरम्।
वायुस्थानं लयस्थानं वायुव्याप्तं भवेत् सुधीः ॥ २१-६७ ॥

तत्पश्चाद् गणनाथञ्च मत्तं शक्तिसमन्वितम्।
परिवारगणानन्दं विभाव्य स्याद् गणेश्वरः ॥ २१-६८ ॥

तत्पश्चात् परमं स्थानमीशं शक्तिसमन्वितम्।
परिवारान्वितं ध्यात्वा कामरूपी भवेद्यतिः ॥ २१-६९ ॥

तत्पश्चात् कोणगेहे च चन्द्रसूर्याग्नितेजसम्।

एकरूपमूद्ध्वसंस्थं ब्रह्माणं भावयेद्यतिः ॥ २१-७० ॥

इन्द्रवामकोणगेहे अनन्तं वह्निरूपिणम्।

अनन्तसदृशं ध्यात्वा अनन्तसदृशो भवेत् ॥ २१-७१ ॥

एतत् स्वचक्रमध्ये तु वृत्तयुग्मं महाप्रभम्।

सर्वदा वह्निना व्याप्तं ज्वलदग्निं विभावयेत् ॥ २१-७२ ॥

वृत्तमध्ये च षट्कोणं कोणे कोणे रिपुक्षयम्।

लोभमोहादिषट्कञ्च हरेत् षट्कोणस्त्विस्थितान् ॥ २१-७३ ॥

लोभं हरति इन्द्राणी(मी) मोहं हरति दण्डधृक्।

कामं नैर्ऋतवरुणौ क्रोधं वायुश्च योगिनाम् ॥ २१-७४ ॥

मदं हरेदधीशश्च ब्रह्मानन्तौ हि योगिनाम्।

मात्सर्यं संहरत्येव मासत्रयनिषेवणात् ॥ २१-७५ ॥

षट्कोणमध्यदेशस्थं वान्तबीजं शशिप्रभम्।

स्वर्णालङ्कारजडितं भावयेद् योगसिद्धये ॥ २१-७६ ॥

सदा व्याप्तं कुण्डलिन्या पालितं मण्डितं सुधीः ।

तैले यथा दीपपुञ्जं विभाव्य योगिराड् भवेत् ॥ २१-७७ ॥

स्वयंभूलिङ्गं तत्रैव विभाव्य चन्द्रमण्डलम् ।

आप्तुतं कारयेन्मन्त्री कुण्डलीसहितं वशी ॥ २१-७८ ॥

एवं क्रमेण सिद्धः स्यात् कुण्डल्याकुञ्चनेन च ।

सदाभ्यासी महायोगी संस्थाप्य वायवीं ततः ॥ २१-७९ ॥

वायव्याभासयुक्तेन एतच्चक्राश्रयेण च ।

मूकोऽपि वाक्पतिर्भूयात् फलभागी दिने दिने ॥ २१-८० ॥

तृतीयदलमाहात्म्यं योगिज्ञानोदयं परम् ।

भावसिद्धिर्भवेत्तस्य यो भजेदात्मचिन्तनम् ॥ २१-८१ ॥

दलमध्ये तुलाचक्रं चतुष्कोणो गृहाणि च ।

द्वात्रिंशद् ग्रन्थिरूपाणि सन्ति ग्रन्थिविभेदने ॥ २१-८२ ॥

तुलाचक्रस्य नाडीभिर्द्वात्रिंशद् ग्रन्थिभेदनम्।

गलदेशावधि ध्यानं मेरुमध्ये प्रकारयेत् ॥ २१-८३ ॥

द्वात्रिंशद्ग्रन्थिगेहस्य मध्ये वृत्तत्रयं शुभम्।

तन्मध्ये च त्रिकोणे च खं मूर्द्धन्यं भजेद् वशी ॥ २१-८४ ॥

एतद्ग्रेहे विभाव्यानि वर्णजालफलानि च।

दक्षिणावर्तयोगेन विभाव्य वाक्पतिर्भवेत् ॥ २१-८५ ॥

अकारमाद्यग्रेहे च अनुस्वारं द्वितीयके।

विसर्गं तु तृतीये च यो भजेत्स भवेद्वशी ॥ २१-८६ ॥

एतदन्यमन्दिरेषु कादिहान्तं विभावयेत्।

वादिसान्तं वर्जयित्वा सविन्दुं स भवेद्वशी ॥ २१-८७ ॥

आज्ञाचक्रे यथानामफलं प्राप्नोति साधकः।

वर्णानां मूलपद्मे तु तत्फलं हि तुलागृहे ॥ २१-८८ ॥

भजेन्मध्ये सकारस्य त्रिवृत्तस्थ त्रिकोणके।

ज्वालामालसहस्राढ्यं स्वर्णालङ्कितमाश्रयेत् ॥ २१-८९ ॥

प्रत्येकवर्णपुटितं तुलाचके च मौनवान्।

मौनं जपं यः करोति षकारं व्याप्य योगिराट् ॥ २१-९० ॥

एतद्योगप्रसादेन चैतन्या कुण्डली भवेत्।

वाक्सिद्धिश्च भवेत्तस्य तापत्रयविनाशिनी ॥ २१-९१ ॥

सिद्धिर्मन्त्रस्य वर्णानां जपमात्रेण शङ्कर।

तुलाचक्रान्तरस्थानं विभाव्य मन्त्रसिद्धिभाक् ॥ २१-९२ ॥

एतच्चक्रं विना नाथ कुण्डली नापि सिद्ध्यति।

भावज्ञानं विना कुत्र योगी भवति भारते ॥ २१-९३ ॥

अथान्यदलमाहात्म्यं शृणु वक्ष्यामि तत्त्वतः।

योगसञ्चारसारं यत् कुण्डलीशक्तिसाधनम् ॥ २१-९४ ॥

शक्तिबीजं बिन्दुयुक्तम् अष्टकोणस्थनिर्मलम्।

विद्युत्पुञ्जं स्वर्णमालावेष्टितं भावयेद्यतिः ॥ २१-९५ ॥

चतुष्कोणं विभेद्यापि चतुष्कोणं मनोहरम्।

तन्मध्ये च चतुष्कोणं सबीजं भावयेत्ततः ॥ २१-९६ ॥

कोटिसूर्यसमां देवीं कुण्डलीदेवमातरम्
पादाङ्गुष्ठावधिं ध्यात्वा सर्वसिद्धीश्वरो भवेत् ॥ २१-९७ ॥

यदि वारिचक्रमध्ये ध्यानं कुर्वन्ति मानुषाः।
अमराः सत्त्वयोगस्थाः षड्क्रफलभोगिनः ॥ २१-९८ ॥

तच्चतुष्कं समावाप्य वारिव्याप्तं सुनिर्मलम्।
वामावर्तस्थितं ध्यायेत् सप्तखण्डं महाबली ॥ २१-९९ ॥

सप्तवृत्तोपरि ध्यायेद् दलषोडशपङ्कजम्।
दले दले महातीर्थं सिद्धो भवति निश्चितम् ॥ २१-१०० ॥

तीर्थमालावृतं नाथ दलं षोडश शोभितम्।
तदेकपत्र(द्वा)मध्ये तु भाति विद्युल्लतान्वितम् ॥ २१-१०१ ॥

पूर्वादौ दक्षिणे पातु तीर्थमालाफलं शृणु।
येषां दर्शनमात्रेण जीवन्मुक्तस्तु साधकः ॥ २१-१०२ ॥

गङ्गा गोदावरी देवी गया गुह्या महाफला।

यमुना कोटिफलदा बुद्धिदा च सरस्वती ॥ २१-१०३ ॥

मणिद्वीपं श्वेतगङ्गा महापुण्या महाफला।

श्वेतगङ्गा महापुण्या भर्गगङ्गा महाफला ॥ २१-१०४ ॥

स्वर्गगङ्गा महाक्षेत्रं पुष्करं तीर्थपारणम्।

कावेरी सिन्धुपुण्या च नर्मदा शुभदा सदा ॥ २१-१०५ ॥

अष्टकोणे अष्टसिद्धिं वारिपूर्णां फलोदयाम्।

सप्तकोणे सप्तसिन्धुं पूर्वादौ भावयेद् यतिः ॥ २१-१०६ ॥

लवणेश्वसुरासपीर्दधिदुग्धजलान्तकाः।

सकारं व्याप्य तिष्ठन्ति महासत्त्वं स्मरेद् यतिः ॥ २१-१०७ ॥

मध्ये चतुष्के शक्तिञ्च कोटिसौदामिनीतनुः।

विभाव्य वारिचक्रे तु कोटिविद्यापतिर्भवेत् ॥ २१-१०८ ॥

शक्तिबीजं वामभागे आद्या प्रकृतिसुन्दरी।

विभाति कामनाशाय योगिनी सा सताङ्गतिः ॥ २१-१०९ ॥

शक्तिबीजं दक्षिणे च पुङ्गला पुंशिवात्मकम्।
सदा भावनरूपाभं यो भजेदीशसिद्धये ॥ २१-११० ॥

शक्तिबीजस्योद्ग्वभागे पूर्णचन्द्रमनोहरम्।
भजन्ति साधवः सर्वे धर्मकामार्थसिद्धये ॥ २१-१११ ॥

शक्तिबीजतले गेहे श्रीसूर्य कालवह्निजम्।
उल्काकोटिसमं ध्यात्वा वाञ्छातिरिक्तमाप्नुयात् ॥ २१-११२ ॥

वारिचक्रप्रसादेन चिरजीवी भवेन्नरः।
भूमौ महाकालरूपी मूलाधारे चतुर्दले ॥ २१-११३ ॥

चतुर्दलशेषदले वारिचक्रं सषान्तकम्(?)।
कोटिसौदामिनीभासं विभाव्य योगिराड् भवेत् ॥ २१-११४ ॥

इति श्रीरुद्रयामले उत्तरतन्त्रे महातन्त्रोद्दीपने भावार्थनिर्णये
पाशवकल्पे। मूलपद्मोल्लासे भूमिचक्र--स्वर्गचक्र--तुलाचक्र--
वारिचक्रसारसङ्केते। सिद्धमन्त्रप्रकरणे भैरवभैरवीसंवादे
एकविंशः पटलः ॥ २१ ॥

अथ द्वाविंशः पटलः

श्रीनन्दभैरवी उवाच

शृणु शम्भो प्रवक्ष्यामि षड्भक्तस्य फलोदयम्।
यज्ज्ञात्वा योगिनः सर्वे चिरं तिष्ठन्ति भूतले ॥ २२-१ ॥

मूलाधारं महापद्मं चतुर्दलसुशोभितम्।
वादिसान्तं स्वर्णवर्णं शक्तिब्रह्मपदं व्रजेत् ॥ २२-२ ॥

क्षित्यप्तेजोमरुद्योममण्डलं षट् पङ्कजे।
क्रमेण भावयेन्मन्त्री मूलविद्याप्रसिद्धये ॥ २२-३ ॥

मूलपद्मोद्बुधदेशे च स्वाधिष्ठानं महाप्रभम्।
षड्दलं राकिणीं विष्णुं कणीकायां स्मरेद्यतिः ॥ २२-४ ॥

षड्दलं बादिलान्तं च वर्णं ध्यात्वा सुराधिपः।
कन्दर्पवायुना व्याप्तलिङ्गमूले भजेद्यतिः ॥ २२-५ ॥

तदूर्ध्वे नाभिमूले च मणिकोटिसमप्रभम्।
दशदलं योगधर्मं डादिफान्तार्थगं भजेत्॥ २२-६ ॥

लाकिनीसहितं रुद्रं ध्यायेद्योगादिसिद्धये।
महामोक्षपदं दृष्ट्वा जीवन्मुक्तो भवेद् ध्रुवम्॥ २२-७ ॥

बन्धूकपुष्पसङ्काशं दलद्वादशशोभितम्।
कादिठान्तार्णसहितमीश्वरं काकिनीं भजेत्॥ २२-८ ॥

तदूर्ध्वे षोडशोल्लासपदे साक्षात् सदाशिवम्।
महादेवीं साकिनीगं कण्ठे ध्यात्वा शिवो भवेत्॥ २२-९ ॥

विशुद्धारव्यं महापुण्यं धर्मार्थकाममोक्षदम्।
धूम्रधूमाकरं विद्युत्पुञ्जं भजति योगिराट्॥ २२-१० ॥

आज्ञानामोत्पलं शुभ्रं हिमकुन्देन्दुमन्दिरम्।
हंसस्थानं बिन्दुपदं द्विदलं भ्रूकुटे भजेत्॥ २२-११ ॥

लक्षवर्णद्वयाढ्यं यद् बिन्दुयुक्तं मनोलयम्।
तयोः स्त्रीपुं प्रकृत्याख्यं कोटिचन्द्रोज्ज्वलं भजेत्॥ २२-१२ ॥

कण्ठे षोडशपत्रे च षोडशस्वरवेष्टितम्।

अकारादिविसर्गान्तं विभाव्य कुण्डलीं नयेत् ॥ २२-१३ ॥

आज्ञाचक्रे समानीय कोटिचन्द्रसमोदयाम्।

कण्ठाधारां कुण्डलिनीं जीवन्मुक्तो भवेदिह ॥ २२-१४ ॥

यदि श्वासं न त्यजति बाह्यचन्द्रमसि प्रभो।

भ्रूमध्ये चन्द्रनिकरे त्यक्त्वा योगी भवेदिह ॥ २२-१५ ॥

सूक्ष्मवायूद्रमेनैव त्यजेद् वायुं मुहुर्मुहुः।

सहस्रादागतं मूले मूलात्तत्रैवमानयेत् ॥ २२-१६ ॥

चन्द्रः सूर्ये लयं याति सूर्यश्चन्द्रमसि प्रभो।

यो बाह्ये नानयेत् शब्दं तस्य बिन्दुचयो भवेत् ॥ २२-१७ ॥

यावद् बाह्ये चन्द्रमसि मनो याति रविप्लुते।

अन्तर्गते चन्द्रसूर्ये न तस्य दुरितं तनौ ॥ २२-१८ ॥

केवलं सूक्ष्मवायुस्थं वायवीशक्तिलालितम्।

मानसं यः करोतीति तस्य योगादिवर्द्धनम् ॥ २२-१९ ॥

प्राप्ते यज्ञोपवीते यः श्रीधरो ब्राह्मणोत्तमः ।

योगाभ्यासं सदा कुर्यात् स भवेद्योगिवल्लभः ॥ २२-२० ॥

यावत्कालं स्थितं बिन्दुं बाल्यभावे यथा यथा ।

तथा तथा योगमार्गं बिन्दुपातान्मरिष्यति ॥ २२-२१ ॥

तथापि यदि मासं वा पक्षं वा दशभिदीनम् ।

यदि तिष्ठति बिन्दूग्रः साक्षादभ्यासतो जयी ॥ २२-२२ ॥

कामानलमहापीडाविशिष्टः पुरुषो यदा ।

तत्कामादिसंहरणे विना योगेन कः क्षमः ॥ २२-२३ ॥

समसंसर्गगूढेन कामो भवति निश्चितम् ।

तत्कामात् क्रोध उत्पन्नो महाशत्रुवीनाशकृत् ॥ २२-२४ ॥

क्रोधाद् भवति सम्मोहः सम्मोहात् स्मृतिविभ्रमः ।

स्मृतिभ्रंशाद् बुद्धिनाशो बुद्धिनाशाद् विनाशनम् ॥ २२-२५ ॥

अतः सम्बुद्धिमाधार्य मूलादिब्रह्ममण्डले।

ध्यात्वा श्रीनाथपादाब्जं सिद्धो भवति साधकः ॥ २२-२६ ॥

ईश्वरस्य कृपाचिन्हमादौ शान्तिर्भवेद् हृदि।

शान्तिभिर्जायते ज्ञानं ज्ञानान्मोक्षमवाप्नुयात् ॥ २२-२७ ॥

शान्तिवीद्या प्रतिष्ठा च निवृत्तिरिति ताः स्मृताः।

चतुर्व्यूहस्ततो देवः प्रोच्यते परमेश्वरः ॥ २२-२८ ॥

इदं ज्ञानमिदं ज्ञेयमिति चिन्तासमाकुलाः।

पठन्त्यहनीशं शास्त्रं परतत्त्वपराङ्मुखाः ॥ २२-२९ ॥

शिरो वहति पुष्पाणि गन्धं जानाति नासिका।

पठन्ति मम तन्त्राणि दुर्लभा भावबोधकाः ॥ २२-३० ॥

यज्ञोपवीतकाले तु पशुभावाश्रयो भवेत्।

यावद्योगं न सम्प्राप्तं तावद् वीराचरं न च ॥ २२-३१ ॥

आचारो विनयो विद्या प्रतिष्ठा योगसाधनम्।

तस्यैव जायते सिद्धिरिष्टपादाम्बुजे मतिः ॥ २२-३२ ॥

देवे गुरौ महाभक्तिर्यस्य नित्यं विवर्धते।
संवत्सरात्तस्य सिद्धिर्भवत्येव न संशयः ॥ २२-३३ ॥

वेदागमपुराणानां सारमालोक्य यत्नतः।
मनः संस्थापयेदिष्टपादाम्भोरुहमण्डले ॥ २२-३४ ॥

चेतसि क्षेत्रकमले षड्वक्रे योगनिर्मले।
मनो निधाय मौनी यः स भवेद् योगवल्लभः ॥ २२-३५ ॥

मनः करोति कर्माणि मनो लिप्यति पातके।
मनःसंयमनी भूत्वा पापपुण्यैर्न लिप्यते ॥ २२-३६ ॥

श्री भैरव उवाच

वद कान्ते रहस्यं मे येन सिद्धो भवेन्नरः।
तत्प्रकारं विशेषेण योगिनामप्यगोचरम् ॥ २२-३७ ॥

यत्रैव गोपयेद्यद्यदानन्देन निरीक्षयेत्।
पूजयेद् भावयेच्चैव वर्जयेन्न जुगुप्सयेत् ॥ २२-३८ ॥

क्रमेण वद तत्त्वञ्च यदि स्नेहोऽस्ति मां प्रति।
न ज्ञात्वापि च भूतत्त्वं योगी मोहाश्रितो भवेत् ॥ २२-३९ ॥

आनन्दभैरवी उवाच

त्रैलोक्ये योगयोग्योऽसि षड्भेदने रतः।
त्वमेव परमानन्द महाधिष्ठाननिर्मल ॥ २२-४० ॥

सङ्घातयेन्महावीर एतान्दोषान् महाभयान्।
कामक्रोधलोभमोहमदमात्सर्यसञ्ज्ञकान् ॥ २२-४१ ॥

सङ्घातयेन्महावीरो विकारं चेन्द्रियोद्भवम्।
निद्रा--लज्जा--दौर्मनस्यं दशकालानलान् प्रभो ॥ २२-४२ ॥

सङ्गोपयेन्महावीरो महामन्त्रं कुलक्रियाम्।
मुद्राक्षसूत्रतन्त्रार्थं गोपिनां वीरसङ्गमम् ॥ २२-४३ ॥

अत्याचारं भैरवाणां योगिनीनां च साधनम्।
नाडीग्रथनमानञ्च गोपयेन्मातृजारवत् ॥ २२-४४ ॥

न निन्देत् प्राणनिधने देवतां गुरुमीश्वरम्।

सुरां विद्यां महाक्षेत्रं पीठं योगाधिकारिणम्॥ २२-४५॥

योगिनी जडमुन्मत्तं जन्मकर्मकुलक्रियाम्।

प्रयोगे धर्मकर्तारं न निन्देत् प्राणसंस्थितौ॥ २२-४६॥

पत्नीं भ्रातृवधूञ्चैव बौद्धाचारञ्च योगिनीम्।

कर्म शुभाशुभञ्चैव महावीरो न निन्दयेत्॥ २२-४७॥

निरीक्षयेन्न कदापि कन्यायोनिं दिने रतिम्।

पशुक्रीडां दिग्वसनां कामिनीं प्रकटस्तनीम्॥ २२-४८॥

विग्रहं द्यूतपाशार्थं क्लीबं विष्ठादिकं शुचौ।

अभिचारभारञ्च क्रियामप्रमत्तस्य नेक्षयेत्॥ २२-४९॥

पूजयेत्परया भक्त्या देवतां गुरुमीश्वरम्।

शक्तिं साधुमात्मरूपं स्थूलसूक्ष्मं प्रयत्नतः॥ २२-५०॥

अतिथिं मातरं सिद्धं पितरं योगिनं तथा।

पूजयेत् परया भक्त्या सिद्धमन्त्रं सुसिद्धये ॥ २२-५१ ॥

भावयेदेकचित्तेन साधूक्तं योगसाधनम्।

गुरोर्वाक्योपदेशं च स्वधर्मं तीर्थदेवताम् ॥ २२-५२ ॥

कुलाचारं वीरमन्त्रमात्मानं परमेष्ठिनम्।

भावयेद्विधिविद्यां च तन्त्रसिद्धार्थनिर्णयम् ॥ २२-५३ ॥

वर्जयेत् साधकश्रेष्ठोऽगम्यागमनादिकम्।

धूर्तसङ्गं वञ्चकञ्च प्रलापमनृताशुभम् ॥ २२-५४ ॥

वर्जयेत् पापगोष्ठीयमालस्यं बहुजल्पनम्।

अवेदकर्मसञ्चारं गोसवं ब्राह्मणस्य च ॥ २२-५५ ॥

जुगुप्सयेन्न कदापि विण्मूत्रं क्लेशोणितम्।

हीनाङ्गीं पिशितं नाथ कपालाहरणादिकम् ॥ २२-५६ ॥

सुरां गोपालनञ्चैव निजपापं रिपोर्भयम्।

जुगुप्सयेन्न सुधर्मं यदि सिद्धिमिहेच्छति ॥ २२-५७ ॥

समयाचारमेवेदं योगिनां वीरभाविनाम्।

गुर्वाज्ञया यः करोति जीवन्मुक्तो भवेद् भुवि ॥ २२-५८ ॥

वृथा धर्म वृथा चर्यं वृथा दीक्षा वृथा तपः।

वृथा सुकृतमाख्येति गुर्वाज्ञालङ्घनं नृणाम् ॥ २२-५९ ॥

ब्राह्मणक्षत्रियादीनामादौ योगादिसाधनम्।

पश्चात् कुलक्रिया नाथ योगविद्याप्रसिद्धये ॥ २२-६० ॥

विना भावेन वीरेण पूर्णयोगी कुतो भवेत्।

आदौ कुर्यात् पशोर्भावं पश्चात् कुलविचारणम् ॥ २२-६१ ॥

मम तन्त्रे महादेव केवलं सारनिर्णयम्।

अकस्माद् भक्तिसिद्ध्यर्थं कुलाचारं च योगिनाम् ॥ २२-६२ ॥

ब्राह्मणानां कुलाचारं केवलं ज्ञानसिद्धये।

ज्ञानेन जायते योगी योगादमरविग्रहः ॥ २२-६३ ॥

भूत्वा योगी कुलीनश्च योगाभ्यासमहनीशम्।

षड्भूतनिलयं भावयेद् भावसिद्धये ॥ २२-६४ ॥

मूलपद्मस्योर्ध्वदेशे लिङ्गमूले महाशुचिः।

स्वाधिष्ठाने महापद्मं पदले वायुना यजेत्॥ २२-६५॥

एतत् षड्दलवर्णानां भावनां यः करोति हि।

तस्य साक्षाद् भवेद्विष्णुः राकिणीसहितः प्रभो॥ २२-६६॥

स्वाधिष्ठानषड्दलस्य कणीकामध्यमण्डले।

दलाष्टकं भावयित्वा नागयुक्तं स ईश्वरः॥ २२-६७॥

अष्टौ नागा अष्टदले प्रतिभान्ति यथारुणाः।

जलस्योपरि पद्मे च ध्यायेत्तन्नागवल्लभाम्॥ २२-६८॥

अनन्तं वासुकिं पद्मं महापद्मं च तक्षकम्।

कुलीरं कर्कटं शङ्खं दक्षिणादौ दले भजेत्॥ २२-६९॥

अष्टदलोपरि ध्यायेत् कणीकावृत्तयुग्मकम्।

तदूर्ध्वे षड्दलं वादिलान्तयुक्तं सविन्दुकम्॥ २२-७०॥

पूर्वादिक्रमयोगेन दक्षिणावर्त्तवायुना।

पुनः पुनः कुम्भयित्वा ध्यायेत् षड्वर्णवायवीम् ॥ २२-७१ ॥

केशरं युगलं ध्यायेत् कुलोर्ध्वं साकृतिं मुदा ।

अष्टदले षड्दले च विभाव्य योगिराड् भवेत् ॥ २२-७२ ॥

अष्टदलस्योर्ध्वदेशे वृत्तयुग्मं मनोहरम् ।

तस्योपरि पुनर्ध्यायेत् षड्दले वादिलान्तकम् ॥ २२-७३ ॥

दलाष्टकाधो ध्यायेद्यो वृत्तयुग्मं मनोहरम् ।

वृत्ताधोमण्डलाकारं वं बीजं व्याप्य तिष्ठति ॥ २२-७४ ॥

वृत्तलग्नं समाव्याप्तं यं बीजं विद्युदाकरम् ।

कोटिसूर्यसमाभासं विभाव्य योगिनां पतिः ॥ २२-७५ ॥

यान्तबीजकलानां तु अधः षड्कोणमण्डलम् ।

षड्कोणे दक्षिणादौ च भावयेद् यादिलान्तकम् ॥ २२-७६ ॥

तत्षड्कोणमध्यदेशे षड्कोणं धूम्र मण्डलम् ।

तत्कोणे दक्षिणादौ च द्रव्यादिषट्कमाश्रयेत् ॥ २२-७७ ॥

द्रव्यं गुणास्तथा कर्म सामान्यं सविशेषकम्।

समवायं क्रमेणैव षट्कोणेषु विभावयेत्॥ २२-७८॥

पूर्वादिक्रमयोगेन दक्षिणावर्तवायुना।

सर्वत्र भावयेन्मन्त्री कुम्भयित्वा पुनः पुनः॥ २२-७९॥

द्रव्यषट्कोणमध्ये तु षट्कोणं चारुतेजसम्।

कोणे कोणे च षट्गान् भावयेत् स्थिरचञ्चलान्॥ २२-८०॥

तन्मध्ये च त्रिकोणे च राकिणीसहितं हरिम्।

कोटिचन्द्रमरीचिस्थं ध्यायेद्योगी विशालधीः॥ २२-८१॥

षट्फलान्तर्गतं पद्मं योगिनामपि साधनम्।

यो नित्यं कुरुतेऽभ्यासं तस्य योगः प्रसिद्ध्यति॥ २२-८२॥

एतच्चक्रप्रसादेन नीरोगी निरहङ्कृतः।

सर्वज्ञो भवति क्षिप्रं श्रीनाथपदभावनात्॥ २२-८३॥

ज्योतीरूपं योगमार्गं सूक्ष्मातिसूक्ष्मनिर्मलम्।

त्रैलोक्यकामनासिद्धिं षट्पदे भावयेद्धरिम्॥ २२-८४॥

यो हरिः शेषशम्भुश्च यः शम्भुः सूक्ष्मरूपधृक्।

सूक्ष्मरूपस्थितो ब्रह्मा ब्रह्माधीनमिदं जगत्॥ २२-८५ ॥

एकमूतीस्त्रयो देवा ब्रह्मविष्णुपितामहाः।

मम विग्रहस्त्वं श्लिष्टः सृजत्यवति हन्ति च॥ २२-८६ ॥

प्राणायामोद्धता एते योगविघ्नकराः सदा।

प्राणायामेन निष्पीड्य प्रसभं सिद्धिमाप्नुयात्॥ २२-८७ ॥

अकारं ब्रह्मणो वर्णं शब्दरूपं महाप्रभम्।

प्रणवान्तर्गतं नित्यं योगपूरकमाश्रयेत्॥ २२-८८ ॥

उकारं वैष्णवं वर्णं शब्दभेदिनमीश्वरम्।

प्रणवान्तर्गतं सत्त्वं योगकुम्भकमाश्रयेत्॥ २२-८९ ॥

मकारं शाम्भवं रूपं बीजभूतं विधूतम्।

प्रणवान्तस्थितं कालं लयस्थानं समाश्रयेत्॥ २२-९० ॥

वर्णत्रयविभागेन प्रणवं परिकल्पितम्।

प्रणवाज्जायते हंसो हंसः सोऽहं परो भवेत् ॥ २२-९१ ॥

सोऽहं ज्ञानं महाज्ञानं योगिनामपि दुर्लभम्।
निरन्तरं भावयेद्यः स एव परमो भवेत् ॥ २२-९२ ॥

हं पुमान् श्वासरूपेण चन्द्रेण प्रकृतिस्तु सः।
एतद्धंसं विजानीयात् सूर्यमण्डलभेदकम् ॥ २२-९३ ॥

विपरीतक्रमेणैव सोऽहं ज्ञानं यदा भवेत्।
तदैव सूर्यगः सिद्धः स्वधास्वरप्रपूजितः ॥ २२-९४ ॥

हकारार्णं सकारार्णं लोपयित्वा ततः परम्।
सन्धिं कुर्यात्ततः पश्चात् प्रणवोऽसौ महामनुः ॥ २२-९५ ॥

एतद् हंसं महामन्त्रं स्वाधिष्ठाने मनोगृहे।
मनोरूपं भजेद्यस्तु स भवेत् सूर्यमध्यगः ॥ २२-९६ ॥

हंसं सूर्यं विजानीयात् सोऽहं चन्द्रो न संशयः।
विपरीतो यदा भूयात्तदैव मोक्षभाग् भवेत् ॥ २२-९७ ॥

यदि हंसमनोरूपं स्वाधिष्ठाने हरेः पदे।

विभाव्य श्रीगुरोः पादे नीयते नात्र संशयः ॥ २२-९८ ॥

सोऽहं यदा शक्तिकूटं अकाराकारसम्पुटम्।

कृत्वा जपति यो ज्ञानी स भवेत् कल्पपादपः ॥ २२-९९ ॥

जपहोमादिकं सर्वं हंसेन यः करोति हि।

तदैव चन्द्रसूर्य स्यात् हंसमन्त्रप्रसादतः ॥ २२-१०० ॥

एतज्जपं महादेव देहमध्ये करोम्यहम्।

एकविंशसहस्राणि षड्गतानि च हंमनुः ॥ २२-१०१ ॥

पुंरूपेण हकारञ्च स्त्रीरूपेण सकारकम्।

जप्त्वा रक्षां करोतीह चन्द्रबिन्दुशतेन च ॥ २२-१०२ ॥

प्रणवान्तं महामन्त्रं नित्यं जपति यो नरः।

वायुसिद्धिर्भवेत्तस्य वायवी सुकृपा भवेत् ॥ २२-१०३ ॥

बृहद् हंसं प्रवक्ष्यामि येन सिद्धो भवेन्नरः।

कामरूपी क्षणादेव वाक्सिद्धिरिति निश्चितम् ॥ २२-१०४ ॥

आदौ प्रणवमुच्चार्य ततो हंसपदं लिखेत्।
तत्पश्चात् प्रणवं ज्ञेयं ततः परपदं स्मरेत् ॥ २२-१०५ ॥

तर्पयामि पदस्यान्ते प्रणवं फडिति स्मरेत्।
एतद्धि हंसमन्त्रस्तु वीराणामुदयाय च ॥ २२-१०६ ॥

बृहद् हंसप्रसादेन षड्भेदको भवेत्।
षड्भेदे च प्रशंसन्ति सर्वे देवाश्चराचराः ॥ २२-१०७ ॥

योगसिद्धिं विधाताय भ्रमन्ति योगिनस्तनौ।
यदि हंसं बृहद्धंसं जपन्ति वायुसिद्धये ॥ २२-१०८ ॥

तदा सर्वे पलायन्ते राक्षसान्मानुषा यथा ॥ २२-१०९ ॥

इति श्रीरुद्रयामले उत्तरतन्त्रे महातन्त्रोद्दीपने भावनिर्णये
पाशवकल्पे षड्भक्तसारसङ्केते योगशिक्षाविधिनिर्णये
सिद्धमन्त्रप्रकरणे।
भैरवीभैरवसंवादे द्वाविंशः पटलः ॥ २२ ॥

अथ त्रयोविंशः पटलः

श्रीभैरवी उवाच

अथातः सम्प्रवक्ष्यामि ब्रह्ममार्गमनुत्तमम्।

यद् यज्ज्ञात्वा सुराः सर्वे जयाख्याः परमं जगुः ॥ २३-१ ॥

न तन्तेजःप्रकाशाय महतां धर्मवृद्धये।

योगाय योगिनां देव भक्षप्रस्थनिरूपणम् ॥ २३-२ ॥

योगाभ्यासं यः करोति न जानातीह भक्षणम्।

कोटिवर्षसहस्रेण न योगी भवति ध्रुवम् ॥ २३-३ ॥

अतो वै भक्षमाहात्म्यं प्रवदामि समासतः।

यज्ज्ञात्वा सिद्धिमाप्नोति स्वाधिष्ठानादिभेदनम् ॥ २३-४ ॥

आदौ विवेकी यो भूयाद् भूतले परमेश्वर।

स एव भक्षनियमं गृहेऽरण्ये समाचरेत् ॥ २३-५ ॥

वाय्वासनदृढानन्दपरमानन्दनिर्भरः।

मिताहारं सदा कुर्यात् पूरकाह्लादहेतुना ॥ २३-६ ॥

तदा पूरकसिद्धिः स्याद् भक्षणादिनिरूपणात्।

उदरं पूरयेन्नित्यं कुम्भयित्वा पुनः पुनः ॥ २३-७ ॥

निजहस्तप्रमाणाभिः पूरयेत् पूर्णमेव च।

तत्पूरयेत् स्थापयेन्नाथ विश्वामित्रकपालके ॥ २३-८ ॥

हंसद्वादशवारेण शिलायामपि घर्षयेत्।

नित्यं तत्पात्रपूर्णं च पाकेनैकेन भक्षयेत् ॥ २३-९ ॥

तण्डुलान् शालिसम्भूतान्कपालप्रस्थपूर्णकान्।

दिने दिने क्षयं कुर्याद् भक्षणादिषु कर्मसु ॥ २३-१० ॥

हंसद्वादशवारेण जपेन संक्षयं चरेत्।

शिलायां तत्कपालं च वर्द्धयेत् पूरकादिकम् ॥ २३-११ ॥

यावत्कालं क्षयं याति निजभक्षणनिर्णयम्।

तत्कालं वायुनापूर्य नोदरं काकचञ्चुभिः ॥ २३-१२ ॥

आकुञ्चयेत् सदा मूले कुण्डली भक्षधारणात्।
तत्रसम्पूरयेद्योगी भक्षप्रस्थावनाशनात्॥ २३-१३॥

कालक्रमेण तत् सिद्धिमवाप्नोति जितेन्द्रियः।
यत्स्थानं भक्षणस्यैव तत्स्थाने पूरयेत्सुखम्॥ २३-१४॥

पुनः पुनर्भक्षणेन भक्षसिद्धिमुपैति हि।
विना पूरकयोगेन भक्षणं नापि सिद्ध्यति॥ २३-१५॥

अथवान्यप्रकारेण भक्षत्यागं विनिर्णयम्।
येन हीना न सिद्ध्यन्ति नाडीचक्रस्थदेवताः॥ २३-१६॥

द्वात्रिंशद् ग्रासमादाय त्रिपर्वणि यथास्थितम्।
अर्द्धग्रासं विहायापि नित्यं भक्षणमाचरेत्॥ २३-१७॥

सदा सम्पूरयेद् वायुं भावको गतभीर्महान्।
भक्षस्थाने समायोज्य पिबेद् वायुमहनीशम्॥ २३-१८॥

चतुःषष्टिदिने सर्वं क्षयं कृत्वा ततः सुधीः।
पयोभक्षणमाकुर्यात् स्थिरचेता जितेन्द्रियः॥ २३-१९॥

पयः प्रमाणं वक्ष्यामि हस्तप्रस्थत्रयं त्रयम्।

शनैः शनैर्वीजेतव्याः प्राणा मत्तगजेन्द्रवत् ॥ २३-२० ॥

षण्मासाज्जायते सिद्धिः पूरकादिषु लक्षणम्।

क्रमेणाष्टाङ्गसिद्धिः स्यात् यतीनां कामरूपिणाम् ॥ २३-२१ ॥

बद्धपद्मासनं कृत्वा विजयानन्दनन्दितः।

धारयेन्मारुतं मन्त्री मूलाधारे मनोलयम् ॥ २३-२२ ॥

अथासनप्रभेदञ्च शृणु मत्सिद्धिकाङ्क्षणाम्।

येन विना पूरकाणां सिद्धिभाक् न महीतले ॥ २३-२३ ॥

अधो मुण्डासनं वक्ष्ये सर्वेषां प्राणिनां सुखम्।

ऊर्ध्वमार्गे पदं दत्त्वा धारयेन्मारुतं सुधीः ॥ २३-२४ ॥

सर्वासनानां श्रेष्ठं हि ऊर्ध्वपादो यदा चरेत्।

तदैव महतीं सिद्धिं ददाति वायवी कला ॥ २३-२५ ॥

एतत्पद्मासनं कुर्यात् प्राणवायुप्रसिद्धये।

शुभासनं तदा ध्यायेत्पूरयित्वा पुनः पुनः ॥ २३-२६ ॥

ऊरुमूले वामपादं पुनस्तदक्षिणं पदम्।

वामोरौ स्थापयित्वा च पद्मासनमितिस्मृतम् ॥ २३-२७ ॥

सव्यपादस्य योगेन आसनं परिकल्पयेत्।

तदैकासनकाले तु द्वितीयासनमाभवेत् ॥ २३-२८ ॥

पृष्ठे करद्वयं नीत्वा वृद्धाङ्गुष्ठद्वयं सुधीः।

कायसङ्कोचमाकृत्य धृत्वा बद्धासनो भवेत् ॥ २३-२९ ॥

बद्धपद्मासनं कृत्वा वायुबद्धं पुनः पुनः।

चिबुकं स्थापयेद्यत्नाद् ह्लादितेजसि भास्करे ॥ २३-३० ॥

इत्यासनं हि सर्वेषां प्राणिनां सिद्धिकारणम्।

वायुवश्याय यः कुर्यात् स योगी नात्र संशयः ॥ २३-३१ ॥

स्वभावसिद्धिकरणं सर्वेषां स्वस्तिकासनम्।

वामपादतले कुर्यात्पाददक्षिणमेव च ॥ २३-३२ ॥

सव्यापसव्ययोगेन आसनद्वयमेव च।

सर्वत्रैवं प्रकारं च कृत्वा नाडीव सारमेत् ॥ २३-३३ ॥

आसनानि शृणु ह्येतत्त्रिंशतासंख्यकानि च।

सव्यापसव्ययोगेन द्विगुणं प्रभवेदिह ॥ २३-३४ ॥

चतुःषष्ट्यासनानीह वदामि वायुसाधनात्।

द्वात्रिंशद्विन्दुभेदाय कल्पयेद् वायुवृद्धये ॥ २३-३५ ॥

कार्मुकासनमाकृत्य उदरे पूरयेत् सुखम्।

तदा वायुर्वशो याति कालेन सूक्ष्मवायुना ॥ २३-३६ ॥

कृत्वा पद्मासनं मन्त्री वेष्टयित्वा प्रधारयेत्।

करेण दक्षिणेनैव वामपादान्तिकं तटम् ॥ २३-३७ ॥

सव्यापसव्यद्विगुणं कार्मुकासनमेव च।

कार्मुकद्वययोगेन शरवद् वायुमानयेत् ॥ २३-३८ ॥

कुक्कुटासनमावक्ष्ये नाडीनिर्मलहेतुना।

मत्कुलागमयोगेन कुर्याद् वायुनिषेवणम् ॥ २३-३९ ॥

निजहस्तद्वयं भूमौ पातयित्वा जितेन्द्रियः।

पद्भ्यां बद्धं यः करोति कूर्परद्वयमध्यतः ॥ २३-४० ॥

सव्यापसव्ययुगलं कुक्कुटं ब्रह्मणा कृतम्।

बद्धं कृत्वा अधःशीर्षं यः करोति खगासनम् ॥ २३-४१ ॥

खगासनं प्रसादेन श्रमलोपो भवेद् द्रुतम्।

पुनः पुनः श्रमादेव विषयश्रमलोपकृत् ॥ २३-४२ ॥

लोलासनं सदा कुर्याद् वायुलोलापघातनात्।

स्थिरवायुप्रसादेन स्थिरचेता भवेद्द्रुतम् ॥ २३-४३ ॥

पद्मासनं समाकृत्य पादयोः सन्धिगह्वरे।

हस्तद्वयं मध्यदेशं नियोज्य कुक्कुटाकृतिः ॥ २३-४४ ॥

निजहस्तद्वयद्वन्द्वं निपात्य हस्तनिर्भरम्।

कृत्वा शरीरमुल्लाप्य स्थित्वा पद्मासनेऽनिलः ॥ २३-४५ ॥

स्थित्वैतदासने मन्त्री अधःशीर्षं करोति चेत्।

उत्तमाङ्गासनं ज्ञेयं योगिनामतिदुर्लभम् ॥ २३-४६ ॥

एतदासनमात्रेण शरीरं शीतलं भवेत् ।

पुनः पुनः प्रसादेन चैतन्या कुण्डली भवेत् ॥ २३-४७ ॥

सव्यापसव्ययोगेन यः करोति पुनः पुनः ।

पूरयित्वा मूलपद्मे सूक्ष्मवायुं विकुम्भयेत् ॥ २३-४८ ॥

कृत्वा कुम्भकमेवं हि सूक्ष्मवायुलयं विधौ ।

मूलादिब्रह्मरन्धान्ते स्थापयेल्लयगे पदे ॥ २३-४९ ॥

एतत् शुभासनं कृत्वा सूक्ष्मरन्ध्रे मनोलयम् ।

सूचीरन्ध्रे यथासूत्रं पूरयेत् सूक्ष्मवायुना ॥ २३-५० ॥

एतत् क्रमेण षण्मासान् पूरकस्यापि लक्षणम् ।

महासुखं समाप्नोति योगाष्टाङ्गनिषेवणात् ॥ २३-५१ ॥

अथ वक्ष्ये महादेव पर्वतासनमङ्गलम् ।

यत्कृत्वा स्थिररूपी स्याद् षड्भक्रादिविलोपनम् ॥ २३-५२ ॥

योन्यासनं पर्वतेन योगं योगफलेऽनिलम्।
तत्कालफललन्तावत् खेचरो यावदेव हि ॥ २३-५३ ॥

पादयोगेन चक्रस्य लिङ्गाग्रं यो नियोजयेत्।
अन्यत्पदमूरौ दत्त्वा तत्र योन्यासनं भुवि ॥ २३-५४ ॥

तत्र मध्ये महादेव बन्द्योन्यासनं शृणु।
यत्कृत्वा खेचरो भूत्वा विचरेदीश्वरो यथा ॥ २३-५५ ॥

कृत्वा योन्यासनं नाथ लिङ्गगुह्यादिवन्धनम्।
मुखनासानेत्रकर्णकनिष्ठाङ्गुलिभिस्तथा ॥ २३-५६ ॥

ओष्ठाधरं कनिष्ठाभ्यामनामाभ्याञ्च नासिके।
मध्यमाभ्यां नेत्रयुग्मं तर्जनीभ्यां परैः श्रुती ॥ २३-५७ ॥

कृत्वा योन्यासनं नाथ योगिनामति दुर्लभम्।
कृत्वा यः पूरयेद् वायुं मूलमाकुञ्च्य स्तम्भयेत् ॥ २३-५८ ॥

सव्यापसव्ययोगेन सिद्धो भवति साधकः।
शनैः शनैः समारुह्य कुम्भकं परिपूरयेत् ॥ २३-५९ ॥

अरुणोदयकालाच्च वसुदण्डे सदाशिव।
सव्यापसव्ययोगेन गृहीयाद्वायुगानिलम्॥ २३-६०॥

द्वितीयप्रहरे कुर्याद् वायुपूजां मनोरमाम्।
एतदासनमाकृत्य सिद्धो भवति साधकः॥ २३-६१॥

अथान्यदासनं वक्ष्ये यत्कृत्वा सोऽमरो भवेत्।
मत्साधकः शुचिः श्रीमान् कुर्याद्भ्रत्वा निराविले॥ २३-६२॥

भेकानामासनं योगं निजवक्षसि सम्मुखम्।
निधाय पादयुगलं स्कन्धे बाहू पदोपरि॥ २३-६३॥

ध्यायेद्धि चित्पदं भ्रान्तमासनस्थः सुखाय च।
यदि सर्वाङ्गमुत्तोल्य गगने खेचरासनम्॥ २३-६४॥

महाभेकासनं प्रोक्तं सर्वसिद्धिप्रदायकम्।
महाविद्यां महामन्त्रं प्राप्नोति जपतीह यः॥ २३-६५॥

एतत् प्रभेदं वक्ष्यामि करोति यः स चामरः।

एकपादमूरौ बद्धा स्कन्धेऽन्यत्पादरक्षणम् ॥ २३-६६ ॥

एतत्प्राणासनं नाम सर्वसिद्धिप्रदायकम्।

वायुमूले समारोप्य ध्यात्वाऽऽकुञ्च्य प्रकारयेत् ॥ २३-६७ ॥

केवलं पादमेकञ्च स्कन्धे चारोप्य यत्नतः।

एकपादेन गगने तिष्ठेत् स दण्डवत् प्रभो ॥ २३-६८ ॥

अपानासनमेतद्धि सर्वेषां पूरकाश्रयम्।

कृत्वा सूक्ष्मे शीर्षपद्मे समारोप्य च वायुभिः ॥ २३-६९ ॥

तदा सिद्धो भवेन्मर्त्यः प्राणापानसमागमः।

अपानासनयोगेन कृत्वा योगेश्वरो भुवि ॥ २३-७० ॥

समानासनमावक्ष्ये सिद्धमन्त्रादिसाधनात्।

एकपादमूरौ दत्त्वा गुह्येऽन्यलिङ्गवक्त्रके ॥ २३-७१ ॥

एतद् वीरासनं नाथ समानासनसंज्ञकम्।

इत्याकृत्य जपेन्मन्त्रं धृत्वा वायुं चतुर्दले ॥ २३-७२ ॥

कुण्डलीं भावयेन्मन्त्रं कोटिविद्युल्लताकृतिम्।

आत्मचन्द्रामृतरसैराप्लुतां योगिनीं सदा ॥ २३-७३ ॥

वीरासनं तु वीराणां योगवायुप्रधारणम्।

यो जानाति महावीरः स योगी भवति ध्रुवम् ॥ २३-७४ ॥

अथ वक्ष्ये महाकाल समानासनसाधनम्।

भेदक्रमेण यज्ज्ञात्वा वीराणामधिपो भवेत् ॥ २३-७५ ॥

समानासनमाकृत्य वृद्धाङ्गुष्ठं करेण च।

एकेन सोऽधिकारी स्यात् स्वरयोगादिसाधने ॥ २३-७६ ॥

आसनं यो हि जानाति वायूनां हरणं तथा।

कालादीनां निर्णयं तु स कदाचिन्न नश्यति ॥ २३-७७ ॥

कालेन लभ्यते सिद्धिः कालरूपो महोज्ज्वलः।

साधकैर्योगिभिर्ध्येयः सिद्धवीरासनात्मना ॥ २३-७८ ॥

अथ वक्ष्ये नीलकण्ठ ग्रन्थिभेदासनं शुभम्।

ज्ञात्वा रुद्रो भवेत् क्षिप्रं सूक्ष्मवायुनिषेवणात् ॥ २३-७९ ॥

कृत्वा पद्मासनं मन्त्री जङ्घयोः हृदये करौ।
कूर्परस्थानं पर्यन्तं विभेद्य स्कन्धधारणम्॥ २३-८० ॥

भित्वा पद्मासनं मन्त्री सहस्रार्द्धेन घाटनम्।
येन शीर्षं भावनम्रं सर्वाङ्गुलिभिराश्रमम्॥ २३-८१ ॥

ग्रन्थिभेदासनञ्चैतत् खेचरादिप्रदर्शनम्।
कृत्वा सूक्ष्मवायुलयं परमात्मनि भावयेत्॥ २३-८२ ॥

अथान्यासनमावक्ष्ये योगपूरकरक्षणात्।
कृत्वा पद्मासनं पादा अङ्गुष्ठजङ्घयोः स्थितम्॥ २३-८३ ॥

हस्तमेकं तु जङ्घायाः कार्मुकं कूर्परोर्द्धकम्।
पद्मासने समाधाय अङ्गुष्ठं परिधावयेत्॥ २३-८४ ॥

कार्मुकासनमेतद्धि सव्यापसव्ययोगतः।
पद्मासनं वेष्टयित्वा अङ्गुष्ठाग्रं प्रधावयेत्॥ २३-८५ ॥

यः करोति सदा नाथ कार्मुकासनमुत्तमम्।

तस्य रोगादिशत्रूणां क्षयं नीत्वा सुखी भवेत् ॥ २३-८६ ॥

अथ वक्ष्येऽत्र संक्षेपात् सर्वाङ्गासनमुत्तमम्।

यत्कृत्वा योगनिपुणो विद्याभिः पण्डितो यथा ॥ २३-८७ ॥

अधो निधाय शीर्षं च ऊर्ध्वपादद्वयं चरेत्।

पद्मासनं तु तत्रैव भूमौ कूर्परयुग्मकम् ॥ २३-८८ ॥

दण्डे दण्डे सदा कुर्यात् श्रमशान्तिपरः सुधीः।

नित्यं सर्वासनं हित्वा न कुर्याद् वायुधारणम् ॥ २३-८९ ॥

मासेन सूक्ष्मवायूनां गमनं चोपलभ्यते।

त्रिमासे देवपदवीं त्रिमासे शीतलो भवेत् ॥ २३-९० ॥

अथ वक्ष्ये महादेव मयूरासनमुत्तमम्।

भूमौ निपात्य हस्तौ द्वौ कूर्परोपरि देहकम् ॥ २३-९१ ॥

कूर्परोपरि संस्थाप्य सर्वदेहं स्थिराशयः।

केवलं हस्तयुगलं निपात्य भुवि सुस्थिरः ॥ २३-९२ ॥

एतदासनमात्रेण नाडीसम्भेदनं भवेत्।

पूरकेण दृढो याति सर्वत्राङ्गाश्रयेण च ॥ २३-९३ ॥

अथान्यदासनं कृत्वा सर्वव्याधिनिवारणम्।

योगाभ्यासी भवेत्क्षिप्रं ज्ञानासनप्रसादतः ॥ २३-९४ ॥

दक्षपादोरुमूले च वामपादतलंतथा।

दक्षपादतलं दक्षपार्श्वे संयोज्य धारयेत् ॥ २३-९५ ॥

एतज्ज्ञानासनं नाथ ज्ञानाद्विद्याप्रकाशकम्।

निरन्तरं यः करोति तस्य ग्रन्थिः श्लथी भवेत् ॥ २३-९६ ॥

सव्यापसव्ययोगेन मुण्डासनमिति स्मृतम्।

कृत्वा ध्यात्वा स्थिरो भूत्वा लीयते परमात्मनि ॥ २३-९७ ॥

गरुडासनमावक्ष्ये येन ध्यानं स्थिरं भुवि।

सर्वदोषाद्विनिर्मुक्तो भवतीह महाबली ॥ २३-९८ ॥

एकपादमुरौ बद्धा एकपादेन दण्डवत्।

जङ्घापादसन्धिदेशे ज्ञानव्यग्रं व्यवस्थितम् ॥ २३-९९ ॥

एतदासनमाकृत्य पृष्ठे संहारमुद्रया।

आराध्य योगनाथं च सदा सर्वेश्वरस्य च॥ २३-१००॥

अथान्यदासनं वक्ष्ये येन सिद्धो भवेन्नरः।

अकस्माद् वायुसञ्चारं कोकिलाख्यासनेन च॥ २३-१०१॥

ऊर्ध्वे हस्तद्वयं कृत्वा तदग्रे पादयोः सुधीः।

वृद्धाङ्गुष्ठद्वयं नाथ शनैः शनैः प्रकारयेत्॥ २३-१०२॥

पद्मासनं समाकृत्य कूर्परोपरि संस्थितः।

अथ वक्ष्ये वीरनाथ आनन्दमन्दिरासनम्॥ २३-१०३॥

यत्कृत्वा अमरो धीरो भवत्येवेह साधकः।

हस्तयुग्मं पाददेशे पादयुग्मं प्रदापयेत्॥ २३-१०४॥

प्रकृत्य दण्डवत् कौल नितम्बाग्रे प्रतिष्ठति।

खञ्जनासनमावक्ष्ये यत्कृत्वा सुस्थिरो भवेत्॥ २३-१०५॥

पृष्ठे पादद्वयं बद्धा हस्तौ भूमौ प्रधारयेत्।

भूमौ हस्तद्वयं नाथ पातयित्वानिलं पिबेत् ॥ २३-१०६ ॥

पृष्ठे पादद्वयं बद्धा खञ्जनेन जयी भवेत्।

अथान्यदासनं वक्ष्ये साधकानां हिताय वै ॥ २३-१०७ ॥

पवनासनरूपेण खेचरो योगिराङ्गवेत्।

स्थित्वा बद्धासने धीरो नाभेरधःकरद्वयम् ॥ २३-१०८ ॥

ऊर्ध्वमुण्डः पिबेद् वायुं निरुद्धेत यमाविले।

अथ सर्पासनं वक्ष्ये वायुपानाय केवलम् ॥ २३-१०९ ॥

शरीरं दण्डवत्तिष्ठेद्रज्जुबद्धस्तु पादयोः।

वायवी कुण्डली देवी कुण्डलाकारमङ्गुले ॥ २३-११० ॥

मण्डिता भूषणाद्यैश्च वक्ष्ये सर्पासनस्थितम्।

निद्रालस्यभयान् त्यक्त्वा रात्रौ कुर्यात्पुनः पुनः ॥ २३-१११ ॥

सर्वान् विघ्नान् वशीकृत्य निद्रादीन् वायुसाधनात्।

अथ वक्ष्ये काकरूपस्कन्धासनमनुत्तमम् ॥ २३-११२ ॥

कलिपापात् प्रमुच्येत वायवीं वशमानयेत्।

निजपादद्वयं बद्धा स्कन्धदेशे च साधकः ॥ २३-११३ ॥

नित्यमेतत् पदद्वन्द्वं भूमौ पुष्टिकरद्वयम् ॥ २३-११४ ॥

इति श्रीरुद्रयामले उत्तरतन्त्रे महातन्त्रोद्दीपने भावासननिर्णये

पाशवकल्पे षड्क्रसारसङ्केते सिद्धमन्त्रप्रकरणे

भैरवीभैरवसंवादे। त्रयोविंशः पटलः ॥ २३ ॥

अथ चतुर्विंशः पटलः

आनन्दभैरवी उवाच

अथ वक्ष्ये महादेव योगशास्त्रार्थनिर्णयम्।

येन विज्ञानमात्रेण षड्क्रग्रन्थिभेदकः ॥ २४-१ ॥

पर्व्वीतिरिक्तदिवसे कुर्यात् श्रीयोगसाधनम्।

कालिकाकुलसर्वस्वं कला कालसमन्वितम् ॥ २४-२ ॥

आसनं विधिना ज्ञानं कोटिकोटिक्रियान्वितम्।

शतलक्षसहस्राणि आसनानि महीतले ॥ २४-३ ॥

स्वर्गे पातालमध्ये तु सम्मुक्तानि महर्षीभिः ।

भेदाभेदक्रमेणैव कुर्यान्नित्यं सदासनम् ॥ २४-४ ॥

तत्प्रकारं च विविधं यत्कृत्वा सोऽमरो भवेत् ।

अमरः सिद्ध इत्याहुरष्टैश्वर्यसमन्वितम् ॥ २४-५ ॥

प्रतिभाति स एवार्थो मूलमन्त्रार्थवेदिनः ।

अमरास्ते प्रशंसन्ति सर्वलोकनिरन्तरम् ॥ २४-६ ॥

देवाः श्रीकामिनीकान्ताः प्रभवन्ति जगत्त्रये ।

कालं हि वशमाकर्तुं नियुक्तो यश्च भावकः ॥ २४-७ ॥

ते सर्वे विचरन्तीह कोटिवर्षशतेषु च ।

तत्तदासननामानि शृणु तत्साधनानि च ॥ २४-८ ॥

येन विज्ञानमात्रेण साक्षादीशस्य भक्तिमान् ।

अथ कूर्मासनं नाथ कृत्वा वायुं प्रपूरयेत् ॥ २४-९ ॥

कामरूपो भवेत् क्षिप्रं कलिकल्मषनाशनम्।

समानासनमाकृत्य लिङ्गाग्रे स्वीयमस्तकम् ॥ २४-१० ॥

नितम्बे हस्तयुगलं भूमौ सङ्कोचितः पतेत्।

कुम्भीरासनमावक्ष्ये वायूनां धारणाय च ॥ २४-११ ॥

तिष्ठेत् कुण्डाकृतिर्भूमौ करौ शीर्षोपरि स्थितौ।

पदोपरि पदं दत्त्वा शीर्षोपरि करद्वयम् ॥ २४-१२ ॥

तिष्ठेत् कुण्डाकृतिर्भूमौ कुम्भीरासनमेव तत्।

अथ मत्स्यासनं पृष्ठे हस्तोपरि कराङ्गुलिः ॥ २४-१३ ॥

पादयुग्मप्रमाणेन वृद्धाङ्गुष्ठस्य योजनम्।

मकरासनमावक्ष्ये वायुपानाय कुम्भयेत् ॥ २४-१४ ॥

पृष्ठे पादद्वयं दत्त्वा हस्ताभ्यां पृष्ठबन्धनम्।

अथ सिंहासनं नाथ कूर्परोपरि जानुनी ॥ २४-१५ ॥

स्थापयित्वा ऊर्ध्वमुखो वायुपानं समाचरेत्।

अथ वक्ष्ये महादेव कुञ्जरासनमुत्तमम् ॥ २४-१६ ॥

करेणैकेन पादाभ्यां भूमौ तिष्ठेत् शिरः करः।

व्याघ्रासनमथो वक्ष्ये क्रोधकालविनाशनम् ॥ २४-१७ ॥

एकपादं शीर्षमध्ये मेरुदण्डोपरि स्थितम्।

भल्लूकासनमावक्ष्ये यत्कृत्वा योगिराड् भवेत् ॥ २४-१८ ॥

नितम्बे च पादगोष्ठी हस्ताभ्यामङ्गुलीयकम्।

अथ कामासनं वक्ष्ये कामसङ्गेन हेतुना ॥ २४-१९ ॥

गरुडासनमाकृत्य कनिष्ठाग्रं स्पृशोद्भवम्।

वर्तुलासनमावक्ष्ये यत्कृत्वा भैरवो भवेत् ॥ २४-२० ॥

आकाशस्थितपादाभ्यां पृष्ठदेशं निबन्धयेत्।

अथ मोक्षासनं वक्ष्ये यत्कृत्वा मोक्षमन्दिरम् ॥ २४-२१ ॥

दक्षहस्तं दक्षपादं केवलं स्थापयेत्सुधीः।

अथ मालासनं नाथ यत्कृत्वा वायवीप्रियः ॥ २४-२२ ॥

शुभयोगं समाप्नोति एकहस्तस्थितो नरः।

अथ दिव्यासनं वक्ष्ये पृष्ठं हस्तेन बन्धयेत् ॥ २४-२३ ॥

एकहस्तमध्यदेशं भूमिहस्तञ्च नासया ।

अर्द्धोदयासनं नाथ सर्वाङ्गं खे नियोजयेत् ॥ २४-२४ ॥

केवलं हस्तयुगलं भूमिमालोक्य नासया ।

अथ चन्द्रासनं वक्ष्ये पादाभ्यां स्वशरीरकम् ॥ २४-२५ ॥

पुनः पुनः धारयेद् यो वायुधारणपूर्वकम् ।

अथ हंसासनं वक्ष्ये शरीरेण पुनः पुनः ॥ २४-२६ ॥

भूमौ सन्ताडयेत् श्वासैः प्राणवायुदृढः सुधीः ।

अथ सूर्यासनं वक्ष्ये पृष्ठात् पादेन बन्धनम् ॥ २४-२७ ॥

पृष्ठे भेदान्वितं पादं तस्य हस्तेन बन्धयेत् ।

अथ योगासनं वक्ष्ये यत्कृत्वा योगिराड् भवेत् ॥ २४-२८ ॥

सर्वाः पादतलद्वन्द्वं स्वाङ्गे बद्धा करद्वयम् ।

गदासनमतो वक्ष्ये गदाकृतिर्वसेद् भुवि ॥ २४-२९ ॥

ऊर्ध्वबाहुर्भवेद्येन कायशोधनहेतुना।

अथ लक्ष्म्यासनं वक्ष्ये लिङ्गाग्रेऽङ्घ्रितलद्वयम्॥ २४-३० ॥

गुह्यदेशे हस्तयुग्मं तलाभ्यां बन्धयेद् भुवि।

अथ कुल्यासनं वक्ष्ये यत्कृत्वा कौलिको भवेत्॥ २४-३१ ॥

एकहस्तं मस्तकस्थोऽधः शीर्षेऽभिन्नगे करम्।

ब्राह्मणासनमावक्ष्ये यत्कृत्वा ब्राह्मणो भवेत्॥ २४-३२ ॥

एकपादमूरौ दत्त्वा तिष्ठेद् दण्डाकृतिर्भुवि।

क्षत्रियासनमावक्ष्ये यत्कृत्वा धनवान् भवेत्॥ २४-३३ ॥

केशेन पादयुगलं बद्धा तिष्ठेदधोमुखः।

अथ वैश्यासनं वक्ष्ये यत्कृत्वा सत्यवान्भवेत्॥ २४-३४ ॥

वृद्धाङ्गुष्ठेन यस्तिष्ठेत् हस्तयुग्मं स्वकोरसि।

अथ शूद्रासनं वक्ष्ये यत्कृत्वा सेवको भवेत्॥ २४-३५ ॥

धृत्वाङ्गुष्ठद्वयं योज्यं नासाग्रपादमध्यके।

अथ जात्यासनं वक्ष्ये येन जातिस्मरो भवेत्॥ २४-३६ ॥

हस्ताङ्घ्रिरयुग्मं भूमौ च गमनागमनं ततः।
पाशवासनमावक्ष्ये कृत्वा पशुपतिर्भवेत्॥ २४-३७ ॥

पृष्ठे हस्तद्वयं दत्त्वा कूर्पराग्रे स्वमस्तकम्।
एतेषां साधनादेव चिरजीवी भवेन्नरः॥ २४-३८ ॥

संवत्सरं साधनाद्वै जीवन्मुक्तो भवेद् ध्रुवम्।
श्रीविद्यासाधनं पश्चात् कथितव्यं तव प्रभो॥ २४-३९ ॥

आसनं योगसिद्ध्यर्थं कायशोधनहेतुना।
इदानीं शृणु देवेश रहस्यं कोमलासनम्॥ २४-४० ॥

योगसिद्धिविचाराय रहस्यं चर्मासनं शुभम्।
अथ नरासनं वक्ष्ये षोडशादिप्रकारकम्॥ २४-४१ ॥

येन साधनमात्रेण योगी भवति साधकः।
प्रकारं षोडशप्रोक्तं मत्कुलागमसम्भवम्॥ २४-४२ ॥

येन साधनमात्रेण साक्षाद्योगी महीतले।

एकमासाद् भवेत्कल्पो द्विमासे द्रुतकल्पनम् ॥ २४-४३ ॥

त्रिमासे योगकल्पः स्याच्चतुर्मासे स्थिराशयः ।

पञ्चमासे सूक्ष्मकल्पे षष्ठमासे विवेकगः ॥ २४-४४ ॥

सप्तमासे ज्ञानयुक्तो भावको भवति ध्रुवम् ।

अष्टमासेऽन्नसंयुक्तो जितेन्द्रियकलेवरः ॥ २४-४५ ॥

नवमे सिद्धिमिलनो दशमे चक्रभेदवान् ।

एकादशे महावीरो द्वादशे खेचरो भवेत् ॥ २४-४६ ॥

इति योगासनस्थश्च योगी भवति साधकः ।

नरासनं यः करोति स सिद्धो नात्र संशयः ॥ २४-४७ ॥

तत्प्रकारं प्रवक्ष्यामि येन सिद्धो भवेत्प्रभो ।

अधोमुखं महादेव नरासनस्य साधने ॥ २४-४८ ॥

करणीयं साधकेन्द्रैर्योगशास्त्रार्थसम्मतैः ।

अक्षीणं यौवनोद्दामं सुन्दरं चारुकुन्तलम् ॥ २४-४९ ॥

लोकानां श्रेष्ठमेवं हि पतितं रणसम्मुखे।

तत्सर्वं हि समानीय मङ्गले वासरे निशि ॥ २४-५० ॥

चन्द्रसूर्यासनं कृत्वा साधयेत्तत्र कौलिकः।

अथान्यत् सम्प्रवक्ष्यामि सर्वसिद्धिप्रकारकम् ॥ २४-५१ ॥

भेकासनं यः करोति स एव योगिनीपतिः।

अथान्यत् सम्प्रवक्ष्यामि यत्कृत्वा योगिराड् भवेत् ॥ २४-५२ ॥

तत्सर्वोत्तरशिरसि स्थित्वा चन्द्रासने जपेत्।

अथान्यत् तत्प्रकारञ्च महाविद्यादिदर्शनात् ॥ २४-५३ ॥

मत्सरे गौरवर्णे च तत्र शैलासने जपेत्।

अथान्यत्तत्प्रकारं च योगिकौलो न संशयः ॥ २४-५४ ॥

यद्येवं मिरयते सोऽपि तदा भद्रासने जपेत्।

तत्तत्साधनकाले च एवं कुर्याद्दने दिने ॥ २४-५५ ॥

नृत्यवाद्यगीतरागभोगोनविंशतौ दिने।

चतुर्दशं न वीक्ष्येत भैरवाणां भयाद्रूदनात् ॥ २४-५६ ॥

मनोनिवेशमात्रेण योगी भवति भैरव।

स्वेच्छासनं समाकृत्य मन्त्रं जपति यो नरः ॥ २४-५७ ॥

महासारो वीतरागः सिद्धो भवति निश्चितम्।

अथान्यत् शवमाहात्म्यं शृणुष्वनावहितो मम ॥ २४-५८ ॥

तत्सर्वं गृहमानीयाच्छाद्य शार्दूलचर्मणा।

तत्र मन्त्री महापूजां कृत्वा प्रविश्य संजपेत् ॥ २४-५९ ॥

पद्मासनस्थस्तस्यैव झटिद् योगी न संशयः ॥ २४-६० ॥

एतत्प्रकाररासनमाशु कृत्वा।

जितेन्द्रियो योगफलार्थविज्ञः।

भवेन्मनुष्यो मम चाज्ञया हि।

सिद्धो गणोऽसौ जगतामधीशः ॥ २४-६१ ॥

मूलखड्गयष्टिपरडितरवारादिना युतम्।

.... भूतसर्पराजव्याघ्रं सद्यो मृतं यजेत् ॥ २४-६२ ॥

यस्य मृत्युर्भवेन्नाथ भैरवस्य सुरापतेः।

रणे सम्मुखयुद्धस्य तदानीय जपं चरेत् ॥ २४-६३ ॥

तत्र कौलासनं कृत्वा अथवा कमलासनम्।

महाविद्यामहामन्त्रं जप्त्वा लिङ्गमवाप्नुयात् ॥ २४-६४ ॥

एतत्सर्वं न गृह्णीयाद् यदीच्छेदात्मनो हितम्।

कुव्याधिमरणं कुष्ठं स्त्रीवश्यं पतितं मृतम् ॥ २४-६५ ॥

दुभीक्षमृतमुन्मत्तमव्यक्तलिङ्गमेव च।

हीनाङ्गं भूचरवृद्धं पलायनपरं तथा ॥ २४-६६ ॥

अन्यद्यो यद् विचारेण हत्त्वा लोकं जपन्ति ये।

ते सर्वे व्याघ्रभक्षा स्युः खादन्ति व्याघ्ररूपिणः ॥ २४-६७ ॥

पर्युषितं तथाश्चस्थमधिकाङ्गं कुकिल्बिषम्।

ब्राह्मणं गोमयं वीरं धामीकं सन्त्यजेत् सुधीः ॥ २४-६८ ॥

स्त्रीजनं योगिनं त्यक्त्वा साधयेद्वीरसाधनम्।

तदा सिद्धो भवेन्मन्त्री आज्ञया मे न संशयः ॥ २४-६९ ॥

तरुणं सुन्दरं शूरं मन्त्रविद्यं समुज्ज्वलम्।

गृहीत्वा जपमाकृत्य सिद्धो भवति नान्यथा ॥ २४-७० ॥

मनुष्यशवहृत्पद्मे सर्वसिद्धिकुलाकुलाः।

तत्र सर्वासनान्येव सिद्ध्यन्ति नात्र संशयः ॥ २४-७१ ॥

अथान्यत्तत्प्रकारं तु यत्कृत्वा योगिराट् भवेत्।

कोमलाद्यासने स्थित्वा धारयन् मारुतं सुधीः ॥ २४-७२ ॥

तत्कोमलासनं वक्ष्ये शृणुष्व मम तद्वचः।

अवृद्धकं मृतं बालं षणमासात् कोमलं परम् ॥ २४-७३ ॥

तद्विभेदं प्रवक्ष्यामि गर्भच्युत महाशवम्।

तद्वि व्याघ्रत्वचारूढं कृत्वा तत्र जपेत् स्थितः ॥ २४-७४ ॥

षणमासानन्तरं यावद्दशमासाच्च पूर्वकम्।

मृतं चारुमुखं बालं गर्भाष्टमपुरःसरम् ॥ २४-७५ ॥

एकहस्ते द्विहस्ते वा चतुर्हस्ते समन्ततः।

विशुद्ध आसने कुर्यात् संस्कारं पूजनं ततः ॥ २४-७६ ॥

पूर्णे पञ्चमवर्षे च साधको वीतभीः स्वयम्।
हीनवीतोपनयनो यो मृतस्तं हि कोमलम् ॥ २४-७७ ॥

गर्भच्युतफलं नाथ शृणु तत्फलसिद्धये।
अणिमाद्यष्टसिद्धिः स्यात् संवत्सरस्य साधनात् ॥ २४-७८ ॥

मृतासने जपेन्मन्त्री महाविद्याममुं शुभम्।
अचिरात्तस्य सिद्धिः स्यान्नात्र कार्या विचारणा ॥ २४-७९ ॥

अथान्यत् शवमाहात्म्यं शृणु सिद्धिश्च साधनात्।
साधको योगिराट् भूत्वा मम पादतले वसेत् ॥ २४-८० ॥

दशसंवत्सरे पूर्णे यो मिरयेत शुभे दिने।
शनौ मङ्गलवारे च तमानीय प्रसाधयेत् ॥ २४-८१ ॥

तत्र वीरासनं कृत्वा यो जपेद् भद्रकालिकाम्।
अथवा बद्धपद्मे च स सिद्धो भवति ध्रुवम् ॥ २४-८२ ॥

अथ भावफलं वक्ष्ये येन शवादिसाधनम्।

अकस्मात् प्राप्तिमात्रेण शवस्य विहितस्य च ॥ २४-८३ ॥

यं पञ्चदशवर्षीयं सुन्दरं पतितं रणे।

तमानीय जपेद्विद्यां निशि वीरासने स्थितः ॥ २४-८४ ॥

शीघ्रमेव सुसिद्धिः स्यात् खेचरी वायुपूरणी।

धारणाशक्तिसिद्धिः स्यात् यः करोतीह साधनम् ॥ २४-८५ ॥

अथ षोडशवर्षीयं सर्वसिद्धिकरं नृणाम्।

भोगमोक्षौ करे तस्य शवेन्द्रस्य च साधनात् ॥ २४-८६ ॥

एवं क्रमेण पञ्चाशद् वर्षीयं सुन्दरं वरम्।

आनीय साधयेद्यस्तु स योगी भवति ध्रुवम् ॥ २४-८७ ॥

शवं रणस्थमानीय साधयेत्सुसमाहितः।

इन्द्रतुल्यो भवेन्नाथ रणस्थशवसाधनात् ॥ २४-८८ ॥

यदि सम्मुखयुद्धे वा शृणु पट्टीशघातनम्।

शवमानीय वीरेन्द्रो जपेद्वीरासनस्थितः ॥ २४-८९ ॥

तत् शवं तु महादेव पूजार्थं निजमन्दिरे।
देवालये निर्णये च स्थापयित्वा जपं चरेत् ॥ २४-९० ॥

तत्र वीरासनं किं वा योनिमुद्रासनादिकम्।
पद्मासनं तथाकृत्य वायुं धृत्वा जपं चरेत् ॥ २४-९१ ॥

मासैकेन भवेद्योगी विप्रो गुणधरः शुचिः।
सूक्ष्मवायुधारणज्ञो जपेद् यौवनगे शवे ॥ २४-९२ ॥

शवसाधनकालेन यद्यत् कर्म करोति हि।
तत्कर्मसाधनादेव योगी स्यादमरो नरः ॥ २४-९३ ॥

आनन्दभैरवी उवाच

कालक्रियादिकं ज्ञात्वा सूक्ष्मानिलनिधारणम्।
साधको विचरेद्धीरो वीराचारविवेचकः ॥ २४-९४ ॥

शवादे रणयातस्य क्रियामाहात्म्यमुत्तमम्।
शृणु सङ्केतभाषाभिः शिवेन्द्रचन्द्रशेखर ॥ २४-९५ ॥

एकहस्ताद्धमाने तु भूम्यधोविधिमन्दिरे।
संस्थाप्य सुशवं नाथ मायादवगतः प्रभो ॥ २४-९६ ॥

एकाहं जगदाधारा आधारान्तर्गता सती।
पतिहीना सूक्ष्मरूपादधरादिचराचरम् ॥ २४-९७ ॥

मदीयं साधकं पुण्यं धर्मकामार्थमोक्षगम्।
प्रकरोमि सदा रक्षां धात्रीरूपा सरस्वती ॥ २४-९८ ॥

केवलं तदभावेन शम्भो योगपरायण।
मग्ना संसारकरणात्त्वयि त्वञ्चाहमेव च ॥ २४-९९ ॥

यद्यत्पदार्थनिकरे तिष्ठसि त्वं सदा मुदा।
तत्रैव संस्थिरा हृष्टा चाहमेव न संशयः ॥ २४-१०० ॥

एतद्भावं त्वं करोषि कस्य हेतोस्तव प्रिया।
वामाङ्गे संस्थिरा नित्यं कामक्रोधविवर्जिता ॥ २४-१०१ ॥

आनन्दभैरव उवाच

किं प्रयोजनमेवं हि शवादीनाञ्च साधनात्।
यदि ते श्रीपदाम्भोजमधून्मत्तो भवेद्यतिः ॥ २४-१०२ ॥

त्रैलोक्यपूजिते भीमे वाग्वादिनीस्वरूपिणी।
शवसाधनमात्रेण केन योगी भवेद्वद ॥ २४-१०३ ॥

आनन्दरस लावण्यमन्द हासमुखाम्बुजे।
योगी भजति योगार्थं केन तत्फलमावद ॥ २४-१०४ ॥

आनन्दभैरवी उवाच

यदि शङ्कर भक्तोऽसि मम जापपरायणः।
तथापि शवभावेन शववत् शवसाधनम् ॥ २४-१०५ ॥

रात्रियोगे प्रकर्त्तव्यं दिवसे न कदाचन।
शवे स्थिरो यो बभूव स भक्तो मे न संशयः ॥ २४-१०६ ॥

मे शवाकृतिमद्रव्यं मम तुष्टिनिबन्धनम्।
ममाज्ञापालने योग्यः कुर्याद् वीरः शवासनम् ॥ २४-१०७ ॥

यद्यहं तत्र गच्छामि तदैव स शिवो भवेत्।

निःशेषत्यागमात्रेण शवत्वं प्रलयं तनोः ॥ २४-१०८ ॥

यः करोति भावराशिं मयि देव्यां महेश्वर।

त्रैलोक्यपूजितायां तु स शिवः शवमाश्रयेत् ॥ २४-१०९ ॥

अधिकारी तु भक्तस्य पालनं परपृष्ठतः।

करोमि कामिनीनाथ सन्देहो नात्र भूतले ॥ २४-११० ॥

यदाहं त्यज्यते गात्रं पशूनां मारणाय च।

तदैते च मृताः सर्वे जीवन्ते केन हेतुना ॥ २४-१११ ॥

तदाहुतिमहाद्रव्यं शवेन्द्रं रणहानिगम्।

आनीय साधयेद्यस्तु स स्थिरो मे सुभक्तिगः ॥ २४-११२ ॥

सदा क्रोधी भवेद्यस्तु स क्रूरो नात्र संशयः।

स कथं वीररात्रौ च साधयेद् विह्वलः शवम् ॥ २४-११३ ॥

भयविह्वलचेता यः स क्रोधी नात्र संशयः।

नास्ति क्रोधसमं पापं पापात् क्षिप्तो भवेत् शवे ॥ २४-११४ ॥

यो भक्तः पापनिर्मुक्तः सिद्धरूपी निराश्रयः।

विवेकी ध्याननिष्ठश्च स्थिरः संसाधयेत् शवम् ॥ २४-११५ ॥

यावत्कालं स्थिरचित्तं न प्राप्नोति जितेन्द्रियः।

तावत्कालं नापि कुर्यात् शवेन्द्रस्यापि साधनम् ॥ २४-११६ ॥

शवमानीय तद्वारे तेनैव परिखन्य च।

तदनात्तद्दिनं यावत् यद्वद्धा व्याप्य साधयेत् ॥ २४-११७ ॥

एवं कृत्वा हविष्याशी महाविद्यादिसाधनम्।

जितेन्द्रियो मुदा कुर्याद् अष्टाङ्गसाधनेन च ॥ २४-११८ ॥

तदष्टाङ्गफलं ह्येतत् यत्कृत्वा सिद्धिभाग् भवेत्।

नाडीमुद्राभेदकञ्च कुलाचारफलान्वितम् ॥ २४-११९ ॥

अष्टाङ्गसाधनादेव सिद्धरूपो महीतले।

पश्चादन्यस्वर्गगामी भवेन्न भूतलं विना ॥ २४-१२० ॥

आदौ भूतलसिद्धिः स्याद्भुवोलोकस्य सिद्धिभाक् ।

जनलोकस्य सिद्धीशस्तपोलोकस्य सिद्धिभाक् ॥ २४-१२१ ॥

सत्यलोकस्य सिद्धीशः पश्चाद् भवति साधकः ।

एवं क्रमेण सिद्धिः स्यात् स्वर्गादीनां महेश्वर ॥ २४-१२२ ॥

अष्टाङ्गसाधनार्थाय देवा भवन्ति भूतले ।

भूतले सिद्धिमाहृत्य गच्छन्ति ब्रह्ममन्दिरे ॥ २४-१२३ ॥

क्रमेणैवं विलीनास्ते अतो भूतलसाधनम् ।

भूतले शवमास्थाय ब्रह्मचारी दिवा शुचिः ॥ २४-१२४ ॥

निशायां पञ्चतत्त्वेन दिवसेऽष्टाङ्गसाधनम् ।

जितेन्द्रियो निवीकारो वित्तवानपरो नरः ॥ २४-१२५ ॥

शवं संसाधयेद्धीरश्चिन्तालस्यविवर्जितः ।

चिन्ताभिर्जायते लोभो लोभात् कामः प्रपद्यते ॥ २४-१२६ ॥

कामाद्भवति सम्मोहो मोहादालस्यसञ्चयः ।

आलस्यदोषजालेन निद्रा भवति तत्क्षणात् ॥ २४-१२७ ॥

महानिद्राविपाकेन मृत्युर्भवति निश्चितम्।

अपक्षनिद्राभङ्गेन क्रोधो भवति निश्चितम्॥ २४-१२८॥

तत्क्रोधाच्चित्तविकलो विकलात् श्वासवर्द्धनः।

वृथायुः क्षयमाप्नोति विस्तरे श्वाससंक्षये॥ २४-१२९॥

बलबुद्धिक्षयं याति बुद्धिहीनो जडात्मकः।

जडभावेन मन्त्राणां जपहीनो भवेन्नरः॥ २४-१३०॥

जपहीने श्वासनाशः श्वासनाशे तनुक्षयम्।

अतस्तनुं समाश्रित्य जपनिष्ठो भवेत् शुचिः॥ २४-१३१॥

अष्टाङ्गधारणेनैव सिद्धो भवति नान्यथा।

अष्टाङ्गलक्षणं वक्ष्ये साक्षात् सिद्धिकरं परम्॥ २४-१३२॥

जन्मकोटिसहस्राणां फलेन कुरुते नरः।

यमेन लभ्यते ज्ञानं ज्ञानात् कुलपतिर्भवेत्॥ २४-१३३॥

यो योगेशः स कुलेशः शिशुभावस्थनिर्मलः।

नियमेन भवेत् पूजा पूजया लभते शिवम् ॥ २४-१३४ ॥

यत्र कल्या ण सम्पूर्णा सम्पूर्णः शुचिरुच्यते।

आसनेन दीर्घजीवी रोगशोकविवर्जितः ॥ २४-१३५ ॥

ग्रन्थिभेदनमात्रेण साधकः शीतलो भवेत्।

प्राणायामेन शुद्धः स्यात् प्राणवायुवशेन च ॥ २४-१३६ ॥

वशी भवति देवेश आत्मारामेऽपि लीयते।

प्रत्याहारेण चित्तं तु चञ्चलं कामनाप्रियम् ॥ २४-१३७ ॥

तत्कामनाविनाशाय स्थापयेत् पदपङ्कजे।

धारणेन वायुसिद्धिरष्टसिद्धिस्ततः परम् ॥ २४-१३८ ॥

अणिमासिद्धिमाप्नोति अणुरूपेण वायुना।

ध्यानेन लभते मोक्षं मोक्षेण लभते सुखम् ॥ २४-१३९ ॥

सुखेनानन्दवृद्धिः स्यादानन्दो ब्रह्मविग्रहः।

समाधिना महाज्ञानी सूर्याचन्द्रमसोर्गतिः ॥ २४-१४० ॥

महाशून्ये लयस्थाने श्रीपदानन्दसागरः।

तत्तरङ्गे मनो दत्त्वा परमार्थविनिर्मले ॥ २४-१४१ ॥

श्रीपादमूतीमाकल्प्य ध्यायेत् कोटिरवीन्दुवत्।

श्रीमूर्तीं कोटिचपलां समुज्ज्वलां सुनिर्मलाम् ॥ २४-१४२ ॥

ध्यायेद्योगी सहस्रारे कोटिसूर्येन्दुमन्दिराम् ॥ २४-१४३ ॥

श्रीविद्यामतिसुन्दरीं त्रिजगतामानन्दपुञ्जेश्वरी।

कोट्यर्कायुत तेजसि प्रियकरीं योगादरीं शाङ्करीम्।

तां मालां स्थिरचञ्चलां गुरुघनां व्यालाचलां केवलां

ध्यायेत् सूक्ष्मसमाधिना स्थिरमतिः सश्रीपतिर्गच्छति ॥ २४-१४४ ॥

इति श्रीरुद्रयामले उत्तरतन्त्रे महातन्त्रोद्दीपने भावनिर्णये

पाशवकल्पे षड्क्रसारसङ्केते योगविद्याप्रकरणे

मन्त्रसिद्धिशक्त्युपाये। भैरवीभैरवसंवादे चतुर्विंशः पटलः

॥ २४ ॥

अथ पञ्चविंशः पटलः

आनन्दभैरव उवाच

वद कान्ते रहस्यं मे तत्त्वावधानपूर्वकम्।

यद् यज्ज्ञात्वा महायोगी प्रविशत्यनलाम्बुजे ॥ २५-१ ॥

यदि स्नेहदृष्टिरस्ति मम ब्रह्मनिरूपणम्।

योगसारं तत्त्वपथं निर्मलं वद योगिने ॥ २५-२ ॥

आनन्दभैरवी उवाच

शृणु प्राणेश वक्ष्यामि योगनाथ क्रियागुरो।

योगाङ्गं योगिनामिष्टं तत्त्वब्रह्मनिरूपणम् ॥ २५-३ ॥

एतत् सृष्टिप्रकारञ्च प्रपालनविधिं तथा।

असंख्यसृष्टिसंहारं वदामि तत्त्वतः शृणु ॥ २५-४ ॥

त्वमेव संहारकरो वरप्रियः प्रधानमेषु त्रितयेषु शङ्कर।

संहारभावं मलभूतिनाशनं प्रधानमाद्यस्य जगत्प्रपालनम् ॥ २५-५ ॥

तत्राधनं मेरुभुजङ्गमङ्गं सृष्टिप्रकारं खलु तत्र मध्यमम्।

तत्पालनञ्चेति मयैव राज्ये संहाररूपं प्रकृतेर्गुणार्थकम् ॥ २५-६ ॥

एतत्त्रयं नाथ भयादिकारणं तन्नाशनाम्ने प्रणवं गुणात्मकम्।

त्रयं गुणातीतमनन्तमक्षरं सम्भाव्य योगी भवतीह साधकः ॥ २५-७ ॥

अव्यक्तरूपात् प्रणवाद्धि सृष्टिस्तल्लीयते व्यक्ततनोः समासा।

सूक्ष्माद्यकारात् प्रतिभान्ति खे सदा प्रणश्यति स्थूलकलान्निरक्षरात् ॥ २५-८ ॥

अतीव चित्रं जगतां विचित्रं नित्यं चरित्रं कथितुं न शक्यते।

हंसाश्रितास्ते भववासिनो जना ज्ञात्वा न देहस्थमुपाश्रयन्ते ॥ २५-९ ॥

देहाधिकारी प्रणवादिदेव मायाश्रितो निद्रित एष कालः ।
प्रलीयते दीर्घपथे च काले तदा प्रणश्यन्ति जगत् स्थिता जनाः ॥ २५-१० ॥
कालो जगद्भक्षक ईशवेशो तरी तु जीर्णा पतिहीनदीना ।
स एव मृत्युवीहितं चराचरं प्रभुञ्जति श्रीरहितं पलायनम् ॥ २५-११ ॥
पञ्चेन्दुतत्त्वेन महेन्द्रसृष्टिः प्रतिष्ठिता यज्ञविधानहेतुना ।
सदैव यज्ञं कुरुते भवार्णवे निःसृष्टिकाले वरयज्ञसाधनम् ॥ २५-१२ ॥
हिताहितं तत्र महार्णवे भयं विलोक्य लोका भयविह्वलाः सदा ।
विशन्ति ते कुत्सितमार्गमण्डले अतो महानारकिबुद्धिहीनाः ॥ २५-१३ ॥
मायामये धर्मकुलानले भवे लीनो हरेर्याति पथानुसारी ।
मिरयेत कालानलतुल्यमृत्युना कथं तु योगी कथमेव साधकः ॥ २५-१४ ॥
यः साधकः प्रेम--कलासुभक्त्या स एव मूर्खो यदि याति संसृतौ ।
संसारहीनः प्रियचारुकाल्याः सिद्धो भवेत् कामदचक्रवर्ती ॥ २५-१५ ॥
वसेन्न सिद्धो गृहीणीसमृद्ध्यां महाविपद्दुःखविशोषिकायाम् ।
यदीह काले प्रकरोति वासनां तदा भवेन्मृत्युरतीव निश्चितम् ॥ २५-१६ ॥
कृपावलोक्यं वदनारविन्दं तदैव हे नाथ ममैव चेद्यदि ।
सदैव यः साधुगणाश्रितो नरो ध्यात्वा निगूढमतिभागगद्वतः ॥ २५-१७ ॥
स एव साधुः प्रकृतेर्गुणाश्रितः कृती वशी वेदपुराणवक्ता ।
सत्त्वं महाकाल इतीह चाहं प्रणिश्चयं ते कथितं श्रिये मया ॥ २५-१८ ॥
गुणेन भक्तेन्द्रगणाधिकानां साक्षात् फलं योगजपाख्यसङ्गतिम् ।
अष्टाङ्गभेदेन शृणुष्व कामपेरमाय भावाय जयाय वक्ष्ये ॥ २५-१९ ॥

मायादिकं यः प्रथमं वशं नयेत् स एव योगी जगतां प्रतिष्ठितः।
रविप्रकारं यमवासनावशे शृणुष्व तं कालवशार्थकेवलम् ॥ २५-२० ॥
सर्वत्र कामादिकमाशु जित्वा जेतुं समर्थो यमकर्मसाधकः।
कामं तथा क्रोधमतीव लोभं मोहं मदं मात्सरितं सुदुष्टकृतम् ॥ २५-२१ ॥
अतो मया द्वादश शब्द घातकं वशं समाकृत्य महेन्द्रतुल्यम्।
सर्वत्र वायोर्वशकारणाय करोति योगी सचलान्यथा भवेत् ॥ २५-२२ ॥
अहिंसनं सत्यसुवाक्यसुप्रियमस्तेयभावं कुरुते वसिष्ठवत्।
सुब्रह्मचर्यं सुदृढार्जवं सदा क्षमाधृतिं सेवसुसूक्ष्मवायुनः ॥ २५-२३ ॥
तथा मिताहारमसंशयं मनः शौचं प्रपञ्चार्थविवर्जनं प्रभो।
करोति यः साधकचक्रवर्ती वाद्योत्सवाज्ञानविवर्जनं सदा ॥ २५-२४ ॥
वशी यमद्वादशसंख्ययेति करोति चाष्टाङ्गफलार्थसाधनम्।
वरानना श्रीचरणारविन्दं सत्त्वादशाच्छन्नत्रिनेत्रगोचरम् ॥ २५-२५ ॥
तपश्च सन्तोषमनस्थिरं सदा आस्तिक्यमेवं द्विजदानपूजनम्।
नितान्तदेवार्चनमेव भक्त्या सिद्धान्तशुद्धश्रवणं च ह्रीर्मतिः ॥ २५-२६ ॥
जपोहुतं तर्पणमेव सेवनं तद्भावनं चेष्टनमेव नित्यम्।
इतीह शास्त्रे नियमाश्चतुर्दशा भक्तिक्रियामङ्गलसूचनानि ॥ २५-२७ ॥
पूर्वोक्तयोन्यासनमेव सत्यं भेकासनं बद्धमहोत्पलासनम्।
वीरासनं भद्रसुभकासनं च पूर्वोक्तमेवासनमाशु कुर्यात् ॥ २५-२८ ॥
सर्वाणि तन्त्राणि कृतानि नाथ सूक्ष्माणि नालं वशहेतुना मया।
तथापि मूढो यदि वायुपानमाहृत्य योनौ भ्रमतीह पातकी ॥ २५-२९ ॥

प्राणानिलानन्दवशेन मत्तो गजेन्द्रगामी पुरुषोत्तमं स्मृतम्।
तस्यैव सेवानिपुणो भवेद्वशी ब्रह्माण्डलोकं परिपाति यो बली ॥ २५-३० ॥
वदामि देवादिसुरेश्वर प्रभो सूक्ष्मानिलं प्राणवशेन धारयेत्।
सिद्धो भवेत् साधकचक्रवर्ती सर्वान्तरस्थं परिपश्यति प्रभुम् ॥ २५-३१ ॥
आनन्दभैरव उवाच
वद कान्ते महाब्रह्मज्ञानं सर्वत्र शोभनम्।
येन वायुवशं कृत्वा खेचरो भूभृतां पतिः ॥ २५-३२ ॥
साधको ब्रह्मरूपी स्यात् ब्रह्मज्ञानप्रसादतः।
ब्रह्मज्ञानात् परं ज्ञानं कुत्रास्ति वद सुन्दरि ॥ २५-३३ ॥
आनन्दभैरवी उवाच
शृणुष्व योगिनां नाथ धर्मज्ञो ब्रह्मसञ्ज्ञक।
अज्ञानध्वान्तमोहानां निर्मलं ब्रह्मसाधनम् ॥ २५-३४ ॥
ब्रह्मज्ञानसमो धर्मो नान्यधर्मो विधीयते।
यदि ब्रह्मज्ञानधर्मी स सिद्धो नात्र संशयः ॥ २५-३५ ॥
कोटिकन्याप्रदानेन कोटिजापेन किं फलम्।
ब्रह्मज्ञानसमो धर्मो नान्यधर्मो विधीयते ॥ २५-३६ ॥
सरोवरसहस्रेण कोटिहेमाचलेन च।
कोटिब्राह्मणभोज्येन कोटितीर्थेन किं फलम् ॥ २५-३७ ॥
कामरूपे महापीठे साधकैर्लभ्यते यदि।
ब्रह्मज्ञानसमो धर्मो नान्यधर्मो विधीयते ॥ २५-३८ ॥

ब्रह्मज्ञानं तु द्विविधं प्राणायामजमव्ययम्।

भक्तिवाक्यं शब्दरसं स्वरूपं ब्रह्मणः पथम्॥ २५-३९॥

प्राणायामं तु द्विविधं सुगर्भञ्च निगर्भकम्।

जपध्यानं सगर्भं तु तदा युक्तं निगर्भकम्॥ २५-४०॥

अव्ययालक्षणाक्रान्तं प्राणायामं परात् परम्।

ब्रह्मज्ञानेन जानाति साधको विजितेन्द्रियः॥ २५-४१॥

तत्प्रकारद्वयं नाथ मालावृत्तिं जपक्रमम्।

मालावृत्तिद्वादशकं जपक्रमं तु षोडश॥ २५-४२॥

नासिकायां महादेव लक्षणत्रयमनुत्तमम्।

पूरकं कुम्भकं तत्र रेचकं देवतात्रयम्॥ २५-४३॥

एतेषामप्यधिष्ठाने ब्रह्मविष्णुशिवाः प्रजाः।

त्रिवेणी सङ्गमे यान्ति सर्वपापापहारकाः॥ २५-४४॥

ईडा च भारती गङ्गा पिङ्गला यमुना मता।

ईडापिङ्गलयोर्मध्ये सुषुम्ना च सरस्वती॥ २५-४५॥

त्रिवेणीसङ्गमो यत्र तीर्थराजः स उच्यते।

त्रिवेणीसङ्गमे वीरश्चालयेत्तान् पुनः पुनः॥ २५-४६॥

सर्वपापाद् विनिर्मुक्तः सिद्धो भवति नान्यथा।

पुनः पुनः भ्रामयित्वा महातीर्थे निरञ्जने॥ २५-४७॥

वायुरूपं महादेवं सिद्धो भवति नान्यथा।

चन्द्रसूर्यात्मिकामध्ये वह्निरूपे महोज्ज्वले॥ २५-४८॥

ध्यात्वा कोटि(रवि)करं कुण्डलीकिरणं वशी।

त्रिवारभ्रमणं वायोरुत्तमाधममध्यमाः ॥ २५-४९ ॥

यत्र यत्र गतो वायुस्तत्र तत्र त्रयं त्रयम्।

इडादेवी च चन्द्राख्या सूर्याख्या पिङ्गला तथा ॥ २५-५० ॥

सुषुम्ना जननी मुख्या सूक्ष्मा पङ्कजतन्तुवत्।

सुषुम्ना मध्यदेशे च वज्राख्या नाडिका शुभा ॥ २५-५१ ॥

तत्र सूक्ष्मा चित्रिणी च तत्र श्रीकुण्डलीगतिः।

तया सङ्गाह्य तं नाड्या षट्पदं सुमनोहरम् ॥ २५-५२ ॥

ध्यानगम्यापरं ज्ञानं षट्पदं शक्तिसंयुतम्।

ब्रह्मा विष्णुश्च रुद्रश्च ईश्वरश्च सदाशिवः ॥ २५-५३ ॥

ततः परशिवो नाथ षट्पदाः परिकीर्तिताः।

डाकिनी राकिणी शक्तिर्लाकिनी काकिनी तथा ॥ २५-५४ ॥

साकिनी तत्र षट्पदे शक्तयः षट्पदान्विताः।

मूलाधारं स्वाधिष्ठानं मणिपूरं सुपङ्कजम् ॥ २५-५५ ॥

अनाहतं विशुद्धाख्यमाज्ञाचक्रं महोत्पलम्।

आज्ञाचक्रादिमध्ये तु चन्द्रं शीतलतेजसम् ॥ २५-५६ ॥

प्रपतन्तं मूलपद्मे तं ध्यात्वा पूरकानिलम्।

यावत्कालं स्थैर्यगुणं तत्कालं कुम्भकं स्मृतम् ॥ २५-५७ ॥

पिङ्गलायां प्रगच्छन्तं रेचकं तं वशं नयेत्।

अङ्गुष्ठैकपर्वणा च दक्षनासापुटं वशी ॥ २५-५८ ॥

धृत्वा षोडशवारेण प्रणवेन जपं चरेत्।

एतत्पूरकमाकृत्य कुर्यात्कुम्भकमद्भुतम् ॥ २५-५९ ॥

चतुःषष्टिप्रणवेन जपं ध्यानं समाचरेत्।

कुम्भकानन्तरं नाथ रेचकं कारयेद् बुधः ॥ २५-६० ॥

द्वात्रिंशद्वारजापेन मूलेन प्रणवेन वा।

द्विनासिकापुटं बद्धा कुम्भकं सर्वसिद्धिदम् ॥ २५-६१ ॥

कनिष्ठानामिकाभ्यां तु वाममङ्गुष्ठदक्षिणम्।

पुनर्दक्षिणनासागेर वायुमापूरयेद् बुधः ॥ २५-६२ ॥

मनुषोडशजापेन कुम्भयेत् पूर्ववत्ततः।

ततो वामे रेचकञ्च द्वात्रिंशत्प्रणवेन तु ॥ २५-६३ ॥

पुनर्वामेन सम्पूर्य षोडशप्रणवेन तु।

पुनर्दक्षिणनासाग्रे द्वादशाङ्गुलमानतः ॥ २५-६४ ॥

कुम्भयित्वा रेचयेद्यः सर्वत्र पूर्ववत् प्रभो।

प्राणायामत्रयेणैव प्राणायामैकमुत्तमम् ॥ २५-६५ ॥

द्विवारं मध्यमं प्रोक्तं मध्यमं चैकवारकम्।

त्रिकालं कारयेद्यत्नात् अनन्तफलसिद्धये ॥ २५-६६ ॥

प्रातर्मध्याह्नकाले च सायह्ने नियतः शुचिः।

जपध्यानादिभिर्मु(र्यु)क्तं सगर्भं यः करोति हि ॥ २५-६७ ॥

मासात् सल्लक्षणं प्राप्य षण्मासे पवनासनः।

तालुमूले समारोप्य जिह्वाग्रं योगसिद्धये ॥ २५-६८ ॥

त्रिकाले सिद्धिमाप्नोति प्राणायामेन षोडश।
सदाभ्यासी वशीभूत्वा पवनं जनयेत् पुमान्॥ २५-६९॥
षण्मासाभ्यन्तरे सिद्धिरिति योगार्थनिर्णयः।
योगेन लभ्यते सर्वं योगाधीनमिदं जगत्॥ २५-७०॥
तस्माद् योगं परं कार्यं यदा योगी तदा सुखी।
बिना योगं न सिद्धेऽपि कुण्डली परदेवता॥ २५-७१॥
अथ योगं सदा कुर्यात् ईश्वरीपाददर्शनात्।
योगयोगाद् भवेन्मोक्ष इति योगार्थनिर्णयः॥ २५-७२॥
मन्त्रसिद्धीच्छुको यो वा सैव योगं सदाभ्यसेत्।
मात्रावृत्तिं प्रवक्ष्यामि काकचञ्चुपुटं तथा॥ २५-७३॥
सूक्ष्मवायु भक्षणं तत् चन्द्रमण्डलचालनम्।
त्र्यावृत्तिञ्चैव विविधं तन्मध्ये उत्तमं त्रयम्॥ २५-७४॥
वर्णं सचन्दं संयुक्तं मूलं त्र्यक्षरमेव वा।
जानुजङ्घामध्यदेशे तत्तत्सर्वासनस्थितः॥ २५-७५॥
वामहस्ततालुमूलं भ्रामयेद् द्वादशक्रमात्।
द्वादशक्रमशः कुर्यात् प्राणायामं हि पूर्ववत्॥ २५-७६॥
मात्रावृत्तिक्रमेणैव जपमष्टसहस्रकम्।
प्राणायामद्वादशैकैर्भवेत्तदष्टसहस्रकम्।
कृत्वा सिद्धीश्वरो नाम निष्पापी चैकमासतः॥ २५-७७॥
त्रिसन्ध्यं कारयेद्यत्नाद् ब्रह्मज्ञानी निरञ्जनः।

भवतीति न सन्देहः सदाभ्यासी हि योगिराट् ॥ २५-७८ ॥

योगाभ्यासाद् भवेन्मुक्तो योगाभ्यासात् कुलेश्वरः ।

योगाभ्यासाच्च संन्यासी ब्रह्मज्ञानी निरामयः ॥ २५-७९ ॥

सदाभ्यासाद् भवेद्योगी सदाभ्यासात् परन्तपः ।

सदाभ्यासात् पापमुक्तो विधिविद्याशकृत् शकृत् ॥ २५-८० ॥

काकचञ्चुपुटं कृत्वा पिबेद्वायुमहनीशम् ।

सूक्ष्मवायुक्रमेणैव सिद्धो भवति योगिराट् ॥ २५-८१ ॥

बद्धपद्मासनं कृत्वा योगिमुद्रां विभाव्य च ।

मूले सम्पूरयेद् वायुं काकचञ्चुपुटेन तु ॥ २५-८२ ॥

मूलमाकुञ्च्य सर्वत्र प्राणायामे मनोरमे ।

प्रबोधयेत् कुण्डलिनीं चैतन्यां चित्स्वरूपिणीम् ॥ २५-८३ ॥

ओष्ठाधरकाकतुलं दन्ते दन्ताः प्रगाढकम् ।

बद्धा वा यद् यजेद् योगी जिह्वां नैव प्रसारयेत् ॥ २५-८४ ॥

राजदन्तयुगं नाथ न स्पृशेज्जिह्वया सुधीः ।

काकचञ्चुपुटं कृत्वा बद्धा वीरासने स्थितः ॥ २५-८५ ॥

तालुजिह्वामूलदेशे चान्यजिह्वां प्रयोजयेत् ।

तदुद्धूतामृतरसं काकचञ्चुपुटे पिबेत् ॥ २५-८६ ॥

यः काकचञ्चुपुटके सूक्ष्मवायुप्रवेशनम् ।

करोति स्तम्भनं योगी सोऽमरो भवति ध्रुवम् ॥ २५-८७ ॥

एतद्योगप्रसादेन जीवन्मुक्तस्तु साधकः ।

जराव्याधिमहापीडारहितो भवति क्षणात् ॥ २५-८८ ॥

अथवा मात्रया कुर्यात् षोडशस्वरसम्पुटम्।

स्वमन्त्रं प्रणवं वापि जप्त्वा योगी भवेन्नरः ॥ २५-८९ ॥

अथवा वर्णमालाभिः पुटितं मूलमन्त्रकम्।

मालासंख्याक्रमेणैव जप्त्वा कालवशं नयेत् ॥ २५-९० ॥

वदने नोच्चरेद्वर्णं वाञ्छाफलसमृद्धये।

केवल जिह्वाया जप्यं कामनाफलसिद्धये ॥ २५-९१ ॥

नाभौ सूर्यो वह्निरूपी ललाटे चन्द्रमास्तथा।

अग्निशिखास्पर्शनेन गलितं चन्द्रमण्डलम् ॥ २५-९२ ॥

तत्परामृतधाराभिः दीप्तिमाप्नोति भास्करः।

सन्तुष्टः पाति सततं पूरकेण च योगिनाम् ॥ २५-९३ ॥

ततः पूरकयोगेन अमृतं श्रावयेत् सुधीः।

कुर्यात्प्रज्वलितं वह्निं रेचकेन वराग्निना ॥ २५-९४ ॥

अथ मौनजपं कृत्वा ततः सूक्ष्मानिलं मुदा।

सहस्रारे गुरुं ध्यात्वा योगी भवति भावकः ॥ २५-९५ ॥

प्राणवायुस्थिरो यावत् तावन्मृत्युभयं कुतः।

ऊर्ध्वरेता भवेद्यावत्तावत्कालभयं कुतः ॥ २५-९६ ॥

यावद्विन्दुः स्थितो देहे विधुरूपी सुनिर्मलः।

सदागलत्सुधाव्याप्तस्तावन्मृत्युभयं कुतः ॥ २५-९७ ॥

आनन्दभैरव उवाच

वद कान्ते कुलानन्दरसिके ज्ञानरूपिणि।

सर्वतेजोऽग्रदेवेन येन सिद्धो भवेन्नरः ॥ २५-९८ ॥

महामृता खेचरी च सर्वतत्त्वस्वरूपिणी।

कीदृशी शाङ्करीविद्या श्रोतुमिच्छामि तत्क्रियाम् ॥ २५-९९ ॥

अध्यात्मविद्यायोगेशी कीदृशी भवितव्यता।

कीदृशी परमा देवी तत्प्रकारं वदस्व मे ॥ २५-१०० ॥

आनन्दभैरवी उवाच

यस्य नाथ मनस्थैर्यं महासत्त्वे सुनिर्मले।

भक्त्या सम्भावनं यत्र विनावलम्बनं प्रभो ॥ २५-१०१ ॥

यस्या मनश्चित्तवशं स्वमिन्द्रिय।

स्थिरा स्वदृष्टिर्जगदीश्वरीपदे।

न खेन्दुशोभे च विनावलोकन।

वायुः स्थिरो यस्य बिना निरोधनम् ॥ २५-१०२ ॥

त एव मुद्रा विचरन्ति खेचरी पापाद्विमुक्ताः प्रपिबन्ति वायुम्।

यथा हि बालस्य च तस्य वेष्टी निद्राविहीनाः प्रतियान्ति निद्राम् ॥ २५-१०३ ॥

पथापथज्ञानविवर्जिता ये धर्मार्थकामाद्वि विहीनमानसाः।

विनावलम्बं जगतामधीश्वर एषैव मुद्रा विचरन्ति शाङ्करी ॥ २५-१०४ ॥

ज्ञाने साध्यात्मविद्यार्थं जानाति कुलनायकम्।

अध्याज्ञाचक्रपद्मस्थं शिवात्मानं सुविद्यया ॥ २५-१०५ ॥

अध्यात्मज्ञानमात्रेण सिद्धो योगी न संशयः।

षड्भेदको यो हि अध्यात्मज्ञः स उच्यते ॥ २५-१०६ ॥

अध्यात्मशास्त्रसङ्केतमात्मना मण्डितं शिवम्।

कोटिचन्द्राकृतिं शान्तिं यो जानाति षडम्बुधे ॥ २५-१०७ ॥

स ज्ञानी सैव योगी स्यात् सैव देवो महेश्वरः।

स मां जानाति हे कान्त विस्मयो नास्ति शङ्कर ॥ २५-१०८ ॥

मम सर्वात्मकं रूपं जगत्स्थावरजङ्गमम्।

सृष्टिस्थितिप्रलयं यो जानाति स योगिराट् ॥ २५-१०९ ॥

अध्यात्मविद्यां विज्ञाप्य नानाशास्त्रं प्रकाशितम्।

तच्छास्त्रजालयुग्मा ये तेऽध्यात्मज्ञाः कथं नराः ॥ २५-११० ॥

त्रिदण्डी स्यात्सदाभक्तो वेदाभ्यासपरः कृती।

वेदादुद्भवशास्त्राणि त्यक्त्वा मां भावयेद्यदि ॥ २५-१११ ॥

वेदाभ्यासं समाकृत्य नानाशास्त्रार्थनिर्णयम्।

समुत्पन्नां महाशक्तिं समालोक्य भजेद्यतिः ॥ २५-११२ ॥

सर्वत्र व्यापिकां शक्तिं कामरूपां निराश्रयाम्।

व्यक्ताव्यक्तां स्थिरपदां वायवीं मां भजेद्यतिः ॥ २५-११३ ॥

यस्या आनन्दमतुलं ज्ञानं यस्य फलाफलम्।

योगिनां निश्चयज्ञानमेकमेव न संशयः ॥ २५-११४ ॥

यस्याः प्रभावमात्रेण तत्त्वचिन्तापरो नरः।

तामेव परमां देवीं सर्पराजसु कुण्डलीम् ॥ २५-११५ ॥

तामेव वायवीं शक्तिं सूक्ष्मरूपां स्थिराशयाम्।

आनन्दरसिकां गौरीं ध्यायेत् श्वासनिवासिनीम् ॥ २५-११६ ॥

आनन्दं ब्रह्मणो रूपं तत्त्वदेहे व्यवस्थितम्।

तस्याभिव्यञ्जकं द्रव्यं योगिभिः परिपीयते ॥ २५-११७ ॥

तद्रव्यस्थां महादेवीं नीलोत्पलदलप्रभाम्।

मानवीं परमां देवीमष्टादशभुजैर्युताम् ॥ २५-११८ ॥

कुण्डलीं चेतनाकान्तिं चैतन्यां परदेवताम्।

आनन्दभैरवीं नित्यां घोरहासां भयानकाम् ॥ २५-११९ ॥

तामेव परमां देवीं सर्ववायुवशङ्करीम्।

मदिरासिन्धुसम्भूतां मत्तां रौद्रीं वराभयाम् ॥ २५-१२० ॥

योगिनीं योगजननीं ज्ञानिनां मोहिनीसमाम्।

सर्वभूतसर्वपक्षस्थितिरूपां महोज्ज्वलाम् ॥ २५-१२१ ॥

षड्भेदिकां सिद्धिं तासां नित्यां मतिस्थिताम्।

विमलां निर्मलां ध्यात्वा योगी मूलाम्बुजे यजेत् ॥ २५-१२२ ॥

एतत्पटलपाठे तु पापमुक्तो विभाकरः।

यथोद्भूतध्वरेता धर्मज्ञो विचरेत् ज्ञानसिद्धये ॥ २५-१२३ ॥

एतत्क्रियादर्शनेन ज्ञानी भवति साधकः।

ज्ञानादेव हि मोक्षः स्यान्मोक्षः समाधिसाधनः ॥ २५-१२४ ॥

यदुद्धरति वायुश्च धारणाशक्तिरेव च।

तन्मन्त्रं वर्द्धयित्वा प्राणायामं समाचरेत् ॥ २५-१२५ ॥

प्राणायामात् परं नास्ति पापराशिक्षयाय च।

सर्वपापक्षये याते किन्न सिद्ध्यति भूतले ॥ २५-१२६ ॥

प्राणवायुं महोग्रं तु महत्तेजोमयं परम्।

प्राणायामेन जित्वा च योगी मत्तगजं यथा ॥ २५-१२७ ॥

प्राणायामं विना नाथ कुत्र सिद्धो भवेन्नरः।

सर्वसिद्धिक्रियासारं प्राणायामं परं स्मृतम् ॥ २५-१२८ ॥

प्राणायामं त्रिवेणीस्थं यः करोति मुहुर्मुहुः।

तस्याष्टाङ्गसमृद्धिः स्याद्योगिनां योगवल्लभः ॥ २५-१२९ ॥

इति श्रीरुद्रयामले उत्तरतन्त्रे महातन्त्रोद्दीपने भावनिर्णये पाशवकल्पे षड्क्रसारसङ्केते

सिद्धमन्त्रप्रकरणे प्राणायामोल्लासे भैरवीभैरवसंवादे पञ्चविंशः पटलः ॥ २५ ॥

अथ षड्विंशः पटलः

आनन्दभैरवी उवाच

शृणु प्राणेश सकलं प्राणायामनिरूपणम्।

प्राणायामे जपं ध्यानं तत्त्वयुक्तं वदामि तत् ॥ २६-१ ॥

प्रकारयेयमुल्लासं प्राणायामेषु शोभितम्।

देवताविधिविष्ण्वीशास्ते तु मध्यममध्यमाः ॥ २६-२ ॥

रजस्तमोगुणं नाथ सत्त्वे संस्थाप्य यत्नतः।

कामक्रोधादिकं त्यक्त्वा योगी भवति योगवित् ॥ २६-३ ॥

रजोगुणं नृपाणां तु तमोगुणमतीव च।
अधिकं तु पशूनां हि साधूनां सत्त्वमेव च ॥ २६-४ ॥
सत्त्वं विष्णुं वेदरूपं निर्मलं द्वैतवजीतम्।
आत्मोपलब्धिविषयं त्रिमूतीमूलमाश्रयेत् ॥ २६-५ ॥
सत्त्वगुणाश्रयादेव निष्पापी सर्वसिद्धिभाक्।
जितेन्द्रियो भवेत् शीघ्रं ब्रह्मचारिव्रतेन च ॥ २६-६ ॥
प्राणवायुवशेनापि वशीभूताश्चराचराः।
तस्यैव कारणे नाथ जपं ध्यानं समाचरेत् ॥ २६-७ ॥
वक्ष्यामि तत्प्रकारं जपध्यानं विधिद्वयम्।
एतत्करणमात्रेण योगी स्यान्नात्र संशयः ॥ २६-८ ॥
जपं च त्रिविधं प्रोक्तं व्यक्ताव्यक्तातिसूक्ष्मगम्।
व्यक्तं वाचिकमुपांशुमव्यक्तं सूक्ष्ममानसम् ॥ २६-९ ॥
तत्र ध्यानं प्रवक्ष्यामि प्रकारमेकविंशतिम्।
ध्यानेन जपसिद्धिः स्यात् जपात् सिद्धिर्न संशयः ॥ २६-१० ॥
आदौ विद्यामहादेवीध्यानं वक्ष्यामि शङ्कर।
एषा देवी कुण्डलिनी यस्या मूलाम्बुजे मनः ॥ २६-११ ॥
मनः करोति सर्वाणि धर्मकर्माणि सर्वदा।
यत्र गच्छति स श्रीमान् तत्र वायुश्च गच्छति ॥ २६-१२ ॥
अतो मूले समारोप्य मानसं वायुरूपिणम्।
द्वादशाङ्गुलकं बाह्ये नासाग्रे चावधारयेत् ॥ २६-१३ ॥

मनःस्थं रूपमाकल्प्य मनोधर्मं मुहुर्मुहुः ।

मनस्तत् सदृशं याति गतिर्यत्र सदा भवेत् ॥ २६-१४ ॥

मनोविकाररूपं तु एकमेव न संशयः ।

अज्ञानिनां हि देवेश ब्रह्मणो रूपकल्पना ॥ २६-१५ ॥

अव्यक्तं ब्रह्मरूपं हि तच्च देहे व्यवस्थितम् ।

धर्मकर्मविनिर्मुक्तं मनोगम्यं भजेद्यतिः ॥ २६-१६ ॥

पद्मं चतुर्दलं मूले स्वर्णवर्णं मनोहरम् ।

तत्कणीकामध्यदेशे स्वयम्भूवेष्टितां भजेत् ॥ २६-१७ ॥

कोटिसूर्यप्रतीकाशां सुषुम्नारन्ध्रगामिनीम् ।

ऊर्ध्वं गलत्सुधाधारामण्डितां कुण्डलीं भजेत् ॥ २६-१८ ॥

स्वयम्भूलिङ्गं परमं ज्ञानं चिरविवर्द्धनम् ।

सूक्ष्मातिसूक्ष्ममाकाशं कुण्डलीजडितं भजेत् ॥ २६-१९ ॥

पूर्वोक्तयोगपटलं तत्र मूले विभावयेत् ।

कुण्डलीध्यानमात्रेण षड्भेदको भवेत् ॥ २६-२० ॥

ध्यायेद् देवीं कुण्डलिनीं परापरगुरुप्रियाम् ।

आनन्दां भुवि मध्यस्थां योगिनीं योगमातरम् ॥ २६-२१ ॥

कोटिविद्युलताभासां सूक्ष्मातिसूक्ष्मवर्त्मगाम् ।

ऊर्ध्वमार्गव्याचलन्तीं प्रथमारुणविग्रहाम् ॥ २६-२२ ॥

प्रथमोद्गमने कौलीं ज्ञानमार्गप्रकाशिकाम् ।

प्रति प्रयाणे प्रत्यक्षाममृतव्याप्तविग्रहाम् ॥ २६-२३ ॥

धर्मोदयां भानुमतीं जगत्स्थावरजङ्गमाम्।
सर्वान्तस्थां निवीकल्पाञ्चैतन्यानन्दनिर्मलाम्॥ २६-२४॥
आकाशवाहिनीं नित्यां सर्ववर्णस्वरूपिणीम्।
महाकुण्डलिनीं ध्येयां ब्रह्मविष्णुशिवादिभिः॥ २६-२५॥
प्रणवान्तःस्थितां शुद्धांशुद्धज्ञानाश्रयां शिवाम्।
कुलकुण्डलिनीं सिद्धिं चन्द्रमण्डलभेदिनीम्॥ २६-२६॥
मूलाम्भोजस्थितामाद्यां जगद्योनिं जगत्प्रियाम्।
स्वाधिष्ठानादिपद्मस्थां सर्वशक्तिमयीं पराम्॥ २६-२७॥
आत्मविद्यां शिवानन्दां पीठस्थामतिसुन्दरीम्।
सर्पाकृतिं रक्तवर्णां सर्वरूपविमोहिनीम्॥ २६-२८॥
कामिनीं कामरूपस्थां मातृकामात्मदायिनीम्।
कुलमार्गानन्दमयीं कालीं कुण्डलिनीं भजेत्॥ २६-२९॥
इति ध्यात्वा मूलपद्मे निर्मले योगसाधने।
धर्मोदये ज्ञानरूपीं साधयेत् परकुण्डलीम्॥ २६-३०॥
कुण्डलीभावनादेव खेचराद्यष्टसिद्धिभाक्।
ईश्वरत्वमवाप्नोति साधको भूपतिर्भवेत्॥ २६-३१॥
योगाभ्यासे भावसिद्धौ स्मृतो वायुर्महोदयः।
प्राणानामादुनीवार्यो यत्नेन तं प्रचालयेत्॥ २६-३२॥
प्रतिक्षणं समाकृष्य मूलपद्मस्थ कुण्डलीम्।
तदा प्राणमहावायुर्वशी भवति निश्चितम्॥ २६-३३॥

ये देवाश्चैव ब्रह्माण्डे क्षेत्रे पीठे सुतीर्थके।
शिलायां शून्यगे नाथ सिद्धाः स्युः प्राणवायुना ॥ २६-३४ ॥
ब्रह्माण्डे यानि संसन्ति तानि सन्ति कलेवरे।
ते सर्वे प्राणसंलग्नाः प्राणातीतं निरञ्जनम् ॥ २६-३५ ॥
यावत्प्राणः स्थितो देहे तावन्मृत्युभयं कुतः।
गते प्राणे समायान्ति देवताश्चेतनास्थिताः ॥ २६-३६ ॥
सर्वेषां मूलभूता सा कुण्डली भूतदेवता।
वायुरूपा पाति सर्वमानन्दचेतनामयी ॥ २६-३७ ॥
जगतां चेतनारूपी कुण्डली योगदेवता।
आत्ममनःसमायुक्ता ददाति मोक्षमेव सा ॥ २६-३८ ॥
अतस्तां भावयेन्मन्त्री भावज्ञानप्रसिद्धये।
भवानीं भोगमोक्षस्थां यदि योगमिहेच्छसि ॥ २६-३९ ॥
वायुरोधनकाले च कुण्डली चेतनामयी।
ब्रह्मरन्ध्रावधि ध्येया योगिनं पाति कामिनी ॥ २६-४० ॥
वायुरूपां परां देवीं नित्यां योगेश्वरी जयाम्।
निर्वीकल्पां त्रिकोणस्थां सदा ध्यायेत् कुलेश्वरीम् ॥ २६-४१ ॥
अनन्तां कोटिसूर्याभां ब्रह्मविष्णुशिवात्मिकाम्।
अनन्तज्ञाननिलयां यां भजन्ति मुमुक्षवः ॥ २६-४२ ॥
अज्ञानतिमिरे घोरे सा लग्ना मूढचेतसि।
सुप्ता सर्पासना मौला पाति साधकमीश्वरी ॥ २६-४३ ॥

ईश्वरीं सर्वभूतानां ज्ञानाज्ञानप्रकाशिनीम्।
धर्माधर्मफलव्याप्तां करुणामयविग्रहाम् ॥ २६-४४ ॥
नित्यां ध्यायन्ति योगीन्द्राः काञ्चनाभाः कलिस्थिताः।
कुलकुण्डलिनीं देवीं चैतन्यानन्दनिर्भराम् ॥ २६-४५ ॥
ककारादिमान्तवर्णां मालाविद्युल्लतावृताम्।
हेमालङ्कारभूषाङ्गीं ये मां सम्भावयन्ति ते ॥ २६-४६ ॥
ये वै कुण्डलिनीं विद्यां कुलमार्गप्रकाशिनीम्।
ध्यायन्ति वर्षसंयुक्तास्ते मुक्ता नात्र संशयः ॥ २६-४७ ॥
ये मुक्ता पापराशेस्तु धर्मज्ञानसुमानसाः।
तेऽवश्यं ध्यानमाकुर्वन् स्तुवन्ति कुण्डलीं पराम् ॥ २६-४८ ॥
कुलकुण्डलिनीध्यानं भोगमोक्षप्रदायकम्।
यः करोति महायोगी भूतले नात्र संशयः ॥ २६-४९ ॥
त्रिविधं कुण्डलिनीध्यानं दिव्यवीरपशुक्रमम्।
पशुभावादियोगेन सिद्धो भवति योगिराट् ॥ २६-५० ॥
दिव्यध्यानं प्रवक्ष्यामि सामान्यानन्तरं प्रभो।
आदौ सामान्यमाकृत्य दिव्यादीन् कारयेत्ततः ॥ २६-५१ ॥
कोटिचन्द्रप्रतीकाशां तेजोबिम्बां निराकुलाम्।
ज्वालामालासहस्राढ्यां कालानलशतोपमाम् ॥ २६-५२ ॥
द्रष्टृकरालदुर्धर्षां जटामण्डलमण्डिताम्।
घोररूपां महारौद्रीं सहस्रकोटिचञ्चलाम् ॥ २६-५३ ॥

कोटिचन्द्रसमस्त्रिगधां सर्वत्रस्थां भयानकाम्।
अनन्तसृष्टिसंहारपालनोन्मत्तमानसाम् ॥ २६-५४ ॥
सर्वव्यापकरूपाद्यामादिनीलाकलेवराम्।
अनन्तसृष्टिनिलयां ध्यायन्ति तां मुमुक्षवः ॥ २६-५५ ॥
वीरध्यानं प्रवक्ष्यामि यत्कृत्वा वीरवल्लभः।
वराणां वल्लभो यो हि मुक्तो भोगी स उच्यते ॥ २६-५६ ॥
वीराचारे सत्त्वगुणं निर्मलं दिव्यमुत्तमम्।
सम्प्राप्य च महावीरो योगी भवति तत्क्षणात् ॥ २६-५७ ॥
वीराचारं बिना नाथ दिव्याचारं न लभ्यते।
ततो वीराचारधर्मं कृत्वा दिव्यं समाचरेत् ॥ २६-५८ ॥
वीराचारं कोटिफलं वारैकजपसाधनम्।
कोटिकोटिजन्मपापदुःखनाशं स भक्तकः ॥ २६-५९ ॥
कुलाचारं समाचारं वीराचारं महाफलम्।
कृत्वा सिद्धिश्च वै ध्यानं कुलध्यानं मदीयकम् ॥ २६-६० ॥
कुलकुण्डलिनीं देवीं मां ध्यात्वा पूजयन्ति ये।
मूलपद्मे महावीरो ध्यात्वा भवति योगिराट् ॥ २६-६१ ॥
कालीं कौलां कुलेशीं कलकल--कलिजध्यानकालानलार्का।
कल्योल्कां कालकवलां किलिकिलिकलिकां केलिलावण्यलीलाम्।
सूक्ष्माख्यां संक्षयाख्यां क्षयकुलकमले सूक्ष्मतेजोमयीन्ता--।
माद्यन्तस्थां भजन्ति प्रणतगतजनाः सुन्दरीं चारुवर्णाम् ॥ २६-६२ ॥

अष्टादशभुजैर्युक्तां नीलेन्दीवरलोचनाम्।
मदिरासागरोत्पन्नां चन्द्रसूर्याग्निरूपिणीम् ॥ २६-६३ ॥
चन्द्रसूर्याग्निमध्यस्थां सुन्दरीं वरदायिनीम्।
कामिनीं कोटिकन्दर्पदर्पान्तकपतिप्रियाम् ॥ २६-६४ ॥
आनन्दभैरवाक्रान्तामानन्दभैरवीं पराम्।
भोगिनीं कोटिशीतांशुगलद्वात्रमनोहराम् ॥ २६-६५ ॥
कोटिविद्युल्लताकारां सदसद्यक्तिवजीताम्।
ज्ञानचैतन्यनिरतां तां वीरा भावयन्ति हि ॥ २६-६६ ॥
अस्या ध्यानप्रसादेन त्वं तुष्टो भैरवः स्वयम्।
अहं च तुष्टा संसारे सर्वे तुष्टा न संशयः ॥ २६-६७ ॥
प्राणायामान् स करोति साधकः स्थिरमानसः।
ध्यात्वा देवीं मूलपद्मे वीरो योगमवाप्नुयात् ॥ २६-६८ ॥
वीरभावं सूक्ष्मवायुधारणेन महेश्वर।
साधको भुवि जानाति स्वमृत्युं जन्मसङ्कटम् ॥ २६-६९ ॥
मासादाकर्षणीसिद्धिर्वाक्सिद्धिश्च द्विमासतः।
मासत्रयेण संयोगाज्जायते देववल्लभः ॥ २६-७० ॥
एवञ्चतुष्टये मासि भवेद्दकपालगोचरः।
पञ्चमे पञ्चबाणः स्यात् षष्ठे रुद्रो न संशयः ॥ २६-७१ ॥
वीरभावस्य माहात्म्यं कोटिजन्मफलेन च।
जानाति साधकश्चेष्टो देवीभक्तः स योगिराट् ॥ २६-७२ ॥

वीराचारं महाधर्मं चित्तस्थैर्यस्य कारणम्।
यस्य प्रसादमात्रेण दिव्यभावाश्रितो भवेत् ॥ २६-७३ ॥
स्वयं रुद्रो महायोगी महाविष्णुः कृपानिधिः।
महावीरः स एवात्मा मोक्षभोगी न संशयः ॥ २६-७४ ॥
अथ नाथ महावीर भावस्नानं कुलाश्रयम्।
यत्कृत्वा शुचिरेव स्यात् शुचिश्चेत् किं न सिद्ध्यति ॥ २६-७५ ॥
कुलस्नानं महास्नानं योगिनामतिदुर्लभम्।
कृत्वा जितेन्द्रियो वीरः कुलध्यानं समाचरेत् ॥ २६-७६ ॥
स्नानं तु त्रिविधं प्रोक्तं मज्जनं गात्रमार्जनम्।
मन्त्रज्ञानादिभिः स्नानमुत्तमं परिकीर्तितम् ॥ २६-७७ ॥
तत्प्रकारं शृणु प्राणवल्लभ प्रियकारक।
स्नानमात्रेण मुक्तः स्यात् पापशैलादनन्तगः ॥ २६-७८ ॥
स्नानञ्च विमले तीर्थे हृदयाम्भोजपुष्करे।
बिन्दुतीर्थेऽथवा स्नायात् सर्वजन्माघमुक्तये ॥ २६-७९ ॥
इडासुषुम्ने शिवतीर्थकेऽस्मिन् ज्ञानाम्बुपूर्णे वहतः शरीरे।
ब्रह्मादिभिः स्नाति तयोस्तु नीरे किं तस्य गाङ्गैरपि पुष्करैर्वा ॥ २६-८० ॥
इडामलस्थाननिवासिनी या सूर्यात्मिकायां यमुना प्रवाहिका।
तथा सुषुम्ना मलदेशगामिनी सरस्वती मज्जति भक्षणार्थकम् ॥ २६-८१ ॥
मनोगतस्नानपरो मनुष्यो मन्त्रक्रियायोग विशिष्ट तत्त्ववित्।
महीस्थतीर्थे विमले जले मुदा मूलाम्बुजे स्नाति च मुक्तिभाग् भवेत् ॥ २६-८२ ॥

सर्वादितीर्थे सुरतीर्थपावनी गङ्गा महासत्त्वविनिर्गता सती।
करोति पापक्षयमेव मुक्तिं ददाति साक्षादतुलार्थपुण्यदा ॥ २६-८३ ॥
सर्गस्थं यावदातीर्थं स्वाधिष्ठाने सुपङ्कजे।
मनो निधाय योगीन्द्रः स्नाति गङ्गाजले तथा ॥ २६-८४ ॥
मणिपूरे देवतीर्थे पञ्चकुण्डं सरोवरम्।
एतत् श्रीकामनातीर्थं स्नाति यो मुक्तिमिच्छति ॥ २६-८५ ॥
अनाहते सर्वतीर्थं सूर्यमण्डलमध्यगम्।
विभवः सर्वतीर्थानि स्नाति यो मुक्तिमिच्छति ॥ २६-८६ ॥
विशुद्धाख्ये महापद्मे अष्टतीर्थं समुद्रवम्।
कैवल्यमुक्तिदं ध्यात्वा स्नाति वीरो विमुक्तये ॥ २६-८७ ॥
मानसं बिन्दुतीर्थञ्च कालीकुण्डं कलात्मकम्।
आज्ञाचक्रे सदा ध्यात्वा स्नाति निर्वाणसिद्धये ॥ २६-८८ ॥
एतत् कुले प्रियस्नानं कुर्वन्ति योगिनो मुदा।
अतो वीराः सत्त्वयुक्ताः सर्वसिद्धियुताः सुराः ॥ २६-८९ ॥
नाना पापं सदा कृत्वा ब्रह्महत्याविनिर्गतम्।
कृत्वा स्नानं महातीर्थे सिद्धाः स्युरणिमादिगाः ॥ २६-९० ॥
स्नानमात्रेण निष्पापी शक्तः स्याद्वायुसङ्ग्रहे।
तीर्थानां दर्शनं येषां शक्तो योगी भवेद् ध्रुवम् ॥ २६-९१ ॥
अथ सन्ध्यां महातीर्थे कुलनिष्ठः समाचरेत्।
कुलरूपां योगविद्यां योगयोगाद् यतीश्वरः ॥ २६-९२ ॥

शिवशक्तौ समायोगो यस्मिन् काले प्रजायते।
सा सन्ध्या कुलनिष्ठानां समाधिस्थे प्रजायते ॥ २६-९३ ॥
शिवं सूर्यं हृदि ध्यात्वा भालशक्तीन्दुसङ्गमम्।
सा सन्ध्या कुलनिष्ठानां समाधिस्थे प्रजायते ॥ २६-९४ ॥
अथवेन्दुं शिवं ध्यात्वा हृत्सूर्यशक्तिसङ्गमम्।
संयोगविद्या सा सन्ध्या समाधिस्थे प्रजायते ॥ २६-९५ ॥
इति सन्ध्या च कथिता ज्ञानरूपा जगन्मयी।
सा नित्या वायवी शक्तिः छिन्नभिन्ना विनाशनात् ॥ २६-९६ ॥
तत्त्वतीर्थे महादेव तर्पणं यः करोति हि।
त्रैलोक्यं तपीतं तेन तत्प्रकारं शृणु प्रभो ॥ २६-९७ ॥
मूलाम्भोजे कुण्डलिनीं चन्द्रसूर्याग्निरूपिणीम्।
समुत्थाप्य कुण्डलिनीं परं बिन्दुं निवेश्य च ॥ २६-९८ ॥
तदुद्भवामृतेनेह तर्पयेद् देहदेवताम्।
कुलेश्वरीमादिविद्यां स सिद्धो भवति ध्रुवम् ॥ २६-९९ ॥
चन्द्रसूर्यमहावह्निसम्भूतामृतधारया।
तर्पयेत् कौलिनीं नित्याममृताक्तां विभावयेत् ॥ २६-१०० ॥
एतत्परपदा काली स्त्रीविद्यादिप्रतर्पणम्।
कृत्वा योगी भवेदेव सत्यं सत्यं कुलेश्वर ॥ २६-१०१ ॥
मूले पात्रं चान्द्रमसं ललाटेन्द्रमृते न च।
सम्पूर्य ज्ञानमार्गेण तर्पयेत्तेन खेचरीम् ॥ २६-१०२ ॥

सुधासिन्धोर्मध्यदेशे कुलकन्यां प्रतर्पयेत्।
मदिरामृतधाराभिः सिद्धो भवति योगिराट् ॥ २६-१०३ ॥
तत्र तीर्थे महाज्ञानी ध्यानं कुर्यात् प्रयत्नतः।
तद्गर्भमभ्यसेन्नित्यं ध्यानमेतद्धि योगिनाम् ॥ २६-१०४ ॥
स्वीयां कन्यां भोजयेद्वै परकीयामथापि वा।
परितोषाय सर्वेषां युवतीं वा प्रतोषयेत् ॥ २६-१०५ ॥
स्तोत्रेणानेन दिव्येन तोषयेत् शङ्कर प्रभो।
सहस्रनाम्ना कौमार्याः स्तुत्वा देवीं प्रतोषयेत् ॥ २६-१०६ ॥
यः करोति पूर्णयज्ञं पञ्चाङ्गं जपकर्मणि।
पुरश्चरणकार्यं च प्राणायामेन कारयेत् ॥ २६-१०७ ॥
प्राणवायुः स्थिरो गेहे पूजाग्रहणहेतुना।
येऽन्तरस्थं न कुर्वन्ति तेषां सिद्धिः कुतः स्थिता ॥ २६-१०८ ॥
अतोऽन्तर्यजनेनैव कुण्डलीतुष्टमानसा।
यदि तुष्टा महादेवी तदैव सिद्धिभाक् पुमान् ॥ २६-१०९ ॥
अभिषिच्य जगद्धात्रीं प्रत्यक्षपरदेवताम्।
मूलाम्भोजात् सहस्रारे पूजयेद् बिन्दुधारया ॥ २६-११० ॥
गलच्चन्द्रामृतोल्लासिधारयासिच्य पार्वतीम्।
पूजयेत् परया भक्त्या मूलमन्त्रं स्मरन् सुधीः ॥ २६-१११ ॥
अर्चयन्विषयैः पुष्पैस्तत्क्षणात्तन्मयो भवेत्।
न्यासस्तन्मयताबुद्धिः सोऽहंभावेन पूजयेत् ॥ २६-११२ ॥

मन्त्राक्षराणि चिच्छक्तौ प्रोतानि परिभावयेत्।
तामेव परमे व्योम्नि परमानन्दसंस्थिते ॥ २६-११३ ॥
दर्शयत्यात्मसद्भावं पूजाहोमादिभिवीना।
तदन्तर्यजनं ज्ञेयं योगिनां शङ्कर प्रभो ॥ २६-११४ ॥
अन्तरात्मा महात्मा च परमात्मा स उच्यते।
तस्य स्मरणमात्रेण साधुयोगी भवेन्नरः ॥ २६-११५ ॥
अमायमनहङ्कारमरागममदं तथा।
अमोहकमदम्भश्च अनिन्दाक्षोभकौ तथा ॥ २६-११६ ॥
अमात्सर्यमलोभश्च दशपुष्पाणि योगिनाम्।
अहिंसा परमं पुष्पं पुष्पमिन्द्रियनिग्रहः ॥ २६-११७ ॥
दया पुष्पं क्षमा पुष्पं ज्ञानपुष्पं च पञ्चमम्।
इत्यष्टसप्तभिः पुष्पैः पूजयेत् परदेवताम् ॥ २६-११८ ॥
अथ होमविधिं वक्ष्ये पुरश्चरणसिद्धये।
सङ्केतभाषया नाथ कथयामि शृणुष्व तत् ॥ २६-११९ ॥
आत्मानमपरिच्छिन्नं विभाव्य सूक्ष्मवत् स्थितः।
आत्मत्रयस्वरूपं तु चित्कुण्डं चतुरस्रकम् ॥ २६-१२० ॥
आनन्दमेखलायुक्तं नाभिस्थज्ञानवह्निषु।
अर्द्धमात्राकृतिर्योनिभूषितं जुहुयात् सुधीः ॥ २६-१२१ ॥
इतिमन्त्रेण तद्वह्नौ सोऽहंभावेन होमयेत्।
बाह्यनारीविधिं त्यक्त्वा मूलान्तेन स्वतेजसम् ॥ २६-१२२ ॥

नाभिचैतन्यरूपाग्नौ हविषा मनसा स्रुचा।
ज्ञानप्रदीपिते नित्यमक्षवृत्तिर्जुहोम्यहम्॥ २६-१२३॥
इति प्रथममाहुत्या मूलान्ते सञ्चरेत् क्रियाम्।
द्वितीयाहुतिदानेन होमं कृत्वा भवेद्वशी॥ २६-१२४॥
धर्माधर्मप्रदीप्ते च आत्माग्नौ मनसा स्रुचा।
सुषुम्ना वर्त्मना नित्यमक्षवृत्तिं जुहोम्यहम्॥ २६-१२५॥
स्वाहान्तं मन्त्रमुच्चार्य आद्ये मूलं नियोज्य च।
जुहुयादेकभावेन मूलाम्भोरुहमण्डले॥ २६-१२६॥
चतुर्थे पूर्णहवने एतन्मन्त्रेण कारयेत्।
एतन्मन्त्रचतुर्थं तु पूर्णविद्याफलप्रदम्॥ २६-१२७॥
अन्तनीरन्तरनिरन्धनमेधमाने।
मायान्धकारपरिपन्थिनि संविदग्नौ।
कस्मिंश्चिदद्भुतमरीचिविकासभूमौ
विश्वं जुहोमि वसुधादिशिवावसानम्॥ २६-१२८॥
इत्यन्तर्यजनं कृत्वा साक्षाद् ब्रह्ममयो भवेत्।
न तस्य पुण्यपापानि जीवन्मुक्तो भवेद् ध्रुवम्॥ २६-१२९॥
ज्ञानिनां योगिनामेव अन्तर्यागो हि सिद्धिदः।
अथान्तः पञ्चमकारयजनं शृणु शङ्कर॥ २६-१३०॥
अन्तर्यजनकाले तु दृढभावेन भावयेत्।
त्वां मां नाथैकतां ध्यात्वा दिवारात्र्यैकतां यथा॥ २६-१३१॥

सुराशक्तिः शिवो मांसं तद्भक्तो भैरवः स्वयम्।
तयोरैक्यसमुत्पन्न आनन्दो मोक्षनिर्णयः ॥ २६-१३२ ॥
आनन्दं ब्रह्मकिरणं देहमध्ये व्यवस्थितम्।
तदभिव्यञ्जकैर्द्रव्यैः कुर्याद् ब्रह्मादितर्पणम् ॥ २६-१३३ ॥
आनन्दं जगतां सारं ब्रह्मरूपं तनुस्थितम्।
तदभिव्यञ्जकं द्रव्यं योगिभिस्तैः प्रपूजयेत् ॥ २६-१३४ ॥
लिङ्गत्रयं च षड्द्वाधारमध्येन्दुभेदकः।
पीठस्थानानि चागत्य महापद्मवनं व्रजेत् ॥ २६-१३५ ॥
मूलाम्भोजो ब्रह्मरन्ध्रं चालयेदसुचालयेत्।
गत्वा पुनः पुनस्तत्र चिच्चन्द्रः परमोदयः ॥ २६-१३६ ॥
चिच्चन्द्रः कुण्डलीशक्तिः सामरस्यमहोदयः।
व्योमपङ्कजनिस्पन्दसुधापानरतो नरः ॥ २६-१३७ ॥
मधुपानमिदं नाथ बाह्ये चाभ्यन्तरे सताम्।
इतरं मद्यपानं तु योगिनां योगघातनात् ॥ २६-१३८ ॥
इतरं तु महापानं भ्रान्तिमिथ्याविवर्जितः।
महावीरः सङ्करोति योगाष्टाङ्गसमृद्धये ॥ २६-१३९ ॥
पुण्यापुण्यपशुं हत्वा ज्ञानखड्गेन योगवित्।
परशिवेन यश्चित्तं नियोजयति साधकः ॥ २६-१४० ॥
मांसाशी स भवेदेव इतरे प्राणिघातकाः।
शरीरस्थे महावह्नौ दग्धमत्स्यानि पूजयेत् ॥ २६-१४१ ॥

शरीरस्थजलस्थानि इतराण्यशुभानि च।
महीगतस्निग्धसौम्योद्भवमुद्रामहाबलाः ॥ २६-१४२ ॥
तत्सर्वं ब्रह्मकिरणे आरोप्य तर्पयेत् सुधीः।
तत्र मुद्राभोजनानि आनन्दवर्द्धकानि च ॥ २६-१४३ ॥
इतराणि च भोगार्थे एतद्धि योगिनां परम्।
परशक्त्यात्ममिथुनसंयोगानन्दनिर्भराः ॥ २६-१४४ ॥
मुक्तास्ते मैथुनं तत्स्यादितरे स्त्रीनिषेवकाः।
एतत्पञ्चमकारेण पूजयेत् परनायिकाम् ॥ २६-१४५ ॥
पुरश्चरणगूढार्थसारमन्त्रप्रपूजनम्।
एतद्योगं सदाभ्यसेद् निद्रालस्यविवर्जितः ॥ २६-१४६ ॥
प्राणवायुरयं कुर्यात् कालकारणवारणात्।
एतत्क्रियां प्राणवशे यः करोति निरन्तरम् ॥ २६-१४७ ॥
तस्य योगसमृद्धिः स्यात् कालसिद्धिमवाप्नुयात् ॥ २६-१४८ ॥

इति श्रीरुद्रयामले उत्तरतन्त्रे महातन्त्रोद्दीपने भावनिर्णये सूक्ष्मयोगसिद्ध्यधिकरणे पाशवकल्पे
षड्गुणसारसङ्केते सिद्धिमन्त्रप्रकरणे भैरवभैरवीसंवादे षड्विंशः पटलः ॥ २६ ॥

अथ सप्तविंशः पटलः

आनन्दभैरव उवाच

विविधानि त्वयोक्तानि योगशास्त्राणि भैरवि।

सर्वरूपत्वमेवास्या मम कान्ते प्रियंवदे ॥ २७-१ ॥

योगाष्टाङ्गफलान्येव सर्वतत्त्वजलानि च।

इदानीं श्रोतुमिच्छामि शक्तितत्त्वक्रमेण तु ॥ २७-२ ॥

पूर्वोक्तप्राणवायूनां हरणं वायुधारणम्।

प्रत्याहारं धारणाख्यं ध्यानं समाधिमावद ॥ २७-२ ॥

आनन्दभैरवी उवाच

शृणु लोकेश वक्ष्यामि प्राणायामफलाफलम्।

न गृह्णीयाद्विस्तरं तु स्वल्पं नैव तु कुम्भयेत् ॥ २७-४ ॥

शनैः शनैः प्रकर्तव्यं सङ्घातञ्च विवर्जयेत्।

पूरकाह्लादसिद्धेश्च प्राणायामशतं शतम् ॥ २७-५ ॥

वृद्धौ प्राणलक्षणं तु यस्मिन् यस्मिन् दिने गतिः।

कृष्णपक्षे शुक्लपक्षे तिथित्रिंशत्फलोदयः ॥ २७-६ ॥

शुक्लपक्षे इडायां तु कृष्णपक्षेऽन्यदेव हि।

कुर्यात् सर्वत्र गमनं सुषुम्ना बहुरूपिणी ॥ २७-७ ॥

तिथित्रयं सितस्यापि प्रतिपदादिसम्भवम्।

तद्वयं दक्षनासायां वायोर्ज्ञेयं महाप्रभो ॥ २७-८ ॥

चतुर्थी पञ्चमीं षष्ठीं व्याप्योदयति देवता।

वामनासापुटे ध्येया वायुधारणकर्मणि ॥ २७-९ ॥

सप्तमीमष्टमीञ्चैव नवमीं व्याप्य तिष्ठति।

वामनासापुटे ध्येया साधकैः कुलपण्डितैः ॥ २७-१० ॥
दशम्येकादशीं चैव द्वादशीं व्याप्य तिष्ठति।
वायुर्दक्षिणनासाग्रे ध्येयो योगिभिरीश्वरः ॥ २७-११ ॥
त्रयोदशीं व्याप्य वायुः पौर्णमासीं चतुर्दशीम्।
वामनासापुटे ध्येयः संहारहरणाय च ॥ २७-१२ ॥
कृष्णपक्षफलं वक्ष्ये यज्ज्ञात्वा अमरो भवेत्।
कालज्ञानी भवेत् शीघ्रं नात्र कार्या विचारणा ॥ २७-१३ ॥
प्रतिपद्वितीयामस्य तृतीयामपि तस्य च।
पिङ्गलायां समावाप्य वायनीःसरते सदा ॥ २७-१४ ॥
चतुर्थीं पञ्चमीं षष्ठीं वामे व्याप्य प्रतिष्ठति।
सप्तमीमष्टमीं वायुर्नवमीं दक्षिणे ततः ॥ २७-१५ ॥
दशम्येकादशीं वायुर्व्याप्य भ्रमति सर्वदा।
वामे च दक्षिणेऽन्यानि तिथ्यादीनि सदानि शम् ॥ २७-१६ ॥
यदा एतद्व्यस्तभावं समाप्नोति नरोत्तमः।
तदैव मरणं रोगं बन्धुनाशं त्रिपक्षके ॥ २७-१७ ॥
भिन्नजन्मतिथिं ज्ञात्वा तस्मिन् काले विरोधयेत्।
आरभ्य जन्मनाशाय प्राणायामं समाचरेत् ॥ २७-१८ ॥
यदा प्रत्ययभावेन देहं त्यक्त्वा प्रयच्छति।
तदा निरुध्य श्वसनं कालाग्नौ धारयेदधः ॥ २७-१९ ॥
यावत् स्वस्थानमायाति तावत्कालं समभ्यसेत्।

यावन्न चलते देहं यावन्न चलते मनः ॥ २७-२० ॥

क्रमादभ्यसतः पुंसो देहे स्वेदोद्गमोऽधमः।

मध्यमं कम्पसंयुक्तो भूमित्यागः परस्य तु ॥ २७-२१ ॥

षण्मासाद्भूतदर्शी स्यात् दूरश्रवणमेव च।

संवत्सराभ्यासयोगा योगविद्याप्रकाशकृत् ॥ २७-२२ ॥

योगी जानाति सर्वाणि तन्त्राणि स्वक्रमाणि च।

यदि दर्शनदृष्टिः स्यात्तदा योगी न संशयः ॥ २७-२३ ॥

प्रत्याहारफलं वक्ष्ये यत्कृत्वा खेचरो भवेत्।

ईश्वरे भक्तिमाप्नोति धर्मज्ञानी भवेन्नरः ॥ २७-२४ ॥

उत्तमस्य गुणप्राप्तिर्यावच्छीलनमिष्यते।

तावज्जपेत् सूक्ष्मवायुः प्रत्याहारप्रसिद्धये ॥ २७-२५ ॥

इन्द्रियाणां विचरतां विषयेषु निवर्तनम्।

बलादाहरणं तेभ्यः प्रत्याहारो विधीयते ॥ २७-२६ ॥

नान्यकर्मसु धर्मेषु शास्त्रधर्मेषु योगिराट्।

पतितं चित्तमानीय स्थापयेत् पादपङ्कजे ॥ २७-२७ ॥

दुनीवार्यं दृढचित्तं दुरत्ययमसम्मतम्।

बलादाहरणं तस्य प्रत्याहारो विधीयते ॥ २७-२८ ॥

एतत् प्रत्याहारबलात् योगी स्वस्थो भवेद् ध्रुवम्।

अकस्माद् भावमाप्नोति भावराशिस्थिरो नरः ॥ २७-२९ ॥

भावात् परतरं नास्ति भावाधीनमिदं जगत्।

भावेन लभ्यते योगं तस्माद्भावं समाश्रयेत् ॥ २७-३० ॥
अथ धारणमावक्ष्ये यत्कृत्वा धैर्यरूपभाक्।
त्रैलोक्यमुदरे कृत्वा पूर्णः तिष्ठति योगिराट् ॥ २७-३१ ॥
अङ्गुष्ठगुल्फजानूरुसीमनि लिङ्गनाभिषु।
हृद्ग्रीवाकण्ठदेशेषु लम्बिकायां तथा नसि ॥ २७-३२ ॥
भ्रूमध्ये मस्तके मूध्री द्वादशान्ते यथाविधि।
धारणं प्राणमरुतो धारणेति निगद्यते ॥ २७-३३ ॥
सर्वनाडीग्रन्थिदेशे षड्दके देवतालये।
ब्रह्ममार्गे धारणं यद् धारणेति निगद्यते ॥ २७-३४ ॥
धारणं मूलदेशे तु कुण्डलीं नासिकातटे।
प्राणवायोः प्रशमनं धारणेति निगद्यते ॥ २७-३५ ॥
तत्र श्रीचरणाम्भोजमङ्गले चारुतेजसि।
भावेन स्थापयेच्चित्तं धारणाशक्तिमाप्नुयात् ॥ २७-३६ ॥
अथ ध्यानं प्रवक्ष्यामि यत् कृत्वा सर्वगो भवेत्।
ध्यानयोगाद् भवेन्मोक्षो मत्कुलागमनिर्गमः ॥ २७-३७ ॥
समाहितेन मनसा चैतन्यान्तर्वतीना।
आत्मन्यभीष्टदेवानां योगध्यानमिहोच्यते ॥ २७-३८ ॥
श्रीपदाम्भोरुहद्वन्द्वे नखकिञ्जल्कचित्रिते।
स्थापयित्वा मनःपद्मं ध्यायेदिष्टगणं महत् ॥ २७-३९ ॥
अथ समाधिमाहात्म्यं वदामि तत्त्वतः शृणु।

यस्यैव कारणादेव पूर्णयोगी भवेन्नरः ॥ २७-४० ॥

समत्वभावना नित्यं जीवात्मपरमात्मनोः ।

समाधिना जयी भूयादान्दभैरवेश्वर ॥ २७-४१ ॥

संयोगसिद्धिमात्रेण समाधिस्थं महाजनम् ।

प्रपश्यति महायोगी समाध्यष्टाङ्गलक्षणैः ॥ २७-४२ ॥

एतत्समाधिमाकृत्य योगी योगान्वितो भवेत् ।

अथ चन्द्रे मनः कुर्यात् समारोप्य विभावयेत् ॥ २७-४३ ॥

एतदष्टाङ्गसारेण योगयोग्यो भवेन्नरः ।

योगयोगाद् भवेन्मोक्षो मन्त्रसिद्धिरखण्डिता ॥ २७-४४ ॥

योगशास्त्र प्रकारेण सर्वे वै भैरवाः स्मृताः ।

योगशास्त्रात् परं शास्त्रं त्रैलोक्ये नापि वर्तते ॥ २७-४५ ॥

त्रैलोक्यातीतशास्त्राणि योगाङ्गविविधानि च ।

ज्ञात्वा या पश्यति क्षिप्रं नानाध्यायेन शङ्कर ॥ २७-४६ ॥

कामादिदोषनाशाय कथितं ज्ञानमुत्तमम् ।

इदानीं शृणु वक्ष्यामि मन्त्रयोगार्थनिर्णयम् ॥ २७-४७ ॥

विश्वं शरीरमाक्लेशं पञ्चभूताश्रयं प्रभो ।

चन्द्रसूर्याग्नितेजोभिः जीवब्रह्मैकरूपकम् ॥ २७-४८ ॥

तिस्रः कोट्यस्तदर्धेन शरीरे नाड्यो मताः ।

तेषु मुख्या दश प्रोक्तास्तासु तिस्रो व्यवस्थिताः ॥ २७-४९ ॥

प्रधाना मेरुदण्डेऽत्र सोमसूर्याग्निरूपिणी ।

नाडीत्रयस्वरूपेण योगमाता प्रतिष्ठिता ॥ २७-५० ॥

इडा वामे स्थिता नाडी शुक्ला तु चन्द्ररूपिणी।

शक्तिरूपा च सा नाडी साक्षादमृतविग्रहा ॥ २७-५१ ॥

दक्षिणे पिङ्गलाख्या तु पुंरूपा सूर्यविग्रहा।

दाडिमीकुसुमप्रख्या विषाख्या परिकीर्तिता ॥ २७-५२ ॥

मेरुमध्ये स्थिता या तु सुषुम्ना बहुरूपिणी।

विसर्गाद्विन्दुपर्यन्तं व्याप्य तिष्ठति तत्त्वतः ॥ २७-५३ ॥

मूलाधारे त्रिकोणाख्ये इच्छाज्ञानक्रियात्मके।

मध्ये स्वयंभूलिङ्गं तं कोटिसूर्यसमप्रभम् ॥ २७-५४ ॥

तदूर्ध्वे कामबीजं तु कलाशान्तीन्दुनायकम्।

तदूर्ध्वे तु शिखाकारा कुण्डली ब्रह्मविग्रहा ॥ २७-५५ ॥

तद्बाह्ये हेमवर्णाभं वसुवर्णचतुर्दलम्।

द्रुतहेमसमप्रख्यं पद्मं तत्र विभावयेत् ॥ २७-५६ ॥

तदूर्ध्वेऽग्निसमप्रख्यं षड्दलं हीरकप्रभम्।

वादिलान्तं तु षड्वर्णसहितं रसपत्रकम् ॥ २७-५७ ॥

स्वाधिष्ठानाख्यममलं योगिनां हृदयङ्गमम्।

मूलमाधारषट्कानां मूलाधारं प्रकीर्तिताम् ॥ २७-५८ ॥

स्वशब्देन परं लिङ्गं स्वाधिष्ठानं स्वलिङ्गकम्।

तदूर्ध्वे नाभिदेशे तु मणिपूरं महाप्रभम् ॥ २७-५९ ॥

मेघाभं विद्युताभं च बहुतेजोमयं ततः।

मणिमद्भन्नतत्पद्मं मणिपूरं शशिप्रभम् ॥ २७-६० ॥

कथितं सकलं नाथ हृदयाब्जं शृणु प्रिय।

दशभिश्च दलैर्युक्तं डादिफान्ताक्षरान्वितम् ॥ २७-६१ ॥

शिवेनाधिष्ठितं पद्मं विश्वा लोकनकारकम्।

तदूर्ध्वेऽनाहतं पद्मं हृदिस्थं किरणाकुलम् ॥ २७-६२ ॥

उद्यदादित्यसङ्काशं कादिठान्ताक्षरान्वितम्।

दलद्वादशसंयुक्तमीश्वराद्यसमन्वितम् ॥ २७-६३ ॥

तन्मध्ये बाणलिङ्गं तु सूर्यायुतसमप्रभम्।

शब्दब्रह्ममयं वक्ष्येऽनाहतस्तत्र दृश्यते ॥ २७-६४ ॥

तेनानाहतपद्माख्यं योगिनां योगसाधनम्।

आनन्दसदनं तत्तु सिद्धेनाधिष्ठितं परम् ॥ २७-६५ ॥

तदूर्ध्वं तु विशुद्धाख्यं दलषोडशपङ्कजम्।

वर्णैः षोडशभिर्युक्तं धूम्रवर्णं महाप्रभम् ॥ २७-६६ ॥

योगिनामद्भुतस्थानं सिद्धिवर्णं समभ्यसेत्।

विशुद्धं तनुते यस्मात् जीवस्य हंसलोकनात् ॥ २७-६७ ॥

विशुद्धं पद्ममाख्यातमाकाशाख्यं महाप्रभम्।

आज्ञाचक्रं तदूर्ध्वे तु अथीनाधिष्ठितं परम् ॥ २७-६८ ॥

आज्ञासंक्रमणं तत्र गुरोराज्ञेति कीर्तितम्।

कैलासाख्यं तदूर्ध्वे तु तदूर्ध्वे बोधनं ततः ॥ २७-६९ ॥

एवंविधानि चक्राणि कथितानि तव प्रभो।

तदूद्धवस्थानममलं सहस्राराम्बुजं परम् ॥ २७-७० ॥

बिन्दुस्थानं परं ज्ञेयं गणानां मतमाश्रुणु।

बौद्धा वदन्ति चात्मानमात्मज्ञानी न ईश्वरः ॥ २७-७१ ॥

सर्वं नास्तीति चार्वाका नानाकर्मविवर्जिताः।

वेदनिन्दापराः सर्वे बौद्धाः शून्याभिवादिनः ॥ २७-७२ ॥

मम ज्ञानाश्रिताः कान्ताश्चीनभूमिनिवासिनः।

आत्मानमपरिच्छिन्नं विभाव्य भाव्यते मया ॥ २७-७३ ॥

श्रीपदाब्जे बिन्दुयुग्मं नखेन्दुमण्डलं शुभम्।

शिवस्थानं प्रवदन्ति शैवाः शाक्ता महर्षयः ॥ २७-७४ ॥

परमं पुरुषं नित्यं वैष्णवाः प्रीतिकारकाः।

हरिहरात्मकं रूपं संवदन्ति परे जनाः ॥ २७-७५ ॥

देव्याः पदं नित्यरूपाश्चरणानन्दनिर्भराः।

वदन्ति मुनयो मुख्याः पुरुषं प्रकृतात्मकम् ॥ २७-७६ ॥

पुं प्रकृत्याख्यभावेन मग्ना भान्ति महीतले।

इति ते कथितं नाथ मन्त्रयोगमनुत्तमम् ॥ २७-७७ ॥

योगमार्गानुसारेण भावयेत् सुसमाहितः।

आदौ महापूरकेण मूले संयोजयेन्मनः ॥ २७-७८ ॥

गुदमेढ्रन्तरे शक्तिं तामाकुञ्च्य प्रबुद्धयेत्।

लिङ्गभेदक्रमेणैव प्रापयेद्विन्दुचक्रकम् ॥ २७-७९ ॥

शम्भुलाभां परां शक्तिमेकीभावैवीचिन्तयेत्।

तत्रोत्थितामृतरसं द्रुतलाक्षारसोपमम् ॥ २७-८० ॥
पाययित्वा परां शक्तिं कृष्णाख्यां योगसिद्धिदाम्।
षड्भेदकस्तत्र सन्तर्प्यामृतधारया ॥ २७-८१ ॥
आनयेत्तेन मार्गेण मूलाधारं ततः सुधीः।
एवमभ्यस्यमानस्य अहन्यहनि मारुतम् ॥ २७-८२ ॥
जरामरणदुःखाद्यैर्मुच्यते भवबन्धनात्।
तत्रोक्तकथिता मन्त्राः सर्वे सिद्ध्यन्ति नान्यथा ॥ २७-८३ ॥
स्वयं सिद्धो भवेत् क्षिप्रं योगे हि योगवल्लभा।
ये गुणाः सन्ति देवस्य पञ्चकृत्यविधायिनः ॥ २७-८४ ॥
ते गुणाः साधकवरे भवन्त्येव न चान्यथा।
इति ते कथितं नाथ मन्त्रयोगमनुत्तमम् ॥ २७-८५ ॥
इदानीं धारणाख्यञ्च शृणुष्व परमाञ्जनम्।
दिक्कालाद्यनवच्छिन्नं त्वयि चित्तं निधाय च ॥ २७-८६ ॥
मयि वा साधकवरो ध्यात्वा तन्मयतामियात्।
तन्मयो भवति क्षिप्रं जीवब्रह्मैकयोजनात् ॥ २७-८७ ॥
इष्टपादे मतिं दत्वा नखकिञ्जल्कचित्रिते।
अथवा मननं चित्तं यदा क्षिप्रं न सिद्ध्यति ॥ २७-८८ ॥
तदावयवयोगेन योगी योगं समभ्यसेत्।
पादाम्भोजे मनो दद्याद् नखकिञ्जल्कचित्रिते ॥ २७-८९ ॥
जङ्घायुग्मे तथारामकदलीकाण्डमण्डिते।

ऊरुद्वये मत्तहस्तिकरदण्डसमप्रभे ॥ २७-९० ॥

गङ्गावर्त्तगभीरे तु नाभौ सिद्धिविले ततः ।

उदरे वक्षसि तथा हस्ते श्रीवत्सकौस्तुभे ॥ २७-९१ ॥

पूर्णचन्द्रामृतप्रख्ये ललाटे चारुकुण्डले ।

शङ्खचक्रगदाम्भोजदोर्दण्डपरिमण्डिते ॥ २७-९२ ॥

सहस्रादित्यसङ्काशे किरीटकुण्डलद्वये ।

स्थानेष्वेषु भजेन्मन्त्री विशुद्धः शुद्धचेतसा ॥ २७-९३ ॥

मनो निवेश्य श्रीकृष्णे वैष्णवो भवति ध्रुवम् ।

इति वैष्णवमाख्यातं ध्यानं सत्त्वं सुनिर्मलम् ॥ २७-९४ ॥

विष्णुभक्ताः प्रभजन्ति स्वाधिष्ठानं मनः स्थिराः ।

यावन्मनोलयं याति कृष्णे आत्मनि चिन्तयेत् ॥ २७-९५ ॥

तावत् स्वाधिष्ठानसिद्धिरिति योगार्थनिर्णयः ।

तावज्जपेन्मनुं मन्त्री जपहोमं समभ्यसेत् ॥ २७-९६ ॥

अतः परं न किञ्चिच्च कृत्यमस्ति मनोहरे ।

विदिते परतत्त्वे तु समस्तैनीयमैरलम् ॥ २७-९७ ॥

अत एव सदा कुर्यात् ध्यानं योगं मनुं जपेत् ।

तमः परिवृते गेहे घटो दीपेन दृश्यते ॥ २७-९८ ॥

एवं स यो वृतो ह्यात्मा मनुना गोचरीकृतः ।

इति ते कथितं नाथ मन्त्रयोगमनुत्तमम् ॥ २७-९९ ॥

कृत्वा पापोद्भवैर्दुःखैर्मुच्यते नात्र संशयः ।

दुर्लभं विषयासक्तैः सुलभं योगिनामपि ॥ २७-१०० ॥

सुलभं न त्यजेद्विद्वान् यदि सिद्धिमिहेच्छति।

ब्रह्मज्ञानं योगध्यानं मन्त्रजाप्यं क्रियादिकम् ॥ २७-१०१ ॥

यः करोति सदा भद्रो वीरभद्रो हि योगिराट्।

भक्तिं कुर्यात् सदा शम्भोः श्रीविद्यायाः परात्पराम् ॥ २७-१०२ ॥

योगसाधनकाले च केवलं भावनादिभिः।

मननं कीर्तनं ध्यानं स्मरणं पादसेवनम् ॥ २७-१०३ ॥

अर्चनं वन्दनं दास्यं सख्यमात्मनिवेदनम्।

एतद्भक्तिप्रसादेन जीवन्मुक्तस्तु साधकः ॥ २७-१०४ ॥

योगिनां वल्लभो भूत्वा समाधिस्थो भवेद्यतिः ॥ २७-१०५ ॥

इति श्रीरुद्रयामले उत्तरतन्त्रे महातन्त्रोद्दीपने भावार्थनिर्णये पाशवकल्पे षड्भक्तसारसङ्केते

सिद्धमन्त्रप्रकरणे भैरवीभैरवसंवादे सप्तविंशः पटलः ॥ २७ ॥

अथाष्टाविंशः पटलः

आनन्दभैरव उवाच

त्रैलोक्यपूजिते कान्ते इदानीं सिद्धिहेतवे।

मन्त्रसिद्धेर्लक्षणं तु योगिनामतिदुर्लभम् ॥ २८-१ ॥

त्वन्मुखाम्भोरुहोल्लासनिःसृतं परमामृतम्।

पीत्वा चकार तन्त्राणि यत्तत्र नास्ति तद् वद ॥ २८-२ ॥

आनन्दभैरवी उवाच

निश्चयं ते प्रवक्ष्यामि आनन्दभैरवेश्वर।

मन्त्रसिद्धेर्लक्षणं तु योगमार्गानुकूलतः ॥ २८-३ ॥

नित्यं चेतसि सुस्थिरे स्थितपथक्लेशादिदोषक्षय।

सर्वञ्चोत्तममन्त्रसिद्धिकलितं संलक्षणं शोभनम्।

मृत्यूनां हरणं जगत्पतिमतिं सन्दर्शनञ्चोत्तम।

योगोऽक्लेशविवर्द्धनं समुदयाच्छेशप्रयोगेष्टभाक् ॥ २८-४ ॥

नरेन्द्राणां काये प्रविशति हठात् क्षोभयति त।

पुरे तेषामद्वैतमणचरस्यावरपुरे।

अधःछिद्रं पश्येत् खचरवनितामेलनमल।

शृणोति प्रध्माने जगति जगतां कीर्तीरतुला ॥ २८-५ ॥

इतीह सिद्ध्यादिसुलक्षणेन।

प्रयाति वैकुण्ठपुरीं मनोरमाम्।

हितं यदा पश्यति सत्त्वभूभृता।

जगद्विपक्षो निजपक्षमाश्रयेत् ॥ २८-६ ॥

कीर्तीर्भूषणमादिभक्तिसफला भुक्तिक्रियासंयुता।

देवानामतिभक्तियुक्तहृदयं सर्वक्रियादक्षता।

त्रैलोक्यं निजदास्यकर्मनिपुणं जित्वा चिरं जीवति

अष्टाङ्गाभ्यसनं जगद्वशकरं चैतन्यतामुत्तमम् ॥ २८-७ ॥

भोगेच्छारहितं जगज्जनचमत्कारानुकल्पान्वित।
रोगाणां दरुणं विरक्तहृदयं वैराग्यभक्तिप्रियम्।
त्यागं संसरणं तथा शमदयामायाब्धिजालस्य वा।
एश्वर्यं कवितारसं धनजनं लक्ष्मीगणं जापनम्॥ २८-८॥
उल्लासं हृदयाम्बुजे सुतधनं सम्माननं सत्पथ।
वाञ्छासागररत्नपूर्णघटितं कान्तागणान्मोदितम्।
सङ्केतादिमनुप्रियं हरिहरब्रह्मैकभावान्वित।
लोकानां गुरुतानिरन्तरशिवानन्दैक मुद्राधरम्॥ २८-९॥
एतदुक्तं महादेवोत्तरतन्त्रनिरूपणम्।
मन्त्रसिद्धिलक्षणं तदुत्तमाधममध्यमम्॥ २८-१०॥
मुनयो देवमुख्याश्च नित्यं जन्मनि जन्मनि।
दिव्यरूपं नरकुले धृत्वा तृप्यन्ति चानिशम्॥ २८-११॥
तवैवापि ममैवापि तर्पणं होमभोजनम्।
सर्वदा कुरुते साधु तन्मनो भवति ध्रुवम्॥ २८-१२॥
एतत्प्राणवायुपाने सूक्ष्मचन्द्रनियोजने।
कर्तव्यं प्रत्यहं कार्यं दिवारात्रौ मुहुर्मुहुः॥ २८-१३॥
अद्यैतत् कर्म संस्क्रुयात् योगसाधनमुत्तमम्।
यः श्रीमान् साधु सद्धक्ता दुष्टमन्त्रोऽपि सिध्यति॥ २८-१४॥
एतद्दोषसमूहं तु वदामि तत्त्वतः शृणु।
छिन्नादिदोषदुष्टानां योगतत्त्वेन सिध्यति॥ २८-१५॥

देवेन्द्र पाशदुष्टा च भुवनेशी सुसिद्धिदा।
आराधिता महाविद्या वीर्यदर्पविवजीता ॥ २८-१६ ॥
एकाक्षरी वीर्यहीना वाग्भवेन महोज्ज्वला।
तदवद्युत्तमा देवी तारसम्पुटहंसिनी ॥ २८-१७ ॥
आविद्धा कामराजेन विद्या कामेश्वरी परा।
शरेण पीडिता पूर्वं भुवनेश्याः प्रतिष्ठिता ॥ २८-१८ ॥
या कुमारी महाविद्या यया सप्तारिबोधिका।
ताराचन्द्रस्वरूपाहं शिवशक्त्या च केवलम् ॥ २८-१९ ॥
भैरवीणां हि विद्यानां दोषजालं शृणु प्रभो।
एतान्दोषान्प्रणश्यन्ति योगमार्गानुसारिणः ॥ २८-२० ॥
यतः कुण्डलिनी देवी योगेन चेतनामुखी।
अतो योगं सदा कुर्यात् सर्वमन्त्रप्रसिद्धये ॥ २८-२१ ॥
भैरवी विधिशप्ता च दग्धा च कीलिता तथा।
सैव संहारकरी मोहिता चानुमोदिता ॥ २८-२२ ॥
महामदोन्मत्तचित्ता मूर्च्छिता वीर्यवजीता।
स्तम्भिता मारिताच्छिन्ना विद्धा रुद्धा च त्रासिता ॥ २८-२३ ॥
निर्वीजा शक्तिहीना च सुप्ता मत्ता च घूणीता।
पराङ्मुखी नेत्रहीना सा भीता दुःसंस्कृता ॥ २८-२४ ॥
सुषुप्ता भेदिता प्रौढा बालिका मालिनी क्षमा।
भयदा युवती क्रूरा दाम्भिका शोकसङ्कटा ॥ २८-२५ ॥

निस्रंशिका सिद्धिहीना कूटस्था मन्दबुद्धिदा।

हीनकर्णा हीननासा अतिक्रुद्धाङ्गभङ्गुरा ॥ २८-२६ ॥

कलहा कलहप्रीता भ्रष्टस्थानक्षयाकुला।

धर्मभ्रष्टा चातिवृद्धातिबाला सिद्धिनाशिनी ॥ २८-२७ ॥

कृतवीर्या महाभीमा क्रोधपुंजा च ध्वंसिनी।

कालविद्या सूक्ष्मधर्मा विधर्मा धर्ममोहिनी ॥ २८-२८ ॥

दुर्गस्थिता क्षिप्तचित्ता प्रचण्डा चण्डगामिनी।

उल्कावच्चलती तीक्ष्णा मन्दाहारा निरंशका ॥ २८-२९ ॥

तत्त्वहीना केकरा च धूणीतालिङ्गिता जिता।

अतिगुप्ता क्षुधार्त्ता च धूर्त्ता ध्यानस्थिरास्थिरा ॥ २८-३० ॥

एता विद्याः प्रसन्नाः स्युर्योगकालनिरोधनात्।

वीरभावेन सिद्धिः स्यात् पुरश्चरणकर्मणा ॥ २८-३१ ॥

आनन्दभैरवी उवाच

तत्र वीरो यजेत् कान्तां परकीयामथापि वा।

स्वीयामलङ्कारयुक्तां सुन्दरीं चारुहासिनीम् ॥ २८-३२ ॥

मदनानलतप्ताङ्गीमासवानन्द विग्रहाम्।

योगिनीं कौलिनीं योग्यां धर्मशीलां कुलप्रियाम् ॥ २८-३३ ॥

दीक्षितां लोलवदनां वदनाम्भोजमोहिनीम्।

नानादेशस्थितां कन्यां युवतीं परिपूजयेत् ॥ २८-३४ ॥

जापिकां मन्दहास्यां च मन्दमन्द गतिप्रियाम्।

कृशाङ्गीमतिसौन्दर्यामलङ्कृतकलेवराम् ॥ २८-३५ ॥

कोटिकन्याप्रदानेन यत्फलं लभते नरः ।

तत्फलं लभते सद्यः कामिनीपरिपूजनात् ॥ २८-३६ ॥

ततः षोडशकन्याश्च योगिन्यो योगसिद्धये ।

पूजयेत् परया भक्त्या वस्त्रालङ्कारभूषणैः ॥ २८-३७ ॥

नानाविधैः पिष्टकान्नैः पक्वान्नैः प्राणसम्भवैः ।

दधिदुग्धघृतैश्चापि नवनीतैः सशर्करैः ॥ २८-३८ ॥

उपलाखण्डमिश्रान्नैः नानारसफलान्वितैः ।

चूडादिभिर्नारिकेलैः कपिलैर्नागरङ्गकैः ॥ २८-३९ ॥

नानागन्धफलैश्चैव नानागन्धसमन्वितैः ।

मृगनाभिचन्दनैश्च श्रीखण्डैर्नवपल्लवैः ॥ २८-४० ॥

पूजयेत्ताः प्रयत्नेन जलजैः स्थलजैस्तथा ।

नानासुगन्धिपुष्पैश्च रक्तचन्दनकुङ्कुमैः ॥ २८-४१ ॥

पूजयेत् शून्यगृहे च निर्जने विपिने तथा ।

कुलदेवीं समानीय स्वागतं प्रवदेदनु ॥ २८-४२ ॥

अर्घोदकेन संशोध्यामृतीकरणमाचरेत् ।

शक्तिञ्चाभिमुखीं नीत्वा वीरयोगी भवेद्भुवम् ॥ २८-४३ ॥

शक्तिं च षोडशी देवीं कुलचक्रप्रियां शुभाम् ।

महाशक्तिं शृणु प्राणवल्लभे श्रीकलावतीम् ॥ २८-४४ ॥

ब्राह्मणी क्षत्रिया वैश्या शूद्रा वेश्या च सुन्दरी ।

कुलभूषासमाक्रान्ता मानिनी नातिपिङ्गला ॥ २८-४५ ॥
रजकी नटकी कौला श्यामाङ्गी स्थूलविग्रहा ।
सङ्केतागमना भार्या विदग्धा रञ्जकी तथा ॥ २८-४६ ॥
खटकी कोलकन्या च कुलमार्गप्रवतीका ।
सर्वाङ्गसुन्दरी भव्या चारुनेत्रा हसन्मुखी ॥ २८-४७ ॥
यद्यदीक्षारतास्तास्तु देया दीक्षा तदा प्रभो ।
सूक्ष्मतन्त्रानुसारेण कथितं पूर्वसूचितम् ॥ २८-४८ ॥
सर्वाङ्गसुन्दरी शुद्धा शुद्धलोककुलोद्भवा ।
युवती योगनिरता सा देवी डाकिनी मता ॥ २८-४९ ॥
तामानीय महामन्त्रं दापयेदिष्टसिद्धये ।
ततस्ताः पूजनीयास्तु दीक्षाहीनास्तु नाचरेत् ॥ २८-५० ॥
श्रीकृष्णराममन्त्रं तु दापयेत्सत्त्वसिद्धये ।
ताभ्य आदौ ततो मृत्युञ्जयमन्त्रं ततश्चरेत् ॥ २८-५१ ॥
आनन्दभैरवीबीजं देवीं शक्तिं स्वबीजकम् ।
अथवा सिद्धमन्त्रं तु श्रीविद्यायाः प्रदापयेत् ॥ २८-५२ ॥
किं वा केवलमायां तु क्रोधारुणकराकृतिम् ।
ज्वलन्तीं मूलपद्मे तु स्वयम्भूकुसुमाकराम् ॥ २८-५३ ॥
एतद्भूतां महामायां तस्मै दत्वा जयी भवेत् ।
आदौ वामकर्णपुटे अग्निवारं परे त्रयम् ॥ २८-५४ ॥
अतः शिक्षां सदानन्ददीक्षान्ते कारयेद् बुधः ।

दीक्षामूलं जपं सर्वं दीक्षामूलं गुरोः कृपा ॥ २८-५५ ॥
दीक्षामाश्रित्य मायां या जपेत् सा खेचरी परा।
तस्याः पूजनमात्रेण प्रसन्नाहं न संशयः ॥ २८-५६ ॥
जगतां जगदीशानां नारीरूपेण संस्थितिः।
अहं नारी न सन्देहः सुन्दरी कुत्सिता परा ॥ २८-५७ ॥
सुन्दरीपालनार्थाय विनाशायाशु कुत्सिता।
साधकस्य भ्रान्तिरूपा संहिताः परिभावयेत् ॥ २८-५८ ॥
या परा मोक्षदा विद्या सुन्दरी कामचारिणी।
भाविनी सा भवानी च तां विद्यां परिपूजयेत् ॥ २८-५९ ॥
तस्या अङ्गे स्थिरा नित्यं देवताया अहं प्रभो।
यश्च योगी सर्वसमः स सर्वात्मा नयेत् किल ॥ २८-६० ॥
अन्यथा सिद्धिहानिः स्याद् भावाभावविचारणात्।
बिना भावं न सिद्ध्येत्तु भावानां भावराशिग ॥ २८-६१ ॥
कुलपुरश्चरणं कुर्यात् कुलाकुलविमुक्तये।
योगी स्यादव्ययो धीरो विद्वान्मुक्तो हि जीवने ॥ २८-६२ ॥
ब्राह्मणीं सुन्दरीं चैव संस्थाप्य क्रमतो यजेत्।
वामहस्ते महार्घ्यं तु दक्षिणे आसनादिकम् ॥ २८-६३ ॥
दद्यात् पाद्यमासनानि तत्तन्नाम्ना च स्वागतम्।
तत्तदा अर्घपात्रस्थजलेन प्रोक्षयेच्च ताः ॥ २८-६४ ॥
धेनुमुद्रां समाकृत्य वं मन्त्रेणामृतीक्रियाम्।

अमृतीकरणान्ते च रूपभेदं समानयेत् ॥ २८-६५ ॥

संज्ञाभिर्नामकरणं कृत्वा चासनमर्पयेत् ।

श्रीभैरवी उवाच

अथ कान्त प्रवक्ष्यामि षड्भेदनक्रियाम् ॥ २८-६६ ॥

यत्कृत्वा अमरा लोके विचरन्ति चराचरे ।

अकालमृत्युहरणं सर्वव्याधिविनाशनम् ॥ २८-६७ ॥

योगेन जीववर्गाश्च भवन्त्यमररूपिणः ।

षड्भेदे च महापद्मे सर्वसत्त्वगुणान्विते ॥ २८-६८ ॥

धर्माधर्मे मनोराज्ये सर्वविद्यानिधौ क्रतौ ।

कलिकल्मषमुख्यानां सर्वपापापहारकम् ॥ २८-६९ ॥

मनो दत्वा महाकाले जीवाः सर्वत्र गामिनः ।

एतच्छ्रुत्वा महावीरो विवेकी परमार्थवित् ॥ २८-७० ॥

पुनर्जीज्ञासयामास ज्ञानज्ञेयेन शङ्कर ।

आनन्दभैरव उवाच

षड्भेदनकथां कथयस्व वरानने ॥ २८-७१ ॥

हिताय सर्वजन्तूनां हिरण्यवर्णमण्डितम् ।

प्रकाशयस्व वरदे योगानामुदयं वद ॥ २८-७२ ॥

येन योगेन धीराणां हितार्थं वाञ्छितं मया ।

कालक्रमेण सिद्धिः स्यात् कालजालविनाशनात् ॥ २८-७३ ॥

कालक्षालनहेतोश्च पुनरुद्यापनं कृतम् ।

आनन्दभैरवी उवाच

आदौ कुर्यात् परानन्दं रससागरसम्भवम् ॥ २८-७४ ॥

मान्द्यं मन्दगुणोपेतं शृणु तत्क्रममुत्तमम्।

स्तोत्रं कुर्यात् मूलपद्मे कुण्डलिन्याः पुरष्क्रियाम् ॥ २८-७५ ॥

पुरश्चरणकाले तु जपान्ते नित्यकर्मणि।

काम्यकर्मणि धर्मेषु तथैव धर्मकर्मसु ॥ २८-७६ ॥

गुर्वाद्यगुरुनित्येषु भक्तिमाकृत्य सम्पठेत्।

ओं नमो गुरवे ओं नमो गुर्वम्बपरदेवतायै ॥ २८-७७ ॥

सर्वधर्मस्वरूपायै सर्वज्ञानस्वरूपायै।

ओं भवविभवायै ओं दक्षयज्ञविनाशिन्यै ॥ २८-७८ ॥

ओं भद्रकाल्यै ओं कपालिन्यै ओं उमायै ओं माहेश्वर्यै

ओं सर्वसङ्कटतारिण्यै ओं महादेव्यै नमो नमः ॥ २८-७९ ॥

ओं या माया मयदानवक्षयकरी शक्तिः क्षमा कर्तृका।

शुम्भश्रीमहिषासुरासुरबलप्रात्रोलचण्डामहा।

भद्रार्द्रा रुधिरप्रिया प्रियकरी क्रोधाङ्गरक्तोत्पला।

चामुण्डा रणरक्तबीजरजनी ज्योत्स्ना मुखेन्दीवरा ॥ २८-८० ॥

या जाया जयदायिनी नृगृहिणी भीत्यापहा भैरवी।

नित्या सा परिरक्षणं कुरु शिवा सारस्वतोत्पत्तये।

सा मे पातु कलेवरस्य विषयाह्लादेन्द्रियाणां बलं

वक्षः स्थायिनमुल्वणोज्ज्वलशिखाकारादिजीवाञ्चिता ॥ २८-८१ ॥

कृत्वा योगकुलान्वितं स्वभवने नित्यं मनोरञ्जन।
नित्यं संयमतत्परं परतरे भक्तिक्रियानिर्मलम्।
शम्भो रक्षरजोऽपनीशचरणाम्भोजे सदा भावन।
विद्यार्थप्रियदर्शनं त्रिजगतां संयम्ययोगी भवेत् ॥ २८-८२ ॥
आकाङ्क्षापरिवर्जितं निजगुरोः सेवापरं पावन।
प्रेमाह्लादकथाच्युतं कुटिलताहिसापमानप्रियम्।
कालक्षेपण दोषजालरहितं शाक्तं सुभक्तं पति।
श्रीशक्तिप्रियवल्लभं सुरुचिरज्ञानान्तरं मानिनम् ॥ २८-८३ ॥
मालासूक्ष्म सुसूक्ष्मबद्धनिलयं सल्लक्षणं साक्षिणं
नानाकारणकारणं ससरणं साकारब्रह्मार्पणम्।
नित्या सा जडितं महान्तमखिले योगासनज्ञानिन।
तं वन्दे पुरुषोत्तमं त्रिजगतामंशार्कहंसं परम् ॥ २८-८४ ॥
मायाङ्गे प्रतिभाति चारुनयानाह्लादैकबीजं विधि।
कल्लोलाविकुलाकुला समतुला कालाग्निवाहानना।
हालाहेलन कौलकालकलिका केयूरहारानना।
सर्वाङ्गा मम पातु पीतवसना शीघ्रासना वत्सला ॥ २८-८५ ॥
सा बालाबलवाहना सुगहना सम्मानना धारणा।
खं खं खं खचराचरा कुलचरा वाचाचरा वङ्गरा।
चं चं चं चमरीहरीभगवती गाथागताः सङ्गतिः।
बाहौ मे परिपातु पङ्कजमुखी या चण्डमुण्डापहा ॥ २८-८६ ॥

कं कं कं कमलाकला गतिफला फूत्कारफेरूत्करा।
पं पं पं परमा रमा जयगमा व्यासङ्गमा जङ्गमा।
तं तं तं तिमिरारुणा सकरुणा मातावला तारिणी।
भं भं भं भयहारिणी प्रियकरी सा मे भवत्वन्तरा ॥ २८-८७ ॥
झं झं झं झरझर्मरीगतिपथस्थाता रमानन्दितं
मं मं मं मलिनं हि मां हयगतां हन्त्रीं रिपूणां हि ताम्।
भक्तानां भयहारिणी रणमुखे शत्रोः कुलाग्निस्थिता।
सा सा सा भवतु प्रभावपटला दीप्ताङ्घ्रियुग्मोज्ज्वला ॥ २८-८८ ॥
गं गं गं गुरुरूपिणी गणपतेरानन्दपुञ्जोदया
तारासारसरोरुहारुणकला कोटिप्रभालोचना।
नेत्रं पातु(सदा)शिवप्रियपथा कौट्यायुतार्कप्रभा।
तुण्डं मुण्डविभूषणा नरशिरोमाला विलोला समा ॥ २८-८९ ॥
योगेशी शशिशेखरोल्बणकथालापोदया मानवी।
शीर्षं पातु ललाटकर्ण युगलानन्तस्ततः सर्वदा।
मूर्त्तं मेरुशिखा स्थिता व्यवतु मे गण्डस्थलं कैवली।
तुष्टं चाष्टमषष्टिकाधरतलं धात्री धराधारिणी ॥ २८-९० ॥
नासाग्रद्वयगह्वरं भृगुतरा नेत्रत्रयं तारिणी।
केशान् कुन्तलकालिका सुकपिला कैलासशैलासना।
कङ्कालामलमालिका सुवसना दन्तावलीं दैत्यहा।
बाह्यं मन्त्रमनन्तशास्त्रतरणी सञ्ज्ञावचःस्तम्भिनी ॥ २८-९१ ॥

हं हं हं नरहारघोररमणी सञ्चारिणी पातु मे।
शत्रूणां दलनं करोतु नियतं मे चण्डमुण्डापहा।
भीमा सन्दहतु प्रतापतपना संवर्द्धनं वद्धिनी।
मन्दारप्रियगन्धविभ्रममदा वैदग्धमोहान्तरा ॥ २८-९२ ॥
श्यामा पातु पतङ्गकोटिनिनदा हङ्कारफट्टारिणी।
आनन्दोत्सवसर्वसारजयदा सर्वत्र सा रक्षिका।
क्षौं क्षौं क्षौं कठिनाक्षरा क्षयकरी सर्वाङ्गदोषंहना।
देहारेः कचहा परा कचकुचाकीलालपूराशिता ॥ २८-९३ ॥
घं घं घं घटघर्घरा विघटिता जायापतेः पातु मे
कल्पे कल्पा कुलानामतिभयकलितं सर्वत्र मे विग्रहम्।
निद्रोद्रावितकालिका मम कुलं लङ्कातटाच्छादिनी
नं नं नं नयनानना सुकमला सा लाकिनी लक्षणा ॥ २८-९४ ॥
कुक्षौ पृष्ठतलं सदा मम धनं सा पातु मुद्रामयी।
मोक्षं पातु करालकालरजकी या रञ्जकी कौतुकी।
कृत्या नापितकन्यका शशिमुखी सूक्ष्मा मम प्राणग।
मन्दारप्रियमालया मणिमयग्रन्थ्या महन्मण्डिता ॥ २८-९५ ॥
पूज्या योगिभिरुत्सुकी भगवती मूलस्थिता सत्क्रिया।
मत्ता पातु पतिव्रता मम गृहं धर्मं यशः श्रेयसम्।
धर्माभोरुहमध्यदर्शनिकरे काली महायोगिनी।
मत्तानामतिदर्पहा हरशिरोमाला कला केवला ॥ २८-९६ ॥

मे गुह्यं जयमेव लिङ्गमपि मे मूलाम्बुजं पातु सा।
या कन्या हिमपर्वतस्य भयहा पायान्नितम्बस्थलम्।
सर्वेषां हृदयोदयानलशिखाशक्तिर्मनोरूपिणी।
मे भक्तिं परिपातु कामकुशला लक्ष्मीः प्रिया मे प्रभो ॥ २८-९७ ॥
गौरी गौरवकारिणी भुवि महामाया महामोहहा।
वं वं वं वरवारुणी सुमदिरा मे पातु नित्यं कटिम्।
कूटा सा रविचन्द्रवह्निरहिता स्वेच्छामयी मे मुखम् ॥ २८-९८ ॥
एतत्स्तोत्रं पठेद् यस्तु सर्वकाले च सर्वदा।
स भवेत् कालयोगेन्द्रो महाविद्यानिधिर्भवेत् ॥ २८-९९ ॥
मूलपद्मबोधने च मूलप्रकृतिसाधने।
निजमन्त्रबोधने च घोरसङ्कटकालके ॥ २८-१०० ॥
आपदस्तस्य नश्यन्ति अन्धकारं बिना रविः।
सर्वकाले सर्वदेशे महापातकघातकः ॥ २८-१०१ ॥
स भवेद् योगिनीपुत्रः कलिकाले न संशयः ॥ २८-१०२ ॥

इति श्रीरुद्रयामले उत्तरतन्त्रे महातन्त्रोद्दीपने भावासननिर्णये पाशवकल्पे षड्भक् प्रकाशे
भैरवभैरवीसंवादे कन्दवासिनिस्तोत्रं नाम अष्टाविंशः पटलः ॥ २८ ॥

अथैकोनत्रिंशः पटलः

आनन्दभैरवी उवाच

अथ षड्भक्तयोगं च प्रवक्ष्यामीह तत्त्वतः ।

कुण्डलीयोगविविधं कृत्वा योगी भवेन्नरः ॥ २९-१ ॥

मूलादिब्रह्मरन्धान्तं षड्भक्तभेदनं मतम् ।

षड्भक्ते योगशास्त्राणि विविधानि वसन्ति हि ॥ २९-२ ॥

यो जानातीह षड्भक्तं सर्वशास्त्रार्थविद्भवेत् ।

चतुर्दलं मूलपद्मं वादिसान्तानार्णसम्भवम् ॥ २९-३ ॥

हिरण्यवर्णममलं ध्यायेद्योगी पुनः पुनः ।

निर्जने विपिने शून्ये पशुपक्षिगणावृते ॥ २९-४ ॥

निर्भये सुन्दरे देशे दुभीक्षादिविवर्जिते ।

कृत्वा दृढासनं मन्त्री योगमार्गपरो भवेत् ॥ २९-५ ॥

तदा योगी भवेत् क्षिप्रं मम शास्त्रानुसारतः ।

पूर्वदले वकारं च ध्यायेद्योगी सदा सुखी ॥ २९-६ ॥

सुवर्णवर्णं हितकारिणं नृणां सत्त्वोद्भवं पूर्वदलस्थितं सुखम् ।

मत्तप्रियं वारणमत्तमन्दिरं मन्त्रार्थकं शीतलरूपधारिणम् ॥ २९-७ ॥

योगानुभावाश्रयकालमन्दिरं तेजोमयं सिद्धिसमृद्धिदं गुरुम् ।

आद्याक्षरं वं वरभावसाधनं नारायणं भावनपञ्चमच्युतम् ॥ २९-८ ॥

ध्यायेत् शकारं कनकाचलप्रभं गौरीपतेः श्रीकरणं पुराणम् ।

लक्ष्मीप्रियं सर्वसुवर्णवेष्टितं सदा मुदा दक्षिणपत्रमुत्तमम् ॥ २९-९ ॥

शमीश्वरीषष्ठगुणावतंसं षड्भक्तसम्भेदनकारकं परम् ।

परापरस्थाननिवासिनं गुणं हेमाचलं पत्रमहं भजामि ॥ २९-१० ॥

सकारमानन्दरसं प्रियं प्रियं ध्याये महाहाटकपर्वताग्रकम्।

ध्याये मुदाहं घननाथमन्दिरे मायामहामोहविनाशनं जयम् ॥ २९-११ ॥

चतुर्भुजं भुजयुगं अष्टादशभुजं तथा।

अष्टहस्तं सदा ध्यायेन्मन्त्री भावविशुद्धये ॥ २९-१२ ॥

ततो ध्यायेत् कणीकायां मध्यदेशे मनोरमम्।

स्वयम्भूलिङ्गपरमं योगिनां योगसिद्धिदम् ॥ २९-१३ ॥

प्रातः सूर्यसमप्रख्यं तडित्कोटिसमप्रभम्।

तं संवेष्ट्य महादेवी कुण्डली योगदायिनी ॥ २९-१४ ॥

सार्धत्रिवेष्टनग्रन्थियुता सा मुक्तिदायिनी।

निद्रिता सा सदा भद्रा महापातकघातिनी ॥ २९-१५ ॥

निरन्तरं तस्य शीर्षे विभाति शशधारिणी।

तच्छ्वासधारिणी नित्या जगतां प्राणधारिणी ॥ २९-१६ ॥

सुप्ता सर्पसमा भ्रान्तिः यथार्कशतकोटयः।

यदा लिङ्गं सा विहाय प्राप्तिष्ठति महापथे ॥ २९-१७ ॥

तदा सिद्धो भवेद्योगी ध्यानधारणकृत् शुचिः।

सदानन्दमयो नित्यश्चैतन्यकुण्डली यदा ॥ २९-१८ ॥

सुषुम्ना नाडिकामध्ये महासूक्ष्मविले स्थितः।

मनो निधाय यो योगी श्वासमार्गपरो भवेत् ॥ २९-१९ ॥

तदा सा द्रवति क्षिप्रं चैतन्या कुण्डली परा।

पृष्ठदेशे महादण्डे मेरुमूले महाप्रभे ॥ २९-२० ॥

मूलादिब्रह्मरन्ध्राधः सदास्थिरूपधारकः ।

कनकाचलनाम्ना च प्रतिभाति जगत्त्रये ॥ २९-२१ ॥

तन्मध्ये परमा सूक्ष्मा सुषुम्ना बहुरूपिणी ।

मनोमुनिस्वरूपा च मनश्चैतन्यकारिणी ॥ २९-२२ ॥

तन्मध्ये भाति वज्राख्याघोरपातकनाशिनी ।

सिद्धिदाभावविज्ञानां मोक्षदा कुलरूपिणाम् ॥ २९-२३ ॥

तन्मध्ये चित्रिणी देवी देवताप्रीतिवद्भीनी ।

हितैषिणी महामाया कालजालविनाशिनी ॥ २९-२४ ॥

सा पाति सकलान् चक्रान् पद्मरूपधरान् परान् ।

त्रैलोक्यमण्डलगतान् साक्षादमृतविग्रहान् ॥ २९-२५ ॥

स्वयं दधार सा देवी चित्राख्या चारुतेजसी ।

तले पृष्ठे ऊर्ध्वदेशे शीर्षे वक्षसि नाभिषु ॥ २९-२६ ॥

कण्ठकूपे चक्रमध्ये ब्रह्माण्डं पाति सर्वदा ।

शरीरात्मकमीशार्थं त्रैलोक्यं सचराचरम् ॥ २९-२७ ॥

चित्रासुग्रथनं पद्मं योऽवभाव्यति भावकः ।

भावेन लभ्यते योगं भावेन भाव्यते शिवः ॥ २९-२८ ॥

भावेन शक्तिमाप्नोति तस्माद्भावं समाश्रयेत् ।

षड्भक्तभावनां कृत्वा महायोगी भवेन्नरः ॥ २९-२९ ॥

सर्वधर्मान्वितो भूत्वा राजते क्षितिमण्डले ।

सर्वत्रगामी स भवेत् यदि पद्मे मनोलयम् ॥ २९-३० ॥

पद्मभावनमात्रेण आकाशसदृशो भवेत्।

महापद्मे मनो दत्वा महाभक्तो भवेद्भुवम् ॥ २९-३१ ॥

यदि भक्तो भवेन्नाथ तदा मुक्तो न संशयः।

यदि मुक्तो महीमध्ये ध्यानयोगपरायणः ॥ २९-३२ ॥

तदा कालपरां ज्ञात्वा सर्वदर्शी च सर्ववित्।

सर्वज्ञः सर्वतोभद्रो भवतीति न संशयः ॥ २९-३३ ॥

चित्रिणी मध्यदेशे च ब्रह्मनाडी महाप्रभा।

सर्वसिद्धिप्रदा नित्या सा देवी सकला कला ॥ २९-३४ ॥

व्योमरूपा भगवती सर्वचैतन्यरूपिणी।

एकरूपं परं ब्रह्म ब्रह्मातीतं जगत्त्रयम् ॥ २९-३५ ॥

यदा जगत्त्रयं ब्रह्म तदा सत्त्वालयां प्रभो।

महालये मनो दत्वा सर्वकालजयो भवेत् ॥ २९-३६ ॥

मृत्युञ्जयो महावीरो महाच्छत्रो महागतिः।

सर्वव्यापकरूपेण ईश्वरत्वेन भाषते ॥ २९-३७ ॥

सर्वदा मन्त्रसम्भूतो विशालाक्षः प्रसन्नधीः।

एकस्थानस्थितो याति नक्षत्रं स हि शङ्कर ॥ २९-३८ ॥

एकदृष्टिः क्षुधातृष्णारहितो वाक्यवजीतः।

निराकारे मनो दद्यात्तदा महानयं प्रभो ॥ २९-३९ ॥

किन्तु नाथाज्ञानिनां हि नापि नापि महालयः।

महाप्रलय एवं हि योगिनां नात्र संशयः ॥ २९-४० ॥

यदा मनोयोग विशुद्धये मनोलयं यः कुरुतेऽप्यहनीशम्।

स एव मोक्षो गुणसिन्धुरूपी कालाग्निरूपी निजदैवदैवतः ॥ २९-४१ ॥

महामनोयोग विकारवजीतः।

कामक्रिया काण्डविशुद्धमण्डितः।

हितो गतीनां मतिमान्निरस्तो।

महालयस्थोऽमर एव भक्तः ॥ २९-४२ ॥

मानी विचारार्थविवेकचित्तश्--

चातुर्य चित्तोल्बणताविवजीतः।

योगी भवेत्साधक चक्रवर्ती।

व्योमाम्बुजे चित्तविसर्जनं सदा ॥ २९-४३ ॥

इति श्रीरुद्रयामले उत्तरतन्त्रे महातन्त्रोद्दीपने षड्भक् प्रकाशे भैरवीभैरवसंवादे

महाप्रलयनामा एकोनत्रिंशः पटलः ॥ २९ ॥

अथ त्रिंशः पटलः

आनन्दभैरवी उवाच

अथ वक्ष्ये महाकाल मूलपद्मविवेचनम्।

यत् कृत्वा अमरो भूत्वा वसेत् कालचतुष्टयम् ॥ ३०-१ ॥

अथ षड्भेदार्थं भेदिनीशक्तिमाश्रयेत्।
छेदिनीं सर्वग्रन्थीनां योगिनीं समुपाश्रयेत्॥ ३०-२॥
तस्या मन्त्रान् प्रवक्ष्यामि येन सिद्धो भवेन्नरः।
आदौ शृणु महामन्त्रं भेदिन्याः परं मनुम्॥ ३०-३॥
आदौ कालीं समुत्कृत्य ब्रह्ममन्त्रं ततः परम्।
देव्याः प्रणवमुद्धृत्य भेदनी तदनन्तरम्॥ ३०-४॥
ततो हि मम गृह्णीयात् प्रापय द्वयमेव च।
चित्तचञ्चीशब्दान्ते मां रक्ष युगमेव च॥ ३०-५॥
भेदिनी मम शब्दान्ते अकालमरणं हर।
हर युगं स्वं महापापं नमो नमोऽग्निजायया॥ ३०-६॥
एतन्मन्त्रं जपेत्तत्र डाकिनीरक्षसि प्रभो।
आदौ प्रणवमुद्धृत्य ब्रह्ममन्त्रं ततः परम्॥ ३०-७॥
शाम्भवीति ततश्चोक्त्वा ब्राह्मणीति पदं ततः।
मनोनिवेशं कुरुते तारयेति द्विधापदम्॥ ३०-८॥
छेदिनीपदमुद्धृत्य मम मानसशब्दतः।
महान्धकारमुद्धृत्य छेदयेति द्विधापदम्॥ ३०-९॥
स्वाहान्तं मनुमुद्धृत्य जपेन्मूलाम्बुजे सुधीः।
एतन्मन्त्रप्रसादेन जीवन्मुक्तो भवेन्नरः॥ ३०-१०॥
तथा स्त्रीयोगिनीमन्त्रं जपेत्तत्रैव शङ्कर।
ओं घोररूपिणिपदं सर्वव्यापिनि शङ्कर॥ ३०-११॥

महायोगिनि मे पापं शोकं रोगं हरेति च।

विपक्षं छेदयेत्युक्त्वा योगं मय्यर्पय द्वयम्॥ ३०-१२॥

स्वाहान्तं मनुमुद्धृत्य जपाद्योगी भवेन्नरः।

खेचरत्वं समाप्नोति योगाभ्यासेन योगिराट्॥ ३०-१३॥

डाकिनीं ब्रह्मणा युक्तां मूले ध्यात्वा पुनः पुनः।

जपेन्मन्त्रं सदायोगी ब्रह्ममन्त्रेण योगवित्॥ ३०-१४॥

ब्रह्ममन्त्रं प्रवक्ष्यामि तज्जापेनापि योगिराट्।

ब्रह्ममन्त्रप्रसादेन जडो योगी न संशयः॥ ३०-१५॥

प्रणवत्रयमुद्धृत्य दीर्घप्रणवयुग्मकम्।

तदन्ते प्रणवत्रीणि ब्रह्म ब्रह्म त्रयं त्रयम्॥ ३०-१६॥

सर्वसिद्धिपदस्यान्ते पालयेति च मां पदम्।

सत्त्वं गुणो रक्ष रक्ष मायास्वाहापदं जपेत्॥ ३०-१७॥

डाकिनीमन्त्रराजञ्च शृणुष्व परमेश्वर।

यज्जप्त्वा डाकिनीं वश्या त्रैलोक्यस्थितिपालकाः॥ ३०-१८॥

यो जपेत् डाकिनीमन्त्रं चैतन्या कुण्डली झटित्।

अनायासेन सिद्धिः स्यात् परमात्मप्रदर्शनम्॥ ३०-१९॥

मायात्रयं समुद्धृत्य प्रणवैकं ततः परम्।

डाकिन्यन्ते महाशब्दं डाकिन्यम्बपदं ततः॥ ३०-२०॥

पुनः प्रणवमुद्धृत्य मायात्रयं ततः परम्।

मम योगसिद्धिमन्ते साधयेति द्विधापदम्॥ ३०-२१॥

मनुमुद्धृत्य देवेशि जपाद्योगी भवेज्जडः।

जप्त्वा सम्पूजयेन्मन्त्री पुरश्चरणसिद्धये ॥ ३०-२२ ॥

सर्वत्र चित्तसाम्येन द्रव्यादिविविधानि च।

पूजयित्वा मूलपद्मे चित्तोपकरणेन च ॥ ३०-२३ ॥

ततो मानसजापञ्च स्तोत्रञ्च कालिपावनम्।

पठित्वा योगिराट् भूत्वा वसेत् षड्भक्तवेश्मनि ॥ ३०-२४ ॥

शक्तियुक्तं विधिं यस्तु स्तौति नित्यं महेश्वर।

तस्यैव पालनार्थाय मम यन्त्रं महीतले ॥ ३०-२५ ॥

तत् स्तोत्रं शृणु योगार्थं सावधानावधारय।

एतत्स्तोत्रप्रसादेन महालयवशो भवेत् ॥ ३०-२६ ॥

ब्रह्माणं हंससङ्घायुतशरणवदावाहनं देववक्त्र।

विद्यादानैकहेतुं तिमिचरनयनाग्नीन्दुफुल्लारविन्दम्

वागीशं वाग्गतिस्थं मतिमतविमलं बालार्कं चारुवर्णं।

डाकिन्यालिङ्गितं तं सुरनरवरदं भावयेन्मूलपद्मे ॥ ३०-२७ ॥

नित्यां ब्रह्मपरायणां सुखमयीं ध्यायेन्मुदा डाकिनी।

रक्तां गच्छविमोहिनीं कुलपथे ज्ञानाकुलज्ञानिनीम्।

मूलाम्भोरुहमध्यदेशनिकटे भूविम्बमध्ये प्रभा।

हेतुस्थां गतिमोहिनीं श्रुतिभुजां विद्यां भवाह्लादिनीम् ॥ ३०-२८ ॥

विद्यावास्तवमालया गलतलप्रालम्बशोभाकरा।

ध्यात्वा मूलनिकेतने निजकुले यः स्तौति भक्त्या सुधीः।

नानाकारविकारसारकिरणां कर्त्री विधो योगिना।
मुख्यां मुख्यजनस्थितां स्थितिमतिं सत्त्वाश्रितामाश्रये ॥ ३०-२९ ॥
या देवी नवडाकिनी स्वरमणी विज्ञानिनी मोहिनी।
मां पातु पिरयकामिनी भवविधेरानन्दसिन्धूद्भवा।
मे मूलं गुणभासिनी प्रचयतु श्रीः कीर्तीचक्रं हि मा।
नित्या सिद्धिगुणोदया सुरदया श्रीसंज्ञया मोहिता ॥ ३०-३० ॥
तन्मध्ये परमाकला कुलफला बाणप्रकाण्डाकरा
राका राशषसादशा शशिघटा लोलामला कोमला।
सा माता नवमालिनी मम कुलं मूलाम्बुजं सर्वदा।
सा देवी लवराकिणी कलिफलोल्लासैकबीजान्तरा ॥ ३०-३१ ॥
धात्री धैर्यवती सती मधुमती विद्यावती भारती।
कल्याणी कुलकन्यकाधरनरारूपा हि सूक्ष्मास्पदा।
मोक्षस्था स्थितिपूजिता स्थितिगता माता शुभा योगिना।
नौमि श्रीभविकाशयां शमनगां गीतोद्भूतां गोपनाम् ॥ ३०-३२ ॥
कल्केशीं कुलपण्डितां कुलपथग्रन्थिक्रियाच्छेदिनी।
नित्यां तां गुणपण्डितां प्रचपलां मालाशतार्कारुणाम्।
विद्यां चण्डगुणोदयां समुदयां त्रैलोक्यरक्षाक्षरा।
ब्रह्मज्ञाननिवासिनीं सितशुभानन्दैकबीजोद्भूताम् ॥ ३०-३३ ॥
गीतार्थानुभवपिरयां सकलया सिद्धप्रभापाटलाम्।
कामाख्यां प्रभजामि जन्मनिलयां हेतुपिरयां सत्क्रियाम्।

सिद्धौ साधनतत्परं परतरं साकाररूपायिताम् ॥ ३०-३४ ॥

ब्रह्मज्ञानं निदानं गुणनिधिनयनं कारणानन्दयानम्।

ब्रह्माणं ब्रह्मबीजं रजनिजयजनं यागकार्यानुरागम् ॥ ३०-३५ ॥

शोकातीतं विनीतं नरजलवचनं सर्वविद्याविधिज्ञम्।

सारात् सारं तरुं तं सकलतिमिरहं हंसगं पूजयामि ॥ ३०-३६ ॥

एतत्सम्बन्धमार्गं नवनवदलगं वेदवेदाङ्गविज्ञम्।

मूलाम्भोजप्रकाशं तरुणरविशशिप्रोन्नताकारसारम् ॥ ३०-३७ ॥

भावारख्यं भावसिद्धं जयजयदविधिं ध्यानगम्यं पुराणम्

पारारख्यं पारणायं परजनजनितं ब्रह्मरूपं भजामि ॥ ३०-३८ ॥

डाकिनीसहितं ब्रह्मध्यानं कृत्वा पठेत् स्तवम्।

पठनाद् धारणान्मन्त्री योगिनां सङ्गतिर्भवेत् ॥ ३०-३९ ॥

एतत्पठनमात्रेण महापातकनाशनम्।

एकरूपं जगन्नाथं विशालनयनाम्बुजम् ॥ ३०-४० ॥

एवं ध्यात्वा पठेत् स्तोत्रं पठित्वा योगिराड् भवेत् ॥ ३०-४१ ॥

इति श्रीरुद्रयामले उत्तरतन्त्रे महातन्त्रोद्दीपने सिद्धमन्त्रप्रकरणे। षड्भक्तिसिद्धिसाधने

भैरवभैरवीसंवादे डाकिनी। स्तोत्रं नाम त्रिंशः पटलः ॥ ३० ॥

अथैकत्रिंशः पटलः

आनन्दभैरवी उवाच

अथ नाथ प्रवक्ष्यामि भेदिन्याः साधनं परम्।

येन साधनमात्रेण योगी स्यात् कलिकालहा ॥ ३१-१ ॥

कलिकाले महायोगं साधय त्वं महाप्रभो।

यदि न साधितः कालः स कालो देहभक्षकः ॥ ३१-२ ॥

भेदिनीसाधनेनैव ग्रन्थीनां भेदनं भवेत्।

डाकिनीं हृदये ध्यायेत् परमानन्दरूपिणीम् ॥ ३१-३ ॥

अष्टहस्तां विशालाक्षीं शशाङ्कावयवाङ्किताम्।

त्रैलोक्यमोहिनीं विद्यां भयदां वरदां सताम् ॥ ३१-४ ॥

शुक्लवर्णां त्रिनयनां चारुरूपमनोहराम्।

ध्यात्वा मूलाम्बुजे योगी पाद्याद्यैः परिपूजयेत् ॥ ३१-५ ॥

तत्र मनोलयं कृत्वा योगी भवति भूतले।

यदा मनोलयं याति तदा तस्याः स्तवं पठेत् ॥ ३१-६ ॥

स्तोत्रं पठनमात्रेण सर्वसत्त्वाश्रितो भवेत्।

ध्यानमाकृत्य प्रपठेत् सर्वसिद्धिमयो भवेत् ॥ ३१-७ ॥

या भेदिनी सकलग्रन्थिविनाशनाना।

धर्मान्तरे सकलशत्रुविनाशनस्था।

सा मे सदा प्रतिदिनं परिपातु देह।

कालात्मिका भगवती शुभकार्यकर्त्री ॥ ३१-८ ॥

या कान्ता करुणामयी त्रिजगतामानन्दसिद्धिस्थिता।

नित्या सा परिपालिका कुलकला नीलामलाकोमला।
वाणी सिद्धिकरी कृतार्थनिगडे शीघ्रोदया शाङ्करी।
संज्ञाभेदनभेदिका शुभकरी वेदान्तसिद्धान्तदा ॥ ३१-९ ॥
वाणी बाला कुलाला कलकलचरणा यामलासंख्यमाला।
हेलाभालान्तराला कुलकमलचला चञ्चला देहकाला ॥ ३१-१० ॥
भेदाख्या भेद्यभेदा वरनदनिनदा नादबिन्दुप्रकाशा।
सा मे शीर्षं ललाटं मुखहृदयकटिं मुख्यपद्मं प्रपायात् ॥ ३१-११ ॥
काञ्चीपीठप्रकाशा निजपदविलया योगिनीनेत्रवक्षा।
नातियोगप्रकाश्या चरुशतघटिता घोरसंहारकारा ॥ ३१-१२ ॥
ब्रह्मानन्दस्वरूपा विगतिमतिहरा हीरका भाति नेत्रा।
हारश्रेण्यादिभूषा शशिशतकिरणा पातु मां भेद्यदेहम् ॥ ३१-१३ ॥
या भेदिनी सकलपापरिपुषिरयाणां स्वर्गापवर्गविरला बगलामुखी सा।
मे पातु देहघटितं सकलेप्सितार्थं भावप्रभावपटला सहदेहसंस्था ॥ ३१-१४ ॥
कामाश्रिता विविधदोषविनाशलेषा।
सौन्दर्यवेशकरणी क्रतुकर्मरक्षा।
दीक्षा सतां मतिमतां निजयोगदात्री।
सा मे सदा सकलदेहमिहाशु भेद्या ॥ ३१-१५ ॥
कान्ता शान्तगुणोदया मम धनं देहस्य नित्याशया
पायात् श्रीकुलदैवतस्य जयदा या योगसारं परम्।
साक्षादीश्वरपूजिता समुचिता चित्ताधीता चाधीता।

यन्मे घोरतरे जये निजकुले कालाकुले व्याकुले ॥ ३१-१६ ॥

भेदाभेदविवर्जिता सुरवरश्रीहस्तपद्माचीते।

मे मेढर् खलु लिङ्ग मूलकमलं कालपिरया पातु सा।

सप्तस्वर्गतलं ममैव वपुषा मिथ्यावमानापहा।

हेडम्बासुरसुन्दर पिरयवती हेमावती भारती ॥ ३१-१७ ॥

एतत् स्तोत्रं पठित्वा यः स्तौति मूलाम्बुजे च माम्।

स एव योगमाप्नोति स भवेद् योगिवल्लभः ॥ ३१-१८ ॥

मनः स्थिरं भवेत् क्षिप्रं राजत्वं लभते झटित्।

अनायासेन सिद्धिः स्यात् तस्य वायुर्वशो भवेत् ॥ ३१-१९ ॥

योगिनीनां दर्शनं हि अनायासेन लभ्यते।

भावसिन्धुयुतो भूत्वा विचरेदमरो यथा ॥ ३१-२० ॥

मूलपद्मे वसेद्देवी मूलाम्भोजप्रकाशिनी।

मालती मालवी मौना मालिनी च मनोहरा ॥ ३१-२१ ॥

मानसी मदना मान्या मुद्रामैथुनतत्परा।

मेरुस्था माद्यकुसुमा मण्डिता मण्डलस्थिता ॥ ३१-२२ ॥

मनःस्थैर्यकरी देवी भाव्यते यैः कुमारकैः।

अकस्मात् सिद्धिमाप्नोति कालेन परमेश्वर ॥ ३१-२३ ॥

अथ वक्ष्ये महादेव्याः छेदिन्याः स्तवमुत्तमम्।

छेत्ता त्वं सर्वग्रन्थीनां मत्प्रसादाद् यतीश्वरः ॥ ३१-२४ ॥

यत्प्रसादादनन्तो हि योगी संसारमण्डले ॥ ३१-२५ ॥

देशानन्दा सकलगुणदा छेदिनी छेदनस्था।
हव्यस्था सा विभवनिरता या निधिस्था निशायाम्।
सा मे नित्यं कुलकमलगा गोपनीया विधिज्ञा।
श्रीवागेशी गगनवसना सर्वयोगं प्रपायात् ॥ ३१-२६ ॥
कामानन्दा मदननिरता भाविता भावसिन्धौ
कामानन्दोद्भवरसवती योगियोगस्थधात्री।
देहक्लेदे निरसनरता
सा मे धौतं प्रकुरु वपुषो धर्मपुञ्जं प्रपायात् ॥ ३१-२७ ॥
कालाकालं कमलकलिकावासिनी कालिका मे।
ग्रन्थिच्छेदं स्थिरगृहगता गात्रनाडीपथस्था।
वक्राम्भोजे वचनमधुरं धारयन्ती जनाना।
सा मे रन्ध्रं मम रुचिरतनोः पातु पञ्चानना या ॥ ३१-२८ ॥
योगाङ्गस्था स्थितिलयविभवा लोमकूपाम्बुजस्था।
माता गौरी गिरिपतिसुता भासुरास्त्रप्रदीप्ता।
सम्पायान्मे हृदयविवरं छेदिनीमूलपूरे।
कैलासस्था मममनुगिरि पातु रुद्रप्रसादा ॥ ३१-२९ ॥
नादान्तःस्था मनगुणधरणासन्नसिद्धान्तपारा।
भोगानन्दा भगनगबिले काशयन्ती जनानाम्।
विद्याविद्या विविधगगना छेदिनी छन्नरूपा।
सा सर्वान्तःकरणनिलया लाकिनी प्रेमभावा ॥ ३१-३० ॥

योगं स्वर्गेऽर्पयसि मनसि प्रेमभावं परेशे।
या या यात्रा त्रिविधकरणा कारणा सर्वजन्तोः।
माता ज्ञात्री गणेशे गृहिगणसदया सर्वकर्त्री मनो मे।
रक्षा रक्षाक्षरगतकला केवला निष्कला या ॥ ३१-३१ ॥
सा योगेन्द्रा समवतु मुदा मे गुदं कुण्डलिन्या।
जहोः कन्या कमलनिलया राकिणी प्रेमभावान्।
मोक्षप्राणान् तपनरहिता पातु मे वेदवक्त्रा।
सिद्धा मूलाम्बुजदलगता पावनी पातु तुण्डम् ॥ ३१-३२ ॥
हेरम्बाज्ञा प्रलयघटिता काकिनी क्रोधरूपा ॥ ३१-३३ ॥
यदि भजति कुलीनः कामिनीं क्रोधविद्या।
स भवति परयोगी छेदिनीस्तोत्रपाठात्।
सकलदुरितनाशः क्षालनादिप्रसिद्धिः।
सकलजनवशः स्यात् तस्य नित्यं सुराज्यम् ॥ ३१-३४ ॥
एतत् स्तोत्रं पठेद्विद्वान् महासंयमतत्परः।
मूले मनः स्थिरो याति सर्वानिष्टविनाशनः ॥ ३१-३५ ॥
सर्वसिद्धिः करे तस्य यो भावं समुपाश्रयेत्
शृणुष्व परमानन्द रससागरसम्भव ॥ ३१-३६ ॥
योगिनीस्तोत्रसारं च श्रवणाद्वारणाद् यतिः।
अप्रकाश्यमिदं रत्नं नृणामिष्टफलप्रदम् ॥ ३१-३७ ॥
यस्य विज्ञानमात्रेण शिवो भवति साधकः ॥ ३१-३८ ॥

कङ्काली कुलपण्डिता कुलकला कालानला श्यामला।
योगेन्द्रेन्द्रसुराज्यनाथयजिताऽन्या योगिनीं मोक्षदा।
मामेकं कुजडं सुखास्तमधनं हीनं च दीनं खल।
यद्येवं परिपालनं करोषि नियतं त्वं त्राहि तामाश्रये ॥ ३१-३९ ॥
यज्ञेशी शशिशेखरा स्वमपरा हेरम्बयोगास्पदा।
दात्री दानपरा हराहरिहराऽघोरामराशङ्करा।
भद्रे बुद्धिविहीन देहजडितं पूजाजपावजीतं
मामेकार्भमकिञ्चनं यदि सरत्त्वं योगिनी रक्षसि ॥ ३१-४० ॥
भाव्या भावनतत्परस्य करणा सा चारणा योगिनी।
चन्द्रस्था निजनाथदेहसुगता मन्दारमालावृता।
योगेशी कुलयोगिनी त्वममरा धाराधराच्छादिनी
योगेन्द्रोत्सवरागयागजडिता या मातृसिद्धिस्थिता ॥ ३१-४१ ॥
त्वं मां पाहि परेश्वरी सुरतरी श्रीभास्करी योगग।
मायापाशविवन्धनं तव कथालापामृतावजीतम्।
नानाधर्मविवजीतं कलिकुले संव्याकुलालक्षण।
मय्येके यदि दृष्टिपातकमला तत् केवलं मे बलम् ॥ ३१-४२ ॥
मायामयी हृदि यदा मम चित्तलग्ना।
राज्यं तदा किमु फलं फलसाधनं वा।
इत्याशया भगवती मम शक्तिदेवी।
भाति पिरये श्रुतिदले मुखरार्पणं ते ॥ ३१-४३ ॥

या योगिनी सकलयोगसुमन्त्रणाढ्या।
देवी महद्गुणमयी करुणानिधाना।
सा मे भयं हरतु वारणमत्तचित्ता।
संहारिणी भवतु सोदरवक्षहारा ॥ ३१-४४ ॥
यदि पठति मनोज्ञो गोरसामीश्वरं यो।
वशयति रिपुवर्गं क्रोधपुञ्जं विहन्ति।
भुवनपवनभक्षो भावुकः स्यात् सुसङ्गी।
रतिपतिगुणतुल्यो रामचन्द्रो यथेशः ॥ ३१-४५ ॥
एतत्स्तोत्रं पठेद्यस्तु स भक्तो भवति पिरयः।
मूलपद्मे स्थिरो भूत्वा षड्भुजे राज्यमाप्नुयात् ॥ ३१-४६ ॥

इति श्रीरुद्रयामले उत्तरतन्त्रे महातन्त्रोद्दीपने षड्भुजप्रकाशे सिद्धिमन्त्रप्रकरणे
भैरवभैरवीसंवादे भेदिन्यादिस्तोत्रं नाम एकत्रिंशः पटलः ॥ ३१ ॥

अथ द्वात्रिंशः पटलः

श्रीनन्दभैरवी उवाच

अथ कान्त प्रवक्ष्यामि शृणुष्व मम तत्त्वतः।
शक्तिः कुण्डलिनी देवी सर्वभेदनभेदिनी ॥ ३२-१ ॥
कलिकल्मषहन्त्री च जगतां मोक्षदायिनी।

तस्याः स्तोत्रं तथा ध्यानं न्यासं मन्त्रं शृणु प्रभो ॥ ३२-२ ॥

यस्य विज्ञानमात्रेण मूलपद्मे मनोलयः ।

चैतन्यानन्दनिरतो भवेत् कुण्डलिसङ्गमात् ॥ ३२-३ ॥

आकाशगामिनीं सिद्धिं ददाति कुण्डली भृशम् ।

अमृतानन्दरूपाभ्यां करोषि पालनं नृणाम् ॥ ३२-४ ॥

श्वासोच्छ्वासकलाभ्यां च शरीरं त्रिगुणात्मकम् ।

पञ्चभूतावृता नित्यं पञ्चानिला भवेद् ध्रुवम् ॥ ३२-५ ॥

कोटिसूर्यप्रतीकाशां निरालम्बां विभावयेत् ।

सर्वस्थितां ज्ञानरूपां श्वासोच्छ्वासनिवासिनीम् ॥ ३२-६ ॥

स्वयम्भूकुसुमोत्पन्नां ध्यानज्ञानप्रकाशिनीम् ।

मोक्षदां शक्तिदां नित्यां नित्यज्ञानस्वरूपिणीम् ॥ ३२-७ ॥

लोलां लीलाधरां सर्वां शुद्धज्ञानप्रकाशिनीम् ।

कोटिकालानलसमां विद्युत्कोटिमहौजसाम् ॥ ३२-८ ॥

तेजसा व्याप्तकिरणां मूलादूर्ध्वप्रकाशिनीम् ।

अष्टलोकप्रकाशाढ्यां फुल्लेन्दीवरलोचनाम् ॥ ३२-९ ॥

सर्वमुखीं सर्वहस्तां सर्वपादाम्बुजस्थिताम् ।

मूलादिब्रह्मरन्धान्तस्थानलोकप्रकाशिनीम् ॥ ३२-१० ॥

त्रिभाषां सर्वभक्षां च श्वासनिर्गमपालिनीम् ।

ललितां सुन्दरीं नीलां कुण्डलीं कुण्डलाकृतिम् ॥ ३२-११ ॥

अभूमण्डलबाह्यस्थां बाह्यज्ञानप्रकाशिनीम् ।

नागिनीं नागभूषाढ्यां भयानककलेवराम् ॥ ३२-१२ ॥
योगिज्ञेयां शुद्धरूपां विरलामूर्ध्वगामिनीम् ।
एवं ध्यात्वा मूलपद्मे कुण्डलीं परदेवताम् ॥ ३२-१३ ॥
भावसिद्धिर्भवेत् क्षिप्रं कुण्डलीभावनादिह ।
ततो मानसजापं हि मानसं होमतर्पणम् ॥ ३२-१४ ॥
अभिषेकं मुदा कृत्वा प्रातः काले पुनः पुनः
प्राणायामं ततः कृत्वा स्तोत्रं च कवचं पठेत् ॥ ३२-१५ ॥
एतत्स्तोत्रस्य पाठेन स्वयं सिद्धान्तविद् भवेत् ।
कुण्डली सुकृपा तस्य मासाद् भवति निश्चितम् ॥ ३२-१६ ॥
निद्रादोषादिकं त्यक्त्वा प्रकाश्याहं शरीरके ।
अहं दात्री सुयोगानामधिपाहं जगत्त्रये ॥ ३२-१७ ॥
अहं कर्म अहं धर्मः अहं देवी च कुण्डली ।
यो जानाति महावीर कुण्डलीरूपसेवनात् ॥ ३२-१८ ॥
इति तं पात्रकं कर्तुमवतीर्णास्मि सर्वदा ।
अत एव परं मन्त्रं कुण्डलिन्याः स्तवं शुभम् ॥ ३२-१९ ॥
प्रपठेत् सर्वदा देहे यदि वश्या न कुण्डली ।
तावत् कालं जपं कुर्याद् यावत् सिद्धिर्न जायते ॥ ३२-२० ॥
आधारे परदेवता भवनताधोकुण्डली देवता ।
देवानामधिदेवता त्रिजगतामानन्दपुञ्जस्थिता ॥ ३२-२१ ॥
मूलाधारनिवासिनी त्रिरमणी या ज्ञानिनी मालिनी ।

सा मे मातृमनुस्थिता कुलपथानन्दैकबीजानना ॥ ३२-२२ ॥
सर्वाङ्गस्थितिकारिणी सुरगणानन्दैकचिन्हा शिवा ।
वीरेन्द्रा नवकामिनी वचनदा श्रीमानदा ज्ञानदा ॥ ३२-२३ ॥
सानन्दा घननन्दिनी घनगणा छिन्ना भवा योगिनी ।
धीरा धैर्यवती समाप्तविषया श्रीमङ्गली कुण्डली ॥ ३२-२४ ॥
सर्वाकारनिवासिनी जयधराधाराधरस्थागया ।
गीता गोधनवद्धीनी गुरुमयी ज्ञानपिरया गोधना ॥ ३२-२५ ॥
गार्हाग्निस्थिति चन्द्रिका सुलतिका जाड्यापहा रागदा ।
दारा गोधनकारिणी मृगमना ब्रह्माण्डमार्गोज्ज्वला ॥ ३२-२६ ॥
माता मानसगोचरा हरिचरा सिंहासनेकारणा ।
यामा दासगणेश्वरी गुणवती छायापथस्थायिनी ॥ ३२-२७ ॥
निद्रा क्षुब्धजनपिरया वरतृषा भाषाविशेषस्थिता ।
स्थित्यन्तप्रलयापहा नरशिरोमालाधरा कुण्डली ॥ ३२-२८ ॥
गाङ्गेशी यमुनेश्वरी गुरुतरी गोदावरी भास्करी ।
भक्तातीक्ष्णकारिणी समशिवं यद्येकभावान्विता ॥ ३२-२९ ॥
त्वं शीघ्रं कुरु कौलिके मम शिरोरन्ध्रं तदब्जं मुदा ।
तत्पत्रस्थितदैवतं कुलवती मातृस्थलं पाहिकम् ॥ ३२-३० ॥
भालोद्ग्राध्वे धवला कलारसकला कालाग्निजालोज्ज्वला ।
फेरुप्राणनिकेतने गुरुतरा गुर्वी सुगुर्वी सुरा ॥ ३२-३१ ॥
हालोल्लाससमोदया यतिनया माया जगत्तारिणी ।

निद्रामैथुननाशिनी मम हरा मोहापहा पातुकम् ॥ ३२-३२ ॥

भालं नीलतनुस्थिता मतिमतामर्थपिरया मैथिली।

भालानन्दकरा महापिरयजना पद्मानना कोमला ॥ ३२-३३ ॥

नानारङ्गसुपीठदेशवसना सिद्धासना घोषणा।

त्राणस्थावररूपिणी कलिहनी श्रीकुण्डली पातुकम् ॥ ३२-३४ ॥

भ्रूमध्यं बगलामुखी शशिमुखी विद्यामुखी सम्मुखी।

नागाख्या नगवाहिनी महिषहा पञ्चाननस्थायिनी ॥ ३२-३५ ॥

पारावार विहारहेतुसफरी सेतुप्रकारा परा।

काशीवासिनमीश्वरं प्रतिदिनं श्रीकुण्डली पातुकम् ॥ ३२-३६ ॥

या कुण्डोद्भवसारपाननिरता मोहादिदोषापहा।

सा नेत्रत्रयमम्बिका सुवलिका श्रीकालिका कौलिका ॥ ३२-३७ ॥

काकस्था द्विकचञ्चुपारणकरी संज्ञाकरी सुन्दरी।

मे पातु पिरयया तया विशदया सच्छायया छादिता ॥ ३२-३८ ॥

श्रीकुण्डे रणचण्डिका सुरतिका कङ्कालिका बालिका।

साकाशा परिवर्जिता सुगतिका ज्ञानोमीका चोत्सुका ॥ ३२-३९ ॥

सौकासूक्ष्मसुखपिरया गुणनिका दीक्षा च सूक्ष्माख्यका।

मामन्द्यं मम कन्दवासिनि शिवे सन्नाहि सन्नाहिकम् ॥ ३२-४० ॥

एतत्स्तोत्रं पठित्वा त्रिभुवनपवनं पावनं लौकिकानाम्।

राजा स्यात् किल्बिषाग्निः क्रतुपतिरिह यः क्षेमदं योगिनां वा ॥ ३२-४१ ॥

सर्वेशः सर्वकर्ता भवति निजगृहे योगयोगाङ्गवक्ता।

शाक्तः शैवः स एकः परमपुरुषगो निर्मलात्मा महात्मा ॥ ३२-४२ ॥

प्रणवेन पुटितं कृत्वा यः स्तौति नियतः शुचिः।

स भवेत् कुण्डलीपुत्रो भूतले नात्र संशयः ॥ ३२-४३ ॥

इति श्रीरुद्रयामले उत्तरतन्त्रे महातन्त्रोद्दीपने मूलचक्रसारसङ्केते

भैरवभैरवीसंवादे कन्दवासिनीस्तोत्रं नाम द्वात्रिंशः पटलः ॥ ३२ ॥

अथ त्रयस्त्रिंशः पटलः

श्री आनन्दभैरवी उवाच

अथ वक्ष्ये महादेव कुण्डलीकवचं शुभम्।

परमानन्ददं सिद्धं सिद्धवृन्दनिषेवितम् ॥ ३३-१ ॥

यत्कृत्वा योगिनः सर्वं धर्माधर्मप्रदर्शकाः।

ज्ञानिनो मानिनो धर्मा विचरन्ति यथामराः ॥ ३३-२ ॥

सिद्धयोऽप्यणिमाद्याश्च करस्थाः सर्वदेवताः।

एतत् कवचपाठेन देवेन्द्रो योगिराड् भवेत् ॥ ३३-३ ॥

ऋषयो योगिनः सर्वे जटिलाः कुलभैरवाः।

प्रातःकाले त्रिवारं च मध्याह्ने वारयुग्मकम् ॥ ३३-४ ॥

सायाह्ने वारमेकं तु पठेत् कवचमेव च।

पठेदेवं महायोगी कुण्डलीदर्शनं भवेत् ॥ ३३-५ ॥

कुलकुण्डलीकवचस्य ब्रह्मेन्द्र ऋषिर्गायत्री छन्दः, कुलकुण्डली

देवता सर्वाभीष्टसिद्ध्यर्थे विनियोगः ॥

ओं ईश्वरी जगतां धात्री ललिता सुन्दरी परा।

कुण्डली कुलरूपा च पातु मां कुलचण्डिका ॥ ३३-६ ॥

शिरो मे ललिता देवी पातूग्राख्या कपोलकम्।

ब्रह्ममन्त्रेण पुटिता भ्रूमध्यं पातु मे सदा ॥ ३३-७ ॥

नेत्रत्रयं महाकाली कालाग्निभक्षिका शिखाम्।

दन्तावलीं विशालाक्षी ओष्ठमिष्टानुवासिनी ॥ ३३-८ ॥

कामबीजात्मिका विद्या अधरं पातु मे सदा।

लृगुगस्था गण्डयुग्मं माया विश्वा रसपिरया ॥ ३३-९ ॥

भुवनेशी कर्णयुग्मं चिबुकं क्रोधकालिका।

कपिला मे गलं पातु सर्वबीजस्वरूपिणी ॥ ३३-१० ॥

मातृकावर्णपुटिता कुण्डली कण्ठमेव च।

हृदयं कालपृथ्वी च कङ्काली पातु मे मुखम् ॥ ३३-११ ॥

भुजयुग्मं चतुर्वर्गा चण्डदोद्रदण्डखण्डिनी।

स्कन्धयुग्मं स्कन्दमाता हालाहलगता मम ॥ ३३-१२ ॥

अङ्गुल्यग्रं कुलानन्दा श्रीविद्या नखमण्डलम्।

कालिका भुवनेशानी पृष्ठदेशं सदावतु ॥ ३३-१३ ॥

पार्श्वयुग्मं महावीरा वीरासनधराभया।

पातु मां कुलदर्भस्था नाभिमुदरमम्बिका ॥ ३३-१४ ॥

कटिदेशं पीठसंस्था महामहिषघातिनी।

लिङ्गस्थानं महामुद्रा भगं मालामनुपिरया ॥ ३३-१५ ॥

भगीरथपिरया धूम्रा मूलाधारं गणेश्वरी।

चतुर्दलं कक्ष्यपूज्या दलाग्रं मे वसुन्धरा ॥ ३३-१६ ॥

शीर्षं राधा रणाख्या च ब्रह्माणी पातु मे मुखम्।

मेदिनी पातु कमला वाग्देवी पूर्वगं दलम् ॥ ३३-१७ ॥

छेदिनी दक्षिणे पातु पातु चण्डा महातपा।

चन्द्रघण्टा सदा पातु योगिनी वारुणं दलम् ॥ ३३-१८ ॥

उत्तरस्थं दलं पातु पृथिवीमिन्द्रपालिता।

चतुष्कोणं कामविद्या ब्रह्मविद्याञ्जकोणकम् ॥ ३३-१९ ॥

अष्टशूलं सदा पातु सर्ववाहनवाहना

चतुर्भुजा सदा पातु डाकिनी कुलचञ्चला ॥ ३३-२० ॥

मेढ्रस्था मदनाधारा पातु मे चारुपङ्कजम्।

स्वयम्भूलिङ्ग चार्वाका कोटराक्षी ममासनम् ॥ ३३-२१ ॥

कदम्बवनमापातु कदम्बवनवासिनी।

वैष्णवी परमा माया पातु मे वैष्णवं पदम् ॥ ३३-२२ ॥

षड्दलं राकिणी पातु राकिणी कामवासिनी।

कामेश्वरी कामरूपा श्रीकृष्णं पीतवाससम् ॥ ३३-२३ ॥

वनमालां वन्दुर्गा शङ्खं मे शङ्खिनी शिवा।

चक्रं चक्रेश्वरी पातु कमलाक्षी गदां मम ॥ ३३-२४ ॥

पद्मं मे पद्मगन्धा च पद्ममाला मनोहरा।

रादिलान्ताक्षरं पातु लाकिनी लोकपालिनी ॥ ३३-२५ ॥

षड्भले स्थितदेवांश्च पातु कैलासवासिनी।

अग्निवर्णा सदा पातु गणं मे परमेश्वरी ॥ ३३-२६ ॥

मणिपूरं सदा पातु मणिमालाविभूषणा।

दशपत्रं दशवर्णं डादिफान्तं त्रिविक्रमा ॥ ३३-२७ ॥

पातु नीला महाकाली भद्रा भीमा सरस्वती।

अयोध्यावासिनी देवी महापीठनिवासिनी ॥ ३३-२८ ॥

वाग्भवाद्या महाविद्या कुण्डली कालकुण्डली।

दशच्छदगतं पातु रुद्रं रुद्रात्मकं मम ॥ ३३-२९ ॥

सूक्ष्मात् सूक्ष्मतरा पातु सूक्ष्मस्थाननिवासिनी।

राकिणी लोकजननी पातु कूटाक्षरस्थिता ॥ ३३-३० ॥

तैजसं पातु नियतं रजकी राजपूजिता।

विजया कुलबीजस्था तवर्गं तिमिरापहा ॥ ३३-३१ ॥

मन्त्रात्मिका मणिग्रन्थिं भेदिनी पातु सर्वदा।

गर्भदाता भृगुसुता पातु मां नाभिवासिनी ॥ ३३-३२ ॥

नन्दिनी पातु सकलं कुण्डली कालकम्पिता।

हृत्पद्मं पातु कालाख्या धूम्रवर्णा मनोहरा ॥ ३३-३३ ॥

दलद्वादशवर्णं च भास्करी भावसिद्धिदा।

पातु मे परमा विद्या कवर्गं कामचारिणी ॥ ३३-३४ ॥

चवर्गं चारुवसना व्याघ्रास्या टङ्कधारिणी।

चकारं पातु कृष्णाख्या काकिनीं पातु कालिका ॥ ३३-३५ ॥

टकुराङ्गी टकारं मे जीवभावा महोदया।

ईश्वरी पातु विमला मम हृत्पद्मवासिनी ॥ ३३-३६ ॥

कणीकां कालसन्दर्भा योगिनी योगमातरम्।

इन्द्राणी वारुणी पातु कुलमाला कुलान्तरम् ॥ ३३-३७ ॥

तारिणी शक्तिमाता च कण्ठवाक्यं सदावतु।

विप्रचित्ता महोग्रोग्रा प्रभा दीप्ता घनासना ॥ ३३-३८ ॥

वाक्स्तम्भिनी वज्रदेहा वैदेही वृषवाहिनी।

उन्मत्तानन्दचित्ता च क्षणोशीशा भगान्तरा ॥ ३३-३९ ॥

मम षोडशपत्राणि पातु मातृतनुस्थिता।

सुरान् रक्षतु वेदज्ञा सर्वभाषा च कणीकाम् ॥ ३३-४० ॥

ईश्वराद्धासनगता प्रपायान्मे सदाशिवम्।

शाकम्भरी महामाया साकिनी पातु सर्वदा ॥ ३३-४१ ॥

भवानी भवमाता च पायाद् भ्रूमध्यपङ्कजम्।

द्विदलं व्रतकामाख्या अष्टाङ्गसिद्धिदायिनी ॥ ३३-४२ ॥

पातु नासामखिलानन्दा मनोरूपा जगत्पिरया।

लकारं लक्षणाक्रान्ता सर्वलक्षणलक्षणा ॥ ३३-४३ ॥

कृष्णाजिनधरा देवी क्षकारं पातु सर्वदा।

द्विदलस्थं सर्वदेवं सदा पातु वरानना ॥ ३३-४४ ॥

बहुरूपा विश्वरूपा हाकिनी पातु संस्थिता ।
हरापरशिवं पातु मानसं पातु पञ्चमी ॥ ३३-४५ ॥
षडक्रस्था सदा पातु षडक्रकुलवासिनी ।
अकारादिक्षकारान्ता बिन्दुसर्गसमन्विता ॥ ३३-४६ ॥
मातृकार्णा सदा पातु कुण्डली ज्ञानकुण्डली ।
देवकाली गतिप्रेमा पूर्णा गिरितटं शिवा ॥ ३३-४७ ॥
उड्डीयानेश्वरी देवी सकलं पातु सर्वदा ।
कैलासपर्वतं पातु कैलासगिरिवासिनी ४८ ॥
पातु मे डाकिनीशक्तिर्लाकिनी राकिणी कला ।
साकिनी हाकिनी देवी षडक्रादीन् प्रपातु मे ॥ ३३-४९ ॥
कैलासाख्यं सदा पातु पञ्चानन तनूद्भवा ।
हिरण्यवर्णा रजनी चन्द्रसूर्याग्निभक्षिणी ॥ ३३-५० ॥
सहस्रदलपद्मं मे सदा पातु कुलाकुला ।
सहस्रदलपद्मस्था दैवतं पातु खेचरी ॥ ३३-५१ ॥
काली तारा षोडशाख्या मातङ्गी पद्मवासिनी ।
शशिकोटिगलद्रूपा पातु मे सकलं तमः ॥ ३३-५२ ॥
वने घोरे जले देशे युद्धे वादे श्मशानके ।
सर्वत्र गमने ज्ञाने सदा मां पातु शैलजा ॥ ३३-५३ ॥
पर्वते विविधायासे विनाशे पातु कुण्डली ।
पादादिब्रह्मरन्ध्रान्तं सर्वाकाशं सुरेश्वरी ॥ ३३-५४ ॥

सदा पातु सर्वविद्या सर्वज्ञानं सदा मम।
नवलक्षमहाविद्या दशदिक्षु प्रपातु माम्॥ ३३-५५॥
इत्येतत् कवचं देवि कुण्डलिन्याः प्रसिद्धिदम्।
ये पठन्ति ध्यानयोगे योगमार्गव्यवस्थिताः॥ ३३-५६॥
ते यान्ति मुक्तिपदवीमैहिके नात्र संशयः।
मूलपद्मे मनोयोगं कृत्वा हृदासनस्थितः॥ ३३-५७॥
मन्त्रं ध्यायेत् कुण्डलिनीं मूलपद्मप्रकाशिनीम्।
धर्मोदयां दयारूढामाकाशस्थानवासिनीम्॥ ३३-५८॥
अमृतानन्दरसिकां विकलां सुकलां शिताम्।
अजितां रक्तरहितां विशक्तां रक्तविग्रहाम्॥ ३३-५९॥
रक्तनेत्रां कुलक्षिप्तां ज्ञानाञ्जनजयोज्ज्वलाम्।
विश्वाकारां मनोरूपां मूले ध्यात्वा प्रपूजयेत्॥ ३३-६०॥
यो योगी कुरुते एवं स सिद्धो नात्र संशयः।
रोगी रोगात् प्रमुच्येत बद्धो मुच्येत बन्धनात्॥ ३३-६१॥
राज्यं श्रियमवाप्नोति राज्यहीनः पठेद्यदि।
पुत्रहीनो लभेत् पुत्रं योगहीनो भवेद्वशी॥ ३३-६२॥
कवचं धारयेद्यस्तु शिखायां दक्षिणे भुजे।
वामा वामकरे धृत्वा सर्वाभीष्टमवाप्नुयात्॥ ३३-६३॥
स्वर्णे रौप्ये तथा ताम्रे स्थापयित्वा प्रपूजयेत्।
सर्वदेशे सर्वकाले पठित्वा सिद्धिमाप्नुयात्॥ ३३-६४॥

स भूयात् कुण्डलीपुत्रो नात्र कार्या विचारणा ॥ ३३-६५ ॥

इति श्रीरुद्रयामले उत्तरतन्त्रे महातन्त्रोद्दीपने सिद्धिविद्याप्रकरणे षड्दशप्रकाशे
भैरवीभैरवसंवादे कन्दवासिनीकवचं नाम त्रयस्त्रिंशः पटलः ॥ ३३ ॥

अथ चतुस्त्रिंशः पटलः

आनन्दभैरवी उवाच

अथ भेदान् प्रवक्ष्यामि हिताय जगतां प्रभो।

निर्मलात्मा शुचिः श्रीमान् ध्यानात्मा च सदाशिवः ॥ ३४-१ ॥

स मोक्षगो ज्ञानरूपी स षड्दशार्थभेदकः।

त्रिगुणज्ञानविकलो न पश्यति दिवानिशम् ॥ ३४-२ ॥

दिवारात्र्यज्ञानहेतोर्न पश्यति कलेवरम्।

इति कृत्वा हि मरणं नृणां जन्मनि जन्मनि ॥ ३४-३ ॥

तज्जन्मक्षयहेतोश्च मम योगं समभ्यसेत्।

पञ्चस्वरं महायोगं कृत्वा स्यादमरो नरः ॥ ३४-४ ॥

तत्प्रकारं शृणुष्वथ वल्लभ पिरयदर्शन।

तव भावेन कथये न कुत्र वद शङ्कर ॥ ३४-५ ॥

यदि लोकस्य निकटे कथ्यते योगसाधनम्।

विघ्ना घोरा वसन्त्येव गात्रे योगादिकं कथम् ॥ ३४-६ ॥

योगयोगाद् भवेन्मोक्षः तत्प्रकाशाद्विनाशनम्।

अतो न दर्शयेद् योगं यदीच्छेदात्मनः शुभम्॥ ३४-७॥

कृत्वा पञ्चामरा योगं प्रत्यहं भक्तिसंयुतः।

पठेत् श्रीकुण्डलीदेवीसहस्रनाम चाष्टकम्॥ ३४-८॥

महायोगी भवेन्नाथ षण्मासे नात्र संशयः।

पञ्चमे वा योगविद्या सर्वविद्याप्रकाशिनी॥ ३४-९॥

कृत्वा पञ्चस्वरा सिद्धिं ततोऽष्टाङ्गादिधारणा।

आदौ पञ्चस्वरा सिद्धिस्ततोऽन्या योगधारणा॥ ३४-१०॥

तत्प्रकारं प्रवक्ष्यामि सावधानावधारय।

अहं जानामि संसारे केवलं योगपण्डितान्॥ ३४-११॥

तत् साक्षिणी ह्यहं नाथ भक्तानामुदयाय च।

इदानीं कथये तेऽहं मम वा योगसाधनम्॥ ३४-१२॥

एवं कृत्वा नित्यरूपी योगानामष्टधा यतः।

ततः कालेन पुरुषः सिद्धिमाप्नोति निश्चितम्॥ ३४-१३॥

पञ्चामरा विधानानि क्रमेण शृणु शङ्कर।

नेतीयोगं हि सिद्धानां महाकफविनाशनम्॥ ३४-१४॥

दन्तियोगं प्रवक्ष्यामि पश्चाद् हृदयभेदनात्।

धौतीयोगं ततः पश्चात् सर्वमलविनाशनात्॥ ३४-१५॥

नेलीयोगमपरं सर्वाङ्गोदरचालनात्।

क्षालनं परमं योगं नाडीनां क्षालनात् स्मृतम्॥ ३४-१६॥

एतत् पञ्चामरायोगं यमिनामतिगोचरम्।
यमनियमकाले तु पञ्चामराक्रियां यजेत्॥ ३४-१७॥
अमरा साधनादेव अमरत्वं लभेद् ध्रुवम्।
एतत्करणकाले च तथा पञ्चामरासनम्॥ ३४-१८॥
पञ्चामराभक्षणेन अमरो योगसिद्धिभाक्।
तानि द्रव्याणि वक्ष्यामि तवाग्रे परमेश्वर॥ ३४-१९॥
येन हीना न सिद्ध्यन्ति कल्पकोटिशतेन च।
एका तु अमरा दूर्वा तस्या ग्रन्थिं समानयेत्॥ ३४-२०॥
अन्या तु विजया देवी सिद्धिरूपा सरस्वती।
अन्या तु बिल्वपत्रस्था शिवसन्तोषकारिणी॥ ३४-२१॥
अन्या तु योगसिद्ध्यर्थे निर्गुण्डी चामरा मता।
अन्या तु कालितुलसी श्रीविष्णोः परितोषिणी॥ ३४-२२॥
एताः पञ्चस्वराः ज्ञेया योगसाधनकर्मणि।
एतासां द्विगुणं ग्राह्यं विजयापत्रमुत्तमम्॥ ३४-२३॥
ब्राह्मणी क्षत्रिया वैश्या शूद्राः सर्वत्र पूजिताः।
एतद्द्रव्याणि सङ्ग्राह्य भक्षयेच्चूर्णमुत्तमम्॥ ३४-२४॥
तच्चूर्णभक्षसमये एतन्मन्त्रादिपञ्चमम्।
पठित्वा भक्षणं कृत्वा नरो मुच्येत सङ्कटात्॥ ३४-२५॥
ओं त्वं दूर्वेऽमरपूज्ये त्वं अमृतोद्भवसम्भवे।
अमरं मां सदा भद्रे कुरुष्व नृहरिपिरये॥ ३४-२६॥

ओं दूर्वायै नमः स्वाहा इति दूर्वायाः।

पुनर्वीजयामन्त्रेण शोधयेत् सर्वकन्यकाः।

ओं संविदे ब्रह्मसम्भूते ब्रह्मपुत्रि सदाऽनघे।

भैरवाणां च तृप्त्यर्थे पवित्रा भव सर्वदा ॥ ३४-२७ ॥

ओं ब्राह्मण्यै नमः स्वाहा।

ओं सिद्धिमूलकरे देवि हीनबोधप्रबोधिनि।

राजपुत्रीवशङ्करि शूलकण्ठत्रिशूलिनि ॥ ३४-२८ ॥

ओं क्षत्रियायै नमः स्वाहा।

ओं अज्ञानेन्धनदीप्ताग्नि ज्ञानाग्निज्वालरूपिणि।

आनन्दाद्याहुतिं कृत्वा सम्यक्ज्ञानं प्रयच्छ मे ॥ ३४-२९ ॥

हीं हीं वैश्यायै नमः स्वाहा।

ओं नमस्यामि नमस्यामि योगमार्गप्रदशीनि।

त्रैलोक्यविजये मातः समाधिफलदा भव ॥ ३४-३० ॥

श्रीं शूद्रायै नमः स्वाहा।

ओं काव्यसिद्धिकरी देवी बिल्वपत्रनिवासिनि।

अमरत्वं सदा देहि शिवतुल्यं कुरुष्व माम् ॥ ३४-३१ ॥

ओं शिवदायै नमः स्वाहा।

निर्गुण्ड परमानन्दे योगानामधिदेवते।

सा मां रक्षतु अमरे भावसिद्धिप्रदे नमः ॥ ३४-३२ ॥

ओं शोकापहायै नमः स्वाहा।

ओं विष्णोः पिरये महामाये महाकालनिवारिणी।

तुलसी मां सदा रक्ष मामेकममरं कुरु ॥ ३४-३३ ॥

ओं ह्रीं श्रीं एं क्लीं अमरायै नमः स्वाहा।

पुनरेव समाकृत्य सर्वासां शोधनञ्चरेत् ॥ ३४-३४ ॥

ओं अमृते अमृतोद्भवेऽमृतवषीणि अमृतमाकर्षय।

आकर्षय सिद्धिं देहि स्वाहा।

धेनुमुद्रां योनिमुद्रां मत्स्यमुद्रां प्रदर्शयेत्।

तत्त्वमुद्राक्रमेणैव तर्पणं कारयेद् बुधः ॥ ३४-३५ ॥

अमन्त्रकं सप्तवारं गुरोर्नाम्ना शिवेऽर्पयेत्।

सप्तकञ्च स्वेष्टदेव्या नाम्ना शुद्धिं प्रदापयेत् ॥ ३४-३६ ॥

ततस्तर्पणमाकुर्यात्तर्पयामि नमो नमः।

एतद्वाक्यस्य पूर्वं च इष्टमन्त्रं समुच्चरेत् ॥ ३४-३७ ॥

परदेवतां समुद्धृत्य सर्वाद्यप्रणवं स्मृतम्।

ततो मुखे प्रजुहुयात् कुण्डलीनामपूर्वकम् ॥ ३४-३८ ॥

ओं एं वद् वद् वाग्वादिनि मम जिह्वाग्रे स्थिरीभव।

सर्वसत्त्ववशङ्करि शत्रुकण्ठत्रिशूलिनि स्वाहा।

एतज्जप्त्वा साश्रमी च वशी साधकसत्तमः।

पञ्चामरा शासनज्ञः कुलाचारविधिपिरयः ॥ ३४-३९ ॥

स्थिरचेता भवेद्योगी यदि पञ्चामरागतः।

नेतीयोगविधानानि शृणु कैलासपूजिते ॥ ३४-४० ॥

येन सर्वमस्तकस्थकफानां दहनं भवेत्।
सूक्ष्मसूत्रं दृढतरं प्रदद्यात् नासिकाबिले ॥ ३४-४१ ॥
मुखरन्ध्रे समानीय सन्धानेन समानयेत्।
पुनः पुनः सदा योगी यातायातेन घर्षयेत् ॥ ३४-४२ ॥
क्रमेण वर्द्धनं कुर्यात् सूत्रस्य परमेश्वर।
नेतीयोगेन नासाया रन्ध्रं निर्मलकं भवेत् ॥ ३४-४३ ॥
वायोर्गमनकाले तु महासुखमिति प्रभो।
दन्तीयोगं ततः पश्चात्कुर्यात् साधकसत्तमः ॥ ३४-४४ ॥
दन्तधावनकाले तु योगमेतत् प्रकाशयेत्।
दन्तधावनकाष्ठञ्च सार्धहस्तैकसम्भवम् ॥ ३४-४५ ॥
नातिस्थूलं नातिसूक्ष्मं नवीनं नम्रमुत्तमम्।
अपक्वं यत्नतो ग्राह्यं मृणालसदृशं तरुम् ॥ ३४-४६ ॥
गृहीत्वा दन्तकाष्ठं वै योगी नित्यं प्रभक्षयेत्।
दन्तकाष्ठाग्रभागञ्च कनिष्ठाङ्गुलिपर्वतः ॥ ३४-४७ ॥
एवं दन्तावलिभ्याञ्च चर्वणं सुन्दरं चरेत्।
ततः प्रक्षाल्य तोयेन शनैर्गीलनमाचरेत् ॥ ३४-४८ ॥
शनैः शनैः प्रकर्त्तव्यं कायावाक्चित्तशोधनम्।
यावदभिन्नकाष्ठाग्रं नाभिमूले त्वनाक्षतम् ॥ ३४-४९ ॥
तावत् सूक्ष्मतरं ग्राह्यमवश्यं प्रत्यहञ्चरेत्।
हृदये जलचक्रञ्च यावत् खण्डं न जायते ॥ ३४-५० ॥

तावत्कालं सर्वदिने प्रभाते दन्तधावनम्।
हृदये कफभाण्डस्य खण्डनं जायते ध्रुवम् ॥ ३४-५१ ॥
पवनागमने सौख्यं प्रयाति योगनिर्भरम्।
खेचरत्वं स लभताम् अम्लानञ्च कटूद्भवम् ॥ ३४-५२ ॥
मिष्टान्नं शाकदध्यन्नं द्विवारं रात्रिभोजनम्।
अवश्यं सन्त्यजेद्योगी यदि योगमिहेच्छति ॥ ३४-५३ ॥
एकभागं मुद्गबीजं द्विभागं तण्डुलं मतम्।
उत्तमं पाकमाकृत्य घृतदुग्धेन भक्षयेत् ॥ ३४-५४ ॥
अथवा केवलं दुग्धं तर्पणं कारयेद् बुधः।
कुण्डलीं कुलरूपाञ्च दुग्धेन परितर्पयेत् ॥ ३४-५५ ॥
कुण्डलीतर्पणं योगी यदि जानाति शङ्कर।
अनायासेन योगी स्यात् स ज्ञानीन्द्रो भवेद्भुवम् ॥ ३४-५६ ॥
यमनियमपरो यः कुण्डलीसेवनस्थो
विभवविरहितो वा भूरभाराश्रितो वा।
स भवति परयोगी सर्वविद्यार्थवेद्यो।
गुणगणगगनस्थो मुक्तरूपी गणेशः ॥ ३४-५७ ॥

इति श्रीरुद्रयामले उत्तरतन्त्रे महातन्त्रोद्दीपने षड्क्रप्रकाशे भैरवभैरवीसंवादे
पञ्चामरासाधनं नाम चतुस्त्रिंशः पटलः ॥ ३४ ॥

अथ पञ्चत्रिंशः पटलः

आनन्दभैरवी उवाच

अथ वक्ष्ये महाकाल रहस्यं चातिदुर्लभम्।

यस्य विज्ञानमात्रेण नरो ब्रह्मपदं लभेत् ॥ ३५-१ ॥

आकाशे तस्य राज्यञ्च खेचरेशो भवेद् ध्रुवम्।

धनेशो भवति क्षिप्रं ब्रह्मज्ञानी भवेन्नरः ॥ ३५-२ ॥

योगानामधिपो राजा वीरभद्रो यथाकविः।

विरिञ्चिगणनाथस्य कृपा भवति सर्वदा ॥ ३५-३ ॥

यः करोति पञ्चयोगं स स्यादमरविग्रहः।

धौतीयोगं प्रवक्ष्यामि यत्कृत्वा निर्मलो भवेत् ॥ ३५-४ ॥

अत्यन्तगुह्यं योगं च समाधिकरणं नृणाम्।

यदि न कुरुते योगं तदा मरणमाप्नुयात् ॥ ३५-५ ॥

धौतीयोगं विना नाथ कः सिद्ध्यति महीतले।

सूक्ष्मात्सूक्ष्मतरं वस्त्रं द्वात्रिंशद्वस्तमानतः ॥ ३५-६ ॥

एकहस्तक्रमेणैव यः करोति शनैः शनैः।

यावद् द्वात्रिंशद्वस्तञ्च तावत्कालं क्रियाञ्चरेत् ॥ ३५-७ ॥

एतत्क्रिया प्रयोगेण योगी भवति तत्क्षणात्।

क्रमेण मन्त्रसिद्धिः स्यात् कालजालवशं नयेत् ॥ ३५-८ ॥

एतन्मध्ये चासनानि शरीरस्थानि चाचरेत्।

दृढासने योगसिद्धिरिति तन्त्रार्थनिर्णयः ॥ ३५-९ ॥

सिद्धे मनौ परावाप्तिः पञ्चयोगासनेन च।

पार्श्वे चाष्टाङ्गुलं वस्त्रं दीर्घं द्वात्रिंशदीश्वर ॥ ३५-१० ॥

एतत् सूक्ष्मं सुवसनं गृहीत्वा कारयेद् यतिः।

जितेन्द्रियः सदा कुर्याद् ज्ञानध्याननिषेवणः ॥ ३५-११ ॥

कुलीनः पण्डितो मानी विवेकी सुस्थिराशयः।

धौतीयोगं सदा कुर्यात्तदैव शुचिगो भवेत् ॥ ३५-१२ ॥

अनाचारेण हानिः स्यादिन्द्रियाणां बलेन च।

महापातकमुख्यानां सङ्गदोषेण हानयः ॥ ३५-१३ ॥

सम्भवन्ति महादेव कालयोगं सुकर्म च।

वृद्धो वा यौवनस्थो वा बालो वा जड एव च ॥ ३५-१४ ॥

करणाद्दीर्घजीवी स्यादमरो लोकवल्लभः।

मन्त्रसिद्धिरष्टसिद्धिः स सिद्धीनामधीश्वरः ॥ ३५-१५ ॥

शनैः शनैः सदा कुर्यात् कालदोषविनाशनात्।

हृदयग्रन्थिभेदेन सर्वावयववर्धनम् ॥ ३५-१६ ॥

तदा महाबलो ज्ञानी चारुवर्णो महाशयः।

धौतीयोगोद्भवं कामं महामरणकारणम् ॥ ३५-१७ ॥

तस्य त्यागं यः करोति स नरो देवविक्रमः।

श्वासं त्यक्त्वा स्तम्भनञ्च मनो दद्यान्महानिले ॥ ३५-१८ ॥

श्वासादीनाञ्च गणनमवश्यं भावयेद् गृहे।

प्राणायामविधानेन सर्वकालं सुखी भवेत् ॥ ३५-१९ ॥

वायुपानं सदा कुर्यात् ध्यानं कुर्यात्सदैव हि।

प्रत्याहारं सदा कुर्यात् मनोनिवेशनं सदा ॥ ३५-२० ॥

मानसादिप्रजाप्यञ्च सदा कुर्यान्मनोलयम्।

धौतीयोगान्तरं हि नेलीङ्कर्म चाचरेत् ॥ ३५-२१ ॥

नेलीयोगमात्रेण आसने नेलोपमः।

नेलीसाधनादेव चिरजीवी निरामयः ॥ ३५-२२ ॥

अन्तरात्मा सदा मौनी निर्मलात्मा सदा सुखी।

सर्वदा समयानन्दः कारणानन्दविग्रहः ॥ ३५-२३ ॥

योगाभ्यासं सदा कुर्यात् कुण्डली साधनादिकम्।

कृत्वा मन्त्री खेचरत्वं प्राप्नोति नात्र संशयः ॥ ३५-२४ ॥

तत्प्रकारं प्रवक्ष्यामि सावधानावधारय।

भुक्त्वा मुद्गान्नपक्वञ्च बारैकं प्रतिपालयेत् ॥ ३५-२५ ॥

प्रपालयेत्सोदरञ्च कटिनासाविवजीतः।

पुनः पुनश्चालनञ्च कुर्यात् स्वोदरमध्यकम् ॥ ३५-२६ ॥

कुलालचक्रवत् कुर्यात् भ्रामणञ्चोदरस्य च।

सर्वाङ्गचालनादेव कुण्डलीचालनं भवेत् ॥ ३५-२७ ॥

चालनात् कुण्डलीदेव्याश्चैतन्या सा भवेत् प्रभो।

एतस्यानन्तरं नाथ क्षालनं परिकीर्तितम् ॥ ३५-२८ ॥

नाडीनां क्षालनादेव सर्वविद्यानिधिर्भवेत्।

सर्वत्र जयमाप्नोति कालिकादर्शनं भवेत् ॥ ३५-२९ ॥
वायुसिद्धिर्भवेत्तस्य पञ्चभूतस्य सिद्धिभाक् ।
तस्य कीर्तीस्त्रिभुवने कामदेवबलोपमः ॥ ३५-३० ॥
सर्वत्रगामी स भवेदिन्द्रियाणां पतिर्भवेत् ।
मुण्डासनं हि सर्वत्र सर्वदा कारयेद् बुधः ॥ ३५-३१ ॥
ऊर्ध्वे मुण्डासनं कृत्वा अधोहस्ते जपं चरेत् ।
यदि त्रिदिनमाकर्तुं समर्थो मुण्डिकासनम् ॥ ३५-३२ ॥
तदा हि सर्वनाड्यश्च वशीभूता न संशयः ।
नाडीक्षालनयोगेन मोक्षदाता स्वयं भवेत् ॥ ३५-३३ ॥
नाडीयोगेन सर्वार्थसिद्धिः स्यान्मुण्डिकासनात् ।
मुण्डासनं यः करोति नेलि--सिद्धिगो यदि ॥ ३५-३४ ॥
नेलीसाधनगतो नेलीसाधनोत्तमः ।
तदा क्षालनयोगेन सिद्धिमाप्नोति साधकः ॥ ३५-३५ ॥
नेलीं यो न जानाति स कथं कर्तुमुत्तमः ।
स धीरो मानसचरो मतिमान् स जितेन्द्रियः ॥ ३५-३६ ॥
यो नेली योगसारं कर्तुमुत्तमपारगः ।
स चावश्यं क्षालनञ्च कुर्यात् नाड्यादिशोधनात् ॥ ३५-३७ ॥
नेलीयोगमार्गेण नाडीक्षालनपारगः ।
भवत्येव महाकाल राजराजेश्वरो यथा ॥ ३५-३८ ॥
पृथिवीपालनरतो विग्रहस्ते प्रपालनम् ।

केवलं प्राणवायोश्च धारणात् क्षालनं भवेत् ॥ ३५-३९ ॥
विना क्षालनयोगेन देहशुद्धिर्नजायते।
क्षालनं नाडिकादीनां कफपित्तमलादिकम् ॥ ३५-४० ॥
करोति यत्नतो योगी मुण्डासननिषेवणात्।
वायुग्रहणमेवं हि नेलीवशकालके ॥ ३५-४१ ॥
न कुर्यात् केवलं नाथ अन्यकाले सदा चरेत्।
यावन्नेलीं न जानाति तावत् वायुं न संपिबेत् ॥ ३५-४२ ॥
बहुतरं न सङ्ग्राह्यं वायोरागमनादिकम्।
केवलं श्वासगणनं यावन्नेली न सिद्ध्यति ॥ ३५-४३ ॥
पञ्चस्वरा प्रकथिता योगिनी सिद्धिदायिका।
पञ्चस्वरसाधनादेव पञ्चवायुर्वशो भवेत् ॥ ३५-४४ ॥
प्रतापे सूर्यतुल्यः स्यात् शोकदोषापहारकः।
सर्वयोगस्थिरतरं संप्राप्य योगिराड् भवेत् ॥ ३५-४५ ॥

इति श्रीरुद्रयामले उत्तरतन्त्रे महातन्त्रोद्दीपने षड्भक्तप्रकाशे भैरवभैरवी संवादे
पञ्चस्वरयोगसाधनं नाम पञ्चत्रिंशः पटलः ॥ ३५ ॥

अथ षड्त्रिंशः पटलः

श्रीनन्दभैरवी उवाच

अथ कान्त प्रवक्ष्यामि कुण्डलीचेतनादिकम्।

सहस्रनामसकलं कुण्डलिन्याः प्रियं सुखम् ॥ ३६-१ ॥

अष्टोत्तरं महापुण्यं साक्षात् सिद्धिप्रदायकम्।

तव प्रेमवशेनैव कथयामि शृणुष्व तत् ॥ ३६-२ ॥

विना यजनयोगेन विना ध्यानेन यत्फलम्।

तत्फलं लभते सद्यो विद्यायाः सुकृपा भवेत् ॥ ३६-३ ॥

या विद्या भुवनेशानी त्रैलोक्यपरिपूजिता।

सा देवी कुण्डली माता त्रैलोक्यं पाति सर्वदा ॥ ३६-४ ॥

तस्या नाम सहस्राणि अष्टोत्तरशतानि च।

श्रवणात्पठनान्मन्त्री महाभक्तो भवेदिह ॥ ३६-५ ॥

एहिके स भवेन्नाथ जीवन्मुक्तो महाबली ॥ ३६-६ ॥

अस्य श्रीमन्महाकुण्डलीसाष्टोत्तरसहस्रनामस्तोत्रस्य ब्रह्मर्षीर्जगतीच्छन्दो भगवती

श्रीमन्महाकुण्डलीदेवता सर्वयोगसमृद्धिसिद्ध्यर्थे विनियोगः ॥

कुलेश्वरी कुलानन्दा कुलीना कुलकुण्डली।

श्रीमन्महाकुण्डली च कुलकन्या कुलप्रिया ॥ ३६-७ ॥

कुलक्षेत्रस्थिता कौली कुलीनार्थप्रकाशिनी।

कुलारव्या कुलमार्गस्था कुलशास्त्रार्थपातिनी ॥ ३६-८ ॥

कुलज्ञा कुलयोग्या च कुलपुष्पप्रकाशिनी

कुलीना च कुलाध्यक्षा कुलचन्दनलेपिता ॥ ३६-९ ॥

कुलरूपा कुलोद्भूता कुलकुण्डलिवसिनी।

कुलाभिन्ना कुलोत्पन्ना कुलाचारविनोदिनी ॥ ३६-१० ॥
कुलवृक्षसमुद्भूता कुलमाला कुलप्रभा।
कुलज्ञा कुलमध्यस्था कुलकङ्कणशोभिता ॥ ३६-११ ॥
कुलोत्तरा कौलपूजा कुलालापा कुलक्रिया।
कुलभेदा कुलप्राणा कुलदेवी कुलस्तुतिः ॥ ३६-१२ ॥
कौलिका कालिका काल्या कलिभिन्ना कलाकला।
कलिकल्मषहन्त्री च कलिदोषविनाशिनी ॥ ३६-१३ ॥
कङ्काली केवलानन्दा कालज्ञा कालधारिणी।
कौतुकी कौमुदी केका काका काकलयान्तरा ॥ ३६-१४ ॥
कोमलाङ्गी करालास्या कन्दपूज्या च कोमला।
कैशोरी काकपुच्छस्था कम्बलासनवासिनी ॥ ३६-१५ ॥
कैकेयीपूजिता कोला कोलपुत्री कपिध्वजा।
कमला कमलाक्षी च कम्बलाश्वतरप्रिया ॥ ३६-१६ ॥
कलिकाभङ्गदोषस्था कालज्ञा कालकुण्डली।
काव्यदा कविता वाणी कालसन्दर्भभेदिनी ॥ ३६-१७ ॥
कुमारी करुणाकारा कुरुसैन्यविनाशिनी।
कान्ता कुलगता कामा कामिनी कामनाशिनी ॥ ३६-१८ ॥
कामोद्भवा कामकन्या केवला कालघातिनी।
कैलासशिखरारूढा कैलासपतिसेविता ॥ ३६-१९ ॥
कैलासनाथनमिता केयूरहारमण्डिता।

कन्दर्पा कठिनानन्दा कुलगा कीचकृत्यहा ॥ ३६-२० ॥
कमलास्या कठोरा च कीटरूपा कटिस्थिता।
कन्देश्वरी कन्दरूपा कोलिका कन्दवासिनी ॥ ३६-२१ ॥
कूटस्था कूटभक्षा च कालकूटविनाशिनी।
कामाख्या कमला काम्या कामराजतनूद्भवा ॥ ३६-२२ ॥
कामरूपधरा कम्पा कमनीया कविप्रिया।
कञ्जानना कञ्जहस्ता कञ्जपत्रायतेक्षणा ॥ ३६-२३ ॥
काकिनी कामरूपस्था कामरूपप्रकाशिनी।
कोलाविध्वंसिनी कङ्का कलङ्कार्ककलङ्किनी ॥ ३६-२४ ॥
महाकुलनदी कर्णा कर्णकाण्डविमोहिनी।
काण्डस्था काण्डकरुणा कर्मकस्था कुटुम्बिनी ॥ ३६-२५ ॥
कमलाभा भवा कल्ला करुणा करुणामयी।
करुणेशी कराकर्त्री कर्तृहस्ता कलोदया ॥ ३६-२६ ॥
कारुण्यसागरोद्भूता कारुण्यसिन्धुवासिनी।
कात्तिकेशी कात्तिकस्था कात्तिकप्राणपालनी ॥ ३६-२७ ॥
करुणानिधिपूज्या च करणीया क्रिया कला।
कल्पस्था कल्पनिलया कल्पातीता च कल्पिता ॥ ३६-२८ ॥
कुलया कुलविज्ञाना कषीणी कालरात्रिका।
कैवल्यदा कोकरस्था कलमञ्जीररञ्जनी ॥ ३६-२९ ॥
कलयन्ती कालजिह्वा किङ्करासनकारिणी।

कुमुदा कुशलानन्दा कौशल्याकाशवासिनी ॥ ३६-३० ॥

कसापहासहन्त्री च कैवल्यगुणसम्भवा।

एकाकिनी अर्करूपा कुवला कर्कटस्थिता ॥ ३६-३१ ॥

कर्कोटका कोष्ठरूपा कूटवह्निकरस्थिता।

कूजन्ती मधुरध्वानं कामयन्ती सुलक्षणम् ॥ ३६-३२ ॥

केतकी कुसुमानन्दा केतकीपुण्यमण्डिता।

कर्पूरपूरुचिरा कर्पूरभक्षणाप्रिया ॥ ३६-३३ ॥

कपालपात्रहस्ता च कपालचन्द्रधारिणी।

कामधेनुस्वरूपा च कामधेनुः क्रियान्विता ॥ ३६-३४ ॥

कश्यपी काश्यपा कुन्ती केशान्ता केशमोहिनी।

कालकर्त्री कूपकर्त्री कुलपा कामचारिणी ॥ ३६-३५ ॥

कुङ्कुमाभा कज्जलस्था कमिता कोपघातिनी।

केलिस्था केलिकलिता कोपना कर्पटस्थिता ॥ ३६-३६ ॥

कलातीता कालविद्या कालात्मपुरुषोद्भवा।

कष्टस्था कष्टकुष्ठस्था कुष्ठहा कष्टहा कुशा ॥ ३६-३७ ॥

कालिका स्फुटकर्त्री च काम्बोजा कामला कुला।

कुशलाख्या काककुष्ठा कर्मस्था कूर्ममध्यगा ॥ ३६-३८ ॥

कुण्डलाकारचक्रस्था कुण्डगोलोद्भवा कफा।

कपित्थाग्रवसाकाशा कपित्थरोधकारिणी ॥ ३६-३९ ॥

काहोड। काहड। काड। कङ्कला भाषकारिणी।

कनका कनकाभा च कनकाद्रिनिवासिनी ॥ ३६-४० ॥
कार्पासयज्ञसूत्रस्था कूटब्रह्मार्थसाधिनी।
कलञ्जभक्षिणी क्रूरा क्रोधपुञ्जा कपिस्थिता ॥ ३६-४१ ॥
कपाली साधनरता कनिष्ठाकाशवासिनी।
कुञ्जेशी कुञ्जरस्था कुञ्जरा कुञ्जरागतिः ॥ ३६-४२ ॥
कुञ्जस्था कुञ्जरमणी कुञ्जमन्दिरवासिनी।
कुपिता कोपशून्या च कोपाकोपविवर्जिता ॥ ३६-४३ ॥
कपिञ्जलस्था कापिञ्जा कपिञ्जलतरूद्भवा
कुन्तीप्रेमकथाविष्टा कुन्तीमानसपूजिता ॥ ३६-४४ ॥
कुन्तला कुन्तहस्ता च कुलकुन्तललोहिनी।
कान्ताङ्घ्रिसेविका कान्तकुशला कोशलावती ॥ ३६-४५ ॥
केशिहन्त्री ककुत्स्था च ककुत्स्थवनवासिनी।
कैलासशिखरानन्दा कैलासगिरिपूजिता ॥ ३६-४६ ॥
कीलालनिर्मलाकारा(?) कीलालमुग्धकारिणी।
कुतुना कुट्टही कुट्टा कूटना मोदकारिणी ॥ ३६-४७ ॥
क्रौङ्करी क्रौङ्करी काशी कुहुशब्दस्था किरातिनी।
कूजन्ती सर्ववचनं कारयन्ती कृताकृतम् ॥ ३६-४८ ॥
कृपानिधिस्वरूपा च कृपासागरवासिनी।
केवलानन्दनिरता केवलानन्दकारिणी ॥ ३६-४९ ॥
कृमिला कृमिदोषघ्नी कृपा कपटकुट्टिता।

कृशाङ्गी क्रमभङ्गस्था किङ्करस्था कटस्थिता ॥ ३६-५० ॥

कामरूपा कान्तरता कामरूपस्य सिद्धिदा।

कामरूपपीठदेवी कामरूपाङ्कुजा कुजा ॥ ३६-५१ ॥

कामरूपा कामविद्या कामरूपादिकालिका।

कामरूपकला काम्या कामरूपकुलेश्वरी ॥ ३६-५२ ॥

कामरूपजनानन्दा कामरूपकुशाग्रधीः।

कामरूपकराकाशा कामरूपतरुस्थिता ॥ ३६-५३ ॥

कामात्मजा कामकला कामरूपविहारिणी।

कामशास्त्रार्थमध्यस्था कामरूपक्रियाकला ॥ ३६-५४ ॥

कामरूपमहाकाली कामरूपयशोमयी।

कामरूपपरमानन्दा कामरूपादिकामिनी ॥ ३६-५५ ॥

कूलमूला कामरूपपद्ममध्यनिवासिनी।

कृताञ्जलिप्रिया कृत्या कृत्यादेवीस्थिता कटा ॥ ३६-५६ ॥

कटका काटका कोटिकटिघण्टविनोदिनी।

कटिस्थूलतरा काष्ठा कात्यायनसुसिद्धिदा ॥ ३६-५७ ॥

कात्यायनी काचलस्था कामचन्द्रानना कथा।

काश्मीरदेशनिरता काश्मीरी कृषिकर्मजा ॥ ३६-५८ ॥

कृषिकर्मस्थिता कौर्मा कूर्मपृष्ठनिवासिनी।

कालघण्टा नादरता कलमञ्जीरमोहिनी ॥ ३६-५९ ॥

कलयन्ती शत्रुवर्गान् क्रोधयन्ती गुणागुणम्

कामयन्ती सर्वकामं काशयन्ती जगत्त्रयम् ॥ ३६-६० ॥

कौलकन्या कालकन्या कौलकालकुलेश्वरी

कौलमन्दिरसंस्था च कुलधर्मविडम्बिनी ॥ ३६-६१ ॥

कुलधर्मरताकारा कुलधर्मविनाशिनी।

कुलधर्मपण्डिता च कुलधर्मसमृद्धिदा ॥ ३६-६२ ॥

कौलभोगमोक्षदा च कौलभोगेन्द्रयोगिनी।

कौलकर्मा नवकुला श्वेतचम्पकमालिनी ॥ ३६-६३ ॥

कुलपुष्पमाल्याकान्ता कुलपुष्पभवोद्भवा।

कौलकोलाहलकरा कौलकर्मप्रिया परा ॥ ३६-६४ ॥

काशीस्थिता काशकन्या काशी चक्षुःप्रिया कुथा

काष्ठासनप्रिया काका काकपक्षकपालिका ॥ ३६-६५ ॥

कपालरसभोज्या च कपालनवमालिनी।

कपालस्था च कापाली कपालसिद्धिदायिनी ॥ ३६-६६ ॥

कपाला कुलकर्त्री च कपालशिखरस्थिता।

कथना कृपणश्रीदा कृपी कृपणसेविता ॥ ३६-६७ ॥

कर्महन्त्री कर्मगता कर्माकर्मविवर्जिता।

कर्मसिद्धिरता कामी कर्मज्ञाननिवासिनी ॥ ३६-६८ ॥

कर्मधर्मसुशीला च कर्मधर्मवशङ्करी।

कनकाब्जसुनिर्माणमहासिंहासनस्थिता ॥ ३६-६९ ॥

कनकग्रन्थिमाल्याढ्या कनकग्रन्थिभेदिनी।

कनकोद्भवकन्या च कनकाम्भोजवासिनी ॥ ३६-७० ॥

कालकूटादिकूटस्था किटिशब्दान्तरस्थिता ।

कङ्कपक्षिनादमुखा कामधेनूद्भवा कला ॥ ३६-७१ ॥

कङ्कणाभा धरा कर्द्वा कर्द्दमा कर्द्दमस्थिता ।

कर्द्दमस्थजलाच्छन्ना कर्द्दमस्थजनप्रिया ॥ ३६-७२ ॥

कमठस्था कार्मुकस्था कम्प्रस्था कंसनाशिनी ।

कंसप्रिया कंसहन्त्री कंसाज्ञानकरालिनी ॥ ३६-७३ ॥

काञ्चनाभा काञ्चनदा कामदा क्रमदा कदा ।

कान्तभिन्ना कान्तचिन्ता कमलासनवासिनी ॥ ३६-७४ ॥

कमलासनसिद्धिस्था कमलासनदेवता ।

कुत्सिता कुत्सितरता कुत्सा शापविवर्जिता ॥ ३६-७५ ॥

कुपुत्ररक्षिका कुल्ला कुपुत्रमानसापहा ।

कुजरक्षकरी कौजी कुब्जारव्या कुब्जविग्रहा ॥ ३६-७६ ॥

कुनखी कूपदीक्षुस्था कुकरी कुधनी कुदा ।

कुप्रिया कोकिलानन्दा कोकिला कामदायिनी ॥ ३६-७७ ॥

कुकामिना कुबुद्धिस्था कूर्पवाहन मोहिनी ।

कुलका कुललोकस्था कुशासनसुसिद्धिदा ॥ ३६-७८ ॥

कौशिकी देवता कस्या कन्नादनादसुप्रिया ।

कुसौष्ठवा कुमित्रस्था कुमित्रशत्रुघातिनी ॥ ३६-७९ ॥

कुज्ञाननिकरा कुस्था कुजिस्था कर्जदायिनी ।

ककर्जा कर्जकरिणी कर्जवद्धविमोहिनी ॥ ३६-८० ॥
कर्जशोधनकर्त्री च कालास्त्रधारिणी सदा।
कुगतिः कालसुगतिः कलिबुद्धिविनाशिनी ॥ ३६-८१ ॥
कलिकालफलोत्पन्ना कलिपावनकारिणी।
कलिपापहरा काली कलिसिद्धिसुसूक्ष्मदा ॥ ३६-८२ ॥
कालिदासवाक्यगता कालिदाससुसिद्धिदा।
कलिशिक्षा कालशिक्षा कन्दशिक्षापरायणा ॥ ३६-८३ ॥
कमनीयभावरता कमनीयसुभक्तिदा।
करकाजनरूपा च कक्षावादकरा। करा ॥ ३६-८४ ॥
कञ्चुवर्णा काकवर्णा क्रोष्टरूपा कषामला।
क्रोष्टूनादरता कीता कातरा कातरप्रिया ॥ ३६-८५ ॥
कातरस्था कातराज्ञा कातरानन्दकारिणी।
काशमर्दतरूद्धता काशमर्दविभक्षिणी ॥ ३६-८६ ॥
कष्टहानिः कष्टदात्री कष्टलोकविरक्तिदा।
कायागता कायसिद्धिः कायानन्दप्रकाशिनी ॥ ३६-८७ ॥
कायगन्धहरा कुम्भा कायकुम्भा कठोरिणी।
कठोरतरुसंस्था च कठोरलोकनाशिनी ॥ ३६-८८ ॥
कुमार्गस्थापिता कुप्रा कार्पासतरुसम्भवा।
कार्पासवृक्षसूत्रस्था कुवर्गस्था करोत्तरा ॥ ३६-८९ ॥
कर्णाटकर्णसम्भूता कार्णाटी कर्णपूजिता।

कर्णास्त्ररक्षिका कर्णा कर्णहा कर्णकुण्डला ॥ ३६-९० ॥
कुन्तलादेशनमिता कुटुम्बा कुम्भकारिका।
कर्णासरासना कृष्टा कृष्णहस्ताम्बुजाजीता ॥ ३६-९१ ॥
कृष्णाङ्गी कृष्णदेहस्था कुदेशस्था कुमङ्गला।
क्रूरकर्मस्थिता कोरा किरात कुलकामिनी ॥ ३६-९२ ॥
कालवारिप्रिया कामा काव्यवाक्यप्रिया क्रुधा।
कञ्जलता कौमुदी च कुज्योत्स्ना कलनप्रिया ॥ ३६-९३ ॥
कलना सर्वभूतानां कपित्थवनवासिनी।
कटुनिम्बस्थिता कारव्या कवर्गाख्या कवगीका ॥ ३६-९४ ॥
किरातच्छेदिनी कार्या कार्याकार्यविवजीता।
कात्यायनादिकल्पस्था कात्यायनसुखोदया ॥ ३६-९५ ॥
कुक्षेत्रस्था कुलाविघ्ना करणादिप्रवेशिनी।
काङ्काली किङ्कला काला किलिता सर्वकामिनी ॥ ३६-९६ ॥
कीलितापेक्षिता कूटा कूटकुङ्कुमचचीता।
कुङ्कुमागन्धनिलया कुटुम्बभवनस्थिता ॥ ३६-९७ ॥
कुकृपा करणानन्दा कवितारसमोहिनी।
काव्यशास्त्रानन्दरता काव्यपूज्या कवीश्वरी ॥ ३६-९८ ॥
कटकादिहस्तिरथहयदुन्दुभिः शब्दिनी।
कितवा क्रूरधूर्तस्था केकाशब्दनिवासिनी ॥ ३६-९९ ॥
कें केवलाम्बिता केता केतकीपुष्पमोहिनी।

कै कैवल्यगुणोद्भास्या कैवल्यधनदायिनी ॥ ३६-१०० ॥
करी धनीन्द्रजननी काक्षताक्षकलङ्किनी।
कुडुवान्ता कान्तिशान्ता कांक्षा पारमहंस्यगा ॥ ३६-१०१ ॥
कर्त्री चित्ता कान्तवित्ता कृषणा कृषिभोजिनी।
कुङ्कुमाशक्तहृदया केयूरहारमालिनी ॥ ३६-१०२ ॥
कीश्वरी केशवा कुम्भा कैशोरजनपूजिता।
कलिकामध्यनिरता कोकिलस्वरगामिनी ॥ ३६-१०३ ॥
कुरदेहहरा कुम्बा कुडुम्बा कुरभेदिनी।
कुण्डलीश्वरसंवादा कुण्डलीश्वरमध्यगा ॥ ३६-१०४ ॥
कालसूक्ष्मा कालयज्ञा कालहारकरी कहा।
कहलस्था कलहस्था कलहा कलहाङ्करी ॥ ३६-१०५ ॥
कुरङ्गी श्रीकुरङ्गस्था कोरङ्गी कुण्डलापहा।
कुक्कलङ्गी कृष्णबुद्धिः कृष्णा ध्याननिवासिनी ॥ ३६-१०६ ॥
कुतवा काष्ठवलता कृतार्थकरणी कुसी।
कलनकस्था कस्वरस्था कलिका दोषभङ्गजा ॥ ३६-१०७ ॥
कुसुमाकारकमला कुसुमस्रग्विभूषणा।
किञ्जल्का कैतवार्कशा कमनीयजलोदया ॥ ३६-१०८ ॥
ककारकूटसर्वाङ्गी ककाराम्बरमालिनी।
कालभेदकरा काटा कर्पवासा ककुत्स्थला ॥ ३६-१०९ ॥
कुवासा कबरी कर्वा कूसवी कुरुपालनी।

कुरुपृष्ठा कुरुश्रेष्ठा कुरूणां ज्ञाननाशिनी ॥ ३६-११० ॥

कुतूहलरता कान्ता कुव्याप्ता कष्टबन्धना।

कषायणतरुस्था च कषायणरसोद्भवा ॥ ३६-१११ ॥

कतिविद्या कुष्ठदात्री कुष्ठिशोकविसर्जनी।

काष्ठासनगता कार्याश्रया का श्रयकौलिका ॥ ३६-११२ ॥

कालिका कालिसन्त्रस्ता कौलिकध्यानवासिनी।

कृप्तस्था कृप्तजननी कृप्तच्छन्ना कलिध्वजा ॥ ३६-११३ ॥

केशवा केशवानन्दा केश्यादिदानवापहा।

केशवाङ्गजकन्या च केशवाङ्गजमोहिनी ॥ ३६-११४ ॥

किशोरार्चनयोग्या च किशोरदेवदेवता।

कान्तश्रीकरणी कुत्या कपटा प्रियघातिनी ॥ ३६-११५ ॥

कुकामजनिता कौञ्चा कौञ्चस्था कौञ्चवासिनी।

कूपस्था कूपबुद्धिस्था कूपमाला मनोरमा ॥ ३६-११६ ॥

कूपपुष्पाश्रया कान्तिः क्रमदाक्रमदाक्रमा।

कुविक्रमा कुक्रमस्था कुण्डलीकुण्डदेवता ॥ ३६-११७ ॥

कौण्डिल्यनगरोद्भूता कौण्डिल्यगोत्रपूजिता।

कपिराजस्थिता कापी कपिबुद्धिबलोदया ॥ ३६-११८ ॥

कपिध्यानपरा मुख्या कुव्यवस्था कुसाक्षिदा।

कुमध्यस्था कुकल्पा च कुलपङ्क्तिप्रकाशिनी ॥ ३६-११९ ॥

कुलभ्रमरदेहस्था कुलभ्रमरनादिनी।

कुलासङ्गा कुलाक्षी च कुलमत्ता कुलानिला ॥ ३६-१२० ॥

कलिचिन्हा कालचिन्हा कण्ठचिन्हा कवीन्द्रजा।

करीन्द्रा कमलेशश्रीः कोटिकन्दर्पदर्पहा ॥ ३६-१२१ ॥

कोटितेजोमयी कोट्या कोटीरपद्ममालिनी।

कोटीरमोहिनी कोटिः कोटिकोटिविधूद्भवा ॥ ३६-१२२ ॥

कोटिसूर्यसमानास्या कोटिकालानलोपमा।

कोटीरहारललिता कोटिपर्वतधारिणी ॥ ३६-१२३ ॥

कुचयुग्मधरा देवी कुचकामप्रकाशिनी।

कुचानन्दा कुचाच्छन्ना कुचकाठिन्यकारिणी ॥ ३६-१२४ ॥

कुचयुग्ममोहनस्था कुचमायातुरा कुचा।

कुचयौवनसम्मोहा कुचमर्दनसौख्यदा ॥ ३६-१२५ ॥

काचस्था काचदेहा च काचपूरनिवासिनी।

काचग्रस्था काचवर्णा कीचकप्राणनाशिनी ॥ ३६-१२६ ॥

कमला लोचनप्रेमा कोमलाक्षी मनुप्रिया।

कमलाक्षी कमलजा कमलास्या करालजा ॥ ३६-१२७ ॥

कमलाङ्घ्रिरद्वया काम्या कराख्या करमालिनी।

करपद्मधरा कन्दा कन्दबुद्धिप्रदायिनी ॥ ३६-१२८ ॥

कमलोद्भवपुत्री च कमला पुत्रकामिनी।

किरन्ती किरणाच्छन्ना किरणप्राणवासिनी ॥ ३६-१२९ ॥

काव्यप्रदा काव्यचित्ता काव्यसारप्रकाशिनी।

कलाम्बा कल्पजननी कल्पभेदासनस्थिता ॥ ३६-१३० ॥

कालेच्छा कालसारस्था कालमारणघातिनी ।

किरणक्रमदीपस्था कर्मस्था क्रमदीपिका ॥ ३६-१३१ ॥

काललक्ष्मीः कालचण्डा कुलचण्डेश्वरप्रिया ।

काकिनीशक्तिदेहस्था कितवा किन्तकारिणी ॥ ३६-१३२ ॥

करञ्चा कञ्चुका क्रौञ्चा काकचञ्चुपुटस्थिता ।

काकारव्या काकशब्दस्था कालाग्निदहनार्थिका ॥ ३६-१३३ ॥

कुचक्षनिलया कुत्रा कुपुत्रा क्रतुरक्षिका ।

कनकप्रतिभाकारा करबन्धाकृतिस्थिता ॥ ३६-१३४ ॥

कृतिरूपा कृतिप्राणा कृतिक्रोधनिवारिणी ।

कुक्षिरक्षाकरा कुक्षा कुक्षिब्रह्माण्डधारिणी ॥ ३६-१३५ ॥

कुक्षिदेवस्थिता कुक्षिः क्रियादक्षा क्रियातुरा ।

क्रियानिष्ठा क्रियानन्दा क्रतुकर्मा क्रियाप्रिया ॥ ३६-१३६ ॥

कुशलासवसंशक्ता कुशारिप्राणवल्लभा ।

कुशारिवृक्षमदिरा काशीराजवशोद्यमा ॥ ३६-१३७ ॥

काशीराजगृहस्था च कर्णभ्रातृगृहस्थिता ।

कर्णाभरणभूषाढ्या कण्ठभूषा च कण्ठिका ॥ ३६-१३८ ॥

कण्ठस्थानगता कण्ठा कण्ठपद्मनिवासिनी ।

कण्ठप्रकाशकरिणी कण्ठमाणिक्यमालिनी ॥ ३६-१३९ ॥

कण्ठपद्मसिद्धिकरी कण्ठाकाशनिवासिनी

कण्ठपद्मसाकिनीस्था कण्ठषोडशपत्रिका ॥ ३६-१४० ॥

कृष्णाजिनधरा विद्या कृष्णाजिनसुवाससी ।

कुतकस्था कुखेलस्था कुण्डवालङ्कृताकृता ॥ ३६-१४१ ॥

कलगीता कालघजा कलभङ्गपरायणा ।

कालीचन्द्रा कला काव्या कुचस्था कुचलप्रदा ॥ ३६-१४२ ॥

कुचौरघातिनी कच्छा कच्छादस्था कजातना ।

कञ्जाछदमुखी कञ्जा कञ्जतुण्डा कजीवली ॥ ३६-१४३ ॥

कामराभासुर्वाद्यस्था कियधंकारनादिनी ।

कणादयज्ञसूत्रस्था कीलालयज्ञसञ्ज्ञका ॥ ३६-१४४ ॥

कटुहासा कपाटस्था कटधूमनिवासिनी ।

कटिनादघोरतरा कुट्टला पाटलिप्रिया ॥ ३६-१४५ ॥

कामचाराब्जनेत्रा च कामचोद्गारसंक्रमा ।

काष्ठपर्वतसंदाहा कुष्ठाकुष्ठ निवारिणी ॥ ३६-१४६ ॥

कहोडमन्त्रसिद्धस्था काहला डिण्डिमप्रिया ।

कुलडिण्डिमवाद्यस्था कामडामरसिद्धिदा ॥ ३६-१४७ ॥

कुलामरवध्यस्था कुलकेकानिनादिनी ।

कोजागरढोलनादा कास्यवीरणस्थिता ॥ ३६-१४८ ॥

कालादिकरणच्छिद्रा करुणानिधिवत्सला ।

क्रतुश्रीदा कृतार्थश्रीः कालतारा कुलोत्तरा ॥ ३६-१४९ ॥

कथापूज्या कथानन्दा कथना कथनप्रिया ।

कार्थचिन्ता कार्थविद्या काममिथ्यापवादिनी ॥ ३६-१५० ॥

कदम्बपुष्पसङ्काशा कदम्बपुष्पमालिनी ।

कादम्बरी पानतुष्टा कायदम्भा कदोद्यमा ॥ ३६-१५१ ॥

कुङ्कुलेपत्रमध्यस्था कुलाधारा धरप्रिया ।

कुलदेवशरीरार्धा कुलधामा कलाधरा ॥ ३६-१५२ ॥

कामरागा भूषणाढ्या कामिनीरगुणप्रिया ।

कुलीना नागहस्ता च कुलीननागवाहिनी ॥ ३६-१५३ ॥

कामपूरस्थिता कोपा कपाली बकुलोद्भवा ।

कारागारजनापाल्या कारागारप्रपालिनी ॥ ३६-१५४ ॥

क्रियाशक्तिः कालपङ्क्तिः कार्णपङ्क्तिः कफोदया ।

कामफुल्लारविन्दस्था कामरूपफलाफला ॥ ३६-१५५ ॥

कायफला कायफेणा कान्ता नाडीफलीश्वरा ।

कमफेरुगता गौरी कायवाणी कुवीरगा ॥ ३६-१५६ ॥

कबरीमणिबन्धस्था कावेरीतीर्थसङ्गमा ।

कामभीतिहरा कान्ता कामवाकुभ्रमातुरा ॥ ३६-१५७ ॥

कविभावहरा भामा कमनीयभयापहा ।

कामगर्भदेवमाता कामकल्पलतामरा ॥ ३६-१५८ ॥

कमठप्रियमांसादा कमठा मर्कटप्रिया ।

किमाकारा किमाधारा कुम्भकारमनस्थिता ॥ ३६-१५९ ॥

काम्ययज्ञस्थिता चण्डा काम्ययज्ञोपवीतिका ।

कामयागसिद्धिकरी काममैथुनयामिनी ॥ ३६-१६० ॥

कामाख्या यमलाशस्था कालयामा कुयोगिनी।

कुरुयागहतायोग्या कुरुमांसविभक्षिणी ॥ ३६-१६१ ॥

कुरुरक्तप्रियाकारी किङ्करप्रियकारिणी।

कर्त्रीश्वरी कारणात्मा कविभक्षा कविप्रिया ॥ ३६-१६२ ॥

कविशत्रुप्रष्ठलग्ना कैलासोपवनस्थिता।

कलित्रिधा त्रिसिद्धिस्था कलित्रिदिनसिद्धिदा ॥ ३६-१६३ ॥

कलङ्करहिता काली कलिकल्मषकामदा।

कुलपुष्परङ्ग सूत्रमणिग्रन्थिसुशोभना ॥ ३६-१६४ ॥

कम्बोजवङ्गदेशस्था कुलवासुकिरक्षिका।

कुलशास्त्रक्रिया शान्तिः कुलशान्तिः कुलेश्वरी ॥ ३६-१६५ ॥

कुशलप्रतिभा काशी कुलषट्पदभेदिनी।

कुलषट्पदमध्यस्था कुलषट्पददीपिनी ॥ ३६-१६६ ॥

कृष्णमार्जारकोलस्था कृष्णमार्जारषष्ठिका।

कुलमार्जारकुपिता कुलमार्जारषोडशी ॥ ३६-१६७ ॥

कालान्तकवलोत्पन्ना कपिलान्तकघातिनी।

कलहासा कालहश्री कलहार्था कलामला ॥ ३६-१६८ ॥

कक्षपक्षरक्षा च कुक्षेत्रपक्षसंक्षया।

काक्षरक्षासाक्षिणी च महामोक्षप्रतिष्ठिता ॥ ३६-१६९ ॥

अर्ककोटिशतच्छाया आन्वीक्षिकिकराचीता।

कावेरीतीरभूमिस्था आग्नेयार्कास्त्रधारिणी ॥ ३६-१७० ॥

इं किं श्रीं कामकमला पातु कैलासरक्षिणी।

मम श्रीं ईं बीजरूपा पातु काली शिरस्थलम् ॥ ३६-१७१ ॥

उरुस्थलाब्जं सकलं तमोल्का पातु कालिका।

ऊडुम्बन्यर्करमणी उष्ट्रेया कुलमातृका ॥ ३६-१७२ ॥

कृतापेक्षा कृतिमती कुङ्करी किलिपिस्थिता।

कुंदीर्घस्वरा क्लृप्ता च के कैं कैलासकराचीका ॥ ३६-१७३ ॥

कैशोरी कैं करी कैं कैं बीजाख्या नेत्रयुग्मकम्।

कोमा मतङ्गयजिता कौशल्यादि कुमारिका ॥ ३६-१७४ ॥

पातु मे कर्णयुग्मन्तु क्रौं क्रौं जीवकरालिनी।

गण्डयुग्मं सदा पातु कुण्डली अङ्गवासिनी ॥ ३६-१७५ ॥

अर्ककोटिशताभासा अक्षराक्षरमालिनी।

आशुतोषकरी हस्ता कुलदेवी निरञ्जना ॥ ३६-१७६ ॥

पातु मे कुलपुष्पाढ्या पृष्ठदेशं सुकृत्तमा।

कुमारी कामनापूर्णा पार्श्वदेशं सदावतु ॥ ३६-१७७ ॥

देवी कामाख्या देवी पातु प्रत्यङ्गिरा कटिम्।

कटिस्थदेवता पातु लिङ्गमूलं सदा मम ॥ ३६-१७८ ॥

गुह्यदेशं काकिनी मे लिङ्गाधः कुलसिंहिका।

कुलनागेश्वरी पातु नितम्बदेशमुत्तमम् ॥ ३६-१७९ ॥

कङ्कालमालिनी देवी मे पातु चारुमूलकम्।

जंघायुग्मं सदा पातु कीर्तीः चक्रापहारिणी ॥ ३६-१८० ॥

पादयुग्मं पाकसंस्था पाकशासनरक्षिका ।

कुलालचक्रभ्रमरा पातु पादाङ्गुलीर्मम ॥ ३६-१८१ ॥

नखाग्राणि दशविधा तथा हस्तद्वयस्य च ।

विंशरूपा कालनाक्षा सर्वदा परिरक्षतु ॥ ३६-१८२ ॥

कुलच्छत्राधाररूपा कुलमण्डलगोपिता ।

कुलकुण्डलिनी माता कुलपण्डितमण्डिता ॥ ३६-१८३ ॥

काकाननी काकतुण्डी काकायुः प्रखरार्कजा ।

काकज्वरा काकजिह्वा काकाजिज्ञा सनस्थिता ॥ ३६-१८४ ॥

कपिध्वजा कपिक्रोशा कपिबाला हिकस्वरा ।

कालकाञ्ची विंशतिस्था सदा विंशनखाग्रहम् ॥ ३६-१८५ ॥

पातु देवी कालरूपा कलिकालफलालया ।

वाते वा पर्वते वापि शून्यागारे चतुष्पथे ॥ ३६-१८६ ॥

कुलेन्द्रसमयाचारा कुलाचारजनप्रिया ।

कुलपर्वतसंस्था च कुलकैलासवासिनी ॥ ३६-१८७ ॥

महादावानले पातु कुमार्गे कुत्सितग्रहे ।

राज्ञोऽप्रिये राजवश्ये महाशत्रुविनाशने ॥ ३६-१८८ ॥

कलिकालमहालक्ष्मीः क्रियालक्ष्मीः कुलाम्बरा ।

कलीन्द्रकीलिता कीला कीलालस्वर्गवासिनी ॥ ३६-१८९ ॥

दशदिक्षु सदा पातु इन्द्रादिदशलोकपा ।

नवच्छिन्ने सदा पातु सूर्यादिकनवग्रहा ॥ ३६-१९० ॥

पातु मां कुलमांसाढ्या कुलपद्मनिवासिनी।

कुलद्रव्यप्रिया मध्या षोडशी भुवनेश्वरी ॥ ३६-१९१ ॥

विद्यावादे विवादे च मत्तकाले महाभये।

दुभीक्षादिभये चैव व्याधिसङ्करपीडिते ॥ ३६-१९२ ॥

कालीकुल्ला कपाली च कामाख्या कामचारिणी।

सदा मां कुलसंसर्गे पातु कौले सुसङ्गता ॥ ३६-१९३ ॥

सर्वत्र सर्वदेशे च कुलरूपा सदावतु।

इत्येतत् कथितं नाथ मातुः प्रसादहेतुना ॥ ३६-१९४ ॥

अष्टोत्तरशतं नाम सहस्रं कुण्डलीप्रियम्।

कुलकुण्डलिनीदेव्याः सर्वमन्त्रसुसिद्धये ॥ ३६-१९५ ॥

सर्वदेवमनूनाञ्च चैतन्याय सुसिद्धये।

अणिमाद्यष्टसिद्ध्यर्थं साधकानां हिताय च ॥ ३६-१९६ ॥

ब्राह्मणाय प्रदातव्यं कुलद्रव्यपराय च।

अकुलीनेऽब्राह्मणे च न देयः कुण्डलीस्तवः।

प्रवृत्ते कुण्डलीचक्रे सर्वे वर्णा द्विजातयः ॥ ३६-१९७ ॥

निवृत्ते भैरवीचक्रे सर्वे वर्णाः पृथक्--पृथक्।

कुलीनाय प्रदातव्यं साधकाय विशेषतः ॥ ३६-१९८ ॥

दानादेव हि सिद्धिः स्यान्ममाज्ञाबलहेतुना।

मम क्रियायां यस्तिष्ठेत्स मे पुत्रो न संशयः ॥ ३६-१९९ ॥

स आयाति मम पदं जीवन्मुक्तः स वासवः ।
आसवेन समांसेन कुलवह्नौ महानिशि ॥ ३६-२०० ॥
नाम प्रत्येकमुच्चार्य जुहुयात् कायसिद्धये ।
पञ्चाचाररतो भूत्वा ऊर्ध्वरेता भवेद्यतिः ॥ ३६-२०१ ॥
संवत्सरान्मम स्थाने आयाति नात्र संशयः ।
एहिके कायसिद्धिः स्यात् दैहिके सर्वसिद्धिदः ॥ ३६-२०२ ॥
वशी भूत्वा त्रिमार्गस्थाः स्वर्गभूतलवासिनः ।
अस्य भृत्याः प्रभवन्ति इन्द्रादिलोकपालकाः ॥ ३६-२०३ ॥
स एव योगी परमो यस्यार्थेऽयं सुनिश्चलः ।
स एव खेचरो भक्तो नारदादिशुकोपमः ॥ ३६-२०४ ॥
यो लोकः प्रजपत्येवं स शिवो न च मानुषः ।
स समाधिगतो नित्यो ध्यानस्थो योगिवल्लभः ॥ ३६-२०५ ॥
चतुर्व्यूहगतो देवः सहसा नात्र संशयः ।
यः प्रधारयते भक्त्या कण्ठे वा मस्तके भुजे ॥ ३६-२०६ ॥
स भवेत् कालिकापुत्रो विद्यानाथः स्वयंभुवि ।
धनेशः पुत्रवान् योगी यतीशः सर्वगो भवेत् ॥ ३६-२०७ ॥
वामा वामकरे धृत्वा सर्वसिद्धीश्वरो भवेत् ॥ ३६-२०८ ॥
यदि पठति मनुष्यो मानुषी वा महत्या ।
सकलधनजनेशी पुत्रिणी जीववत्सा ।
कुलपतिरिह लोके स्वर्गमोक्षैकहेतुः

स भवति भवनाथो योगिनीवल्लभेशः ॥ ३६-२०९ ॥

पठति य इह नित्यं भक्तिभावेन मर्त्यो

हरणमपि करोति प्राणविप्राणयोगः ।

स्तवनपठनपुण्यं कोटिजन्माघनाश ।

कथितुमपि न शक्तोऽहं महामांसभक्षा ॥ ३६-२१० ॥

इति श्रीरुद्रयामले उत्तरतन्त्रे महातन्त्रोद्दीपने सिद्धमन्त्रप्रकरणे षड्भक्तप्रकाशे

भैरवीभैरवसंवादे महाकुलकुण्डलिनी अष्टोत्तरसहस्रनामस्तवकवचं नाम षड्विंशत्तमः

पटलः ॥ ३६ ॥

अथ सप्तत्रिंशः पटलः

आनन्दभैरव उवाच

श्रुतञ्च परमं ज्ञानं धर्माधर्मविवेचनम् ।

सर्ववेदान्तसारं च सारात्सारं परात्परम् ॥ ३७-१ ॥

कुण्डलीस्तवनं श्रुत्वा पूर्णोऽहं जगदीश्वरि ।

ईदानीं श्रोतुमिच्छामि स्वाधिष्ठानं प्रकाशकम् ॥ ३७-२ ॥

यदि मे सुकृपादृष्टिरानन्दघनसञ्चये

वद श्रीकुण्डलीयोगं स्वाधिष्ठानविभेदनम् ॥ ३७-३ ॥

येन क्रमेण भेदं स्यात्तत्प्रकारं विनिर्णय ।

आनन्दभैरवी उवाच

महाकाल महावीर आनन्दसागरपिरय ॥ ३७-४ ॥

योग्योऽसि योगमार्गाणामत एव प्रकथ्यते।

येन क्रमेण चक्रस्य भेदः स्यादमरो भवेत् ॥ ३७-५ ॥

अमरो जितचित्तारिः क्रोधजित् प्रबलो बली।

धर्माधर्मज्ञानवांश्च योगी भवति सज्जनः ॥ ३७-६ ॥

परकालदर्शी विज्ञः स्यात् क्रतुश्रद्धापरायणः।

अहङ्कारविहीनो यः स योगी भवति ध्रुवम् ॥ ३७-७ ॥

महावीरसुसङ्गिनी च सङ्गदोषविवर्जितः।

महात्मापरमं ब्रह्मज्ञानी भवति योगिराट् ॥ ३७-८ ॥

विख्यातः सर्वदेशे च किन्तु स्वाश्रयवर्जितः।

बालको विक्रमी धन्वी धनुर्बाणधरोऽव्ययः ॥ ३७-९ ॥

स भवेत् योगमार्गेशो विवेकी पापवर्जितः।

अविद्याग्रन्थिनिश्चेष्टो विवेकधर्मचातकः ॥ ३७-१० ॥

चतुरो विषमज्ञानवर्जितो यज्ञकृत् शुचिः।

स भवेद् योगिनीपुत्रो योगानामधिपो भवेत् ॥ ३७-११ ॥

यदि योगस्थितो मन्त्री वायवीशक्तिनिर्भरः।

स एव योगी षण्मासादिति मे तन्निर्णयः ॥ ३७-१२ ॥

यो मे तन्त्राणि जानाति सदर्थज्ञानजानि च।

स एव चतुरो योगी मम भक्तो न संशयः ॥ ३७-१३ ॥

यदि वायुपानरतो मन्त्री भवति साधकः ॥ ३७-१४ ॥

अथ स्वाधिष्ठानं कुलवरगतं षड्वलगत।

प्रभाकारं विष्णोरतिशयपदं कामनिलयम्।

महायोगेन्द्राणां मनसि निलयं चारुकिरण।

शरच्चन्द्रज्योत्स्नायुतमतिधनं भव्यविषयम् ॥ ३७-१५ ॥

सदाभावक्षेत्रे सकलसुधियो वेद

यदामापक्षेमे सकलसुधियो वेदपथगाः।

विचारं कुर्वन्ति क्षितिगतरताः श्रीप्रभृतयः।

महाविष्णोः पीताम्बर नरपते श्यामलतनोः।

(प्रकाशस्यान्तःपटस्थ नटवरस्यातिनिलयम्)।

विटच्छायामध्ये निवसति यथा गोकुलकुले ॥ ३७-१६ ॥

हरिध्यानं कुर्यान्निरवधिमहानन्दरसिकः।

स एवात्मा साक्षादिह नववरः षोडशयुवा

महासर्पारिस्थं स्थितिकरणगं नागगमन।

मुखं वंशीनादध्वनिगुणधरं भावयति कः ॥ ३७-१७ ॥

स एवात्मा नित्यो यतिरिह दले कोमलकुले।

कुलागारे सारे सरसिजयुते षड्वलवरे।

सुरानन्दश्रीदं दिवि दमनकर्तारममद।

सुधाकान्तं कृष्णं परमपुरुषं भावयति कः ॥ ३७-१८ ॥

महाविद्यासिद्धं कुलपतिमनोमान्ययजित।

मुकुन्दं श्रीकृष्णं रसदलगतं स्वागमगत।
मुरारि पापारि नवयुवतिहृत्पद्मसुगत।
हृषीकेशं विष्णुं विषयकरणं भावयति कः ॥ ३७-१९ ॥
स योगेन्द्रो ज्ञानी जयति सृकृतौ कौतुकवता।
रमेशं श्रीकृष्णं रसविषहरं मानसचरम्।
सरस्वत्या युक्तं कुलरसमयं मुक्तिजडित।
भजेच्चैतन्यान्तं सुरगुरुवरं मोक्षमयते ॥ ३७-२० ॥
यतीन्द्रः सश्रीकः प्रचयति निजं भाव्यविषय।
पुराणं योगीन्द्रं हरिमखिलपं कामनिलयम्।
महासूक्ष्मं द्वारं कुलवधुरतं वामकिरण।
विशालाक्षं कृष्णं निजरसकुले कान्तममरम् ॥ ३७-२१ ॥
कृपासाक्षीज्ञानं गुणगदितदेहं दाहरहित।
महाशौलं सत्यं कुवलयकरि हन्ति मरणम्।
अघावीशं श्रीशं शशिमुखिकराम्भोजयजित।
तमात्मानं कृष्णं निजकुलदले योऽपि भजति ॥ ३७-२२ ॥
महाशब्दोत्पन्नं प्रकृतिविकृतिं कारणकृति।
कृपासिन्धुं कृष्णं कुलवधुशतामोदमिलितम्।
जगन्नाथं स्तौति क्षितिपतिवशायोपकरण।
विराटं ब्रह्माण्डं करणगमहाविष्णुमरणम् ॥ ३७-२३ ॥
विनोदं व्याकर्तुं त्रिभुवनपतिः श्रीपतिरहो।

प्रचण्डे संसारे उदयति सदाभावसदने।
महामेघश्यामस्त्रिफलकरुणासागरकुले।
अमूल्ये सञ्चारे विषयरसनासञ्चय विषम्॥ ३७-२४॥
स कृष्णः श्री विष्णुः प्रकृतिगदया हन्ति सतत।
अतः कृष्णो ध्येयः सुरनरगणैः पञ्चसुमुखैः।
कुलाम्भोजे षट्के मनरसदले ध्यानफलितः।
किराती राकिण्या नयन कमलापानमधुरम्॥ ३७-२५॥
धराधारं पूर्णं गगननिलयं कालपुरुष।
मनोगम्यं रम्यं नव नयनलावण्यरसिकम्।
सदा ध्यायेत् कृष्णं कुरुगणरिपुं यः कुलपतिः।
निरालम्बः श्यामः प्रकृतियमुनातीरतरुगः॥ ३७-२६॥
कुलीना गोपीभिः परिमिलितपार्श्वस्थलसुखः।
प्रधानः क्षेत्रज्ञः क्षितिपतिकराम्भोजयजितः।
प्रकाशात्मा नाथः प्रचयकरुणो ध्येय इरया।
मनोधर्मं च्छत्रं त्रिविधगुणगानाश्रितकरम्॥ ३७-२७॥
त्रिकाण्डस्थं खण्डोद्भववनरसं प्राणरसिक।
यदा स्तौति प्रातः समयमफले चारुवरदम्।
महामोक्षक्षेत्रं कुलवधुयुतं कृष्णपरम।
गुणेशं राघेशं रजनिविधुनितं वेदनिलयम्॥ ३७-२८॥
क्रियादक्षं सूक्ष्मं समयगुणयोगाङ्गजडित।

त्रिकोणस्थं गङ्गाजलगलितसारं तारकतनुम्।
महाकालानन्दं गगनघनवर्णं सजलक।
प्रभावारं भावं तरुणनववपुः श्रीधरमलम् ॥ ३७-२९ ॥
वनोत्फुलाम्भोजा मनविरचना भालकलया।
महाशोभारूपं कुलपुरुषगं व्याश्रयति यः।
स योगी संसारे भवति रसनायोगनिरतः।
मनो यो व्याधाय प्रचुरफलदं कृष्णमखिलम् ॥ ३७-३० ॥
महाज्ञानोत्साहं गतिगुणवहिः प्राणनिचय।
जगत्तारं ब्रह्म निरवधिमहायोगकिरणम्।
यदा लोकस्तौति प्रतिदिनमिहानन्दघटित।
विकारं सर्वेषां ग्रहणनिलनं भास्करविधोः ॥ ३७-३१ ॥
महाराहुग्रासं शतशतमहापुण्यनिकरं।
कुलानन्दं विष्णुं शशिशतघटारामकिरणम्।
मनोगम्यं सूक्ष्मं त्रिगुणजडितं भावयति कः ॥ ३७-३२ ॥
कृष्णभक्तिं मुदा कृष्णं ध्यात्वा कृत्वा यतिर्भवेत्।
श्रीकृष्णचरणाम्भोजे तस्य भक्तिर्न संशयः ॥ ३७-३३ ॥
कृष्णब्रह्म कृष्णब्रह्मा च त्रिध्यानपरायणः।
स कृष्णस्तं जनं नीत्वा ददाति अपि शङ्कर ॥ ३७-३४ ॥
विना कृष्णपदाम्भोजं स्वाधिष्ठानं कुतो जयम्।
कृष्णध्यानान्महापद्मभेदं प्राप्नोति शङ्कर ॥ ३७-३५ ॥

इति श्रीरुद्रयामले उत्तरतन्त्रे महातन्त्रोद्दीपने षड्भक्तप्रकाशे भैरवीभैरवसंवादे
स्वाधिष्ठानश्रीकृष्णराकिणीसाधनं नाम सप्तत्रिंशत्तमः पटलः ॥ ३७ ॥

अथाष्टात्रिंशः पटलः

आनन्दभैरवी उवाच

शृणु नाथ प्रवक्ष्यामि श्रीकृष्णसाधनोत्तमम्।

येन क्रमेण भक्तिः स्यात्कालजालवशो भवेत् ॥ ३८-१ ॥

मम पादाम्बुजे भक्तिर्भवत्येव न संशयः।

भक्तिमान् यः साधकेन्द्रो महाविष्णुं भजेद्यदि ॥ ३८-२ ॥

शिवतुल्यो भवेन्नाथ मम भक्तो महीतले ॥ ३८-३ ॥

श्रीकृष्णं जगदीश्वरं त्रिजगतामानन्दमोक्षात्मक।

सम्पूर्णं त्रिगुणावृतं गुणधरं सत्त्वाधिदैवं परम्।

लिङ्गाधः स्थितिराज्यपालपुरुषं पञ्चाननस्थायिन।

श्रीविष्णुं शुभदं जनो यदि भजेल्लोकः सशक्तिं सुखी ॥ ३८-४ ॥

आदौ कामं त्रिसर्गं कुलवधुनियुतं कामबीजं त्रिसर्गं।

श्रीकृष्णं वारयुग्मं प्रणययुगलकं चन्द्रिकाकाशयुक्तम्।
ब्रह्मद्वन्द्वं भजामि प्रकृति पुरुषिकां काकिनीं तत्परे च।
भूयो भूयो भजामि श्रवणगलयनं वह्निजायाविलग्नम् ॥ ३८-५ ॥
एतन्मन्त्रं जपित्वा प्रणवमिति नमोऽन्तं तथाद्ये मिलित्वा।
भूयो भूयो नमोऽन्तं त्रिभुवनसहितं क्षोभयेत्तत् क्षणेन।
राजश्रीस्तस्य शीर्षे निरवधि वसुधा मन्दिरे संस्थिरा स्यात्।
कालच्छेदं प्रकृत्य प्रवसति सुमुखी ब्रह्मदण्डे च काले ॥ ३८-६ ॥
ततः प्राणे दैवनाथ मम सन्तोषवर्द्धन।
इदानीं नरसिंहस्य मन्त्रं शृणु महाप्रभो ॥ ३८-७ ॥
कान्तबीजं समुद्धृत्य युगलं युगलं स्मृतम्।
महानृसिंहमन्त्रेण पूजयामि नमो नमः ॥ ३८-८ ॥
स्वाधिष्ठाने महापद्मे मनोनिष्पापहेतुना।
मनो विधाय यो योगी जपेन्मन्त्रं पुनः पुनः ॥ ३८-९ ॥
एतन्मन्त्रजपेनापि सिद्धो भवति साधकः।
एतन्मन्त्रप्रभावेण भावसिद्धिं क्षणाल्लभेत् ॥ ३८-१० ॥
साधको यदि भूमिस्थः साधयेत्तु हरेर्मनुम्।
रेणुसंख्या क्रमेणैव सिद्धिं प्राप्नोति वीर्यतः ॥ ३८-११ ॥
अथ वक्ष्ये महादेव सर्ववर्णसुसारकम्।
वर्णमालास्वसंशक्तो जप्त्वा सिद्धिमवाप्नुयात् ॥ ३८-१२ ॥
सिद्धिमन्त्रं प्रार्थयते यदि मर्त्यो निराश्रयः।

निर्जने संस्थिरो भूत्वा एकाकी दीपवजीतः ॥ ३८-१३ ॥

निःशङ्कं प्रजपेन्मन्त्रं स्वाधिष्ठानाब्जसङ्गते।

वशीकृतं जगत्सर्वं येन तत्क्रममाशृणु ॥ ३८-१४ ॥

प्रणवं पूर्वमुच्चार्य नान्तबीजं तथोद्गरेत्।

वह्निबीजसमालम्बमधोदन्तस्वरान्वितम् ॥ ३८-१५ ॥

नादबिन्दुसमायुक्तं पुनर्वारद्वयं वदेत्।

नरसिंहाय शब्दान्ते पुनर्वारत्रयं वदेत् ॥ ३८-१६ ॥

देवीबीजं शक्तिबीजं स्वाहान्तं मनुमुद्गरेत्।

एतन्मन्त्रप्रयोगेण कुण्डलीवशमानयेत् ॥ ३८-१७ ॥

स्वाधिष्ठाने स्थिरीभावं प्राप्नोति साधकाग्रणीः।

सर्वेषां प्राणगो भूत्वा प्रबलोऽसौ महीतले ॥ ३८-१८ ॥

शीतं रौद्रं समं तस्य पापापापं जयाजयम्।

धर्माधर्मः सदा ज्ञानं नित्यज्ञानं समाप्नुयात् ॥ ३८-१९ ॥

पुनः श्रीकृष्णमन्त्राश्च सर्वदेवनिषेवकाः।

यज्ज्ञात्वा देवताः सर्वा सर्वदिङ्मुखपालकाः ॥ ३८-२० ॥

तत्प्रयोगं महादेव शृणु सिद्धेश्च लक्षणम्।

विना कृष्णाश्रयेणापि ब्रह्मा तुष्टो न कुत्रचित् ॥ ३८-२१ ॥

न तुष्टा कुण्डली देवी पशुभावं विना प्रभो।

पशुभावे ज्ञानसिद्धिर्वीरभावे हि मोक्षभाक् ॥ ३८-२२ ॥

दिव्यभावे समाधिस्थो जीवन्मुक्तः स उच्यते।

कान्तबीजं समुद्धृत्य शक्रवामस्वरान्वितम् ॥ ३८-२३ ॥
नादबिन्दुसमाक्रान्तं कृष्णसम्बोधनं पदम्।
पुनः पूर्वमनुं युक्ता त्र्यक्षरात्मा महामनुः ॥ ३८-२४ ॥
एतन्मन्त्रजपं कृत्वा योगी भवति योगिराट्।
योगोऽयं परमाह्लादकारकोऽनन्तरूपकः ॥ ३८-२५ ॥
बहुभिः किं कथनीयं यः करोति फलं लभेत्।
ध्यायेत् श्रीगोपिकानाथं राकिणीमण्डलेश्वरम् ॥ ३८-२६ ॥
जगतां सत्त्वनिलयं श्रीकृष्णं गोकुलेश्वरम्
स्वाधिष्ठानस्थितं श्यामं यजेद् भुजचतुष्टयम् ॥ ३८-२७ ॥
शङ्खचक्रगदापद्म -- महाशोभामनोरमम्।
सर्वविद्यागतं काम्यं श्रीगोविन्दं सुशीतलम् ॥ ३८-२८ ॥
महामोहहरं नाथं वनमालाविभूषितम्।
कोटिकन्याकराम्भोजजयितं सर्वसङ्गतम् ॥ ३८-२९ ॥
किरीटिनं महावीरं बालेन्दुं चूडयान्वितम्।
गुञ्जामाला शोभिताङ्गं श्रीनाथं परमेश्वरम् ॥ ३८-३० ॥
पीताम्बरं मन्दहास्यं षट्पद्मदलमध्यगम्।
कामिनीप्राणनिलयं वसुदेवसुतं हरिम् ॥ ३८-३१ ॥
एवं ध्यात्वा षड्भूले च सदा वक्षःस्थकौस्तुभम्।
राजराजेश्वरं शौरि भाव्यं श्रीवत्सलाञ्छनम् ॥ ३८-३२ ॥
स्वाधिष्ठानगतं ध्यायेन्मुरारिसिद्धिगो नरः।

एवं ध्यात्वा पुरा ब्रह्मा नारायणगुणोदयः ॥ ३८-३३ ॥

मनः कल्पितद्रव्यैश्च पूजयेत्परमेश्वरम्।

षड्दले च महापद्मे संध्यायेत् हरिमायजेत् ॥ ३८-३४ ॥

षोडशोपचारयुक्तैर्मानसक्षेत्रसम्भवैः।

मनः कल्पितपीठे च स्थापयित्वा हरिं गुरुम् ॥ ३८-३५ ॥

योगेश्वरं कृष्णमीशं राधिकाराकिणीश्वरम्।

एकान्तचित्ते चारोप्य कृष्णं पीठे प्रपूजयेत् ॥ ३८-३६ ॥

तत्र दलाष्टकं पद्मं तत्र षड्कोणकणीकम्।

वेदद्वारोपशोभञ्च स्निग्धमयं मनोहरम् ॥ ३८-३७ ॥

पुनः पुनर्यदा ध्यायेत् षड्दलेषु दलेष्टकम्।

पञ्चोपचारैर्दशकैः श्रीविष्णुं परिपूजयेत् ॥ ३८-३८ ॥

गन्धादयो नैवेद्यान्ता पूजापञ्चोपचारिका

आसनं स्वागतं पाद्यमर्घ्यमाचमनीयकम् ॥ ३८-३९ ॥

मधुपर्काचमनस्नान--वसनाभरणानि च

सुगन्धिसुमनो धूपदीपनैवेद्यवन्दनम् ॥ ३८-४० ॥

प्रयोजयेदर्चनायामुपचारांस्तु षोडश

विष्णोराराधने कुर्यात् सर्वत्र विधिरेष यः ॥ ३८-४१ ॥

विधिः स्यात् कृष्णविश्वेश समुद्भूतस्य सत्पतेः।

दशोपचारकथनं श्रूयतां वल्लभ प्रभो ॥ ३८-४२ ॥

पाद्यमर्घ्यं तथाचामं मधुपर्काचमनं तथा।

गन्धादयो नैवेद्यान्ता उपचारा दशक्रमात् ॥ ३८-४३ ॥
विष्णुं सम्पूज्य धीमान् हविष्याशीजीतेन्द्रियः ।
सर्वदा परमानन्दः कालिकावशसेवकः ॥ ३८-४४ ॥
सर्वज्ञानधरो वीरो विवेकी सर्वदर्शकः ।
संभावयेत् स्वाधिष्ठाने निरन्तरं महाशुचिः ॥ ३८-४५ ॥
बालकक्रियया व्याप्तो भावज्ञानी निरामयः ।
स भवेत् कालिकापुत्रो यः कृष्णभावतत्परः ॥ ३८-४६ ॥
कृष्णं सञ्चिन्तयेन्मूलकमलोद्भवे कुलात्मकम् ।
स भवेत्कालिकापुत्रोऽष्टाङ्गसिद्धिगुणान्वितः ॥ ३८-४७ ॥
मानसैः पूजनं कृत्वा शङ्खस्थापनमाचरेत् ।
यत्कृत्वा मानसं योगं न कुर्याद्वहिरर्चनम् ॥ ३८-४८ ॥
मूलमन्त्रदेवतायाः साधने दैवतं यजेत् ।
देवस्य दक्षिणस्थांश्च पूर्वोपास्यसुसंस्थितान् ॥ ३८-४९ ॥
पूजयेद् गन्ध पुष्पाद्यैस्तुल्यमन्त्रेण मन्त्रवित् ।
ततः श्रीकृष्णपादाब्जं ध्यानं कुर्यान्मनोलयम् ॥ ३८-५० ॥
एवं क्रमेण तत्पद्मे स्थिरो भवति योगिराट् ।
यः करोति शुद्धभावं महामोहहरं हरिम् ॥ ३८-५१ ॥
स्थापयित्वा च षड्दमे महामोक्षमवाप्नुयात् ।
यः प्रधानगुणज्ञश्च स मे शास्त्रार्थमाश्रयेत् ॥ ३८-५२ ॥
इहकाले शत्रुलोके निवसत्येव योगिराट् ।

पादाम्भोजे मनो दद्यान्मखकिञ्जल्कचित्रिते ॥ ३८-५३ ॥

जङ्घायुगे चारुरामकदलीकाण्डमण्डिते।

ऊरुद्वये मत्तगजकरदण्डसमप्रभे ॥ ३८-५४ ॥

गङ्गावर्तगभीरे तु नाभौ शुद्धविलेऽमले।

उदरे वक्षसि तथा हरौ श्रीवत्सकौस्तुभे ॥ ३८-५५ ॥

पूर्णचन्द्रायुतपक्षे ललाटे चारुकुण्डले।

शङ्खचक्रगदाम्भोजे दोर्दण्डोपरिमण्डिते ॥ ३८-५६ ॥

सहस्रादित्यसङ्काशे सकिरीटकुलद्वयम्।

स्थानेष्वेषु यजेन्मन्त्री विशुद्धः शुद्धचेतसा ॥ ३८-५७ ॥

मनो निवेश्य कृष्णे वै तन्मयो भवति ध्रुवम्।

यावन्मनोलयं याति कृष्णे स्वात्मनि चिन्मये ॥ ३८-५८ ॥

इति श्रीरुद्रयामले उत्तरतन्त्रे महातन्त्रोद्दीपने सिद्धमन्त्रप्रकरणे षड्प्रकाशे

भैरवभैरवीसंवादे श्रीकृष्णस्वाधिष्ठानप्रवेशो नाम अष्टात्रिंशत्तमः पटलः ॥ ३८ ॥

अथैकोनचत्वारिंशः पटलः

आनन्दभैरवी उवाच

अथ नाथ प्रवक्ष्येऽहं संसारसाधनोत्तमम्।

येन साधनमात्रेण योगी भवति तत्क्षणात्॥ ३९-१ ॥

अनायासेन सिद्धिः स्याद् यद्यन्मनसि वर्त्तते।

त्रैलोक्यं मोहयेत्क्षिप्रं त्रैलोक्यं वशमानयेत्॥ ३९-२ ॥

रामेण सहितं नित्यं जगतां साक्षिणं वरम्।

जामदग्न्यकराम्भोजसेवितं सर्वसेवितम्॥ ३९-३ ॥

अनन्तसत्त्वनिलयं वासुकी सङ्गमाकुलम्।

अष्टहस्ताग्रसुश्रीदं नानालङ्कारशोभितम्॥ ३९-४ ॥

स्वाधिष्ठानगतं ध्यात्वा शीतलो जायते वशी।

तत्स्तोत्रं शृणु मे नाथ यत्पाठात् सिद्धिमाप्नुयात्॥ ३९-५ ॥

ब्रह्मादयः सुराधीशा मुनयः क्रतुरक्षकाः।

एतत् स्तोत्रं पुरा कृत्वा जीवन्मुक्तो महीतले॥ ३९-६ ॥

अतः श्रीकालिकानाथ स्तोत्रं शृणु महत्फलम्॥ ३९-७ ॥

श्रीविष्णोरद्भुतकर्मणो ब्रह्मषीस्त्रिष्टुच्छन्दः श्रीविष्णुः श्रीकृष्णः श्रीनारायणो देवता

सर्वस्तोत्रसारकवचमन्त्रसिद्ध्यर्थे विनियोगः ॥

श्री कृष्णं जगतामधीशमनघं ध्यानात्सिद्धिप्रदं।

गोविन्दं भवसिन्धुपारकरणं सन्तारणं कारणम्।

श्री विष्णुं वनमालिनं नरहरिं नारायणं गोकुल।
योगेन्द्रं नरनाथमादिपुरुषं वृन्दावने भावयेत् ॥ ३९-८ ॥
मोक्षश्रीसहितं कृतान्तविकृतं धर्माण्वं सुन्दर।
श्रीरामं बलरामभावविमलं नित्याकुलं सत्कुलम्।
श्रीश्यामं कनकादिहारविलसत्लम्बोदरं श्रीधर।
तं वन्दे हरिमीश्वरं गुणवतीमायाश्रयं स्वाश्रयम् ॥ ३९-९ ॥
वैकुण्ठेशमशेषदोषरहितं सायुज्यमोक्षात्मक।
नानारत्नविनिमीता मम पूजा राजेन्द्रचूडामणिम्।
शोभामण्डलमण्डितं सुरतरुच्छायाकरं योगिन।
विद्यागोपसुतावृतं गुणमयं वाक्सिद्धये भावयेत् ॥ ३९-१० ॥
स्वाधिष्ठाननिकेतनं परजनं विद्याधनं मायिन।
श्रीनाथं कुलयोगिनं त्रिभुवनोल्लासैकबीजं प्रभुम्।
संसारोत्सवभावलाभनिरतं सर्वादिदेशं सुख।
वन्देऽहं वरसर्पशत्रुसफले पृष्ठे स्थिरानन्ददम् ॥ ३९-११ ॥
भावाष्टं भवभावयोगजडितं जाड्यापहं भास्वर।
नित्यं शुद्धगुणं गभीरधिषणामोदैकहेतुं पतिम्।
कीर्तीक्षेमकरं महाभयहरं कामाधिदैवं शिव।
तत्तत्पङ्कजमध्यगेहरुचिरानन्दैकदेशास्पदम् ॥ ३९-१२ ॥
वन्दे श्रीपतिमच्युतं नरहरिं दैत्यारिशिक्षाकुल।
गन्धर्वप्रभृतेः सुगायनरतं वंशीधरं भावदम्।

रत्नानामधिपं गतिस्थमचलं गोवर्धनाधारण।

विश्वामित्रतपोधनादि मुनिभिः संसेवितं तैजसम् ॥ ३९-१३ ॥

वन्दे गोविन्दपादाम्बुजमजमजितं राजितं भक्तिमार्गे।

सत्त्वोत्पन्नं प्रभुत्वं परगणनमितं चारुमञ्जीरहारम्।

हंसाकारं धवलगरुडानन्दपृष्ठे निमग्न।

बन्धूकारक्तसारान्वितचरणतलं सर्वदाशान्तरालम् ॥ ३९-१४ ॥

राकिण्याः प्रेमसिद्धं नववयसिगतं गीतवाद्यादिराग।

रागोत्पन्नं सुफलगुणदं गोकुलानन्दचन्द्रम्।

वाणी--लक्ष्मी--पिरयं तं त्रिभुवनसुजनाह्लादकर्तारमाद्य।

वन्दे सिद्धान्तसारं गतिनतिरहितं सारसङ्केतिताप्तम् ॥ ३९-१५ ॥

कामं कामात्मकं तं विधुगतशिरसं कृष्णसम्बोधनान्त।

बीजं कामं पुनस्तत् पुरुषसुरतरुं भावयित्वा भजेऽहम्।

श्रीकृष्णं कृष्णकृष्णं निरवधिसुखदं सुप्रकाशं प्रसन्न।

स्वाधिष्ठानारव्यपद्मेमनसि गतो भवे सिद्धिस्थलस्थम् ॥ ३९-१६ ॥

आकाशे चारुपद्मे रसभयवलगं रक्तवर्णं प्रकाण्ड।

आत्मारामं नरेन्द्रं सकलरतिकरं कंसहन्तारमादिम्।

आद्यन्तस्थानहीनं विधिहरगमनं सेन्द्रनीलामलाभ।

भावोत्साहं त्रिसर्गस्थितिपरममरं भावये भावसिद्ध्यै ॥ ३९-१७ ॥

सर्वेषां ज्ञानदानं रसदलकमले सर्वदा त्वं करोषि।

आत्मानन्दं सुधादिपिरयधनगुणिनामेकयोगप्रधानम्।

मायापूर्णः प्रचयनवरसः प्रीतिदेशः प्रभेकः।

श्रीराजाख्यः प्रपूर्णः मयि धनरहिते दृष्टिपातं भवादौ ॥ ३९-१८ ॥

काली श्रीकुण्डलिन्याः परगृहनिरतं भावकब्रह्मरूपं

मुक्तिच्छत्रं पुरेशं निजधनसुखं भार्यया क्रीडयन्तम्

सभाक्षेत्रं नेत्रं नयमानमयमत्पुरसंस्थाभिषेकम् ॥ ३९-१९ ॥

ध्यात्वाऽहं प्रणमामि सूक्ष्मकमले लोकाधिपं व्याधिप।

वैकुण्ठं कृष्णमीडे कुरुभवविभवक्षेमहन्तारमन्तम्।

शान्तानां ज्ञानगम्यं स्वनयनकमले पालयन्तं त्रिमार्गं

वज्रारिं पूतनारिं द्वयवकनरकध्वान्तसंहारसूरम् ॥ ३९-२० ॥

मान्यं लोकेषु सर्वेष्वतिशयमनसं केवलं निर्मलञ्च।

ओङ्कारं कारणाख्यं सुगतिमतिमतां मातृकामन्त्रसिद्धम्।

सिद्धानामादिसिद्धं सुररिपुशमनं कालरूपं रिपूणा।

मूलोर्ध्वे षड्दलान्ते मनसि सुविमले पूरयित्वा मुकुन्दम् ॥ ३९-२१ ॥

नित्यं सम्भावयेऽहं निजतनुसमता सिद्धये पूजयामि

त्वं साक्षादखिलेश्वरः पिरयकरः श्रीलोकहस्ताचीतः।

क्षोणीशः प्रलयात्मकः प्रतिगुणी ज्ञानी त्वमेको महान् ॥ ३९-२२ ॥

यद्येवं मम पामरस्य कलुषं श्रीधर्महीनान्दित।

कृत्वा पादतले यदीह नियतं व्यारक्ष रक्षात्मगम्।

राधाकृष्णपदामलाम्बुजतलं चैतन्यमुक्त्याकुलं

सर्वत्रादिगमागमं त्रिगमनं निर्वाणमोक्षाश्रयम् ॥ ३९-२३ ॥

बालं वैरिविनाशनं सुखमयं कैवल्यमोक्षास्पद।
दैवं देवगणाचीतं रसदले चारोपयामि प्रभो।
निर्दष्टं भुवनाश्रयं यतिपतिं निर्वाणमोक्षस्थितं
निर्वाणादिकमोदने प्रचपलं श्रीचञ्चलासङ्कुलम् ॥ ३९-२४ ॥
वन्देऽहं परमेश्वरं सकलदैत्यानां बलप्राणह।
हंसारूढनिरक्षणं क्षणगतं वाणीपतिं भूपतिम्।
वाञ्छाकल्पलतापतिं कुलपतिं विद्यापतिं गोपतिम् ॥ ३९-२५ ॥
श्रीविद्यापतिमादिदेवपुरुषं विश्वेश्वरप्रेमग।
श्रीकुम्भोद्भवकालसत्वनिकरं त्वां भास्करं भावये।
सिद्धानामभिचिन्हयोगनिरतं रक्ष त्वमादौ हि माम् ॥ ३९-२६ ॥
प्रभो निःसङ्केतं गुणमणिमतं श्रेयसि मत।
मतामन्तः सुस्थं विगलितमहाप्रेमसुरसम्।
मुदा वन्दे कृष्णं हरकरतलाम्भोजयजितम् ॥ ३९-२७ ॥
प्रभापुञ्जं रामाश्रयपदमदं कामकुशल।
महामन्त्रच्छायां रजनिमिलितं ध्वान्तजडितम्।
त्रिकोणस्थं कुस्थं कुगतिसुगतिं कारणगति।
प्रलीनं संस्थानं जगति जगतां धर्ममुदयम् ॥ ३९-२८ ॥
रमेशं वाणीशं विधिगतपदं शम्भुनिगत।
त्रिकालं योगानां नयनकमलं शब्दनिरतम्।
कुलानन्दं गोपीजनहृदयगं गोपियजितं

विधानं त्वामिन्द्रं गुरुतरमुपेन्द्रं हरिरिपुम् ॥ ३९-२९ ॥

मुदा त्वां वन्देऽहं चपलं तां मे नवहवे।

कुलालापश्रद्धामय मखिलसिद्धिप्रदमनम्।

मलातीतं नीतं सुरनरसतां शास्त्रभवनम् ॥ ३९-३० ॥

विनोदं नारीणां हृदयरसिकं शोकरहितम्।

विराजं यज्ञानां हितमतिगुणं यामि शरणम् ॥ ३९-३१ ॥

एतत्सम्बन्धमात्री मम कुलशिरसि स्थायिनं पातु नित्यं

गोपीनां प्राणनाथः प्रतिदिनमनिशं भालदेशं प्रपायात्।

भालाघोदेशसंस्थं समवतु सहसा राजराजेश्वरेशः।

(गोपान्वन्वो सुरेशः ?)

स्थित्यन्तेशस्त्रिनेत्रं सुखमखिलभवः कण्ठच्छत्राभिसंस्थम् ॥ ३९-३२ ॥

पृष्ठस्थं पातु शौरिः प्रतिदिनममरो लिङ्गबाह्यं कटिस्थं

शम्भुप्रेमाभिलाषी मम तु कुलपदं गुह्यदेशं प्रपायात्

आनन्दोद्रेककारी सकलतनुगतं पातु नित्यं मुरारिः।

दैत्यारिश्चोरुमूलं नृहरिवतु मे जङ्घया पादपद्मम् ॥ ३९-३३ ॥

एतत्स्तोत्रं पठेद्विद्वान् नियतो भक्तिमान् शुचिः।

स्थिरो भवति मासेन षड्वले सर्वसिद्धिभाक् ॥ ३९-३४ ॥

इति श्रीरुद्रयामले उत्तरतन्त्रे महातन्त्रोद्दीपने सिद्धमन्त्रप्रकरणे षड्वक्रप्रकाशे

भैरवभैरवीसंवादे श्रीकृष्णस्तवनकवचं नामैकोनचत्वारिंशत्तमः पटलः ॥ ३९ ॥

अथ चत्वारिंशः पटलः

आनन्दभैरवी उवाच

अथ नाथ प्रवक्ष्यामि शृणुष्वावहितो मम।

येन क्रमेण लोकानां योगकार्यं दृढं भवेत् ॥ ४०-१ ॥

सर्वत्र भावग्रस्तः सः सिद्धो भवति भैरव।

यो भवेद्भैरवो देवो भुवने सर्वगो हि सः ॥ ४०-२ ॥

क्रियादक्षो महावीरो वीरवल्लभभावकः।

भावयित्वा वर्णमालां मध्ये जप्त्वा दिवानिशम् ॥ ४०-३ ॥

हविष्याशी प्राणवायुरतो वेदान्तपारगः।

सिद्धान्तवेत्ता सर्वेषां शास्त्राणां निर्णयपिरयः ॥ ४०-४ ॥

गाथाज्ञानी परानन्दो विवेकी भावतत्परः।

भाववेत्ता रहस्यार्थज्ञानी कोविदवेदवित् ॥ ४०-५ ॥

वाक्यसिद्धिज्ञानपरः सत्यवादी दृढासनः।

भावयेत् षड्गतं वर्णं ध्यानं कुर्यात् पृथक् पृथक् ॥ ४०-६ ॥

षट्द्वयस्थो भावयेद्वै षड्वर्णं ध्यानपूर्वकम्।

वादिलान्ताक्षरं ध्यायेन्महाविद्यानिषेवकः ॥ ४०-७ ॥

बकारं सौन्दर्यं स्वकिरणमयं भाव्यमतुल।

मुकुन्दश्रीभक्तिपिरयरमणकं पूर्वदलगम्।

विशिष्टज्ञानान्तं सुखरनतं कोटिकिरण।

विभाव्य श्रीलक्ष्मीं गमयति झटित् कालपुरुषम् ॥ ४०-८ ॥

द्विवर्णं श्रीनाथं सुखयति भकारं रसदले।

त्रिकोणापार्श्वस्थां चपलशकलं शम्भुनिलयम्।

महारक्ताकारं तरुणविगतं भीममकुल।

कुलागारस्थानं कुलरमणीरक्तायुतमिति ॥ ४०-९ ॥

यदा ध्यायेत् ज्ञानी निरवधि मुदा शोकविषह।

त्रिलोकानां स्थानं भुवनशरणं प्रातविसुखी।

महामोक्षद्वारे भवति स महान् सर्वजडितो।

विलासी सर्वेषां नवनवधूनां पिरयपतिः ॥ ४०-१० ॥

महाकालस्थानं स जयति सकारं यदि भजे

दरीणां व्याहस्ता रुधिरकिरणं कोट्यरुणकम्।

महाकालस्थानं (.....) शरणं प्रागपि सुखी।

त्रिकोणां दक्षाङ्गे निगमनयनो योगयजितः ॥ ४०-११ ॥

विनोदी सौख्यानां सुरतरुसमानो भुवि दिवि।

यकारं यो ध्यायेदमरपदवीव्याधिरहितः।

महावाणीनाथं प्रणयजडितं त्वक् सुरतरु।

मुकुन्दानन्दान्तः पवनमिलितं कामकरणम् ॥ ४०-१२ ॥

तदा लोकोऽकामी भवति नितरां काकपवनी।

महाग्नेः संस्थानं परजलधरं सूर्यशतकम्।

यदानन्दैर्ध्यायेत् परमधनदं यज्ञसुधया।

सुधापानज्ञानी हवनकरणं काम्यफलदम्।

पिरयं तद्वेरत्याः कमलगभुजङ्गेश्वरनुत।

त्रिकोणापृष्ठस्थं विधिहरिहरस्य पिरयमिति ॥ ४०-१३ ॥

विधानं वह्नीनां कुलविमलबीजं सकरुण।

असृङ् मायाखण्डं खगगणमनोरञ्जनवरम्।

यदि ध्यायेदेको विभवविविधं याति सहसा।

महेन्द्रः स्थानाङ्गं कमलसुखदं कृष्णनिलयम् ॥ ४०-१४ ॥

पिरयं सिद्धक्षेत्रं यदि सुखमयं भावयति यः।

लकारं चन्द्रस्थं विधुशतकरं बिन्दुनिलयम्।

विशालाक्षी राधा मधुरवचनालापकलितं

रमामोदे पत्रे तरणकरणं सापहरणम् ॥ ४०-१५ ॥

सुवामे राकिण्या नवरसमयं मोहहरण।

विभाव्य श्रीनाथं भजति स नरो ध्याननिपुणो।

महामोक्षं प्राप्य प्रथमरजसं सङ्गमयति ॥ ४०-१६ ॥

ततो ध्येया महाविद्या राकिणीशक्तिरुत्तमा।

श्रीविष्णुसहिता नित्यं योगैर्भोगविवर्जिताः ॥ ४०-१७ ॥

अकलङ्की कुलानन्दो मन्दहास्यावृतो महान्।

स योगी परमं राज्यं प्राप्नोति नात्र संशयः ॥ ४०-१८ ॥

यावन्मूलाधारयोगं तावद् यमादिकं प्रभो।

यमनियमासने काले योगं पञ्चामरान्वितम् ॥ ४०-१९ ॥

तावत्कुर्यान्महादेव यावत्तत् सिद्धिमाप्नुयात्।

यदि पञ्चामरा सिद्धिस्तदा मायादिसिद्धिभाक् ॥ ४०-२० ॥

पञ्चासवा सिद्धिकाले प्राणादिवायुपञ्चमम्।

धृत्वा धृत्वा पुनर्धृत्वा कुम्भयेदनिशं शनैः ॥ ४०-२१ ॥

शरीरे निर्मले याते वायुनिर्मलता भवेत्।

सर्वरूपी महावायुनीर्मलात्मानमात्मनि ॥ ४०-२२ ॥

सिद्धिं ददाति योगेश यदि स्वकार्यमाश्रयेत् ॥ ४०-२३ ॥

इति श्रीरुद्रयामले उत्तरतन्त्रे महातन्त्रोद्दीपने सिद्धिमन्त्रप्रकरणे आनन्दभैरवी-- भैरवसंवादे

षड्वलवर्णप्रकाशो नाम चत्वारिंशत्तमः पटलः ॥ ४० ॥

अथैकचत्वारिंशः पटलः

आनन्दभैरवी उवाच

कृतान्तसंहारविहारभोगं

रसाप्लुतश्रीकर शङ्कर प्रभो।

तवाज्ञयाऽहं कथयामि सिद्धये।

मयागमानन्दवशाद्धि तन्त्रम्॥ ४१-१ ॥

प्रेमाभिलाषी सुजनो मुनीन्द्रो।

जानाति तन्त्रार्थमनन्तसाधनम्।

महाप्रभाते चराणाब्जभक्तो।

गोविन्दशम्भोर्यदि भक्तिभाजनः॥ ४१-२ ॥

षड्चक्रभेदार्थविशेषसाधन।

जानाति यो वा स जनोऽतिदुर्लभः।

स एव संसारनिषेधसाधन।

सदा विहायाचल भक्तिमाप्नुयात्॥ ४१-३ ॥

आनन्दभैरव उवाच

यदि वा कथिता कान्ते षड्वलप्रक्रिया शुभा।

राकिण्या मिलनं देव्याः कुण्डलिन्याः पराक्रमम्॥ ४१-४ ॥

सार्द्धं श्रीविष्णुना कालरूपिणा बहुरूपिणा।

शुद्धनिर्मलतत्त्वेन परिवारगणैः सह॥ ४१-५ ॥

न तद्धि कथितं सर्वं श्रीकृष्णस्य पराक्रमम्।

स्तवनं देवराकिण्या सहितं कृष्णसाधनम्॥ ४१-६ ॥

मङ्गलं परमं ब्रह्मसाधनं कुलवर्द्धनम्।

कृष्णप्रकाशस्तवनं राकिणीशक्तिसंयुतम् ॥ ४१-७ ॥

कथयस्व महाकालि यदि स्नेहोऽस्ति मां प्रति।

अत्यन्तगुह्यं कथनं सहस्रनाममङ्गलम् ॥ ४१-८ ॥

अष्टोत्तरं महाविष्णो राकिण्या सहितं पिरये।

इदानीं राकिणीस्तोत्रं वद भामिनी कामदे ॥ ४१-९ ॥

आनन्दभैरवी उवाच

योगेन्द्र परमानन्दसिन्धो श्रीचन्द्रशेखर।

शृणुष्व राकिणीस्तोत्रं परमानन्दवर्धनम् ॥ ४१-१० ॥

सर्वत्र सुखदं प्रोक्तं सिद्धानामपि साधनम्।

एतत् स्तवनपाठेन योगी योगेन्द्रभाक् भवेत् ॥ ४१-११ ॥

वैष्णवीसाधने यस्तु पञ्चाचारं करोति वा।

सर्वेषां साधनोत्कृष्टं जातिभ्रष्टोऽपि नो भवेत् ॥ ४१-१२ ॥

समता शत्रुमित्रेषु कर्माकर्मसु तत्त्ववित्।

यदि वा वैष्णवे नाथ समभावः प्रजायते ॥ ४१-१३ ॥

पञ्चाचारक्रमेणैव सिद्धो भवति नान्यथा।

राधादिगोपिकाभिश्च गोपवृन्दैः समन्ततः ॥ ४१-१४ ॥

पञ्चाचारं मुदा कृत्वा सर्वेषां परिपालनम्।

चकार कमलानाथोऽतः पञ्चाचारमाश्रयेत् ॥ ४१-१५ ॥

पञ्चाचारक्रमेणैव चैतन्या कुण्डली भवेत्।

कृष्णचैतन्यहेतोश्च राकिण्याश्च तथा प्रभो ॥ ४१-१६ ॥

चैतन्याय षड्वलस्थदेव चैतन्यहेतुना।
कुण्डलीवधुराकिण्याः स्तोत्रं शृणु कुलार्णव ॥ ४१-१७ ॥
आन्दोलिता रसनिधौ कुलचञ्चला या।
मायामयो सकलदुःखविनाशवीरा।
वीरासना स्थितिगता सुलभा मुनीना।
भव्या प्रपातु भविका कुलराकिणी माम् ॥ ४१-१८ ॥
आनन्दसिन्धु जडिताखिलसारपाना
बाला कुलीननमिता दलषट्कुलस्था।
कालीकलामलगुणा धनिनां धनस्था।
कृष्णेश्वरी समुदयं कुरु राकिणी मे ॥ ४१-१९ ॥
या राकिणी त्रिजगतामुदयाय चेष्टा।
संज्ञामयी कुलवती कुलवल्लभस्था।
विश्वेश्वरी स्मरहरपिरयकर्मनिष्ठा।
कृष्णपिरया मम सुखं परिपातु देवी ॥ ४१-२० ॥
षड्वर्गनाथकरपद्मनिषेविता या।
राधेश्वरी पिरयकरी सुरसुन्दरी सा।
माता कुलेशजननी जगतां मनुस्था।
विद्या परा रिपुहरावत मे शरीरम् ॥ ४१-२१ ॥
गोविन्दरामरमणी नवमालिनी या।
राज्येश्वरी स्मरहरा नवकामिनी वा।

मे षड्वलाश्रितसुरं परिपातु नित्य।
श्रीकुण्डली सुविमला कुलराकिणी सा ॥ ४१-२२ ॥
श्रीसुन्दरी कुलपरा कुलवृन्दवन्द्या
सन्ध्याविधि प्रभवतामतिकामतीर्था।
श्रीदायिनी कुलगणामलभावदात्री।
नित्यं प्रपातु विषयं कुलषड्वलानाम् ॥ ४१-२३ ॥
चैतन्यदाननिरतां त्रिगुणाभिरामा।
श्यामां नितम्बधृतसुन्दररत्नघण्टाम्।
नीलाचलस्थितकरां वरदानहस्ता।
श्रीकृष्णवामकमलोपरि पूजयामि ॥ ४१-२४ ॥
तां राकिणीं त्रिरमणीं समलापहन्त्री।
सर्वस्थितां गगनमातरमम्बुजस्थाम्।
पद्मासनां श्रुतिभुजां गुरुजामनन्ता।
शान्तां षडम्बुजदलोपरि पूजयामि ॥ ४१-२५ ॥
शान्तिं कृपाकपटकोपरि नाशमुक्ति।
शिवां परमवैष्णवपूजिताङ्गम्।
राधां सुधां वरमयीं जगतां गुणस्था।
धर्मार्णवां रसदले परिपूजयामि ॥ ४१-२६ ॥
कर्त्तीकरां सकरुणां रमणीं त्रिसर्गा।
तां राकिणीमतिदयाममलार्थचिन्ताम्।

भ्रान्तिं भ्रमागमवरां स्मृतिमादिपूज्या।
भार्या हरेरतिसुखां परिपूजयामि ॥ ४१-२७ ॥
या कातरं निरवधिप्रणयस्ववस्था
वागीश्वरी भगवती यतिकोटिनम्रा।
ताम्राकृतिप्रकृतिचेतसि रक्तवर्णा।
मायामयी सुरकलावति पातु मेऽङ्गम् ॥ ४१-२८ ॥
कल्पद्रुमाशयलता फलरूपिणी या।
भर्गस्थिता पुरुषकोटिमुनिस्तुवन्ती।
सा मे कुलेश्वररसं हरिहस्तपूज्या।
क्षान्तिः सदा मम धनं परिपातु राधा ॥ ४१-२९ ॥
क्षेमङ्करी वरकरी सुकरी हरिस्था।
या सौकरी भवकरी त्रिपुरा महेशी।
वायुस्थिता लयमयी स्थितिमार्गसङ्गा।
भङ्गपिरया सकलका परिपातु राधा ॥ ४१-३० ॥
गङ्गा निर्मलभावदा ममशिरोदेशं सदा रक्षतु।
श्रीराधा कुलराकिणी मम कपालोर्ध्वं महावाक्पिरया।
मन्त्रस्था जयदा मुदा कुमुदिनी भालं भ्रुवोरन्तर।
विद्या वाग्भवकुण्डलीफलवलाबाला च नेत्रत्रयम् ॥ ४१-३१ ॥
गण्डं चण्डसरस्वती श्रुतिकुलं कैलासशैलस्थिता।
मेघा टं घटवासिनी शशीमुखी सूक्ष्मातिसूक्ष्माशया।

जिह्वाग्रं चिबुकं रदावधिवहा कण्ठं गलं स्कन्धगं
स्कन्देशी दशनप्रभामलमति -- वैकुण्ठधामेश्वरी ॥ ४१-३२ ॥
नानावर्णविलासिनी मृदुरसं शम्भोर्भवानी शिवा।
पृष्ठं कर्मसु पृष्ठगा गतिकरी नित्योल्बणी भास्वती।
पार्श्वं मे कुलमालिनी मम कटिं लिङ्गं नितम्बाम्बर।
कामाख्या धनदायिनी सकरुणा पादद्वयं पातु सा ॥ ४१-३३ ॥
मातृक्रोधनिवारिणी मम शिवं षड्वत्रशोभाकर।
पातु श्रीचरुवासिनी कुलतरुं गौरी परानन्ददा।
चैतन्यस्थलवासिनी मम गता गोविन्दमातृपिरया।
चैतन्यं सततं प्रपातु धरणी धात्री वरक्षेत्रगा ॥ ४१-३४ ॥
धन्या पिङ्गललोचनाम्बुजमुखी चैतन्यकर्मपिरया।
सर्वत्र पिरयमाकरोतु नियतं शक्तिः क्षमाकर्तृका।
कीर्तीस्था मम कीर्तीचक्रनिलयं लाक्षारुणा बल्वरी।
नीचा चक्रनिवासिनी मम जया जीवं मुदा पातु माम् ॥ ४१-३५ ॥
एतत्स्तोत्रं पठेन्नित्यं प्राणवायुवराशुभे।
षड्वक्रभेदसमये सदा पाठ्यं सुयोगिभिः ॥ ४१-३६ ॥
कुलविन्याससमये कुलचक्रप्रवेशने।
अवश्यं प्रपठेद्विद्वान् राकिणीराधिकास्तवम् ॥ ४१-३७ ॥
त्रिसन्ध्यं चेदमाकुर्यात् पठित्वा च पुनः पुनः।
ध्यात्वा भावपरो भूत्वा मुच्यते भवबन्धनात् ॥ ४१-३८ ॥

अचलां भक्तिमाप्नोति विश्वामित्रो यथा वशी।

पठनात् पामरो याति ब्रह्मलोकं कुलाधिप ॥ ४१-३९ ॥

एतत्पठनमात्रेण शीतलो गुणवान् भवेत्।

अप्रकाश्यमिदं स्तोत्रं सर्वान्तकविनाशनम् ॥ ४१-४० ॥

समभावं समाकृत्य जीवन्मुक्तो भवेद्वशी।

पञ्चाचाररतो भूत्वा साधयेद् यदि साधनम् ॥ ४१-४१ ॥

कुण्डलीयोगकाले च कुलाचारं न वर्जयेत्।

कुलाचारवर्जनेन महाहानिः प्रजायते ॥ ४१-४२ ॥

ब्राह्मणः क्षत्रियो वापि वैश्यो वा शूद्र एव च।

समभावं सदा कृत्वा कुलाचारं समाश्रयेत् ॥ ४१-४३ ॥

कुण्डली पृथिवी देवी राकिणी स्वारिदेवता।

तद्देहगामिनी देवी राधिका राज्यकामिनी ॥ ४१-४४ ॥

अस्याः साधनकाले च समयाचारमाश्रयेत्।

समभावे महामोक्ष इति तन्त्रार्थनिर्णयः ॥ ४१-४५ ॥

समभावार्थकथनं त्यक्त्वा योगी भवेत्कृती ॥ ४१-४६ ॥

इति श्रीरुद्रयामले उत्तरतन्त्रे महातन्त्रोद्दीपने सिद्धिमन्त्रप्रकरणे षड्भक्तप्रकाशे

भैरवीभैरवसंवादे स्वाधिष्ठानराकिणी--स्तोत्रं नामैकचत्वारिंशत्तमः पटलः ॥ ४१ ॥

अथ द्विचत्वारिंशः पटलः

आनन्दभैरवी उवाच

कथयामि महाकाल परमाद्भुतसाधनम्।

कुण्डलीरूपिणी देवी राकिण्याः कुलवल्लभ ॥ ४२-१ ॥

मानसं द्रव्यमानीय चाथवा बाह्यद्रव्यकम्।

अनष्टहृष्टचित्तश्च पूजयेत् सावधानतः ॥ ४२-२ ॥

भक्त्या जपेन्मूलमन्त्रं मानसं सर्वमेव च।

पूजयित्वा ततो जप्त्वा होमं कुर्यात् परामृतैः ॥ ४२-३ ॥

समासैः पक्वनैवेद्यैः सुगन्धिकुसुमैस्तथा।

स्वयम्भूकुसुमैनीत्यमर्घ्यं कृत्वा निवेदयेत् ॥ ४२-४ ॥

सुमुखं पूजयेन्नित्यं मधुमांसेन शंकर।

हुत्वा हुत्वा पुनर्हुत्वा प्राणवाय्वग्निसंगमैः ॥ ४२-५ ॥

भ्रामयित्वा मनो बाह्ये स्थापयित्वा पुनः पुनः।

पुनरागम्यगमनं कारयित्वा सुमङ्गलम् ॥ ४२-६ ॥

वाचयित्वा सुवाणीभिर्याचयित्वा सवापिकम्।

तर्पणं चाभिषेकञ्च केवलासवमिश्रितैः ॥ ४२-७ ॥

मांसैर्मुद्रादिभिर्मत्स्यैः सारद्रव्यैः सपिष्टकैः।

घृतादिसुफलैर्वापि यद् यदायाति कौलिके ॥ ४२-८ ॥

अचलां भक्तिमाप्नोति विश्वामित्रो यथा वशी।

तत्तद्व्यैः साधकेन्द्रो नित्यं सन्तर्प्य संजपेत् ॥ ४२-९ ॥

एतन्मन्त्रं पाठित्वा च तर्पणञ्च समाचरेत्।

तर्पणान्ते चाभिषेकं सदा कुर्याच्च तान्त्रिकः ॥ ४२-१० ॥

मूलान्ते चाभिषिञ्चामि नमः स्वाहा पदं ततः।

ततो हि प्रणमेद्भक्त्या अष्टाङ्गनतिभिः प्रभो ॥ ४२-११ ॥

सहस्रनाम्ना स्तवनमष्टोत्तरसमन्वितम्।

अर्धाङ्ग राकिणीयुक्तं राकिणीकेशवस्तवम् ॥ ४२-१२ ॥

शृणु तं सकलं नाथ यत्र श्रद्धा सदा तव।

श्रवणार्थं बहूक्तं तत् कृपया ते वदाम्यह ॥ ४२-१३ ॥

एतत् श्रवणमात्रेण सर्वपापक्षयो भवेत्।

राकिणीसङ्गमं नाथ स्तवनं नाम पावनम् ॥ ४२-१४ ॥

ये पठन्ति श्रद्धया चाश्रद्धया वा पुनः पुनः।

तस्य सर्वः पापराशिः क्षयं याति क्षणादिह ॥ ४२-१५ ॥

काले काले महावीरो भवत्येव हि योगिराट्।

संसारोत्तारणे युक्तो महाबलपराक्रमः ॥ ४२-१६ ॥

ओं श्रीकृष्णो महामाया यादवो देवराकिणी।

गोविन्दो विश्वजननी महाविष्णुर्महेश्वरी ॥ ४२-१७ ॥

मुकुन्दो मालती माला विमला विमलाकृतिः।

रमानाथो महादेवी महायोगी प्रभावती ॥ ४२-१८ ॥

वैकुण्ठो देवजननी दहनो दहनप्रिया।

दैत्यारिर्दैत्यमथिनी मुनीशो मौनभाविता ॥ ४२-१९ ॥

नारायणो जयकला करुणो करुणामयी।

हृषीकेशः कौशिकी च केशवः केशिघातिनी ॥ ४२-२० ॥

किशोरापि कैशोरी महाकाली महाकला।

महायज्ञो यज्ञहर्त्री दक्षेशो दक्षकन्यका ॥ ४२-२१ ॥

महाबली महाबाला बालको देवबालिका।

चक्रधारी चक्रकरा चक्राङ्गः चक्रमदीका ॥ ४२-२२ ॥

अमरो युवती भीमो भया देवो दिविस्थिता।

श्रीकरो वेशदा वैद्यो गुणा योगी कुलस्थिता ॥ ४२-२३ ॥

समयज्ञो मानसज्ञा क्रियाविज्ञः क्रियान्विता।

अक्षरो वनमाला च कालरूपी कुलाक्षरा ॥ ४२-२४ ॥

विशालाक्षो दीर्घनेत्रा जयदो जयवाहना।

शान्तः शान्तिकरी श्यामो विमलश्याम विग्रहा ॥ ४२-२५ ॥

कमलेशो महालक्ष्मी सत्यः साध्वी शिशुः प्रभा।

विद्युताकारवदनो विद्युत्पुञ्जनभोदया ॥ ४२-२६ ॥

राधेश्वरो राकिणी च कुलदेवः कुलामरा।

दक्षिणो दक्षिणी श्रीदा क्रियादक्षो महालया ॥ ४२-२७ ॥

वशिष्ठगमनो विद्या विद्येशो वाक्सरस्वती।

अतीन्द्रियो योगमाता रणेशी रणपण्डिता ॥ ४२-२८ ॥

कृतान्तको बालकृष्णा कमनीयः सुकामना।

अनन्तो अनन्तगुणदा वाणीनाथो विलक्षणा ॥ ४२-२९ ॥

गोपालो गोपवनिता गोगोप कुलात्मजा ।

मौनी मौनकरोल्लासा मानवो मानवात्मजा ॥ ४२-३० ॥

सर्वाच्छिन्नो मोहिनी च मायी माया शरीरजा ।

अक्षुण्णो वज्रदेहस्था गरुडस्थो हि गारुडी ॥ ४२-३१ ॥

सत्यप्रिया रुक्मिणी च सत्यप्राणोऽमृतापहा ।

सत्यकर्मा सत्यभामा सत्यरूपी त्रिसत्यदा ॥ ४२-३२ ॥

शशीशो विधुवदना कृष्णवर्णो विशालधीः ।

त्रिविक्रमो विक्रमस्था स्थितिमार्गः स्थितिप्रिया ॥ ४२-३३ ॥

श्रीमाधवो माधवी च मधुहा मधुसूदनी ।

वैकुण्ठनाथो विकला विवेकस्थो विवेकिनी ॥ ४२-३४ ॥

विवादस्थो विवादेशी कुम्भकः कुम्भकारिका ।

सुधापानः सुधारूपा सुवेशो देवमोहिनी ॥ ४२-३५ ॥

प्रक्रियाधारको धन्या धन्यार्थो धन्यविग्रहा ।

धरणीशो महानन्ता सानन्तो नन्दनप्रिया ॥ ४२-३६ ॥

प्रियो विप्रियहरा च विप्रपूज्यो द्विजप्रिया ।

कान्तो विधुमुखी वेद्यो विद्या वागीश्वरोऽरुणा ॥ ४२-३७ ॥

अकामी कामरहिता कम्पो विलचरप्रिया ।

पुण्डरीको विकुण्डस्था वैकुण्ठो बालभाविनी ॥ ४२-३८ ॥

पद्मनेत्र पद्ममाला पद्महस्तोऽम्बुजानना ।

पद्मनाभिः पद्मनेत्रा पद्मस्थः पद्मवाहना ॥ ४२-३९ ॥

वासुदेवो बृहद्गर्भा महामानी महाञ्जना।

कारुण्यो बालगर्भा च आकाशस्थो विभाण्डजा ॥ ४२-४० ॥

तेजोराशिस्तैजसी च भयाच्छन्नो भयप्रदा।

उपेन्द्रो वर्णजालस्था स्वतन्त्रस्थो विमानगा ॥ ४२-४१ ॥

नगेन्द्रस्थो नागिनी च नगेशो नागनन्दिनी।

सार्वभौमो महाकाली नगेन्द्रः नन्दिनीसुता ॥ ४२-४२ ॥

कामदेवाश्रयो माया मित्रस्थो मित्रवासना।

मानभङ्गकरो रावा वारणारिप्रियः प्रिया ॥ ४२-४३ ॥

रिपुहा राकिणी माता सुमित्रो मित्ररक्षिका।

कालान्त कलहा देवी पीतवासाम्बरप्रिया ॥ ४२-४४ ॥

पापहर्ता पापहन्त्री निष्पापः पापनाशिनी।

परानन्दप्रियो मीना मीनरूपी मलापहा ॥ ४२-४५ ॥

इन्द्रनीलमणिश्यामो महेन्द्रो नीलरूपिणी।

नीलकण्ठप्रियो दुर्गा दुर्गादुर्गतिनाशिनी ॥ ४२-४६ ॥

त्रिकोणमन्दिरश्रीदो विमाया मन्दिरस्थिता।

मकरन्दरसोल्लासो मकरन्दरसप्रिया ॥ ४२-४७ ॥

दारुणारिनिहन्ता च दारुणारिविनाशिनी।

कलिकालकुलाचारः कलिकालफलावहा ॥ ४२-४८ ॥

कालक्षेत्रस्थितो रौद्री व्रतस्थो व्रतधारिणी।

विशालाक्षो विशालास्या चमत्कारो करोद्यमा ॥ ४२-४९ ॥

लकारस्थो लाकिनी च लाङ्गली लोलयान्विता।

नाकस्थो नाकपदका नाकाक्षो नाकरक्षका ॥ ४२-५० ॥

कामगो नामसम्बन्धा सामवेदविशोधिका।

सामवेदः सामसन्ध्या सामगो मांसभक्षिणी ॥ ४२-५१ ॥

सर्वभक्षो रात्रभक्षा रेतस्थो रेतपालिनी।

रात्रिकारी महारात्रिः कालरात्रो महानिशा ॥ ४२-५२ ॥

नानादोषहरो मात्रा मारहन्ता सुरापहा।

चन्दनाङ्गी नन्दपुत्री नन्दपालः विलोपिनी ॥ ४२-५३ ॥

मुद्राकारी महामुद्रा मुद्रितो मुद्रिता रतिः।

शाक्तो लाक्षा वेदलाक्षी लोपामुद्रा नरोत्तमा ॥ ४२-५४ ॥

महाज्ञानधरोऽज्ञानी नीरा मानहरोऽमरा।

सत्कीर्तीस्थो महाकीर्तीः कुलारव्यो कुलकीर्तीता ॥ ४२-५५ ॥

आशावासी वासना सा कुलवेत्ता सुगोपिता।

अश्वत्थवृक्षनिलयो वृक्षसारनिवासिनी ॥ ४२-५६ ॥

नित्यवृक्षो नित्यलता क्लृप्तः क्लृप्तपदस्थितः।

कल्पवृक्षो कल्पलता सुकालः कालभक्षिका ॥ ४२-५७ ॥

सर्वालङ्कारभूषाढ्यो सर्वालङ्कारभूषिता।

अकलङ्की निराहारा दुनीरीक्ष्यो निरापदा ॥ ४२-५८ ॥

कामकर्ता कामकान्ता कामरूपी महाजवा।

जयन्तो याजयन्ती च जयाख्य जयदायिनी ॥ ४२-५९ ॥

त्रिजीवनो जीवमाता कुशलाख्यो विसुन्दरा।

केशधारी केशिनी च कामजो कामजाड्यदा ॥ ४२-६० ॥

किङ्करस्थो विकारस्था मानसंज्ञो मनीषिणी।

मिथ्याहरो महामिथ्या मिथ्यासर्गो निराकृति ॥ ४२-६१ ॥

नागयज्ञोपवीतश्च नागमालाविभूषिता।

नागाख्यो नागकुलपा नायको नायिका वधूः ॥ ४२-६२ ॥

नायकक्षेमदो नारी नरो नारायणप्रिया।

किरातवर्णो रासज्ञी तारको गुणतारिका ॥ ४२-६३ ॥

शङ्कराख्योऽम्बुजाकारा कृपणः कृपणावती।

देशगो देशसन्तोषा दर्शो दर्शनिवासिनी ॥ ४२-६४ ॥

दर्शनज्ञो दर्शनस्था दृग् दृदिक्षा सुरोऽसुराः।

सुरपालो देवरक्षा त्रिरक्षो रक्षदेवता ॥ ४२-६५ ॥

श्रीरामसेवी सुखदा सुखदो व्यासवासिनी।

वृन्दावनस्थो वृन्दा च वृन्दावन्यो महत्तनू ॥ ४२-६६ ॥

ब्रह्मरूपी त्रितारी च तारकाक्षो हि तारिणी।

तन्त्रार्थज्ञः तन्त्रविद्या सुतन्त्रज्ञः सुतन्त्रिका ॥ ४२-६७ ॥

तृप्तः सुतृप्ता लोकानां तर्पणस्थो विलासिनी।

मयूरा मन्दिररतो मथुरा मन्दिरेऽमला ॥ ४२-६८ ॥

मन्दिरो मन्दिरादेवी निर्मायी मायसंहरा।

श्रीवत्सहृदयो वत्सा वत्सलो भक्तवत्सला ॥ ४२-६९ ॥
भक्तप्रियो भक्तगम्या भक्तो भक्तिः प्रभुः प्रभा।
जरो जरा वरो रावा हविर्हेमा क्षमः क्षिति ॥ ४२-७० ॥
क्षोणीपो विजयोल्लासा विजयोजयरूपिणी।
जयदाता दातृजाया बलिपो बलिपालिका ॥ ४२-७१ ॥
कृष्णमार्जाररूपी च कृष्णमार्जाररूपिणी।
घोटकस्थो हयस्था च गजगो गजवाहना ॥ ४२-७२ ॥
गजेश्वरो गजाधारा गजो गर्जनतत्परा।
गयासुरो गयादेवी गजदर्पो गजापीता ॥ ४२-७३ ॥
कामनाफलसिद्ध्यर्थी कामनाफलसिद्धिदा।
धर्मदाता धर्मविद्या मोक्षदो मोक्षदायिनी ॥ ४२-७४ ॥
मोक्षाश्रयो मोक्षकर्त्री नन्दगोपाल ईश्वरी।
श्रीपतिः श्रीमहाकाली किरणो वायुरूपिणी ॥ ४२-७५ ॥
वाय्वाहारी वायुनिष्ठा वायुबीजयशस्विनी।
जेता जयन्ती यागस्थो यागविद्या शिवः शिवा ॥ ४२-७६ ॥
वासवो वासवस्थी च वासाख्यो धनविग्रहा।
आखण्डलो विखण्डा च खण्डस्थो खण्डखञ्जनी ॥ ४२-७७ ॥
खड्गहस्तो बाणहस्ता बाणगो बाणवाहना।
सिद्धान्तज्ञो ध्वान्तहन्त्री धनस्थो धान्यवद्धिनी ॥ ४२-७८ ॥
लोकानुरागो रागस्था स्थितः स्थापकभावना।

स्थानभ्रष्टोऽपदस्था च शरच्चन्द्रनिभानना ॥ ४२-७९ ॥

चन्द्रोदयश्चन्द्रवर्णा चारुचन्द्रो रुचिस्थिता।

रुचिकारी रुचिप्रीता रचनो रचनासना ॥ ४२-८० ॥

राजराजो राजकन्या भुवनो भुवनाश्रया।

सर्वज्ञः सर्वतोभद्रा वाचालो लयधातिनी ॥ ४२-८१ ॥

लिङ्गरूपधरो लिङ्गा कलिङ्गः कालकेशरी।

केवलानन्दरूपाख्यो निर्वाणमोक्षदायिनी ॥ ४२-८२ ॥

महामेघगाढा महानन्दरूपा।

महामेघजालो महाघोररूपा।

महामेघमालः सदाकारपाला।

महामेघमालामलालोलकाली ॥ ४२-८३ ॥

वियद्व्यापको व्यापिका सर्वदेहे

महाशूरवीरो महाधर्मवीरा।

महाकालरूपी महाचण्डरूपा।

विवेकी मदैकी कुलेशः कुलेशी ॥ ४२-८४ ॥

सुमार्गी सुगीता शुचिस्वो विनिता।

महाको वितर्का सुतर्कोऽवितर्का।

कृतीन्द्रो महेन्द्री भगो भाग्यचन्द्रा।

चतुर्थो महार्था नगः कीर्तीचन्द्रा ॥ ४२-८५ ॥

विशिष्टो महेष्टिर्मनस्वी सुतुष्टिः--।

महाषड्वलस्थो महासुप्रकाशा।
गलच्चन्द्रधारामृतस्निग्धदेहो।
गलत्कोटिसूर्यप्रकाशाभिलाषा ॥ ४२-८६ ॥
महाचण्डवेगो महाकुण्डवेगी।
महारुण्डखण्डो महामुण्डखण्डा।
कुलालभ्रमच्चक्रसारः प्रकारा।
कुलालो मलाका रचक्रप्रसारी ॥ ४२-८७ ॥
कुलालक्रियावान् महाघोरखण्डः
कुलालक्रमेण भ्रमज्ञानखण्डा।
प्रतिष्ठः प्रतिष्ठा प्रतीक्षः प्रतीक्षा।
महारव्यो महारव्या सुकालोऽतिदीक्षा ॥ ४२-८८ ॥
महापञ्चमाचारतुष्टः प्रचेष्टा।
महापञ्चमा प्रेमहा कान्तचेष्टा।
महामत्तवेशो महामङ्गलेशी।
सुरेशः क्षपेशी वरो दीर्घवेशा ॥ ४२-८९ ॥
चरो बाह्यनिष्ठा चरश्चारुवर्णा।
कुलाद्योऽकुलाद्या यतिर्यागवाद्या।
कुलोकापहन्ता महामानहन्त्री।
महाविष्णुयोगी महाविष्णुयोगा ॥ ४२-९० ॥
क्षितिक्षोभहन्ता क्षितिक्षुब्धबाधा।

महार्घो महार्घा धनी राज्यकार्या।

महारात्रि सान्द्रान्धकारप्रकाशो।

महारात्रि सान्द्रान्धकारप्रवेशा ॥ ४२-९१ ॥

महाभीमगम्भीरशब्दप्रशब्दो।

महाभीमगम्भीरशब्दापशब्दा।

कुला ज्ञानदात्री यमो यामयात्रा।

वशी सूक्ष्मवेशाश्वगो नाममात्रा ॥ ४२-९२ ॥

हिरण्याक्षहन्ता महाशत्रुहन्त्री।

विनाशप्रियो बाणनाशप्रिया च।

महाडाकिनीशो महाराकिणीशो।

महाडाकिनी सा महाराकिणी सा ॥ ४२-९३ ॥

मुकुन्दो महेन्द्रो महाभद्रचन्द्रा।

क्षितित्यागकर्ता महायोगकर्त्री।

हितो मारहन्त्री महेशेश इन्द्रा।

गतिक्षोभभावो महाभावपुञ्जा ॥ ४२-९४ ॥

शशीनां समूहो विधोः कोटिशक्तिः।

कदम्बाश्रितो वारमुख्या सतीना।

महोल्लासदाता महाकालमाता।

स्वयं सर्वपुत्रः स्वयं लोकपुत्री ॥ ४२-९५ ॥

महापापहन्ता महाभावभर्त्री।

हरिः कातीकी कातीको देवसेना।
जयाप्तो विलिप्ता कुलाप्तो गणाप्ता।
सुवीर्यो सभाषा क्षितीशोऽभियाता ॥ ४२-९६ ॥
भवान् भावलक्ष्मीः प्रियः प्रेमसूक्ष्मा।
जनेशो धनेशी कृपो मानभङ्गा।
कठोरोत्कटानां महाबुद्धिदाता।
कृतिस्था गुणज्ञो गुणानन्दविज्ञा ॥ ४२-९७ ॥
महाकालपूज्यो महाकालपूज्या।
खगाख्यो नगाख्या खरः खङ्गहस्ता।
अथर्वोऽथर्वान्दोलितस्थः महार्था।
खगक्षोभनाशा हविः कूटहाला ॥ ४२-९८ ॥
महापद्म मालाधृतो गाणपत्या।
गणस्थो गभीरा गुरुः ज्ञानगम्या।
घटप्राणदाता घनाकाररूपा।
भयार्थोऽङ्गीजाङ्गवारीङ्कर्ता ॥ ४२-९९ ॥
भवो भावमाता नरो यामध्याता।
चलान्तोऽचलाख्या चयोऽञ्जालिका च
छलज्ञश्छलाढ्या छकारश्छकारा।
जयो जीवनस्था जलेशो जलेशा ॥ ४२-१०० ॥
जपञ्जापकारी जगज्जीवनीशा

जगत्प्राणनाथो जगद्ध्लादकारी।

झरो झर्झरीशा झनत्कारशब्दो।

झनञ्झञ्जनानादझङ्काररावा ॥ ४२-१०१ ॥

जचैतन्यकारी जकैवल्यनारी।

हनोल्लासधारी टनट्टङ्कहस्ता।

ठरेशो पविष्टशठकारादिकोटी।

डरो डाकिनीशो डरेशो डमारा ॥ ४२-१०२ ॥

ढमेशो हि ढक्का वरस्थानबीजो।

णवर्णा तमालतनुः स्थाननिष्ठा।

थकारार्णमानस्थनिस्थोऽसंख्या।

दयावान् दयाद्रा धनेशो धनाढ्या ॥ ४२-१०३ ॥

नवीनो नगेभागतीर्णाङ्गहारो।

नगेशी परः पारणी सादिपाला।

फलात्मा फला फाल्गुनी फेणनाशः।

फलाभूषणाढ्या वशी वासरम्या ॥ ४२-१०४ ॥

भगात्मा भवस्त्री महाबीजमानो।

महाबीजमाला मुकुन्दः सुसूक्ष्मा।

यतिस्था यशस्था रतानन्दकर्ता।

रतिर्लाकिनीशो लयार्थ प्रचण्डा ॥ ४२-१०५ ॥

प्रवालाङ्गधारी प्रवालाङ्गमाला।

हलोहालहेलापदः पादताला।

वशीन्द्रः प्रकाशो वरस्थानवासा।

शिवः श्रीधराङ्गः शलाका शिला च ॥ ४२-१०६ ॥

षडाधारवासी षडाधारविद्या।

षडाम्भोजसंस्थः षडब्जोपविष्टा।

सदा साधरोग्रोपविष्टाऽपरागी।

सुसूक्तापयस्था पलाश्रयस्थिता ॥ ४२-१०७ ॥

हरस्थोग्रकर्मा हरानन्दधारा लघुस्थो।

लिपिस्था क्षयीक्षुब्धक संख्या।

अनन्तो निर्वाणाहराकारबीजा।

उरस्थोऽप्युरुस्था उरा ऊर्ध्वरूपा ॥ ४२-१०८ ॥

ऋचस्थो हि ऋगालसो दीर्घलृस्था।

त्वमेको हि चैबीजगुर्वी गुणस्था।

सदौङ्कारवर्णा ह्सौंकारबीजा।

असङ्कारचन्द्रो ह्युसः कारवीरा ॥ ४२-१०९ ॥

हरीन्द्रो हरीशा हरिः कृष्णरूपा।

शिवो वेदभाषा च शौरिः प्रसङ्गा।

गणाध्यक्षरूपी परानन्दभक्षा।

परेशो गणेशी रसो वासपूज्या ॥ ४२-११० ॥

चकोरि कुलप्राणबुद्धिस्थितिस्था।

स्वयं कामधेनुस्वरूपी विरूपा।
श्रीहिरण्यप्रभः श्री हिरण्यप्रभाङ्गी।
प्रभातार्कवर्णोऽरुणाकारणाङ्गी ॥ ४२-१११ ॥
विभा कोटिधारा धराधार कोषा।
रणीशो प्रत्यादिकूटोऽधरो ॥ धारणा शौरिरार्या।
महायज्ञसंस्थो महायज्ञनिष्ठा।
सदाकर्मसङ्गः सदामङ्गरङ्गा ॥ ४२-११२ ॥
किरातीपति राकिणी कालपुत्री।
शिलाकोट निर्माणदोहा विशाला।
कलार्ककलस्थो कलाकिङ्किणीस्था।
किशोरः किशोरी कुरुक्षेत्रकन्या ॥ ४२-११३ ॥
महालाङ्गलिश्री बलोद्धामकृष्णः।
कुलालादिविद्याऽभयो भावशून्या।
महालाकिनी काकिनी शाकिनीशो।
महासुप्रकाशा परो हाकिनीशा ॥ ४२-११४ ॥
कुरुक्षेत्रवासी कुरुप्रेममूती।
महाभूतिभोगी महायोगिनी च।
कुलाङ्गारकारो कुलाङ्गीशकन्या।
तृतीयस्तृतीयाऽद्वितीयोऽद्वितीया ॥ ४२-११५ ॥
महाकन्दवासी महानन्दकाशी।

पुरग्रामवासी महापीठदेशा।

जगन्नाथ वक्षः स्थलस्थो वरेण्या--।

च्युतानन्दकर्ता रसानन्दकर्त्री ॥ ४२-११६ ॥

जगद्दीपकलो जगद्दीपकाली।

महाकामरूपी महाकामपीठा।

महाकामपीठस्थिरो भूतशुद्धि --।

महाभूतशुद्धिः महाभूतसिद्धिः ॥ ४२-११७ ॥

प्रभान्तः प्रवीणा गुरुस्थो गिरिस्था।

गलद्धारधारी महाभक्तवेषा।

क्षणक्षुन्निवृत्तिनीवृत्तान्तरात्मा।

सदन्तर्गतस्था लयस्थानगामी ॥ ४२-११८ ॥

लयानन्दकाम्या विसर्गाप्तवर्गो।

विशालाक्षमार्गा कुलार्णः कुलार्णा।

मनस्था मनःश्रीः भयानन्ददाता सदा।

लाणगीता गजज्ञानदाता महामेरुपाया ॥ ४२-११९ ॥

तरोर्मूलवासी तरङ्गोपदर्शा सुरेशः।

समेशः सुरेशा सुखी खड्गनिष्ठा।

भयत्राणकर्ता भयज्ञानहन्त्री।

जनानां मखस्थो मखानन्दभङ्गा ॥ ४२-१२० ॥

महासत्पथस्थो महासत्पथज्ञा।

महाबिन्दुमानो महाबिन्दुमाना।
खगेन्द्रोपविष्टो विसर्गान्तरस्था।
विसर्गप्रविष्टो महाबिन्दुनादा ॥ ४२-१२१ ॥
सुधानन्दभक्तो विधानन्दमुक्तिः।
शिवानन्दसुस्थो विनानन्दधात्री।
महावाहनाह्लादकारी सुवाहा।
सुरानन्दकारा गिरानन्दकारी ॥ ४२-१२२ ॥
हयानन्दकान्तिः मतङ्गस्थदेवो।
मतङ्गाधिदेवी महामत्तरूपः।
तदेको महाचक्रपाणिः प्रचण्डा--।
खिलापस्थलस्थोऽविहङ्गीशपत्नी ॥ ४२-१२३ ॥
शिखानन्दकर्ता शिखासारवासी।
सुशाकम्भरी क्रोष्टरी वेदवेदीसुगन्धा।
युगो योगकन्या द्वो दीर्घकन्या शरण्यः शरण्या।
मुनिज्ञानगम्या सुधन्यः सुधन्या ॥ ४२-१२४ ॥
शशी वेदजन्या यमी यामवामा।
ह्यकामो ह्यकामा सदा ग्रामकामा।
धृतीशः धृतीशा सदा हाटकस्थाऽ--।
यनेशोऽयनेशी भकारो भगीरा ॥ ४२-१२५ ॥
चलत्त्वञ्जनस्थः खलत्त्वेनस्थः।

विवाती किराती खिलाङ्गोऽखिलाङ्गी।

बृहत्खेचरस्थो बृहत्खेचरी च।

महानागराजो महानागमाला ॥ ४२-१२६ ॥

हकारार्द्धसंज्ञा वृतोहारमाला।

महाकालनेमिप्रहा पार्वती च।

तमिस्रा तमिस्रावृतो दुःखहत्या।

विपन्नो विपन्ना गुणानन्दकन्या ॥ ४२-१२७ ॥

सदा दुःखहन्ता महादुःखहन्त्री।

प्रभातार्क वर्णः प्रभातारुणश्रीः।

महापर्वतप्रेमभावोपपन्नो।

महादेवपत्नीशभावोपपन्ना ॥ ४२-१२८ ॥

महामोक्षनीलप्रिया भक्तिदाता।

नयानन्द भक्तिप्रदा देवमाता ॥ ४२-१२९ ॥

इत्येतत्कथितं नाथ महास्तोत्रं मनोरम।

सहस्रनामयोगाऽङ्गमष्टोत्तरसमन्वितमम् ॥ ४२-१३० ॥

यः पठेत् प्रातरुत्थाय शुचिर्वाशुचिमानसः।

भक्त्या शान्तिमवाप्नोति अनायासेन योगिराट् ॥ ४२-१३१ ॥

प्रत्यहं ध्यानमाकृत्य त्रिसन्ध्यं यः पठेत् शुचिः।

षण्मासात् परमो योगी सत्यं सत्यं सुरेश्वर ॥ ४२-१३२ ॥

अकालमृत्युहरणं सर्वव्याधिविनाशनम्।

अपमृत्वादिहरणं वारमेकं पठेद्यदि ॥ ४२-१३३ ॥
पठित्वा ये न गच्छन्ति विपत्काले महानिशि।
अनायासेन ते यान्ति महाघोरे भयार्णवे ॥ ४२-१३४ ॥
अकाले यः पठेन्नित्यं सुकालस्तत्क्षणान्भवेत्।
राजस्वहरणे चैव सुवृत्तिहरणादिके ॥ ४२-१३५ ॥
मासैकपठनादेव राजस्वं स लभेद् धुरवम्।
विचरन्ति महावीराः स्वर्गे मर्त्ये रसातले ॥ ४२-१३६ ॥
गणेशतुल्यवलिनो महाक्रोधशरीरिणः।
एतत्स्तोत्रप्रसादेन जीवन्मुक्तो महीतले ॥ ४२-१३७ ॥
महानामस्तोत्रसारं धर्माधर्मनिरूपणम्।
अकस्मात् सिद्धिदं काम्यं काम्यं परमसिद्धिदम् ॥ ४२-१३८ ॥
महाकुलकुण्डलिन्याः भवान्याः साधने शुभे।
अभेद्यभेदने चैव महापातकनाशने ॥ ४२-१३९ ॥
महाघोरतरे काले पठित्वा सिद्धिमाप्नुयात्।
षड्भक्तस्तम्भनं नाथ प्रत्यहं यः करोति हि ॥ ४२-१४० ॥
मनोगतिस्तस्य हस्ते स शिवो न तु मानुषः।
योगाभ्यासं यः करोति न स्तवः पठ्यते यदि ॥ ४२-१४१ ॥
योगभ्रष्टो भवेत् क्षिप्रं कुलाचारविलङ्घनात्।
कुलीनाय प्रदातव्यं न खल्वकुलेश्वरम् ॥ ४२-१४२ ॥
कुलाचारं समाकृत्य ब्राह्मणाः क्षत्रियादयः।

योगिनः प्रभवन्त्येव स्तोत्रपाठात् सदामराः ॥ ४२-१४३ ॥

आनन्दभैरव उवाच

वद कान्ते रहस्यं मे मया सर्वञ्च विस्मृतम्।

महाविषं कालकूटं पीत्वा देवादिरक्षणात् ॥ ४२-१४४ ॥

कण्ठस्थाः देवताः सर्वा भस्मीभूताः सुसम्भृताः।

महाविषज्वालया च मम देहस्थदेवताः ॥ ४२-१४५ ॥

कैवल्यनिरताः सर्वे प्रार्थयन्ति निरन्तरम्।

षड्भक्तं कथयित्वा तु सन्तोषं मे कुरु प्रभो।

षड्भक्तभेदकथनममृतश्रवणादिकम् ॥ ४२-१४६ ॥

कथित्वा मम सन्तोषं कुरु कल्याणि वल्लभे।

अमृतानन्दजलधौ सुधाभिः सिक्तविग्रहम् ॥ ४२-१४७ ॥

कृत्वा कथय शीघ्रं मे चायुषं परिवर्धय।

आनन्दभैरवी उवाच

निगूढार्थं महाकाल कालेश जगदीश्वर ॥ ४२-१४८ ॥

भैरवानन्दनिलय कालकूटनिषेवण।

इदानीं शृणु योगार्थं मयि संयोग एव च ॥ ४२-१४९ ॥

श्रुत्वा चैतत्क्रियाकार्यं नरो योगीश्वरो भवेत्।

ममोद्भवः खेऽमले च सर्वाकारविवर्जिते ॥ ४२-१५० ॥

भूरमध्ये सर्वदेहे च स्थापयित्वा च मां नरः।

भाव्यते चापरिच्छन्नं ब्रह्मविष्णुशिवात्मकम् ॥ ४२-१५१ ॥

मम रूपं महाकाल सत्त्वरजस्तमः प्रियम्।
केवलं रजोयोगेन शरीरं नापि तिष्ठति ॥ ४२-१५२ ॥
तथा केवलयोगेन तमसा नापि तिष्ठति।
तथा केवलसत्त्वेन कुतो देही प्रतिष्ठति।
अतस्त्रिगुणयोगेन धारयामि नवाङ्गकम् ॥ ४२-१५३ ॥
शनैः शनैः विजेतव्याः सत्त्वरजस्तमोगुणाः।
आदौ जित्वा रजोधर्मं पश्चात्तामसमेव च ॥ ४२-१५४ ॥
सर्वशेषे सत्त्वगुणं नरो योगीश्वरो भवेत्।
गुणवान् ज्ञानवान् वाग्मी सुश्रीर्धर्मी जितेन्द्रियः ॥ ४२-१५५ ॥
शुद्धनिर्मलसत्त्वं तु गुणमाश्रित्य मोक्षभाक्।
सदा सत्त्वगुणाच्छन्नं पुरुषं काल एव च ॥ ४२-१५६ ॥
पश्यतीह न कदाचिज्जरामृत्युविवर्जितम्।
तं जनं परमं शान्तं निर्मलं द्वैतवर्जितम् ॥ ४२-१५७ ॥
सर्वत्यागिनमात्मानं कालः सर्वत्र रक्षति।
जले वा पर्वते वापि महारण्ये रणस्थले ॥ ४२-१५८ ॥
भूगर्त्तनिलये भीते संहारे दुष्टविग्रहे।
सन्तिष्ठति महायोगी सत्यं सत्यं कुलेश्वर ॥ ४२-१५९ ॥
महायोगं शृणु प्राणवल्लभ श्रीनिकेतन।
योगार्थं परमं ब्रह्मयोगार्थं परन्तपः ॥ ४२-१६० ॥
ये जानन्ति महायोगं मिरयन्ते न च ते नराः।

कृत्वा कृत्वा षडलस्य साधनं कृत्स्नसाधनम् ॥ ४२-१६१ ॥

ततः कुर्यान्मूलपद्मे कुण्डलीपरिचालनम्।

मुहुर्मुहुश्चालनेन नरो योगीश्वरो भवेत् ॥ ४२-१६२ ॥

एकान्तनिर्मले देशे दुभीक्षादिविवर्जिते।

वर्षमेकासने योगी योगमार्गपरो भवेत् ॥ ४२-१६३ ॥

पद्मासनं सदा कुर्याद् बद्धपद्मासनं तथा।

महापद्मासनं कृत्वा तथा चासनमञ्जनम् ॥ ४२-१६४ ॥

तत्पश्चात् स्वस्तिकारव्यञ्च बद्धस्वस्तिकमेव च।

योगाभ्यासे सदा कुर्यात् मन्त्रसिद्ध्यादिकर्मणि ॥ ४२-१६५ ॥

चक्रासनं सदा योगी योगसाधनकर्मणि।

बद्धचक्रासनं नाम महाचक्रासनं तथा ॥ ४२-१६६ ॥

कृत्वा पुनः प्रकर्तव्यं बद्धयोगेश्वरासनम्।

योगेश्वरासनं कृत्वा महायोगेश्वरासनम् ॥ ४२-१६७ ॥

वीरासनं ततः कुर्यात् महावीरासनं तथा।

बद्धवीरासनं कृत्वा नरो योगेश्वरो भवेत् ॥ ४२-१६८ ॥

ततः कुर्यान्महाकाल बद्धकुक्कुटासनम्।

महाकुक्कुटमाकृत्य केवलं कुक्कुटासनम् ॥ ४२-१६९ ॥

मयूरासनमेवं हि महामयूरमेव च।

बद्धमयूरमाकृत्य नरो योगेश्वरो भवेत् ॥ ४२-१७० ॥

एतत् सर्वं प्रवक्तव्यं विचार्य सुमनःप्रिय।

अभिषेकप्रकरणे आसनादिप्रकाशकम् ॥ ४२-१७१ ॥

कथितव्यं विशेषेण इदानीं शृणु षड्गमम्।

ब्रह्मा विष्णुश्च रुद्रश्च ईश्वरश्च सदाशिवः ॥ ४२-१७२ ॥

ततः परशिवो देवः षड्भिराः षड्प्रकाशकाः।

एतेषां षड्गुणानन्दाः शक्तयः परदेवताः ॥ ४२-१७३ ॥

षड्भिरभेदनरता महाविद्याधिदेवताः।

एतेषां स्तवनं कुर्यात् परदेवसमन्वितम् ॥ ४२-१७४ ॥

एतत्प्रकारकरणे यश्च प्रत्यहमादरात्।

क्रियानिविष्टः सर्वत्र भावनाग्रह रूपधृक् ॥ ४२-१७५ ॥

स पश्यति जगन्नाथं कमलोपगतं हरिम्।

आदौ हरेर्दर्शनञ्च कारयेद्येन कुण्डली ॥ ४२-१७६ ॥

ततो रुद्रस्य सञ्ज्ञायां लाकिन्याः शुभदर्शनम्।

सर्वशः क्रमशो नाथ दर्शनं प्राप्यते नरः ॥ ४२-१७७ ॥

शनैः शनैर्महाकाल कैलासदर्शनं भवेत्।

क्रमेण सर्वसिद्धिः स्यात् अष्टाङ्गयोगसाधनात् ॥ ४२-१७८ ॥

अष्टाङ्गसाधने काले यद्यत् कर्म करोति हि।

तत्सर्वं परित्यजेन शृणु सादरपूर्वकम्।

तत्क्रियादिकमाकृत्य शीघ्रं योगी भविष्यति ॥ ४२-१७९ ॥

इति श्रीरुद्रयामले उत्तरतन्त्रे महातन्त्रोद्दीपने सिद्धमन्त्रप्रकरणे षड्भिरप्रकाशे

भैरवीभैरवसंवादे द्विचत्वारिंशत्तमः पटलः ॥ ४२ ॥

अथ त्रिचत्वारिंशः पटलः

आनन्दभैरवी उवाच

अथ कामातुराणाञ्च कामनिर्मूलहेतुना।

कथयामि महाकाल यत् कृत्वा कामिनीवशम् ॥ ४३-१ ॥

तत्प्रकारं प्रवक्ष्यामि योगसाधनहेतुना।

हस्तासनं समाकृत्य ऊर्ध्वे पद्मासनं चरेत् ॥ ४३-२ ॥

शिरोमूले करद्वन्द्वं नियोज्य जपमाचरेत्।

अल्पाल्पधारणं कुर्यात् श्वाससंख्यां समाचरेत् ॥ ४३-३ ॥

श्वाससंख्यां तदा कुर्याद् यदा कुम्भकसुस्थिरः।

विना श्वाससंख्यां च कुतो योगिवरो वशी ॥ ४३-४ ॥

विना संख्याप्रयोगेण बिना कुयोगवारणात्।

कदाचिन्न प्रकर्तव्यं संख्याकुम्भकवजीतः ॥ ४३-५ ॥

अल्पाल्पकुम्भकं कुर्यात् खेचरपिरयकर्मणि।

सर्वकाले प्रकर्तव्यं सर्वकाले सुखी भवेत् ॥ ४३-६ ॥

आनन्दकल्पमाकृत्य विजयाद्यासवादिभिः।

क्रमेण भेदनं कुर्यात् ततः साधकयोगिराट् ॥ ४३-७ ॥

योगिनामपरिच्छिन्नं भावं विद्युत्प्रभाकरम्।

विद्युत्कोटिसमाभासं वारिधारासमाकुलम् ॥ ४३-८ ॥

यद्येवं सुतभावज्ञा विपाकेन पतन्ति ते।

ते यान्ति परमं स्थानं ते यान्ति कोटिराज्यपाः ॥ ४३-९ ॥

ते भोगिनो योगिनश्च ते लोकपालकाः स्मृताः।

ते महद्गुणसम्भोग्या मिरयन्ते न कदा कुतः ॥ ४३-१० ॥

ते भवन्ति महाश्रेष्ठास्ते भवन्ति सुधाकराः।

ते भेदकरणे युक्तास्ते मनुष्या न देवताः ॥ ४३-११ ॥

ते सर्वे यान्ति सर्वत्र ते शिवास्ते च किङ्कराः।

ते मे भक्ता महाकाल इति मे स्वागमोदयम् ॥ ४३-१२ ॥

ये भजन्ति तव पदाऽम्भोजं भावपरायणाः।

ते ज्ञानिनो भवन्त्येव तेषां कालो वशो भवेत् ॥ ४३-१३ ॥

ये प्राणवायुसंयोगा ये प्राणपरिरक्षकाः।

आत्महत्यां परीहाय ब्रह्मलोकं मुदान्विताः ॥ ४३-१४ ॥

यान्ति नाथ ध्यानपराः संसारार्थविवर्जिताः।

अरण्यवासिनो ये च नारण्यवासिनो नराः ॥ ४३-१५ ॥

एकान्तनिर्जने देशे सर्वविघ्नविवर्जिताः।

षड्भेदमाकृत्य ते नराः फलभागिनः ॥ ४३-१६ ॥

महाकालफलं यस्तु सदेच्छति सतां गतिम्।

स एव योगी भूमध्ये स्थित्वा सर्वत्रगो भवेत् ॥ ४३-१७ ॥

सर्वदेशे सदा पूज्यः सर्वेशो निर्मलोऽद्वयः ।

अनाद्यनन्तविभवः कालात्मा स भवेत् क्षणात् ॥ ४३-१८ ॥

एतेषां साधनं शीघ्रं सिद्धिविद्यासुकल्पनम् ।

एतद्रूपं निजं ध्यात्वा भेदं कृत्वा निजस्थलम् ॥ ४३-१९ ॥

मूलाधारं स्वाधिष्ठानं भेदज्ञानी विभेद्य च ।

कुर्यात् परमसन्दर्भं मणिपूरे विचक्षणः ॥ ४३-२० ॥

कृत्वा च दर्शनं विद्वान् श्रीकृष्णचरणाम्बुजम् ।

स्वाधिष्ठानादिदेवेन्द्रं शक्तियुक्तं निरञ्जनम् ॥ ४३-२१ ॥

राकिणीराधिका व्याप्तं त्रिलोकरक्षणं परम् ।

परमाकाशनिलयं त्रैगुण्यं वारिरूपिणम् ॥ ४३-२२ ॥

वाञ्छाकल्पतरोर्मूलवासिनं शिववैष्णवम् ।

विलोक्यानन्दहृदयोऽशङ्कः सर्वत्र दर्शकः ॥ ४३-२३ ॥

कृत्वा योगी सदाभ्यासी मणिपूरं विलोकयेत् ।

मणिपूरं महाचिन्हं सिद्धिक्षेत्रं सुधामयम् ॥ ४३-२४ ॥

हिरण्यकोटिदानेन गोकोटिदानहेतुना ।

कोटिब्राह्मणभोज्येन यत्फलं लभते नरः ॥ ४३-२५ ॥

तत्फलं लभते ध्यात्वा मणिपूरं मनोरमम् ।

मणिपूरं महास्थानं योगिनामप्यदर्शनम् ॥ ४३-२६ ॥

सूक्ष्मातिसूक्ष्मं परमं ज्ञानिनां ज्ञानगोचरम् ।

अप्रकाश्यं महागुह्यं योगयोगेन लभ्यते ॥ ४३-२७ ॥

आनन्दभैरव उवाच

योगार्थं यत्र कमले कोटिविद्युत्समप्रभे।

कोटिकालाग्निमिलिते कोटिचन्द्रविनिमीते ॥ ४३-२८ ॥

कोटिसूर्यादिकिरणे मनः केन विलीयते।

सूचीरन्ध्रे यथा सूत्रं तदेव फलदं सुखम् ॥ ४३-२९ ॥

यन्न दृष्टं श्रुतं क्वापि ज्ञानं न तत्र सुन्दरि।

तत्र केन प्रकारेण मनोनिवेशनं भवेत् ॥ ४३-३० ॥

यत्र न गमनं नृणां तस्य देवस्य यत्फलम्।

तत्फलं किं न जानाति अदृष्टे गमनं कुतः ॥ ४३-३१ ॥

कुतो राज्ञां नसम्पत्तिः कुतो वा स्वार्थदर्शनम्।

कुतो वा जायते सिद्धिर्भेदने किं फलं भवेत् ॥ ४३-३२ ॥

तत्त्वं जानासि देवेशि तत्प्रकारं प्रकाशय।

आनन्दभैरवी उवाच

यदुक्तं तद्धि सकलं सफलं परमेश्वर ॥ ४३-३३ ॥

तत्र पूर्वं योगधर्मस्वाश्रयं शृणु तत्क्रमम्।

पूर्वस्मरणमात्रेण जीवन्मुक्तो भविष्यसि ॥ ४३-३४ ॥

जीव एव महाभाग लोकानां मोक्षबन्धगः।

स जीवो वायुरूपेण महाबलपराक्रमः ॥ ४३-३५ ॥

गच्छति प्रत्यहं नित्यं सर्वदा च पुनः पुनः।

पुनरायाति धरणीं स्वभावेन निरन्तरम् ॥ ४३-३६ ॥
नानाभावपिरयः सोऽपि नानाकारनिरूपकः ।
नानाधर्मपिरयः शुद्धोऽशुद्धवेशधरो महान् ॥ ४३-३७ ॥
कन्दर्पनिलयो योगी स योगी परमार्थवित् ।
स ज्ञानी निरहङ्कारी सोऽहङ्कारी शरीरधृक् ॥ ४३-३८ ॥
सर्वगन्धपिरयोऽदृश्यो भावयेत्तां रहस्यवित् ।
स एव निष्कलः शुद्धः सदा ध्यानपरायणः ॥ ४३-३९ ॥
यदा चात्मनि ब्रह्माण्डे ब्रह्मणि त्वयि शङ्करे ।
तन्मयो विलयं याति तदा भावो महान् स्मृतः ॥ ४३-४० ॥
तद्भावः परमं ज्ञानं न कथ्यं विपरीतकम् ।
आधारं सुसुखं नित्यं स्वल्पकालविवर्जितम् ॥ ४३-४१ ॥
अत्यन्तधर्म सन्धानं प्राप्य योगी भवेन्नरः ।
शनैः शनैः प्रगन्तव्यं तत्र तत्र सुदर्शनम् ॥ ४३-४२ ॥
तत्र तत्र महासिद्धो भूत्वा संसारपुत्रवान् ।
योगिनां बहुकालस्थं मृतानामल्पकालकम् ॥ ४३-४३ ॥
श्वासधारणमाकृत्य बहुकालं सुखी भवेत् ।
यथा बृहस्पतिः श्रीमान् यथा सूर्यो दिवाकरः ॥ ४३-४४ ॥
तथा प्रकाशमाकुर्यात् कोटिभिः स्तोत्रनामभिः ।
स्तुत्वा भूत्वा महाद्रव्यैस्तर्पयित्वा यथाक्रमम् ॥ ४३-४५ ॥
अभिषिक्तः पुनर्ध्यात्वा पूजयित्वा यथाविधि ।

मानसोपचारद्रव्यैः स्वधायुक्तैरथापि वा ॥ ४३-४६ ॥
परमानन्दितो भूत्वा भावयेत् पीठदेवताः ।
भावयित्वा ततो जप्त्वा धर्माधर्मौ विचिन्तयेत् ॥ ४३-४७ ॥
देवतायां मनो योज्य स्थापयित्वा स्वपीठके ।
पुनरुत्फुल्लकमलं मुद्रितं परिकारयेत् ॥ ४३-४८ ॥
षड्दलं मूर्च्छितं कृत्वा दलाग्रे संविशेत् सुधीः ।
सदानन्दः सर्वमयो वेदवेदान्तनामभिः ॥ ४३-४९ ॥
स्तवकोटिभिरेकत्र ध्यात्वा संहारमुद्रया ।
अधोमुखे दशदलकमलाग्रे नियोजयेत् ॥ ४३-५० ॥
षड्दलाग्रं महाकालं नियोज्य गमनं चरेत् ।
ततो गच्छेत् प्रज्वलिते पद्मे दशदले पुरे ॥ ४३-५१ ॥
प्रविश्य कणीकामध्ये तन्मयस्तत्क्षणाद् भवेत् ।
तत्क्षणात्तन्मयो भूत्वा कुण्डलीचक्रसंस्थितः ॥ ४३-५२ ॥
असाध्यसाधनं सर्वं मणिपूरस्थनिर्मलम् ।
मणिपूरे महापीठे ध्यानगम्ये सति प्रभो ॥ ४३-५३ ॥
मनोनिवेशनं कृत्वा नरो मुच्येत सङ्कटात् ।
मनोयोगी मनोभोगी मनोभक्तो मनोयुवा ॥ ४३-५४ ॥
मन एव मनुष्याणां कारणं त्राणमोक्षयोः ।
कारणं सर्वभावानां तद्भावं सन्त्यजेद् बुधः ॥ ४३-५५ ॥
सर्वभावं विहायापि महाभावं समाश्रयेत् ।

भावेन लभ्यते मोक्षो भावेन लभ्यते सुखम् ॥ ४३-५६ ॥

एतद्भावं सदा कुर्याद् भावाद् भवति योगिराट्।

भावेन भक्तिमाप्नोति विषयाद् भावमाश्रयेत् ॥ ४३-५७ ॥

विषयं विकृतिग्राह्यं सुकृतिज्ञानवजीतम्।

त्यक्त्वा दिव्यं महापीठं मणिपूरं समाश्रयेत् ॥ ४३-८ ॥

महायन्त्रे मनो दत्वा निर्माणं कारयेद् बुधः।

मणिभिर्ग्रथनं कृत्वा नानामणिविभूषितम् ॥ ४३-५० ॥

सुपीठं कुलपीठे वा लिङ्गपीठमथापि वा।

श्रीविद्यापीठमालिख्य विभाव्य च पुनः पुनः ॥ ४३-६० ॥

ततः प्रस्फुटिते पद्मे दलाग्रे षड्दलस्य च।

स्थापयित्वा महाविष्णुं पूजयित्वा सुसंयतः ॥ ४३-६१ ॥

जप्त्वा च तन्मयो भूत्वा निधाय मणिपूरके।

दृढाकारमूर्ध्वगतं षड्दलं परिरक्षयेत् ॥ ४३-६२ ॥

ततश्चोर्ध्वतरे स्थाने महोच्चोत्तरसुन्दरे।

मनोनिवेशनं कृत्वा शक्तिं रुद्रं समाश्रयेत् ॥ ४३-६३ ॥

चैतन्यरूपिणीं शक्तिं चैतन्यं रुद्ररूपिणम्।

तत्र भद्रात्मकं रौद्रं रौद्रीं प्रकाशकारिणीम् ॥ ४३-६४ ॥

भक्त्या पुनः पुनर्ध्यायेद्ूर्ध्वरेतास्तमीश्वरम्।

प्रगच्छन्ति चोर्ध्वमार्गे ध्येया योगिभिरेव च ॥ ४३-६५ ॥

अहं देवी परानन्दा मणिपूरनिवासिनी।

तथा श्रीलाकिनीशक्तिः श्रीरुद्रस्त्वं न संशयः ॥ ४३-६६ ॥

रुद्ररूपी महादेवो रुद्ररूपा सरस्वती।

सर्वदा ऊर्ध्वगामी च सा शक्तिरूर्ध्वगामिनी ॥ ४३-६७ ॥

ऊर्ध्वमार्गं काशयन्तीं योगिनीं योगमातरम्।

महारुद्रं तथा ध्यात्वा मणिपूरे सुनिर्मले ॥ ४३-६८ ॥

ऊर्ध्वमुखं समाकुर्याद् महापद्मं मनोरमम्।

मणिपूरं महाकान्तं मणिकोटिसुनिर्मलम् ॥ ४३-६९ ॥

कोटिकोटिशरच्चन्द्र पूर्णज्योतिःसमाकरम्।

ऊर्ध्वमुखं समाकुर्यात् स्वयंभावेन जायते ॥ ४३-७० ॥

यदि चोर्ध्वमुखं पद्मं यन्त्रमण्डलसंयुतम्।

अतिकोमलपत्रेषु भाति चात्यद्भुतङ्करम् ॥ ४३-७१ ॥

लेपयित्वा योजयित्वा स्थापयित्वा पुनः पुनः।

प्रापयित्वा महारुद्रं त्रैलोक्यजननीं शिवाम् ॥ ४३-७२ ॥

रुद्राणीं रौद्रशक्तिञ्च लाकिनीं लोकसाक्षिणीम्।

कुम्भकं प्राणवायोश्च प्राणवायोश्च योजनम् ॥ ४३-७३ ॥

एकत्र मिलनं कृत्वा भावनं परिकारयेत्।

भावेन लभ्यते मोक्षो भाव एव निजपिरयः ॥ ४३-७४ ॥

मनो निवेश्य तत्रस्थो रुद्राराधनमाचरेत्।

तथा श्रीलाकिनीदेव्याः परमाद्भुतसाधनम् ॥ ४३-७५ ॥

शृणुष्व परमानन्द भैरव पिरयवल्लभ।

ममोपदेशं सन्त्यज्य कोऽपि सिद्धो न सम्भवेत् ॥ ४३-७६ ॥

ममाज्ञाबलयोगेन सिद्धो भवति मानवः ।

मुक्तिमूलं महाभावं मुक्तिमूलं हि साधनम् ॥ ४३-७७ ॥

मुक्तिक्रमेण कालेन सिद्धो भवति साधकः ।

मम योगक्रमेणैव मम तन्त्रावलोकनात् ॥ ४३-७८ ॥

कोऽपि नाथ ब्रह्मयोगी भवत्येव न चाखिले ।

सर्वे च योगिनः शीघ्रं प्रभवन्ति न संशयः ॥ ४३-७९ ॥

स्फुटाकारदलं कृत्वा विन्यासं तत्र कारयेत् ।

महायोगिकुलन्यासं विद्यान्यासं समाचरेत् ॥ ४३-८० ॥

सर्वन्यासं निजन्यासं ज्ञानजालं समाचरेत् ।

मानसक्रियया व्याप्तं देहं मधुरसम्लुतम् ॥ ४३-८१ ॥

शिवरूपिणमात्मानं वैष्णवं ज्ञानचक्षुषम् ।

एकाकारं मूलमन्त्रध्यानं तत्र समाचरेत् ॥ ४३-८२ ॥

ध्यात्वा चार्घ्यं समाकुर्यात् कुलचक्रक्रमेण तु ।

आत्मानमपरिच्छिन्नं विचिन्त्य पुनरेव च ॥ ४३-८३ ॥

सन्ध्यायेन्निजचैतन्यदेवतां कुलदेवताम् ।

पाद्यार्घ्यादिक्रमेणैव पूजयित्वाऽप्यहनीशम् ॥ ४३-८४ ॥

परिवारांस्ततो ध्यात्वा तत्सर्वान् परिपूजयेत् ।

धूपदीपौ ततो दद्याद् निजपूजाविधानतः ॥ ४३-८५ ॥

प्राणायामं दीपनादौ कुर्यात् साधक एव च ।

भक्त्या ध्यात्वा मनं जप्त्वा मणिपूरस्थदैवते ॥ ४३-८६ ॥

जपं समर्प्य विधिना प्राणायामं पुनस्त्रयम्।

प्रणम्य स्तोत्रकवचैः स्वदेवीं हृदि चार्पयेत् ॥ ४३-८७ ॥

इति श्रीरुद्रयामले उत्तरतन्त्रे महातन्त्रोद्दीपने सिद्धिमन्त्रप्रकरणे भैरवभैरवीसंवादे

मणिपूरचक्रभेदप्रकारो नाम त्रिचत्वारिंशत्तमः पटलः ॥ ४३ ॥

अथ चतुश्चत्वारिंशः पटलः

आनन्दभैरवी उवाच

मणिपूरविभेदार्थं शृणु वक्ष्यामि तत्त्वतः।

यं ज्ञात्वा मूढलोकाश्च प्रविशन्ति महाघटे ॥ ४४-१ ॥

अमूढत्वं प्राप्नुवन्ति भवन्ति योगिनोऽमराः।

खेचरत्वं प्राप्नुवन्ति सांख्ययोगनिषेविणः ॥ ४४-२ ॥

महापातकमुख्यानां नाशं शीघ्रं महारिपुम्।

क्रियत्कालेऽनले दोषे जले पर्वतकानने ॥ ४४-३ ॥

कुर्वन्ति च दिदृक्षूणां देवतावशमेव च।

मणिपूरं महापीठं ध्यायेद् यः प्राणसंयमम् ॥ ४४-४ ॥

तथा पञ्चाऽऽसवासिद्धिं कृत्वा पूरं विभेदयेत्।
त्रिलोक जननीं सत्यां शिवामाद्यां त्रियोगिनीम् ॥ ४४-५ ॥
मूलाधारात् समुत्पत्य गच्छन्ती रसषड्भूले।
प्रकाशं षड्भूलं कृत्वा प्रगच्छन्ती प्रभान्विता ॥ ४४-६ ॥
मणिपूरे महाचक्रे त्रैलोक्यजपसाधने।
सिद्धीनां निलये काम्ये कमनीये मनःपिरये ॥ ४४-७ ॥
मनः पिरया महादेवी सर्वोल्लासनकारिणी।
खेचरी महदानन्दमण्डिता मन्त्रयोगिनी ॥ ४४-८ ॥
अनुग्रहकरी सिद्धा विभाव्या तत एव हि।
आनन्दघन सन्दोहमात्मज्ञानं सुनिर्मलम् ॥ ४४-९ ॥
मणिपूरं संविभाव्य किन्न सिद्ध्यति भूतले।
अणिमा लघिमा व्याप्तिर्महाश्रेष्ठसिद्धिभाक् ॥ ४४-१० ॥
कौलो वा वार मुख्यो वा ज्ञानी वा साधकोत्तमः।
योगाभ्यासं यः करोति मणिपूरं समाश्रयेत् ॥ ४४-११ ॥
मणिपूरस्थितं देवं यः स्तौति नियतः शुचिः।
स्तवराजस्य पाठेन प्रबुद्धा कुण्डली भवेत् ॥ ४४-१२ ॥
सा देवी परमा माया मणिपूरे स्थिता शिवा।
प्रबुद्धां कास्यत्येव ततः सिद्धो भवेन्मनुः ॥ ४४-१३ ॥
सिद्धे मनौ पराप्राप्तिरिति मे तन्निर्णयः।
यदि चैतन्यमिच्छन्ति कुण्डलिन्याः पराक्रमम् ॥ ४४-१४ ॥

जानाति निजदेहे च महोदयमनुत्तमम्।
तेषां चैतन्यहेतोश्च देवतानां कुलेश्वर ॥ ४४-१५ ॥
महास्तोत्रं समाकुर्यात् प्रत्यहं सिद्धिहेतुना।
सिद्धिकार्यं धर्मकार्यं मणिपूरे समाप्नुयात् ॥ ४४-१६ ॥
मणिपूरनिवासिन्याः भेदनं ज्ञानसाधनम्।
सहस्रनामममलं सिद्धिद्रव्यनिरूपणम् ॥ ४४-१७ ॥
नित्यसिद्धिं काम्यसिद्धिं मणिपूरे समाश्रयेत्।
प्राणबुद्ध्या स्वेष्वदेवीं पूजयेद्भाकिनीं पराम् ॥ ४४-१८ ॥
स्वदेवतां पूजयेद् वै मणिपूरे महालये।
मणिपूरस्थितां रौद्रीं महाशक्तिं महोदयाम् ॥ ४४-१९ ॥
सर्वसञ्चारिणीं योग्यां महायोगिपिरयां पराम्।
निजदेवीपदाम्भोज पूजावत् पूजनं चरेत् ॥ ४४-२० ॥
पूजां समाप्य विधिना स्तोत्रं देव्याः समाचरेत्।
तत्प्राणवायुरूपेण सिद्धीनां नाशहेतवे ॥ ४४-२१ ॥
कृतं स्तोत्रं कोटिनाम ब्रह्मणा गुणकात्मना।
तत्सर्वं प्रकरोष्येतत् प्रकारं ज्ञानशङ्कर ॥ ४४-२२ ॥
एतत्स्तोत्रप्रसादेन योगिनस्ते महौजसः।
अहङ्कारघटी ज्ञानं महाव्याधिनिवारणम् ॥ ४४-२३ ॥
महास्तवनमेवं हि साक्षादानन्दवर्धनम्।
नय भक्तिप्रदं शुद्धं शुद्धानामप्यगोचरम् ॥ ४४-२४ ॥

शिवां शक्यामाद्यां दशदलगतां रुद्रमहिषी।
विशालाक्षीं सूक्ष्मां शशियुतजटाजूटमुकुटाम्।
महाविद्युत्कोटिपिरयजडितपीठे त्रिनयना।
महालाकिन्याख्यां दशदल कलां भावयति कः ॥ ४४-२५ ॥
मृणालान्तर्ध्वान्तः प्रकटतटसंहारसुभगा।
कुलक्षेत्रोल्लासां चरमपददां दीपकलिकाम्।
सदानन्दाकारां गतिगुणहरां चारुकिरणा।
प्रभावर्णश्यामां रुचिरवदनां भावयति कः ॥ ४४-२६ ॥
प्रतीक्षानन्दाब्धि प्रकटचरणाम्भोजयुगला।
वियद्वर्णां कान्तां सुरवरसुपूजाविधिरताम्।
महासूक्ष्मद्वारप्रचलनकरीं भेदनकरी।
दिवायोगाह्लादपिरयजनशिवां भावयति कः ॥ ४४-२७ ॥
अयोध्यापीठस्थामरुणकमनीं प्रेमगलिता।
महारौद्रीं भीमां शतशतरविप्रेमनिकराम्।
महादुःखार्तानां नयनशुभगां भावविरहा।
सतीं सीतामिन्द्रोत्सवनवघटां भावयति कः ॥ ४४-२८ ॥
सुधाब्धेराह्लादप्रकरणसुरां सौरभकरा।
क्रियारूपां योग्यां भुवमणिपूरप्रकृतिगाम्।
गुरोः स्थानोद्योगां समनदहनां शीतलवरा।
त्रितत्त्वां तत्त्वज्ञां स(श)मरहरशक्तिं भजति कः ॥ ४४-२९ ॥

विकाराकाराङ्गीं तरुणरविकोटिश्रियमिमाम्।
कुलाधारां सारां परमरसधारां जयवराम्।
कृपाच्छन्नाकामां परमरसभाण्डेषु शुभदाम्।
भजेदिन्द्रां रुद्रां शशिमुखकराह्लादनिकराम्॥ ४४-३० ॥
रसाब्धौ विश्रान्तिं कुपितजनशान्तिं सकरुणाम्।
त्रिलोकज्ञानस्थां मदननिलयां योगनिकराम्।
मणिद्वीपच्छायां दशदलकलां केवलभवाम्।
भवानीं रुद्राणीं वरदमणिपूरे भजति कः॥ ४४-३१ ॥
कृपाब्धौ किं किं किमनुगतसुतां मौलिनमिताम्।
शिवाङ्कां मूलस्थां सकलमणिपूरस्थिरभवाम्।
हिरण्याक्षीं तक्षां क्षयकरणरश्मिच्छविशताम्।
विनोदीं पञ्चास्यपिरयगुणधरां भावयति कः॥ ४४-३२ ॥
महापद्मारव्यां सकलधनदानाकुलचलाम्।
चलानन्दोद्रेक--प्रचयरससिन्धूद्भवहृदि।
हृदानन्दो ध्यायेत् सकलगुणदात्रीं सुखमयीम्।
कलां सूक्ष्मात्यन्तां तिमिरदहनां कोटिधनदाम्॥ ४४-३३ ॥
दशकं यः पठेन्नित्यं श्रीविद्यां सुखदायिनीम्।
ध्यात्वा हृदयपद्माधो निर्मलात्मा सदा पठेत्॥ ४४-३४ ॥
मणिपूरस्थितं देवं रुद्रं पश्यति योगिराट्।
रुद्राणीसहितं शम्भुं दृष्ट्वा मुक्तो भवेत् क्षणात्॥ ४४-३५ ॥

जीवन्मुक्तः स एवात्मा योगिनीवल्लभो भवेत्।

योगात्मा परमात्मा च स हि साक्षादनीश्वरः ॥ ४४-३६ ॥

स भित्वा मणि पूराब्धिं निर्मलं ज्योतिरुज्ज्वलम्।

शम्भोरीश्वरयोगज्ञक्रियानाथस्य श्रीपतेः ॥ ४४-३७ ॥

निकटे याति देव्याश्च स्थाने योगी न संशयः ॥ ४४-३८ ॥

इति श्रीरुद्रयामले उत्तरतन्त्रे महातन्त्रोद्दीपने सिद्धमन्त्रप्रकरणे षड्भक्तप्रकाशे मणिपूरभेदने

भैरवीभैरवसंवादे त्रितत्त्वलाकिनीशक्तिस्तवनं नाम चतुश्चत्वारिंशत्तमः पटलः ॥ ४४ ॥

अथ पञ्चचत्वारिंशः पटलः

आनन्दभैरवी उवाच

अथ कालक्रमं वक्ष्ये यत्काले योगिराड् भवेत्।

तत्कालं प्राणवायूनां निलयं सूक्ष्मसञ्चयम् ॥ ४५-१ ॥

पुनः पुनः सञ्चयने दृढो भवति संवशी।

क्रियायां सञ्चरन्त्येव योगिन्यो योगमातरः ॥ ४५-२ ॥

यत्काले यत्प्रकर्तव्यं भानुरूप्यकुलार्णव।

काले काले वशो याति परमात्मा निरामयः ॥ ४५-३ ॥
विना प्रयोगसारेण विना जाप्येन शङ्कर।
कः सिद्धो जायते ज्ञानी योगी भवति कुत्र वा ॥ ४५-४ ॥
अभ्यासमन्त्रयोगेन शनैर्योगी भवेन्नरः।
प्रभाते ज्ञानशौचञ्च कुण्डलीभावनादिकम् ॥ ४५-५ ॥
तन्मध्ये चापि संस्कुर्याद् योगं पञ्चामरादिकम्।
ततो मन्त्रस्तानकार्यं मस्तके जलसेचनम् ॥ ४५-६ ॥
सन्ध्यावन्दन कार्यञ्च ततः कुर्यात् पृथक् पृथक्।
तत उत्थाय सद्भूमौ शुद्धकोमलजासने ॥ ४५-७ ॥
उपविश्य सदाभ्यासी शुद्धकायासनञ्चरेत्।
तत्कार्यसमये नाथ ध्यानं चैतन्यमेव च ॥ ४५-८ ॥
कुण्डलिन्याः सदा कुर्यात् तन्मध्ये जपमेव च।
आसनं सुन्दरं कुर्यात् सव्यापसव्यभेदतः ॥ ४५-९ ॥
आसनादिकमाकृत्य शेषे सुस्थासनं चरेत्।
सुस्थासनं समाकृत्य चोर्ध्वपद्मासनं चरेत् ॥ ४५-१० ॥
मस्तकाधः केशमध्ये हस्तौ दत्त्वा मनुं जपेत्।
चतुरशीतित्रिगुणमासनं भञ्जनं तथा ॥ ४५-११ ॥
प्रत्यासनं क्रमेणैव एतेषां द्विगुणं पुनः।
एतेषामासनादीनां वक्तव्या सङ्ख्या पुनः ॥ ४५-१२ ॥
अष्टाङ्गसाधने नाथ वक्तव्यं सर्वमासनम्।

प्राणायामं षोडशकमथवा द्वादशादिकम् ॥ ४५-१३ ॥

स्वकर्णागोचरं कृत्वा पिबेद्वायुं सदा बुधः ।

ततः समाप्य तत्कार्यं मन्त्रयोगं समभ्यसेत् ॥ ४५-१४ ॥

समाप्य मन्त्रयोगं च प्राणायामत्रयं चरेत् ।

तत उत्थाय नद्यादिं विलोक्य चान्तरात्मनि ॥ ४५-१५ ॥

स्नानं कृत्वा महायोगी मानसादिक्रमेण तु ।

तत्रैव मानसं जापं समाप्य जपमेव च ॥ ४५-१६ ॥

एकप्राणायामं कुर्यात् कृत्वा तीरे विशेत् सुधीः ।

पिधाय पीतवसनं धर्माधर्मं विचिन्तयेत् ॥ ४५-१७ ॥

ततः सन्ध्यावन्दनं च कृत्वा पूजाविधिं चरेत् ।

सर्वत्र कुम्भकं कृत्वा भावयित्वा पुनः पुनः ॥ ४५-१८ ॥

मणिपूरे महापीठे ध्यात्वा देवीं कुलेश्वरीम् ।

पूजयित्वा विधानेन प्राणायामं पुनश्चरेत् ॥ ४५-१९ ॥

ततः कुर्यात् साधकेन्द्रो विधिना कवचस्तवम् ।

सर्वत्र प्राणसंयोगाद् योगी भवति निश्चितम् ॥ ४५-२० ॥

अथवा कालजालानां वारणाय महर्षीभिः ।

एतत् कार्यं समाकुर्याद् योगनिर्णयसिद्धये ॥ ४५-२१ ॥

विना योगप्रसादेन (न) कालः संवशो भवेत् ।

कालेन योगमाप्नोति योगध्यानं स्वकालकम् ॥ ४५-२२ ॥

योगाधीनं परं ब्रह्म योगाधीनं परन्तपः ।

योगाधीना सर्वसिद्धिस्तस्माद् योगं समाश्रयेत् ॥ ४५-२३ ॥

योगेन ज्ञानमाप्नोति ज्ञानान्मोक्षमवाप्नुयात्।

तत्क्रमं शृणु भूचक्रे सर्वसिद्ध्यादिसाधनम् ॥ ४५-२४ ॥

सिद्धिसाधनमन्त्रेण योगी भवति भूपतिः।

शीघ्रं राजा भवेद् योगी शीघ्रं योगी भवेद् यतिः ॥ ४५-२५ ॥

शीघ्रं योगी भवेद्विप्रो यदि स्वधर्ममाश्रयेत्।

स्वधर्मनिष्ठताज्ञानं सज्ज्ञानं परमात्मनः ॥ ४५-२६ ॥

तज्ज्ञानेन लभेद् योगं योगाधीनाश्च सिद्धयः।

सिद्धधीनं परं ब्रह्म तस्माद् योगं समाश्रयेत् ॥ ४५-२७ ॥

स्वधर्मनिष्ठताज्ञानं स तज्ज्ञानं समाश्रयेत्।

योगयोगाद्भवेन्मोक्षो मम तन्त्रार्थनिर्णयः ॥ ४५-२८ ॥

योगी ब्रह्मा मुरारिश्च तथा योगी महेश्वरः।

तथा योगी महाकालः कौलो योगी न संशयः ॥ ४५-२९ ॥

मणिपूरभेदने तु यत्नं कुर्यात् सदा बुधः।

यदि चेन्मणिपूरस्थदेवताभेदको भवेत् ॥ ४५-३० ॥

सर्वक्षणं सुखी भूत्वा चिरं तिष्ठति निश्चितम्।

महाप्रभं सुन्दरञ्च महामोहनिघातनम् ॥ ४५-३१ ॥

मेघाभं विद्युताभं च पूर्णतेजोमयं परम्।

मणिभिर्ग्रथितं पद्मं मणीनां पूरमेव च ॥ ४५-३२ ॥

सूर्यकान्तैश्चन्द्रकान्तैर्वह्निकान्तैर्महोज्ज्वलैः।

इत्यादिमणिभिः सर्वं परं कान्तिगुणोदयम् ॥ ४५-३३ ॥
निविडे जलदे मेघे कोटिविद्युत्प्रभा यथा।
तत्प्रकारं भावनीयं सिद्धानां ज्ञानगोचरम् ॥ ४५-३४ ॥
अत्यन्तसूक्ष्ममार्गस्थं नित्यस्थानं हि योगिनाम्।
मणिभिः शोभितं पद्मं मणिपूरं तथोच्यते ॥ ४५-३५ ॥
दशकोमलपत्रैश्च समायुक्तं मनोहरम्।
डादिफान्तवर्णयुक्तं स्थिरविद्युत्समाकुलम् ॥ ४५-३६ ॥
शिवेनाधिष्ठितं पद्मं विश्वा लोकनकारकम्।
आदौ वर्णरूपकाणां ध्यानं कुर्यात् स्वधामयः ॥ ४५-३७ ॥
महापद्मे मनो दत्वा निर्मलं परिभावयेत्।
डादिफान्ताक्षराणां च ध्यानाज्ज्ञानस्थिरो भवेत् ॥ ४५-३८ ॥
मनोधैर्यमुपागम्य दिव्यभक्तिं समालभेत्।
वर्णध्यानं प्रवक्ष्यामि शृणुष्व परमेश्वर ॥ ४५-३९ ॥
यद्विभाव्यामरो भूत्वा चिरं तिष्ठति मानवः।
महाधैर्यक्रियां कुर्याद् वायुपानं शनैः शनैः ॥ ४५-४० ॥
यत्र यत्र मनो याति तन्मयस्तत्क्षणाद् भवेत्।
पूर्वादिदलमारभ्य ध्यानं कुर्यात् पृथग् पृथक् ॥ ४५-४१ ॥
डां डां डां डाकिनीन्ता डमरुवररतां तारिणीं ताररूपा।
डिं डिं डिं डामरस्थां डमरुडमगृहे डङ्कडिंकिं मनुस्थाम्।
डं डं डं डामरेशीं डिमिडिमिडिमिगध्वाननिर्माणडोरा।

डों डों डों डाकडं डः प्रडुम डमुडां दाडिमामाश्रयामि ॥ ४५-४२ ॥

ढां ढां ढां गाढढक्कां वरनिकरकरां बाढमाबाढमन्त्रा।

ढिं ढिं ढिं नागरूपां भज भज विमलानन्दचित्तप्रकाशः।

श्रीं ढें ढं वज्रढूं खा खवट मटमरं स्वाहया टोंटबीजा।

ढों ढों ढों ढक्कढक्कः पिरयढुनकरुणाकामिनीं लाकिनीं ताम् ॥ ४५-४३ ॥

बाणस्थित्यसंस्थां रुचिनकरवणाकारणा वाणवाणि।

वीणां वेणूत्सवाढ्यां मणिगुणकरुणां नं खटीजप्रवीणम्।

वेणुस्थानां सुमानां मणिमयपवमामन्त्रमालाविलोला।

सिन्दूरारक्तवर्णां तरुणघननवीनामलां भावयामि ॥ ४५-४४ ॥

तारां तारकमञ्जालविमलां तालादिसिद्धिप्रदा।

ताडङ्कामतितेजसा मुनिमनोयोगं वहन्तीं पराम्।

तां तारां तुलसीं तुलां तनुतटां तर्कोद्भवां तान्त्रिका।

श्रीसूर्यायुततेजसीं भज मनः श्रीमातरं तापसीम् ॥ ४५-४५ ॥

व्यग्रस्थां स्थानसुस्थां स्थितिपथपथिकां थार्णकूटां थमाली।

गाथां योगां विपथां थमिति थमिति थं वह्निजायां स्थिरासाम्।

चन्द्रज्योत्स्नास्थलस्थां स्थिरपदमथनामुज्ज्वलामासनस्था।

स्थैर्यां स्थैर्याभिरामां प्रणव नव सुधां चन्द्रवर्णां भजामि ॥ ४५-४६ ॥

द्रां द्रीं द्रूं दीर्घदंष्ट्रं दशनभयकरां साट्टहासां कुलेशी।

दोषच्छत्रापहन्त्रीं दिवितरणदशादायिनीमादरस्थाम्।

श्लिष्टाह्लादप्रदीप्तामखिलधनपदां दीपनीं भावयामि ॥ ४५-४७ ॥

धर्मा श्रीं ध्यानशिक्षां धरणिधरधरां धूमधूमावतीं ता।
धूस्तूराकारवक्रां कुवलयधरणीं धारयन्तीं कराब्जम्।
विद्युन्मध्यार्ककोटिज्वलनधरसुधां कोकिलाक्षीं सुसूक्ष्मा।
ध्यात्वा ह्लादैकसिद्धिं धरणिधननिधिं सिद्धिविद्यां भजामि ॥ ४५-४८ ॥
नित्यां नित्यपरायणां त्रिनयनां बन्धूकपुष्पोज्ज्वला।
कोट्यर्कायुतसंस्थिरां नवनवां हस्तद्वयाम्भोरुहाम्।
नानालक्षणधारणामलविधुश्रीकोटिरश्मिस्थिता।
सानन्दां नगनन्दिनीं त्रिगुणगां नं नं प्रभां भावये ॥ ४५-४९ ॥
प्रीतिं प्रेममयीं परात्परतरां प्रेष्ठप्रभापूरिता।
पूर्णा पूर्णगुणोपरि प्रलपनां मांसपिरयां पञ्चमाम्।
व्यापारोपनिपातकापलपना पानाय पीयूषपा।
चित्तं प्रापय पीतकान्तवसनां पौराणिकीं पार्वतीम् ॥ ४५-५० ॥
स्फें स्फें समें फणिवाहनां फणफणां फुल्लारविन्दानना।
फेरूणां वरघोरनादविकटास्फालप्रफुल्लेन्मुखीम्
फं फं फं फणिकङ्कणां फणिति फं मन्त्रैकसिद्धेः फला।
भक्त्या ध्यानमहं करोमि नियतं वाञ्छाफलप्राप्तये ॥ ४५-५१ ॥
विद्युताङ्गारमध्ये तु बिजलीरक्तवर्णकान्।
एवं ध्यात्वाखिलान् वर्णात्रक्तविद्युद् दलोद्यताम् ॥ ४५-५२ ॥
सदा ध्यायेत् कुण्डलिनीं कणीकामध्यगामिनीम्।
वरहस्तां विशालाक्षीं चन्द्रावयवलक्षणाम् ॥ ४५-५३ ॥

चारुचन्दनदिग्धाङ्गीं फणिहारविभूषणाम्।
द्विभुजां कोटिकिरणां भालसिन्दूरशोभिताम् ॥ ४५-५४ ॥
त्रिनेत्रां कालरूपस्थां लाकिनीं लयकारिणीम्।
सिद्धिमार्गसाधनाय ध्यायेद् वर्णान् दश क्रमात् ॥ ४५-५५ ॥
चतुर्भुजां षड्भुजां च अष्टहस्तां परापराम्।
दुर्गा दशभुजां देवीं निजवाहनसुस्थिताम् ॥ ४५-५६ ॥
सर्वास्त्रधारिणीं सर्वा हस्तद्वादशशोभिताम्।
चतुर्दशभुजां रौद्रीं तथा षोडशपालिनीम् ॥ ४५-५७ ॥
अष्टादशभुजां श्यामां हस्तविंशतिधारिणीम्।
एवं ध्यात्वा पूजयित्वा रुद्राणीस्तोत्रमापठेत् ॥ ४५-५८ ॥

इति श्रीरुद्रयामले उत्तरतन्त्रे महातन्त्रोद्दीपने सिद्धिमन्त्रप्रकरणे। षड्भुजप्रकाशे
भैरवीभैरवसंवादे वर्णध्यानकथन। नाम पञ्चचत्वारिंशत्तमः पटलः ॥ ४५ ॥

अथ षड्त्वारिंशः पटलः

आनन्दभैरवी उवाच

शृणु भैरव वक्ष्यामि रुद्राणीस्तोत्रमुत्तमम्।

श्रुत्वा पठित्वा देवेश धारयित्वा स्वदेहके ॥ ४६-१ ॥

महासिद्धो भवेदेव महाकालवशो भवेत्।

त्रैलोक्यरक्षणार्थाय ब्रह्मणा विष्णुना तथा ॥ ४६-२ ॥

रुद्रयुक्तां महारौद्रीं स्तुत्वा सर्वजयो भवेत्।

तच्छ्रुत्वा मुनयः सर्वे योगिनो योगदर्शकाः ॥ ४६-३ ॥

सर्वे देवाः सर्वलोकाधिपाः स्युः प्राणरक्षकाः।

एतत् स्तवनमात्रेण ब्रह्मा ब्रह्मत्वमाप्नुयात् ॥ ४६-४ ॥

विष्णुवीष्णुत्वमाप्नोति देवत्वं सर्वदेवताः।

इदानीं शृणु तत्स्तोत्रमष्टाङ्गयोग साधनम् ॥ ४६-५ ॥

एतत्स्तवनपाठेन चाष्टाङ्गकुलदेवताः।

वशीभूताः प्रभवन्ति सप्तस्वर्गस्थदेवताः ॥ ४६-६ ॥

अस्य महारुद्रशक्तिस्तोत्रस्य महाकालभैरवऋषिरनुष्टुप्छन्दः श्रीमच्छ्रीरूपिणी देवता वां

बीजं द्रां शक्तिः समौ स्फें कीलकं महोग्रादि

देवता सर्वाभीष्टसिद्ध्यर्थे जपे विनियोगः ॥

महारौद्री रुद्रारुणारवरवक्रोधनिकरा।

विकारा धर्माणां हरतु विषयं देहि परमम्।

विवेकं सत्पुत्रं त्वमपि जगतामादिपुरुषं।

विभाकोटिग्रामस्खलननिचला लोचनचला ॥ ४६-७ ॥

त्वमेका त्रैलोक्यं व्यवसि सततं मे शुभभवा।

अनन्ता सा चातीन्द्रियगणकला नागवसना।

श्रियं दातुं नित्यं समुदयति रश्मिस्तव शिवे।
शिवाह्लादानन्दा जडितमनमन्दा कुरु मुदा ॥ ४६-८ ॥
महालोभं पापं हर हर हरे हीरकनिभे।
विषानन्दोद्धाता मम तनु विषं वेशवशिनि।
सुधानन्दं देहि क्षयमपि हरक्रोधमतुलं।
मदं कामं मोहं कुलजननि दिव्यं वितर तत् ॥ ४६-९ ॥
तपस्यासद्भावं त्वमपि च ददासीह यदि वा।
प्रदीप्ता सद्ध्याप्ता भवति तव दाने मम मनः।
प्रफुल्लतिश्रीदे जय मम न भक्तिं निजशुभां।
समीडे त्वामेकां भुवनजनरक्षां कुरु सदा ॥ ४६-१० ॥
विचार्य स्वे तन्त्रे रचयसि सुखं नित्यमिलितं।
महाखड्गप्रख्या त्रिभुवनकरा रुद्रदयिता।
सुराणां संरक्षां यदि कुरु मुदा पीठनिकरे।
मणिद्वीपे तेजोमयि हि मणिपूरेऽमलपदम् ॥ ४६-११ ॥
महाक्षेत्रे युद्धोत्सवभयहरा त्वं कुलकला।
किराती सर्वाणी मम कुलगतं पालय लये।
लयज्ञानानन्दं रचय हृदये योगजननि।
यतीनां रक्षायै कुलयुवति विद्ये उदयति ॥ ४६-१२ ॥
प्रतिष्ठा कीर्तिस्ते त्वमवतरसि त्रासि तिमिरा--।
न जाने त्वत् तत्त्वं तरुणि महिमानं सुखमयम्।

महापारावारां निधिभवजलेशं कुरु जयम्।
हिरण्याह्लादस्था त्वमपि करुणासागरमयी ॥ ४६-१३ ॥
विधातारं विष्णुं सुरवरणवन्दीन् परजनान्।
प्रपासि त्वं सिद्धा सुखभुवनभङ्गक्षयकरा।
किरन्ती सानन्दा किरणशतकोटिं त्रिभुवने।
त्वमेका कल्याणि गिरिशरमणिं पाहि सततम् ॥ ४६-१४ ॥
त्वदीयं सुखान्तं समीच्छामि सत्यं।
विसर्गेन्दुवर्णात्मकं कामनाख्यम्।
कृपादृष्टिपाता मनः पाहि शुद्धा।
त्वमेका परब्रह्मरूपेण सिद्धा ॥ ४६-१५ ॥
जगत्तारिणी त्वं जगव्यापिनी त्वं।
जगज्वालरूपा जगद्धर्मरूपा।
अनैकान्तिकत्वात्त्वमानन्दरूपा।
त्वमेका परब्रह्मरूपेण सिद्धा ॥ ४६-१६ ॥
विधानं जनानां कुरु त्वं त्वमीशा।
क्षपाक्षा मचित्ता पिरयानन्ददात्री।
त्वमाज्ञाम्बुजस्था त्वमार्या गुरूणां।
त्वमेका परब्रह्मरूपेण सिद्धा ॥ ४६-१७ ॥
प्रभामण्डलस्था स्थितित्यागसंस्था।
स्थलाम्भोजमाला त्वमालग्नकण्ठा।

शिवश्यामवर्णा महापिङ्गलार्णा।

त्वमेका परब्रह्मरूपेण सिद्धा ॥ ४६-१८ ॥

चतुर्थश्रुतिस्थाचलश्चन्द्रसंस्था।

महावेदभाषा त्वमेका जगत्याम्।

महाभक्तिभावाश्रितं मां प्रसिद्धे।

त्वमेका परब्रह्मरूपेण सिद्धा ॥ ४६-१९ ॥

जगद्धामचेष्टे जगद्बुद्धिनिष्ठे।

जगद्यौवनस्था जगद्भावसंस्था।

समावर्त्तमध्ये महाघूणीतं मां।

त्वमेका परब्रह्मरूपेण सिद्धा ॥ ४६-२० ॥

महा सृष्टिसंहारकालक्रमस्था।

महामांसभक्षा सदानन्दरूपा।

महाशाक्य मौनीन्द्रपूज्ये सुरेज्ये।

त्वमेका परब्रह्मरूपेण सिद्धा ॥ ४६-२१ ॥

चतुःषष्टितन्त्रार्ण वाह्यादकत्वा--।

न्महाभौतिकत्वान्महासिद्धिविद्या।

छलच्छिन्नदेहा छलानन्नसंज्ञा।

त्वमेका परब्रह्मरूपेण सिद्धा ॥ ४६-२२ ॥

शिवत्वं महत्त्वं समत्वामलत्वा--।

दनैकान्तिकत्वं ददासि त्वमाद्या।

सुधासागरस्था महामोहनस्था।
त्वमेका परब्रह्मरूपेण सिद्धा ॥ ४६-२३ ॥
महासिंहपृष्ठे पदाम्भोजलक्ष्मी--
र्मम श्रीशिरोमण्डलस्थं प्रपातु।
भवानन्दसन्तानकल्पेऽवदेहं।
त्वमेका परब्रह्मरूपेण सिद्धा ॥ ४६-२४ ॥
स्थिरा सा महाविद्युदाकारहारा।
महाचञ्चला चाचला ज्ञानजन्या।
सदा भावनत्वात्सदा ज्ञापनस्था।
त्वमेका परब्रह्मरूपेण सिद्धा ॥ ४६-२५ ॥
कुलानन्दमोहा महाकौलकन्या।
कुलक्षेत्ररक्षा कुलच्छत्रकारा।
महाचञ्चलत्वान्महावायुघूर्णा।
त्वमेका परब्रह्मरूपेण सिद्धा ॥ ४६-२६ ॥
चिरंजीविनी भामिनी भूमिवीजा।
भयाभावहन्त्री शरत्कोटिचन्द्रा।
विभूतिर्भयाहारकर्त्री प्रकृष्टा।
त्वमेका परब्रह्मरूपेण सिद्धा ॥ ४६-२७ ॥
महावीरभावाश्रया भावरूपा।
विशेषाविशेषे महाशैववीरा।

विसर्गापवर्गाश्रयार्णोज्ज्वलत्वात्।

त्वमेका परब्रह्मरूपेण सिद्धा ॥ ४६-२८ ॥

महापञ्चमत्वान्महामोदकत्वान्

महाकौलिकात्वादसञ्चारणत्वात्।

कुलप्रेमभावक्रियानिश्चलत्वात्।

त्वमेका परब्रह्मरूपेण सिद्धा ॥ ४६-२९ ॥

वसोः सिद्धिदात्री शिवानन्दकर्त्री।

महामैथुनानन्दसम्भेदनत्वात्।

सुखाश्वासतत्त्वात्तपः प्राणरक्षा।

त्वमेका परब्रह्मरूपेण सिद्धा ॥ ४६-३० ॥

गलत्प्रेमभावा कुलज्ञानतत्त्वात्।

पिरया श्रीकृपात्वं भवाधारमूत्तीः।

महैश्वर्यहेतोर्महाराजकन्या।

त्वमेका परब्रह्मरूपेण सिद्धा ॥ ४६-३१ ॥

महामोक्षविद्या महानिर्मलत्वात्।

प्रभापञ्चचूडस्य सिद्धिपिरया च।

महानादबिन्दुप्रयासाभिरामा।

त्वमेका परब्रह्मरूपेण सिद्धा ॥ ४६-३२ ॥

महाविद्रुमाकारवर्णाभिरामा।

कुलाह्लादसूत्रादिसंसाधनत्वात्।

महद्राज्यविद्याधना सङ्घटत्वात्।

त्वमेका परब्रह्मरूपेण सिद्धा ॥ ४६-३३ ॥

तवाङ्घ्रद्वयाम्भोज पूजासुखत्वा--

न्महाकालरूपा स्वयं सर्वविद्या।

विकारादि सम्बन्धविशेषणत्वात्।

त्वमेका परब्रह्मरूपेण सिद्धा ॥ ४६-३४ ॥

शिवत्वं शुभत्वं महाशैलकन्ये।

पिरयत्वं परत्वं महापावनत्वम्।

समाधेहि तत्त्वादनैकान्तिकत्वात्।

त्वमेका परब्रह्मरूपेण सिद्धा ॥ ४६-३५ ॥

महाचेतनादेवनादोन नत्वाद--।

संख्यामतीनां मनोयोगमुख्या।

विरोधापहन्त्री रिपुप्राणहन्त्री।

त्वमेका परब्रह्मरूपेण सिद्धा ॥ ४६-३६ ॥

चतुर्वींशतिक्रोधतत्त्वानुकूले।

वियत्त्वण्डचन्द्रोज्ज्वले कीलकस्थे।

सदा मां प्रपातु प्रचण्डार्कवर्णा।

त्वमेका परब्रह्मरूपेण सिद्धा ॥ ४६-३७ ॥

शुभं कामधेनुस्वरूपं स्वदेहं।

सदा दर्शने श्रद्धया चारुवर्णा।

हिमांशुप्रभाकोटिवर्णेऽत्वपूर्णे।
त्वमेका परब्रह्मरूपेण सिद्धा ॥ ४६-३८ ॥
महाकामबीजान्विता खण्डयन्ती।
महादोषजालं शनैरावहन्ती।
शिवाभद्रकाली स्थिरानन्दमाला।
त्वमेका परब्रह्मरूपेण सिद्धा ॥ ४६-३९ ॥
महाकालकूटाशिनं तीक्ष्णनेत्रं।
सदा पाहि शम्भुं भयार्द्रातिवेलम्।
भवापालनत्वादसंख्यानिवासा।
त्वमेका परब्रह्मरूपेण सिद्धा ॥ ४६-४० ॥
हरन्ती विषाढ्यं वहन्ती कलाद्यं।
रटन्ती नटन्ती विशाला भ्रमन्ती।
श्रियः पालनी पालिका बालिकात्वात्।
त्वमेका परब्रह्मरूपेण सिद्धा ॥ ४६-४१ ॥
भवानन्दहेतोः सदा श्रद्धया वा।
पदाम्भोजमध्ये मनोयोगकाले।
परासंख्यते कामसंक्षालनत्वात्।
त्वमेका परब्रह्मरूपेण सिद्धा ॥ ४६-४२ ॥
क्षितिक्षोभनाशाय सिद्धादिविद्या।
कुलाढ्याखिलाढ्यानना सूक्ष्ममध्या।

प्रयत्नं करोषि क्षयानन्ददाना।
त्वमेका परब्रह्मरूपेण सिद्धा ॥ ४६-४३ ॥
महाधैर्यमाहृत्यजं जप्यते यैस् --।
तवाद्याभिधानानि कालिप्रभाते।
तदैवापि काले ददासीह सिद्धिं।
त्वमेका परब्रह्मरूपेण सिद्धा ॥ ४६-४४ ॥
चिरं स्थापयन्ती चिरं भासयन्ती।
त्वमाख्या गुरूणां कुलानन्दविद्ये।
स्वधाकारतुष्टा कलावह्निजाया।
त्वमेका परब्रह्मरूपेण सिद्धा ॥ ४६-४५ ॥
सुरानन्दकाले फलोद्भूतचिन्हा।
चितामध्यदेशे महासिद्धिदात्रि।
त्रिभिन्ना विभिन्ना महारुद्रविद्ये।
त्वमेका परब्रह्मरूपेण सिद्धा ॥ ४६-४६ ॥
महापूवी कात्यायनि क्रोधमूले।
विवेकादिकं धर्ममादौ ददासि।
त्रयाणां सुराणां मुदारक्षणाय।
त्वमेका परब्रह्मरूपेण सिद्धा ॥ ४६-४७ ॥
विशुद्धस्फुटत्त्वान्महाकौतुकत्वा--।
तनुध्यानमोहादनन्ते कृतत्वात्।

कुलारक्षणात्मा महालक्षणात्मा।

त्वमेका परब्रह्मरूपेण सिद्धा ॥ ४६-४८ ॥

दहन्ती रिपूणां कुलञ्चात्मदेशं।

क्षणादेव सूक्ष्मासुसूक्ष्मा सती सा।

ममानन्ददेशं सदा पालय श्री।

त्वमेका परब्रह्मरूपेण सिद्धा ॥ ४६-४९ ॥

चतुर्थाश्रमस्थाश्रमं पाहि रुद्रे।

महोग्रप्रतापे महारौद्री भद्रे।

महापातकादिक्षयत्वामृतत्त्वा--

त्वमेका परब्रह्मरूपेण सिद्धा ॥ ४६-५० ॥

महावायुरम्ये महाज्ञानगम्ये।

महामन्त्रजाप्यादिसिद्धिप्रसिद्धे।

लयं देहि बाह्यानि लाघातनत्वा--

त्वमेका परब्रह्मरूपेण सिद्धा ॥ ४६-५१ ॥

न जानामि किं वामरो वापि विष्णु--।

महाकौलिको वा न जानाति पूजाम्।

कुलाद्यासनन्ते सुरेन्द्रादिपाठे।

त्वमेका परब्रह्मरूपेण सिद्धा ॥ ४६-५२ ॥

मदीयं प्रलोभ्यं महाभद्रकालि।

प्रकाशेन कर्तुं समर्था भव त्वम्।

पदाब्जे च हन्तुं महापापसर्गे।

त्वमेका परब्रह्मरूपेण सिद्धा ॥ ४६-५३ ॥

वहन्ती कपालं स्वलन्तीमपार्थं।

महाहेममाला महाकाशयन्ती।

शिवो मङ्गलं मे तु वैश्वानरीशे।

त्वमेका परब्रह्मरूपेण सिद्धा ॥ ४६-५४ ॥

प्रचण्डा प्रसन्ना भवक्षोभहेतोः--।

वीवादादिघाताय शान्तिः प्रतुष्टिः।

कियत्कालसंस्था प्रसन्नान्तरात्मा।

त्वमेका परब्रह्मरूपेण सिद्धा ॥ ४६-५५ ॥

महावायुपाना क्रियामोक्षकाले।

कुलज्ञानदाना दिवारूपिणी त्वम्।

प्रभुत्वं विधेहि क्षमे कामकर्त्री।

त्वमेका परब्रह्मरूपेण सिद्धा ॥ ४६-५६ ॥

यदि श्रीवराद्ये ममाख्या ससिद्धिं।

विदेहीति चित्ते समाधाय भक्तः।

समाप्नोति शीघ्रं सदा प्रार्थ्यते यैः।

सदा पठ्यते वा मुदा वारमेकम् ॥ ४६-५७ ॥

महाकालशम्भो महाज्ञानसिद्धः।

सदा कालवश्ये पठेदेकचित्तः।

महाभक्तिभावं लभेद् वेद मुक्तिं।
महादेवभक्तिं त्रिकालेन योगम् ॥ ४६-५८ ॥
मणेः पीठमध्ये महारुद्रकान्तां।
महालाकिनीं कुण्डलीं भावयन्ती।
महापुण्यलाभं स्तवं ब्रह्मसारं।
महाकान्तलाभाय पुण्याय सिद्ध्यै ॥ ४६-५९ ॥
महाकालि रुद्राणि भद्राणि कृष्णे।
भवानन्दमूर्त्तीप्रकाशाय कुर्यात्।
किलानन्दमाकृत्य सम्पूज्यते यै--
महादेवि चण्डे तव ध्याननिष्ठा ॥ ४६-६० ॥
महामोक्षभावं समाप्नोति शीघ्रं
महाशुद्धता कामहा कालरूपी ॥ ४६-६१ ॥

इति श्रीरुद्रयामले उत्तरतन्त्रे महातन्त्रोद्दीपने सिद्धिमन्त्रप्रकरणे षड्भक्तप्रकाशे
मणिपूरभेदनक्रमे भैरवीभैरवसंवादे रुद्रशक्तिलाकिनीस्तोत्रं नाम। षड्त्वारिंशः पटलः
॥ ४६ ॥

अथ सप्तचत्वारिंशः पटलः

श्रीनन्दभैरवी उवाच

शृणु कैलासनाथाञ्ज चक्रमण्डलसंस्थितिम्।

षड्भेदमाहात्म्यं सावधानावधारय ॥ ४७-१ ॥

अप्रकाश्यमिदं मन्त्रं मणिपूरविभेदनम्।

अष्टैश्वर्यसाधनाय जीवन्मुक्तिप्रदाय च ॥ ४७-२ ॥

कथयामि महाकाल यज्ज्ञात्वा योगिनोऽमराः।

क्रियासाधनमात्रेण केन योगेन एव हि ॥ ४७-३ ॥

साधनादेव सर्वज्ञः सर्वार्थज्ञानवान् भवेत्।

रुद्राणीसहितं रुद्रं ध्यात्वा सम्पूज्य सञ्जपेत् ॥ ४७-४ ॥

अथ वक्ष्ये महामन्त्रं पूजाप्रकरणं तथा।

मणिपूरे स्थितो मन्त्री रुद्राणीयजनं चरेत् ॥ ४७-५ ॥

सम्प्रति मन्त्रस्योद्धारं करोमि कालकूटप।

प्रणवं पूर्वमुच्चार्य नमः शब्दं ततो वदेत् ॥ ४७-६ ॥

ते शब्दान्ते समुद्धृत्य रुद्रशब्दं ततः परम्।

रूपिण्यै पदमुच्चार्य रुद्राणी मन्त्रमीरितम् ॥ ४७-७ ॥

ततो महारुद्रमन्त्रं वक्ष्यामि तत्त्वतः शृणु।

प्रणवान्ते नमस्शब्दं ते महाशब्दमुच्चरेत् ॥ ४७-८ ॥

रुद्राय पदमुद्धृत्य महारुद्रमनुः स्मृतः।

ततोऽन्यत्कालरूपेश रुद्राणीमन्त्रमाशृणु ॥ ४७-९ ॥

डादिफान्तैः सर्ववर्णैराद्यन्ते पुटितं मनोः।
सर्वशेषे वह्निजाया महामन्त्रोत्तमोत्तमः ॥ ४७-१० ॥
अस्य जापनमात्रेण षट्पद्म साधने जयी।
एवं प्रकारं रुद्रस्य चाथवान्यप्रकारकम् ॥ ४७-११ ॥
रुद्राणां विविधं मन्त्रं कोटितन्त्रे विनिर्णयम्।
मणिपूरे सदा ध्यायेद् योगसाधनहेतुना ॥ ४७-१२ ॥
सर्वत्र मानसं कार्यं ध्यानपूजाविधानकम्।
प्रमोदारख्यातिमनुभिर्मृत्युञ्जयादिभिस्तथा ॥ ४७-१३ ॥
चैतन्यं कारयेत् शीघ्रं मणिपूरस्थदेवयोः।
अथ वक्ष्ये महेशस्य रुद्रस्य परमात्मनः ॥ ४७-१४ ॥
प्रासादारख्यं महामन्त्रं त्रैलोक्यफलसिद्धिदम्।
सान्तमोङ्कारसंयुक्तं नादबिन्दुविभूषितम् ॥ ४७-१५ ॥
प्रासादारख्ये मनुः प्रोक्तो भजतां कामदोमणिः।
प्रणवं पूर्वमुच्चार्य स्वाहान्तं जपते यदि ॥ ४७-१६ ॥
स्तम्भनादीनि कर्माणि स करोति न संशयः।
अथवा मृत्युजेतारं महामन्त्रं महामनुम् ॥ ४७-१७ ॥
जपेन्मानसजापेन यज्जाप्यं प्राणरक्षकम्।
तारं स्थिरा सकर्णेन्दुर्भृगुः सर्गसमन्वितः ॥ ४७-१८ ॥
त्र्यक्षरात्मा निगदितो मन्त्रो मृत्युञ्जयात्मकः।
अथवान्यप्रकारेण जपेन्मृत्युञ्जयात्मकम् ॥ ४७-१९ ॥

मृत्युञ्जयं समुद्धृत्य पालय द्वितयं ततः।

मृत्युञ्जयं समुद्धृत्य पुनरेव विलोमतः ॥ ४७-२० ॥

द्वादशाक्षरमन्त्रोऽयं मृत्युञ्जयाभिधोऽपरः।

ध्यानं (पूजां) तथा न्यासं शृणु वक्ष्यामि शङ्कर ॥ ४७-२१ ॥

रुद्रमन्त्रेण पुटितं योजयेन्मृत्युहारणम्।

तथा हि रुद्रकान्ताया मन्त्रेण पुटितं शिवम् ॥ ४७-२२ ॥

जपित्वा पूजयित्वा च नरो गोप्ता भवेद्वशी।

प्रातःकृत्यादिकं कृत्वा हविष्याशी जितेन्द्रियः ॥ ४७-२३ ॥

अतिसावधानपरो विधिसेवापरायणः।

स्नानसन्ध्यादिकं कृत्वा आसनादिकमाश्रयेत् ॥ ४७-२४ ॥

समाप्य आसनं सर्वं पीतवस्त्रे पिधाय च।

अथवा शुक्लवस्त्रे द्वे परिधाय मनोहरे ॥ ४७-२५ ॥

कोमलाद्यासने गत्वा प्रक्षाल्यपादयुग्मकम्।

द्विराचम्य विधानेन पूजायां स्वस्तिकासने ॥ ४७-२६ ॥

वीरासने तथा पद्मासनयोन्यासने तथा।

उपविश्य निर्मलात्मा पूजामार्गपरो भवेत् ॥ ४७-२७ ॥

सर्वाणि द्रव्यभोज्यानि मनसा कल्पितानि च।

तदलाभे सलाभे वा मनःकल्पितशोधनम् ॥ ४७-२८ ॥

करणीयं सर्वदैव निजबाह्येऽपि चालयेत्।

यथा लभ्यानि द्रव्याणि संशोध्य तत्र योजयेत् ॥ ४७-२९ ॥

ततः कुर्याद् विशेषेण प्राणायामं मनोरमम्।

चतुःषष्टिमात्रया वा तथा षोडशमात्रया ॥ ४७-३० ॥

तद्वादशमात्रया वा संख्यया वायुमाश्रयेत्।

प्राणायामं समाप्याथ रुद्रन्यासं समाचरेत् ॥ ४७-३१ ॥

श्रीकण्ठादिमहावीरन्यासं कुर्यात् प्रयत्नतः।

रुद्रन्यासं प्रवक्ष्यामि मनुयोगादिसिद्धये ॥ ४७-३२ ॥

एतन्न्यासाभिकरणे नरो रुद्रसमो भवेत्।

सदा कुर्यान्महान्यासं सर्वसिद्धिप्रकाशनात् ॥ ४७-३३ ॥

शक्तिहीनं शक्तियुक्तं महान्यासं प्रकीर्तयाम्।

शक्तियुक्तं समाकृत्य महाशक्तो भवेद् बली ॥ ४७-३४ ॥

शक्तिहीनं तथा कार्यं सर्वविघ्नविनाशनात्।

मातृकापद्मचक्रे तु मातृकावर्गसंयुतम् ॥ ४७-३५ ॥

मातृकापुटितं मन्त्रं किं वा मन्त्रेण संपुटम्।

कृत्वा मन्त्री न्यासजालं सावधानेन कारयेत् ॥ ४७-३६ ॥

विक्रमी सिंहतुल्यः स्यात्तं दृष्ट्वा यान्ति शत्रवः।

मौनी भूत्वा समाकृत्य कुलचक्रस्य भेदनम् ॥ ४७-३७ ॥

मणिपूरे स्थिरो भूत्वा महातेजोमयो भवेत्।

तेषां नाम प्रवक्ष्यामि पञ्चाशदेकसंख्यया ॥ ४७-३८ ॥

पञ्चाशदेकशक्तीनां तथा नाम शृणु प्रभो।

सर्वेषामभिधानान्ते ईशाय नम उच्चरेत् ॥ ४७-३९ ॥

एकैकं मातृकावर्णं नाम्न आद्ये नियोजयेत्।
शक्तियुक्तं सदा नाम ईशान्तं सन्त्यजेत् तथा ॥ ४७-४० ॥
भेदने शक्तियुक्तस्तु न्यासं कुर्यान्महायतिः।
कुशासने सिद्धिहेतोश्चैलाजिनकुशोत्तरम् ॥ ४७-४१ ॥
बद्धैकमासनं योगी न्यासजालं समाचरेत्।
अथवा द्वीपिचर्मादि कोमलाद्यासनेऽपि वा ॥ ४७-४२ ॥
योगाभ्यासी न्यासजालं कृत्वा सावभयो भवेत्।
भद्रकाली गृहे स्थित्वा ये कुर्वन्ति निरन्तरम् ॥ ४७-४३ ॥
महान्यासं महादेव तत्क्षणादमरो भवेत्।
आयुरारोग्यसम्पत्तिं सम्प्राप्नोति महाश्रियम् ॥ ४७-४४ ॥
समायाति मम स्थाने न्यासयोगप्रसादतः।
न्यासधारणयोगेन मणिपूरे हृदो भवेत् ॥ ४७-४५ ॥
आदौ तन्नाम वक्तव्यं पश्चात्शक्त्याभिन्ननकम्।
श्रीकण्ठश्चाप्यनन्तश्च सूक्ष्मा त्रिमूर्तीरेव च ॥ ४७-४६ ॥
अमरेश्वरश्चार्घीशो भावभूतिस्ततः परम्।
अतिथीशस्थाण्वीशो हरो झिण्टीश एव च ॥ ४७-४७ ॥
भौतिकः सद्योजातश्चाप्यनुग्रहेश्वरस्तथा।
अक्रूरोऽपि महासेनो निर्जरादिश्च षोडश ॥ ४७-४८ ॥
एते देवा महारुद्र षोडशस्वरविग्रहाः।
क्रोधीशश्चापि चण्डेशः पञ्चान्तकः शिवोत्तमः ॥ ४७-४९ ॥

एकरुद्रस्तथा कूर्म एकनेत्रेश्वरस्ततः।

चतुराननोऽजेशश्च सर्वः सोमेश एव च॥ ४७-५०॥

लाङ्गलीशो दारुकेशोऽर्द्धनारीश्वर एव च।

(उमाकान्तेश आषाढिः डिण्डीशोऽत्रीश एव च

मीनेशश्चापि मेषेशो लोहितेशः शिखीश्वरः।

छगलण्डे द्विरण्डेशो महाकालेश्वरस्ततः।)

वाणीशश्च भुजङ्गेशः पिनाकीशस्ततः परम्॥ ४७-५१॥

खड्गीशश्चरकेशश्च श्येनो भृग्वीश एव च

नकुलीशः शिवेशश्च संवर्त्तकेश एव च॥ ४७-५२॥

एते रुद्राः समाख्याताः सर्वकाले कुलेश्वराः।

यस्य नाम्नश्चान्तभाते ईशशब्दो न विद्यते॥ ४७-५३॥

केशान्तं नाम संस्कृत्य न्यासं मौलीशमाचरेत्।

कामं मोहादिनाशार्थं यः करोति निरन्तरम्॥ ४७-५४॥

मातृकावर्णघटितं मातृकास्थलके न्यसेत्।

शक्तियुक्तं यदा न्यासं तत्कालेऽपीशयोजनम्।

अथवा रुद्रशक्त्या च तथा रुद्रेण सम्पुटम्॥ ४७-५५॥

निजमन्त्रेण वा नाथ पुटितं मातृकास्थले।

शक्त्या च ग्रथनं कृत्वा संसारं सन्तरेत् क्षणात्॥ ४७-५६॥

तत्प्रकारं शृणु प्राणनाथ शङ्कर वल्लभ।

पूर्वोदरी च गिरिजा शाल्मली तदनन्तरम्॥ ४७-५७॥

लोलाक्षी वर्चुलाक्षी च दीर्घघोणा ततः परम्।
सुदीर्घमुखिगोमुख्यौ दीर्घजिह्वा ततः परम् ॥ ४७-५८ ॥
कुण्डोदरी चोर्ध्वमुखी तथा विकृतमुख्यपि
ज्वालामुखी वह्निमुखी लोलजिह्वा ततः परम् ॥ ४७-५९ ॥
विद्यामुखी तथा नाथ एताश्च स्वरशक्तयः।
काद्यार्णशक्तिविद्याश्च वक्ष्यामि पार्वतीश्वर ॥ ४७-६० ॥
महाकालीसरस्वत्योर्महालक्ष्म्यास्ततः परम्।
द्राविणी नागरी भूयः खेचरी चापि मञ्जरी ॥ ४७-६१ ॥
रूपिणी बिम्बिनी पश्चात् काकोदरी च पूतना।
भद्रकाली योगिनी च शङ्खिनी गर्जिनी तथा ॥ ४७-६२ ॥
कालरात्रिः कुञ्जिका च कपदनी ततः परम्।
वज्रा जया ततो नाथ सुमुखेश्वर्यपि प्रभो ॥ ४७-६३ ॥
रेवती माधवी चैव वारुणी वायवी तथा।
वक्षोविदारिणी चैव सहजालक्ष्म्यथ प्रभो ॥ ४७-६४ ॥
व्यापिनी चैव माया च रुद्राङ्गपीठदेवताः।
सर्वाभरणसंयुक्ता सिन्दूरारुणविग्रहाः ॥ ४७-६५ ॥
धृतशूलकपालादि बाणशक्तिप्रखेटकाः।
वराभयकरा नित्याः सर्पवाहनवाहनाः ॥ ४७-६६ ॥
श्रीकण्ठाद्या महारुद्रा धृतशूलकपालकाः।
खड्गखेटकशक्तीषु गदामूसलधारकाः ॥ ४७-६७ ॥

नानास्त्रधारका नित्या बन्धूककोटिसुन्दराः।

रक्तचन्दनदिग्धाङ्गाः पञ्चचूडधराः पराः ॥ ४७-६८ ॥

रक्तोत्पलमहामालालङ्कारकरपङ्कजाः।

पीठन्यासं ततः कुर्यात् मम तन्त्रानुसारतः ॥ ४७-६९ ॥

सर्वत्रमूलपुटितमथवा वर्णसम्पुटम्।

कृत्वा पीठन्यासकार्यं विधानेन वदामि तत् ॥ ४७-७० ॥

ओं अनन्ताय नमश्च नमो हृदि ततः परम्।

ओं पद्माय नमः शब्दं हृदये च ततः परम् ॥ ४७-७१ ॥

ओं सूर्यमण्डलाय द्वादशान्ते कलात्मने।

ओं नमः पदं समुच्चार्य चान्ते च हृदये प्रभो ॥ ४७-७२ ॥

ओं उं सोममण्डलाय षोडशकलात्मने नमः।

सर्वत्र हृदये कार्यं पीठन्यासं मनोलयम् ॥ ४७-७३ ॥

ओं मं वह्निमण्डलाय दशकलात्मने नमः।

ओं सं सत्त्वाय नमश्च ओं रं रजसे नमः ॥ ४७-७४ ॥

ओं तं तमसे नमश्च पूर्वादिकेशरेषु च।

ओं तं आत्मने नमश्च ओं सर्वव्यापिने नमः ॥ ४७-७५ ॥

ओं अं अन्तरात्मने च ओं मनोन्मन्यै नमश्च।

तदुपरि ततो वदेत् नमोऽन्ते शून्यवासिने ॥ ४७-७६ ॥

ओं पं परमात्मने च नमोऽन्ते कालरूपिणे।

ओं ह्रीं ज्ञानात्मने चान्ते नमोऽन्ते वर्णवासिने ॥ ४७-७७ ॥

पीठशक्तेस्ततो न्यासं कुर्यात् साधकयोगिराट्।

हृत्पद्मस्यापि पूर्वादि केशरेषु च संन्यसेत् ॥ ४७-७८ ॥

ओं वामायै नमश्चान्ते ओं ज्येष्ठायै नमो वदेत्।

ओं सर्वभूतदमन्यै नमः शब्दं समुच्चेत् ॥ ४७-७९ ॥

(ओं रौद्रायै नमश्चान्ते ओं काल्यै च नमो वदेत्।

ओं कलविकारिण्यै नमः शब्दं ततो वदेत्।

ओं बलप्रमथन्यै नमो व भोऽन्ते च पुनर्वदेत्।)

एता विन्यस्य देवेश मध्ये विन्यासमाचरेत्।

हृत्पद्मस्य कणीकायां कृत्वा भावनमाचरेत् ॥ ४७-८० ॥

ओं मनोन्मन्यै नमश्च तदुपरि ततो वदेत्।

ओं नमो भगवतेऽन्ते च सकलपदमुच्चेत्।

गुणाय शक्तियुक्ताय अनन्ताय पदं ततः ॥ ४७-८१ ॥

(योगपीठात्मने चान्ते नमः शब्दं समुच्चेत्।

ततः कुर्यान्महादेव ऋष्यादिन्यासमेव च।

रुद्रशक्त्या ऋषेवीष्णुस्तथा मृत्युञ्जयस्य च।)

कहोड मुनिपुत्रश्च ऋषिरस्य प्रकीर्तितः।

महेश्वरमुखाज्ज्ञात्वा यः साक्षात्तपसा मनुम् ॥ ४७-८२ ॥

संसाधयति शुद्धात्मा स तस्य ऋषिरीरितः।

गुरुत्वान्मस्तके चास्य न्यासस्तु परिकीर्तितः ॥ ४७-८३ ॥

सर्वेषां मन्त्रतत्त्वानां छादनाद् छन्द उच्यते।

अक्षरात्वात्पदत्वाच्च मुखे च्छन्दः समीरितम् ॥ ४७-८४ ॥

सर्वेषामेव जन्तूनां प्रेषणात्प्रेरणात्तथा ।

हृदयाम्भोजमध्यस्था देवता तत्र तां न्यसेत् ॥ ४७-८५ ॥

ऋषिच्छन्दोऽपरिज्ञानान्न मन्त्रः फलभाग्भवेत् ।

दौर्बल्यं याति मन्त्राणां विनियोगमजानताम् ॥ ४७-८६ ॥

न्यसेन्मूढी ऋषिन्यासं छन्दोन्यासं मुखाम्बुजे ।

देवतान्यासमाकुर्यात् हृदयाम्भोरुहे सुधीः ॥ ४७-८७ ॥

मूके गुह्ये बीजन्यासं शक्तिन्यासं तु पादयोः ।

सर्वाङ्गे कीलकन्यासमाचरेत् यत्नतः सुधीः ॥ ४७-८८ ॥

शिवशक्त्यात्मकन्यासं शिरस्येव समाचरेत् ।

शिरसि प्राणरक्षायै महाविष्णुऋषये नमः ॥ ४७-८९ ॥

मुखे पङ्कच्छन्दसे वै नमःशब्दं समुच्चरेत् ।

हृदि महारुद्राय शक्तियुक्ताय संवदेत् ॥ ४७-९० ॥

देवतायै नमः शब्दं करन्यासं ततश्चरेत् ।

ततोऽङ्गन्यासमाकृत्य ध्यानं कुर्यात् प्रयत्नतः ॥ ४७-९१ ॥

वह्निना दीर्घबीजेन मन्त्रस्याङ्गक्रियां चरेत् ।

रुद्रध्यानं प्रवक्ष्यामि ध्यानाद् भवति भूपतिः ॥ ४७-९२ ॥

रौद्रं रौद्रात्मकं तं प्रकृतिपुरुषं गंभीरगीताभिधानं ।

शूलं खड्गं दधानं वरमभयकरं पद्ममेकं प्रचण्डम् ।

सञ्चारं रश्मिजालं शशिशतकिरणं कामधेनुस्वरूपं ।

ध्यायेद्रौद्रीं स्वशक्तिं प्रलयमयतनुं सूर्यकोटिप्रकाशम् ॥ ४७-९३ ॥

एवं ध्यात्वा सुमनसैश्च सम्पूज्यार्घ्यं विधिञ्चरेत्।

कृत्वार्घ्यं रुद्रमन्त्रेण पीठपूजां समाचरेत् ॥ ४७-९४ ॥

वामा ज्येष्ठा तथा रौद्री काली कलपदादिका।

विकरण्याक्षरा प्रोक्ता बलादिविकरण्यथ ॥ ४७-९५ ॥

बलप्रमथनी पश्चात् सर्वभूतदमन्यथ।

मनोन्मनीति सम्प्रोक्ताः शिवस्य पीठशक्तयः ॥ ४७-९६ ॥

पूजयेद् गन्धपुष्पाद्यैः पीठशक्तिः क्रमेण तु।

प्रणवादि नमोऽन्तेन पूजा कार्या विधानतः ॥ ४७-९७ ॥

पुनर्ध्यात्वा च पाद्यार्घ्यैरावाह्य परिपूजयेत्।

पाद्यमर्घ्यमाचमनीयं स्नानीयं पुनराचमनम् ॥ ४७-९८ ॥

गन्धपुष्पबिल्वदलैः पूर्वावरणमर्चयेत्।

वं हृदयाय नम इत्यादिषडङ्गपूजनम् ॥ ४७-९९ ॥

मध्ये चतुर्दिक्षु चैवं शेषे वारद्वयं वदेत्।

इन्द्रादीन् लोकपालांश्च पूजयित्वा ततोऽर्चयेत् ॥ ४७-१०० ॥

वज्रादींश्च महाकाल धूपदीपैनीवेदयेत्।

नैवेद्यं बहु कृत्वा (च) पानार्थं जलदानकम् १०१ ॥

शरीरशोधनं कृत्वा प्राणायामं ततश्चरेत्।

जपेत् शतत्रयं मन्त्री विशुद्धः शुद्धचेतसा ॥ ४७-१०२ ॥

अष्टोत्तरं योजयित्वा गजान्तकसहस्रकम्।

अथवाष्टोत्तरशतं जप्त्वा समर्पणं चरेत् ॥ ४७-१०३ ॥

प्राणायामत्रयं कुर्यान्निजमन्त्र प्रसिद्धये।

ततः प्रणाममाकुर्यात् शक्तिचैतन्यहेतुना ॥ ४७-१०४ ॥

नमो रुद्राय देवाय कोटिसूर्येन्दुमूर्तये।

सर्वाय ज्ञानदानाय नमस्ते शूलधारिणे ॥ ४७-१०५ ॥

नमस्ते कालरुद्राय कालाय वेदरूपिणे।

वेदमार्गप्रदर्शाय शत्रुसंक्षयकारिणे ॥ ४७-१०६ ॥

रौद्राय शक्तियुक्ताय शङ्कराय नमो नमः।

चतुर्भुजाय वेदाय महाकाशस्वरूपिणे ॥ ४७-१०७ ॥

वरपद्मशूलखड्गधारिणे ब्रह्मणे नमः

रुद्रशक्त्यर्चनं कृत्वा महारुद्रेण संयुतम् ॥ ४७-१०८ ॥

मणिपूरे दृढो याति सत्यं सत्यं कुलेश्वर।

शक्त्यर्चनविधिं वक्ष्ये मूलमन्त्रेण पूजनम् ॥ ४७-१०९ ॥

सर्वत्र कारयेन्मन्त्री अष्टैश्वर्यजयाय च।

आदौ ऋषिन्यासकार्यं वक्ष्यामि शृणु तत्त्वतः ॥ ४७-११० ॥

शिरसीह रुद्रशक्तिर्महाविष्णुपदं ततः।

ऋषये नम उच्चार्य मुखे हस्तं नियोजयेत् ॥ ४७-१११ ॥

पङ्कछन्दसे नमश्च हृदि हस्तं नियोजयेत्।

महारुद्राणीति पदं लाकिनीपदमेव च ॥ ४७-११२ ॥

त्रिशक्त्यन्ते महाविद्या देवतायै नमस्ततः।

गुह्ये ओं पदमुच्चार्य निजबीजाय ते नमः ॥ ४७-११३ ॥
सर्वाङ्गे सकलायैव वज्राय कीलकाय च।
नमः पदं समुच्चार्य ऋष्यादिन्यासमेव च ॥ ४७-११४ ॥
रुद्रवत्सकलं कार्यं कराङ्गन्यासकर्मणि।
आदावृष्यादिकन्यासः करशुद्धिस्ततः परम् ॥ ४७-११५ ॥
अङ्गुलिव्यापकन्यासो हृदादिन्यास एव च।
रुद्रशक्तिमहाषोढान्यासश्च तदनन्तरम् ॥ ४७-११६ ॥
मन्त्रन्यासं ततः कृत्वा व्यापकन्यासमाचरेत्।
तालत्रयश्च दिग्बन्धः प्राणायामस्ततः परम् ॥ ४७-११७ ॥
ध्यानं कुर्याद्विशेषेण रुद्रशक्त्या महाप्रभो ॥ ४७-११८ ॥
रुद्राणीं रुद्रकान्तां नवरसजडितां कुङ्कुमाशक्तगात्रां।
लोकेशीं षड्भुजान्तां त्रिभुवनयजितां कोटिसौदामिनीभाम्।
पद्मस्थां पद्महस्तां वरभयकरां खड्गशक्तिं दधानां।
ध्यायेद् रौद्रीं त्रिनेत्रां शवदमनशशिश्रेणिभूषामलाङ्गीम् ॥ ४७-११९ ॥
रुद्रवत् पूजनं कार्यं रुद्रशक्त्याश्च शङ्कर।
दशोपचारैः पूजा वा तथा पञ्चोपचारकैः ॥ ४७-१२० ॥
अष्टादशोपचारैर्वा षोडशाद्युपचारकैः।
अलाभे तु प्रकर्तव्यं मानसेन निवेदयेत् ॥ ४७-१२१ ॥
सर्वत्र मानसं कार्यं कोटि कोटिगुणं भवेत्।
पूजां समाप्य विधिना जलं दत्वा जपादिके ॥ ४७-१२२ ॥

प्राणायामत्रयं कृत्वा जप्त्वाष्टोत्तरकं शतम्।
सहस्रं वा मुहुर्जप्त्वा अष्टोत्तरसमन्वितम् ॥ ४७-१२३ ॥
जपं समर्पयेद्विद्वान् गुह्यातिगुह्यमन्त्रकैः।
प्राणायामत्रयं पश्चात् कुर्यात् साधकसत्तमः ॥ ४७-१२४ ॥
वन्दनं भक्तियुक्तेन कुर्याद् योगादिसिद्धये।
महारौद्र नमस्तेऽस्तु लाकिन्यै ते नमो नमः ॥ ४७-१२५ ॥
शान्त्यै तुष्ट्यै नमो नित्यं दुर्गायै ते नमो नमः।
रुद्रशक्त्यै नमो नित्यं मणिपूरनिवासिनी ॥ ४७-१२६ ॥
अष्टसिद्धिं योगसिद्धिं देहि तुभ्यं नमो नमः।
सर्वग्रन्थिछेदिकायै परब्रह्मस्वरूपिणी ॥ ४७-१२७ ॥
मां रक्ष पालय त्वं हि मणिपूरे नमो नमः।
प्रणम्य विधिनानेन पूजासमापनञ्चरेत् ॥ ४७-१२८ ॥
पुनस्तत्र पूजयेद् वै प्रासादारव्यं महाप्रभुम्।
तथा मृत्युञ्जयं देवं मणिपूरे प्रपूजयेत् ॥ ४७-१२९ ॥
प्राणायामादिकं कृत्वा श्रीकण्ठन्यासमाचरेत्।
पूर्णोदर्यादिसहितं कृत्वा पीठं न्यसेत्सुधीः ॥ ४७-१३० ॥
पीठमनुं प्रविन्यस्य ऋष्यादिन्यासमाचरेत्।
ऋषिरस्य वासुदेवः पङ्क्तिश्छन्द उदाहृतम् ॥ ४७-१३१ ॥
सदाशिवो देवता च अङ्गुलिन्यासमाचरेत्।
हामङ्गुष्ठाभ्यां नमः पश्चात् ह्रीं तर्जनीभ्यां ततः परम्।

खां नमः पदमन्ते च षड्विर्घभाजयान्वितम् ॥ ४७-१३२ ॥

एवं करन्यासमाकार्यं विधानेन समाचरेत्।

शूद्रस्तु एतत्पर्यन्तं कार्यं होमादिकं च यत् ॥ ४७-१३३ ॥

न कुर्यात् पार्वतीनाथ तथा स्त्रीलोक इत्यपि।

यदि ज्ञानी भवेद् देव स देवो न तु मानुषः ॥ ४७-१३४ ॥

चाण्डालादीनि वा जातौ स्थितो ब्राह्मणोत्तमः।

ज्ञानवान् वादसंवादे वजीतो न्यासमाचरेत् ॥ ४७-१३५ ॥

न्यासस्तन्मयता बुद्धिः सोऽहंभावेन पूजयेत्।

स एव ज्ञानी परमो वेदशास्त्रविशारदः ॥ ४७-१३६ ॥

न्यासपूजादिकं तस्य सर्वदा नात्र संशयः।

यावद्देहे ह्यहंबुद्धिस्तावन्मरणधारकः ॥ ४७-१३७ ॥

तद्वजीतो मृत्युजेता न्यासपूजादिकं कृतः।

षड्विर्घभाजा बीजेन हकारेण सविन्दुना ॥ ४७-१३८ ॥

करयोरंगुलिद्वन्द्वं विन्यसेत् संक्रमेण तु।

ईशानाद्याः पञ्चमूर्त्तीर्विन्यसेत् साधकोत्तमः ॥ ४७-१३९ ॥

ततः कुर्यान्महादेव ऊर्ध्वः प्राग्दक्षिणोत्तरे।

मुखेषु विन्यसेन्मन्त्री चाङ्गुलिभिः परस्परम् ॥ ४७-१४० ॥

तत्तद्वीजैः प्रयत्नेन तत्तन्मूर्त्तीः प्रविन्यसेत्।

अङ्गुष्ठयोः शेषभागे हौ ईशानाय ओं नमः ॥ ४७-१४१ ॥

षड्विर्घभाजाबीजेन हकारेण सविन्दुना।

तत्पुरुषमघोरञ्च वामदेवं ततः परम् ॥ ४७-१४२ ॥

सद्योजातं क्रमेणैव अङ्गुली द्वे ततः परम् ।

विन्यसेत्साधकश्रेष्ठो नमोऽन्तं परमेश्वर ॥ ४७-१४३ ॥

शिरोवदनहृद्गुह्यपादेषु विन्यसेत्सुधीः ।

तत्तदङ्गुलिभिश्चैव तत्क्रमेण प्रविन्यसेत् ॥ ४७-१४४ ॥

पञ्चमूर्तीर्न्यसेन्नाथ तत्प्रकारं शृणुष्व तत् ।

ईशानादिस्वबीजं तु प्रकारेण प्रविन्यसेत् ॥ ४७-१४५ ॥

शूद्रः कुर्यान्न्यासजालमेतत् पर्यन्तमेव हि ।

तत ऊर्ध्वप्राग्दक्षिणपश्चिमोत्तरसंमुखे ॥ ४७-१४६ ॥

ईशानस्य पञ्चकला ब्रह्मऋग् वेदसंयुताः ।

पञ्चपादादिका नाथ प्रणवादिनमोऽन्तिकाः ॥ ४७-१४७ ॥

ईशानं सर्वविद्यानां ओं नलिन्यै ततः परम् ।

कलायै नम एवापि सर्वत्रैवं क्रमेण तु ॥ ४७-१४८ ॥

ईश्वरः सर्वभूतानां तदङ्गं पदकं ततः ।

दयायै कलायै नमश्चापि ब्रह्मादिपदं ततः ॥ ४७-१४९ ॥

ओं ब्रह्मेष्टदायै चान्ते कलायै नम इत्यपि ।

ततः शिवोऽस्तु मे पदं ओं सावित्र्यै पदं वदेत् ॥ ४७-१५० ॥

कलायै नम एवं हि सदाशिवो पदन्ततः ।

ओमन्ते चांशुमालिन्यै कलायै पद इत्यपि ॥ ४७-१५१ ॥

दिङ्मुखे स न्यसेन्मन्त्री पूर्वादिक्रमयोगतः ।

तत्पुरुषस्य चतस्रः कला न्यसेत् सदा वशी ॥ ४७-१५२ ॥

ओं तत्पुरुषायपदं विद्महे तदनन्तरम्।

ओं शान्त्यै पदस्यान्ते कलायै नम इत्यपि ॥ ४७-१५३ ॥

महादेवाय शब्दान्ते धीमहीति ततः पदम्।

ओं विद्यायै पदस्यान्ते कलायै नम इत्यपि ॥ ४७-१५४ ॥

तन्नो रुद्रः पदं पश्चात् ओं प्रतिष्ठायै पदं लिखेत्।

श्री दुर्गायै कलायै नमश्चाथ प्रचोदयात् ॥ ४७-१५५ ॥

ओं निवृत्यै कलायै च नमः पदं समुच्चरेत्।

ततोऽष्टस्थानमध्ये तु अघोराष्टकला न्यसेत् ॥ ४७-१५६ ॥

हृद्दीवां मध्यगतलं तथा नाभिषु पृष्ठके।

तथा वक्षसि चाघोरा अष्टौ कला न्यसेत् सुधीः ॥ ४७-१५७ ॥

अघोरेभ्य उमान्ते वै उमायै पदमुच्चरेत्।

कलायै नम एवाथ अघोरेभ्यः पदं वदेत् ॥ ४७-१५८ ॥

ओं मोहायै पदस्यान्ते कलायै नम इत्यपि।

अघोरपदमुच्चार्य क्षमायै शब्दमुच्चरेत् ॥ ४७-१५९ ॥

कलायै नम एवाथ घोरतरेभ्य एव च।

ओं निद्रायै पदस्यान्ते कलायै नम इत्यपि ॥ ४७-१६० ॥

सर्वतः सर्वं ओं अन्ते व्याधये शब्दमुच्चरेत्।

कलायै नम एवाथ सर्वेभ्यः पदमुच्चरेत् ॥ ४७-१६१ ॥

ओं मृत्यवे पदस्यान्ते कलायै नम इत्यपि।

नमस्तेऽस्तु पदस्यान्ते ओम् क्षुधायै पदं वदेत् ॥ ४७-१६२ ॥

कलायै नम एवाथ रुद्ररूपेऽथ एव च।

ओम् कृष्णायै पदस्यान्ते कलायै नम इत्यपि ॥ ४७-१६३ ॥

वामदेवस्य देवस्य त्रयोदश कला न्यसेत्।

एतेषु स्थानपद्मेषु तत्प्रकारं शृणु प्रभो ॥ ४७-१६४ ॥

गुह्येऽण्ड शेषमध्ये तु ऊरुयुग्मे ततः पदम्।

जानुद्वये तथा जङ्घायुगले स्फिग्द्वये तथा ॥ ४७-१६५ ॥

कट्यां पार्श्वयुगे चैव क्रमेण भावको न्यसेत्।

आदौ प्रणवमुच्चार्य ततो मन्त्रं स्मरेत्सुधीः ॥ ४७-१६६ ॥

वामदेवाय शब्दान्ते नमो ज्येष्ठायशब्दतः ॥ ४७-१६७ ॥

नमो रुद्राय शब्दान्ते नमः शब्दं समुच्चरेत्।

कालाय नम एवान्ते कलविकरणाय च ॥ ४७-१६८ ॥

नमो बलविकरणाय बलप्रमथनाय च।

ओम् वामदेवाय नमः ओम् वज्राय ततः परम् ॥ ४७-१६९ ॥

कलायै नम एवाथ ज्येष्ठाय नम इत्यपि।

ओम् रक्षायै पदस्यान्ते कलायै नम इत्यपि ॥ ४७-१७० ॥

रुद्राय नम ओम् रत्यै कलायै नम इत्यपि।

कालाय नम इत्यन्ते पालिन्यै शब्दमुच्चरेत् ॥ ४७-१७१ ॥

कलायै नम इत्यन्ते पालिन्यै शब्दमुच्चरेत्।

कामायै शब्दमुच्चार्य कलायै नम एव हि ॥ ४७-१७२ ॥

विकरणाय नमोन्ते प्रणवञ्चोञ्चरेद्बुधः।

संयमिन्यै पदान्ते च कलायै नम इत्यपि ॥ ४७-१७३ ॥

बल ओम् शब्दमुच्चार्य क्रोधायैपदमुच्चरेत्।

कलायै नम एवाथ विकलायै नमस्ततः ॥ ४७-१७४ ॥

ओं वृद्ध्यै पदकस्यान्ते कलायै नम इत्यपि।

बल ओं शब्दमुच्चार्य स्थिरायै शब्दमुच्चरेत् ॥ ४७-१७५ ॥

कलायै नम एवाथ प्रमथनाय नमस्ततः।

ओं रौद्रपदस्यान्ते कलायै नम इत्यथ ॥ ४७-१७६ ॥

सर्वभूतदमनाय नम ओं पदमुच्चरेत्।

भ्रामिन्यै पदकस्यान्ते कलायै नम इत्यपि ॥ ४७-१७७ ॥

नम ओं शब्दमुच्चार्य मोहिन्यै पदकं स्मरेत्।

कलायै नम एवाथ उन्मनाय नमस्ततः ॥ ४७-१७८ ॥

ओं जयायै पदस्यान्ते कलायै नम उच्चरेत्।

ततो न्यासं महाकाल सद्योजातस्य ताः कलाः ॥ ४७-१७९ ॥

सद्योजातं प्रपद्यामि ओम् वृद्ध्यै पदमुच्चरेत्।

कलायै नम एवाथ सद्योजाताय वै नमः ॥ ४७-१८० ॥

ओम् वृद्ध्यै पदकस्यान्ते कलायै नम इत्यपि।

भवे पदे ततः पश्चाद् ओम् सद्यः पदमुच्चरेत् ॥ ४७-१८१ ॥

कलायै नम एवाथ अभवे ओम् ततः परम्।

ओम् मेधायै पदस्यान्ते कलायै नम उच्यते ॥ ४७-१८२ ॥

ततो भजस्व मां शब्दं ओम् प्रज्ञायै पदं वदेत्।
कलायै नम एवाथ भव ओम् शब्दमुच्चरेत् ॥ ४७-१८३ ॥
प्रभायै पदमुच्चार्य कलायै नम इत्यपि।
तद्भवाय नमः पश्चात् ओम् सुधायै नमस्ततः ॥ ४७-१८४ ॥
कलायै नम उच्चार्य न्ससेदष्टौ कलाः प्रभोः।
ईशानारव्यास्ततो नाथ भक्तः पञ्च ऋचो न्यसेत् ॥ ४७-१८५ ॥
पञ्चाङ्गुलिषु योगेश क्रमशः कामनाशनात्।
प्रणवं पूर्वमुच्चार्य ततो मन्त्रं स्मरेत्सुधीः ॥ ४७-१८६ ॥
ईशानः सर्वविद्यानां ईश्वरस्तदनन्तरम्।
उच्चरेत्सर्वभूतानां ब्रह्माधिपतिरित्यपि ॥ ४७-१८७ ॥
ब्रह्मणोधिपतिः पश्चात् शिवो मेऽस्तु सदाशिवः
प्रणवं पूर्वमुच्चार्य ततस्तत्पुरुषाय च ॥ ४७-१८८ ॥
विद्महे पदतः पश्चात् महादेवाय धीमहि।
ततो रुद्रः पदस्यान्ते प्रचोदयात्पुनर्वदेत् ॥ ४७-१८९ ॥
प्रणवं पूर्वमुद्धृत्य ततो मन्त्रं स्मरेत् सुधीः।
अघोरेभ्योऽथ घोरेभ्यो घोरशब्दं समुच्चरेत् ॥ ४७-१९० ॥
घोरतरेभ्य एवान्ते सर्वतः सर्वशब्दकम्।
सर्वेभ्योऽन्ते नमस्तेऽस्तु रुद्ररूपेभ्य एव च ॥ ४७-१९१ ॥
अष्टौ स्थानेषु चैतेषु सर्वपापनिवृत्तये।
पार्श्वयोर्हस्तयोश्चैव नासिकायाञ्च मस्तके ॥ ४७-१९२ ॥

बाहुयुग्मे महावीर मणिपूरविभेदकः।

तत्प्रकारं प्रवक्ष्येऽहं सावधानोऽवधारय ॥ ४७-१९३ ॥

बलप्रमथनाय नमोऽन्ते च सर्वभूतपदं वदेत्।

दमनाय नमोऽन्ते तु नमः शब्दं समुच्चरेत् ॥ ४७-१९४ ॥

उन्मनाय नमः पश्चात् पुनः प्रणवमुद्धरेत्।

सद्योजातं प्रपद्यामि सद्योजाताय वै नमः ॥ ४७-१९५ ॥

भवे भवेनादिभवे भजस्व मां ततः परम्

भवोद्भवाय शब्दान्ते नमो मन्त्रं मुदा न्यसेत् ॥ ४७-१९६ ॥

अङ्गुलीभ्यां समाहृत्य पञ्च ऋचानया प्रभो

एवं क्रमेण सन्नयासं कुर्यादेषु स्थलेषु च ॥ ४७-१९७ ॥

मूर्ध्निहृद्गुह्यपादेषु न्यसेदेता ऋचो मुदा

ततः कुर्यान्महाकाल चाङ्गन्यासान्तरं शुभम् ॥ ४७-१९८ ॥

तत्प्रकारं प्रवक्ष्यामि सावधानोऽवधारय।

वाग्भवं पूर्वमुच्चार्य कामबीजं ततः परम् ॥ ४७-१९९ ॥

वकारं शत्रुसंयुक्तं दक्षकार्णेन्दुसंयुतम्।

चन्द्रबीजं वामनेत्रथान्तवह्निविधून्तम् ॥ ४७-२०० ॥

केवलं चन्द्रबीजं तु सविसर्गमनुं ततः।

सर्वज्ञाय पदस्यान्ते हृदयाय नमः पदम् ॥ ४७-२०१ ॥

अमृते पदमुच्चार्य कामबीजं ततः पदम्।

तेजोज्वालापदं मालिनेऽन्ते च कृष्णाय ब्रह्मणेऽपि वसेत्ततः ॥ ४७-२०२ ॥

स्वाहान्तं तत एवाथ ज्वलितशिखिशब्दकम्।
शिखायानादिबोधाय शिखायै वषडित्यथ ॥ ४७-२०३ ॥
वजिरणे वज्रहस्ताय स्वतन्त्राय पदं वदेत्।
कवचाय तारशब्दं ततोऽन्यद् बीजमुच्चरेत् ॥ ४७-२०४ ॥
नाकारं बिन्दुसंयुक्तं वामनेत्रं सबिन्दुकम्।
पशुशब्दं तारमन्त्रं अनन्तशक्तये पदम् ॥ ४७-२०५ ॥
अस्त्राय फडिति प्रोच्य एवं विन्यस्य योगिराट्।
मणिपूरे मनो योज्य ध्यायेच्चैतन्यमुत्तमम् ॥ ४७-२०६ ॥
ओम् मुक्तापीतपयोदमौक्तिकजवावर्णैर्मुखैः पञ्चभिः
त्र्यक्षैरञ्चितमीशमिन्दुमुकुटं पूर्णेन्दुकोटिप्रभम्।
शूलं टङ्ककृपाणवज्रदहनान्नागेन्द्रघण्टाङ्कुशान्।
पाशं भीतिहरं दधानममिताकल्पोज्ज्वलाङ्गं भजे ॥ ४७-२०७ ॥
एवं ध्यात्वा मानसोपचारैः सम्पूज्य पूजकः।
अर्घ्यस्थापनमाकुर्यान्निजमन्त्राभिशोधनम् ॥ ४७-२०८ ॥
शैवोक्तपीठमन्वन्तां पीठपूजां ततश्चरेत्।
पुनर्ध्यात्वा समावाह्य चावाहनादिमुद्रया ॥ ४७-२०९ ॥
पञ्चपुष्पाञ्जलिदानपर्यन्तं परिपूजयेत्।
पञ्चपुष्पाञ्जलिं दत्त्वा वदनार्चनमाचरेत् ॥ ४७-२१० ॥
शिवावरुणदेवांश्च पूजयेत्तत् क्रमं शृणु।
एशान्यां पूजयेद्विद्वान् ईशानाय नमस्ततः ॥ ४७-२११ ॥

पूर्वे ओं तत्पुरुषाय नमः शब्दं समुच्चरेत्।
दक्षिणे ओं अघोराय नमः शब्दं समुच्चरेत् ॥ ४७-२१२ ॥
उत्तरे ओं वामशब्दं देवाय नम उच्चरेत्।
पश्चिमे प्रणवं पश्चात् सद्योजाताय एव हि ॥ ४७-२१३ ॥
नमोऽन्तं पूजनं कृत्वा सर्वसिद्धीश्वरो भवेत्।
ईशानादिचतुष्केषु निवृत्तीत्यादीन् प्रपूजयेत् ॥ ४७-२१४ ॥
प्रणवान्ते निवृत्यै च नमश्चान्ते ततोऽर्चयेत्।
एवं प्रतिष्ठां विद्यां च शान्तिं सम्पूज्य यत्नतः ॥ ४७-२१५ ॥
प्रणवादिनमोऽन्तेन चतुर्थ्यन्तपदेन च।
योजयित्वा महापूजाविधौ कुर्यात् समर्पणम् ॥ ४७-२१६ ॥
दशदलस्य मध्ये तु विभाव्याष्टदलं सुधीः।
तत्रैव पूजनं कुर्यात् अष्टाङ्गयोगसिद्धये ॥ ४७-२१७ ॥
प्रणवादिनमोऽन्तेन चतुर्थ्यन्तपदेन च।
पूजयेद्देवदेवेशं गन्धपुष्पाक्षतादिभिः ॥ ४७-२१८ ॥
अनन्तेशं पूजयेद्वै तथा सूक्ष्मेशमेव च।
शिवोत्तमेशं सम्पूज्य एकनेत्रेशमेव च ॥ ४७-२१९ ॥
एकरुद्रेशमेवं हि त्रिमूर्तींशं ततोऽर्चयेत्।
भक्त्या समर्चयेत्तत्र श्रीकण्ठेशं शिखण्डिनम् ॥ ४७-२२० ॥
तद्वाह्यपत्रिकाग्रेषु उत्तरादिक्रमेण तु
उमाद्यादेवताः पूज्याः प्रणवादिनमोऽन्तिकाः ॥ ४७-२२१ ॥

उमादेवीं समभ्यर्च्य तथा चण्डेश्वरं ततः।
नन्दिनञ्च महाकालं गणेशं वृषभं तथा ॥ ४७-२२२ ॥
भृङ्गरीटः स्कन्दपुत्रौ तद्वाह्ये क्रमतोऽर्चयेत्।
इन्द्रादीन् लोकपालाश्च गन्धदीपैः समर्चयेत् ॥ ४७-२२३ ॥
वज्रादींश्च क्रमेणैव पूजयेत्साधकोत्तमः।
धूपदीपादिनैवेद्यपानार्थं पुनराचमनम् ॥ ४७-२२४ ॥
संहारमुद्रया चोर्ध्वं स्थापयेद्गुद्ररूपिणम्।
विसर्जनान्तं तत्कर्म उत्सृष्टपूजनादिकम् ॥ ४७-२२५ ॥
समाप्य विधिनानेन पूजाकर्म समापयेत्।
प्रत्यहं मानसं जापं होममर्चनतर्पणे ॥ ४७-२२६ ॥
वर्धयेत् साधकश्रेष्ठो भक्तिभावपरायणः।
पञ्चलक्षजपेनास्या पुरश्चरणमिष्यते ॥ ४७-२२७ ॥
एवं ध्यात्वा जपेन्मन्त्रं पञ्चलक्षं मधुप्लुतैः।
प्रसूनैः करवीरोत्थैरथवा जुहुयात् सुधीः ॥ ४७-२२८ ॥
सर्वदा मानसं कार्यं द्रव्यालाभेऽनिशं चरेत्।
तद्दशांशं प्रजुहुयात्तद्दशांशञ्च तर्पणम् ॥ ४७-२२९ ॥
तद्दशांशं चाभिषेकं दशांशं विप्रभोजनम्।
एवं जपं साधनञ्च पुरा नारायणो मुनिः ॥ ४७-२३० ॥
कृत्वा सर्वसत्त्वमयः शीतलो योगिराड् भवेत्।
यः करोति साधनानि सोऽचिरादमरो भवेत् ॥ ४७-२३१ ॥

पूजान्ते पूजाशेषे च पूजामध्यक्रमेण च।

प्रणमेत् साधकश्रेष्ठो वरुणात् पापभूपतेः ॥ ४७-२३२ ॥

ओं नमः परमकल्याण नमस्ते विश्वभावन

नमस्ते पार्वतीनाथ उमाकान्त नमोऽस्तु ते ॥ ४७-२३३ ॥

विश्वात्मने विचिन्त्याय गुणाय निर्गुणाय च।

धर्माय ज्ञानमोक्षाय नमस्ते सर्वयोगिने ॥ ४७-२३४ ॥

नमस्ते कालरूपाय त्रैलोक्यरक्षणाय च।

गोलोकघातकायैव चण्डेशाय नमोऽस्तु ते ॥ ४७-२३५ ॥

सद्योजाताय देवाय नमस्ते शूलधारिणे।

कालान्ताय च कान्ताय चैतन्याय नमो नमः ॥ ४७-२३६ ॥

कुलात्मकाय कौलाय चन्द्रशेखर ते नमः।

उमानाथ नमस्तुभ्यं योगीन्द्राय नमो नमः ॥ ४७-२३७ ॥

सर्वाय सर्वपूज्याय ध्यानस्थाय गुणात्मने।

पार्वती प्राणनाथाय नमस्ते परमात्मने ॥ ४७-२३८ ॥

एतत्स्तोत्रं पठित्वा च स्तौति यः परमेश्वरम्।

याति रुद्रकुलस्थानं मणिपूरं विभिद्यते ॥ ४७-२३९ ॥

एतत्स्तोत्रप्रपाठेन तुष्टो भवति शङ्करः।

खेचरत्वं पदं नित्यं ददाति परमेश्वरः ॥ ४७-२४० ॥

ततो वक्ष्ये महादेव मृत्युञ्जयविधानकम्।

यत् कृत्वा परमब्रह्ममयो भवति साधकः ॥ ४७-२४१ ॥

मृत्युञ्जयस्य मन्त्रं वै जपते यदि मानुषः ।
कोटिवर्षशतं स्थित्वा लीनो भवति ब्रह्मणि ॥ ४७-२४२ ॥
सर्वव्यापकरूपेण स तिष्ठति सदाशिव ।
तत्प्रकारं प्रवक्ष्यामि सावधानोऽवधारय ॥ ४७-२४३ ॥
आदौ पूजां विधानेन वक्ष्यामि सारनिमीताम् ।
श्रीकण्ठसपूर्णादर्याश्च न्यासं चास्ये समाचरेत् ॥ ४७-२४४ ॥
ततो हृदयमध्ये तु स्वहस्ताङ्गुलिमुद्रया ।
तद्वयान्यस्य देवेश तत्प्रकाशं प्रचक्ष्यते ॥ ४७-२४५ ॥
प्रणवादि नमोऽन्तेन चतुर्थ्यन्तपदेन च ।
योजयित्वा न्यसेन्मन्त्री मन्त्रभावपरायणः ॥ ४७-२४६ ॥
आधारशक्तिमेवं हि प्रकृतितदनन्तरम् ।
कूर्ममनन्तं तत्पश्चात् पृथिवीं क्षीरसागरम् ॥ ४७-२४७ ॥
श्वेतद्वीपं ततः पश्चान्मणिमण्डपमेव च ।
कल्पवृक्षे ततो नाथ विन्यसेन्मणिवेदिकाम् ॥ ४७-२४८ ॥
रत्नसिंहासनं तत्र हृदयाम्भोजमण्डले ।
दक्षवामस्कन्धभागे वामोरौ दक्षिणे तथा ॥ ४७-२४९ ॥
मुखे वामपार्श्वभागे नाभौ दक्षपार्श्वके ।
प्रणवादिनमोऽन्तेन चतुर्थ्यन्तपदेन च ॥ ४७-२५० ॥
सर्वत्र न्यासमाकुर्यात्तेषां नाम शृणु प्रभो ।
क्रमेण सर्वं कर्तव्यं क्रमभङ्गो न चाचरेत् ॥ ४७-२५१ ॥

धर्मं ज्ञानञ्च वैराग्यमैश्वर्यं तदनन्तरम्।
अधर्ममपि चाज्ञानमवैराग्यं ततः परम् ॥ ४७-२५२ ॥
अनैश्वर्यं क्रमेणापि विन्यसेत् साधकोत्तमः।
पुनर्वारं हृदम्भोजे न्यसेदेकमनाः सुधीः ॥ ४७-२५३ ॥
अनन्तपद्ममेवं तु अं सूर्यमण्डलं तथा
द्विषट्कलात्मना सार्धं सं सोममण्डलं तथा ॥ ४७-२५४ ॥
षोडशकलात्मानञ्च मं वह्निमण्डलं तथा
दशकलात्मना सार्धं सं सत्त्वं तदनन्तरम् ॥ ४७-२५५ ॥
रं बीजं रजसं तत्र तं तमसमेव च
आं आत्मने न्यसेन्मन्त्री अं अन्तरात्मने नमः ॥ ४७-२५६ ॥
पं बीजं परमात्मानं मायाज्ञानात्मने नमः
इत्यन्तं न्यस्य देवेश मन्त्रसिद्धिमवाप्स्यसि ॥ ४७-२५७ ॥
मणिपूरे मन्त्रसिद्धिं सर्वसिद्धिमवाप्नुयात्
यः करोति सदा न्यासं ध्यानपूजापरायणः ॥ ४७-२५८ ॥
वामां ज्येष्ठां तथा रौद्रीं कालीं कलपदादिकाम्।
विकरण्याह्वया युक्ता बलविकरणीं तथा ॥ ४७-२५९ ॥
बलप्रमथिनीं चैव न्यसेत् साधकसत्तमः।
ततः सर्वभूतदमनीं मनोन्मनीं ततो न्यसेत् ॥ ४७-२६० ॥
तदुपरि न्यसेन्नाथ ओं नमो भगवते पदम्।
सकलगुणात्मनः शक्तिं चान्ते युक्ताय पदमावदेत् ॥ ४७-२६१ ॥

अनन्ताय पदस्यान्ते योगपीठात्मने पदम्।
नमोऽन्तोऽयं महामन्त्रः सर्वोपरि न्यसेत्सुधीः ॥ ४७-२६२ ॥
ततो नाथ समाकुर्यात् साधको गतभीः स्वयम्।
ऋष्यादिन्यासमाकुर्यात् तत्प्रकारं शृणु प्रभो ॥ ४७-२६३ ॥
शिरसि पदमुच्चार्य कहोडऋषये नमः।
तदुपरि ततो नाथ महाविष्णुपदं वदेत् ॥ ४७-२६४ ॥
ऋषये नम इत्युत्त्वा मुखे देवीपदं वदेत्।
गायत्रीच्छन्दसे पश्चान्नमः शब्दं समुच्चेत् ॥ ४७-२६५ ॥
हृदि मृत्युञ्जयायैवं दैवतायै नमः पदम्।
ऋषिः कहोडो देव्याश्च गायत्रीच्छन्द ईरितम् ॥ ४७-२६६ ॥
मृत्युञ्जयो महादेवो देवतास्य प्रकीर्तिता।
कराङ्गन्यासकौ कुर्यात् षड्दीर्घभाजया सह ॥ ४७-२६७ ॥
सकारेण महाकाल तत्प्रकारं शृणु प्रभो।
सामङ्गुष्ठाभ्यां चान्ते च नमः शब्दं क्रमेण तु ॥ ४७-२६८ ॥
एवं कराङ्गुलीन्यासं कुर्यादेव महाप्रभो।
षड्दीर्घभाजा मन्त्रेण सकारेण सविन्दुना ॥ ४७-२६९ ॥
कराङ्गन्यासमाकुर्यात् कुलतन्त्रक्रमेण तु।
ततो ध्यानं समाकुर्यात् शुभभावपरायणः ॥ ४७-२७० ॥
इन्द्रार्कानललोचनं स्मितमुखं पद्मद्वयान्तास्पदं।
मुद्रापाशमृगाक्षसूत्रविलसत्पाणिं हिमांशुच्छविम्।

कोटीरेन्दुगलत्सुधाप्लुततनुं हारादिभूषोज्ज्वलं।

कान्त्या विश्वविमोहनं पशुपतिं मृत्युञ्जयं भावये ॥ ४७-२७१ ॥

एवं ध्यात्वा मानसोपचारद्रव्यैः प्रपूजयेत्।

अर्घ्यस्थापनमाकृत्य तत्तन्मन्त्रेण साधकः ॥ ४७-२७२ ॥

पूजयेत्पीठमन्वन्ता तत्तन्मन्त्रेण साधकः।

पुनर्ध्यात्वा समावाह्य मूलमन्त्रेण मन्त्रवित् ॥ ४७-२७३ ॥

पाद्यादिभिः पूजयेद्वै गन्धपुष्पादिशोभितैः।

पञ्चपुष्पाञ्जलिं दत्वा परिवारान् प्रपूजयेत् ॥ ४७-२७४ ॥

केशरेष्वग्निनिर्ऋतिवाय्वीशानेषु पूजयेत्।

मध्ये दिक्षु च तन्मध्ये सा बीजं तत्र चोच्चरेत् ॥ ४७-२७५ ॥

हृदयाय नमश्चान्ते सीं बीजं तदनन्तरम्।

शिरसे स्वाहया सार्धं सु बीजं तदनन्तरम् ॥ ४७-२७६ ॥

शिखायै वषडित्यादि सैं बीजं तदनन्तरम्।

कवचाय पदस्यान्ते तारबीजं समुच्चरेत् ॥ ४७-२७७ ॥

सों बीजं पूर्वमुच्चार्य नेत्रत्रयाय इत्यपि।

वौषडादिमध्यपदं चतुर्दीक्षु ततः परम् ॥ ४७-२७८ ॥

सश्चान्तेऽस्त्राय शब्दान्ते फडित्येव समर्चयेत्।

षडङ्गानि पूजयित्वा तद्वहिः प्रतिपूजयेत् ॥ ४७-२७९ ॥

इन्द्रादींल्लोकपालांश्च वज्रादींश्च तथा प्रभो।

धूपदीपादिनैवेद्यपानादीनि प्रदापयेत् ॥ ४७-२८० ॥

विधिना वादनं कुर्यान्मृत्युञ्जयसुतोषणात्।

विसर्जनान्तं यत्कर्म समाप्य विधिनामुना ॥ ४७-२८१ ॥

संहारमुद्रया चैव हृदये चानयेद् बुधः।

प्रसन्नहृदयो भूत्वा चरणोदकमापिबेत् ॥ ४७-२८२ ॥

एतन्मात्रेण देवेश सर्वसिद्धिं समाप्नुयात्।

पिबामि चरणद्वन्द्वाम्भोजनिःसृतकं भजे ॥ ४७-२८३ ॥

अमरत्वं सदा देहि मृत्युञ्जय नमोऽस्तुते ॥ ४७-२८४ ॥

इति श्रीरुद्रयामले उत्तरतन्त्रे मन्त्रप्रकाशो नाम सप्तचत्वारिंशः पटलः ॥ ४७ ॥

अथाष्टचत्वारिंशः पटलः

आनन्दभैरव उवाच

श्रुतं च साधनं पुण्यं महारुद्रस्य सुन्दरि।

मणिपूरे प्रकाशञ्च कथितं ज्ञाननिर्णयम् ॥ ४८-१ ॥

अकस्मात् सिद्धिसम्पत्तिं नुतिं वद महापिरयाम्।

यस्य श्रवणमात्रेण पाठेन योगिनीवशम् ॥ ४८-२ ॥

श्रीनन्दभैरवी उवाच

परमानन्ददेवेश योगानामधिप प्रभो।

स्तोत्रं रुद्रस्य वक्ष्यामि सारात्सारं परात्परम् ॥ ४८-३ ॥

यज्ज्ञात्वा योगिनः सर्वे षड्भक्तिपरिभेदकाः।

आकाशगामिनः सर्वे स्वर्गमोक्षाभिलाषुकाः ॥ ४८-४ ॥

महादेवसमाः सर्वे देवाश्च स्वर्गभोगिनः।

सर्वरक्षाकरं स्तोत्रं ये पठन्ति निरन्तरम् ॥ ४८-५ ॥

ते यान्ति ब्रह्मसदनं सिद्धमुख्या महीतले ॥ ४८-६ ॥

ओं भजामि शम्भुं सुखमोक्षहेतुं।

रुद्रं महाशक्तिसमाकुलाङ्गम्।

रौद्रात्मकं चारुहिमांशुशेखरं।

कालं गणेशं सुमुखाय शङ्करम् ॥ ४८-७ ॥

मृत्युञ्जयं जीवनरक्षकं परं।

शिवं परब्रह्मशरीरमङ्गलम्।

हिमांशुकोटिच्छविमादधानं।

भजामि पद्मद्वयमध्यसंस्थितम् ॥ ४८-८ ॥

सर्वात्मकं कामविनाशमूलं।

तं चन्द्रचूडं मणिपूरवासिनम्।

चतुर्भुजं ज्ञानसमुद्रयाव्यं।

पाशं मृगाक्षं गुणसूत्रव्याप्तम् ॥ ४८-९ ॥

धरामयं तेजसमिन्दुकोटि।
वायुं जलेशं गगनात्मकं परम्।
भजामि रुद्रं कुललाकिनीगतं।
सर्वाङ्गयोगं जयदं सुरेश्वरम्॥ ४८-१० ॥
शुक्रं महाभीमनयं पुराणं।
प्राणात्मकं व्याधिविनाशमूलम्।
यज्ञात्मकं कामनिवारणं गुरुं।
भजामि विश्वेश्वरशङ्करं शिवम्॥ ४८-११ ॥
वेदागमानामतिमूलदेशं।
तदुद्भवं भद्रहितं परापरम्।
कालान्तकं ब्रह्मसनातनपिरयं।
भजामि शम्भुं गगनादिरूढम्॥ ४८-१२ ॥
शिवागमं शब्दमयं विभाकरम्।
भास्वत्प्रचण्डानलविग्रहं ग्रहम्।
ग्रहस्थितं ज्ञानकरं करालम्
भजामि शम्भुं प्रकृतीश्वरं हरम्॥ ४८-१३ ॥
छायाकरं योगकरं सुखेन्द्रं।
मत्तं महामत्तकुलोत्सवाढ्यम्।
योगेश्वरं योगकलानिधिं विधिं।
विधानवक्तारमहं भजामि॥ ४८-१४ ॥

हेमाचलालङ्कृतशुद्धवेशं।

वराभयादाननिदानमूलम्।

भजामि कान्तं वनमालशोभितं।

चामूलपद्मामलमालिनं कुलम् ॥ ४८-१५ ॥

स्वयं पुराणं पुरुषेश्वरं गुरुं।

मिथ्याभयाह्लादविभाविनं भजे।

भावपिरयं प्रेमकलाधरं शिवं।

गिरीश्वरं चारुपदारविन्दम् ॥ ४८-१६ ॥

ध्यानपिरयं ज्ञानगभीरयोगं।

भाग्यास्पदं भाग्यसमं सुलक्षणम्।

शूलायुधं शूलविभूषिताङ्गं।

श्रीशङ्करं मोक्षफलक्रियं भजे ॥ ४८-१७ ॥

नमो नमो रुद्रगणेभ्य एवं।

मृत्युञ्जयेभ्यः कुलचञ्चलेभ्यः।

शक्तिपिरयेभ्यो विजयादिभूतये।

शिवाय धन्याय नमो नमस्ते ॥ ४८-१८ ॥

बाह्यं त्रिशूलं वरसूक्ष्मभावं।

विशालनेत्रं तनुमध्यगामिनम्।

महाविपद् दुःखविनाशबीजं।

प्रज्ञादयाकान्तिकरं भजामि ॥ ४८-१९ ॥

पुरान्तकं पूर्णशरीरिणं गुरुं।
स्मरारिमाद्यं निजतर्कमार्गम्।
अनादिदेवं दिवि दोषघातिनम्।
भजामि पञ्चाक्षरपुण्यसाधनम्॥ ४८-२० ॥
दिग्गवरं पद्ममुखं करस्थं।
स्थितिक्रियायोगनियोजनं भवम्।
भावात्मकं भद्रशरीरिणं शिवं।
भजामि पञ्चाननमर्कवर्णम्॥ ४८-२१ ॥
मायामयं पङ्कजदामकोमलं।
दिग्व्यापिनं दण्डधरं हरेश्वरम्।
त्रिपक्षकं त्र्यक्षरबीजभावं।
त्रिपद्ममूलं त्रिगुणं भजामि॥ ४८-२२ ॥
विद्याधरं वेदविधानकार्यं।
कायागतं नीतनिनादतोषम्।
नित्यं चतुर्वर्गफलादिमूलं।
वेदादिसूत्रं प्रणमामि योगम्॥ ४८-२३ ॥
वेदान्तवेद्यं कुलशास्त्रविज्ञं।
क्रियामयं योगस्वधर्मदानम्।
भक्तेश्वरं भक्तिपरायणं वरं।
भक्तं महाबुद्धिकरं भजाम्यहम्॥ ४८-२४ ॥

गतागतं गम्यमगम्यभावं।
समुल्लसत्कोटिकलावतंसम्।
भावात्मकं भावमयं सुखासुखं।
भजामि भर्गं प्रथमारुणप्रभम् ॥ ४८-२५ ॥
बिन्दुस्वरूपं परिवादवादिनं।
मध्याह्नसूर्यायुतसन्निभं नवम्।
विभूतिदानं निजदानदानं।
दानात्मकं तं प्रणमामि देवम् ॥ ४८-२६ ॥
कुम्भापहं शत्रुनिकुम्भघातिनं।
दैत्यारिमीशं कुलकामिनीशम्।
प्रीत्यान्वितं चिन्त्यमचिन्त्यभावं।
प्रभाकराह्लादमहं भजामि ॥ ४८-२७ ॥
त्रिमूत्तीमूलाय जयाय शम्भवे।
हिताय लोकस्य वपुर्धराय।
नमो भयाच्छिन्नविघातिने पते।
नमो नमो विश्वशरीरधारिणे ॥ ४८-२८ ॥
तपःफलाय प्रकृतिग्रहाय।
गुणात्मने सिद्धिकराय योगिने।
नमः प्रसिद्धाय दयातुराय।
वाञ्छाफलोत्साहविवर्धनाय ते ॥ ४८-२९ ॥

शिवममरमहान्तं पूर्णयोगाश्रयन्तं।
धरणिधरकराब्जैर्वर्धमानं त्रिसर्गम्।
विसम मरणघातं मृत्युपूज्यं जनेशं।
विधिगणपतिसेव्यं पूजये भावयामि ॥ ४८-३० ॥
एतत्स्तोत्रं पठेद् विद्वान् मुनिर्योगपरायणः।
नित्यं जगन्नाथगुरुं भावयित्वा पुनः पुनः ॥ ४८-३१ ॥
मणिपूरे वायुनिष्ठो नित्यं स्तोत्रं पठेद् यदि।
जीवन्मुक्तश्च देहान्ते परं निर्वाणमाप्नुयात् ॥ ४८-३२ ॥

इति श्रीरुद्रयामले उत्तरतन्त्रे महातन्त्रोद्दीपने रुद्रमृत्युञ्जयस्तवनं। नाम अष्टचत्वारिंशत्तमः
पटलः ॥ ४८ ॥

अथैकोनपञ्चाशत्तमः पटलः

आनन्दभैरवी उवाच
षड्भेदनार्थाय सर्वसिद्धसुसिद्धये।
वक्ष्यामि लाकिनीदेवीस्तोत्रं परमदुर्लभम् ॥ ४९-१ ॥

यत्पाठादतिसन्तोषं प्राप्नोति यतिरीश्वर।

तत्क्रियासारसम्पन्नं स्तवनं लाकिनीपिरयम् ॥ ४९-२ ॥

अस्य श्रीलाकिनीस्तोत्रस्य महाविष्णुकहोडकृषिर्गायत्रीच्छन्दो महासिद्धिदमृत्युञ्जय-- महारुद्र
लाकिनी सरस्वतीदेवता मणिपूरभेदने
जपे विनियोगः ॥

ओम् बीजाक्षरमूतीमाती हरिणीमार्या जयां बुद्धिदां।

दीनानामपराधकोटिहननीं संज्ञामणिं योगिनाम्।

त्वामाद्यामनुरागिणीं गुणगणामोदैकहेतुस्थलां।

स्थित्यन्तःकृतकौतुकीम वरदे वन्दे मुदा लाकिनीम् ॥ ४९-३ ॥

हेरम्बार्चनसिद्धिदाद्वयगता कोटिप्रभा भास्करा

साकारा किरणोज्ज्वला सुखमयी वेदध्वनिप्राणिनी।

कोपाको पितलक्षणा तरुतराकल्पाशया संशया

कृत्वैवं वरवणीनी समवतु श्रीलाकिनी कङ्किनी ॥ ४९-४ ॥

केयूरामलहारमालशुभगा वीरासना स्थायिनी

भार्या रुद्रपतेः प्रवालविमला वक्रोत्पल स्रग्धरा।

माता योगवतां सती परा परपदा माध्वीरसाच्छादिता।

त्वं मां पाहि कृपामयी यमगतं मृत्युञ्जये श्रीधरे ॥ ४९-५ ॥

आकाङ्क्षीकुलसङ्घिका क्षयकरी शत्रुप्रभादेर्दया।

भक्तानामतिदुःखहा शशिमुखी योन्यानना कामुकी।

कामस्थानमकामदोषशतकं शीघ्रं त्वलक्षेमदा।

जीवन्मुक्तिपदं विधेहि समरे सर्गद्रुहस्य पिरयम् ॥ ४९-६ ॥

त्वं पञ्चाननपूजिता त्वमशिता त्वं बालविद्यागति--।

स्त्वं सत्यं कवितासु वाक्यकविता त्वं केवलानन्ददा।

त्वं लाक्षारुणरूपिणी त्वमवरा त्वं लिङ्गसंहारिणी।

त्वं साक्षादमृतप्रदा त्वमजरा त्वं लाकिनी पातु माम् ॥ ४९-७ ॥

नानामङ्गलधर्मराज्यजडिता संस्कारबोधाश्रया।

लिङ्गस्थाचलपुत्रिका नवगृहे सङ्कामयन्ती शिवा।

मे लिङ्गोपरि रुद्रनाथ विपथव्याभेदनं सङ्गमं।

शीघ्रं कारय देवि मोक्षतुरिकं कोटीव चन्द्रोज्ज्वला ॥ ४९-८ ॥

चन्द्राभासकलाश्रया श्रयति या शब्दच्छटा या समा।

माया मोहभिदा दया दयति या कृष्णक्रिया मोहिनी।

लक्ष्मीर्नीलकलेवरामलमणेः पूर्वं सदा रक्षतु।

श्रीविद्या भयदायिनी त्वमपि सा मे नाभिमूलोदया ॥ ४९-९ ॥

मात्रा मुद्रामनननिलया मालिनी मन्त्रविद्या।

विश्वेशानी शयनरहिता शीतवातातपस्था।

सत्यासत्या वचनभवगा गौरि माता त्वमेव।

प्राणान् रक्ष प्रथमकिरणामाश्रये त्वामनन्ताम् ॥ ४९-१० ॥

सिद्धासिद्धा शशिरविकला केवलाम्भोजसंस्था।

स्थित्यानन्दा नयनस्वचलाम्भोजमध्यप्रकाशा।

नित्यं श्रद्धागतिपथकरा कर्त्री कामानहर्त्री।

नाद्यस्तोत्रं भज भज भजे त्वामनन्तां स्वरूपे ॥ ४९-११ ॥

पीतापीता पवनगमना धारणध्यानयोगा।

कालाकाला कलिकुलकला निष्कला ज्ञानरूपा।

कृष्णानन्दा मदनकुहरा केकरा शङ्करी वा।

त्वं श्रीघात्री धवलकमलं नाभिमूले प्रवक्ष्ये ॥ ४९-१२ ॥

श्वेता श्वेतारुणशतकरा भावनाज्ञानसिद्धिः।

प्रीताप्रीता परमगहना चारुणामाननायाः।

त्वं सा विद्या विधिबुधवरा धारणाज्ञानगम्या।

रम्यारम्या रमणनिरता नीरदा पातु नाभिम् ॥ ४९-१३ ॥

मन्दोद्वन्धपिरयवधुलता नीरवानावहन्त्री।

क्षेत्राक्षेत्रा परचरगता भुक्तिमुक्तिप्रकाशा।

कौलाकौलाज्ञापितनयना गञ्जना वातमुग्धा।

मुग्धामुग्धामतिधनपतेर्नाभिसंस्थेऽवनाभिम् ॥ ४९-१४ ॥

हंसी सिंहासनगतपदा चक्रविद्या सुसूक्ष्मा।

श्रीविद्या त्वं नवविलचरा सुन्दरी रक्तवर्णा।

स्वर्णाम्भोजोपरि शुभमना चक्रमध्ये प्रतिष्ठा

सर्वा वर्णा परिजनदयानाभिपद्मं च रक्षा ॥ ४९-१५ ॥

ब्रह्मानन्दा नृपगणमहापूजया शोभिताङ्गी।

श्रीश्रीविद्यासकलविभवा भावनीया महेन्द्रैः।

सिद्धस्थाने मणिमयगृहे मूलसिंहासनस्था।

पद्मे चाष्टान्वितयुगदले नाभिमूले ममाव ॥ ४९-१६ ॥

योगज्ञानं द्विविधविभवं वेदविद्याप्रकाशं।

मे चाष्टाङ्गं समवतु मुदा षोडशी भैरवस्था।

चन्द्रोल्का त्वं भवभयहरा शोकतापापहन्त्री।

नाभावब्धे उदयति सुरो यस्तमीशे प्ररक्ष ॥ ४९-१७ ॥

संशिष्टा त्वं विरत करुणे शीतले शीतशैले।

साक्षादन्यप्रचयवचना पार्वणा पर्वपूरा।

विद्युत्पूरं समसुखमयं पाहि पञ्चानना या।

त्वं सा देवी शुभमणिगृहे शीतलत्वं विधेहि ॥ ४९-१८ ॥

छन्दोगानां सकलविषयच्छेदिनी चार्णमाता

माला लाक्षरुणकिरणभा गोपपूज्या गिरीज्या।

मातस्त्वं मे स्वमणिभवनं पाहि सूक्ष्मा भवानी।

वानस्थानाश्रय जय कराचाङ्गिरा चान्नपूर्णा ॥ ४९-१९ ॥

चन्द्रोल्लासाऽवयवसुखदा दीर्घकेशी विशाला।

त्वं मातङ्गी जननि जगतां बालिका विप्रचण्डा।

ज्योत्स्नाजाले उदयति सदा रक्तभाषप्रभासा।

त्वं मे रुद्र हरिहरतनुं नाभिमूले प्ररक्ष ॥ ४९-२० ॥

वाणीनाम्ना रचयति वचः सुन्दरी वर्णनस्था।

स्थित्यन्तस्था चलतनुधरा धामसन्धामरा सा।

बोधानन्दप्रकृतितनुभिव्यापिनी ज्ञानमुग्धा।

मातस्त्वं मे मणिदलगृहं पाहि सर्वाङ्गविद्ये ॥ ४९-२१ ॥

विद्या चण्डामलसितसृजा चन्दनालिप्तदेहा।

विश्वेशानि भगवति शिवे त्वं क्षयामोघरूपा।

जाया शम्भोर्जटिलशिवगता मोक्षदा मानसंस्था।

चित्तं शुभ्रं कुरु विषयछेदनं छेदिनि त्वम् ॥ ४९-२२ ॥

मणिमयकुलगेहे कोटिविद्युत्प्रकाशेऽ--

भयवरमपि देहि कोधविद्ये मयि त्वम्।

सकलसुखविभोगं पालय प्राणरूपं।

चरणतलविलग्नं मामनाथं परेशि ॥ ४९-२३ ॥

भुवनगहनहेतोः कायसर्गा विनास्ते।

विधिमुखसुरनाथं मानुषादि त्रिसर्गम्।

मम मणिकुलपद्मे नित्यरूपाभिधानं।

जयति खलु तदानीं स्तोत्रसारप्रकारम् ॥ ४९-२४ ॥

भवतु चरणपद्मे लाकिनी देवकन्ये।

विरचय मनुशास्त्रं सिद्धमन्त्रप्रकारम्।

वह वह भवभावं त्राहि मां चन्द्रगेहे।

कठिनहृदयनाशं शङ्करि त्वं कुरुष्व ॥ ४९-२५ ॥

कमलवनसमीपे वन्यमध्येऽतिगुह्ये

विषयविषयिनाशं कौलिके त्वं विकृत्य।

भवनिजमणिपीठे स्थापयित्वा निदानं।

हर हरदयिते त्वं दोषषट्कं विवादम् ॥ ४९-२६ ॥

घोरे सान्द्रान्धकारे मम निजकुलदृग्दानकत्री प्रसन्ने।

वाञ्छाकल्पद्रुमस्था त्वमिह कुशलदा दायभागाविभागा।

त्वं काली नन्दिनीस्था नयकरुणघटा मध्यगा माघका त्वं।

भीमा भीत्यापहन्त्री हरपदनयनो लाकिनी नाभिमाव ॥ ४९-२७ ॥

एतत्स्तोत्रं पठेद् विद्वान् योगज्ञानी निराश्रयः।

महासुखगतो वीरो विभवायामृताय च ॥ ४९-२८ ॥

भोगमोक्षौ करे तस्य चैहिके योगिराड् भवेत्।

परे याति महादेवी पादपद्मे न संशयः ॥ ४९-२९ ॥

एहिके चिरजीवित्वं ददाति कामदायिनी।

मणिपूरे स्थितो याति कुलमार्गप्रसादतः ॥ ४९-३० ॥

कुलमार्गेण यत्स्थानं लयं विश्वेश्वरीपदम्।

तल्लया मणिपूरस्था देवता पश्यति ध्रुवम् ॥ ४९-३१ ॥

पूजान्ते प्रपठेत् स्तोत्रं भक्तिभावपरायणः।

शीघ्रमेव हि योगी स्यात् कुलमार्गप्रसादतः ॥ ४९-३२ ॥

इति श्रीरुद्रयामले उत्तरतन्त्रे लाकिनीशस्तवनं नाम एकोनपञ्चाशत्तमः पटलः ॥ ४९ ॥

अथ पञ्चाशत्तमः पटलः

आनन्दभैरवी उवाच

नाथ कान्त प्रवक्ष्यामि सिद्धसाधनमुत्तमम्।

येन साधनमात्रेण नरो योगी भवेद् ध्रुवम् ॥ ५०-१ ॥

त्रिवीरं त्रिविधं प्रोक्तमुत्तमाधममध्यमम्।

तत्रैव त्रिविधं सङ्गमूर्ध्वपातालभूतलम् ॥ ५०-२ ॥

सप्त ऊर्ध्वं तथा नाथ सप्त भूतलमेव च।

सप्त पातालमेवं हि सप्तत्रिसप्तसंख्यकम् ॥ ५०-३ ॥

तन्मध्ये त्रिविधं भावं दिव्यवीरपशुक्रमम्।

दिवि तिष्ठन्ति देवाश्च वीरास्तिष्ठन्ति भूतले ॥ ५०-४ ॥

पशवः सन्ति पाताले क्रमशः क्रमशः प्रभो।

सर्वत्र त्रिगुणच्छन्नं सत्त्वरजस्तमादिकम् ॥ ५०-५ ॥

सत्त्वगुणं स्वर्गमध्ये सर्वे विष्णुपरायणाः।

तदा सर्वे दृढाः स्वर्गे भूतले च रजोगुणम् ॥ ५०-६ ॥

ब्रह्मसेवापराः सर्वे ब्रह्मज्ञानिन एव च।

पाताले शिवसेवाश्च शिवरूपिण एव च ॥ ५०-७ ॥

तमोगुणात् पशोर्भावं तमोदृष्टिं समाप्य च।

ततो विहाय तज्ज्ञानं वीरो भवति साधकः ॥ ५०-८ ॥

वीरभावे ज्ञानदृष्टिं ब्रह्मसिद्धिं समाप्य च।

देवता भवति क्षिप्रं सत्त्वे निर्मलभावके ॥ ५०-९ ॥

स्थिरो भूत्वा महादेवो भवत्येव क्रमेण तु।

आकाशगामिनी सिद्धिः क्रमशो भवति ध्रुवम् ॥ ५०-१० ॥

मूलाधारस्य चाधो वै पातालतलवासिनः।

तदूर्ध्वे ब्रह्मलोके तु भूतलादिनिवासिनः ॥ ५०-११ ॥

तदूर्ध्वे सत्त्वनिलयं स्वाधिष्ठानं हि दैवतम्

विधिविद्याप्रकाशश्च वरदेवस्य सम्पदम् ॥ ५०-१२ ॥

तदूर्ध्वे सर्वरूपञ्च सर्वज्ञानाश्रयं परम्।

परस्थानं महादेव मणिपूरं मनोहरम् ॥ ५०-१३ ॥

रुद्रशक्त्यात्मकं चक्रं श्रीविद्याचक्रमण्डलम्।

लाकिनी परमा माया महारुद्रेण सेविता ॥ ५०-१४ ॥

मणिपूरप्रकाशाय रुद्रशक्तिवीभाति च।

सर्वज्ञानानन्दमयं सर्वसिद्धिप्रकारकम् ॥ ५०-१५ ॥

महासूक्ष्मशब्दमयं कुण्डलं ज्ञानसाधनम्।

यस्याः साधनमात्रेण योगी भवति भैरव ॥ ५०-१६ ॥

प्रकार एव सेवायां महासिद्धीश्वरो भवेत्।

सर्वे च पशवः सन्ति तलवद् भूतले नराः ॥ ५०-१७ ॥

तेषां ज्ञानप्रकाशाय वीरभावः प्रकाशितः।

वीरभावं मुदा प्राप्य क्रमेण देवता भवेत् ॥ ५०-१८ ॥

यत्काले वीरभावादिसिद्धिं प्राप्नोति मानवः।

तत्कालनिर्णयं वक्ष्ये वीरादेवत्वमाप्नुयात् ॥ ५०-१९ ॥
मासेनाकषीणी सिद्धिर्मासेन वाक्पतिर्भवेत्।
मासत्रयेण संयोगाज्जायते सुरवल्लभः ॥ ५०-२० ॥
एवं चतुष्टये मासि भवेद् दिक्पालगोचरः।
पञ्चमे पञ्चबाणः स्यात् षष्ठे रुद्रो न संशयः ॥ ५०-२१ ॥
वीरभावं समाश्रित्य सर्वदा योगमाश्रयेत्।
पशोरधीनं देवेश वीरभावं मनोहरम् ॥ ५०-२२ ॥
वीराधीनं दिव्यभावं दिव्येन रुद्रतर्पणम्।
रुद्रदर्शनमात्रेण जीवन्मुक्तो भवेद् ध्रुवम् ॥ ५०-२३ ॥
जीवन्मुक्तिपदं प्राप्य किन्न सिध्यति भूतले।
मनोनिवेशमाकृत्य पशुभावाश्रितो नरः ॥ ५०-२४ ॥
वीरभावं समाश्रित्य चादौ योगं समाश्रयेत्।
सर्वदा चाभ्यसेद् योगं मन्त्रन्यासपरायणः ॥ ५०-२५ ॥
योगसिद्धिं ज्ञानसिद्धिं मोक्षसिद्धिं ततः परम्।
यदि मोक्षमिहेच्छन्ति पशवः शास्त्रमोहिताः ॥ ५०-२६ ॥
समज्ञानं वीरभावमाश्रित्य योगमाप्नुयात्।
योगाभ्यासस्य चाद्ये च शरीरं परिशोधयेत् ॥ ५०-२७ ॥
आदौ पञ्चामराः कार्याः सर्वकार्यनिराश्रयाः।
केवलं योगमाश्रित्य सदा पञ्चामरा भवेत् ॥ ५०-२८ ॥
द्विप्रकारं महाकाल पञ्चामराभिधानकम्।

नेती दन्ती तथा धौती नेली क्षालनं तथा ॥ ५०-२९ ॥

एकप्रकारमेवं हि कथितं परमेश्वर।

दन्ती नेती तथा धौति नेली क्षालनक्रमात् ॥ ५०-३० ॥

एवं वा नित्यमाकुर्याद् योगसिद्धिसमृद्धये।

पञ्चामरासाधनादिकाले कुर्यान्निजक्रियाम् ॥ ५०-३१ ॥

ओषधी पञ्चमं ग्राह्यं पञ्चयोगसुसिद्धये।

बिल्वपत्रं जयापत्रं तुलसीश्यामपत्रकम् ॥ ५०-३२ ॥

निर्गुण्डीपत्रमेवं तु दूर्वाग्रन्थिरसेन च।

एषां प्रकृतिनामानि वक्ष्यामि शृणु शङ्कर ॥ ५०-३३ ॥

अमरा बिल्वपत्रं तु चामरा विजयादलम्।

अमरलता ग्रन्थिदूर्वा निर्गुण्डी चामरेश्वरी ॥ ५०-३४ ॥

अमरा श्यामतुलसी पञ्चामरास्तरूद्भवाः।

कथिता योगसिद्ध्यर्थे तत्प्रमाणं क्रमात् शृणु ॥ ५०-३५ ॥

पञ्चतोलकमानं तु विजयापत्रमेव च।

अन्येषां तोलकं चैकं संशोध्य भक्षणं चरेत् ॥ ५०-३६ ॥

एतद्भक्षणमात्रेण पञ्चयोगे जयी भवेत्।

पुनस्तेषां महाकालं मनुं वक्ष्यामि तत्त्वतः ॥ ५०-३७ ॥

सकलं चामरायोगं मन्त्रेणानेन भक्षयेत्।

तातद्वयं समुद्धृत्य ऋयुगं तदनन्तरम् ॥ ५०-३८ ॥

विसर्गबिन्दुसंयुक्तं तत्पश्चादमृतामुखि।

मरणं मारयद्वन्द्वं योगसिद्धिं ततः परम् ॥ ५०-३९ ॥

देहि देहि पदस्यान्ते स्वाहान्तं मन्त्रमुत्तमम्।

एतन्मन्त्रेण चोत्पाद्य मन्त्रयित्वा प्रभक्षयेत् ॥ ५०-४० ॥

एतत्काण्डस्य मन्त्रं तु तत्रैव परियोजयेत्।

निर्गुण्डीमन्त्रराजं तु शृणु वक्ष्यामि भैरव ॥ ५०-४१ ॥

कामबीजत्रयं पश्चात् कालीबीजत्रयं तथा।

सर्वयोगं ततः पश्चात् साधयद्वयमेव च ॥ ५०-४२ ॥

अमृतत्वं मयि शक्तं समर्पयद्वयं ततः।

स्वाहान्तमनुना चाथ चोत्पाद्य भक्षणं चरेत् ॥ ५०-४३ ॥

बिल्वपत्रं प्रगृहीयात्तन्मन्त्रं शृणु भैरव।

लज्जाबीजं कामबीजं शक्तिबीजं ततः परम् ॥ ५०-४४ ॥

ब्रह्मबीजं ततः पश्चाद् गौरसुन्दरि चावदेत्।

मां स्थापय महायोगे पालयद्वयमेव च ॥ ५०-४५ ॥

शङ्करप्रेमगलिते स्वाहान्तं मन्त्रमुच्चरेत्।

तुलसीपत्रं संशोध्य चोत्पाद्य मनुनाऽमुना ॥ ५०-४६ ॥

विष्णुपिरये महामाये शिवयोगप्रसाधिनि।

मायाच्छेदं ततः पश्चात् संसारं हारयद्वयम् ॥ ५०-४७ ॥

अमरत्वं देहि देहि स्वाहान्तं प्रणवादिकम्।

शृणु श्रीविजयापत्रशोधनं हि चतुर्वीधम् ॥ ५०-४८ ॥

चतुर्वर्णं स्वमन्त्रेण परिशोध्य कुलाकुलम्।

तत्क्रमं परिवक्ष्यामि सावधानाऽवधारय ॥ ५०-४९ ॥

प्रणवं पूर्वमुच्चार्य देवीबीजं ततः परम्।

स्वाहान्तं मन्त्रमुद्धृत्य संशोध्य भक्षयेत् सुधीः ॥ ५०-५० ॥

एकीकृत्य महादेव चैतन्मन्त्रेण मन्त्रयेत्।

अमृतेऽमृतशब्दान्ते तद्भवे पदं ततः ॥ ५०-५१ ॥

श्रीबीजं मन्मथं बीजं लज्जाबीजद्वयं क्रमात्।

क्रमेण च समुद्धृत्य विजये ज्ञानसुन्दरि ॥ ५०-५२ ॥

योगमोक्षप्रदे पश्चात् कायशोधिनि पावनि।

मम पश्चात् कायसिद्धिं देहि देहि ततः परम् ॥ ५०-५३ ॥

अमृतवषीणि शब्दान्ते अमृतं तदनन्तरम्।

आकर्षयद्वयं पश्चात् सिद्धिं देह्यनलपिरये ॥ ५०-५४ ॥

एतन्मन्त्रेण संशोध्य सावधानेन भक्षयेत्।

न्यूनाधिकं न कर्तव्यं शनैरभ्यासमाचरेत् ॥ ५०-५५ ॥

यावत् प्रमाणभक्षः स्यात् प्रमाणे चाधिकं न च।

एतद्भोजनमाकृत्य पयः पानं समाचरेत् ॥ ५०-५६ ॥

तत्प्रकारं शृणु प्राणनाथ ईश्वर शङ्कर।

मरीचबीजं संशोध्य दुग्धशोधनमाचरेत् ॥ ५०-५७ ॥

एतत्प्रकारं द्विविधं तत्प्रकारं वदाम्यहम्।

वाञ्छाकल्पतरोर्मूले गुरुं ध्यात्वा पुनः पुनः ॥ ५०-५८ ॥

मानसोपचारद्रव्यैः पूजयित्वा विधानतः।

मरीचं तोलकार्धं तु शोधयेन्मनुनामुना ॥ ५०-५९ ॥

श्रीकृष्णबीजमुद्धृत्य पृथ्वीबीजत्रयं तथा।

घोरघोरतरे पश्चान्मरीचकुलसुन्दरि ॥ ५०-६० ॥

नीला त्वं भव देहे मे शरीरं शोधयद्वयम्।

द्विठान्तोऽयं मनुः प्रोक्तस्तत्पश्चाद् दुग्धशोधनम् ॥ ५०-६१ ॥

आदौ मरीचं भुक्त्वा तु दुग्धपानं महाबलम्।

चर्वयित्वा मरीचं तु दुग्धपानं महाबलम् ॥ ५०-६२ ॥

कृष्णबीजं समुद्धृत्य कामेश्वरीमनुं ततः।

शिवबीजद्वयं पश्चात् कृष्णगोवसवासिनी ॥ ५०-६३ ॥

योगविग्रहमुद्धृत्य मम कामप्रसाधिनि।

तत्पश्चाद् योगसिद्धीनामीश्वरि क्षेत्रवासिनि ॥ ५०-६४ ॥

शरीरं वसमन्ते च चालयद्वयमेव च।

विघ्नान् वारययुग्मं तु स्वाहान्तोऽयं महामनुः ॥ ५०-६५ ॥

द्वादशवारमुच्चार्य चाथवा पञ्चवारकम्।

वारत्रयं मुदा शोध्य सर्वत्रायं विधिः स्मृतः ॥ ५०-६६ ॥

यदि पिबेत् खेचरत्वं तथा दुग्धं द्विपादकम्।

यदि चेत् केवलं दुग्धं तदा प्रस्थं चतुर्दश ॥ ५०-६७ ॥

लघ्वाहारी महाज्ञानी पञ्चमादि विरागवित्।

मणिपूरे मनोयोगं समाकृत्यामरो भवेत् ॥ ५०-६८ ॥

चतुर्वर्गः करे तस्य यो मणेः पीठमाश्रयेत्।

श्रीनन्दभैरव उवाच

मणिपूरभेदनार्थं मनोयोगसुसिद्धये ॥ ५०-६९ ॥

खेचरादिमहायोगसिद्धये सर्वसिद्धये।

मृत्युञ्जयस्य देवस्य रुद्रशक्त्याश्च दर्शनात् ॥ ५०-७० ॥

तथा पीठस्थिरार्थाय कालजालवशाय च।

सहस्रनामबीजानि चाष्टोत्तरशतानि च ॥ ५०-७१ ॥

मृत्युञ्जयस्य लाकिन्याः स्तोत्रं मकारकूटकम्।

कथयस्व वरारोहे यदि स्नेहोऽस्ति मां प्रति ॥ ५०-७२ ॥

ज्ञानदे परमेशानि शरीरं मम रक्षतु ॥ ५०-७३ ॥

इति श्रीरुद्रयामले उत्तरतन्त्रे महातन्त्रोद्दीपने सिद्धमन्त्रप्रकरणे भैरवभैरवीसंवादे

मणिभेदप्रकाशो नाम पञ्चाशत्तमः पटलः ॥ ५० ॥

अथैकपञ्चाशत्तमः पटलः

आनन्दभैरवी उवाच

अथ सम्भेदनार्थाय वक्ष्ये षट्कजस्य च।

महारुद्रस्य देवस्य श्री श्रीमृत्युञ्जयस्य च ॥ ५१-१ ॥

लाकिनी शक्तिसहितं सहस्रनाममङ्गलम्।

अष्टोत्तरशतव्याप्तं निगूढं भव सिद्धये ॥ ५१-२ ॥

धारयित्वा पठित्वा च श्रुत्वा वा नाममङ्गलम्।

शृणुष्व परमानन्द योगेन्द्र चन्द्रशेखर ॥ ५१-३ ॥

तवाह्लादप्रणयनात् सर्वसम्पत्तिप्राप्तये।

मणियोगसुसिद्ध्यर्थं सावधानाऽवधारय ॥ ५१-४ ॥

अष्टोत्तरसहस्रनाममङ्गलस्य कहोड ऋषिर्गायत्रीच्छन्दो महारुद्रमृत्युञ्जयलाकिनी-- सरस्वतीदेवता
सर्वाभीष्टशचीपीठयोगसिद्ध्यर्थं विनियोगः।

ओं मृत्युञ्जय रुद्रादि लाकिन्यादि सरस्वती।

मृत्युजेता महारौद्री महारुद्रसरस्वती ॥ ५१-५ ॥

महारौद्रो मृत्युहरो महामणिविभूषिता।

महादेवो महावक्रो महामाया महेश्वरी ॥ ५१-६ ॥

महावीरो महाकालो महाचण्डेश्वरी स्तुषा।

महावातो महाभेदो वीरभद्रा महातुरा ॥ ५१-७ ॥

महाचण्डेश्वरो मीनो मणिपूरप्रकाशिका।

महामतो महारात्रो महावीरासनस्थिता ॥ ५१-८ ॥

मायावी मारहन्ता च मातङ्गी मङ्गलेश्वरी।

मृत्युहारी मुनिश्रेष्ठा मनोहारी मनोयवा ॥ ५१-९ ॥
मण्डलस्थो मनीलाङ्गो मान्या मोहनमौलिनी।
मत्तवेशो महाबाणो महाबला महालया ॥ ५१-१० ॥
मारी हारी महामारी मदिरामत्तगामिनी।
महामायाश्रयो मौनी महामाया मरुत्प्रिया ॥ ५१-११ ॥
मुद्राशी मदिरापी च मनोयोगा महोदया।
मांसाशी मीनभक्षश्च मोहिनी मेघवाहना ॥ ५१-१२ ॥
मानभङ्गप्रियो मान्या महामान्यो महाबला।
महाबाणधरो मुख्यो महाविद्या महीयसी ॥ ५१-१३ ॥
महाशूलधरोऽनन्तो महाबली महाकुला।
मलयाद्रिनिवासी च मतिर्मालासनप्रिया ॥ ५१-१४ ॥
मायापतिर्महारुद्रो मरुणाहतकारिणी।
मालाधारी शङ्खमाली मञ्जरी मांसभक्षिणी ॥ ५१-१५ ॥
महालक्षणसम्पन्नो महालक्षणलक्षणा।
महाज्ञानी महावेगी मौषली मुषलप्रिया ॥ ५१-१६ ॥
महोख्यो मालिनीनाथो मन्दराद्रिनिवासिनी।
मौनीनामन्तरस्थश्च मानभङ्गा मनःस्विनी ॥ ५१-१७ ॥
महाविद्यापतिर्मध्यो मध्ये पर्वतवासिनी।
मदिरापो मन्दहरो मदनामदनासना ॥ ५१-१८ ॥
मदनस्थो मदक्षेत्रो महाहिमनिवासिनी।

महान् महात्मा माङ्गल्यो महामङ्गलधारिणी ॥ ५१-१९ ॥

महाहीनशरीरश्च मनोहरतदुद्भवा ।

मायाशक्तिपतिर्मोहा महामोहनिवासिनी ॥ ५१-२० ॥

महच्चित्तो निर्मलात्मा महतामशुचिस्थित ।

मत्तकुञ्जरपृष्ठस्थो मत्तकुञ्जरगामिनी ॥ ५१-२१ ॥

मकरो मरुतानन्दो माकरी मृगपूजिता ।

मणीपूज्या मनोरूपी मेदमांसविभोजिनी ॥ ५१-२२ ॥

महाकामी महाधीरो महामहिषमद्री ।

महिषासुरबुद्धिस्थो महिषासुरनाशिनी ॥ ५१-२३ ॥

महिषस्थो महेशस्थो मधुकैटभनाशिनी ।

मधुनाथश्च मधुपो मधुमांसादिसिद्धिदा ॥ ५१-२४ ॥

महाभैरवपूज्यश्च महाभैरवपूजिता ।

महाकान्ति प्रियानन्दो महाकान्तिस्थिताऽमरा ॥ ५१-२५ ॥

मालाकोटिधरो मालो मुण्डमालाविभूषिता ।

मण्डलज्ञाननिरतो मणिमण्डलवासिनी ॥ ५१-२६ ॥

महाविभूतिक्रोधस्थो मिथ्यादोषसरस्वती ।

मेरुस्थो मेरुनिलय मेनकानुजरूपिणि ॥ ५१-२७ ॥

महाशैलासन मेरुमोहिनी मेघवाहिनी ।

मञ्जुघोषो मञ्जुनाथो मोहमुद्गरधारिणी ॥ ५१-२८ ॥

मेढ्रस्थो मणिपीठस्थो मूलरूपा मनोहरा ।

मङ्गलार्थो महायोगी मत्तमेहसमुद्भवा ॥ ५१-२९ ॥

मतिस्थित मनोमानो मनोमाता महोन्मनी।

मन्दबुद्धिहरो मृत्युर्मृत्युहन्त्री मनःप्रिया ॥ ५१-३० ॥

महाभक्तो महाशक्तो महाशक्तिर्मदातुरा।

मणिपुरप्रकाशश्च मणिपुरविभेदिनी ॥ ५१-३१ ॥

मकारकूटनिलयो माना मानमनोहरी।

माक्षरो मातृकावर्णो मातृकाबीजमालिनी ॥ ५१-३२ ॥

महातेजा महारश्मिर्मन्युग स्यान् मधुप्रिया।

मधुमांससमुत्पन्नो मधुमांसविहारिणी ॥ ५१-३३ ॥

मैथुनानन्दनिरतो मैथुनालापमोहिनी।

मुरारिप्रेमसंतुष्टो मुरारिकरसेविता ॥ ५१-३४ ॥

माल्यचन्दनदिग्धाङ्गो मालिनी मन्त्रजीविका।

मन्त्रजालस्थितो मन्त्री मन्त्रिणामन्त्रसिद्धिदा ॥ ५१-३५ ॥

मन्त्रचैतन्यकारी च मन्त्रसिद्धिप्रिया सती।

महातीर्थप्रियो मेषो महासिंहासनस्थिता ॥ ५१-३६ ॥

महाक्रोधसमुत्पन्नो महती बुद्धिदायिनी।

मरणज्ञानरहितो महामरणनाशिनी ॥ ५१-३७ ॥

मरणोद्भूतहन्ता च महामुद्रान्विता मुदा।

महामोदकरो मारो मारस्था मारनाशिनी ॥ ५१-३८ ॥

महाहेतुहरो हर्ता महापुरनिवासिनी।

महाकौलिकपालश्च महादैत्यनिवारिणी ॥ ५१-३९ ॥
मार्तण्डकोटिकिरणो मृतिहन्त्री मृतिस्थिता।
महाशैलोऽमलो मायी महाकालगुणोदया ॥ ५१-४० ॥
महाजयो महारुद्रो महारुद्रारुणाकरा।
मनोवर्णमृजोमाख्यो मुद्रा तरुणरूपिणी ॥ ५१-४१ ॥
मुण्डमालाधरो मार्यो मार्यपुष्पमृजामनी।
मङ्गलप्रेमभावस्था महाविद्युत्प्रभाऽचला ॥ ५१-४२ ॥
मुद्राधारी मतस्थैर्यो मतभेदप्रकारिणी।
महापुराणवेत्ता च महापौराणिकाऽमृता ॥ ५१-४३ ॥
मौनविद्यो महाविद्या महाधननिवासिनी।
मघवा माघमध्यस्था महासैन्या महोरगा ॥ ५१-४४ ॥
महाफणिधरो मात्रा मातृका मन्त्रवासिनी।
महाविभूतिदानाढ्ये मेरुवाहनवाहना ॥ ५१-४५ ॥
महाह्लादो महामित्रो महामैत्रेयपूजिता।
मार्कण्डेयसिद्धिदाता मार्कण्डेयायुषिस्थिता ॥ ५१-४६ ॥
मार्कण्डेयो मुहुःप्रीतो मातृकामण्डलेश्वरी।
मानसंस्थो मानदाता मनोधरणतत्परा ॥ ५१-४७ ॥
मयदानवचित्तस्थो मयदानवचित्रिणी।
महागुणधरानन्दो महालिङ्गविहारिणी ॥ ५१-४८ ॥
महेश्वरस्थितो मूलो मूलविद्याकुलोदया।

मायापो मोहनोन्मादी महागुरुनिवासिनी ॥ ५१-४९ ॥

महाशुक्लाम्बरधरो मलयागुरुधूपिता ।

मधूपिनी मधूलासो माध्वीरससमाश्रया ॥ ५१-५० ॥

महागुरुर्महादेहो महोत्साहा महोत्पला ।

मध्यपङ्कजसंस्थाता मध्याम्बुजनिवासिनी ॥ ५१-५१ ॥

मारीभयहरो मल्लो मल्लग्रहविरोधिनी ।

महामुण्डलयोन्मादी मदधूणीतलोचना ॥ ५१-५२ ॥

महासद्योजातकालो महाकपिलवतीनी ।

मेघवाहो महावक्रो मनसामणिधारिणी ॥ ५१-५३ ॥

मरणाश्रयहन्ता च महागुर्वीगणस्थिता ।

महापद्मस्थितो मन्त्रो मन्त्रविद्यानिधीश्वरी ॥ ५१-५४ ॥

मकरासनसंस्थाता महामृत्युविनाशिनी ।

मोहनो मोहिनीनाथो मत्तनर्तनवासिनी ॥ ५१-५५ ॥

महाकालकुलोल्लासी महाकामादिनाशिनी ।

मूलपद्मनिवासी च महामूलकुलोदया ॥ ५१-५६ ॥

मासारव्यो मांसनिलया मङ्गलस्था महागुणा ।

मायाछन्नतरो मीनो मीमांसागुणवादिनी ॥ ५१-५७ ॥

मीमांसाकारको मायी मार्जारसिद्धिदायिनी ।

मेदिनीवल्लभक्षेमो मेदिनीज्ञानमोदिनी ॥ ५१-५८ ॥

मौषलीश मृषार्थस्थो मनकल्पितकेशरी ।

मनस श्रीधरो जापो मन्दहाससुशोभिता ॥ ५१-५९ ॥
मैनाको मेनकापुत्रो मायाछन्ना महाक्रिया।
महाक्रिया च लोमाण्डो मण्डलासनशोभिता ॥ ५१-६० ॥
मायाधारणकर्ता च महाद्वेषविनाशिनी।
मुक्तकेशी मुक्तदेहो मुक्तिदा मुक्तिमानिनी ॥ ५१-६१ ॥
मुक्ताहारधरो मुक्तो मुक्तिमार्गप्रकाशिनी।
महामुक्तिक्रियाच्छन्नो महोच्चगिरिनन्दिनी ॥ ५१-६२ ॥
मूषलाद्यस्त्रहन्ता च महागौरीमनःक्रिया।
महाधनी महामानी मनोमत्ता मनोलया ॥ ५१-६३ ॥
महारणगत सान्तो महावीणाविनोदिनी।
महाशत्रुनिहन्ता च महास्त्रजालमालिनी ॥ ५१-६४ ॥
शिवो रुद्रो वलीशानी कितवामोदवधीनी।
चन्द्रचूडाधरो वेदो मदोन्मत्ता महोज्ज्वला ॥ ५१-६५ ॥
विगलत्कोटिचन्द्राभो विधुकोटिसमोदया।
अग्निज्वालाधरो वीरो ज्वालामालासहस्रधा ॥ ५१-६६ ॥
भर्गप्रियकरो धर्मो महाधामीकतत्परा।
धर्मध्वजो धर्मकर्ता धर्मगुप्ति प्रसृत्त्वरी ॥ ५१-६७ ॥
महाविद्रुमपूरस्थो विद्रुमाभायुतप्रभा।
पुष्पमालाधरो मान्य शत्रूणां कुलनाशिनी ॥ ५१-६८ ॥
कोजागरो विसर्गस्थो बीजमालाविभूषिता।

बीजचन्द्रो बीजपूरो बीजाभा विघ्ननाशिनी ॥ ५१-६९ ॥
विशिष्टो विधिमोक्षस्थो वेदाङ्गपरिपूरिणी।
किरातिनीपति श्रीमान् विज्ञाविज्ञजनप्रिया ॥ ५१-७० ॥
वर्धस्थो वर्धसम्पन्नो वर्णमालाविभूषिता।
महाद्रुमगत शूरो विलसत्कोटिचन्द्रभा ॥ ५१-७१ ॥
महाकुमारनिलयो महाकामकुमारिका।
कामजालक्रियानाथो विकला कमलासना ॥ ५१-७२ ॥
खण्डबुद्धिहरो भावो भवतीति दुरासना।
असंख्यको रूपसंख्यो नामसंख्यादिपूरणी ॥ ५१-७३ ॥
सद्मनाद्यमना कोषकिङ्किणीजालमालिनी।
चन्द्रायुतमुखाम्भोजो विभायुतसमानना ॥ ५१-७४ ॥
कालबुद्धिहरो बालो भगवत्यम्बिकाऽण्डजा।
मुण्डहस्तश्चातुराद्यः विवादरहिताऽवृता ॥ ५१-७५ ॥
पञ्चमाचारकुशलो महापञ्चमलालसा।
विकारशून्यो दुर्धर्षो द्विपदा मानुषक्रिया ॥ ५१-७६ ॥
मयदानवकर्मस्थो विधातृकर्मबोधिनी।
कलिकालक्रियारूढा वायवीघर्घरध्वनि ॥ ५१-७७ ॥
सर्वसञ्चारकर्ता च सर्वसञ्चारकत्रीका।
मन्दमन्दगतिप्रेमा मन्दमन्दगतिस्थिता ॥ ५१-७८ ॥
साट्टहासो विधुकला चाघोराघोरयातना।

महानरकहर्ता च नरकादिविपाकहा ॥ ५१-७९ ॥
पञ्चरश्मिसमुद्भूतो नगादिवलघातिनी।
गरुडासनसम्पूज्यो गरुडप्रेमवधीनी ॥ ५१-८० ॥
अश्वत्थवृक्षनिलयो वटवृक्षतलस्थिता।
चिराङ्गो प्रथमाबुद्धि प्रपञ्चसारसङ्गति ॥ ५१-८१ ॥
स्थितिकर्ता स्थितिच्छाया विमदा छत्रधारिणी।
दाडिमाभासकुसुमो दाडिमोद्भवपुष्पिका ॥ ५१-८२ ॥
द्राढ्यो द्रवीभरतिका रतिकालापवधीनी।
रत्नगर्भो रत्नमाला रत्नेश्वर इवागति ॥ ५१-८३ ॥
प्रसिद्धः पावनी पुच्छा पुच्छसुस्थ परापरा।
खेचरी खेचर स्वस्थो महाखड्गधरा जया ॥ ५१-८४ ॥
किशोरभावखेलस्थो विखनादिप्रकारिका।
महाशब्दप्रकाशश्च महाशब्दप्रकाशिका ॥ ५१-८५ ॥
चारुहासो विपधन्ता शत्रुमित्रगणस्थिता।
वज्रदण्डधरो व्याघ्रो वियत्खेलनखञ्जना ॥ ५१-८६ ॥
गदाधर शीलधारी शशिकर्पूरगाऽबला।
वसनासनकारी च वसनावसनप्रिया ॥ ५१-८७ ॥
महाविद्याधरो गुप्तो विशिष्टगोपनक्रिया।
गुप्तगीतागायनस्थो गुप्तशास्त्रगलप्रदा ॥ ५१-८८ ॥
योगविद्यापुराणश्च यागविद्या विभाकला।

एककालो द्विकालश्चात्र कालफलाम्बुजा ॥ ५१-८९ ॥

अष्टादशभुजो रौद्री भुजगा विघ्ननाशिनी ।

विद्यागोपनकारी च विद्यासिद्धिप्रदायिनी ॥ ५१-९० ॥

विजयानन्दगो मन्दो महाकालमहेश्वरी ।

भूतिदानरतो मार्गो महद्गीताप्रकाशिनी ॥ ५१-९१ ॥

केशाद्यावेशसन्तानो मङ्गलाभा कुलान्तरा ।

द्विभुजो वेदबाहुश्च षड्भुजा कामचारिणी ॥ ५१-९२ ॥

चन्द्रकान्तमाल्यधरो लोकातिलोकरागिणी ।

त्रिभङ्गदेहनिकरो विभाङ्गस्था विनोदिनी ॥ ५१-९३ ॥

त्रिकूटस्थस्त्रिभावस्थस्त्रिशरीरा त्रिकालजा ।

एकवक्रो द्विवक्रश्च वक्रशून्या शिशुप्रिया ॥ ५१-९४ ॥

श्री विद्यामन्त्रजालस्थो विज्ञानी कुशलेश्वरी ।

घटासरगतो गौरा गौरवी गौरिकाऽचला ॥ ५१-९५ ॥

गुरुज्ञानगतो गन्धो गन्धभोग्या गिरिध्वजा ।

छायामण्डलमध्यस्थो विकटा पुष्करानना ॥ ५१-९६ ॥

कामारव्यो निरहङ्कार कामरूपनृपाङ्गजा ।

सुलभो दुर्लभो दुःखी सूक्ष्मातिसूक्ष्मरूपिणी ॥ ५१-९७ ॥

बीजजापपशो क्रूरो विमोहगुणनाशिनी ।

अर्धरो निपुणोल्लाशो विभुरूपा सरस्वती ॥ ५१-९८ ॥

अनन्तघोषनिलयो विहङ्गगणगामिनी ।

अच्युतेश प्रकाण्डस्थ प्रचण्डफालवाहिनी ॥ ५१-९९ ॥
अभ्रान्तो भ्रान्तिरहिता श्रान्तो यान्ति प्रतिष्ठिता।
अव्यर्थो व्यर्थवाक्यस्थो विशङ्काशङ्कयान्विता ॥ ५१-१०० ॥
यमुनापतिप पीनो महाकालवसावहा।
जम्बूद्वीपेश्वर पार पारावारकृतासनी ॥ ५१-१०१ ॥
वज्रदण्डधर शान्तो मिथ्यागतिरतीन्द्रिया।
अनन्तशयनो न्यूनः परमाह्लादवधीनी ॥ ५१-१०२ ॥
शिष्टाश्रणिलयो व्याख्यो वसन्तकालसुप्रिया।
विरजान्दोलितो भिन्नो विशुद्धगुणमण्डिता ॥ ५१-१०३ ॥
अञ्जनेशः खञ्जनेश पललासवभक्षिणी।
अङ्गभाषाकृतिस्नाता सुधारसफलातुरा ॥ ५१-१०४ ॥
फलबीजधरो दौर्गो द्वारपालनपल्लवा।
पिप्पलादः कारणश्च विख्यातिरतिवल्लभा ॥ ५१-१०५ ॥
संहारविग्रहो विप्रो विषण्णा कामरूपिणी।
अवलापो नापनापो विक्लृप्ता कंसनाशिनी ॥ ५१-१०६ ॥
हठात्कारेणतो चामो नाचामो विनयक्रिया।
सर्व सर्वसुखाच्छन्नो जिताजितगुणोदया ॥ ५१-१०७ ॥
भास्वत्किरीटो राङ्गारी वरुणेशीतलान्तरा।
अमूल्यरत्नदानाढ्यो दिवारात्रिस्त्रिखण्डजा ॥ ५१-१०८ ॥
मारबीजमहामानो हरबीजादिसंस्थिता।

अनन्तवासुकीशानो लाकिनी काकिनी द्विधा ॥ ५१-१०९ ॥

कोटिध्वजो बृहद्गर्गश्चामुण्डा रणचण्डिका।

उमेशो रत्नमालेशी विकुम्भगणपूजित ॥ ५१-११० ॥

निकुम्भपूजित कृष्णो विष्णुपत्नी सुधात्मिका।

अल्पकालहरः कुन्तो महाकुन्तास्त्रधारिणी ॥ ५१-१११ ॥

ब्रह्मास्त्रधारक क्षिप्तो वनमालाविभूषिता।

एकाक्षर द्वयक्षरश्च षोडशाक्षरसंभवा ॥ ५१-११२ ॥

अतिगम्भीरवातस्थो महागम्भीरवाद्यगा।

त्रिविधात्मा त्रिदेशात्मा तृतीयात्राणकारिणी ॥ ५१-११३ ॥

कियत्कालचलानन्दो विहङ्गगमनासना।

गीर्वाण बाणहन्ता च बाणहस्ता विधूच्छला ॥ ५१-११४ ॥

बिन्दुधर्मोज्ज्वलोदारो वियज्ज्वलनकारिणी।

विवासा व्यासपूज्यश्च नवदेशीप्रधानिका ॥ ५१-११५ ॥

विलोलवदनो वामो विरोमा मोदकारिणी।

हिरण्यहारभूषाङ्गः कलिङ्गनन्दिनीशगा ॥ ५१-११६ ॥

अनन्यक्षीणवक्षश्च क्षितिक्षोभविनाशिका।

क्षणक्षेत्रप्रसादाङ्गो वशिष्ठादिऋषीश्वरी ॥ ५१-११७ ॥

रेवातीरनिवासी च गङ्गातीरनिवासिनी।

चाङ्गेशः पुष्करेशश्च व्यासभाषाविशेषिका ॥ ५१-११८ ॥

अमलानाथसंज्ञश्च रामेश्वरसुपूजिता।

रमानाथ प्रभु प्राप्ति कीर्तीदुर्गाभिधानिका ॥ ५१-११९ ॥
लम्बोदर प्रेमकालो लम्बोदरकुलप्रिया।
स्वर्गदेहो ध्यानमानो लोचनायतधारिणी ॥ ५१-१२० ॥
अव्यर्थवचनप्रक्ष्यो विद्यावागीश्वरप्रिया।
अब्दमानस्मृतिप्राण कलिङ्गनगरेश्वरी ॥ ५१-१२१ ॥
अतिगुह्यतरज्ञानी गुप्तचन्द्रात्मिकाऽव्यया।
मणिनागगतो गन्ता वागीशानी बलप्रदा ॥ ५१-१२२ ॥
कुलासनगतो नाशो विनाशा नाशसुप्रिया।
विनाशमूलः कूलस्थः संहारकुलकेश्वरी ॥ ५१-१२३ ॥
त्रिवाक्यगुणविप्रेन्द्रो महदाश्चर्यचित्रिणी।
आशुतोषगुणाच्छन्न मदविह्वलमण्डला ॥ ५१-१२४ ॥
विरूपाक्षी लेलिहश्च महामुद्राप्रकाशिनी।
अष्टादशाक्षरो रुद्रो मकरन्दसुबिन्दुगा ॥ ५१-१२५ ॥
छत्रचामरधारी च छत्रदात्री त्रिपौण्ड्रजा।
इन्द्रात्मको विधाता च धनदा नादकारिणी ॥ ५१-१२६ ॥
कुण्डलीपरमानन्दो मधुपुष्पसमुद्भवा।
बिल्ववृक्षस्थितो रुद्रो नयनाम्बुजवासिनी ॥ ५१-१२७ ॥
हिरण्यगर्भ कौमारो विरूपाक्षा ऋतुप्रिया।
श्रीवृक्षनिलयश्यामो महाकुलतरूद्भवा ॥ ५१-१२८ ॥
कुलवृक्षस्थितो विद्वान् हिरण्यरजतप्रिया।

कुलपः प्राणप प्राणा पञ्चचूडधराधरा ॥ ५१-१२९ ॥

उषती वेदिकानाथो नर्मधर्मविवेचिका।

शीतलाप्त शीतहीनो मनःस्थैर्यकरी क्षया ॥ ५१-१३० ॥

कुक्षिस्थ क्षणभङ्गस्थो गिरिपीठनिवासिनी।

अर्धकायः प्रसन्नात्मा प्रसन्नवनवासिनी ॥ ५१-१३१ ॥

प्रतिष्ठेश प्राणधर्मा ज्योतीरूपा ऋतुप्रिया।

धर्मध्वजपताकेशो बलाका रसवद्धीनी ॥ ५१-१३२ ॥

मेरुशृङ्गगतो धूर्तो धूर्तमत्ता खलस्पृहा।

सेवासिद्धिप्रदोऽनन्तोऽनन्तकार्यविभेदिका ॥ ५१-१३३ ॥

भाविनामत्त्वजानज्ञो विराटपीठवासिनी।

विच्छेदच्छेदभेदश्च छलन्शास्त्रप्रकाशिका ॥ ५१-१३४ ॥

चारुकर्म्या संस्कृतश्च तप्तहाटक रूपिणी।

परानन्दरसज्ञानी रससन्तानमन्त्रिणी ॥ ५१-१३५ ॥

प्रतीक्ष सूक्ष्मशब्दश्च प्रसङ्गसङ्गतिप्रिया।

अमायी सागरोद्भूतो बन्ध्यादोषविवजीता ॥ ५१-१३६ ॥

जितधर्मो ज्वलच्छत्री व्यापिका फलवाहना।

व्याघ्रचर्माम्बरो योगी महापीना वरप्रदा ॥ ५१-१३७ ॥

वरदाता सारदाता ज्ञानदा वरवाहिनी।

चारुकेशधरो मापो विशाला गुणदाऽम्बरा ॥ ५१-१३८ ॥

ताडङ्कमालानिर्मालधरस्ताडङ्कमोहिनी।

पञ्चालदेश संभूतो विशुद्धस्वरवल्लभा ॥ ५१-१३९ ॥

किरातपूजितो व्याधो मनुचिन्तापरायणा।

शिव वाक्यरतो वामो भृगुरामकुलेश्वरी ॥ ५१-१४० ॥

स्वयम्भू कुसुमाच्छन्नो विधिविद्याप्रकाशिनी।

प्रभाकरतनूद्भूतो विशल्यकरणीश्वरी ॥ ५१-१४१ ॥

उषतीश्वर सम्पर्की योगविज्ञानवासिनी।

उत्तमो मध्यमो व्याख्यो वाच्यावाच्यवराङ्गना ॥ ५१-१४२ ॥

आंबीजवादरोषाढ्या मन्दरोदरकारिणी।

कृष्णसिद्धान्तसंस्थानो युद्धसाधनचचीका ॥ ५१-१४३ ॥

मथुरासुन्दरीनाथो मथुरापीठवासिनी।

पलायनविशून्यश्च प्रकृतिप्रत्ययस्थिता ॥ ५१-१४४ ॥

प्रकृतिप्राणनिलयो विकृतिज्ञाननाशिनी।

सर्वशास्त्रविभेदश्च मत्तसिंहासनासना ॥ ५१-१४५ ॥

इतिहासप्रियो धीरो विमलाऽमलरूपिणी।

मणिसिंहासनस्थश्च मणिपरजयोदया ॥ ५१-१४६ ॥

भद्रकालीजपानन्दो भद्राभद्रप्रकाशिनी।

श्रीभद्रो भद्रनाथश्च भयभङ्गविहिंसिनी ॥ ५१-१४७ ॥

आत्मारामो विधेयात्मा शूलपाणिप्रियाऽन्तरा।

अतिविद्यादृढाभ्यासो विशेषवित्तदायिनी ॥ ५१-१४८ ॥

अजराऽमरकान्तिश्च कान्तिकोटिधरा शुभा।

पशुपाल पद्मसंस्थ श्रीशपाशुपताऽस्त्रदा ॥ ५१-१४९ ॥
सर्वशास्त्रधरो दृप्तो ज्ञानिनी ज्ञानवधीनी ।
द्वितीयानाथ ईशार्द्धो बादरायणमोहिनी ॥ ५१-१५० ॥
शवमांसाशनो भीमो भीमनेत्रा भयानका ।
शिवज्ञानक्रमो दक्ष क्रियायोगपरायणा ॥ ५१-१५१ ॥
दानस्थो दानसम्पन्नो दन्तुरा पार्वतीपरा ।
प्रियानन्दो दिवाकर्ता निशानिषादघातिनी ॥ ५१-१५२ ॥
अष्टहस्तो विलोलाक्षो मनःस्थापनकारिणी ।
मृदुपुत्रो मृदुच्छत्रो विभाऽङ्गपुण्यनन्दिनी ॥ ५१-१५३ ॥
अन्तरिक्षगतो मूलो मूलपुत्रप्रकाशिनी ।
अभीतिदाननिरतो विधुमालामनोहरी ॥ ५१-१५४ ॥
चतुरास्रजाह्नवीशो गिरिकन्या कुतूहली ।
शिशुपालरिपुप्राणो विदेशपदरक्षिणी ॥ ५१-१५५ ॥
विलक्षणो विधिज्ञाता मानहन्त्री त्रिविक्रमा ।
त्रिकोणाननयोगीशो निम्ननाभिर्नगेश्वरी ॥ ५१-१५६ ॥
नवीन गुणसम्पन्नो नवकन्याकुलाचला ।
त्रिविधेशो विशङ्केतो विज्वरा ज्वरदायिनी ॥ ५१-१५७ ॥
अतिधामीकपुत्रश्च चारुसिंहासनस्थिता ।
स्थापकोत्तमवर्गाणां सतां सिद्धिप्रकाशिनी ॥ ५१-१५८ ॥
सिद्धप्रियो विशालाक्षो ध्वंसकर्त्री निरञ्जना ।

शक्तीशो विकलेशश्च क्रतुकर्मफलोदया ॥ ५१-१५९ ॥

विफलेशो वियद्गामी ललिता बुद्धिवाहना ।

मलयाद्रितप क्षेम क्षयकर्त्री रजोगुणा ॥ ५१-१६० ॥

द्विरुण्डको द्वारपालो बलेवीघ्नविनाशिनी ।

मायापद्मगतो मानो मारीविद्याविनाशिनी ॥ ५१-१६१ ॥

हिङ्गुलाजस्थित सिद्धो विदुषां वादसारिणी ।

श्रीपतीश श्रीकरेश श्रीविद्या भुवनेश्वरी ॥ ५१-१६२ ॥

मतिप्रथमजो धन्यो मिथिलानाथपुत्रिका ।

रामचन्द्रप्रिय प्राप्तो रघुनाथकुलेश्वरी ॥ ५१-१६३ ॥

कूर्मः कूर्मगतो वीरो वसावर्गा गिरीश्वरी ।

राजराजेश्वरीबालो रतिपीठगुणान्तरा ॥ ५१-१६४ ॥

कामरूपधरोल्लासो विदग्धा कामरूपिणी ।

अतिथीश सर्वभर्ता नानालङ्कारशोभिता ॥ ५१-१६५ ॥

नानालङ्कारभूषाङ्गो नरमालाविभूषिता ।

जगन्नाथो जगद्धापी जगतामिष्टसिद्धिदा ॥ ५१-१६६ ॥

जगत्कामो जगद्धापी जयन्ती जयदायिनी ।

जयकारी जीवकारी जयदा जीवनी जया ॥ ५१-१६७ ॥

जयो गणेश श्रीदाता महापीठनिवासिनी ।

विषम सामवेदस्थो यजुर्वेदांशयोगया ॥ ५१-१६८ ॥

त्रिकालगुणगम्भीरो द्वाविंशतिकराम्बुजा ।

सहस्रबाहु सारस्थो भागगा भवभाविनी ॥ ५१-१६९ ॥
भवनादिकरो मार्गो विनीता नयनाम्बुजा ।
सर्वत्राकर्षकोऽखण्ड सर्वज्ञानाभिकषीणी ॥ ५१-१७० ॥
जिताशयो जितविप्रः कलङ्कगुणवजीता ।
निराधारो निरालम्बो विषया ज्ञानवजीता ॥ ५१-१७१ ॥
अतिविस्तारवदनो विवादखलनाशिनी ।
भार्यानाथः क्षोभनाशो रिपूणां कुलपूजिता ॥ ५१-१७२ ॥
आशवो भूरिवर्गाणां चारुकुन्तलमण्डिता ।
अतिबुद्धिधरो सूक्ष्मो रजनीध्वान्तनाशिनी ॥ ५१-१७३ ॥
ज्योत्स्नाजालकरो योगी वियोगशायिनी युगा ।
युगगामी योगगामी जयदा लाकिनी शिवा ॥ ५१-१७४ ॥
संज्ञाबुद्धिकरो भावो भवभीतिविमोहिनी ।
सुन्दर सुन्दरानन्दो रतिकारतिसुन्दरी ॥ ५१-१७५ ॥
रतिज्ञानी रतिसुखो रतिनाथप्रकाशिनी ।
बुद्धरूपी बोधमात्रो वैरोधो द्वैतवजीता ॥ ५१-१७६ ॥
भूरिभावहरानन्दो भूरिसन्तानदायिनी ।
यज्ञसाधनकर्ता च सुयज्ञ पञ्चमोचना ॥ ५१-१७७ ॥
कोटिकोटिचन्द्रतेजः कोटिकोटिरुचिच्छटा ।
कोटिकोटिचञ्चलाभो द्विकोट्ययुतचञ्चला ॥ ५१-१७८ ॥
कोटिसूर्याच्छन्नदेह कोटिकोटिरविप्रभा ।

कोटिचन्द्रकान्तमणि कोटीन्दुकान्तनिर्मला ॥ ५१-१७९ ॥

शतकोटिविधुमणि शतकोटीन्दुकान्तगा ।

विलसत्कोटिकालाग्नि कोटिकालानलोपमा ॥ ५१-१८० ॥

कोटिवह्निगतो वह्नि वह्निजाया द्विगोद्भवा ।

महातेजो वह्निवारिः कालाग्निहारधारिणी ॥ ५१-१८१ ॥

कालाग्निरुद्रो भगवान् कालाग्निरुद्ररूपिणी ।

कालात्मा कलिकालात्मा कलिका कुललाकिनी ॥ ५१-१८२ ॥

मृत्युजितो मृत्युतेजा मृत्युञ्जयमनुप्रिया ।

महामृत्युहरो मृत्युरपमृत्युविनाशिनी ॥ ५१-१८३ ॥

जयो जयेशो जयदो जयदा जयवधीनी ।

जयकरो जगद्धर्मो जगज्जीवनरक्षिणी ॥ ५१-१८४ ॥

सर्वजित् सर्वरूपी च सर्वदा सर्वभाविनी ।

इत्येतत् कथितं नाथ महाविद्याभिधानकम् ॥ ५१-१८५ ॥

शब्दब्रह्ममयं साक्षात् कल्पवृक्षस्वरूपकम् ।

अष्टोत्तरसहस्राख्यं शतसंख्यासमाकुलम् ॥ ५१-१८६ ॥

त्रैलोक्यमङ्गलक्षेत्रं सिद्धविद्याफलप्रदम् ।

सकलं निष्कलं साक्षात् कल्पद्रुमकलान्वितम् ॥ ५१-१८७ ॥

योगिनामात्मविज्ञानमात्मज्ञानकरं परम् ।

यः पठेद् भावसम्पूर्णो मिथ्याधर्मविवर्जितः ॥ ५१-१८८ ॥

रुद्रपीठे स्वयं भूत्वा महायोगी भवेद्भुवम् ।

अकस्मात्सिद्धिमाप्नोति चाधमांमाल्यदायिनीम् ॥ ५१-१८९ ॥

राजलक्ष्मीधनैश्वर्यमतिधैर्यं हयादिकम्।

कुञ्जरं सुन्दरं वीरं पुत्रं राज्यं सुखं जयम् ॥ ५१-१९० ॥

राजराजेश्वरत्वं च दिव्यवाहनमेव च।

अक्लेशपञ्चमासिद्धिं ततः प्राप्नोति मध्यमाम् ॥ ५१-१९१ ॥

अत्यन्तदुःखहननं गुरुत्वं लोकमण्डले।

देवानां भक्तिसंख्याञ्च दिव्यभावं सदा सुखम् ॥ ५१-१९२ ॥

आयुर्वृद्धिं लोकवश्यं पूर्णकोशं हि गोधनम्।

देवानां राज्यभवनं प्रत्यक्षे स्वप्नकालके ॥ ५१-१९३ ॥

दीर्घदृष्टिभयत्यागं चाल्पकार्यविवर्जितम्।

सदा धर्मप्रियत्वं च धर्मज्ञानं महागुणम् ॥ ५१-१९४ ॥

विवेकाङ्कुरमानन्दं श्रीवाणीसुकृपान्वितम्।

तत उत्तमयोगस्थां सिद्धिंप्राप्नोति साधकः ॥ ५१-१९५ ॥

अनन्तगुणसंस्थानं मायार्थभूतिवर्जनम्।

एकान्तस्थानवसतिं योगशास्त्रनियोजनम् ॥ ५१-१९६ ॥

सर्वाकाङ्क्षाविशून्यत्वं दैवतैकान्तसेवनम्।

खेचरत्वं सर्वगतिं भावसिद्धिं सुरप्रियम् ॥ ५१-१९७ ॥

सदा रौद्रक्रियायोगं विभूत्यष्टाङ्गसिद्धिदम्।

दृढज्ञानं सर्वशास्त्रकारित्वं रससागरम् ॥ ५१-१९८ ॥

एकभावं द्वैतशून्यं महापदनियोजनम्।

महागुणवतीविद्यापतित्वं शान्तिमेव च ॥ ५१-१९९ ॥
प्राप्नोति साधकश्रेष्ठो यः पठेद् भावनिश्चलः ।
त्रिकालमेककालं वा द्विकालं वा पठेत् सुधीः ॥ ५१-२०० ॥
शतमष्टोत्तरं चास्य पुरश्चर्याविधिः स्मृतः ।
पुरश्चरणमाकृत्य पठित्वा च पुनः पुनः ॥ ५१-२०१ ॥
अष्टैश्वर्ययुतो भूत्वा मनोगतिमवाप्नुयात् ।
सर्वत्र कुशलं व्याप्तं यः पठेन्नियतः शुचिः ॥ ५१-२०२ ॥
षड्क्रमणिपीठञ्च भित्त्वाऽनाहतगो भवेत् ।
अनाहतं ततो भित्त्वा विशुद्धसङ्गमो भवेत् ॥ ५१-२०३ ॥
विशुद्धपद्मं भित्त्वा च शीर्षे द्विदलगो भवेत् ।
द्विदलादिमहापद्मं भित्त्वैतत् स्तोत्रपाठतः ॥ ५१-२०४ ॥
चतुर्वर्गां क्रियां कृत्वा चान्ते निर्वाणमोक्षभाक् ।
योगिनां योगसिद्ध्यर्थे सर्वभूतदयोदयम् ॥ ५१-२०५ ॥
निर्वाणमोक्षसिद्ध्यर्थे कथितं परमेश्वर ।
एतत्स्तवनपाठेन किं न सिद्ध्यति भूतले ॥ ५१-२०६ ॥
कुलं कुलक्रमेणैव साधयेद् योगसाधनम् ।
योगान्ते योगमध्ये च योगाद्ये प्रपठेत् स्तवम् ॥ ५१-२०७ ॥
कृत्तिकारोहिणीयोगयात्रायां मिथुने तथा ।
श्रवणायां मेषगणे कुजे चेन्दुसमाकुले ॥ ५१-२०८ ॥
शनिवारे च सङ्क्रान्त्यां कुजवारे पुनः पुनः ।

सन्ध्याकाले लिखेत् स्तोत्रं ध्यानधारणयोगिराट् ॥ ५१-२०९ ॥

भूर्जपत्रे लिखित्वा च कण्ठे शीर्षे प्रधारयेत्।

अथवा रात्रियोगे च कुलचक्रे लिखेत् सुधीः ॥ ५१-२१० ॥

सर्वत्र कुलयोगेन पठन् सिद्धिमवाप्नुयात्।

एतन्नाम्ना प्रजुहुयात् कालिकाकृतिमान् भवेत् ॥ ५१-२११ ॥

तद्दशांशक्रमेणैव हुत्वा योगीह सर्वदा।

मणिपूरे दृढो भूत्वा रुद्रशक्तिकृपां लभेत् ॥ ५१-२१२ ॥

इति श्रीरुद्रयामले लाकिनीशाष्टोत्तरशतसहस्रनामविन्यासे एकपञ्चाशत्तमः पटलः ॥ ५१ ॥

अथ द्विपञ्चाशत्तमः पटलः

श्रीनन्दभैरव उवाच

कथयस्व वरारोहे मणिपूरमनुक्रमम्।

यज्ज्ञात्वा मुनयः सर्वे चाष्टसिद्धिमवाप्नुयुः ॥ ५२-१ ॥

प्रजपन् गच्छति क्षिप्रं अनायास मनाहते।

मन्त्रार्थं मन्त्रचैतन्यं निजविग्रहरक्षणम् ॥ ५२-२ ॥

तत्परापरग्रन्थिस्थं विचार्य वक्तुमर्हसि।

श्रीनन्दभैरवी उवाच

महाभैरव कालाग्ने मनुज्ञानं निशामय ॥ ५२-३ ॥

कथयामि तव स्नेहादतिकोमलसाधनम्।

मन्त्राणां मन्त्रचैतन्यं विषयानि शृणु प्रभो ॥ ५२-४ ॥

मणिपूरे त्वनायासे यत्प्रसादात् स्थिरो भवेत्।

एतत्करणमात्रेण योगी भवति निश्चितम् ॥ ५२-५ ॥

कोटिकोटिमन्त्रजालं तदर्थकोटयः स्मृताः।

एतन्मध्ये सारभागं कथयामि कुलार्णव ॥ ५२-६ ॥

सर्वत्र समभावेन संस्मरन् मन्त्रमुत्तमम्।

शरीरमपरिच्छिन्नं ब्रह्माण्डं सचराचरम् ॥ ५२-७ ॥

मूलादि मणिपूरान्तं त्रिगुणं मनुरूपकम्।

वर्णमालामुपादाय मुहुर्मुहुर्जपेत् सुधीः ॥ ५२-८ ॥

पूर्णतेजोमयीं ध्यायेत् कोटिकालाग्निरूपिणीम्।

स्वदेवतां सदा ध्यायेन्मूलादिब्रह्मरन्ध्रके ॥ ५२-९ ॥

तन्मूतीमपरिच्छिन्नां गूढस्थाननिवासिनीम्।

गभीरोर्ध्वगलानन्दां सुधासागरवासिनीम् ॥ ५२-१० ॥

यज्ज्ञात्वा ब्रह्मतुल्यं स्याद् ब्रह्मरन्ध्रे विभावनात्।

मूलरन्ध्रे मुदा ध्यायेत् कोटिकालानलोज्ज्वलम् ॥ ५२-११ ॥

ज्वलन्तं ध्यानमाकुर्यादूर्ध्वशिखाप्रभाकरम्।

सुधारसमोदमुग्धं हव्याग्निसदृशोज्ज्वलम् ॥ ५२-१२ ॥

ललाटं चिन्तयेत् कान्तं पूर्णेन्दुकोटिसङ्कुलम्।

विगलद्रसपुञ्जं तु तद्रसप्रोज्ज्वलाननम् ॥ ५२-१३ ॥

स्थिरवायुस्थिराकारं मन्त्रार्थं चेति भावयेत्।

अथवा शुद्धसङ्काशं पूर्णब्रह्ममयूखगम् ॥ ५२-१४ ॥

मूलादिब्रह्मरन्धान्तं मूलं ध्यात्वा पुनः पुनः।

विचिन्तयेत् सूक्ष्मरूपां महागुर्वीं स्वदेवताम् ॥ ५२-१५ ॥

मन्त्रार्थं चेति तज्ज्ञानं तज्ज्ञानान्मोक्षमाप्नुयात्।

मन्त्रार्थज्ञानमात्रेण सिद्धिनिर्वाणमाप्नुयात् ॥ ५२-१६ ॥

न स्थूलं नातिसूक्ष्मं गुणमयवपुषं विश्वनाथं स्वशक्तिं।

स्वानन्दानन्दचित्तं कलिफलमचलं चञ्चलं शुक्लरक्तम्।

पीनापीनादिरूपं त्रिगुणगगमनं मूलपद्मादिवक्त्रे।

विश्वात्मानं कुलारख्यं मनुगुणजडितं भावयेत्सिद्धलोकः ॥ ५२-१७ ॥

चतुः षष्टिक्षेत्रे त्रिगुणजननीं ध्याननिपुणां।

(महा)मन्त्राकारां भुवनकरुणां बोधविषये।

महाविद्यामाद्यां मनुमयरसाच्छन्नतनुता--

मवाप्यामन्दाब्धौ कुलपथि भजन्तीह रसिकाः ॥ ५२-१८ ॥

समस्तं शून्यार्थं रजतघटनारायणमयं।

विसर्गं बिन्दुस्थं रविशशिकला वह्निकिरणम्।

जगद् व्यापाराङ्गं भवविरहितं भावजडितं

विकाराधाराहं दशदलबिले स्थापयति धीः ॥ ५२-१९ ॥

सुरासुरभयप्रदं तरुणरूपशोभाकरं।
मनोहरकलेवरं सकलदेहसंज्ञापनम्।
भजन्ति मुनयो नृपा यतय इन्द्रदेवादयो।
दशच्छदनिकेतने प्रकृतिदेहमध्यस्थितम् ॥ ५२-२० ॥
प्रचण्डवचनाश्रयं ध्वनिकलापसम्मर्दनं।
महोत्कटतपःप्रियं भजति चाशुतोषं शिवम्।
निधाय हृदि पङ्कजे किमपि नाभिमूलेऽपि वा।
विभावगुणभावनं परिकरोति योगी महान् ॥ ५२-२१ ॥
स्वकीयगुणसत्त्वके कठिनचित्तसंज्ञार्पणं।
चतुर्भुजकलेवरे दशकलाधरेन्दीवरे।
मनोहरहरं परमसारमाद्याक्षरं।
प्रकृत्य परमेश्वरे प्रणवरूपमारोपये ॥ ५२-२२ ॥
विविक्तमतिनिर्मलं कमलहासमाल्याश्रयं।
शिवं शतकभास्करं सकलदेहमध्येऽपि वा।
भुजायुतधरं धराधरधरं हि मुद्राधरं।
भजन्ति कुलकामिनीपतय ईशवेशमास्पदा ॥ ५२-२३ ॥
सदा चरणपङ्कजे विवहानिमुद्राप्तये।
कृपामयसलक्षणं गतिगसत्वसम्भावनम्।
सदैकगुणभावनं परमदेवदेवस्य या।
त्रिलोकजननीपते रमणमेव कुर्याद्विशी ॥ ५२-२४ ॥

एवं कृत्वा निरालम्बविश्वासध्यानवान्नरः।

अकस्मान्मन्त्रचैतन्यं प्राप्नोत्यर्थविनिर्णयम्॥ ५२-२५॥

इति श्रीरुद्रयामले उत्तरतन्त्रे मन्त्रार्थ चैतन्यविन्यासो नाम। द्विपञ्चाशत्तमः पटलः ॥ ५२॥

अथ त्रिपञ्चाशत्तमः पटलः

श्रीनन्दभैरवी उवाच

आनन्दसागराम्भोजमध्यस्थ परमप्रिय।

इदानीं कालजालादिवारणं शृणु भैरव॥ ५३-१॥

सम्पूर्य सञ्चयाच्छन्नं वायुं स्वाभाविकीगतिम्।

कुम्भयित्वा स्वभावेन चिरकालं सुखी भवेत्॥ ५३-२॥

शनैः शनैः रेचयित्वा सर्वदा तद्गतो भवेत्।

कालजालवशो याति तत्क्षणान्नात्र संशयः॥ ५३-३॥

विना वाय्वाकुञ्चनेन न सिध्यति च को जनः।

वायुचालनमात्रेण सूक्ष्ममार्गोद्गमेन च॥ ५३-४॥

सिध्यत्येव महायोगी कालजालवशोऽपि च।

कालवशं न करोति मोहादतिसुखायते॥ ५३-५॥

कालभक्षो भवेत् सोऽपि मिरयते नात्र संशयः।
मणिपुरे मनो दत्त्वा साधयेद् देवताः सदा ॥ ५३-६ ॥
स्तोत्रं ध्यानं नाम गुणं पठित्वा च पुनः पुनः।
मनोयोगञ्च सर्वत्र वायुना कारयेद् बुधः ॥ ५३-७ ॥
कुम्भयित्वा धारयित्वा रेचयित्वा पुनः पुनः।
सर्वकालवशं नीत्वा जितात्मा चामरो भवेत् ॥ ५३-८ ॥
लोभमोहौ वर्जयित्वा कामक्रोधादिपातकम्।
सर्वदा वायुपानञ्च कृत्वा रहसि संवशी ॥ ५३-९ ॥
नित्यं वायुसाधनानि षड्भेदनाय च।
शनैः शनैर्धारयेद् द्वै चिरजीवित्वसाधनात् ॥ ५३-१० ॥
यदि न चिरजीवी स्यात् कालात्मा वायुसेवकः।
षड्भभावसिद्ध्यन्ते ज्ञानी मृत्युवशो भवेत् ॥ ५३-११ ॥
अतः कुर्याच्छिवज्ञानं वायुसंसिद्धकारणम्।
तत्क्रियासाधनार्थाय आदौ पञ्चामराविधिम् ॥ ५३-१२ ॥
कुर्यात् साधकमुख्यश्च निजकायप्रसाधनात्।
नेतीयोगं तदा कुर्याद् यथा भवति संवशी ॥ ५३-१३ ॥
धौतीयोगं तदा कुर्याद् यथा भवति संवशी।
नेलीयोगमाकुर्याद् यत्र लोको न विद्यते ॥ ५३-१४ ॥
दन्तीयोगं तदा कुर्याद् यदा मुख्यक्रियावतः।
तदा क्षणेन यः कुर्याद् यदा तृष्णाविवर्जितः ॥ ५३-१५ ॥

तृष्णानाशो भवेन्मोक्ष इति मे योगनिर्णयः।

विशेषेण प्रवक्ष्येऽहं शृणु कैलासपावन ॥ ५३-१६ ॥

एतत्कार्यं पुरा कृत्वा दिवि देवा मुनीश्वराः।

कायसिद्धिं मुदा कृत्वा छायामायाविवर्जिताः ॥ ५३-१७ ॥

सर्वत्र गामिनः सर्वे धर्मशास्त्रार्थपण्डिताः।

चिरजीविन एवापि सकलश्रीसमन्विताः ॥ ५३-१८ ॥

तत्तद्भेदान् प्रवक्ष्यामि साधनं कायरक्षणम्।

यः करोति महादेव कायसाधनमुत्तमम् ॥ ५३-१९ ॥

स आयाति ममानन्दसदने नात्र संशयः।

प्रभाते च समुत्थाय ब्राह्मे कालफलोदये ॥ ५३-२० ॥

सहस्रारे गुरोः पादपङ्कजध्यानमाचरेत्।

विचिन्तयेत्ततः श्रीमान् गुरुरूपां सरस्वतीम् ॥ ५३-२१ ॥

स्वदेवतां परानन्दरसिको योगबुद्धिमान्।

प्रणम्य शिरसा नित्यं शौचकार्यं समाचरेत् ॥ ५३-२२ ॥

शौचक्रियाक्रमेणैव सिद्धः शुचिगुणान्वितः।

प्रगच्छेच्छौचकार्यार्थं घटमानं तु यत्नतः ॥ ५३-२३ ॥

मृत्तिकाप्रस्थमानञ्च नीत्वा शौचं समाचरेत्।

कुल्कुलं सप्तदशकं वर्चत्यागं पुनः पुनः ॥ ५३-२४ ॥

ततस्तर्जन्या चालोड्य वामहस्तस्य शङ्कर।

गुदरन्ध्रे समायोज्य क्षालनं हि पुनः पुनः ॥ ५३-२५ ॥

यावच्च विससंत्यागं निःशेषेण मलक्षयम्।
तावन्मृत्पयसा क्षाल्य शोधयेदुदरं सुधीः ॥ ५३-२६ ॥
यावन्न जायते सौख्यं तावत्कालं समाचरेत्।
तत उत्थाय विधिना मृत्तिकाशौचमाचरेत् ॥ ५३-२७ ॥
येन क्रमेण विष्टाया गन्धनाशोऽपि जायते।
पादद्वयं समाक्षाल्य चान्तःशौचं समाश्रयेत् ॥ ५३-२८ ॥
तत्क्रियासफलं वक्ष्ये शृणु योगेश्वर प्रभो।
सूक्ष्मवस्त्रसमुद्भूतं डोरकं सूक्ष्मरन्ध्रके ॥ ५३-२९ ॥
नासिकाया दृढतरं कोमलं चातिनिर्मलम्।
शनैः शनैनीयोज्याथ जिह्वामूले निवेशयेत् ॥ ५३-३० ॥
जिह्वामूलात् सदादाय वारं द्वादशकं सुधीः।
मन्दमन्दाघर्षणं तु कृत्वा भेदं समानयेत् ॥ ५३-३१ ॥
मायात्रयेण बीजेन देवीबीजत्रयेण च।
रमाबीजत्रयेणापि योगिन्यै नम इत्यपि ॥ ५३-३२ ॥
एतन्मन्त्रेण योगीन्द्रो नेतीयोगं समाचरेत्।
शिरःस्थाङ्गं समाकृत्य कण्ठशोधनमाचरेत् ॥ ५३-३३ ॥
ततो वक्षःशोधनं तु ततो नाभेश्च शोधनम्।
क्रमेण कुर्यात् कायार्थं तत्प्रकारं शृणु प्रभो ॥ ५३-३४ ॥
धौतीक्रियां समाकुर्यात् तप्तोदकनिसेवनम्।
शुक्लवस्त्रं सूक्ष्मसूत्रं चाष्टाङ्गुलप्रमाणकम् ॥ ५३-३५ ॥

द्वात्रिंशद्वस्तमानं तु पूर्णसंख्या उदीरिता।

मन्त्री प्रथमतः कुर्यात् चतुरङ्गुलवस्त्रकम्॥ ५३-३६॥

दीर्घे पञ्चहस्तमानं तप्तोदकसमन्वितम्।

भक्षयेत् शेषजिह्वाग्रे संस्थाप्य वसनं सुखम्॥ ५३-३७॥

तर्जनीमध्यमाङ्गुष्ठमुद्राभिर्भक्षयेत् सुधीः।

क्रमेण वर्धयेन्नित्यं दीर्घे च प्रसवे तथा॥ ५३-३८॥

एतन्मन्त्रेण देवेश पूर्वोक्तमनुना तथा।

सर्वत्र पूर्वबीजेन संशोध्य बीजमुच्चरेत्॥ ५३-३९॥

शक्तिबीजत्रयं पश्चात् कामबीजत्रयं तथा।

लक्ष्मीबीजत्रयं पश्चान्महाघौतनिवासिनी॥ ५३-४०॥

मेवाढीमलमन्त्रे तु क्षालयद्वयमेव च।

भार्या वहेत्ततः पश्चादुदरे सन्निवेशयेत्॥ ५३-४१॥

शनैर्नैवेशमाकृत्य यावत् सर्वः प्रजायते।

एतद्योगप्रसादेन वायवी सुकृपा भवेत्॥ ५३-४२॥

ततः कुर्यात् साधकेन्द्रो विग्रहक्षेमकारणात्।

नेलीपरमं योगं गात्रदृढनिबन्धनम्॥ ५३-४३॥

घूर्णायमानमाकुर्यादुदरं परमेश्वर।

सर्वदा चालनं कुर्यात् प्राणवायुप्रधारणम्॥ ५३-४४॥

वामे घूर्णीतमाकृत्य दक्षिणे घूर्णीतं चरेत्।

एवं क्रमेण देवेश पुटपाकं समाचरेत्॥ ५३-४५॥

एतन्मन्त्रेण देवेश शुभासने हठो भवेत्।

ब्रह्मबीजत्रयं पश्चात् कालीबीजत्रयं ततः ॥ ५३-४६ ॥

देवीप्रणवयुगमं तु गात्रस्थायै नमो द्विठः।

तदन्ते नाडिकादीनां क्षालनं परमाद्भुतम् ॥ ५३-४७ ॥

वक्षःस्थानं महादेव दन्तीयोगेन कारयेत्।

गजमानं दन्तकाष्ठं निर्मलं सुन्दरं मतम् ॥ ५३-४८ ॥

दन्तकाष्ठं क्षालयेद्वै मनुना साधकाग्रणीः।

मायाबीजत्रयं पश्चाद् भैरवीबीजकत्रयम् ॥ ५३-४९ ॥

मदीनीबीजयुगलं दन्तकाष्ठनिवासिनी।

मे हृद्रन्धिं छेदय इति युगलं वह्निसुन्दरी ॥ ५३-५० ॥

क्रमेण विधिनानेन गलरन्ध्रे निवेशयेत्।

यावन्नाभेरधो याति यावत् सुखमयानि च ॥ ५३-५१ ॥

तावद्दन्तीयोगकार्यं प्रभाते सर्वकार्यकम्।

एतदन्ते ततः कुर्यान्नाडीक्षालनमेव च ॥ ५३-५२ ॥

तन्मन्त्रं शृणु वीरेन्द्र चामरत्वप्रदायकम्।

आदौ प्रणवमुद्धृत्य दीर्घप्रणवयुगमकम् ॥ ५३-५३ ॥

भुवनेशीबीजयुगमं चन्द्रबीजत्रयं ततः।

कृष्णबीजत्रयं पश्चादर्कबीजत्रयं ततः ॥ ५३-५४ ॥

वाग्भवत्रयमुद्धृत्य वह्नीबीजत्रयं ततः।

श्रीबीजं मन्मथं लक्ष्मीं शीतले तदनन्तरम् ॥ ५३-५५ ॥

स्वोदरं नाडिकामूलं मलक्षालययुग्मकम्।
स्वाहान्तमनुना नित्यं क्षालयेन्नाडिकाधमाः ॥ ५३-५६ ॥
यावत्तृष्णानाशकः स्यात्तावत्कालं समाचरेत्।
यावदुद्रमशक्तित्वं त्रिदण्डावधि धारणा ॥ ५३-५७ ॥
तावन्न जायते नाथ क्षालनं सुखसाधनम्।
यदि भाग्यवशादेव त्रिदण्डवायुकुम्भकम् ॥ ५३-५८ ॥
स्वयमेव समायाति नाडिकाक्षालनं शुभम्।
यावत्सूक्ष्मानिलालापं मधुपानं निरन्तरम् ॥ ५३-५९ ॥
पादाम्भोजनिःसृतं तु परमानन्दवर्धनम्।
तत्सुखेनापरिच्छिन्नं संज्ञाननिर्मलेन च ॥ ५३-६० ॥
चिदानन्दस्वरूपेण आनन्दाश्रुविमोचनम्।
तदा हि हृदयग्रन्थिभेदनं देहवर्धनम् ॥ ५३-६१ ॥
तदा हि पुलकं स्थैर्यं देहावेशस्थिरं तथा।
तदा षड्भुज सिद्धान्तज्ञानं चैतन्यनिर्मलम् ॥ ५३-६२ ॥
चिदानन्दमयो भूत्वा तृष्णाज्ञानविवर्जितः।
जीवन्मुक्तः परानन्दरसिकः प्रणयप्रियः ॥ ५३-६३ ॥
स्थिरचेता महायोगी भवत्येव न संशयः।
आस्तिको देवभक्तश्च निन्दावादविवर्जितः ॥ ५३-६४ ॥
स एवात्मा महाज्ञानी भवत्येव न संशयः।
पञ्चयोगं समाकृत्य नित्यादिकमनुत्तमम् ॥ ५३-६५ ॥

स्नानं कुर्याद्विधानेन तीर्थराजनिकेतने।
इडा गङ्गाजले वापि पिङ्गला यमुनाजले ॥ ५३-६६ ॥
सुषुम्नायां सरस्वत्यां वसुपुष्करकोटिषु।
तथापि बाह्यस्नाने तु सर्वाङ्गमस्तकं विना ॥ ५३-६७ ॥
सप्तवारं समासिञ्चेत् मस्तकं बाह्यवारिणा।
मार्जनेनापि मनुना मूलमन्त्रेण वा पुनः ॥ ५३-६८ ॥
ततोऽङ्गं मार्जयित्वा च सन्ध्यावन्दनमाचरेत्।
बाह्यसन्ध्यां तु मन्त्रेणैवान्तरे प्रकृतीश्वरम् ॥ ५३-६९ ॥
ऊर्ध्वाधस्तैजसं बिन्दुं नादमण्डलसम्पुटम्।
सन्ध्यावन्दनमाकृत्य महौषधिं प्रभक्षयेत् ॥ ५३-७० ॥
मूलमन्त्रेणाभिमन्त्र्य पञ्चगव्यं कुलेश्वर।
ततः कुर्यान्महापूजां स्वस्वमन्त्रोक्तसाधिताम् ॥ ५३-७१ ॥
षड्कार्थं ततो ध्यायेद् यदुक्तं विधिना प्रभो।
कुण्डलिन्या महापूजा सहस्रनाममङ्गलम् ॥ ५३-७२ ॥
देवतानां पठेद्धीमान् सर्वकाले सुसिद्धये।
मूलाधारं मुदा भित्वा सूक्ष्मवायुद्वयेन च ॥ ५३-७३ ॥
ततो भेदं स्वाधिष्ठानं राकिणीविष्णुसङ्गमम्।
तयोरनुक्रमं नाथ सहस्रनाममङ्गलम् ॥ ५३-७४ ॥
अन्यन्तगुह्यकथनं सत्त्वभक्तिप्रकारकम्।
भित्वा भेदं मुदा कुर्यान्मणिपीठस्थदेवयोः ॥ ५३-७५ ॥

ध्यानं ज्ञानं स्तवं नित्यं यजनं नामकीर्तनम्।

चैतन्यं रुद्रलाकिन्यास्तथा मृत्युञ्जयस्य च ॥ ५३-७६ ॥

नित्यं गुरुमयं ध्यात्वा सर्वगामिनमीश्वरम्।

चिरजीवी महायोगी भवत्येव न संशयः ॥ ५३-७७ ॥

इति श्रीरुद्रयामले उत्तरतन्त्रे महातन्त्रोद्दीपने सिद्धमन्त्रप्रकरणे

भैरवभैरवीसंवादे मणिपूरभेदो नाम त्रिपञ्चाशत्तमः पटलः ॥ ५३ ॥

अथ चतुःपञ्चाशत्तमः पटलः

आनन्दभैरवी उवाच

परापराविभेदज्ञ निगूढज्ञानसाधनम्।

इदानीं शृणु सर्वज्ञ पञ्चद्रव्यादिसाधनम् ॥ ५४-१ ॥

षड्भेदपद्मभेदार्थं यत्क्रमाज्जायते क्षणात्।

अमरश्चामरा चैव सर्वसिद्धिप्रदायिका ॥ ५४-२ ॥

ब्रह्मज्ञानसाधनी च ब्रह्मानन्दस्वरूपिणी।

अमरलता तथा ध्येया दूर्वासंज्ञा प्रतिष्ठिता ॥ ५४-३ ॥

सिद्धामरा च निर्गुण्डी सर्वसिद्धिप्रदायिका।

नीलामरा ततो ग्राह्या नीलतुलसीसङ्गिता ॥ ५४-४ ॥

अमरुः समयापत्रं चामरा विल्वपत्रिका।

शिवप्रिया सदा पूज्या पूर्वोक्तावासमाश्रयेत् ॥ ५४-५ ॥

एतद्भक्षणमन्त्राणि शृणु कैलासभूपते।

ब्राह्मणी क्षत्रिया वैश्या शूद्रा चक्रमतो जया ॥ ५४-६ ॥

तत्तन्मन्त्रेण संशोध्य भक्षयेन्मनुनामुना।

सर्वासाम मरादीनां भक्षणे समुदीरिता ॥ ५४-७ ॥

प्रणवं दीर्घप्रणवं कपिले ज्ञानसाधनि।

मम योगं साधयेति युगं स्वरेण सम्पुटम् ॥ ५४-८ ॥

शाखासमूहसम्पूर्णे महौषधिनिवासिनि।

मामेकममरं देहि कुरु युगं ततो द्विठः ॥ ५४-९ ॥

अमराशनमन्त्राणि शृणुष्व पार्वतीश्वर।

यस्य स्मरणमात्रेण नरो नारायणो भवेत् ॥ ५४-१० ॥

शिववद् विहरेल्लोके बिल्वपत्रस्य भक्षणात्।

श्रीबीजत्रयमुद्धृत्य वाग्देवीत्रितयं ततः ॥ ५४-११ ॥

लक्ष्मीकामेश्वरीबीजं रमाकामत्रयं त्रयम्।

सिद्धविश्वेशि परमे निगूढतरुवासिनि ॥ ५४-१२ ॥

मामेकं ज्ञानतत्त्वेऽन्ते नियोजय युगं द्विठः।

एतन्मन्त्रेण वीरेन्द्रो विधितत्त्वाख्यमुद्रया ॥ ५४-१३ ॥

शोधयित्वा पुनर्नाथ चामरां शोधयेत्ततः।

दूर्वा देवी त्रिभुवने अमृतत्त्वप्रदायिनि ॥ ५४-१४ ॥

ग्रन्थिच्छेदभेदवारी प्रणवाद्ये परे रमा ।

ततो हि विष्णुबीजञ्च किङ्कणी बीजमुद्धरेत् ॥ ५४-१५ ॥

राजराजेश्वरीबीजं श्रीबीजं त्रीणि तत्परम् ।

सुधाखण्डे मामिहान्ते सिद्धामरपदं लिखेत् ॥ ५४-१६ ॥

देहि देहि नमः स्वाहाशब्दमुच्चार्य शोधयेत् ।

एतद्भक्षणमात्रेण चिरकालं सुखी भवेत् ॥ ५४-१७ ॥

सर्वसंयोगमात्रेण सिद्धो भवति साधकः ।

सिद्धामराशोधनं तु शृणु श्रीचन्द्रशेखर ॥ ५४-१८ ॥

सिद्धामरा च निर्गुण्डी त्रिषु लोकेषु गोपिता ।

एतत्प्रधानं मूलञ्च पत्रं वा चालयेत् सुधीः ॥ ५४-१९ ॥

मूलाभावे दलं ग्राह्यं दलाभावे न मूलकम् ।

आनयेत् साधकश्रेष्ठः शोभनेन दिनेन तु ॥ ५४-२० ॥

तदा भवति सिद्धिश्च कौलानां नियमो नहि ।

कौलिके सर्वसिद्धिश्च कौलिके योगसाधनम् ॥ ५४-२१ ॥

कुलाचारविहीनानां योगभोगादिकं कथम् ।

विना योगेन भोगादिसञ्चयो जायते कथम् ॥ ५४-२२ ॥

योगसाधनमात्रेण भोगसाधनमालभेत् ।

तद्भोगं परमं ज्ञानं कालामृतनिसेवनम् ॥ ५४-२३ ॥

विषयाह्लादभोगादिरनायासेन वर्धते ।

शरीरिणामादिकार्यं शरीरस्य प्रभो प्रियम् ॥ ५४-२४ ॥

शीतलामृतरूपाढ्यं व्यक्ताव्यक्तप्रकारकम् ।

आदिसाधनमेवं हि कथितं स्नेहेहेतुना ॥ ५४-२५ ॥

वल्लभ प्राणरक्षार्थं शोकातीवारणाय च ।

पुनस्तु कथये तुभ्यं निर्गुण्डीशोधनं मनुम् ॥ ५४-२६ ॥

ओं निर्गुण्डि महामाये महायवनिवासिनि ।

आयुरारोग्यजननि ब्रह्मशब्दनिवासिनि ॥ ५४-२७ ॥

मदीयं सकलं कायं शुद्धं कुरु युगं ततः ।

नान्तयुग्मं बिन्दुनादभूषितं चारुतेजसम् ॥ ५४-२८ ॥

चतुर्दशस्वरव्याप्तं (ठयुगं) बिन्दुभूषितम् ।

लक्ष्मीबीजत्रयं पश्चाद् रमाबीजमयं लिखेत् ॥ ५४-२९ ॥

वज्रकायं देहि देहि शब्दान्ते वह्निसुन्दरी ।

एतन्मन्त्रेण संशोध्य भक्षयेत् साधकोत्तमः ॥ ५४-३० ॥

ततोऽमरो भवेत् क्षिप्रं नात्र कार्या विचारणा ।

तुलसीशोधनं वक्ष्ये शृणुष्व परमेश्वर ॥ ५४-३१ ॥

यत्कृत्वा च निरोगी स्याद् बलवान् विजितेन्द्रियः ।

प्रणवं वैष्णवी देवी सत्त्वज्ञाननिवासिनि ॥ ५४-३२ ॥

कामबीजत्रयान्ते तु मां रक्ष युगलं द्विठः ।

एतच्छोधनमाकृत्य भक्षणं यः करोति च ॥ ५४-३३ ॥

कायसिद्धिर्भवेत्तस्य ध्यानधारणयोगिनः ॥ ५४-३४ ॥

इति श्रीरुद्रयामले उत्तरतन्त्रे सिद्धमन्त्रप्रकरणे षड्भक्तप्रकाशे भैरवीभैरवसंवादे
पञ्चसिद्धद्रव्यशोधनं नाम चतुःपञ्चाशत्तमः पटलः ॥ ५४ ॥

अथ पञ्चपञ्चाशत्तमः पटलः

श्रीनन्दभैरवी उवाच

कथयामि तव स्नेहात् कायवश्यविशेषणात्।

हठयोगं प्रकथितमिदानीं शृणुत क्रमम् ॥ ५५-१ ॥

मणिपूरस्थितं रुद्रं त्रैलोक्ये पवनाक्षयम्।

कथयामि शिवानन्द शिवशङ्कर मङ्गल ॥ ५५-२ ॥

स्वाधिष्ठानोर्ध्वदेशे च परमानन्दसागरम्।

नाभिमूलं मेघजालमध्य विद्युच्छताकुलम् ॥ ५५-३ ॥

रहस्यातिरहस्यं च योगिनामतिसारगम्।

तन्नाभिमूलदेशे च नीलपद्मं महाप्रभम् ॥ ५५-४ ॥

तद्दलाग्रे सदा भान्ति डादिफान्ताक्षराणि च।

तद् बाह्ये शोभितं रूपं त्रिकोणमनलस्य च ॥ ५५-५ ॥

प्रभातसूर्यसङ्काशं शिखाकारं निरञ्जनम्।

तत्राग्निबीजरूपं च रूपातीतं गुणान्तरम् ॥ ५५-६ ॥

विचिन्तयेन्मेषपृष्ठवाहनं चारुणाकृतिम्।
चतुर्बाहुं त्रिनयनं चारुदेहधरं परम् ॥ ५५-७ ॥
तत्क्रोडे भाति रुद्रेशः सिन्दूरारुणविग्रहः।
ब्रह्मरूपी त्रिनयनः सृष्टिसंहारकारकः ॥ ५५-८ ॥
विभूतिभूषिताङ्गस्तु लोकानामिष्टदो विभुः।
तस्य वामे सदा भाति लाकिनी परदेवता ॥ ५५-९ ॥
चतुर्भुजा महादेवी त्रिनेत्रा सौख्यदायिनी।
श्यामाङ्गी पीतवसना विचित्रालङ्कृतामरा ॥ ५५-१० ॥
सर्वसिद्धिप्रदा माता सर्वत्र सर्वपालिका।
सदा रक्षतु मां देवी विद्याभिः कुलपालिका ॥ ५५-११ ॥
एवं ध्यात्वा पूजयित्वा जपयागस्तवादिभिः।
ततः सिद्धो भवेन्मन्त्री मणिपूरप्रसादतः ॥ ५५-१२ ॥
मणिपूरफलं वक्ष्ये समासेन शृणुष्व तत्।
कोटिवर्षशतेनापि फलं वक्तुं न शक्यते ॥ ५५-१३ ॥
मणिपूरानन्तरं हि प्रवक्तव्यमनाहतम्।
स्तोत्रं ध्यानं नामधेयं सहस्रगुणशङ्करम् ॥ ५५-१४ ॥
फलमत्यन्तगुह्यं च सुहृत्पद्मोपसिद्धिदम्।
आत्मज्ञानं मोक्षसिद्धिं प्रेमभक्त्यादिलाभकम् ॥ ५५-१५ ॥
संहर्ता जनसङ्घानां पालकः कमलाकरः।
अकस्माज्ज्ञानसन्दोहलक्ष्मीं प्राप्नोति योगिराट् ॥ ५५-१६ ॥

इति श्रीरुद्रयामले उत्तरतन्त्रे सिद्धमन्त्रप्रकरणे षड्भक्तप्रकाशे भैरवीभैरवसंवादे
मणिपूरभेदो नाम पञ्चपञ्चाशत्तमः पटलः ॥ ५५ ॥

अथ षड्पञ्चाशत्तमः पटलः

श्रीनन्दभैरव उवाच

वद कामिनि कौमारि सुरानन्दे कुलेश्वरि।

हृदयाम्भोजविन्यासमधुना वक्तुमर्हसि ॥ ५६-१ ॥

यस्य विज्ञानमात्रेण नरो योगेश्वरो भवेत्।

सर्वसिद्धिक्रियास्थानं योगिनामतिदुर्लभम् ॥ ५६-२ ॥

सर्वतत्त्वस्वरूपं च सिद्धिमार्गप्रकाशकम्।

हृदयाम्भोज विज्ञानान्मार्तण्डभैरवो भवेत् ॥ ५६-३ ॥

श्रोतुमिच्छामि तत्सर्वं षड्भक्तसारमङ्गलम्।

स्नेहाद् दृष्टिक्रमेणैव भक्तियोगोद्भवेन च ॥ ५६-४ ॥

भेदनं भावनं ज्ञानं चित्तदर्शनमेव च।

मन्त्रोद्धारञ्च सङ्केतं सर्वज्ञादिगुणोदयम् ॥ ५६-५ ॥

यजनं काकिनीदेव्या ईश्वरस्य गुणात्मनः।

स्तवनं कवचं सर्वं सहस्रनाममङ्गलम् ॥ ५६-६ ॥

वायूनां मण्डलज्ञानं समासेन वदस्व मे।
त्वमेव शरणं देवि त्राहि मां दुःखसङ्कटात् ॥ ५६-७ ॥
महाकाल भयाभाव भक्तिभावपरायण।
ममानन्दभैरवेश शृणु वक्ष्यामि तत्त्वतः ॥ ५६-८ ॥
यदुक्तं भवता चात्र चाश्रुतं चाद्भुतं मतम्।
नोक्तं कुत्रापि सर्वेश तव स्नेहात् प्रकाशितम् ॥ ५६-९ ॥
अप्रकाश्यमिदं रत्नं दुःखजालनिवारणम्।
सावधानेन सर्वेश कुरु त्वं योगसाधनम् ॥ ५६-१० ॥
मयि योगं महादेव कृत्वा कालवशं नय।
मयि योगं न करोति सिद्धिभक्तिक्रियादिकम् ॥ ५६-११ ॥
अकस्मान्मरणं तस्य कालभक्षो न संशयः।
केवलं मां हृदम्भोजे परिपूर्णफलोदये ॥ ५६-१२ ॥
सर्वाकारे मनोराज्ये नानाकौतुकसङ्कुले।
पूजयित्वा सदा ध्यायेत् काकिनीं मां न संशयः ॥ ५६-१३ ॥
स योगी जायते नाथ हृदम्बुजप्रसादतः।
हृत्पङ्केरुहमध्यस्थाः सर्वे देवाः सवासवाः ॥ ५६-१४ ॥
मामर्चयन्ति ते नित्यं भक्तिभावपरायणाः।
ये ध्यायन्ति महावीर ते पश्यन्ति सवासवान् ॥ ५६-१५ ॥
क्रमेण प्राणसंयोगान् मां पश्यन्ति न संशयः।
मामेकं काकिनीध्यानं स्थिरवायुं प्रचण्डकम् ॥ ५६-१६ ॥

पश्यन्ति योगिनः काये अष्टैश्वर्यं महाप्रभम्।

केवलं भक्तियोगेन नित्ययोगे स्युरुत्तमाः ॥ ५६-१७ ॥

पद्मध्यानं प्रथमतः कृत्वा सिद्धो भवेन्नरः।

तद्ध्यानं शृणु वीरेश योगिनामिह दुर्लभम् ॥ ५६-१८ ॥

हृत्पद्मं कुलपालितं सुललितं हंसेन संशोधितं।

बन्धूकामलदीप्तिकोटिजडितं सम्भावितं साधकैः।

अत्युत्कृष्टमयूखपुञ्जमिलितं सिन्दूरपूरारुणं।

ध्यात्वा पश्यति यो नरः प्रतिदिनं काद्यारुणैरावृतम् ॥ ५६-१९ ॥

स स्यात्कोटिधनेश्वरो नरवरो भूयात्त्वभावार्षवे।

यो नित्यं लिपिभावनं प्रकुरुते नित्येश्वरालोकनात्।

तद्ध्यानं क्रमतो वदामि सकलं येन प्रसिद्धो भवे--।

दानन्दार्णवमध्यपद्मकलितं काद्यर्कवर्णोज्ज्वलम् ॥ ५६-२० ॥

दले पूर्वे ध्यायेदतिविमलवर्णं कमिति वा

प्रभातार्कच्छायारुणकिरणयोगं युगमयम्।

चतुर्बाहुं नित्यं त्रिनयनमनन्तं रविगतं।

भवाद्याशक्तिस्थं स्वभवनघटाशोभिततनुम् ॥ ५६-२१ ॥

द्वितीये पत्रेऽस्मिन् खमरुणसमूहाश्रयपदं।

पदं श्रीतारिण्या अनिलगगनयोः प्रियकरम्।

मुदा ध्यायेदेवं परममनिलं देवभुजगं।

सुवर्णालङ्कारं त्रिनयनममौल्यं सुखमयम् ॥ ५६-२२ ॥

तृतीये पत्रेऽस्मिन् विधुयुतकपालं त्रिनयनं।
स्वसिन्दूराकारं द्वियुगभुजशोभाभवमहम्।
सदा ध्यायेदेवं परमपुरुषं श्रीगणपतिं।
स्फुरद्रक्ताकारं तरुणमणिमालं जितमदम्॥ ५६-२३॥
चतुः पत्रे ध्यायेद्यमरुणशतं घोरनिनदं।
क्रियादक्षं मूर्तीं त्रिनयनसरोजं युगभुजम्।
वराभीतिप्रोच्छत्स्फटिकजपमालादिसहितं।
फणालङ्काराङ्गं शिव शिव मुखेशोत्तममहम्॥ ५६-२४॥
डुंभीजं सिन्दूरारुणममखिलनाथं त्रिनयनं।
महामोक्षस्थानं मणिकनकरत्नाद्यभरणम्।
चतुर्बाहुं रुद्रं जगति भवमेकं गुणविभुं।
कपालं श्रीमालं वरमभयकं बिभ्रतमहम्॥ ५६-२५॥
चतुर्बाहुल्लासं कमलवरमालासिसहितं।
विभुं तं ध्यायेऽहं विधुशतमुखं तं त्रिनयनम्।
प्रभातार्कप्रायं सकलमणिरत्नाभरणकं।
महाज्योत्स्नाजालं परमरसविन्दूद्भवतनुम्॥ ५६-२६॥
तमेकं नेत्रस्थं छममलकरं नूतनरविं।
चतुर्बाहुं ध्याये वरतनुकपालेषु सहितम्।
सुधाधारापानं कनकजपमालाऽवृततनुं।
त्रिनेत्रं योगेन्द्रं वसुदलगतं चारुवदनम्॥ ५६-२७॥

चतुर्वक्त्रं ध्याये जमजममरं सारुणतनुं।
विशालाक्षं सूक्ष्मं समरसमयं ब्रह्मवपुषम्।
चतुर्बाहुं देवं त्रिभुवनपदं सारघटितं।
महाशङ्खं रुद्रं वरमभयकं विभ्रतबलम् ॥ ५६-२८ ॥
महाकायं तेजोमयमपि चरुं बीजमखिलं।
मुदा ध्याये कामापहमतिमुखं चाष्टमदले।
महासिन्दूराद्रिं दिनकरकलाकोटिविमलं।
त्रिनेत्रं पञ्चास्यं दशभुजयुतं सर्ववपुषम् ॥ ५६-२९ ॥
जबीजं सार्धेन्दूद्भव शिखमखेशं त्रिनयनं।
चतुर्बाहुं ध्याये सुकमलगदाचक्रनियुतम्।
महामालाव्याप्तं सुकनकशुभाऽलङ्कृतगुरुं।
प्रभातार्कं विश्वाचीतजडिलरूपं रविदले ॥ ५६-३० ॥
मनोरूपाच्छन्नं त्रिनयनमधीशारुणदले।
टबीजं बिन्द्विन्द्वं जपवटिवराभीत्यसिधरम्।
तमेकं सोमेशं मणिमयचलत्कुण्डलधरं।
मुदा ध्याये शम्भुं हृदि शिवदले सिद्धकमले ॥ ५६-३१ ॥
त्रिनेत्रं कामाख्यं शिशुकरुणया सिद्धिफलदं।
सुरत्नाऽलङ्कारच्छविरुचितनूनां समनघम्।
ठकारं बिन्द्विन्द्वं नवरविघटाकोटिकिरणं।
दले चार्के ध्याये कमलवरमालाशिशुधरम् ॥ ५६-३२ ॥

एतच्छुद्धमनोलयस्य भवनं चैतन्यसंसिद्धये।
वर्णानां जपभावनं यदि सदा चिन्तामणेर्मण्डलम्।
योगीन्द्रः कुरुते वशिष्ठसदृशो वाचां पतिर्भूतले।
वाक्सिद्धिं चिरकालवासमखिले देवो हि नो मानुषः ॥ ५६-३३ ॥
वाञ्छाचिन्तामणिगृहं हृदयाम्भोजमण्डलम्।
तन्मध्ये पवनस्थानं मण्डलाकारमुल्बणम् ॥ ५६-३४ ॥
बुद्धिप्रतिभया व्याप्तं तन्मध्ये पवनाक्षरम्।
आच्छन्नधूमसङ्काशं प्रसिद्धस्थानमुत्तमम् ॥ ५६-३५ ॥
तन्मध्ये देवतापीठं षट्कोणं मण्डलं परम्।
तन्मध्ये भावयेदिष्टं स्वस्वकल्पोक्तसाधितम् ॥ ५६-३६ ॥
वायोर्ध्यानं तत्र कुर्यादत्यन्तसूक्ष्मरूपिणम्।
निराकारं परं ब्रह्म साकारं शब्दरूपिणम् ॥ ५६-३७ ॥
निरक्षरं स्वाक्षराढ्यं महोग्रं स्थिररूपिणम्।
चतुर्बाहुं जगद्धातं कृष्णसारासनं यवम् ॥ ५६-३८ ॥
लोकत्रयाणां वरदं करुणासिन्धुरूपिणम्।
पञ्चभूतात्मकं रौद्रं प्राणसञ्ज्ञं किरीटिनम् ॥ ५६-३९ ॥
संबिभ्रतं वराभीतिघण्टाडमरुसेवकान्।
ईशनाम्ना परिचितं परहंसं कुलेश्वरम् ॥ ५६-४० ॥
सर्वाऽलङ्कारशोभाङ्गं विवेकोदयकारणम्।
विचिन्तयेत् साधकेन्द्रः परिवारगणावृतम् ॥ ५६-४१ ॥

तत्र पङ्केरुहे ध्यायेदीश्वरं वर्णरूपिणम्।
त्रैलोक्यमङ्गलं नाथं चतुर्बाहुं किरीटिनम्॥ ५६-४२ ॥
रत्नमालाशोभिताङ्गं शुक्लवर्णं महाप्रभम्।
ईश्वरं योगिनामीशं वरदं परमेश्वरम्॥ ५६-४३ ॥
वराभीतिशङ्खपद्मश्रिया जुष्टं पुरातनम्।
रत्नाभरणभूषाङ्गं हृदयाम्भोजवासिनम्॥ ५६-४४ ॥
वाञ्छातिरिक्तफलदं भावसिद्धिप्रकाशकम्।
परमहंसमीशानं ध्यायेद् हृत्पद्ममण्डले॥ ५६-४५ ॥
तत्पार्श्वे ध्यानमाकुर्यात् काकिनीं परमेश्वरीम्।
त्रैलोक्यपूजितां देवीं काकचञ्चुप्रकाशिनीम्॥ ५६-४६ ॥
चतुर्भुजां पीतवर्णां पीतवस्त्रोपशोभिताम्।
नवविद्युत्कोटिरूपां विलोलनेत्रपङ्कजाम्॥ ५६-४७ ॥
कपालशशिशूलास्त्रवरदानसमाकुलाम्।
विचित्ररत्ननिर्माणस्वर्णाऽलङ्कारभूषिताम्॥ ५६-४८ ॥
त्रैलोक्यललितां सूक्ष्मां वराभयकराम्बुजाम्।
सुधापानरतां मत्तां पूर्णरूपां कुलेश्वरीम्॥ ५६-४९ ॥
रत्नकङ्कणमालाढ्यां परमानन्दभैरवीम्।
हृदयाम्भोजमध्यस्थां ध्यायेऽहं हंसगामिनीम्॥ ५६-५० ॥
तत्पीठमध्यनिकरे त्रिकोणं परिचिन्तयेत्।
पीठशक्तिं सुवर्णाढ्यां विद्युत्कोटिसमोदयाम्॥ ५६-५१ ॥

काकिनीसदृशीं मत्तां पूर्णान्तः करणोद्यताम्।
सर्वाऽलङ्कारभूषाढ्यां परिवारगणावृताम् ॥ ५६-५२ ॥
तद्दक्षिणे पार्श्वभागे चिन्तयेत्त्वामलिङ्गकम्।
सुवर्णशुद्धसङ्काशं निर्मलं चारुतेजसम् ॥ ५६-५३ ॥
महालक्ष्मीप्रियानन्दं सर्वाकारं निरञ्जनम्।
ज्ञानयोगोदयं ब्रह्मरूपिणं बहुरूपिणम् ॥ ५६-५४ ॥
प्रदीपकलिकाकारं चिन्तयेद्दीश्वरं शिवम्।
एतेषां ज्ञानमाकृत्य वागीशो भवति क्षणात् ॥ ५६-५५ ॥
वाक्यसिद्धिं तत्र नाथ चिन्तयेत् प्रसिद्धये।
तत्र भानोर्मण्डलञ्च चिन्तयेत् साधकाग्रणीः ॥ ५६-५६ ॥
पद्मकिञ्जल्कमध्ये तु चिन्तयेदरुणायुतम्।
मासैकसाधनादेव योगी स्याच्छीतलाङ्गधृक् ॥ ५६-५७ ॥
द्विमासे ग्रन्थिभेदः स्यादनन्तगुणवान् भवेत्।
त्रिमासे योगयोग्यः स्यात् सर्पादिविषनाशकृत् ॥ ५६-५८ ॥
चतुर्मासे निर्मलात्मा भावकः स्थिरमानसः।
पञ्चमे मासि सम्प्राप्ते वायवी कृपयान्विता ॥ ५६-५९ ॥
स्थिरवायुः स्थिरा दृष्टिरतीव सुखसम्पदः।
ततो दिने दिने वृद्धिर्वायूनामनुकम्पया ॥ ५६-६० ॥
षण्मासात् पापसंत्यक्तो मुक्तवद् भ्रमते चिरम्।
जले चाग्नौ च भूगर्ते कदाचिन्न मिरयेत हि ॥ ५६-६१ ॥

ईश्वरात्मा महाज्ञानी निःशङ्को निरुपद्रवः ।
महाविवेकसिद्धान्तज्ञानी भेदविवर्जितः ॥ ५६-६२ ॥
स भूत्वा चिरजीवी च भुक्तिभागी दिने दिने ।
सप्तमे कल्पसन्त्यक्तो मदनो दोषविग्रहः ॥ ५६-६३ ॥
नित्यानन्दगुणप्राप्तिर्भूमित्यागो दिने दिने ।
अष्टमे सर्वशत्रुघ्नो रामनामविवर्जितः ॥ ५६-६४ ॥
अणिमादिदर्शनञ्च ब्रह्मगोविन्ददर्शनम् ।
नवमे क्षालनासिद्धिर्भूमित्यागस्त्रिहस्तकः ॥ ५६-६५ ॥
दशमे योगसिद्धिश्च षड्क्रादिप्रदर्शनम् ।
ब्रह्मरन्ध्रभेदनज्ञो महानन्दविग्रहः ॥ ५६-६६ ॥
एकादशे सर्वसिद्धिः पञ्चभूतमयाङ्गधृक् ।
सप्तस्वर्गालोकनञ्च षड्विप्रप्रियदर्शनम् ॥ ५६-६७ ॥
द्वादशे देवसन्मानं देवता--पाददर्शनम् ।
अत्यन्तं सुखसन्तानं मायाजालनिवारणम् ॥ ५६-६८ ॥
सर्वविद्यासर्वसिद्धिर्दीव्यभक्तिः शुभोदया ।
ते वीरास्ते च योगीन्द्रास्ते दिव्यास्ते च भैरवाः ॥ ५६-६९ ॥
ते सर्वे मृत्युजेतारस्ते भक्ता मुक्तिभागिनः ।
ये तिष्ठन्ति महारण्ये निर्जने पर्वते चिरम् ॥ ५६-७० ॥
धारयन्ति साधयन्ति योगमेतत् कुलेश्वर ।
योगे योगाद् भवेन्मोक्ष इति मे तत्त्वनिर्णयः ॥ ५६-७१ ॥

संसारोत्तारणे मुक्तियोगशब्देन कथ्यते।

लोके हि दुर्लभं योगं योगात्परतरं नहि ॥ ५६-७२ ॥

योगं पञ्चविधं प्रोक्तमेकं विषयसम्मतम्।

द्वितीयञ्च द्विभेदञ्च पूजायोगं तृतीयकम् ॥ ५६-७३ ॥

भक्तियोगं परं ब्रह्मयोगसारं कुलेश्वर।

सर्वत्रापि मनोयोगाद् बद्धो मुक्तो भवेद् ध्रुवम् ॥ ५६-७४ ॥

इति श्रीरुद्रयामले उत्तरतन्त्रे महातन्त्रोद्दीपने सिद्धमन्त्रप्रकरणे षड्द्व्यप्रकाशे

भैरवभैरवीसंवादेऽनाहतपद्मविन्यासो नाम षड्द्व्यशतमः पटलः ॥ ५६ ॥

अथ सप्तपञ्चाशत्तमः पटलः

श्रीनन्दभैरवी उवाच

अथातः सम्प्रवक्ष्यामि विवेकगुणलक्षणम्।

वर्णध्यानानन्तरं हि पूजनं तन्महाफलम् ॥ ५७-१ ॥

पूजया लभेत पूजां विवेकं भावसम्भवम्।

काकिनीश्वरसंयोगं भावं परमदुर्लभम् ॥ ५७-२ ॥

यजनं काकिनीदेव्या ईश्वरस्यापि भावनम्।

पूजाभावे महासिद्धिर्जायते तत्क्षणाच्छिव ॥ ५७-३ ॥

भावेन लभ्यते पूजा विवेकं पूजया लभेत्।
विवेकं ब्रह्मभावं तु प्राप्नोति कोटिजन्मनि ॥ ५७-४ ॥
अथवा लभ्यते शीघ्रं तवापि मदनुग्रहैः।
तत्प्रकारं शृणु प्राणवल्लभ त्रिपुरेश्वर ॥ ५७-५ ॥
यस्य विज्ञानमात्रेण भवेत् परमभावकः।
विचिन्तयेद्वर्णपार्श्वे चतुर्दीक्षु क्रमेण तु ॥ ५७-६ ॥
सिद्धेश्वरान् योगयुक्तान् महापुरुषसंश्रितान्।
ब्रह्माणं परमं हंसं रुद्रं विश्वेश्वरं प्रभुम् ॥ ५७-७ ॥
मृत्युञ्जयं महाकालं नीलकण्ठं सुरेश्वरम्।
श्रीविष्णुं कमलानाथं पञ्चचूडं कुमारकम् ॥ ५७-८ ॥
चन्द्रं सूर्यं प्रजानाथं दक्षं मुनीन्द्रमेव च।
प्रचेतसं मरीचिञ्च कश्यपं पुलहं तथा ॥ ५७-९ ॥
वशिष्ठञ्च भृगुञ्चैव गौतमं कपिलं मुनिम्।
पुलस्त्यञ्च क्रतुञ्चैव प्रह्लादं कर्दमं तथा ॥ ५७-१० ॥
अथर्वाङ्गिरसपीञ्च बालखिल्यान् मरीचिपान्।
मानसञ्चान्तरीक्षञ्च विद्याश्च पवनं विभुम् ॥ ५७-११ ॥
तेजसञ्च जलञ्चैव महीस्पर्शञ्च शब्दकम्।
तथा रूपं रसं गन्धं प्रकृतिञ्च विकारकम् ॥ ५७-१२ ॥
यच्चान्यत् कारणं सर्वं भुवाक्षयं चराचरम्।
तत्पार्श्वगामिनो देवा सेन्द्रा भ्रमन्ति नित्यशः ॥ ५७-१३ ॥

अगस्त्यश्च महातेजा मार्कण्डेयश्च वीर्यवान्।
यमदग्निर्भरद्वाजः संवर्तश्च्यवनस्तथा ॥ ५७-१४ ॥
दुर्वासाश्च महाभाग ऋष्यशृङ्गश्च धामीकः।
सनत्कुमारो भगवान् योगाचार्यो महातपाः ॥ ५७-१५ ॥
असितो देवलश्चैव जैगीषव्यश्च तत्त्ववित्।
ऋषभाजीतशक्रश्च महावीर्यस्तथा मणिः ॥ ५७-१६ ॥
आयुर्वेदं तथाष्टाङ्गमेते भान्ति स्वमूर्तयः।
चन्द्रमाः सह नक्षत्रैरादित्यैश्च गभस्तिभिः ॥ ५७-१७ ॥
वायव ऋतवश्चैव सङ्कल्पः प्राण एव च।
मूतीमन्तो महात्मानो महाव्रतपरायणाः ॥ ५७-१८ ॥
एते चान्ये च बहव ईश्वरं समुपासते।
एते पार्श्वे चिन्तनीया वर्णानां साधकोत्तमैः ॥ ५७-१९ ॥
तत्पार्श्वस्थः प्रभाकोटिधारकः प्रतिभाति च।
अर्थो धर्मश्च कामश्च हर्षो द्वेषस्तथा दमः ॥ ५७-२० ॥
तत्र गन्धर्वमुख्याश्च सहिताप्सरसस्तथा।
विंशतिः सप्त चैवान्ये लोकपालाश्च सर्वशः ॥ ५७-२१ ॥
शुक्रो बृहस्पतिश्चैव बुधोऽङ्गारक एव च।
शनैश्चरश्च राहुश्च ग्रहाः सर्वे तथैव च ॥ ५७-२२ ॥
मन्त्रो रथन्तरश्चैव हविष्मान् वसुमानपि।
आदित्याः साधिराजानो नानावृन्दैरुपासिताः ॥ ५७-२३ ॥

मरुतो विश्वकर्मा च वसवश्च कपालिनः।

तथा पितृगणाः सर्वे सर्वाणि च हवींष्यथ ॥ ५७-२४ ॥

ऋग्वेदः सामवेदश्च यजुर्वेदस्तथा विधिः।

अथर्ववेदश्च तथा सर्वशास्त्राणि चैव हि ॥ ५७-२५ ॥

इतिहासोपदेशश्च वेदाङ्गानि च सर्वशः।

ग्रहा यज्ञाश्च सोमाश्च दैवतानि च सर्वशः ॥ ५७-२६ ॥

सावित्री तारिणी दुर्गा वाणी सप्तविधा तथा।

मेधा धृतिः स्मृतिश्चैव प्रज्ञा बुद्धिर्यशः क्षमा ॥ ५७-२७ ॥

सामानि श्रुतिशास्त्राणि गाथास्तु विविधास्तथा।

भाष्याणि तर्कयुक्तानि देहवन्ति विभान्ति च ॥ ५७-२८ ॥

नाटिका विविधाः कार्याः कथाख्यायिककारिकाः।

अत्र तिष्ठन्ति ये पुण्या ये पुण्या गुरुपूजकाः ॥ ५७-२९ ॥

क्षणा लवा मुहूर्ताश्च दिवारात्रिश्च सर्वतः।

अर्धमासास्तथामासाः ऋतवः षट् च शङ्कर ॥ ५७-३० ॥

संवत्सराः पञ्चयुगं मासा रात्रिश्चतुर्विधा।

कालचक्रञ्च यद्व्यं नित्यमक्षयमव्ययम् ॥ ५७-३१ ॥

धर्मचक्रस्तथा चापि नित्यमास्ते महेश्वर।

अदितिश्च दितिश्चैव रुद्रश्च विनता तथा ॥ ५७-३२ ॥

कालिका युवती देवी सुरसा चाथ गौतमी।

प्राधा कद्रुश्च वै देव्यो देवतानाञ्च मातरः ॥ ५७-३३ ॥

रुद्राणी श्रीश्च लक्ष्मीश्च भद्रा षष्ठी तथा परा।
पृथिवीसञ्ज्ञिता देवी ह्रीः स्वाहा कीर्ती रेव च ॥ ५७-३४ ॥
सुरा देवी शची चैव तथा पुष्टिररुन्धती।
संसिद्धि सिद्धिदा विद्या महादेवी रतिस्तथा ॥ ५७-३५ ॥
एताश्चान्याश्च वै देव्य उपतस्थुरलङ्कृताः।
आदित्यावसवो रुद्रा मरुतश्चाश्विनावपि ॥ ५७-३६ ॥
विश्वेदेवाश्च साध्याश्च पितरश्च महर्षयः।
राजर्षयस्तत्र भान्ति हरिश्चन्द्रादयः प्रभो ॥ ५७-३७ ॥
सर्वे हेमकुण्डलिनः सर्वाऽलङ्कारभूषिताः।
भावुका गीतवाद्यादि निस्वनैर्मग्नदेहिनः ॥ ५७-३८ ॥
भावयन्ति महेशानीं काकिनीं परमेश्वरीम्।
वर्णरूपां नित्यकलां महेश्वरपतिव्रताम् ॥ ५७-३९ ॥
ईश्वरं भावयन्त्येते पूजयन्ति निरन्तरम्।
वेष्टिताः सुन्दराकाराः अष्टसिद्धिसमृद्धिदाः ॥ ५७-४० ॥
एताः पूज्या महाकाल वर्णपार्श्वचराः प्रभाः।
प्रसीद नाथ स्वामीति नाम्ना मनसि पूजयेत् ॥ ५७-४१ ॥
वर्णेश्वर प्रियानन्दां काकिनीं पूजयाम्यहम्
इति मन्त्रेणैव पूज्या वर्णरूपा सरस्वती ॥ ५७-४२ ॥
तदा प्रसन्नाः सिद्ध्यन्ति श्रीकाकिन्याः कलौ युगे ॥ ५७-४३ ॥

इति श्रीरुद्रयामले उत्तरतन्त्रे महातन्त्रोद्दीपने सिद्धमन्त्रप्रकरणे षड्भक्तप्रकाशे
भैरवभैरवीसंवादे काकिनीश्वरवर्णपार्श्व चरयजनं नाम सप्तपञ्चाशत्तमः पटलः ॥ ५७ ॥

अथाष्टपञ्चाशत्तमः पटलः

श्रीनन्दभैरवी उवाच

अथाष्टसिद्धिमाहात्म्यं शृणु श्रीचन्द्रशेखर।
मन्त्रोद्धारं तथा न्यासं कवचाङ्गं तव प्रियम् ॥ ५८-१ ॥
स्तोत्रं सहस्रनामाख्यं साष्टोत्तरमनुप्रियम्।
साकारध्यानमखिलं सालोक्यादिपदप्रदम् ॥ ५८-२ ॥
यस्य करणमात्रेण सुरो भवति मानुषः।
वृक्षबीजाद् भवेद् वृक्षः श्रद्धयाश्च फलोदयः ॥ ५८-३ ॥
तथा तथैव मन्त्राणामुदयो बीजयोगतः।
बीजं तु परमं ज्ञानं बीजाधीनं चराचरम् ॥ ५८-४ ॥
बीजमाश्रित्य सर्वेन्द्राः प्रतिभान्ति महौजसः।
कोटिसूर्यप्रतीकाशाः प्राणस्थाननिवासिनः ॥ ५८-५ ॥
के चाप्ययुतसूर्याभाः शतसूर्यसमप्रभाः।
केचिद् द्वादशसूर्याभाः को जनश्चैकभासुराः ॥ ५८-६ ॥
कोपि नाम मुनिर्दीप्तः कोपि चन्द्रसमप्रभः।

कोपि श्रीकान्तिकिरणः शङ्खचक्रगदाधरः ॥ ५८-७ ॥

एते बीजसमुद्भूता निर्बीजाश्च पञ्चदेवताः ।

ब्रह्मविष्णुशिवानन्दभैरवाः प्राणदेवताः ॥ ५८-८ ॥

ब्रह्माब्रह्मस्वरूपेण श्वासमार्गप्रवेशकः ।

विष्णुर्वैष्णवतत्त्वेन कुम्भकान्तर्गतः प्रभुः ॥ ५८-९ ॥

शिवः संहाररूपेण महाप्रलयगः प्रभुः ।

आनन्दभैरवः श्रीमान् मूलज्ञानीपरात्परः ॥ ५८-१० ॥

मूलाम्भोजाद् ब्रह्मरन्ध्रं यावत्तत्र प्रवेशिका ।

प्राणविद्यास्वरूपेण बीजरूपा सनातनी ॥ ५८-११ ॥

सा भाव्या योगिभिनीत्यं योगाङ्गैरतिभाव्यते ।

योगशास्त्रं विना नाथ के जानन्ति महर्षयः ॥ ५८-१२ ॥

अत्यन्तदुःखसाध्या सा योगिज्ञेया मनोयवा ।

नानारूपा बृहद्रूपा श्वासोच्छ्वासप्रकाशिनी ॥ ५८-१३ ॥

हृदयाम्भोजमध्यस्था ईश्वरस्थानवासिनी ।

कालचञ्चुप्रकाशा सा सर्वभूतहृदिस्थिता ॥ ५८-१४ ॥

सर्वेषां ज्ञानकर्त्री च सर्वानन्दकरी हृदि ।

सा देवी काकिनी विद्या ईश्वरी परमा कला ॥ ५८-१५ ॥

विभाव्या कोटिसूर्याभा कोटिचन्द्रसमानना ।

तस्या मन्त्रं महामन्त्रं ब्रह्ममन्त्रं हि योगिनाम् ॥ ५८-१६ ॥

शृणुनाथ कुलानन्द भैरव्यादिमनुं मुदा ।

एतन्मन्त्रप्रभावेण परात्मानं वशं नयेत् ॥ ५८-१७ ॥

दीर्घप्रणवमुच्चार्य वामनेत्रं समुद्धरेत्।

मायान्ते वाग्भवं बीजं कामबीजं समुद्धरेत् ॥ ५८-१८ ॥

कामबीजं तथैश्वर्यं नमोऽन्ते वह्निकामिनी।

एतन्मन्त्रप्रसादेन भवेत् कालवशः क्षणात् ॥ ५८-१९ ॥

अत्यन्तसुखमाप्नोति भयाज्ञानापहो भवेत्।

कामेन पुटितं मन्त्रं वाग्भवेनापि वा प्रभो ॥ ५८-२० ॥

स्वमन्त्रपुटितं कृत्वा सिद्धिः स्यादचिरादिह।

अथान्यमन्त्रं वक्ष्यामि सावधानोऽवधारय ॥ ५८-२१ ॥

भद्रकालीं समुद्धृत्य किङ्किणीबीजमुद्धरेत्।

बालाबीजं समुद्धृत्य माहेश्वर्यं नमो द्विठः ॥ ५८-२२ ॥

केवलं मूलमन्त्रेण पुटितं मूलमन्त्रकैः।

पूजयेत् परया भक्त्या हृदयाम्भोजमण्डले ॥ ५८-२३ ॥

अप्रकाश्यमिमं मन्त्रं सर्वतन्त्रेषु गोपितम्।

लक्षजपेन सिद्धिः स्याद् हृदयाब्जे स्थरो भवेत् ॥ ५८-२४ ॥

अकस्माद्दीपकलिकाकारं जीवं प्रपश्यति।

ततो भवेन्महायोगी ईश्वरीमन्त्रसाधनात् ॥ ५८-२५ ॥

ध्यानं वक्ष्यामि पूजाया गुह्याद् गुह्यतरं परम्।

ध्यात्वा पाद्यादिभिर्नाथ मनःकल्पितपुष्पकैः ॥ ५८-२६ ॥

पूजयेत्परया भक्त्या मन्त्रध्यानपरायणः ॥ ५८-२७ ॥

शशधरशतकोटिश्रीमयूखप्रभायाः।

या सुरतरुगुणशोभा निर्मला वेदहस्ता।

अरुणकिरणभाला हारमाला विलोला।

हृदयकमलमध्ये श्रीश्वरीं तां भजामि ॥ ५८-२८ ॥

एवं सर्वस्वरूपां तां विभाव्य हृदयाम्बुजे।

पुनः पुनः पूजयेद्वै त्रैलोक्योद्भवपुष्पकैः ॥ ५८-२९ ॥

अवश्यं सिद्धिमाप्नोति पूजायोगप्रभावतः।

आयुरारोग्यजननं पूजनं सुमहाफलम् ॥ ५८-३० ॥

ततो जपेन्महामन्त्रं वर्णामालाक्रमेण तु।

प्राणायामं ततः कृत्वा न्यसेत् सर्वाङ्गमध्यके ॥ ५८-३१ ॥

मातृकाग्रन्थिनिकरे न्यसेत् पूर्वोक्तनामभिः।

यदुक्तं पूर्वपटले तेषां नामाभिरेव च ॥ ५८-३२ ॥

विन्यस्य मन्त्रपुटितं मन्त्रन्यासं ततश्चरेत्।

काकिन्या अष्टशक्तीनां न्यासं कुर्यात्ततः परम् ॥ ५८-३३ ॥

काकजिह्वाद्विकाण्डेशी कामाख्या काकिनी ध्वजा।

काकिनी काकमाला च काकचञ्चुप्रकाशिनी ॥ ५८-३४ ॥

कोकिलाचाष्टशक्तीनां नाम्ना विन्यस्य मस्तके।

कण्ठकूपे न्यसेत्पश्चात् षोडशस्वरसम्पुटम् ॥ ५८-३५ ॥

हृदये विन्यसेन्नाथ कादिद्वादशसम्पुटम्।

मन्त्रं विन्यस्य विधिना नाभौ मन्त्रेण सम्पुटम् ॥ ५८-३६ ॥

डादिफान्तं तु विन्यस्य बादिलान्तं स्वलिङ्गके।

मूलाधारे मूलमन्त्रपुटितं वादिसान्तकम् ॥ ५८-३७ ॥

विन्यस्य व्यापकं न्यासं कृत्वाङ्गानि च बन्धयेत्।

ततः प्राणायाममेकं कृत्वा प्राणान् समाश्रयेत् ॥ ५८-३८ ॥

ततः स्तोत्रं पठेद्धीमान् तत्सर्वं शृणु शङ्कर।

हविष्याशी वशीभूत्वा साधयेदिह सिद्धये ॥ ५८-३९ ॥

इति श्रीरुद्रयामले उत्तरतन्त्रे काकिनीसिद्धिसाधन नामाष्टपञ्चाशत्तमः पटलः ॥ ५८ ॥

अथैकोनषष्टितमः पटलः

श्रीनन्दभैरवी उवाच

ज्ञानेश्वरी शुभकरी परिभावनीया।

योगेश्वरैर्हरिहरैर्गुरुभिर्महेन्द्रैः।

तां काकिनीं परशिवां परमेशपत्नीं।

संस्तौमि चारुहृदयाम्बुजपीठमध्ये ॥ ५९-१ ॥

एकाकिनी त्रिजगतामतिनाशकाले।

त्वां काकिनीं समरकार्णा(ण्ड)ककाकपत्नीम्।

त्वं साक्षिणी भुवनभङ्गविधौ सकास्ते।

भूषण्डकाकमहिषीव वयं भजामः ॥ ५९-२ ॥

एकाकिनीं सकलधारणकालयोगे।

आधार्य देहसमये सति काकिनीं त्वाम्।

वाय्वासने मनस आशु विकारनाशे।

काकेन्द्रचञ्चुचलितामहमेवमीडे ॥ ५९-३ ॥

भावोदये प्रणयिनीमगतौ च भावा।

आह्लादयोगविभवे भुवनेश्वरीं त्वाम्।

मन्दारहाररुचिरे परमेश्वरि त्वं।

रक्षां कुरु प्रथमतो मतिमाश्रयामि ॥ ५९-४ ॥

चन्द्रोदये सुखमयी द्युतिकोटिदीप्ता।

गोप्यागमे सुमतिभिः स्वमनांसि शुद्धा।

सा त्वं सुखात्वं भव भावविपूजनीये।

रक्षां कुरु प्रथमभास्करमङ्घ्रिरमीडे ॥ ५९-५ ॥

ते पादपङ्कजमजस्रमहं भजामि।

सानन्दबिन्दु विमलासनभावपुञ्जे।

गुञ्जावटीविमलमाल्यसुशोभिताङ्गे।

स्यामेव मे चरमभावसमूहदात्री ॥ ५९-६ ॥

पञ्चानने दशभुजे सकलास्त्रयुक्ते।

विद्ये भये नरहरे नरहारभूषे।

प्रेतासने त्रिनयने जननी त्वमेव।

रक्षे शुभे चरणपङ्कजमाश्रयामि ॥ ५९-७ ॥
श्री सुन्दरि प्रणतरक्षिणि वेदमात--।
स्तारेश्वरी त्वमपि रक्ष विनाशकाले।
यद्येकभक्त इतिहासपुराणवक्ता।
नित्यानुरक्तहरपादसरोजमीडे ॥ ५९-८ ॥
ते श्रीपदं भुवनसारमनन्तसेव्यं।
योगास्पदं कृतिभिराश्रयमेकयोगम्।
सर्वे भजन्ति निजमोक्षफलाय नित्यं।
दीनोऽहमम्ब भुवनेशि मुदा भजामि ॥ ५९-९ ॥
त्रैलोक्यपूजितपदं हृदयाम्बुजस्थं।
चित्तप्रकाशकमले स्वसुखानुभूतम्।
मायाश्रयं सकलसिद्धिनिदानरूपं।
मञ्जीरहारविनतं वरमाश्रयामि ॥ ५९-१० ॥
कौटीरहारकमलप्रियमाल्यशोभे।
शोभाकरे स्थिरतरा भव मे हृदब्जे।
भूमण्डले हि बलवान्कृतकृत्य एव
त्वामीश्वरीं हृदि मुदा सुखमाश्रयामि ॥ ५९-११ ॥
नित्ये पुरा भजति योगसुसिद्धयेऽसौ।
शम्भुगीरीश इति चेश्वरपार्श्वगामि।
सायुज्यनाथपदवीं गत ईशकान्ते।

एकाकिनी कुलवताद्विरयुगं किमन्यैः ॥ ५९-१२ ॥

ध्यायन्ति योगिन इहाघसमूहशैलं।

संहार हेतुकसदाघविनाशनाय।

चित्तोत्सवाय विभवाय जयाय भूमेः।

दीनोऽहमाशु विभजामि पदं श्रिये ते ॥ ५९-१३ ॥

कृष्णे सिते विमलपीतनिभे सुरक्ते।

वर्णाश्रये त्वमव मामतिदीनमेकम्।

पुत्रं तवैव चरणाम्बुजमेव कान्तं।

नीलाम्बुजे स्थिरतरं कुरु कामदात्रि ॥ ५९-१४ ॥

सर्वेश्वरी प्रियकरि भवभावहन्त्रि।

नाना ध्वनिप्रणतकामदुधे विचित्रे।

रत्नाम्बरे सुखपदं यदि देहि दास्यं।

त्वं चारुवर्णगलिते पदमाश्रयामि ॥ ५९-१५ ॥

रत्नाकरे सकरुणेऽरुणकोटिवर्णे।

स्वर्णादिनिमीतसृजापविशोभिताङ्गी।

त्वं काकिनी यदि कटाक्षनिपातमेकं।

सर्वं कुरुष्व सुखमोक्षपथप्रमोदी ॥ ५९-१६ ॥

आद्ये प्रवालविमलेऽमलमाल्यशोभे।

सूक्ष्मेऽतिसूक्ष्मनिकरे करुणानिधाने।

(क) बाले वले प्रचले चपले प्रलापे।

योगेशि पादकमलं कुलमाश्रयामि ॥ ५९-१७ ॥

(ख) त्वं षोडशी खरतरा खरखङ्गहस्ते ।

खङ्गेश्वरी प्रखरवाक्यमाथाढ्यवक्त्रे ।

म खर्जूरहाररुचिरे खलहन्त्रि तुभ्यं ।

नित्यं नमो नम उपेन्द्रगिरीन्द्रसेव्ये ॥ ५९-१८ ॥

(ग) गीतानते तरुतरे प्रणमामि नित्यं ।

गात्रेश्वरी गतिहरे गणनाथसेव्ये ।

गायन्ति ते चरणपङ्कजसारगीतं ।

रक्षाप्रचण्डकलुषादनुपेक्षणीयम् ॥ ५९-१९ ॥

(घ) दीर्घस्वरे घनवरे घनघोरनादे ।

घोरानने नवघने घटनाघनानाम् ।

घोरास्पदे घटगते घटशून्यकत्री ।

त्वं काकिनी समवतु क्षितिदोषजालात् ॥ ५९-२० ॥

(ङ) आनुस्वरे स्मरहरे ननु रूपविद्ये ।

संयोगिनीप्रबलशत्रुविनाशभूते ।

रक्षेऽतिरक्ष करुणां कुरु देहि मोक्षं ।

(च) चण्डि प्रचण्डनयने चरणं भजे ते ॥ ५९-२१ ॥

(छ) छत्रप्रदे छलहरे छदवासिनी त्वं ।

छद्मस्थिते हृदयपङ्कजदक्षयोगे ।

(ज) त्वां पूजये जयधरे यदुनाथजन्यो ।

जाये जयं यदिह देहि पदं भजामि ॥ ५९-२२ ॥

(झ) झङ्के झनज्वलयतीह रिपं पिबन्ति ।

त्वं कौशिकी सकलदेहविशोधनी त्वम् ।

(न) नित्येऽनुनासिकपदे सकलार्थदे त्वं ।

(ज) रक्षां कुरुष्व विपदे कुलपुञ्जगुञ्जे ॥ ५९-२३ ॥

(ट) टङ्कारगेऽट्टहसने टललेऽट्टहासे ।

(ठ) ठाक्कारिणी सठहरा परिनिष्ठिता त्वम् ।

सिंहेष्टपृष्ठनिलयेऽस्थिरयोगभावं

हृत्पद्मके कुरु सदा सकलार्थदात्रि ॥ ५९-२४ ॥

एतत्स्तोत्रं पठेद्धीमान् ध्यानन्यासपरायणः ।

विभाव्य स्तौति यो योगी स योगी मोक्षभागभवेत् ॥ ५९-२५ ॥

हृत्पङ्कुरुहमध्यस्थं स पश्यति जगत्त्रयम् ।

अष्टसिद्धियुतः शीघ्रं जीवन्मुक्तो भवेन्नरः ॥ ५९-२६ ॥

इति श्रीरुद्रयामले महातन्त्रोद्दीपने सिद्धमन्त्रप्रकरणे काकिनीस्तोत्रविन्यासो नामोऽष्टितमः

पटलः ॥ ५९ ॥

अथ षष्ठितमः पटलः

आनन्दभैरव उवाच

वद कान्ते परानन्दे रहस्यं कुलसुन्दरि।

यस्य विज्ञानमात्रेण भवेद् गङ्गाधरो हरिः ॥ ६०-१ ॥

ईश्वरस्य स्तवब्रह्मपरं निर्वाणसाधनम्।

शोभाकोटियोगपतेर्योगेन्द्रस्य परापतेः ॥ ६०-२ ॥

ईश्वरं के न मानन्ति ब्रह्मविष्णुशिवादयः।

तस्य स्मरणमात्रेण महावाग्मी च मृत्युजित् ॥ ६०-३ ॥

मन्त्री वेदान्तसिद्धान्तं तं भजन्ति महर्षयः।

देवा मनुष्या गन्धर्वास्तं भजन्ति महेश्वरम् ॥ ६०-४ ॥

अकालमृत्युहरणं सर्वदा सर्वतोमुखम्।

सदा तस्य स्तवं दिव्यं श्रोतुमिच्छामि शाङ्करि ॥ ६०-५ ॥

श्रीनन्दभैरवी उवाच

कौल त्वं शृणु शङ्करप्रियकरं स्तोत्रं तदीशस्य च।

श्रीनाथाय नमः कुलेश परमप्राणेश तुभ्यं मुदा।

सानन्दाय नमो भवाय पतये लोकेश्वरायो ओं नमो।

भूतेशाय गणाधिपाय यतये श्रीशूलिने ते नमः ॥ ६०-६ ॥

कान्ताय प्रणवाय योगपतये योगेश्वरायो ओं नमो।

महारायाक्षरेश्वराय महते नित्याय नित्यं नमः।

स्वाधिष्ठानविभेदकाय हरये मूलाब्जसम्भेदिने।

नाभेरम्बुजभेदिने हृदयाम्भोद्भेदकायों नमः ॥ ६०-७ ॥

कालाय प्रणवाय मायवशिने नित्यं नमो भास्वते।
मोक्षाय प्रमथेश्वराय कवये खट्वाङ्गहस्ताय ते।
भक्तिश्रीनिधये महेन्द्रखचराय मायाश्रयार्यो नमो।
विज्ञानाय शिवाय सूक्ष्मगतये गूढाय भूयो नमः ॥ ६०-८ ॥
सर्वज्ञाय जयाय भूतिपतये भूतेश्वराय प्रभो।
पञ्चास्याय हराय देवपतये गौरीश्वराय श्रिये।
भोगायान्तरगामिने हरिहरायानन्दचिद्रूपिणे।
कल्याणाय भगाय शुद्धमतिभिनीत्यं नमस्ते नमः ॥ ६०-९ ॥
गोविन्दप्रियवल्लभाय विधये ब्रह्मादिकोत्पत्तये।
उत्पत्तिस्थितिसंहतिप्रकृतये बाह्याय विश्वेश्वर।
तुभ्यं काल नमो नमः प्रलययोगोल्लासिने भूभृते।
विज्ञाताय गिरीन्द्रपूजित विभो भूताधिपायानिशम् ॥ ६०-१० ॥
गौरीशाय गणाचीताय मनसे मान्याय भूवासिने।
भूतोत्साहमहीशनाथशशिचूडाय प्रधानाय ते।
नित्यं नित्यकलाकुलाय फणिचूड।य प्रबुद्धाय ते।
तेजःशान्तिपते सतां पतिपते निर्वाससे ते नमः ॥ ६०-११ ॥
शोभाकोटियुताय चन्द्रकिरणाह्लादाय सूक्ष्माय ते
तुभ्यं नाथ नमो नमः प्रणमतामानन्दसिन्धूत्सवा।
हेरम्ब श्रयकातीकेयजनकानन्दप्रियाय प्रभो।
पित्रे सर्वसुखाय सर्वपतये श्रीनीलकण्ठेश्वर ॥ ६०-१२ ॥

त्रिब्रह्मापीतभूतये सुरतये श्रीभास्वते योगिना--
मानन्दोदयकारिणे कुलपते ते नाथ तुभ्यं नमः।
ब्रह्मानन्दकुलाय रौप्यगिरये सौन्दर्यसंसिद्धये
सर्वानन्दकराय सम्परतरायाढ्याय सत्यं नमः ॥ ६०-१३ ॥
काशीशं कौशिकीशं सुरतरुकिरणं कारणाख्यं सुखाख्यं।
गौरीशं गङ्गिरीशं गुरुमगुरुगिरिश्रेणिलिप्ताङ्गवङ्गम्।
घोषाख्यं मञ्जुघोषं घनगणघटितं घोरसङ्घट्टनादं
चावीशं राघवेशं घनहृदि घटमामीश्वरं घोटकेश ॥ ६०-१४ ॥
लाक्षाभाण्डं विशालो वसति तव करे स्थावरो जङ्गमो वा।
भूताध्यक्षो वशिष्ठः स्वपरिजनकुले सर्वदा पाहि शम्भो।
भक्तिज्ञानं न दातुं चपलमलमणिश्रेणिमाला विलोला।
लोकाभीतो कलङ्की विधिशतमुकुटश्रीपदाम्भोरुहं ते ॥ ६०-१५ ॥
धूर्तः शौरिः प्रशान्तो विमलमधुरसामोदमानोऽप्रमत्तो।
मायामोहापदेवी सुरमदमदनो दानसम्मानदाता।
त्वं नाथं श्रीपदाम्भोरुहविमलतले ते कथं ना सुरक्षे।
पूर्वास्यो दक्षिणास्यो धनपतिवदनः पश्चिमास्यो मुनिस्त्वम् ॥ ६०-१६ ॥
भेदी सिद्धान्तविद्याधरनिधिकिरणः कारणोऽनन्तशक्ति--
र्यः साक्षात् कामधेनुः स च धनपतिपः सर्वभोगानुरागी।
पादाम्भोजे हि नित्यं कलगिरिसुतानाथ ते योगिपत्वं।
चित्तं मे चञ्चलाख्यं शशिधरकिरणो वाक्पते योगसिद्धिः ॥ ६०-१७ ॥

कपर्दी श्रीखङ्गासिवरगदया वेदभुजया।
घनच्छायासङ्कोचरचनावशच्छद्मविजयः।
जयी जेता जायेर्जयमनुकरोतु श्रियतमो।
ज्वलज्झंझावाते क्षणधर इह क्रोध इति मे॥ ६०-१८॥
अथाऽऽज्ञा चक्रान्तर्गतविवरमाच्छन्नजटिलः।
प्रतिज्ञाभङ्गस्थकटकशतकोटिप्रकटितः।
कुठारस्ते क्रोधी कमठकटवासी कठिनहा।
ककाराद्यं नत्वा दशकिरणमानोऽवतु सदा॥ ६०-१९॥
सुधाखण्डादेव्याः स्तवनपठनेन प्रियकरं।
पदाम्भोजं चेति प्रचयति स्वभाग्यं कुलपते।
प्रधाने भूखण्डे जयति यदि मृत्युञ्जयपदं।
विनोदं भूयोगं पचति सहसा प्रेमतरलः॥ ६०-२०॥
यद्येवं प्रपठेदिदमनियतं कौलावलीसंयुतं।
स्तोत्रं साररहस्यभारपरमानन्दैकचित्तस्थलम्।
योगीन्द्रावगतित्वमुक्तफलदं सर्वेश्वरत्वं पदं।
चन्द्रादित्यसमागतं परपदाह्लादैकमात्रं लभेत्॥ ६०-२१॥
ते शम्भो यदि पादाम्भोरुहमङ्गलवल्लिका।
पूज्यते सर्वदा योगी निर्वाणगुणसिद्धये॥ ६०-२२॥
किन्न सिद्धयति भ्रूमध्ये शिवभक्तिप्रसादतः॥ ६०-२३॥

इति श्री रुद्रयामले उत्तरतन्त्रे महातन्त्रोद्दीपने अनाहत पद्मे सुरस्तवनं
नाम षष्ठितमः पटलः ॥ ६० ॥

अथैकषष्ठितमः पटलः

श्रीनन्दभैरव उवाच

वद कल्याणि कामेशि त्रैलोक्यपरिपूजिते।
ब्रह्माण्डानन्तनिलये कैलासशिखरोज्ज्वले ॥ ६१-१ ॥
कालिके कालरात्रिस्थे महाकालनिषेविते।
शब्दब्रह्मस्वरूपे त्वं वक्तुमर्हसि सादरात् ॥ ६१-२ ॥
सहस्रनामयोगाख्यम् अष्टोत्तरमनन्तरम्।
अनन्तकोटिब्रह्माण्डं सारं परममङ्गलम् ॥ ६१-३ ॥
ज्ञानसिद्धिकरं साक्षाद् अत्यन्तानन्दवर्धनम्।
सङ्केतशब्दमोक्षार्थं काकिनीश्वरसंयुतम् ॥ ६१-४ ॥
परानन्दकरं ब्रह्म निर्वाणपदलालितम्।
स्नेहादभिसुखानन्दादादौ ब्रह्म वरानने ॥ ६१-५ ॥
इच्छामि सर्वदा मातर्जगतां सुरसुन्दरि।
स्नेहानन्दरसोद्रेकसम्बन्धान् कथय द्रुतम् ॥ ६१-६ ॥
श्रीनन्दभैरवी उवाच

ईश्वर श्रीनीलकण्ठ नागमालाविभूषित।

नागेन्द्रचित्रमालाढ्य नागाधिपरमेश्वर ॥ ६१-७ ॥

काकिनीश्वरयोगाढ्यं सहस्रनाम मङ्गलम्।

अष्टोत्तरं वृताकारं कोटिसौदामिनीप्रभम् ॥ ६१-८ ॥

आयुरारोग्यजननं शृणुष्वावहितो मम।

अनन्तकोटिब्रह्माण्डसारं नित्यं परात्परम् ॥ ६१-९ ॥

साधनं ब्रह्मणो ज्ञानं योगानां योगसाधनम्।

सार्वज्ञगुह्यसंस्कारं संस्कारादिफलप्रदम् ॥ ६१-१० ॥

वाञ्छासिद्धिकरं साक्षान्महापातकनाशनम्।

महादारिद्र्यशमनं महैश्वर्यप्रदायकम् ॥ ६१-११ ॥

जपेद्यः प्रातरि प्रीतो मध्याह्नेऽस्तमिते रवौ।

नमस्कृत्य जपेन्नाम ध्यानयोगपरायणः ॥ ६१-१२ ॥

काकिनीश्वरसंयोगं ध्यानं ध्यानगुणोदयम्।

आदौ ध्यानं समाचर्य निर्मलोऽमलचेतसा ॥ ६१-१३ ॥

ध्यायेद् देवीं महाकालीं काकिनीं कालरूपिणीम्।

परानन्दरसोन्मत्तां श्यामां कामदुघां पराम् ॥ ६१-१४ ॥

चतुर्भुजां खड्गचर्मवरपद्मधरां हराम्।

शत्रुक्षयकरीं रत्नाऽलङ्कारकोटिमण्डिताम् ॥ ६१-१५ ॥

तरुणानन्दरसिकां पीतवस्त्रां मनोरमाम्।

केयूरहारललितां ताटङ्कद्वयशोभिताम् ॥ ६१-१६ ॥

ईश्वरीं कामरत्नाख्यां काकचञ्चुपुटाननाम्।

सुन्दरीं वनमालाढ्यां चारुसिंहासनस्थिताम् ॥ ६१-१७ ॥

हृत्पद्मकणीकामध्याकाशसौदामिनीप्रभाम्।

एवं ध्यात्वा पठेन्नाममङ्गलानि पुनः पुनः ॥ ६१-१८ ॥

ईश्वरं कोटिसूर्याभं ध्यायेद्धृदयमण्डले।

चतुर्भुजं वीररूपं लावण्यं भावसम्भवम् ॥ ६१-१९ ॥

श्यामं हिरण्यभूषाङ्गं चन्द्रकोटिसुशीतलम्।

अभयं वरदं पद्मं महाखड्गधरं विभुम् ॥ ६१-२० ॥

किरीटिनं महाकायं स्मितहास्यं प्रकाशकम्।

हृदयाम्बुजमध्यस्थं नूपुरैरुपशोभितम् ॥ ६१-२१ ॥

कोटिकालानलं दीप्तं काकिनीदक्षिणस्थितम्।

एवं विचिन्त्य मनसा योगिनं परमेश्वरम् ॥ ६१-२२ ॥

ततः पठेत् सहस्राख्यं वदामि शृणु तत्प्रभो ॥ ६१-२३ ॥

अस्य श्रीकाकिनीश्वरसहस्रनामस्तोत्रस्य ब्रह्माऋषिर्गायत्रीच्छन्दो जगदीश्वर काकिनी देवता

निर्वाणयोगार्थं सिद्धयर्थं जपे विनियोगः।

ओं ईश्वरः काकिनीशान ईशान कमलेश्वरी।

ईशः काकेश्वरीशानी ईश्वरीशः कुलेश्वरी ॥ ६१-२४ ॥

ईशमोक्षः कामधेनुः कपर्दीशः कपदीनी।

कौलः कुलीनान्तरगा कविः काव्यप्रकाशिनी ॥ ६१-२५ ॥

कलादेशः सुकविता कारणः करुणामयी।

कञ्जपत्रेक्षणः काली कामः कोलावलीश्वरी ॥ ६१-२६ ॥
किरातरूपी कैवल्य किरणः कामनाशना।
कार्णाटेशः सकर्णाटी कलिकः कालिकापुटा ॥ ६१-२७ ॥
किशोरः कीशुनमिता केशवेशः कुलेश्वरी।
केशकिञ्जल्ककुटिलः कामराजकुतूहला ॥ ६१-२८ ॥
करकोटिधरः कूटा क्रियाक्रूरः क्रियावती।
कुम्भहा कुम्भहन्त्री च कटकच्छकलावती ॥ ६१-२९ ॥
कञ्जवक्रः कालमुखी कोटिसूर्यकरानना।
कम्रः कल्पः समृद्धिस्था कुपोऽन्तस्थः कुलाचला ॥ ६१-३० ॥
कुणपः कौलपाकाशा स्वकान्तः कामवासिनी।
सुकृतिः शाङ्करी विद्या कलकः कलनाश्रया ॥ ६१-३१ ॥
कर्कन्धुस्थः कौलकन्या कुलीनः कन्यकाकुला।
कुमारः केशरी विद्या कामहा कुलपण्डिता ॥ ६१-३२ ॥
कल्कीशः कमनीयाङ्गी कुशलः कुशलावती।
केतकीपुष्पमालाढ्यः केतकीकुसुमान्विता ॥ ६१-३३ ॥
कुसुमानन्दमालाढ्यः कुसुमामलमालिका।
कवीन्द्रः काव्यसम्भूतः काममञ्जीररञ्जिनी ॥ ६१-३४ ॥
कुशासनस्थः कौशल्याकुलपः कल्पपादपा।
कल्पवृक्षः कल्पलता विकल्पः कल्पगामिनी ॥ ६१-३५ ॥
कठोरस्थः काचनिभा करालः कालवासिनी।

कालकूटाश्रयानन्दः कर्कशाकाशवाहिनी ॥ ६१-३६ ॥
कटधूमाकृतिच्छायो विकटासनसंस्थिता।
कायधारी कूपकरी करवीरागतः कृषी ॥ ६१-३७ ॥
कालगम्भीरनादान्ता विकलालापमानसा।
प्रकृतीशः सत्प्रकृतिः प्रकृष्टः कषीणीश्वरी ॥ ६१-३८ ॥
भगवान् वारुणीवर्णा विवर्णो वर्णरूपिणी।
सुवर्णवर्णो हेमाभो महान् महेन्द्रपूजिता ॥ ६१-३९ ॥
महात्मा महतीशानी मेहेशो मत्तगामिनी।
महावीरो महावेगा महालक्ष्मीश्वरो मतिः ॥ ६१-४० ॥
महादेवो महादेवी महानन्दो महाकला।
महाकालो महाकाली महाबलो महाबला ॥ ६१-४१ ॥
महामान्यो महामान्या महाधन्यो महाधनी।
महामालो महामाला महाकाशो महाकाशा ॥ ६१-४२ ॥
महायशो महायज्ञा महाराजो महारजा।
महाविद्यो महाविद्या महामुख्यो महामखी ॥ ६१-४३ ॥
महारात्रो महारात्रिर्महाधीरो महाशया।
महाक्षेत्रो महाक्षेत्रा कुरुक्षेत्रः कुरुप्रिया ॥ ६१-४४ ॥
महाचण्डो महोग्रा च महामत्तो महामतिः।
महावेदो महावेदा महोत्साहो महोत्सवा ॥ ६१-४५ ॥
महाकल्पो महाकल्पा महायोगो महागतिः।

महाभद्रो महाभद्रा महासूक्ष्मो महाचला ॥ ६१-४६ ॥

महावाक्यो महावाणी महायज्वा महाजवा ।

महामूतीर्महाकान्ता महाधर्मो महाधना ॥ ६१-४७ ॥

महामहोग्रो महिषी महाभोग्यो महाप्रभा ।

महाक्षेमो महामाया महामाया महारमा ॥ ६१-४८ ॥

महेन्द्रपूजिता माता विभालो मण्डलेश्वरी ।

महाविकालो विकला प्रतलस्थललामगा ॥ ६१-४९ ॥

कैवल्यदाता कैवल्यो कौतुकस्थो विकषीणी ।

वालाप्रतिर्वालपत्नी बलरामो वलाङ्गजा ॥ ६१-५० ॥

अवलेशः कामवीरा प्राणेशः प्राणरक्षिणी ।

पञ्चमाचारगः पञ्चापञ्चमः पञ्चमीश्वरी ॥ ६१-५१ ॥

प्रपञ्चः पञ्चरसगा निष्प्रपञ्चः कृपामयी ।

कामरूपी कामरूपा कामक्रोधविवर्जिता ॥ ६१-५२ ॥

कामात्मा कामनिलया कामारव्या कामचञ्चला ।

कामपुष्पधरः कामा कामेशः कामपुष्पिणी ॥ ६१-५३ ॥

महामुद्राधरो मुद्रा सन्मुद्रः काममुद्रिका ।

चन्द्रार्धकृतभालाभो विधुकोटिमुखाम्बुजा ॥ ६१-५४ ॥

चन्द्रकोटिप्रभाधारी चन्द्रज्योतिःस्वरूपिणी ।

सूर्याभो वीरकिरणा सूर्यकोटिविभाविता ॥ ६१-५५ ॥

मिहिरेशो मानवका अन्तर्गामी निराश्रया ।

प्रजापतीशः कल्याणी दक्षेशः कुलरोहिणी ॥ ६१-५६ ॥

अप्रचेताः प्रचेतस्था व्यासेशो व्यासपूजिता ।

काश्यपेशः काश्यपेशी भृग्वीशो भार्गवेश्वरी ॥ ६१-५७ ॥

वशिष्ठः प्रियभावस्थो वशिष्ठबाधितापरा ।

पुलस्त्यपूजितो देवः पुलस्त्यचित्तसंस्थिता ॥ ६१-५८ ॥

अगस्त्यार्च्योऽगस्त्यमाता प्रह्लादेशो वलीश्वरी ।

कर्दमेशः कर्दमाद्या बालको बालपूजिता ॥ ६१-५९ ॥

मनस्थश्चान्तरिक्षस्था शब्दज्ञानी सरस्वती ।

रूपातीता रूपशून्या विरूपो रूपमोहिनी ॥ ६१-६० ॥

विद्याधरेशो विद्येशी वृषस्थो वृषवाहिनी ।

रसज्ञो रसिकानन्दा विरसो रसवजीता ॥ ६१-६१ ॥

सौनः सनत्कुमारेशी योगचर्येश्वरः प्रिया ।

दुर्वाशाः प्राणनिलयः साङ्ख्ययोगसमुद्भवा ॥ ६१-६२ ॥

असङ्ख्येयो मांसभक्षा सुमांसाशी मनोरमा ।

नरमांसविभोक्ता च नरमांसविनोदिनी ॥ ६१-६३ ॥

मीनवक्रप्रियो मीना मीनभुङ्क्षीनभक्षिणी ।

रोहिताशी मत्स्यगन्धा मत्स्यनाथो रसापहा ॥ ६१-६४ ॥

पार्वतीप्रेमनिकरो विधिदेवाधिपूजिता ।

विधातृवरदो वेद्या वेदो वेदकुमारिका ॥ ६१-६५ ॥

श्यामेशो सितवर्णा च चासितोऽसितरूपिणी ।

महामत्ताऽऽसवाशी च महामत्ताऽऽसवप्रिया ॥ ६१-६६ ॥

आसवा ळ्योऽमनादेवी निर्मलासवपामरा।

विसत्तो मदिरामत्ता मत्तकुञ्जरगामिनी ॥ ६१-६७ ॥

मणिमालाधरो मालामातृकेशः प्रसन्नधीः।

जरामृत्युहरो गौरी गायनस्थो जरामरा ॥ ६१-६८ ॥

सुचञ्चलोऽतिदुर्धर्षा कण्ठस्थो हृद्रता सती।

अशोकः शोकरहिता मन्दरस्थो हि मन्त्रिणी ॥ ६१-६९ ॥

मन्त्रमालाधरानन्दो मन्त्रयन्त्रप्रकाशिनी।

मन्त्रार्थचैतन्यकरो मन्त्रसिद्धिप्रकाशिनी ॥ ६१-७० ॥

मन्त्रज्ञो मन्त्रनिलया मन्त्रार्थामन्त्रमन्त्रिणी।

बीजध्यानसमन्तस्था मन्त्रमालेऽतिसिद्धिदा ॥ ६१-७१ ॥

मन्त्रवेत्ता मन्त्रसिद्धिर्मन्त्रस्थो मान्त्रिकान्तरा।

बीजस्वरूपो बीजेशी बीजमालेऽति बीजिका ॥ ६१-७२ ॥

बीजात्मा बीजनिलया बीजाढ्या बीजमालिनी।

बीजध्यानो बीजयज्ञा बीजाढ्या बीजमालिनी ॥ ६१-७३ ॥

महाबीजधरो बीजा बीजाढ्या बीजवल्लभा।

मेघमाला मेघमालो वनमाली हलायुधा ॥ ६१-७४ ॥

कृष्णाजिनधरो रौद्रा रौद्रा रौद्रगणाश्रया।

रौद्रप्रियो रौद्रकर्त्री रौद्रलोकप्रदः प्रभा ॥ ६१-७५ ॥

विनाशी सर्वगानां च सर्वाणी सर्वसम्पदा।

नारदेशः प्रधानेशी वारणेशो वनेश्वरी ॥ ६१-७६ ॥

कृष्णेश्वरः केशवेशी कृष्णवर्णस्त्रिलोचना ।

कामेश्वरो राघवेशी बालेशी वा बाणपूजितः ॥ ६१-७७ ॥

भवानीशो भवानी च भवेन्द्रो भववल्लभा ।

भवानन्दोऽतिसूक्ष्माख्या भवमूतीर्भवेश्वरी ॥ ६१-७८ ॥

भवच्छायो भवानन्दो भवभीतिहरो वला ।

भाषाज्ञानीभाषमाला महाजीवोऽतिवासना ॥ ६१-७९ ॥

लोभापद्मो लोभकर्त्री प्रलोभो लोभवधीनी ।

मोहातीतो मोहमाता मोहजालो महावती ॥ ६१-८० ॥

मोहमुद्गरधारी च मोहमुद्गरधारिणी ।

मोहान्वितो मोहमुग्धा कामेशः कामिनीश्वरी ॥ ६१-८१ ॥

कामलापकरोऽकामा सत्कामो कामनाशिनी ।

बृहन्मुखो बृहन्नेत्रा पद्माभोऽम्बुजलोचना ॥ ६१-८२ ॥

पद्ममालः पद्ममाला श्रीदेवो देवरक्षिणी ।

असितोऽप्यसिता चैव आह्लादो देवमातृका ॥ ६१-८३ ॥

नागेश्वरः शैलमाता नागेन्द्रो वै नगात्मजा ।

नारायणेश्वरः कीर्तीः सत्कीर्तीः कीर्तीवधीनी ॥ ६१-८४ ॥

कातीकेशः कातीकी च विकर्ता गहनाश्रया ।

विरक्तो गरुडारूढा गरुडस्थो हि गारुडी ॥ ६१-८५ ॥

गरुडेशो गुरुमयी गुरुदेवो गुरुप्रदा ।

गौराङ्गेशो गौरकन्या गङ्गेशः प्राङ्गणेश्वरी ॥ ६१-८६ ॥
प्रतिकेशो विशाला च निरालोको निरीन्द्रिया।
प्रेतबीजस्वरूपश्च प्रेताऽलङ्कारभूषिता ॥ ६१-८७ ॥
प्रेमगेहः प्रेमहन्त्री हरीन्द्रो हरिणेक्षणा।
कालेशः कालिकेशानी कौलिकेशश्च काकिनी ॥ ६१-८८ ॥
कालमञ्जीरधारी च कालमञ्जीरमोहिनी।
करालवदनः काली कैवल्यदानदः कथा ॥ ६१-८९ ॥
कमलापालकः कुन्ती कैकेयीशः सुतः कला।
कालानलः कुलज्ञा च कुलगामी कुलाश्रया ॥ ६१-९० ॥
कुलधर्मस्थितः कौला कुलमार्गः कुलातुरा।
कुलजिह्वः कुलानन्दा कृष्णः कृष्णसमुद्भवा ॥ ६१-९१ ॥
कृष्णेशः कृष्णमहिषी काकस्थः काकचञ्चुका।
कालधर्मः कालरूपा कालः कालप्रकाशिनी ॥ ६१-९२ ॥
कालजः कालकन्या च कालेशः कालसुन्दरी।
खड्गहस्तः खर्पराढ्या खरगः खरखड्गनी ॥ ६१-९३ ॥
खलबुद्धिहरः खेला खञ्जनेशः सुखाञ्जनी।
गीतप्रियो गायनस्था गणपालो गृहाश्रया ॥ ६१-९४ ॥
गर्गप्रियो गयाप्राप्तिर्गर्गस्थो हि गभीरिणा।
गारुडीशो हि गान्धर्वी गतीशो गार्हवह्निजा ॥ ६१-९५ ॥
गणगन्धर्वगोपालो गणगन्धर्वगो गता।

गभीरमानी सम्भेदो गभीरकोटिसागरा ॥ ६१-९६ ॥

गतिस्थो गाणपत्यस्था गणनाद्यो गवा तनूः ।

गन्धद्वारो गन्धमाला गन्धाढ्यो गन्धनिर्गमा ॥ ६१-९७ ॥

गन्धमोहितसर्वाङ्गो गन्धचञ्चलमोहिनी ।

गन्धपुष्पधूपदीपनैवेद्यादिप्रपूजिता ॥ ६१-९८ ॥

गन्धागुरुसुकस्तूरी कुङ्कुमादिविमण्डिता ।

गोकुला मधुरानन्दा पुष्पगन्धान्तरस्थिता ॥ ६१-९९ ॥

गन्धमादनसम्भूतपुष्पमाल्यविभूषितः ।

रत्ना द्यशेषालङ्कारमालामण्डितविग्रहः ॥ ६१-१०० ॥

स्वर्णाद्यशेषालङ्कारहारमालाविमण्डिता ।

करवीरा युतप्रख्यरक्तलोचनपङ्कजः ॥ ६१-१०१ ॥

जवाकोटिकोटिशत चारुलोचनपङ्कजा ।

घनकोटिमहानास्य पङ्कजालोलविग्रहा ॥ ६१-१०२ ॥

घर्घरध्वनिमानन्दकाव्याम्बुधिमुखाम्बुजा ।

घोरचित्रसर्पराज मालाकोटिशताङ्कभृत् ॥ ६१-१०३ ॥

घनघोरमहानाग चित्रमालाविभूषिता ।

घण्टाकोटिमहानादमानन्दलोलविग्रहः ॥ ६१-१०४ ॥

घण्टाडमरुमन्त्रादि ध्यानानन्दकराम्बुजा ।

घटकोटिकोटिशतसहस्रमङ्गलासना ॥ ६१-१०५ ॥

घण्टाशङ्खपद्मचक्रवराभयकराम्बुजा ।

घातको रिपुकोटीनां शुम्भादीनां तथा सताम् ॥ ६१-१०६ ॥

घातिनीदैत्यघोराश्च शङ्खानां सततं तथा ।

चार्वाकमतसङ्घातचतुराननपङ्कजः ॥ ६१-१०७ ॥

चञ्चलानन्दसर्वार्थसारवाग्वादिनीश्वरी ।

चन्द्रकोटिसुनिर्माल मालालम्बितकण्ठभृत् ॥ ६१-१०८ ॥

चन्द्रकोटिसमानस्य पङ्केरुहमनोहरा ।

चन्द्रज्योत्स्नायुतप्रख्यहारभूषितमस्तकः ॥ ६१-१०९ ॥

चन्द्रबिम्बसहस्राभायुतभूषितमस्तकः ।

चारुचन्द्रकान्तमणिमणिहारायुताङ्गभृत् ॥ ६१-११० ॥

चन्दनागुरुकस्तूरी कुङ्कुमासक्तमालिनी ।

चण्डमुण्डमहामुण्डायुतनिर्मलमाल्यभृत् ॥ ६१-१११ ॥

चण्डमुण्डघोरमुण्डनिर्माणकुलमालिनी

चण्डाट्टहासघोराढ्यवदनाम्भोजचञ्चलः ॥ ६१-११२ ॥

चलत्खञ्जननेत्राम्भोरुहमोहितशङ्करा ।

चलदम्भोजनयनानन्दपुष्पकरमोहितः ॥ ६१-११३ ॥

चलदिन्दुभाषमाणावग्रहखेदचन्द्रिका ।

चन्द्रार्धकोटिकिरणचूडामण्डलमण्डितः ॥ ६१-११४ ॥

चन्द्रचूडाम्भोजमाला उत्तमाङ्गविमण्डितः ।

चलदर्कसहस्रान्त रत्नहारविभूषितः ॥ ६१-११५ ॥

चलदर्ककोटिशतमुखाम्भोजतपोज्ज्वला ।

चारुरत्नासनाम्भोजचन्द्रिकामध्यसंस्थितः ॥ ६१-११६ ॥

चारुद्वादशपत्रादि कणीकासुप्रकाशिका।

चमत्कार--ग--टङ्कारधुनर्वाणकराम्बुजः ॥ ६१-११७ ॥

चतुर्थवेदगाथादि स्तुतिकोटिसुसिद्धिदा।

चलदम्बुजनेत्रार्कवह्निचन्द्रत्रयान्वितः ॥ ६१-११८ ॥

चलत्सहस्रसङ्ख्यात पङ्कजादिप्रकाशिका।

चमत्काराट्टहासास्य स्मितपङ्कजराजयः ॥ ६१-११९ ॥

चमत्कारमहाघोरसाट्टाट्टहासशोभिता।

छायासहस्रसंसारशीतलानिलशीतलः ॥ ६१-१२० ॥

छदपद्मप्रभामानसिंहासनसमास्थिता।

छलत्कोटिदैत्यराजमुण्डमालाविभूषितः ॥ ६१-१२१ ॥

छिन्नादिकोटिमन्त्रार्थज्ञानचैतन्यकारिणी।

चित्रमार्गमहाध्वान्तग्रन्थिसम्भेदकारकः ॥ ६१-१२२ ॥

अस्त्रकास्त्रादिब्रह्मास्त्रसहस्रकोटिधारिणी।

अजामांसादिसद्भक्ष--रसामोदप्रवाहगः ॥ ६१-१२३ ॥

छेदनादिमहोग्रास्त्रे भुजवामप्रकाशिनी।

जयाख्यादिमहासाम ज्ञानार्थस्य प्रकाशकः ॥ ६१-१२४ ॥

जायागणहृदम्भोज बुद्धिज्ञानप्रकाशिनी।

जनार्दनप्रेमभाव महाधनसुखप्रदः ॥ ६१-१२५ ॥

जगदीशकुलानन्दसिन्धुपङ्कजवासिनी।

जीवनास्थादिजनकः परमानन्दयोगिनाम् ॥ ६१-१२६ ॥

जननी योगशास्त्राणां भक्तानां पादपद्मयोः ।

रुक्षपवननिर्वातमहोल्कापातकारुणः ॥ ६१-१२७ ॥

झर्झरीमधुरी वीणा वेणुशङ्खप्रवादिनी ।

झनत्कारौघसंहारकरदण्डविशानधृक् ॥ ६१-१२८ ॥

झर्झरीनायिकार्य्यादिकराम्भोजनिषेविता ।

टङ्कारभावसंहारमहाजागरवेशधृक् ॥ ६१-१२९ ॥

टङ्कासिपाशुपातास्त्रचर्मकार्मुकधारिणी ।

टलनानलसङ्घट्टपट्टाम्बरविभूषितः ॥ ६१-१३० ॥

टुल्टुनी किङ्किणी कोटि विचित्रध्वनिगामिनी ।

ठं ठं ठं मनुमूलान्तः स्वप्रकाशप्रबोधकः ॥ ६१-१३१ ॥

ठं ठं ठं प्रखराह्लादनादसम्वादवादिनी ।

ठं ठं ठं कूर्मपृष्ठस्थः कामचाकारभासनः ॥ ६१-१३२ ॥

ठं ठं ठं बीजवह्निस्थ हातुकभ्रूविभूषिता ।

डामरप्रखराह्लादसिद्धिविद्याप्रकाशकः ॥ ६१-१३३ ॥

डिण्डिमध्वानमधुरवाणीसम्मुखपङ्कजा ।

डं डं डं खरकृत्यादि मारणान्तःप्रकाशिका ॥ ६१-१३४ ॥

ढक्कारवाद्यभूपूरतारसप्तस्वराश्रयः ।

ढौं ढौं ढौं ढौकढक्कलं वह्निजायामनुप्रियः ॥ ६१-१३५ ॥

ढं ढं ढं ढौं ढं ढं कृत्येत्थाहेति वासिनी ।

तारकब्रह्ममन्त्रस्थः श्रीपादपद्मभावकः ॥ ६१-१३६ ॥

तारिण्यादिमहामन्त्र सिद्धिसर्वार्थसिद्धिदा।

तन्त्रमन्त्रमहायन्त्र वेदयोगसुसारवित् ॥ ६१-१३७ ॥

तालवेतालदैतालश्रीतालादिसुसिद्धदा।

तरुकल्पलतापुष्पकलबीजप्रकाशकः ॥ ६१-१३८ ॥

डिन्तिडीतालहिन्तालतुलसीकुलवृक्षजा।

अकारकूटविन्दिन्दुमालामण्डितविग्रहः ॥ ६१-१३९ ॥

स्थातृप्रस्थप्रथागाथास्थूलस्थित्यन्तसंहरा।

दरीकुञ्जहेममालावनमालादिभूषितः ॥ ६१-१४० ॥

दारिद्र्यदुःखदहनकालानलशतोपमः।

दशसाहस्रवक्त्राम्भोरुहशोभितविग्रहः ॥ ६१-१४१ ॥

पाशाभयवराह्लादधनधर्मादिवधीनी।

धर्मकोटिशतोल्लाससिद्धिऋद्धिसमृद्धिदा ॥ ६१-१४२ ॥

ध्यानयोगज्ञानयोगमन्त्रयोगफलप्रदा।

नामकोटिशतानन्तसुकीर्तीगुणमोहनः ॥ ६१-१४३ ॥

निमित्तफलसद्भावभावाभावविवर्जिता।

परमानन्दपदवी दानलोलपदाम्बुजः ॥ ६१-१४४ ॥

प्रतिष्ठासुनिवृत्तादि समाधिफलसाधिनी।

फेरवीगणसन्मानवसुसिद्धिप्रदायकः ॥ ६१-१४५ ॥

फेत्कारीकुलतन्त्रादि फलसिद्धिस्वरूपिणी।

वराङ्गनाकोटिकोटिकराम्भोजनिसेविता ॥ ६१-१४६ ॥

वरदानज्ञानदान मोक्षदातिचञ्चला ।

भैरवानन्दनाथारख्य शतकोटिमुदान्वितः ॥ ६१-१४७ ॥

भावसिद्धिक्रियासिद्धि साष्टाङ्गसिद्धिदायिनी ।

मकारपञ्चकाह्लादमहामोदशरीरधृक् ॥ ६१-१४८ ॥

मदिरादिपञ्चतत्त्वनिर्वाणज्ञानदायिनी ।

यजमानक्रियायोगविभागफलदायकः ॥ ६१-१४९ ॥

यशः सहस्रकोटिस्थ गुणगायनतत्परा ।

रणमध्यस्थकालाग्नि क्रोधधारसुविग्रहः ॥ ६१-१५० ॥

काकिनीशाकिनीशक्तियोगादि काकिनीकला ।

लक्षणायुतकोटीन्दुललाटतिलकान्वितः ॥ ६१-१५१ ॥

लाक्षाबन्धूकसिन्दूरवर्णलावण्यलालिता ।

वातायुतसहस्राङ्गघूर्णायमानभूधरः ॥ ६१-१५२ ॥

विवस्वत्प्रेमभक्तिस्थ चरणद्वन्द्वनिर्मला ।

श्रीसीतापतिशुद्धाङ्ग व्याप्तेन्द्रनीलसन्निभः ॥ ६१-१५३ ॥

शीतनीलाशतानन्दसागरप्रेमभक्तिदा ।

षट्क्लेशरुहदेवादिस्वप्रकाशप्रबोधिनी ॥ ६१-१५४ ॥

महोमीस्थषडाधारप्रसन्नहृदयाम्बुजा ।

श्यामप्रेमकलाबन्धुसर्वाङ्गकुलनायकः ॥ ६१-१५५ ॥

संसारसारशास्त्रादि सम्बन्धसुन्दराश्रया ।

हसौः प्रेतमहाबीजमालाचित्रितकण्ठधृक् ॥ ६१-१५६ ॥

हकारवामकर्णाढ्य चन्द्रबिन्दुविभूषिता।

लयसृष्टिस्थितिक्षेत्रपानपालकनामधृक् ॥ ६१-१५७ ॥

लक्ष्मीलक्षजपानन्दसिद्धिसिद्धान्तवणीनी।

क्षुन्नवृत्तिक्षपारक्षा क्षुधाक्षोभनिवारकः ॥ ६१-१५८ ॥

क्षत्रियादिकुरुक्षेत्रारुणाक्षित्रिलोचना।

अनन्त इतिहासस्थ आज्ञागामी च ईश्वरी ॥ ६१-१५९ ॥

उमेश उटकन्येशी ऋद्धिस्थहृत्स्थगोमुखी।

गकारेश्वरसंयुक्त त्रिकुण्डदेवतारिणी ॥ ६१-१६० ॥

एणाचीशप्रियानन्द एरावतकुलेश्वरी।

ओढूपुष्पानन्तदीप्त ओढूपुष्पानखाग्रका ॥ ६१-१६१ ॥

एहत्यशतकोटिस्थ औ दीर्घप्रणवाश्रया।

अङ्गस्थाङ्गदेवस्था अर्यस्थश्चार्यमेश्वरी ॥ ६१-१६२ ॥

मातृकावर्णनिलयः सर्वमातृकलान्विता।

मातृकामन्त्रजालस्थः प्रसन्नगुणदायिनी ॥ ६१-१६३ ॥

अत्युत्कटपथिप्रज्ञा गुणमातृपदे स्थिता।

स्थावरानन्ददेवेशो विसर्गान्तरगामिनी ॥ ६१-१६४ ॥

अकलङ्को निष्कलङ्को निराधारो निराश्रया।

निराश्रयो निराधारो निर्बीजो बीजयोगिनी ॥ ६१-१६५ ॥

निःशङ्को निस्पृहानन्दो सिन्धूरत्नावलिप्रभा।

आकाशस्थः खेचरी च स्वर्गदाता शिवेश्वरी ॥ ६१-१६६ ॥

सूक्ष्मातिसूक्ष्मात्वैर्ज्ञेया दारापदुःखहारिणी।

नानादेशसमुद्भूतो नानालङ्कारलङ्कृता ॥ ६१-१६७ ॥

नवीनारव्यो नूतनस्थ नयनाब्जनिवासिनी।

विषयाख्यविषानन्दा विषयाशी विषापहा ॥ ६१-१६८ ॥

विषयातीतभावस्थो विषयानन्दघातिनी।

विषयच्छेदनास्त्रस्थो विषयज्ञाननाशिनी ॥ ६१-१६९ ॥

संसारछेदकच्छायो भवच्छायो भवान्तका।

संसारार्थप्रवर्तश्च संसारपरिवतीका ॥ ६१-१७० ॥

संसारमोहहन्ता च संसारार्णवतारिणी।

संसारघटकश्रीदासंसारध्वान्तमोहिनी ॥ ६१-१७१ ॥

पञ्चतत्त्वस्वरूपश्च पञ्चतत्त्वप्रबोधिनी।

पाथीवः पृथिवीशानी पृथुपूज्यः पुरातनी ॥ ६१-१७२ ॥

वरुणेशो वारुणा च वारिदेशो जलोद्यमा।

मरुस्थो जीवनस्था च जलभुग्जलवाहना ॥ ६१-१७३ ॥

तेजः कान्तः प्रोज्ज्वलस्था तेजोराशेस्तु तेजसी।

तेजस्थस्तेजसो माला तेजः कीर्तीः स्वरश्मिगा ॥ ६१-१७४ ॥

पवनेशश्चानिलस्था परमात्मा निनान्तरा।

वायुपूरककारी च वायुकुम्भकवधीनी ॥ ६१-१७५ ॥

वायुच्छिद्रकरो वाता वायुनिर्गममुद्रिका।

कुम्भकस्थो रेचकस्था पूरकस्थातिपूरिणी ॥ ६१-१७६ ॥

वाय्वाकाशाधाररूपी वायुसञ्चारकारिणी।

वायुसिद्धिकरो दात्री वायुयोगी च वायुगा ॥ ६१-१७७ ॥

आकाशप्रकरो ब्राह्मी आकाशान्तर्गतद्रिगा।

आकाशकुम्भकानन्दो गगनाह्लादवधीनी ॥ ६१-१७८ ॥

गगनाच्छन्नदेहस्थो गगनाभेदकारिणी।

गगनादिमहासिद्धो गगनग्रन्थिभेदिनी ॥ ६१-१७९ ॥

कलकर्मा महाकाली कालयोगी च कालिका।

कालछत्रः कालहत्या कालदेवो हि कालिका ॥ ६१-१८० ॥

कालब्रह्मस्वरूपश्च कालितत्त्वार्थरक्षिणी।

दिगम्बरो दिक्पतिस्था दिगात्मा दिगिभास्वरा ॥ ६१-१८१ ॥

दिक्पालस्थो दिक्प्रसन्ना दिग्बलो दिक्कुलेश्वरी।

दिग्घोरो दिग्वसना दिग्वीरा दिक्पतीश्वरी ॥ ६१-१८२ ॥

आत्मार्थो व्यापितत्त्वज्ञ आत्मज्ञानी च सात्मिका।

आत्मीयश्चात्मबीजस्था चान्तरात्मात्ममोहिनी ॥ ६१-१८३ ॥

आत्मसञ्ज्ञानकारी च आत्मानन्दस्वरूपिणी।

आत्मयज्ञो महात्मज्ञा महात्मात्मप्रकाशिनी ॥ ६१-१८४ ॥

आत्मविकारहन्ता च विद्यात्मीयादिदेवता।

मनोयोगकरो दुर्गा मनः प्रत्यक्ष ईश्वरी ॥ ६१-१८५ ॥

मनोभवनिहन्ता च मनोभवविवधीनी।

मनश्चान्तरीक्षयोगो निराकारगुणोदया ॥ ६१-१८६ ॥

मनोनिराकारयोगी मनोयोगेन्द्रसाक्षिणी।

मनःप्रतिष्ठो मनसा मानशङ्का मनोगतिः ॥ ६१-१८७ ॥

नवद्रव्यनिगूढार्थो नरेन्द्रविनिवारिणी।

नवीनगुणकर्मादिसाकारः खगगामिनी ॥ ६१-१८८ ॥

अत्युन्मत्ता महावाणी वायवीशो महानिला।

सर्वपापापहन्ता च सर्वव्याधिनिवारिणी ॥ ६१-१८९ ॥

द्वारदेवीश्वरी प्रीतिः प्रलयाग्निः करालिनी।

भूषण्डगणतातश्च भूःषण्डरुधिरप्रदा ॥ ६१-१९० ॥

काकावलीशः सर्वेशी काकपुच्छधरो जया।

अजितेशो जितानन्दा वीरभद्रः प्रभावती ॥ ६१-१९१ ॥

अन्तर्नाडीगतप्राणो वैशेषिकगुणोदया।

रत्ननिमीतपीठस्थः सिंहस्था रथगामिनी ॥ ६१-१९२ ॥

कुलकोटीश्वराचार्यो वासुदेवनिषेविता।

आधारविरहज्ञानी सर्वाधारस्वरूपिणी ॥ ६१-१९३ ॥

सर्वज्ञः सर्वविज्ञाना मार्तण्डो यश इल्वला।

इन्द्रेणो विन्ध्यशैलेशी वारणेशः प्रकाशिनी ॥ ६१-१९४ ॥

अनन्तभुजराजेन्द्रो अनन्ताक्षरनाशिनी।

आशीर्वादस्तु वरदोऽनुग्रहोऽनुग्रहक्रिया ॥ ६१-१९५ ॥

प्रेतासनसमासीनो मेरुकुञ्जनिवासिनी।

मणिमन्दिरमध्यस्थो मणिपीठनिवासिनी ॥ ६१-१९६ ॥

सर्वप्रहरणः प्रेतो विधिविद्याप्रकाशिनी।

प्रचण्डनयनानन्दो मञ्जीरकलरञ्जिनी ॥ ६१-१९७ ॥

कलमञ्जीरपादाब्जो बलमृत्युपरायणा।

कुलमालाव्यापिताङ्गः कुलेन्द्रः कुलपण्डिता ॥ ६१-१९८ ॥

बालिकेशो रुद्रचण्डा बालेन्द्राः प्राणबालिका।

कुमारीशः काममाता मन्दिरेशः स्वमन्दिरा ॥ ६१-१९९ ॥

अकालजननीनाथो विदग्धात्मा प्रियङ्करी।

वेदाद्यो वेदजननी वैराग्यस्थो विरागदा ॥ ६१-२०० ॥

स्मितहास्यास्यकमलः स्मितहास्यविमोहिनी।

दन्तुरेशो दन्तुरु च दन्तीशो दशनप्रभा ॥ ६१-२०१ ॥

दिग्दन्तो हि दिग्दशना भ्रष्टभुक् चर्वणप्रिया।

मांसप्रधाना भोक्ता च प्रधानमांसभक्षिणी ॥ ६१-२०२ ॥

मत्स्यमांसमहामुद्रा रजोरुधिरभुक्प्रिया।

सुरामंसमहामीनमुद्रामैथुनसुप्रिया ॥ ६१-२०३ ॥

कुलद्रव्यप्रियानन्दो मद्यादिकुलसिद्धिदा।

हृत्कण्ठभ्रूसहस्रारभेदनोऽन्ते विभेदिनी ॥ ६१-२०४ ॥

प्रसन्नहृदयाम्भोजः प्रसन्नहृदयाम्बुजा।

प्रसन्नवरदानाढ्यः प्रसन्नवरदायिनी ॥ ६१-२०५ ॥

प्रेमभक्तिप्रकाशाढ्यः प्रेमानन्दप्रकाशिनी ॥ ६१-२०६ ॥

प्रभाकरफलोदयः परमसूक्ष्मपुरप्रिया।
प्रभातरविरश्मिगः प्रथमभानुशोभान्विता।
प्रचण्डरिपुमन्मथः प्रचलितेन्दुदेहोद्गतः।
प्रभापटलपाटलप्रचयधर्मपुञ्जाचीता ॥ ६१-२०७ ॥
सुरेन्द्रगणपूजितः सुरववेशसम्पूजिता।
सुरेन्द्रकुल सेवितो नरपतीन्द्रसंसेविता।
गणेन्द्र गणनायको गणपतीन्द्र देवात्मजा।
भवार्णवगतारको जलधिकर्णधारप्रिया ॥ ६१-२०८ ॥
सुरासुरकुलोद्भवः सुररिपुप्रसिद्धिस्थिता।
सुरारिगणघातकः सुरगणेन्द्रसंसिद्धिदा।
अभीप्सितफलप्रदः सुरवरादिसिद्धिप्रदा।
प्रियाङ्गज कुलार्थदः सुतधनापवर्गप्रदा ॥ ६१-२०९ ॥
शिवस्वशिवकाकिनी हरहरा च भीमस्वना।
क्षितीश इषुरक्षका समनदर्पहन्तोदया।
गुणेश्वर उमापती हृदयपद्मभेदी गतिः।
क्षपाकरललाटधृक् स्वसुखमार्गसन्दायिनी ॥ ६१-२१० ॥
श्मशानतटनिष्पट प्रचटहासकालङ्कृता।
हठशठमनस्तटे सुरकपाटसंछेदकः।
स्मराननविवर्धनः प्रियवसन्तसम्बायवी।
विराजितमुखाम्बुजः कमलमञ्जसिंहासना ॥ ६१-२११ ॥

भवो भवपतिप्रभाभवः कविश्च भाव्यासुरैः ।
क्रियेश्वर ईलावती तरुणगाहितारावती ।
मुनीन्द्रमनुसिद्धिदः सुरमुनीन्द्रसिद्धायुषी ।
मुरारिहरदेहगस्त्रिभुवना विनाशक्रिया ॥ ६१-२१२ ॥
द्विकः कनककाकिनी कनकतुङ्गकीलालकः ।
कमलाकुलः कुलकलार्कमालामला ।
सुभक्त तमसाधकप्रकृतियोगयोग्याचीतो ।
विवेकगतमानसः प्रभुपरादिहस्ताचीता ॥ ६१-२१३ ॥
त्वमेव कुलनायकः प्रलययोगविद्येश्वरी ।
प्रचण्डगणगो नगाभुवनदर्पहारी हरा ।
चराचरसहस्रगः सकलरूपमध्यस्थितः ।
स्वनामगुणपूरकः स्वगुणनामसम्पूरणी ॥ ६१-२१४ ॥
इति ते कथितं नाथ सहस्रनाम मङ्गलम् ।
अत्यद्भुतं परानन्दरससिद्धान्तदायकम् ॥ ६१-२१५ ॥
मातृकामन्त्रघटितं सर्वसिद्धान्तसागरम् ।
सिद्धविद्यामहोल्लास मानन्दगुणसाधनम् ॥ ६१-२१६ ॥
दुर्लभं सर्वलोकेषु यामले तत्प्रकाशितम् ।
तव स्नेहरसामोदमोहितानन्दभैरव ॥ ६१-२१७ ॥
कुत्रापि नापि कथितं स्वसिद्ध हानिशङ्कया ।
सर्वादियोग सिद्धान्तसिद्धये भुक्तिमुक्तये ॥ ६१-२१८ ॥

प्रेमाह्लादरसेनैव दुर्लभं तत्प्रकाशितम्।
येन विज्ञातमात्रेण भवेद्दुःखीभैरवेश्वरः ॥ ६१-२१९ ॥
एतन्नाम शुभफलं वक्तुं न च समर्थकः।
कोटिवर्षशतेनापि यत्फलं लभते नरः ॥ ६१-२२० ॥
तत्फलं योगिनामेक क्षणाल्लभ्यं भवार्णवे।
यः पठेत् प्रातरुत्थाय दुर्गग्रहनिवारणात् ॥ ६१-२२१ ॥
दुष्टेन्द्रियभयेनापि महाभयनिवारणात्।
ध्यात्वा नाम जपेन्नित्यं मध्याह्ने च विशेषतः ॥ ६१-२२२ ॥
सन्ध्यायां रात्रियोगे च साधयेन्नामसाधनम्।
योगाभ्यासे ग्रन्थिभेदे योगध्याननिरूपणे ॥ ६१-२२३ ॥
पठनाद् योगसिद्धिः स्याद् ग्रन्थिभेदो दिने दिने।
योगज्ञानप्रसिद्धिः स्याद् योगः स्यादेकचित्ततः ॥ ६१-२२४ ॥
देहस्थ देववश्याय महामोहप्रशान्तये।
स्तम्भनायारिसैन्यानां प्रत्यहं प्रपठेच्छुचिः ॥ ६१-२२५ ॥
भक्तिभावेन पाठेन सर्वकर्मसु सुक्षमः।
स्तम्भयेत् परसैन्यानि वारैकपाठमात्रतः ॥ ६१-२२६ ॥
वारत्रयप्रपठनाद् वशयेद् भुवनत्रयम्।
वारत्रयं तु प्रपठेद् यो मूर्खः पण्डितोऽपि वा ॥ ६१-२२७ ॥
शान्तिमाप्नोति परमां विद्यां भुवनमोहिनीम्।
प्रतिष्ठाञ्च ततः प्राप्य मोक्षनिर्वाणमाप्नुयात् ॥ ६१-२२८ ॥

विनाशयेदरीञ्छीघ्नं चतुर्वारप्रपाठने।

पञ्चावृत्तिप्रपाठेन शत्रुमुच्चाटयेत् क्षणात् ॥ ६१-२२९ ॥

षडावृत्या साधकेन्द्रः शत्रूणां नाशको भवेत्।

आकर्षयेत् परद्रव्यं सप्तवारं पठेद् यदि ॥ ६१-२३० ॥

एवं क्रमगतं ध्यात्वा यः पठेदतिभक्तितः।

स भवेद् योगिनीनाथो महाकल्पद्रुमोपमः ॥ ६१-२३१ ॥

ग्रन्थिभेदसमर्थः स्यान्मासमात्रं पठेद् यदि।

दूरदर्शी महावीरो बलवान् पण्डितेश्वरः ॥ ६१-२३२ ॥

महाज्ञानी लोकनाथो भवत्येव न संशयः।

मासैकेन समर्थः स्यान्निर्वाणमोक्षसिद्धिभाक् ॥ ६१-२३३ ॥

प्रपठेद् योगसिद्ध्यर्थं भावकः परमप्रियः।

शून्यागारे भूमिगर्तमण्डपे शून्यदेशके ॥ ६१-२३४ ॥

गङ्गागर्भे महारण्ये चैकान्ते निर्जनेऽपि वा।

दुभीक्षवजीते देशे सर्वोपद्रववजीते ॥ ६१-२३५ ॥

श्मशाने प्रान्तरेऽश्वत्थमूले वटतरुस्थले।

इष्टकामयगेहे वा यत्र लोको न वर्तते ॥ ६१-२३६ ॥

तत्र तत्रानन्दरूपी महापीठस्थलेऽपि च।

दृढासनस्थः प्रजपेन्नाममङ्गलमुत्तमम् ॥ ६१-२३७ ॥

ध्यानधारणशुद्धाङ्गो न्यासपूजापरायणः।

ध्यात्वा स्तौति प्रभाते च मृत्युजेता भवेद् ध्रुवम् ॥ ६१-२३८ ॥

अष्टाङ्गसिद्धिमाप्नोति चामरत्वमवाप्नुयात्।

गुरुदेवमहामन्त्रभक्तो भवति निश्चितम्॥ ६१-२३९॥

शरीरे तस्य दुःखानि न भवन्ति कुवृद्धयः।

दुष्टग्रहाः पलायन्ते तं दृष्ट्वा योगिनं परम्॥ ६१-२४०॥

यः पठेत् सततं मन्त्री तस्य हस्तेऽष्टसिद्धयः।

तस्य हृत्पद्मलिङ्गस्था देवाः सिद्ध्यन्ति चापराः॥ ६१-२४१॥

युगकोटिसहस्राणि चिरायुर्योगिराड् भवेत्।

शुद्धशीलो निराकारो ब्रह्मा विष्णुः शिवः स च।

स नित्यः कार्यसिद्धश्च स जीवन्मुक्तिमाप्नुयात्॥ ६१-२४२॥

इति श्रीरुद्रयामले उत्तरतन्त्रे महातन्त्रोद्दीपने ईश्वरशक्तिकाकिन्यष्टोत्तर-- सहस्रनामस्तोत्रविन्यासो
नाम एकषष्टितमः पटलः॥ ६१॥

अथ द्विषष्टितमः पटलः

श्रीनन्दभैरवी उवाच

अथ नाथ प्रवक्ष्येऽहं काकिनीगुरुदेवयोः।

मन्त्रोद्धारस्तव ज्ञानं येन सिद्धो भवेद् यतिः॥ ६२-१॥

एतत्स्तवनपाठेन सहस्राख्यान्तसिद्धिषु।

राजत्वं लभते सद्योऽथवा योगी च सम्पदि ॥ ६२-२ ॥

यथा जनकराजा च विषये गुरुभक्तिमान्।

महासिद्धो महाज्ञानी तथा भवति साधकः ॥ ६२-३ ॥

सुरा नागा रुद्रगणाः सर्वे विद्यार्थसेवकाः।

योगी ज्ञानी तथा सिद्धाः खेचरा यक्षराक्षसाः ॥ ६२-४ ॥

मुनयः क्रोधवेतालास्तथा चण्डेश्वरादयः।

एतच्छुभस्तवेन्द्रेण स्तुत्वा सर्वत्र सिद्धिगाः ॥ ६२-५ ॥

पूर्णः पूर्णेन्दुबिम्बाननकमलकटाक्षादघौघापहारी।

नारीन्धाता विधाता समवति न च तान् योगयोग्यान् महेन्द्रान्।

सम्पत्तिप्राणयोगी निरवधिवरदानन्दगोप्ता शरीरो।

बालो मृत्युञ्जयस्य प्रभुरिति भयहा पातु मे गुप्तदेहम् ॥ ६२-६ ॥

कामक्रोधापहन्ता जनयति भरतान् भारतान् पातु पृथ्वीं।

यो योगी भावयोगी मम कुलफलदः सर्वदा शं करोतु।

तत्क्रोडे लोकचक्रं तिलतुलतुलसेसन्निभं भाति सूक्ष्मं।

तच्छ्रीनाथाङ्गपादद्वयमजरमहं भावये हृत्प्रपञ्चे ॥ ६२-७ ॥

मायां मोहे विवेकी शत--कितव--रिपूच्छेदकः प्रेरकस्थ--।

कोर्षाणी गुप्ततन्द्रावनिभवमनुजो यो महामङ्गलस्थः।

लोकातीतो तितीरो जय जय करुणानाथ दाता तपस्वी।

मन्त्रोद्धारार्थगुप्तं समवति य इह प्राणनाथं तमीडे ॥ ६२-८ ॥

भावान्तो योऽतिगुर्वी हृदि जयकमलेऽतेऽमरप्रत्यथर्वो।

वाग्देवी देवतायै नम इति मनुना मोहितो वाक्पतीशः।
मन्त्रार्थोद्दीपनाख्यो विजयसखाकोटिभिर्वेष्टितो यो।
बालार्कानन्दरश्मिप्रचयशतमखः पातु मां दुःखजालात्॥ ६२-९॥
हृष्टाङ्गा सङ्गताङ्गाननविमलशिखाकोटिभिर्वर्जितो यो।
मन्त्राच्चैतन्यहर्ता प्रणवमयशिवं तत्सदान्ते शिवं च।
ध्यात्वा माहेश्वरायां नम इति जपनात् ते महेन्द्राधिपः स्यात्।
कालीपुत्रः स एव त्वमभयवरदः सेव्यते यैः स मुक्तः॥ ६२-१०॥
हंसः प्राणाविहन्ता त्वमखिलवरदस्त्वं निदानः प्रधानः।
शान्तीशस्त्वं प्रतिष्ठः प्रणवशिवसदाभद्रमाहेश्वराय।
अन्तेऽत्युच्चैर्नमोऽन्ते मनुमिह जपते सम्पदे दोषभङ्गा--।
दानन्दाब्धौ त्वमीशो गुरुरिह चपलं चापलं मां प्रपाहि॥ ६२-११॥
आनन्दोद्रेककारी त्वमपि सकरुणासागरो भक्तिदाता।
दाता विद्याधरीणां त्वमपि सुररिपुः पार्वतीप्राणनाथः।
तारे बिन्द्वाधराढ्यं क्षरमथविधुमत्तं मन्त्रमेकाक्षरं ते।
तारान्तं त्र्यक्षरन्तं प्रजपति यदि यो योगिराड् भूतले स्यात्॥ ६२-१२॥
सर्पाण्डस्थं सुसिद्धो हरविधुमधरं चन्द्रबिन्दुस्वरूपं।
जप्त्वा नित्यं विलोमं प्रणवमृतिहरं वह्निकान्ता तदन्ते।
एतद्रूपं पदं यो भजति वरगतं हेममञ्जीरनादं।
मग्रेक्षानन्दचित्तं विजयवरकुलानन्ददः प्राणगं ते॥ ६२-१३॥
उच्चाटे मोहने वाप्यरिवशसमये शान्तिपुष्ट्यान्तवश्ये।

ते मन्त्रान् योजयित्वा जपति यदि सुधीः श्रीपदाब्जावलम्बी।
सिध्येत् षड्धर्मसारं परमगुरुगतः स भवेत् कल्पशाखी।
राजेन्द्रः सर्वलोके धनपतिसदृशः शम्भुनाथप्रसादात् ॥ ६२-१४ ॥
खान्तं शक्रादिरूढं विधुनयनयुतं कामबीजं त्रिशक्तिं।
चाद्येऽन्ते ओं शिवायानलवधुमिलितं यो जपेन्नाथमन्त्रम्।
तेनाम्नायो जपित्वा कुलपथनिरतः साधकः श्रीवरेण्यः।
किं तस्यासाध्यसिद्धिं त्रिजगति स सुखी सन्मुखी योगमार्गी ॥ ६२-१५ ॥
सर्वातीतो विहारी पदगतिरहितः सर्वगामी विरामी।
हस्ताभावो विनेता निरवधिवरदः सर्वरूपी विरूपी।
मन्त्रज्ञस्त्वं सुमन्त्री महमयसमयः संशयासारहन्ता।
मन्ता विश्वेश्वरीणां परपशुपतयेऽन्ते नमः पातु नम्रम् ॥ ६२-१६ ॥
योगी भोगी विरागी त्वमतुलविभवः सम्भवः पञ्चचूडो।
वाणी शेषः प्रियेशः शशिग्रथितमृडाशोभिताङ्गो ह्यनङ्गः।
कामो माया रमेशः प्रथमदिनकरश्रेणि शोभावलिप्तः।
सर्वाङ्गं यः प्रपायादमलकमलगः क्रोधगो योऽवलोकम् ॥ ६२-१७ ॥
एतच्छ्रीशङ्करस्तोत्रं यः पठेन्नियतः शुचिः।
संवत्सराद् भवेत् सिद्धिः सर्वज्ञानप्रदायिनी ॥ ६२-१८ ॥
शुचौ वाप्यशुचौ स्तौति भक्त्या यः साधकोत्तमः।
स सर्वयातनामुक्तो योगी ग्रन्थिविभेदकः ॥ ६२-१९ ॥
अकस्मात् सिद्धिमाप्नोति प्रेमानन्दसुभक्तिदाम्।

शतमष्टोत्तरं चास्य पुरश्चर्याविधिः स्मृतः ॥ ६२-२० ॥

न स्नानं न जपः कार्यं न पूजादिविधानकम्।

केवलं स्तवपाठेनानाहते सुस्थिरो भवेत् ॥ ६२-२१ ॥

चिरञ्जीवी वीतरागो वीतसंसारभावनः।

पठित्वा धारयित्वा च योगभ्रष्टो न सम्भवेत्।

अनायासे योगसिद्धिं प्राप्नोति विपुलां श्रियम् ॥ ६२-२२ ॥

इति श्रीरुद्रयामले उत्तरतन्त्रे महातन्त्रोद्दीपने सिद्धमन्त्रप्रकरणे षड्द्व्यप्रकाशे

भैरवीभैरवसंवादे ईश्वरस्तोत्रविन्यासो नाम द्विषष्टितमः पटलः ॥ ६२ ॥

अथ त्रिषष्टितमः पटलः

आनन्दभैरवी उवाच

कवचं शृणु चास्यैव लोकनाथ शिवापते।

ईश्वरस्य परं ब्रह्म निर्वाणयोगदायकम् ॥ ६३-१ ॥

कवचं दुर्लभं लोके नामसम्मोहनं परम्।

कवचं ध्यानमात्रेण निर्वाणफलभागभवेत् ॥ ६३-२ ॥

अस्य किं (पु)त्वत्रमाहात्म्यं तथापि तद्वदाम्यहम्।

केवलं ग्रन्थिभेदाय निजदेहानुरक्षणात् ॥ ६३-३ ॥

सर्वेषामपि योगेन्द्र देवानां योगिनां तथा।

भावादि सिद्धिलाभाय कायनिर्मलसिद्धये ॥ ६३-४ ॥

प्रकाशितं महाकाल तव स्नेहवशादपि।

सर्वे मन्त्राः प्रसिद्ध्यन्ति सम्मोहकवचाश्रयाः ॥ ६३-५ ॥

कवचस्य ऋषिर्ब्रह्मा छन्दोऽनुष्टुबुदाहतम्।

ईश्वरो देवता प्रोक्त स्तथा शक्तिश्च काकिनी ॥ ६३-६ ॥

कीलकं क्रूं तथा ज्ञेयं ध्यानसाधनसिद्धये।

हृदजभेदनार्थं तु विनियोगः प्रकीर्तितः ॥ ६३-७ ॥

एतच्छ्रीसम्मोहनमहाकवचस्य ब्रह्मा ऋषिरनुष्टुप् छन्द ईश्वरो देवता काकिनी शक्तिः क्रूं कीलकं

ध्यानसाधनसिद्धये हृदजभेदनार्थं जपे विनियोगः।

प्रणवो मे पातु शीर्षं ललाटं च सदाशिवः।

प्रासादो हृदयं पातु बाहुयुग्मं महेश्वरः ॥ ६३-८ ॥

पृष्ठं पातु महादेव उदरं कामनाशनः।

पार्श्वौ पातु कामराजो बालः पृष्ठतलान्तरम् ॥ ६३-९ ॥

कुक्षिमूलं महावीरो ललितापतिरीश्वरः।

मृत्युञ्जयो नीलकण्ठो लिङ्गदेशं सदावतु ॥ ६३-१० ॥

लिङ्गाधो मुद्रिका पातु पादयुग्ममुमापितः।

अङ्गुष्ठं पातु सततं पार्वतीप्राणवल्लभः ॥ ६३-११ ॥

गुल्फं पातु त्रयम्बकश्च जानुनी युवतीपतिः।

ऊरुमूलं सदा पातु मञ्जुघोषः सनातनः ॥ ६३-१२ ॥

सिमनी देशमापातु भैरवः क्रोधभैरवः।
लिङ्गदेशोद्गमं पातु लिङ्गरूपी जगत्पतिः ॥ ६३-१३ ॥
हृदयाग्रं सदा पातु महेशः काकिनीश्वरः।
ग्रीवां पातु वृषस्थश्च कण्ठदेशं दिगम्बरः ॥ ६३-१४ ॥
लम्बिकां पातु गणपो नासिकां भवनाशकः।
भ्रूमध्यं पातु योगीन्द्रः महेशः पातु मस्तकम् ॥ ६३-१५ ॥
मूर्ध्निदेशं मुनीन्द्रश्च द्वादशस्थो महेश्वरः।
द्वादशाम्भोरुहं पातु काकिनीप्राणवल्लभः ॥ ६३-१६ ॥
नाभिमूलाम्बुजं पातु महारुद्रो जगन्मयः।
स्वाधिष्ठानाम्बुजं पातु सदा हरिहरात्मकः ॥ ६३-१७ ॥
मूलपद्मं सदा पातु ब्रह्मेन्द्रो ङाकिनीश्वरः।
कुण्डलीं सर्वदा पातु ङाकिनी योगिनीश्वरः ॥ ६३-१८ ॥
कुण्डली मातृका पातु वटुकेशः शिवो(रो?) हरः।
राकिणीविग्रहं पातु वामदेवो महेश्वरः ॥ ६३-१९ ॥
पञ्चाननः सदा पातु लाकिनीवज्रविग्रहम्।
स्वस्थानं द्वादशारञ्च वीरः पातु सुकाकिनीम् ॥ ६३-२० ॥
वीरेन्द्रः कणीकां पातु द्वादशारं विषाशनः।
षोडशारं सदा पातु क्रोधवीरः सदाशिवः ॥ ६३-२१ ॥
मां पातु वज्रनाथेशोऽरिभयात् क्रोधभैरवः।
षड्भुजं सर्वदा पातु लाकिनीश्रीसदाशिवः ॥ ६३-२२ ॥

षोडशाम्भोरुहान्तस्थं पातु धूम्राक्षपालकः ।
दिङ्नाथेशो महाकायो मां पातु परमेश्वरः ।
आकाशगङ्गाजटिलो द्विदलं पातु मे परम् ।
गङ्गाधरः सदा पातु हाकिनीं परमेश्वरः ॥ ६३-२३ ॥
हाकिनी परशिवो मे भूरपद्मं परिरक्षतु ।
दण्डपाणीश्वरः पातु मनोरूपं द्विपत्रकम् ॥ ६३-२४ ॥
साधुकेशः सदा पातु मनोन्मन्यादिवासिनम् ।
पिङ्गाक्षेशः सदा पातु भयभूमौ तनूं मम ॥ ६३-२५ ॥
उन्मनी स्थानकं पातु रोधिनीसहितं मम ।
सुधाघटः सदा पातु ममानन्दादिदेवताम् ॥ ६३-२६ ॥
आनन्दभैरवः पातु गूढदेशाधिदेवताम् ।
मायामयोपहा पातु सुषुम्नानाडिकाकलाम् ॥ ६३-२७ ॥
इडाकलाधरं पातु कोटिसूर्यप्रभाकरः ।
पिङ्गलामिहिरं पातु चन्द्रशेखर ईश्वरः ॥ ६३-२८ ॥
कोटिकालानलस्थानं सुषुम्नायां सदावतु ।
सुधासमुद्रो मां पातु रत्नकोटिमणीश्वरः ॥ ६३-२९ ॥
शिवनाथः सदा पातु कुण्डलीचक्रमेव मे ।
विष्णुचक्रं महादेवः कालरात्रः कुलान्वितम् ॥ ६३-३० ॥
मृत्युजेता सदा पातु सहस्रारं सदा मम ।
सहस्रदलं शम्भुं स्वयम्भूः पातु सर्वदा ॥ ६३-३१ ॥

सर्व रूपिणमीशानं पातु शर्वो हि सर्वदा।
सर्वत्र सर्वदा पातु श्रीनीलकण्ठ ईश्वरः ॥ ६३-३२ ॥
सर्वबीजस्वरूपो मे बीजमालां सदावतु।
मातृकां सर्वबीजेशो मातृकार्णं शिवो मम ॥ ६३-३३ ॥
अहङ्कारं हरः पातु करमालां सदा मम।
जलेऽरण्ये महाभीतौ पर्वते शून्यमण्डपे ॥ ६३-३४ ॥
व्याघ्रभल्लूकमहिषपश्वादिभयदूषिते।
महारण्ये घोरयुद्धे गगने भूतलेऽतले ॥ ६३-३५ ॥
अत्युत्कटे शस्त्रघाते शत्रुचौरादिभीतिषु।
महासिंहभये क्रूरे मत्तहस्तिभये तथा ॥ ६३-३६ ॥
ग्रहव्याधिमहाभीतौ सर्पभीतौ च सर्वदा।
पिशाचभूतवेतालब्रह्मदैत्यभयादिषु ॥ ६३-३७ ॥
अपवादा पवादेषु मिथ्यावादेषु सर्वदा।
करालकालिकानाथः प्रचण्डः प्रखरः परः ॥ ६३-३८ ॥
उग्रः कपर्दी भीदंष्ट्री कालाच्छन्नकरः कविः।
क्रोधाच्छन्नो महोन्मत्तो गरुडीशो महेशभूत ॥ ६३-३९ ॥
पञ्चाननः पञ्चरश्मिः पावनः पावमानकः।
शिखा मात्रामहामुद्राधारकः क्रोधभूपतिः ॥ ६३-४० ॥
द्रावकः पूरकः पुष्टः पोषकः पारिभाषिकः।
एते पान्तु महारुद्रा द्वाविंशतिमहाभये ॥ ६३-४१ ॥

एते सर्वे शक्तियुक्ता मुण्डमालाविभूषिताः ।
अहङ्कारेश्वराः क्रुद्धा योगिनस्तत्त्वचिन्तकाः ॥ ६३-४२ ॥
चतुर्भुजा महावीराः खड्गखेटकधारकाः ।
कपालशङ्खमालाढ्या नानारत्नविभूषिताः ॥ ६३-४३ ॥
किर्किणीजालमालाढ्या हेमनूपुरराजिताः ।
नानालङ्कारशोभाढ्याश्चन्द्रचूडाविभूषिताः ॥ ६३-४४ ॥
सदानन्दयुताः श्रीदा मोक्षदाः कर्मयोगिनाम् ।
सर्वदा भगवान् पातु ईश्वराः पान्तु नित्यशः ॥ ६३-४५ ॥
ब्रह्मा पातु मूलपद्मं श्रीविष्णुः पातु षड्बलम् ।
रुद्रः पातु दशदलमीश्वरः पात्वनाहतम् ॥ ६३-४६ ॥
सदाशिवः पातु नित्यं षोडशारं सदा मम ।
परो द्विदलमापातु षड्भिराः पान्तु नित्यशः ॥ ६३-४७ ॥
अपराः पान्तु सततं मम देहं कुलेश्वराः ।
पूर्णं ब्रह्म सदा पातु सर्वाङ्गं सर्वदेवताः ॥ ६३-४८ ॥
कालरूपी सदा पातु मनोरूपी शिरो मम ।
आत्मलीनः सदा पातु ललाटं वेदवित्प्रभुः ॥ ६३-४९ ॥
वाराणसीश्वरः पातु मम भ्रूमध्यपीठकम् ।
योगिनाथः सदा पातु मम दन्तावलिं दृढम् ॥ ६३-५० ॥
ओष्ठाधरौ सदा पातु झिल्टीशो भौतिकेश्वरः ।
नासापुटद्वयं पातु भारभूतीशोऽतिथीश्वरः ॥ ६३-५१ ॥

गण्डयुग्मं सदा पातु स्थाणुकेशो हरेश्वरः ।
कर्णदेशं सदा पातु अमरोऽर्धेश्वरो मम ॥ ६३-५२ ॥
महासेनेश्वरस्तुण्डं मम पातु निरन्तरम् ।
श्रीकण्ठादिमहारुद्राः स्वाङ्गग्रन्थिषु मातृकाः ॥ ६३-५३ ॥
मां पातु कालरुद्रश्च सर्वाङ्ग कालसंक्षयः ।
अकाल तारकः पातु उदरं परिपूरकः ॥ ६३-५४ ॥
अगस्त्यादिमुनिश्रेष्ठाः पान्तु योगिन ईश्वराः ।
श्रीनाथेश्वर ईशानः पातु मे सूक्ष्मनाडिकाः ॥ ६३-५५ ॥
त्रिशूली पातु पूर्वस्यां दक्षिणे मृत्युनाशनः ।
पश्चिमे वारुणीमत्तो महाकालः सदाऽवतु ॥ ६३-५६ ॥
उत्तरे चावधूतेशो भैरवः कालभैरवः ।
ईशाने पातु शान्तीशो वायव्यां योगिवल्लभः ॥ ६३-५७ ॥
मरुत्कोणे दैत्यहन्ता पातु मां सततं शिवः ।
वह्निकोणे सदा पातु कालानलमुखाम्बुजः ॥ ६३-५८ ॥
ऊर्ध्वं ब्रह्मा सदा पातु अधोऽनन्तः सदाऽवतु ।
सर्वदेवः सदा पातु सर्वदेहगतं सुखम् ॥ ६३-५९ ॥
इहार्हा वल्लभः पातु कालाख्येशो गुणो मम ।
रविनाथः सदा पातु हृदयं मानसं मम ॥ ६३-६० ॥
चन्द्रेशः पातु सततं भ्रूमध्यं मम कामदः ।
वज्रदण्डधरः पातु रक्ताङ्गेशस्त्रिलोचनम् ॥ ६३-६१ ॥

बुधश्यामसुन्दरेशः पातु मे हृदयस्थलम्।
सुवर्णवर्णगुर्वीशो मम कण्ठं सदाऽवतु ॥ ६३-६२ ॥
सिन्दूरजलदच्छन्नाद्यर्कशुक्रेश्वरो गलम्।
नाभिदेशं सदा पातु शनिश्यामेश ईश्वरः ॥ ६३-६३ ॥
राहुः पातु महावक्रः केवलं मुखमण्डलम्।
केतुः पातु महाकायः सदा मे गुह्यदेशकम् ॥ ६३-६४ ॥
इन्द्रादिदेवताः पान्तु परिवारगणैर्युताः।
शिरोमण्डलदिग्रूपं पान्तु वैकुण्ठवासिनः ॥ ६३-६५ ॥
भैरवा भैरवीयुक्ताः सर्वदेहसमुद्भवाः।
भीमदंष्ट्र महाकाया मम पान्तु निरन्तरम् ॥ ६३-६६ ॥
यज्ञभुङ्गीलकण्ठो मे हृदयं पातु सर्वदा।
उन्मत्तभैरवाः पान्तु ईश्वराः पान्तु सर्वदा ॥ ६३-६७ ॥
क्रोधभूपतयः पान्तु श्रीमायामदनान्विताः।
इत्येतत् कवचं तारं तारकब्रह्ममङ्गलम् ॥ ६३-६८ ॥
कथितं नाथ यत्नेन कुत्रापि न प्रकाशितम्।
तव स्नेहवशादेव प्रसन्नहृदयान्विता ॥ ६३-६९ ॥
कृपां कुरु दयानाथ तवैव कवचाद्भुतम्।
हिताय जगतां मोहविनाशायामृताय च ॥ ६३-७० ॥
पठितव्यं साधकेन्द्रैर्योगीन्द्रैरुपवन्दितम्।
दुर्लभं सर्वलोकेषु सुलभं तत्त्ववेदिभिः ॥ ६३-७१ ॥

असाध्यं साधयेदेव पठनात् कवचस्य च।
धारणात् पूजनात् साक्षात् सर्वपीठफलं लभेत् ॥ ६३-७२ ॥
काकचञ्चुपुटं कृत्वा सप्तधा पञ्चधापि वा।
कवचं प्रपठेद्विद्वान् गूढसिद्धिनिबन्धनात् ॥ ६३-७३ ॥
काकिनीश्वरसंयोगं सुयोगं कवचान्वितम्।
ईश्वराङ्गं विभाव्यैव कल्पवृक्षसमो भवेत् ॥ ६३-७४ ॥
एतत्कवचपाठेन देवत्वं लभते ध्रुवम्।
आरोग्यं परमं ज्ञानं मोहनं जगतां वशम् ॥ ६३-७५ ॥
स्तम्भयेत् परसैन्यानि पठेद्वारत्रयं यदि।
शान्तिमाप्नोति शीघ्रं स षट्कर्मकरणक्षमः ॥ ६३-७६ ॥
आकाङ्क्षा रसलालित्यविषयाशाविवर्जितः।
साधकः कामधेनुः स्यादिच्छादिसिद्धिभागभवेत् ॥ ६३-७७ ॥
सर्वत्र गतिशक्तिः स्यात् स्त्रीणां मन्मथरूपधृक्।
अणिमालघिमाप्राप्तिगुणादिसिद्धिमाप्नुयात् ॥ ६३-७८ ॥
योगिनीवल्लभो भूत्वा विचरेत् साधकाग्रणीः।
यथा गुहो गणेशश्च तथा स मे हि पुत्रकः ॥ ६३-७९ ॥
श्रीमान् कुलीनः सारङ्गः सर्वधर्मविवर्जितः।
शनैः शनैर्मुदा याति षोडशारे यतीश्वरः ॥ ६३-८० ॥
यत्र भाति शाकिनीशः सदाशिवगुरुः प्रभुः।
क्रमेण परमं स्थानं प्राप्नोति मम योगतः ॥ ६३-८१ ॥

मम योगं विना नाथ तव भक्तिः कथं भवेत्।

एतत्सम्मोहनारख्यस्य कवचस्य प्रपाठतः ॥ ६३-८२ ॥

वाणी वश्या स्थिरा लक्ष्मीः सर्वैश्वर्यसमन्वितः।

त्यागिता लभ्यते पश्चान्निःसङ्गो विहरेत् शिवः।

सदाशिवे मनो याति सिद्धमन्त्री मनोलयः ॥ ६३-८३ ॥

इति श्रीरुद्रयामले उत्तरतन्त्रे महातन्त्रोद्दीपने सिद्धमन्त्रप्रकरणे षड्भक्तप्रकाशे भैरवीभैरव

संवादेऽनाहतेश्वरसम्मोहनारख्यकवचं नाम त्रिषष्टितमः पटलः ॥ ६३ ॥

अथ चतुष्पष्टितमः पटलः

श्री आनन्दभैरवी उवाच

अथ भेदान् प्रवक्ष्यामि सर्वेन्द्रियविनिग्रहान्।

शृणु चैकमनाः शम्भो यदि वाञ्छाफलेच्छुकः ॥ ६४-१ ॥

पुनर्ज्ञानं समाप्नोति स्मृतिविज्ञानवजीतम्।

यत्र वै कुरुते न्यासं मम तन्त्रोक्तसम्मतम् ॥ ६४-२ ॥

अनाहतोर्ध्वं श्रीपद्मं दलषोडशवेष्टितम्।

कण्ठकूपमहाधूमावयवे कोटिभास्वरम् ॥ ६४-३ ॥

पञ्चरश्मियुतं क्षेत्रं तन्मध्ये केशवप्रभम्।

तन्मध्ये कणीकास्थानं परमाह्लादवर्धनम् ॥ ६४-४ ॥

अप्रकाश्यं सुगोप्यन्तु शिवरूपं सदाशिवम्।

पूजयेन्मतिमान् ज्ञानी साकिनीशक्तिवल्लभम् ॥ ६४-५ ॥

महाजनाः कामकलादिबीजै--

नीरुध्य वक्रं परिभावयन्ति।

मेघाभमुग्रं स्थिरविद्युदाभं।

श्यामं महासुन्दरविग्रहामलम् ॥ ६४-६ ॥

निरूपणं नास्ति गतिप्रकाश--

श्चालोकनं पञ्चमवर्णयोगः।

जातेवीचारः प्रतिपादको यः।

सदाशिवं शान्तजनाश्रयं भजे ॥ ६४-७ ॥

अकालचक्रं कुलकालचक्रं।

प्रकाशमानं भजतां सुरद्रुमम्।

यजन्ति चक्रं तरुणारुणायुतं।

सिन्दूरशैलामलदीप्तवन्तम् ॥ ६४-८ ॥

ब्रह्मादिदेवाः प्रतिपूजयन्ति।

तदादिदेवस्य समाधिभावम् ॥ ६४-९ ॥

भल्लेशी भल्लकुल्ला कलयति वलिभिर्वीरभल्लूकभाला--।

भर्गभ्रान्तिवीभान्ती भयलविलकलाकालसर्पातुरस्था।

कौला कैलासमालाकुलकमलजले बिन्दुलावण्यलीला।

कण्ठाम्भोजे ज्वलन्ती कनकमधुगृहे पीठपूरे समाधौ ॥ ६४-१० ॥

ध्येया या चिन्तनीया रुचिरविकिरणा साकिनी पीतवस्त्रा।

सा पायान्नीरदाभं वरदसमददं चन्द्रचूडं सदेशम्।

ब्रह्मेन्द्रैर्योगिमुख्यैर्वीरचयति दलग्रन्थि संस्थानचित्रं।

विद्युत्पुञ्जप्रकाशा मुनिगणनिलया सेव्यतां साधकेन्द्रैः ॥ ६४-११ ॥

आकाशाख्य प्रकाशे द्विरसदलकलाप्रोज्ज्वले ब्रह्ममार्गे।

जीवानां हंसमाला विचरितपवने धूमधूमेन्दुशुभ्रे।

श्रीमार्तण्डो विशुद्धे जयति कुलपथोद्दीपनः प्राणवायुः।

साकिन्या योगिनीभिर्वसति सुखपदामोदचिन्तामनीशः ॥ ६४-१२ ॥

द्वावेव धत्तः सकलञ्च कालं।

सदाशिवौ तौ मधुपूरवासिनौ।

इच्छाक्रियाज्ञानविराजितौ यौ।

प्रधानदेवौ भजतां सुखास्पदौ ॥ ६४-१३ ॥

विशुद्धपद्मे प्रकृतीश्वरौ यौ।

प्रचक्रतू बाणशिवादिभेदिनौ।

अकाररूपे गुरुमन्त्रदीप्तौ।

कुलाकुलार्थौ पथि भावनीयौ ॥ ६४-१४ ॥

महाभैरव उवाच

कुलजे परमे विद्ये नित्यानन्दस्वरूपिणि।

भेदान् सर्वान्मम स्नेहाद्वत्तुमर्हसि सुन्दरि ॥ ६४-१५ ॥

कालकूटमहाभीममदोन्मादसुविस्मृतः।

अहं न जाने योगार्थान् नित्यायुर्बन्धनप्रियान्॥ ६४-१६॥

यदि मां रक्षितुं शक्ता विषाक्ताङ्गं सदावतु।

कथं वा कण्ठसञ्चारः कथं वा राक्षसी क्रिया॥ ६४-१७॥

कथं वा रिपुविद्वेषी कथं वा मङ्गलोदयः।

कियद्वा विनयाह्लादं कियद्वा कालसाधनम्॥ ६४-१८॥

नवीनत्वं कथं याति ध्यानं वा कीदृशं तव।

तवाङ्गागुरुसद्भावं कुलपीठप्रदर्शनम्॥ ६४-१९॥

कुण्डलीगमनं कुत्र साधकानां कुलं कुतः।

वर्णध्यानं कुत्र पदे दलभेदः कथं भवेत्॥ ६४-२०॥

स्फूर्तीवीद्यावियोगो हि पूर्वज्ञानसमोदयः।

कथं समरसप्राप्तिः कथं वा कायकल्पनम्॥ ६४-२१॥

मथनं कामदेवस्य कथं देहे व्यवस्थितिः।

कण्ठाम्भोजस्थिरः को वा भावज्ञानी च को जनः॥ ६४-२२॥

भावादि त्वत्कृपादृष्ट्या वद आदौ पतिं प्रति।

श्रीनन्दभैरवी उवाच

आदौ श्रीकण्ठसञ्चारः श्रूयतां परमेश्वर॥ ६४-२३॥

श्रोतव्यं मन्त्रिभिनीत्यं कर्तव्यं प्रत्यहं प्रभो॥ ६४-२४॥

कण्ठे षोडशकं दलं तदुदरे श्रीकणीकामण्डले।

तद्वाह्ये चतुरस्रकं सुखमयं षट्कोणमन्तर्गतम्।

बाह्ये द्वारचतुष्टयं नवगृहं भूविम्बषट्कं ततः।

श्रीचन्द्रातपमूर्ध्वके मधुपुरी तत्कणीकायां यजेत्॥ ६४-२५॥

तत्कणीकामध्यनिगूढदेशे।

सम्भाति नित्यं मधुपूरदेशः।

तन्मध्यदेशेऽष्टपुरीप्रकाशः।

कौलक्रियासाधनसिद्धये स्यात्॥ ६४-२६॥

पूर्वादिताः प्रेमकलाधिनाथाः।

प्रभान्ति माध्वीरसरसारस्त्रिगन्धाः।

तेषां प्रणामः क्रियते यतीन्द्रैः--

ध्वेयाः सदा कण्ठदलप्रकाशः॥ ६४-२७॥

वामेश्वरः पूर्वगृहं प्रयाति।

राहुर्गृहं ज्येष्ठगणेश्वरीशः।

रौद्रात्मको मृत्युपतेर्गृहं तथा।

कालीश्वरो नैर्ऋतिहेममन्दिरम्॥ ६४-२८॥

सकलविकरणीशो वारुणां मन्दिरं तत्।

सवनधिकरणीशो पावनः मन्दिरं तत्।

सबलविमथनीशो मन्दिरं चोत्तरस्थं।

समवति निजगेहं सर्वभूताधिदेवः॥ ६४-२९॥

मध्यं मनोन्मनीनाथः सर्वालम्भस्तदूर्ध्वकम्।

मन्दिरं हेमजडितं नानारत्नविनिमीतम्॥ ६४-३०॥

एतेषां शक्तयो ध्येयाः स्वस्ववामपदोज्ज्वलाः।

तासां नाम्ना योजयित्वा स्वमन्त्रैः प्रणवेन वा ॥ ६४-३१ ॥

सम्पुटीकृत्य जप्त्वा च असाध्यं खलु सिद्ध्यति।

नवकोणोर्ध्वगेहे च पूर्वस्यां दिशि राजते ॥ ६४-३२ ॥

वामा देवी महातेजोमयी भुजचतुष्टया।

नानालङ्कारशोभाङ्गी साधकाऽभीष्टदा सदा ॥ ६४-३३ ॥

वह्नौ हेममन्दिरे च ज्येष्ठा देवी चतुर्भुजा।

सर्वालङ्कारसंयुक्ता पद्ममालाविराजिता ॥ ६४-३४ ॥

ध्येया सदा योगिमुख्यैः सर्वसिद्धिसमृद्धये।

यमस्वर्णमन्दिरे च रौद्री परमसिद्धिदा ॥ ६४-३५ ॥

चतुर्भुजा त्रिनेत्रा च ध्येयालङ्कारमण्डिता।

नैर्ऋते हेमगेहे च काली देवी चतुर्भुजा ॥ ६४-३६ ॥

सर्वालङ्कारशोभाढ्या त्रिनेत्रा वरदायिनी।

सर्वास्त्रधारिणी देवी मुण्डमालासुशोभिता ॥ ६४-३७ ॥

ध्येया योगेन्द्रविद्याभिः परमा ज्ञानदायिनी।

कलविकरणी देवी भाति वारुणमन्दिरे ॥ ६४-३८ ॥

चतुर्भुजा योगिमाता त्रिनेत्रा भरणान्विता।

सा ध्येया योगिमुख्यैश्च अणिमाद्यष्टसिद्धिदा ॥ ६४-३९ ॥

पावने स्वर्णगेहे च ध्येया साधकसत्तमैः।

बन्धूकपुष्पसङ्काशा केयूरहारमालिनी ॥ ६४-४० ॥

बलविकरणी देवी सर्वाभरणभूषिता।
चतुर्भुजा त्रिनेत्रा च सर्वादिसिद्धिदायिनी ॥ ६४-४१ ॥
बलप्रमथिनी देवी धनदा मोक्षदा सदा।
कुबेरहेमगेहस्था सर्वानन्दकरोद्यता ॥ ६४-४२ ॥
श्रीसर्वभूतदमनी ध्येया ईशानमन्दिरे।
प्रथमारुणसङ्काशा करवीरस्रजान्विता ॥ ६४-४३ ॥
चतुर्भुजा त्रिनेत्रा च सर्वालङ्कारशोभिता।
मध्ये श्रीकणीकायाश्च ध्येया सर्वजनेश्वरैः ॥ ६४-४४ ॥
सूर्यप्रभा सदा ध्येया देवी श्रीदा मनोन्मनी।
चतुर्भुजा महादीप्तिरलङ्कारोपशोभिता ॥ ६४-४५ ॥
त्रिनेत्रा वरदा सर्वा सर्वान्तः करणस्थिता।
सकलगुणात्मशक्तियुक्ता देवी चतुर्भुजा ॥ ६४-४६ ॥
अरुणायुतसङ्काशा रुण्डमालाविराजिता।
अनन्तानन्तमहिमा ध्येया साद्या चतुर्भुजा ॥ ६४-४७ ॥
त्रिनेत्रा रक्तवसना सर्वालङ्कारमण्डिता।
एतासां ध्यानमाकृत्य पूजयेद्विधिवत् ततः ॥ ६४-४८ ॥
मनःकल्पितद्रव्यैश्च साक्षात्कल्पितद्रव्यकैः।
जप्त्वा नाम्ना योजयित्वा समर्प्य विधिवत्सुधीः ॥ ६४-४९ ॥
कृत्वा मांसासवैर्योगी तर्पयेन्मधुधारया।
अभिषेकं कुलद्रव्यैः साधकैर्योगिभिः सह ॥ ६४-५० ॥

भोजयेद् योगिमुख्यांश्च ब्राह्मणान् वेदपारगान्।
नानाविधकुलद्रव्यैर्भक्ष्यैर्भोज्यैश्च योगिराट् ॥ ६४-५१ ॥
ततः प्रकाशमाप्नोति मनोयोगेन वार्षयेत्।
एतत्प्रकारः कण्ठस्य सञ्चारः परमेश्वर ॥ ६४-५२ ॥
लभ्यते विधिनानेन दिव्यभावेन वार्षयेत्।
ततः सिद्धिमवाप्नोति साकिनीदर्शनं तथा ॥ ६४-५३ ॥
पत्न्या सार्धं साधकेन्द्रः सिद्धमन्त्रमवाप्नुयात्।
अथ वक्ष्ये महाकाल राक्षसीं परमां क्रियाम् ॥ ६४-५४ ॥
येन कर्मसाधनेन शिवत्वमपि लभ्यते।
चीनाचारं राक्षसीनां कुलीनानां सदाशिव ॥ ६४-५५ ॥
राक्षसी वेदभाषा च वेदमन्त्रविशोधिता।
चीनाचारं राक्षसीनां साधनादेव सिद्ध्यति ॥ ६४-५६ ॥
चीनाचारं प्रवक्ष्यामि राक्षसीनां महाफलम्।
अष्टादश प्रकारन्तु चीनाचारं प्रचक्षते ॥ ६४-५७ ॥
सर्वत्र शुद्धसद्भावः प्रयोजनविरागवित्।
उत्तमोत्तमसंज्ञं चानुत्तमोत्तममेव च ॥ ६४-५८ ॥
अत्यन्तोत्तमसंज्ञं चात्यन्तानुत्तममेव च।
अनुत्तमोत्तमं नाथ चात्युत्तममथापरम् ॥ ६४-५९ ॥
उत्तमं सप्तविधञ्च चीनाचारेषु योजयेत्।
अत्यन्तमध्यमं चीने चातिमध्यममेव च ॥ ६४-६० ॥

मध्यमध्यमसञ्ज्ञञ्च मध्यमं तु चतुर्वीधम्।

अत्यन्ताधमसञ्ज्ञञ्चात्यन्ताधममेव च ॥ ६४-६१ ॥

अत्यधमाधमं चैवात्यन्ताधमाधमं तथा।

अत्यधमं तथा नाथाधमाधममथापरम् ॥ ६४-६२ ॥

अधमं सप्तमं विद्धि राक्षसीचीनसाधने।

दिनपक्षमासवर्षभेदेषु कारयेत् क्रमात् ॥ ६४-६३ ॥

आदावुत्तमसिद्धान्तश्रवणं कुरु शङ्कर।

यदा ऋतुमती पृथ्वी त्रिदिनं चाम्बुवाचिषु ॥ ६४-६४ ॥

तद्वनात्तु दिनं यावत्तावद्धि मांसचर्वणम्।

चीनद्रुमासवानन्दपञ्चतत्त्वनिषेवणम् ॥ ६४-६५ ॥

अबाधतो यः करोति चोत्तमोत्तमेव तत्।

अनुत्तमोत्तमं वक्ष्ये पूजाकालेषु योजयेत् ॥ ६४-६६ ॥

केवलं गुप्तभावेन पञ्चतत्त्वनिषेवणम्।

अत्यागं स्वीयबीजं तु कुलपीठस्य मन्थनम् ॥ ६४-६७ ॥

तत्पीठमथनोद्धृतसुधारसनियोजनम्।

आसवेषु च सर्वेषु तदासवनिषेवणम् ॥ ६४-६८ ॥

अष्टप्रकारमांसाढ्यं सदा चर्वणतत्परम्।

पूजाकालं विना द्रव्यं नाहरेत् साधकोत्तमः ॥ ६४-६९ ॥

अनुत्तमोत्तमं तद्धि सर्वदेशे च सर्वदा।

अत्यन्तोत्तमचीनं तु वक्ष्याम्यत्र विधानतः ॥ ६४-७० ॥

येन सिद्धो भवेन्मन्त्री सदाशिवादिदर्शनम्।
प्रत्यहं वत्सरं व्याप्य निशायामर्धरात्रके ॥ ६४-७१ ॥
पञ्चतत्त्वं समानीय अष्टनायिकया सह।
पूजयेत् क्रमतो मन्त्री तत्कथाश्रवणोत्सुकः ॥ ६४-७२ ॥
क्रमेण मथनं कृत्वाऽऽसवे संयोज्य नित्यशः।
शुद्धभावेन गृहीयाद् ब्राह्मण्यां बीजमर्पयेत् ॥ ६४-७३ ॥
तद्बीजेन समासिञ्चेन्मस्तकादिषु पङ्कजे।
दत्त्वा ताभ्यो दक्षिणादीन् स्वातन्त्र्यमपि चाचरेत् ॥ ६४-७४ ॥
अत्यन्तोत्तममेतद्धि न चारम्भो विशां विना।
अत्यन्तानुत्तमं विद्धि येन सिद्धो भवेन्मनुः ॥ ६४-७५ ॥
आनन्दे त्यागमापन्ने पुनरानन्दमाश्रयेत्।
सर्वदानन्दसंयुक्तः प्रजपेद्यजनादिषु ॥ ६४-७६ ॥
न विशेषो दिवारात्रौ सर्वदारसुसंयुतः।
उक्तासनोपविष्टस्तु निर्जने कुलसाधनम् ॥ ६४-७७ ॥
अनुत्तमोत्तमं विद्धि मायाजालनिकृन्तनम्।
कालाकालं विहायादौ स्वकुलं परमेव वा ॥ ६४-७८ ॥
तन्नाम्नाहूय यत्नेन दापयेदासनादिकम्।
महाशङ्खं समानीय कुलद्रव्यं तथानघ ॥ ६४-७९ ॥
विधिना पूजनं कृत्वा कुलवारे च साधकः।
दाता भोक्ता संविदश्च शोधितस्य कुलेश्वर ॥ ६४-८० ॥

स्वीयाङ्गे न्यासजालादीन् तासामङ्गे ततः परम्।
शिवपूजां ततः कृत्वा कुलपूजां समारभेत् ॥ ६४-८१ ॥
पीठे संयोज्य शम्भुं चाक्षुब्धोऽयुतजपं चरेत्।
जपं समर्पयेत् तस्या वामहस्ताम्बुजे सुधीः ॥ ६४-८२ ॥
विसर्जनं स्वबीजस्य ततो नित्याप्रतर्पणम्।
आसवे योजयित्वा तु तया सार्धं पिबेन्मधु ॥ ६४-८३ ॥
वामभागे कुलं कृत्वा लक्षजाप्यं समापयेत्।
कुलद्रव्यैश्च होमः स्यात् तद्दशांशेन तर्पणम् ॥ ६४-८४ ॥
तद्दशांशाभिषेकं तु दशांशं विप्रभोजनम्।
ततः कुमारीभोज्यञ्च मधुमांसासवैः प्रभो ॥ ६४-८५ ॥
प्रत्यहं वत्सरं व्याप्य कुलवारे कुजे शनौ।
वत्सरान्ते मम पदाम्भोजं पश्यति निश्चितम् ॥ ६४-८६ ॥
अनुत्तमोत्तमञ्चैतद् राक्षसीचीनसाधने।
अत्युत्तमं प्रवक्ष्यामि सावधानावधारय ॥ ६४-८७ ॥
सदा जितेन्द्रियो भूत्वा योगाभ्यासपरायणः।
मांसासवाद्यैः सन्तर्प्य कालिकां घोरनिःस्वनाम् ॥ ६४-८८ ॥
एकादशीव्यतीपाते कुलवारे कुले तिथौ।
कुलमानीय साक्षाद्वै परंब्रह्ममयो भवन् ॥ ६४-८९ ॥
केवलं लयभावेन देवीपूजां समारभेत्।
कुलदृष्ट्या च तद्बुद्ध्या तत्तद्धानपरायणः ॥ ६४-९० ॥

मूलाधारे महाचक्रे योगिनीकोटिराजिते।
कोटिब्रह्मालये सिद्धे सूक्ष्ममार्गेण साधकः ॥ ६४-९१ ॥
ज्योतिराकाशगङ्गाभिर्यथाधाराभिराप्नुताम्।
पृथिवीं ब्रह्मजननीं ब्रह्मानन्दस्वरूपिणीम् ॥ ६४-९२ ॥
तथा कुलमयीं नित्यां नित्यानन्दस्वरूपिणीम्।
कुलकुण्डलिनीं देवीं विश्वमातां त्रिलोचनाम् ॥ ६४-९३ ॥
महाघनरसोल्लासां महोन्मादादिबिन्दुभिः।
गलिताभिर्महाधाराजन्याब्धिशतकोटिभिः ॥ ६४-९४ ॥
परिच्छिन्नाभिरुद्धते ज्योतीरन्ध्रे महापथे।
अत्रैव सततं भाति सूक्ष्मात्सूक्ष्मतराऽपरा ॥ ६४-९५ ॥
बिन्दूद्भवा महाधारा कोटिसौदामिनीप्रभा।
तस्या रूपस्य का पूजा कुलदेव्या महाप्रभो ॥ ६४-९६ ॥
केवलं बिन्दुधाराभिस्तर्पयामि सदानघाम्।
कुलदेवीं जगद्रूपां स्थूलसूक्ष्मस्वरूपिणीम् ॥ ६४-९७ ॥
मूलादिब्रह्मरन्धान्तं तर्पयामि सुरेश्वरीम्।
इत्येवं मनसा यस्य तस्य किं बाह्यपूजया ॥ ६४-९८ ॥
तथापि कल्पयाम्यत्र सा(शा)रदीये महोत्सवे।
यथा कुलवतीं दुर्गां तथाहं कुलनायिकाम् ॥ ६४-९९ ॥
मूलपद्मात्समाकृष्य नागिनीं नागकन्यकाम्।
कुहकोद्भवरूपस्थां मनुष्यगणकन्यकाम् ॥ ६४-१०० ॥

वामेऽहं कल्पयाम्यत्र कुलपीठे मनोरमे।
कुलदेवीं वामभागे पूजयाम्यधुनामुना ॥ ६४-१०१ ॥
तर्पयामि महाबिन्दूद्भवासवघटामृतैः।
मांसाष्टकयुतैनीत्यं मुद्राभिर्मीनमिश्रितैः ॥ ६४-१०२ ॥
यथान्तःकरणे सा तु तथा मे बाह्यतर्पणम्।
शुभं भवतु नित्यं मे महारात्रिश्च सौख्यदा ॥ ६४-१०३ ॥
कुलं भवतु सौख्यं मे बाह्यपूजा शुभा मम।
इत्येवं मनसा यस्य तस्याः सौख्यं कुतः प्रभो ॥ ६४-१०४ ॥
सर्वदा पूजनं तस्य चैव कालो निरर्थकः।
अभेदबुद्ध्या सर्वत्र पूजनं भावसाधने ॥ ६४-१०५ ॥
अत्युत्तममिति प्रोक्तं कौलानां योगसाधने।
जातिवृत्तं न तत्रैव यदीच्छति फलोदयम् ॥ ६४-१०६ ॥
उत्तमं सम्प्रवक्ष्येऽहं यथोचितफलोदयम्।
अत्र तन्त्रे क्रिया गुप्ता गुप्तमामन्त्रितं कुलम् ॥ ६४-१०७ ॥
गुप्तं कुलरसं नित्यं गुप्तपानं सदा प्रभो।
वर्षे वर्षे पूर्णसिद्धिं प्राप्नुयान्नात्र संशयः ॥ ६४-१०८ ॥
मासे मासे तर्पणं तु पक्षे पक्षे कुलक्रिया।
दिने दिने सदा पानं कौलानामिति लक्षणम् ॥ ६४-१०९ ॥
गुप्तक्रियाभिः सिद्ध्येत न प्रकाश्यं कदाचन।
सर्वत्यागी तदैव स्यात् प्रकाशो जायते यदि ॥ ६४-११० ॥

उत्तमं भावमालम्ब्य क्षिप्रं सिद्ध्यति साधकः।

तस्यैव लक्षणं नित्यं तन्त्रनाथे निरूपितम्॥ ६४-१११॥

शिवोक्तिलक्षणे प्रोक्तं भैरवेण मया सह।

तत्सर्वं ज्ञानमालम्ब्य चोत्तमस्त्वं भविष्यसि॥ ६४-११२॥

अत्यन्तमध्यमं वक्ष्ये चीनाचारक्रमेण तु।

यत्कृत्वा मुनयः सर्वे कौललक्षणभावकाः॥ ६४-११३॥

पीठोपपीठमध्ये च महापीठे कुलार्णवे।

महाचीन्द्रमलतावेष्टिते साधकान्विते॥ ६४-११४॥

तत्रैकमासनं कृत्वा तिथित्रयदिने शुभे।

उक्तासनमुपानीय तत्र निश्चयचेतसा॥ ६४-११५॥

लक्षमेकं जपेन्नित्यं कामनाविषयस्थितः।

कृष्णे वा शुक्लपक्षे वा होमादिविधिमाचरेत्॥ ६४-११६॥

कुमारीं भोजयित्वा तु कण्ठे तौ भावयेत्सदा।

मासेन सिद्धिमाप्नोति कुलद्रव्यप्रसादतः॥ ६४-११७॥

अत्यन्तमध्यमं चीनं कथितं तव यत्नतः।

अतिमध्यममावक्ष्ये यज्ज्ञात्वा योगिराड् भवेत्॥ ६४-११८॥

कालाकालं विहायाथ सदान्तःकरणस्थितः।

भावयित्वा सुधादेवीं डाकिन्यादिस्वरूपिणीम्॥ ६४-११९॥

पञ्चशक्तिं समानीय पूजयेत्कुलजै रसैः।

कुलपुष्पैः साधकेन्द्रः कुलीनं भावयेत्ततः॥ ६४-१२०॥

यथा बाह्ये तथा हृद्ये कण्ठे मणिगृहे तथा।

वैकुण्ठे विष्णुकमले मूलाधारे पुनः पुनः ॥ ६४-१२१ ॥

ध्यात्वा ध्यात्वा तर्पयेद्यः स कामविजयी भवेत्।

अतिमध्यममेतत्तु योगिनामपि दुर्लभम् ॥ ६४-१२२ ॥

मध्यमध्यममावक्ष्ये कुलीनफलसागरम्।

वाञ्छासिद्धिकरं साक्षात् शिववद्विहरेन्मुदा ॥ ६४-१२३ ॥

मासमध्ये पञ्चवारं पञ्चतत्त्वनिषेवणम्।

यजनं भावनं नित्यं होमकर्म समापयेत् ॥ ६४-१२४ ॥

बाह्यक्रियासु निपुणः श्मशाने विपिनेऽपि वा।

भावयेत् कान्तं शिरसि काकिनीं साकिनीं कलाम् ॥ ६४-१२५ ॥

पञ्चशक्तिं द्वयं वापि गृहीत्वा तर्पणं चरेत्।

तर्पणान्ते जपेद्विद्यामहनीशमनातुरः ॥ ६४-१२६ ॥

होमतर्पणकाले तु कुलशक्तिं प्रपूजयेत्।

आसनं स्वागतं पाद्यमर्घमाचमनीयकम् ॥ ६४-१२७ ॥

मधुपर्कं च मनस्त्रानवसनाभरणानि च।

गन्धपुष्पधूपदीपनैवेद्यं शीतलं जलम् ॥ ६४-१२८ ॥

पक्वान्नं पक्वमांसञ्च पक्वञ्च व्यञ्जनादिकम्।

कर्पूरवासितं नीरं ताम्बूलं तदनन्तरम् ॥ ६४-१२९ ॥

लवङ्गादिसमायुक्तं दत्त्वा गन्धानुलेपनम्।

गन्धमाल्यादिकं दत्त्वा प्रार्थयेत्सुहितं वरम् ॥ ६४-१३० ॥

तस्यै दत्वा स्वमात्मानं कुलपीठे स्थिरो भवेत्।

कण्ठपद्मे मनो याति शक्तिमन्त्रप्रभावतः ॥ ६४-१३१ ॥

मध्यमध्यममेतद्धि कुलीनविप्रभोजनम्।

क्रमशः सिद्धिमाप्नोति मध्यमं शृणु भैरव ॥ ६४-१३२ ॥

यथा काले कुलद्रव्यं समानीय प्रयत्नतः।

नवशक्तिमेकशक्तिं त्रिशक्तिं वासमाहरेत् ॥ ६४-१३३ ॥

गुप्तस्थाने समानीय गुप्तद्रव्यैः प्रपूजयेत्।

दशोपचारविधिना पूजयेदिष्टदेवताम् ॥ ६४-१३४ ॥

प्रातःकाले च मध्याह्ने सायाह्ने मध्यरात्रिके।

सहस्रजपमाकृत्यार्चनं वारचतुष्टयम् ॥ ६४-१३५ ॥

मध्यरात्रौ शक्तिमात्रं स्थापयेदग्रतः सुधीः।

साक्षान्मूर्त्तौ दिगम्बर्यां मुद्रया परिपूजयेत् ॥ ६४-१३६ ॥

जयन्ती मङ्गला काली भद्रकाली कपालिनी।

दुर्गा शिवा क्षमा धात्री स्वाहा स्वधा नमोऽस्तु ते ॥ ६४-१३७ ॥

अनेन मनुनाभ्यर्च्य परंब्रह्मस्वरूपिणीम्।

कुलद्रव्यं पिबेत् पश्चाच्छक्तिदत्तं पुनः पुनः ॥ ६४-१३८ ॥

शक्तिप्रसादं विधिना संशोध्य पानमाचरेत्।

शोधयामि परां देवीं कुलास्यपद्मनिर्गताम् ॥ ६४-१३९ ॥

पिबामि परमानन्दैस्तत्प्रसादात्कुलेश्वरि।

इत्यादि मध्यमं प्रोक्तं चीनाचारेषु दुर्लभम् ॥ ६४-१४० ॥

अत्यन्ताधमचीनं तु वक्ष्याम्यत्र विशेषतः ।
मासमध्ये त्रिदिनं तु तर्पणं तु त्रयं त्रयम् ॥ ६४-१४१ ॥
अष्टोत्तरशतं जाप्यं केवलं शक्तिशोधनम् ।
ऋषिमातृकराङ्गादिन्यासं स्वीयतनौ चरेत् ॥ ६४-१४२ ॥
कुलाङ्गेऽपि समाकृत्य पीठे शम्भुं नियोजयेत् ।
धर्माधर्मकलास्त्रेहमात्माग्नौ मनसा स्रुचा ॥ ६४-१४३ ॥
सुषुम्नावर्त्मना नित्यमक्षवृत्तीर्जुहोम्यहम् ।
स्वाहान्तमन्त्रमुच्चार्य नियोज्य जपमाचरेत् ॥ ६४-१४४ ॥
जपं समर्प्य विधिना स्तोत्रं कवचमापठेत् ।
कवचान्ते ततो मन्त्री स्वबीजहोममाचरेत् ॥ ६४-१४५ ॥
कुलत्रिकोणगगनवायूज्वलकुलानले ।
कुलप्रकाशिते पद्मतले च मनुनामुना ॥ ६४-१४६ ॥
प्रकाशाकाशहस्ताभ्यामवलम्ब्योन्मनीस्रुचा ।
धर्माधर्मकलास्त्रेहपूर्णमग्नौ जुहोम्यहम् ॥ ६४-१४७ ॥
स्वाहेति मन्त्रमुच्चार्य ततस्तेनैव तर्पणम् ।
तर्पणान्ते चाभिषेकं स्वशक्तिकुलजै रसैः ॥ ६४-१४८ ॥
शक्तीनां ब्राह्मणस्थाने भोजनञ्च समापनम् ।
केवलं त्रिदिनं मासे चात्यन्ताधमलक्षणम् ॥ ६४-१४९ ॥
अत्यन्तात्यधमं चीनं वक्ष्यामि कुलवल्लभ ।
राक्षसीक्रियया व्याप्तं भुजङ्गाकारभोजनम् ॥ ६४-१५० ॥

अहमेव परंब्रह्म बुद्ध्यात्मानं प्रतर्पयेत्।
आत्मम्भरी स्वयं नित्यं शक्तित्यागपरो नरः ॥ ६४-१५१ ॥
अन्तरे च न तु त्यागो मनसा कर्मसाधनम्।
पञ्चतत्त्वं स्वयं पीत्वा सदानन्दस्वरूपवान् ॥ ६४-१५२ ॥
बीजत्यागं न करोति लिङ्गं वक्त्रे पुनः पुनः।
दन्तावलियुते वक्त्रे बीजोच्चारणमुच्चकैः ॥ ६४-१५३ ॥
उपांशु मानसं वापि जप्त्वा ब्रह्ममयो भवेत्।
न तु बाह्ये महापूजा एकादशीव्रतं विना ॥ ६४-१५४ ॥
एकादश्यामवश्यं तु पूजयेत्सुरसुन्दरीम्।
यथाविधि विधानेन शक्तिं सन्तोषयेत् सुधीः ॥ ६४-१५५ ॥
सर्वदेशे सर्वपीठे तत्राशुचिर्न विद्यते।
अशुचेर्भावमालब्ध नरकं खलु गच्छति ॥ ६४-१५६ ॥
विष्ठायां गन्धनिबिडे मांसमेदादिगन्धके।
सुगन्धदेशके वापि एकभावेन पूजयेत् ॥ ६४-१५७ ॥
पूजान्ते षड्वहस्राख्यस्तोत्रं कवचमापठेत्।
तदन्ते विहरेद्वीरो मदनाह्लादवजीतः ॥ ६४-१५८ ॥
अन्तरे कुण्डलीयुक्तः कामकर्ता स्वयं भवेत्।
न तु बाह्ये स्वबीजस्य त्याग एव सुरेश्वर ॥ ६४-१५९ ॥
तदा योगे स्थिरो याति चात्यन्तात्यधमादिभिः।
अत्यधमाधमं वक्ष्ये कालात्मज्छृणु सादरम् ॥ ६४-१६० ॥

मासमध्ये वारमेकं कुलाचारं सचीनकम्।
कुलमालां समानीय कुलेन पुटितं मनुम्॥ ६४-१६१॥
शक्तियुक्तो जपेन्मन्त्री मन्त्रध्यानपरायणः।
चतुर्दण्डगतो रात्रौ जपारम्भ उदीरितः॥ ६४-१६२॥
जपेत्तु सकलां रात्रिं वेददण्डस्थिते न तु।
भयं नैव तु कर्तव्यं हास्यं तत्र विवर्जयेत्॥ ६४-१६३॥
कालीतन्त्रविधानेन तारातन्त्रक्रमेण वा।
पूजाजपं समर्प्याथ शक्तिं सम्प्रार्थयन्मुदा॥ ६४-१६४॥
स्तोत्रं कवचमुच्चार्य विहरेच्च यथाविधिम्।
मासमध्ये दिनमेकं कृत्वा योगी भवेन्नरः।
पशुत्वं न समायाति वीरतन्त्रप्रसादतः।
एतदन्यदिने नाथ पञ्चतत्त्वाक्ततण्डुलम्॥ ६४-१६५॥
वदनाम्भोरुहे दत्त्वा जपेत्तद्गतमानसः।
एवं वत्सरपर्यन्तं कृत्वा योगी भवेन्नरः॥ ६४-१६६॥
अत्यधमाधमं कृत्वा पशुत्वमपि मुञ्चति।
कुलेश परमानन्द वक्ष्येऽत्यन्ताधमाधमम्॥ ६४-१६७॥
भवेयुः साधकाग्र्याश्च वीराः पशुगुणोदयाः।
उच्चदेशे गृहं कृत्वा मण्डलाकारमेव च॥ ६४-१६८॥
शक्तिं बिना चरेत्कार्यं नृणां मुण्डत्रयोदशे।
आसनं तत्र संस्कृत्य जपेत्तु शङ्खमालया॥ ६४-१६९॥

अनुकल्पितद्रव्येण साक्षात्कल्पितद्रव्यकैः।

पूजयेत्परया भक्त्या स्वात्मानं शक्तिकुण्डलीम् ॥ ६४-१७० ॥

एकाकी निर्जने देशे तद्रतः प्रजपेन्मनुम्।

कुलपूजाक्रमेणैव आत्मशक्तिं प्रतर्पयेत् ॥ ६४-१७१ ॥

सहस्रनामयोगाङ्गं षड्भेदनक्रमात्।

पठित्वा स्तोत्रकवचं विन्यसेदात्मनो हृदि ॥ ६४-१७२ ॥

गुप्तजाप्यक्रमेणैव सिद्धो भवति मानवः।

इत्येतत्कथितं नाथ महासिद्धिकरं परम् ॥ ६४-१७३ ॥

दिवारात्रौ साधकस्य विशेषो नास्ति शङ्कर।

पशुभावं परित्यज्य सिद्धोऽत्यन्ताधमाधमम् ॥ ६४-१७४ ॥

अत्यधमं प्रवक्ष्यामि चीनाचारक्रमेण तु।

येन सिद्धो भवेन्मन्त्री पशुभावं विमुञ्चति ॥ ६४-१७५ ॥

शृणु प्राणेश वरद सिद्धानामधिपाधिप।

पातालमण्डपं कृत्वा गन्धनिर्गमवजीतम् ॥ ६४-१७६ ॥

तत्रासनं समाकृत्य तत्र मुण्डत्रयं त्रयम्।

तन्मध्ये निवसेन्नाथ कुलविद्यासमन्वितः ॥ ६४-१७७ ॥

कुलीनां पण्डितां नारीं दिव्यालङ्कारमण्डिताम्।

सर्वदानन्दनिलयां रसिकां क्रोधवजीताम् ॥ ६४-१७८ ॥

सुन्दरीं यौवनाह्लादललितां देवयोगिनीम्।

एवंभूतां देवशक्तिं वामभागे नियोज्य च ॥ ६४-१७९ ॥

पूजयेत्परया भक्त्या यथेष्टदेवतां प्रभो।
केवलं पूजनं कृत्वा त्रिदिनं कुलमन्दिरे ॥ ६४-१८० ॥
अथ सप्तदिनान् वापि पूजाजपविधिं चरेत्।
शक्तिं सन्तर्पयेद् भक्त्या नवकन्यामथापि व ॥ ६४-१८१ ॥
वस्त्रालङ्कारभूषाद्यैः कुलद्रव्यैर्यथाविधि।
सन्तोषयेत् सदा कामी लिङ्गध्यानपरायणः ॥ ६४-१८२ ॥
धूपदीपौ तथा दद्यात् सर्वदा साधकोत्तमः।
यथा तत्त्वान्तनाशः स्यात्तथा तच्चित्ततामसम् ॥ ६४-१८३ ॥
नश्यत्येव महाकाल अत्यधमप्रसादतः।
अधमाधममावक्ष्ये यथोक्तफलसिद्धये ॥ ६४-१८४ ॥
मन्त्री पीठे समागम्य मुक्तकेशो दिगम्बरः।
घृणालज्जाविरहितो निर्जने विपिनेऽपि वा ॥ ६४-१८५ ॥
गङ्गागर्भे गिरौ वापि बिल्वमूले चतुष्पथे।
वटमूलेऽश्वत्थमूले चीनद्रुमतलेऽपि वा ॥ ६४-१८६ ॥
कृष्णपक्षे चतुर्दश्यां समारभ्य प्रयत्नतः।
मुण्डमेकमधः क्षित्वा गन्धचन्दनलेपितम् ॥ ६४-१८७ ॥
हस्तार्धमानतो नाथ चाण्डालं हीनजातिगम्।
तत्र स्थित्वा जपेन्मन्त्री भयमात्रं विवर्जयेत् ॥ ६४-१८८ ॥
चाण्डालीशक्तिमानीय कुलद्रव्यं तथा प्रभो।
तद्दनात्तदनं यावत्तावदष्टोत्तरं शतम् ॥ ६४-१८९ ॥

विधिना शोधनं कृत्वा शक्त्यै दत्त्वा स्वयं पिबेत्।

आनन्दसागरे मग्नः सर्वदर्शी निरामयः ॥ ६४-१९० ॥

मांसमुद्राचर्वणं तु सदानन्दमयो भवन्।

प्रत्यहं साधनं कृत्वा वर्षमध्ये च मासकम् ॥ ६४-१९१ ॥

मासेन सिद्धिमाप्नोति राक्षसीक्रमतः प्रभो।

अधमाधमकार्येण पशुश्चीनाश्रितो भवेत् ॥ ६४-१९२ ॥

अधमं शृणु यत्नेन कौलानामतिदुर्लभम्।

अधमादिक्रमेणैव वत्सरान्मां प्रपश्यति ॥ ६४-१९३ ॥

पशुवत्सकलं कार्यं रात्रौ चापि कुलक्रिया।

कुलदेव्यास्त्रिरात्रौ च कुलपीठे मनोरमे ॥ ६४-१९४ ॥

पूजयेत् परमानन्दैः कुलध्यानपरायणः।

कुलपुष्पैः कुलद्रव्यैः साङ्गोपाङ्गैर्वीधानतः ॥ ६४-१९५ ॥

कुलपूजां मध्यरात्रौ ब्राह्मणौ ब्राह्मणीयुतः।

क्षत्रियः क्षत्रियायुक्तौ वैश्यो वैश्यान्वितः सदा ॥ ६४-१९६ ॥

शूद्रः शूद्रकलायुक्तो निजाभावे परायुतः।

जुहुयात् कालसपीण्या वदनाम्भोजसुन्दरे ॥ ६४-१९७ ॥

पुरश्चरणवत् कार्यं दिवारात्रौ प्रतर्पयेत्।

अकालमृत्युजेता स्यात् परानन्दमयो भवन् ॥ ६४-१९८ ॥

अनायासेन सिद्धिः स्यादधमस्य प्रसादतः।

रिपुविद्वेषणं वक्ष्ये देवदेव शृणु प्रभो ॥ ६४-१९९ ॥

यस्य प्रसादमात्रेण निःशत्रुरवरान् भवेत्।
कण्ठपद्मे दृढो भूत्वा साकिनीं श्रीसदाशिवम् ॥ ६४-२०० ॥
पूजयित्वा विधानेन भावयेत् तद्गतो यदि।
मञ्जुघोषस्य मनुना पुटीकृत्य सदाशिवम् ॥ ६४-२०१ ॥
तारयद्वयमुच्चार्य रक्षात्मानं युगं तथा।
परपक्षं छेदयति योगशत्रून् विनाशय ॥ ६४-२०२ ॥
युगलं युगलं तत्र रमावह्नित्रयं त्रयम्।
ततो मारययुग्मं तु खादयद्वयमेव च ॥ ६४-२०३ ॥
शत्रुकण्ठत्रिशूल्यन्ते निकण्ठरिपुपञ्चकान्।
हारयद्वयमुच्चार्य स्वाहान्तमनुमाजपेत् ॥ ६४-२०४ ॥
स भवेद्रिपुविद्वेषी योगाभ्यासी स्वयं भवेत्।
अन्यमन्त्रं प्रवक्ष्यामि सावधानोऽवधारय ॥ ६४-२०५ ॥
अघोरमन्त्रपुटितं साकिनीनिजमन्त्रकम्।
तदन्ते कामराजं तु रिपुं मे योगविघ्नदम् ॥ ६४-२०६ ॥
दारयद्वयमुच्चार्य विद्वेषयद्वयं वदेत्।
परपक्षं छेदयेति कालजालं हरद्वयम् ॥ ६४-२०७ ॥
स्वाहान्तमन्त्रमुच्चार्य जपेत् कण्ठाधिदेवताम्।
स भवेद्रिपुविद्वेषी योगविघ्नादिविघ्नहृत् ॥ ६४-२०८ ॥
मङ्गलोदयमावक्ष्ये येन योगी भवेन्नरः।
रात्रिशेषे समुत्थाय जपेन्मध्यन्दिनावधि ॥ ६४-२०९ ॥

योगध्यानं सर्वदैव कण्ठपद्मे स्थिरो भवेत्।
मङ्गलोदयमाप्नोति चिरजीवी भवेद् ध्रुवम्॥ ६४-२१०॥
विस्मयाह्लादमावक्ष्ये यत्कृत्वा योगिनीपतिः।
स्वीकृत्य च कुलं द्रव्यं परानन्दमयो भवन्॥ ६४-२११॥
ध्यानाद्विलयमाप्नोति तस्य नाशः कुतः प्रभो।
क्रमेण परतां याति क्रयविक्रयवजीतः॥ ६४-२१२॥
तस्मिन् प्रलयमापन्ने कुतो देहः कुतो मृतिः।
तस्यैव सर्वदा पूजा बाह्यपूजा निरथीका॥ ६४-२१३॥
एतस्मिन् प्रलये याते कुतः सृष्टिस्थितिर्भवेत्।
सृष्टिस्थितिमयो भूत्वा विलयं याति निश्चितम्॥ ६४-२१४॥
कालसाधनमावक्ष्ये यथा कुण्डलिनीपदम्।
यदा समरमानन्दः सानन्दचेतसान्वितः॥ ६४-२१५॥
तदैव फलदं कालं तस्मिन् काले च साधयेत्।
साधनादेव सिद्धिः स्यात् तत्कालसाधनञ्चरेत्॥ ६४-२१६॥
शृणु नाथ नवीनत्वं येन याति नरोत्तमः।
प्रातःकालं समारभ्य यावद्दण्डचतुष्टयम्॥ ६४-२१७॥
शौचं स्नानादिकं कृत्वा चासनाभ्यासमाश्रयेत्।
ततो योगधारणाञ्च ततः पूजादिकं प्रभो॥ ६४-२१८॥
ततो जपादिकं कृत्वा प्राणायामं समाचरेत्।
षड्दोडशद्वादशं तु कुण्डलीवायुधारणम्॥ ६४-२१९॥

ततो न्यासं स्तोत्रपाठं कवचं नाममङ्गलम्।
पठित्वा देवतां हृद्ये पुनरानीय यत्नतः ॥ ६४-२२० ॥
चरणादकपानं तु पञ्चासवनिषेवणम्।
दुग्धपानं ततः पश्चात् सन्ध्यावधि विधानतः ॥ ६४-२२१ ॥
रात्रौ ध्यानं सदा कृत्वा समाधिं क्रमतो लभेत्।
एवं क्रमेण देवेश नवीनत्वं समाप्नुयात् ॥ ६४-२२२ ॥
मम ध्यानं प्रवक्ष्यामि सावधानोऽवधारय।
अनाश्रयं सदा ध्यायेदानन्दप्रणयादिभिः ॥ ६४-२२३ ॥
निराश्रयं निराकारं मम ध्यानमुदीरितम्।
रूपातीतं निर्विकल्पं सर्वज्ञं योगवारिदम् ॥ ६४-२२४ ॥
कोटिसूर्यप्रतीकाशं तेजोबिम्बं निराकुलम्।
ज्वालामालासहस्राढ्यं कालानलशतोपमम् ॥ ६४-२२५ ॥
दंष्ट्रकरालदुर्धर्षं जटामण्डलमण्डितम्।
त्रिशूलं वरहस्तञ्च घोररूपं भयानकम् ॥ ६४-२२६ ॥
अनन्तानन्तमहिमं सर्वगामिनमीश्वरम्।
सर्वतः पाणिपादं तत् सर्वतोऽक्षिशिरोमुखम् ॥ ६४-२२७ ॥
सर्वमावृत्यं तिष्ठन्तं कण्ठस्थं कण्ठवायुगम्।
मम ध्यानं सदा कृत्वा परं ब्रह्ममयो भवेत् ॥ ६४-२२८ ॥
ममाज्ञा गुरुसद्भावं शृणु यत्नेन भैरव।
कण्ठस्थं दैवतं देवगुरुरूपं महागुणम् ॥ ६४-२२९ ॥

आनन्दभैरवं पश्चान्महाकालं ततः परम्।
ज्ञानानन्दं सदानन्दं भैरवानन्दमेव च ॥ ६४-२३० ॥
श्यामानन्दं शिवानन्दं कालानन्दमतः परम्।
सुधानन्दं हरानन्दं सुरानन्दमतः परम् ॥ ६४-२३१ ॥
कुलानन्दं प्रियानन्दं यज्ञानन्दमतः परम्।
ध्यानानन्दं परानन्दं योगानन्दं ततः परम् ॥ ६४-२३२ ॥
क्रोधानन्दं क्रियानन्दं बोधानन्दं ततः परम्।
देवानन्दं जयानन्दं विजयानन्दमेव च ॥ ६४-२३३ ॥
ब्रह्मानन्दं प्रभानन्दं पूर्णानन्दं ततः परम्।
जगदानन्दरूपं च ममाज्ञागुरुचक्रगम् ॥ ६४-२३४ ॥
ममाज्ञागुरुसद्भावं कृत्वाऽभ्यर्च्य विभावयेत्।
कण्ठपद्मे स्थिरो याति साधकः स्थिरचेतसा ॥ ६४-२३५ ॥
वक्ष्येऽहं देवदेवेश कुलपीठप्रदर्शनम्।
कामस्थानं कामकलावेष्टितं योगिनीपदम् ॥ ६४-२३६ ॥
कामरूपं महापीठं कुलपीठं प्रकीर्तितम्।
तस्य दर्शनमात्रेण जीवन्मुक्तो न संशयः ॥ ६४-२३७ ॥
तत्प्रकारविधिं वक्ष्ये सावधानोऽवधारय।
कुलपीठे समागम्य यद् तद्गतमानसः ॥ ६४-२३८ ॥
तदैव पूजनं कृत्वा किं न सिद्ध्यति भूतले।
आदौ भवेत् कालरूपभूपतिः सिद्धिदर्शकः ॥ ६४-२३९ ॥

कूलपूजाविधानेन निजपीठे प्रपूजयेत्।
कामेश्वरीं कालकन्यां कामकौतूहलोज्ज्वलाम् ॥ ६४-२४० ॥
कालरूपां प्रपूज्याथ सर्वभावेन पूजयेत्।
सुधादानं पाद्यदानं अर्घ्यमांसादि मुद्रया ॥ ६४-२४१ ॥
आचमनीयं सकुलं गन्धमालिङ्गनादिकम्।
नखदंष्ट्रक्षतादीनि पुष्पाणि विविधानि च ॥ ६४-२४२ ॥
समूहधूपदानं तु कुलपीठप्रदर्शकम्।
तत्स्पर्शनं भवेद्दीपः प्रवेशो हि कुलान्तरे ॥ ६४-२४३ ॥
तन्नैवेद्यं महासौख्यं सर्वतन्त्रेषु गोपितम्।
कुलद्रव्यं तु पानार्थं ततस्ताम्बूलभक्षणम् ॥ ६४-२४४ ॥
स्थापनं तर्पणं विद्धि मम पूजाक्रमादिकम्।
तन्मूलेन यथा नाथ पूर्वोक्तेन प्रकारयेत् ॥ ६४-२४५ ॥
कुण्डलीगमनं वक्ष्ये संक्षेपाच्छृणु वल्लभ।
कायशोधनमाकृत्य आसनादिकमाचरेत् ॥ ६४-२४६ ॥
प्राणायामं त्रिधा कृत्वा भूतन्यासं समाचरेत्।
अङ्गन्यासकरन्यासौ बीजन्यासेषु षोढया ॥ ६४-२४७ ॥
व्यापकं पञ्चधा कृत्वा भूतशुद्धिं समाचरेत्।
जीवेनैक्यं विभाव्यैव ब्रह्मरन्ध्रे निवेशयेत् ॥ ६४-२४८ ॥
ब्रह्मरन्ध्रे ततो गत्वा सुषुम्नामुखमाश्रयेत्।
तन्मध्ये कणीकास्थानं तन्मध्ये च चतुर्दलम् ॥ ६४-२४९ ॥

चतुर्दलान्ते सा देवी विभाति तामुपाश्रयेत्।
तामुपकुञ्च्य यत्नेन सिद्धरूपी प्रबुद्धयेत् ॥ ६४-२५० ॥
देवैः सार्धं ततो गच्छेत् षड्दले काकिनीस्थले।
तया सार्धं कुण्डलिन्या देवैर्गच्छेद् दशच्छदे ॥ ६४-२५१ ॥
एवं क्रमेण हृत्पद्मं षोडशारं ततः परम्।
द्विदलं भेदमाकृत्य बोधिनीचक्रमाश्रयेत् ॥ ६४-२५२ ॥
ततः कटाहमाभेद्य पूर्णशैलं समाश्रयेत्।
ततोऽसौ ह्युन्मनीं भित्वा घटाधारे मनोलयम् ॥ ६४-२५३ ॥
तदूर्ध्वे प्रलयाकारं ब्रह्मचक्रं निराकुलम्।
तदूर्ध्वे ब्रह्मदण्डं तु तदूर्ध्वे केवलं जलम् ॥ ६४-२५४ ॥
सर्वं जलं समालम्ब्य सहस्रारं प्रभामयम्।
तदूर्ध्वे कणीकास्थानं सिद्धखड्गं तदूर्ध्वके ॥ ६४-२५५ ॥
सर्वबीजमयं नाथ मातृकामण्डलं ततः।
मातृकामण्डलोर्ध्वे च प्रेतबीजं सुधामयम् ॥ ६४-२५६ ॥
प्रेतासनोपरि ध्यायेन्महाकालकुलेश्वरीम्।
तत्रैव श्रीपदाम्भोजतले संस्थापयेन्मनः ॥ ६४-२५७ ॥
पूर्वोक्तदेवताभिस्तु लययोगेन लेपयेत्।
तत्रैव स्थित्वा संध्यायेन्मूलेऽनलमनुं प्रभो ॥ ६४-२५८ ॥
वायुबीजेन प्रज्वाल्य दहेद्देहं यतीश्वरः।
तन्नेत्रद्वयपर्यन्तं कर्णयुग्मावधि प्रभो ॥ ६४-२५९ ॥

प्रदह्य भ्रूदले नेत्रे वह्नौ वह्निलयं चरेत्।
तच्छिखापटलेनैव क्षरन्ति ब्रह्मविन्दवः ॥ ६४-२६० ॥
तद्विन्दुधारया देहं वरुणैः प्लावयेत्ततः।
शुद्धदेहं ततो ध्यायेद् बीजेन प्रथमाङ्कुरम् ॥ ६४-२६१ ॥
अधोमार्गेण सन्ध्यायेत् कुण्डलिन्या गमागमम्।
इत्येतत् कथितं नाथ कुण्डलीगमनादिकम् ॥ ६४-२६२ ॥
साधकालम्बनं वक्ष्ये येन सिद्धो हि साधकः।
प्राणविद्यासुसिद्धिः स्यादायुरारोग्यमालभेत् ॥ ६४-२६३ ॥
श्रीकारुणोऽकारणगुप्तभावे।
विभावयामि प्रियपादपद्मम्।
एवं मनोयोगमुपेत्य नित्यं।
श्रीसाधकालम्बनमेव सम्पदम् ॥ ६४-२६४ ॥
नित्योपलब्धिविज्ञाने सुन्दरीचरणाम्बुजे।
आत्मानमर्पयन् भावैः साधकालम्बनं हि तत् ॥ ६४-२६५ ॥
वर्णध्यानं शृणु प्रीतः शङ्कर प्राणशङ्कर।
मूलादिब्रह्मरन्धान्तमकारादीन् स्मरेद् बुधः ॥ ६४-२६६ ॥
स्मृत्वा ग्रथित्वा मनुना विलोमेन पुनः पुनः।
भावयेन्मनसां योगी सत्त्वाधिष्ठानतत्परः ॥ ६४-२६७ ॥
कोटिसूर्यायुताभासं प्रत्येकग्रन्थिभेदतः।
मन्त्राक्षरं परंब्रह्म ध्यात्वा ध्यात्वा विभाकरम् ॥ ६४-२६८ ॥

भित्वा सहस्रारमध्यं क्षकारं भाति चन्द्रगम्।
अनुलोमविलोमेन विभाव्य ध्यानमाचरेत् ॥ ६४-२६९ ॥
अकारादिक्षकारान्तं वर्णध्यानं समीरितम्।
दलभेदं प्रवक्ष्यामि यत्र यत्र पदे स्थितिः ॥ ६४-२७० ॥
विसर्गाद् बिन्दुपर्यन्तो दलभेदः प्रकीर्तितः।
तथापि शृणु योगेन्द्र सङ्केतार्थविनिर्णयम् ॥ ६४-२७१ ॥
देवतादक्षिणावर्त्या योगेन भावयेद्दलम्।
एवं मूलादिपद्मानां भेदः श्रीकण्ठभूषण ॥ ६४-२७२ ॥
एवं सहस्रारपद्मदलभेदः प्रकीर्तितः।
स्फूर्तीविद्यां प्रवक्ष्यामि अकस्मात्सिद्धिदायिनीम् ॥ ६४-२७३ ॥
निरन्तरं जपेद्विद्यां समभावपरायणः।
अकस्मात्स्फूर्तीविद्यः स्यात्काव्यवाक्पतिरीश्वरः ॥ ६४-२७४ ॥
वाचां सिद्धिः करे तस्य कुञ्जिकासिद्धिरेव च।
यदि कण्ठाम्बुजे ध्यायेत् काकचञ्चुपुटस्थितः ॥ ६४-२७५ ॥
इत्येताः स्फूर्तीविद्या हि सर्वपद्मदलस्थिताः।
वियोगं सम्प्रवक्ष्यामि येन मन्त्री च निर्भयः ॥ ६४-२७६ ॥
स्त्रीपुत्रधनमित्रादिलोभमोहादिपातकम्।
वर्जयित्वा तनुक्लेशं विवेकं समुपाश्रयेत् ॥ ६४-२७७ ॥
वियोगः स हि विज्ञेयो मन्त्रन्यासपरायणः।
अथ वक्ष्ये त्रियोगेन्द्र पूर्वज्ञानसमोदयम् ॥ ६४-२७८ ॥

काले काले क्रियासिद्धिश्चण्डिकापार्श्वगो भवेत्।
पूर्वस्यां दिशि पूर्वाह्णे वदनाम्भोजमण्डलः ॥ ६४-२७९ ॥
ज्ञानद्रव्यसमरसैरुदयं भावयेद् रविम्।
पूर्वं पूर्वस्वजन्मादिज्ञानसमोदयं लभेत् ॥ ६४-२८० ॥
आकाशे च मनो दत्त्वा आकाशाख्यं स्मरन्मनुम्।
पूर्वजन्मादिसज्ज्ञानं जानाति समभावकः ॥ ६४-२८१ ॥
इति ते कथितं नाथ पूर्वज्ञानसमोदयम्।
अथात्र संप्रवक्ष्यामि सिद्धः शुद्धः फलार्थभाक् ॥ ६४-२८२ ॥
येन क्रमेण सम्भूयात् खेचरीमेलनं प्रभो।
या या समरसप्राप्तिः सा सैव फलसिद्धिदा ॥ ६४-२८३ ॥
शृणु संक्षेपतो वक्ष्ये पश्चाद्वक्तव्यमेव तत्।
आसनादिकमाकृत्य कायसङ्कोचमाचरन् ॥ ६४-२८४ ॥
कामलता क्षुद्रतरैर्भेदिता वसनाग्रकैः।
तालुमूलोत्तरे मूले नियोज्य मधुपो भवेत् ॥ ६४-२८५ ॥
तदैव जपमाकृत्य वायुं धृत्वा मधुं पिबेत्।
सा स्यात्समरसप्राप्तिः कामलिङ्गे स्थिरो भवेत् ॥ ६४-२८६ ॥
इत्येषा कथिता विद्या लताभेदं शृणु प्रभो।
श्वेतवाट्यालसूत्रेण निमीता या लता शुभा ॥ ६४-२८७ ॥
अथवा पद्मसूत्रेण लतां कुर्याद्विचक्षणः।
अष्टादशाङ्गुलमितं नातिसूक्ष्मं प्रमाणवत् ॥ ६४-२८८ ॥

जित्वाधः सन्निवेश्याथ घर्षयेत् कामसुन्दर।
तदा जित्वा स्वयं याति घर्षणेन पुनः पुनः ॥ ६४-२८९ ॥
पश्चाज्जित्वा क्रियां कुर्यात्तालुमूले निधाय च।
क्रमेणामृतमाप्नोति जिह्वाधश्छेदने ध्रुवम् ॥ ६४-२९० ॥
सा स्यात्समरसप्राप्तिर्यदि मन्त्राक्षरं भजेत्।
जीवब्रह्मबुद्धिमन्तास्तु तिष्ठन्ति निरञ्जने ॥ ६४-२९१ ॥
कूष्माण्डाकारदेही च ब्रह्मसाधनतत्परः।
सदा समरसप्राप्तिरनायासेन लभ्यते ॥ ६४-२९२ ॥
जले स्थले भूमिगते शरीरं नापि नश्यति।
अजरामरदेही स्याद् योगोऽयं योगिदुर्लभः ॥ ६४-२९३ ॥
कायकल्पनमावक्ष्ये येन सिद्धपतिर्भवेत्।
शृणुष्वैकमनाः शम्भो गृहस्थानां तु दुर्लभम् ॥ ६४-२९४ ॥
महारण्ये पद्मवने शीतले गन्धशोभिते।
कायकल्पनमाकृत्य भावयेत् कण्ठपङ्कजम् ॥ ६४-२९५ ॥
उदारचित्तः सर्वत्र वैष्णवाचारतत्परः।
पद्मे पद्मे स्वदेहस्य कल्पना च दले दले ॥ ६४-२९६ ॥
क्रमशः कण्ठपद्मे च स्वीयदेहस्य कल्पना।
क्रियते यदि योगेन्द्रैस्तदा देहस्य रक्षणम् ॥ ६४-२९७ ॥
अन्यथा मृत्युवश्यः स्याद् योगभ्रष्टो भवेन्नरः।
एवं क्रमेण सर्वत्र कुर्यात् कायस्य कल्पनम् ॥ ६४-२९८ ॥

जरामरणदुःखाद्यैर्मुच्यते मोहसङ्कटात्।

अथान्यत् सम्प्रवक्ष्यामि कायकल्पनमेव तत् ॥ ६४-२९९ ॥

नानापीठे त्वसाध्ये च चक्षुरिन्द्रियवजीते।

मनोगम्ये स्थिरो भूत्वा स्वदेहमपि कल्पयेत् ॥ ६४-३०० ॥

वाराणस्यादिपीठे च महाज्वालामुखीपदे।

कुरुक्षेत्रे प्रयागे च दक्षिणे द्वारकादिषु ॥ ६४-३०१ ॥

हरिद्वारोदये तीर्थे मार्कण्डेये च कापिले।

वृन्दावने गुह्यपीठे गङ्गायमुनयोस्तटे ॥ ६४-३०२ ॥

पुष्करे पृथिवीतीर्थे कायतीर्थे गयादिषु।

कालकल्पनमाकृत्य श्रद्धावान् पूजयेत्परम् ॥ ६४-३०३ ॥

सदाशिवं साकिनीशं शाकिनीयोगिनीगणैः।

वेष्टितं परया भक्त्या ध्यात्वा देहं प्रकल्पयेत् ॥ ६४-३०४ ॥

प्रकल्प्य स्वतनुं तत्र ततो देवस्य कल्पयेत्।

येषां मनसि यद्व्यनं तद्व्यानं कायकल्पनम् ॥ ६४-३०५ ॥

एतत्कायकल्पनेन मौनी वाक्सिद्धिमाप्नुयात्।

इदानीं कामदेवस्य मथनं शृणु भैरव ॥ ६४-३०६ ॥

कामदेवस्य मथनं सुखदं मोक्षदं परम्।

यावद् बिन्दुः स्थिरो देहे तावन्मृत्युभयं कुतः ॥ ६४-३०७ ॥

बिन्दुपाताद्भवेन्नाशस्ततो हि बिन्दुरक्षणम्।

तत्तदौषधमावक्ष्ये येन बिन्दुः स्थिरो भवेत् ॥ ६४-३०८ ॥

नित्यं सेवनमाकुर्या देतेषां मूलमाहरन्।
श्वेतापराजितामूलं सिद्धिमूलं ततः परम् ॥ ६४-३०९ ॥
शतपणीमूलमेकं कदम्बमूलमेव च।
श्वेतकुन्दपुष्पमूलं करवीरं तथाशितम् ॥ ६४-३१० ॥
कृष्णधुस्तूरमूलं तु सेफालीमूलमेव च।
चितामूलं तथा शम्भो निर्गुण्डीमूलमाहरन् ॥ ६४-३११ ॥
एकीकृत्य विधानेन रविवारेऽर्कमूलकैः।
समभागेन योगेन्द्र चूर्णीकृत्य पृथक् पृथक् ॥ ६४-३१२ ॥
शुक्रवारे च पूर्वाह्णे मिश्रं कुर्याद्दिनत्रयम्।
षड्रात्रि शोधयेत् काममुद्राभिर्वाग्देवताः ॥ ६४-३१३ ॥
मध्यमाङ्गुलिमुत्तोल्य दक्षिणेनापि मुष्टिना।
धृत्वा च शोधयेदादौ द्रव्यमूलानि साधकः ॥ ६४-३१४ ॥
विजयाचूर्णयोगेन पिबेच्चूर्णं द्वितोलकम्।
अर्धतोलकमुनैक्यं विजयाः सार्धतोलकाः ॥ ६४-३१५ ॥
मिश्रीकृत्य विधानेऽपि तत्तत्कुजदिने शुभे।
एतत्प्रभक्षणेनैव मदनं वशमानयेत् ॥ ६४-३१६ ॥
यदा मनसि आयाति पुष्पधन्वा महाबली।
तदा तं पूजयित्वा च कामदेवं निवारयेत् ॥ ६४-३१७ ॥
इति कामस्य मथनं देहे व्यवस्थितं शृणु।
अङ्गुष्ठगुल्फजानूरुसिमनीलिङ्गनाभिषु ॥ ६४-३१८ ॥

हृद्ग्रीवाकण्ठदेशेषु लम्बिकायां तथा नसि।
भ्रूमध्ये मस्तके मूर्ध्नि वाय्वाकाशप्रियालये ॥ ६४-३१९ ॥
वायुरूपं स्वदेहं तु स्थापयित्वा मनं जपेत्।
कुम्भकप्राणयोगेन निजदेहव्यवस्थितिः ॥ ६४-३२० ॥
कण्ठाम्भोजे स्थिरो यो हि तं जनं शृणु भैरव।
योगारम्भावधिर्यो हि स्त्रीसंसर्गं विवर्जयेत् ॥ ६४-३२१ ॥
मातृणां गमनं नास्ति यस्य स कण्ठसंस्थितः।
नित्यं करोति योगं यो धर्मात्मा स्थिरचेतसा ॥ ६४-३२२ ॥
स एव कण्ठपद्मे च स्थिरो भवति निश्चितम्।
भावज्ञानी च यो विद्वान् तं विदामि दयार्णव ॥ ६४-३२३ ॥
कुण्डलीस्पर्शमात्रेण तन्मयो जायते क्षणात्।
सर्वं देवे परं भावं कृत्वा ज्ञानेन पूजयेत् ॥ ६४-३२४ ॥
सर्वपीठे स्थिरो भूत्वा ज्ञानात्मा परिपूजयेत्।
क्रमेण कण्ठभेदः स्याद् योगी भवति सत्वरम् ॥ ६४-३२५ ॥
धनं धान्यं धरां धर्मं कीर्तीमायुर्यशः श्रियम्।
तुरगान् दन्तिनः पुत्रान् लोकान् सर्वस्वस्वोदयम् ॥ ६४-३२६ ॥
एतज्ज्ञानप्रसादेन लभ्यते परमेश्वरम् ॥ ६४-३२७ ॥
ज्ञात्वा योगेन्द्रचक्रं त्रिभुवनविवरध्वान्तजाल प्रकाशं।
मूलांभोजे रसारव्ये दशदलविमले हृत्स्वपद्मे विलासम्।
कण्ठाम्भोजे मनोज्ञे द्विदलस्वकमले भावयन्तं सुरेन्द्रैः।

श्वेताम्भोजे परेशं निरवधिगगनं पूजये भावयामि ॥ ६४-३२८ ॥

इति श्रीरुद्रयामले उत्तरतन्त्रे महातन्त्रोद्दीपने सिद्धमन्त्रप्रकरणे षड्भक्त-- प्रकाशे भैरवीभैरव
संवादे कण्ठपद्मभेदविज्ञानविन्यासो। नाम चतुष्पष्टितमः पटलः ॥ ६४ ॥

अथ पञ्चषष्टितमः पटलः

श्रीनन्दभैरवी उवाच

अथ कान्त प्रवक्ष्यामि समुदायफलोदयम्।

कण्ठाम्भोजस्य वर्णानां ध्यानं मन्त्रं शृणु प्रभो ॥ ६५-१ ॥

शाकिनीसहितं नित्यं पूजयित्वा सदाशिवम्।

मूढोऽपि योगिनां श्रेष्ठः किमन्ये ध्यानयोगिनः ॥ ६५-२ ॥

ध्यात्वा सम्पूजयेद्यस्तु सोऽभीष्टं फलमाप्नुयात्।

ततो ध्यानं प्रवक्ष्यामि वीरनाथ शृणु प्रभो ॥ ६५-३ ॥

आदौ श्रीशाकिनीध्यानं पश्चाद् ध्यानं सदाशिवे।

द्वयोरभेदबुद्ध्या च कामजेता स्वयं भवेत् ॥ ६५-४ ॥

वन्दे नित्यां सुशीलां त्रिभुवनवरदां शाकिनीं पीतवस्त्रां।

वेदाद्यां वेदमातां सुखमयललितां वेदहस्तोज्ज्वलाङ्गीम्।

ध्याये पीयूषधारामलघटसुधया स्निग्धदेहां हसन्तीं।
मायां शम्भोर्ललाटे विधुकिरणकरां श्रीसदानन्दयुक्ताम् ॥ ६५-५ ॥
अम्भोजास्त्रादिमुद्रासिवरदजटा धारयन्तीं करालं।
श्यामां पीनस्तनाढ्यां त्रिनयनकमलां प्रेतलिङ्गासनस्थाम्।
सर्वाङ्गालङ्कृतां श्रीं विधुशतवदनाम्भोजशोभां वहन्तीं।
शम्भोरानन्दकत्रीं चरमगुणपदां स्थूलसूक्ष्मस्वरूपाम् ॥ ६५-६ ॥
एवं ध्यायेन्महायोगी स्थूलसूक्ष्मस्वरूपिणीम्।
अभेद्यभेदकरणीं शङ्कर प्रेमवल्लभ ॥ ६५-७ ॥
या विद्या वाग्भवाढ्या हरिवधुकमला केवले निष्फलन्ते।
मायालक्ष्मीस्त्रिकूटं शशिमुखितदधः शाकिनी क्षेत्रपालम्।
वक्षद्वन्द्वं त्रिकूटं वधुमधरमिवासिद्धिमिष्टां विधेहि।
स्वाहान्तोऽयं महेशत्रिभुवनभविकाह्लादहेतोः प्रकाशः ॥ ६५-८ ॥
प्रणवं पूर्वमुद्धृत्य वाग्भवं तदनन्तरम्।
शाकिनी त्वं तदन्ते तु मम दोषान् विनाशय ॥ ६५-९ ॥
युगलं वह्निकान्तां च मन्त्रार्थाः सारदाः स्मृताः।
कामराजं समुद्धृत्य हिरण्याक्षि सनातनि ॥ ६५-१० ॥
शाकिन्यन्ते महामाये मायावह्निश्रिया युतम्।
एषा मन्त्रात्मिका विद्या कण्ठाम्भोजप्रकाशिनी ॥ ६५-११ ॥
शाकम्भरी महाविद्या तस्य वामे विभाति च।
तस्य मन्त्रं प्रवक्ष्यामि ज्ञात्वैव योगवित् प्रभुः ॥ ६५-१२ ॥

महामन्त्रस्य माहात्म्यं कथितुं नैव शक्यते।
भावमात्रेण सिद्धिः स्यात् किं पुनर्मोक्षसाधनम् ॥ ६५-१३ ॥
विद्यां कामकलां विचित्रवसनां पद्मासनस्थां शिवां।
कामाख्यां सकलान् स्वरान् त्रिजगतां शाकैर्महायोगिनी।
नित्यं या परिपाल्यते भगवतीं शाकम्भरीं तां भजे।
सा योगाधिप--रक्षका निशि दिशि श्रीकण्ठपद्मे प्रभा ॥ ६५-१४ ॥
अद्यापि प्रियकण्ठपद्मनिकरे सम्भाति शाकम्भरी।
विद्यावाक्कमलायुतं स्मितमुखि प्रान्ते च शाकम्भरि।
वह्निर्वारुणवायुबीजमनलद्वन्द्वं हि वक्षद्वयं।
वह्निप्रेमकलान्वितो मनुवरः साक्षाज्जगत्क्षोभकृत् ॥ ६५-१५ ॥
शाकम्भरीं महामायां पूजयेद् द्वारदेवताम्।
तदन्ते सर्वदेवाश्च शक्रादीन् परिपूजयेत् ॥ ६५-१६ ॥
ध्यात्वा च शाकिनीं देवीं शाकम्भर्याश्च दक्षिणे।
पूजयेत् परया भक्त्या पूर्वोक्तविधिना प्रभो ॥ ६५-१७ ॥
शाकम्भरीं त्रिनयनां सूर्येन्दुवह्नियोजिताम्।
रक्तपद्मस्थितां श्यामां वेदबाहुश्रियोज्ज्वलाम् ॥ ६५-१८ ॥
वराभयकरां खड्गकपालकमलान्विताम्।
नानालङ्कारशोभाङ्गी मुक्तकुन्तलभूषिताम् ॥ ६५-१९ ॥
प्रसन्नवदनाम्भोजस्मितहास्यविराजिताम्।
साधकाभीष्टदां नित्यां महाविद्यां भजाम्यहम् ॥ ६५-२० ॥

ततो मानसपूजाञ्च ध्यानान्ते तु समाचरेत्।
पुनर्ध्यानं ततः कृत्वा चित्तावाहनमाचरेत् ॥ ६५-२१ ॥
पाद्याद्यैः पूजयेन्नित्यं भक्त्या च योगसिद्धये।
ततो जपेच्छतं वापि चाष्टोत्तरसहस्रकम् ॥ ६५-२२ ॥
एवं लक्षसमाप्ते तु कण्ठे देवीं प्रपश्यति।
होमादीन् क्रमशः कुर्याद् ब्राह्मणानां तु भोजनम् ॥ ६५-२३ ॥
तदन्ते शाकिनीपूजा प्रथमे वापि कारयेत्।
तत्प्रकारं शृणु प्राणवल्लभे कामसुन्दरि ॥ ६५-२४ ॥
आदौ जलं शोधयित्वा हस्तौ पादौ च विग्रहम्।
क्षालयित्वा द्विराचम्य मूलमन्त्रेण साधकः ॥ ६५-२५ ॥
शिखाबन्धनमाकृत्य चासनं परिशोधयेत्।
ततोऽर्घ्यस्थापनं कृत्वा पीठं निर्माय यत्नतः ॥ ६५-२६ ॥
पीठचक्रं शोधयित्वा पीठपूजां समाचरेत्।
ततो ध्यानं भूतशुद्धिं न्यासजालं समाचरेत् ॥ ६५-२७ ॥
पुनः प्राणायामयुग्मं कृत्वा देहं दृढं नयेत्।
ततो ध्यानं मानसार्चा मुद्रादर्शनमेव च ॥ ६५-२८ ॥
ततः पाद्यं तथार्घ्यं तु चारुशङ्खेन कारयेत्।
आचमनीयं ततः स्नानं पुनराचमनं तथा ॥ ६५-२९ ॥
गन्धं पुष्पाणि सर्वाणि बिल्वपत्राणि दापयेत्।
निजावरणदेवांश्च पूजयित्वा क्रमेण तु ॥ ६५-३० ॥

धूपदीपौ निवेद्याथ नैवेद्यं पानकं ततः।

पुनराचमनं दत्वा बलिद्रव्याणि दापयेत्॥ ६५-३१ ॥

बलिं दत्वा जपेन्मन्त्रं सहस्रं वा शताष्टकम्।

दिवसे यज्जपं कुर्याद्रात्रौ तज्जाप्यमाश्रयेत्॥ ६५-३२ ॥

जपं समर्पयेद् विद्वान् गुह्यातिगुह्यमन्त्रकैः।

प्राणायामं त्रिषट्कृत्वा वन्दनं च प्रदक्षिणम्॥ ६५-३३ ॥

स्तोत्रञ्च कवचं नित्यं सहस्रनाममङ्गलम्।

पठेद् भक्त्या कण्ठपद्मे कायकल्पनकृन्नरः॥ ६५-३४ ॥

एवं विधिविधानेन पूजयित्वा सदाशिवम्।

अस्मिञ्छास्त्रे क्रिया गुप्ता गुप्तनारी प्रपूजनम्॥ ६५-३५ ॥

अथवा मनसा सर्वं पूजायागजपं चरेत्।

यथा देव्यास्तथा शम्भोर्जपयागः समीरितः॥ ६५-३६ ॥

एवं क्रमेण पूज्याश्च बाह्यस्था मुनयः क्रमात्।

पूज्या वर्णकला नाथ तद्बाह्यस्थानं प्रपूजयेत्॥ ६५-३७ ॥

एवं हि मासकार्येण वरं सिद्धिं समाप्नुयात्॥ ६५-३८ ॥

इति श्रीरुद्रयामले उत्तरतन्त्रे महातन्त्रोद्दीपने सिद्धमन्त्रप्रकरणे भैरवीभैरवसंवादे

शाकिनीसदाशिवार्चनं नाम पञ्चषष्टितमः पटलः॥ ६५ ॥

अथ षष्ठ्यष्टितमः पटलः।

आनन्दभैरवी उवाच

कैलासशिखरारूढ पञ्चवक्त्र त्रिलोचन।

सर्वभूतप्रपूज्याथ शाकिनीयजनं शृणु ॥ ६६-१ ॥

पूजनं त्रिविधं प्रोक्तं मनः साक्षाद्वचोमयम्।

मानसं योगिनां प्रोक्तं साक्षात् पूजागृहं प्रभो ॥ ६६-२ ॥

वाचामयं तामसानां नृपाणां कामिनां प्रभो।

एका पूजा च त्रिविधा कथिता परमेश्वर ॥ ६६-३ ॥

सा पूजा सिद्धिदा काले त्रिकाले सर्वकालके।

काले सिद्धिर्गृहस्थानां त्रिकाले ब्रह्मचारिणाम् ॥ ६६-४ ॥

योगिनां सर्वकालेऽपि विफला दुष्टचेतसाम्।

भावत्रयं हि पूजानां रजः सत्त्वतमोमयम् ॥ ६६-५ ॥

त्रिशक्तिपूजनं नाथ सर्वत्र परिकीर्तितम्।

ब्रह्माणीं वैष्णवीं तत्र पूजयेत् तां महेश्वरीम् ॥ ६६-६ ॥

त्रिभावेन पूजयित्वा शक्तिं ब्रह्मत्रयेण च।

पशुरूपवीररूपदिव्यरूपेण पूजयेत् ॥ ६६-७ ॥

बलिदानं हि सर्वत्र परं मोक्षाय केवलम्।

क्रमेण शृणु योगेश सर्वाविद्यादिपूजनम् ॥ ६६-८ ॥

यत्कृत्वा सम्भवेद् योगी परं ब्रह्ममयोऽचिरात् ॥ ६६-९ ॥

स्थानं वीक्ष्य महेन्द्र कोटिसदृशं श्रीलक्षणैर्लक्षितं।
देवानां दिवि वीरनाथ रुचिरं पुण्यं पवित्रं सुखम्।
रम्यं देवगृहान्वितं परजलैर्व्याप्तं तरुच्छायया।
सौगन्धादिषु मान्यशैलपवनं काले वसन्तेऽपि वा ॥ ६६-१० ॥
शून्ये देवगृहे तले वरतरोश्चित्तापीतात्मा यति--।
श्राम्भोजासनसंस्थितो मृदुकटे व्याघ्राजिने वारणे।
आदौ पादयुगं भुवि स्थितमिति व्याशोध्य हस्तौ तथा।
नीरं निर्मलगन्धराजमिलितं संक्षाल्य पद्मासनः ॥ ६६-११ ॥
जलशोधनमन्त्रस्तु श्रूयतां परमेश्वर।
प्रणवं स्तरणप्रान्ते वज्रोदकमतः परम् ॥ ६६-१२ ॥
शोधयामि ततः स्वाहा जलमन्त्र उदाहृतः।
प्रक्षिपेत्तज्जलं भिन्नजले भैरवशङ्कर ॥ ६६-१३ ॥
हस्तौ पादौ तज्जलेन क्षालयेत् काममायया।
विग्रहं मूलमन्त्रेण चाचमने द्वे उदाहृते ॥ ६६-१४ ॥
शिखाबन्धनमन्त्रस्तु शृणून्मत्तकुमारक।
अप्रकाश्यं महामन्त्रं शिखाबन्धनमासनम् ॥ ६६-१५ ॥
शोधयेत् त्रिपुरानाथ कालाग्निशिखयोज्ज्वल।
आसनं शोधयाम्यद्य द्वारपालो भवानिशम् ॥ ६६-१६ ॥
प्रणवाद्यैर्नमोऽन्तेन शोधयेत् परमेश्वर।
शोधयेत् त्रिपुरानाथ कालाग्निशिखयोज्ज्वल ॥ ६६-१७ ॥

शिखाग्रं बन्धयाम्यद्य द्वारपालो भवानिशम्।
ततोऽर्घ्यं स्थापयेद् विद्वान् शङ्खाधारे मनोरमे ॥ ६६-१८ ॥
मूलमन्त्रेण संक्षाल्य ततो मूलेन पूरयेत्।
रक्तचन्दनयुक्तेन जलेन चन्दनेन च ॥ ६६-१९ ॥
ततो दूर्वार्घ्यं पुष्पाणि साधारे दापयेत् सुधीः।
दशधा मूलमन्त्रं तु तत्र जप्त्वा सुधामयम् ॥ ६६-२० ॥
धेनमुद्रां मत्स्यमुद्रां योनिमुद्रां प्रदर्शयेत्।
जपेत् तत्र सारमन्त्रमाच्छाद्य मत्स्यमुद्रया ॥ ६६-२१ ॥
आत्मानं प्रोक्षयेदादौ ततो द्रव्याणि प्रोक्षयेत्।
ततः पीठं सुनिर्माय ताम्रे हेमशलाकया ॥ ६६-२२ ॥
नवकोणं विलिख्याथ षट्कोणञ्च तदन्तरे।
बाह्ये च मण्डलद्वन्द्वं षोडशार्णं ततो लिखेत् ॥ ६६-२३ ॥
तद्बाह्ये च चतुर्द्वारं भूबिम्बद्वितयं पुनः।
एवं पीठं विनिर्माय दलेऽर्णान् विलिखेत्ततः ॥ ६६-२४ ॥
ओं सुरेखायै नमः स्वाहा मन्त्रेण परिलेखयेत्।
प्रणवञ्च महारेखाशब्दान्ते शोधयामि युक् ॥ ६६-२५ ॥
वह्निबीजायादिमनून् शोधयेत् पीठचक्रकम्।
पीठपूजां ततः कुर्यात् प्रणवादिनमोऽन्तकैः ॥ ६६-२६ ॥
सांपदं पूर्वमुच्चार्य हृदयाय नमस्ततः।
षट्कीर्णभाजा बीजेन पूजयेद् वामतः सुधीः ॥ ६६-२७ ॥

पूर्वादीशानपर्यन्तं चतुर्दीक्षु च मध्यके।
पूजयित्वा च तन्मध्ये वर्णोच्चारणपूर्वकैः॥ ६६-२८॥
पीठशक्तिं पूजयित्वा पीठनायकमर्चयेत्।
प्रणवादिनमोऽन्तेन सर्वत्र प्रतिपूजयेत्॥ ६६-२९॥
पीठशक्तिं शाकिनीं तु तथा शाकम्भरीं शिवाम्।
लक्ष्मीं सरस्वतीं दुर्गां चण्डिकां गणनायिकाम्॥ ६६-३०॥
भद्रकालीं विशालाक्षीं श्रद्धां मायां दयां कलाम्।
रणचण्डां मधुमतीं प्रसन्नां रत्नमालिनीम्॥ ६६-३१॥
हिरण्यवर्णां कौमारीं वाग्देवीं त्रिजटां महीम्।
त्रिशूलिनीं वेदमातां सिद्धाद्यां मधुनायिकाम्॥ ६६-३२॥
मधुपुरेश्वरीं कुब्जां तथा मधुमतीं यजेत्।
शाकाख्यां शाकचक्षाञ्च वरहस्तां हसन्मुखीम्॥ ६६-३३॥
कपालिनीं खड्गहस्तां वनमालाञ्च माधवीम्।
विचित्राङ्गी ललज्जिह्वां चेकितानां प्रभामयीम्॥ ६६-३४॥
सर्वा सर्वाकषीणीञ्च बहुरूपां सुरां सुधाम्।
सर्वमयीं वर्णमयीं मुण्डमालां त्रिकालिकाम्॥ ६६-३५॥
विश्वेश्वरीं विश्वमातां महाविद्यां सनातनीम्।
एता विद्याः पूजनीयाः प्रणवादिनमोऽन्तिकाः॥ ६६-३६॥
ततो ध्यानं प्रवक्ष्यामि संक्षेपतः शृणु प्रिये।
शाकिनीं श्रीवेदविद्यां स्थूलसूक्ष्मस्वरूपिणीम्॥ ६६-३७॥

पीतवर्णां त्रिनयनां वेदहस्तां हसन्मुखीम्।
सदाशिवयुतां गौरीं सर्वालङ्कारमण्डिताम् ॥ ६६-३८ ॥
त्रिलोचनां सूर्यचन्द्रवह्निमण्डलमण्डिताम्।
कपालपद्मविमलवराभयकराम्बुजाम् ॥ ६६-३९ ॥
देवदानवगन्धर्वयोगिसिद्धप्रपूजिताम्।
षोडशारमहापद्मसंस्थितां वनमालिनीम् ॥ ६६-४० ॥
शाकम्भरीदेवविद्यामाधवीशक्तिशोभिताम्।
मुनिदेव महेन्द्रादिब्रह्मविष्णुशिवाश्रयाम् ॥ ६६-४१ ॥
ध्यायेऽहं कण्ठपद्मस्थां सर्वसिद्धिसमृद्धिदाम्।
एवं ध्यात्वा कण्ठपद्मे भूतशुद्धिं ततश्चरेत् ॥ ६६-४२ ॥
भूतशुद्धिं प्रवक्ष्यामि येन कण्ठे स्थिरो भवेत्।
आकाशगामिनी सिद्धिर्लभ्यते नात्र संशयः ॥ ६६-४३ ॥
संयोज्य जीवं कुलवस्त्रमध्ये।
श्री कुण्डलिन्या सह मूलपद्मम्।
क्रमेण भित्वा समयोर्ध्वतुण्डो।
विशुद्धपद्मे लयमाचरेद् बुधः ॥ ६६-४४ ॥
शाकिनीपार्श्वभागे तु जीवं संस्थापयेत् सुधीः।
कुण्डलिन्या लयं कृत्वा वह्निबीजेन भस्मसात् ॥ ६६-४५ ॥
देहं तदा विदधीत वायुबीजेन शोषयेत्।
वरुणेनामृतं कृत्वा वेदनारहितो भवेत् ॥ ६६-४६ ॥

धैर्येण भावयेद्देवं शाकिनीशं सदाशिवम्।
त्रैलोक्यान्वितमीशानं पञ्चवक्त्रं त्रिलोचनम्॥ ६६-४७॥
पूर्वोक्तध्यानमाकुर्यान्मन्त्राक्षराणि भावयेत्।
चिच्छक्तौ परमात्मानं भावयित्वा पुनः पुनः॥ ६६-४८॥
आत्मलग्नं तत्र पदे कृत्वा चिन्तामणिं भजेत्।
धूम्राकारं महाकाशं विचिन्त्य तेजसावृतम्॥ ६६-४९॥
लीलामयं देवताया रूपं सम्पूज्य मानसैः।
क्रमेण नासिकाद्वारात् सोऽहंबीजेन चालयेत्॥ ६६-५०॥
आनीय संमुखे पीठे संस्थाप्य जीवमर्पयेत्।
तत्रैव संस्थिरो भूत्वा तत्प्राणान् तत्र स्थापयेत्॥ ६६-५१॥
आं ह्रीं क्रों शब्दमुच्चार्य यं रं लं वं ततः परम्।
इत्याद्यैः स्थापयेत् प्राणान् ततोऽर्चविधिमाचरेत्॥ ६६-५२॥
न्यासजालं ततः कुर्यात् शृणु तत्त्वासनादिकम्।
सदाशिव ऋषिश्चास्य मस्तके संन्यसेत् सुधीः॥ ६६-५३॥
सदाशिवाय ऋषये नमः प्रणवमाद्यके।
मुखे प्रणवमुच्चार्य चानुष्टुप्छन्दसे नमः॥ ६६-५४॥
हृदि प्रणवमुच्चार्य शाकिन्यै तदनन्तरम्।
सदाशिवप्रयुक्तायै देवतायै नमस्ततः॥ ६६-५५॥
कराङ्गन्यासौ सङ्कुर्यात् षड्वीर्घस्वरसंयुतैः।
सकारैर्देवदेवेश मातृकां बीजसम्पुटाम्॥ ६६-५६॥

मातृकास्थानमालम्ब्य सांबीजेन तु वा चरेत्।

व्यापकषोडशवारं प्राणयामयुगं चरे ॥ ६६-५७ ॥

पुनर्ध्यानं मानसार्चा योनिमुद्रां प्रदर्शयेत्।

पद्ममुद्रां ततः कृत्वा पाद्याद्यैः परिपूजयेत् ॥ ६६-५८ ॥

आदौ मूलं समुच्चार्य एतत्पाद्यं ततः स्मरेत्।

सदाशिवप्रयुक्तायै शाकिन्यै नम इत्यपि ॥ ६६-५९ ॥

एवं क्रमेण पूर्वार्घ्यमाचमनीयं निवेदयेत्।

स्नानीयं क्रमतो दद्यात् पुनराचमनीयकम् ॥ ६६-६० ॥

गन्धं पुष्पाणि मूलेन दद्याद् भक्त्या सदाशिवे।

बिल्वपत्राणि मूलेन दत्वा वरुणमर्चयेत् ॥ ६६-६१ ॥

धेनुमुद्रां मत्स्यमुद्रां सिंहमुद्रां प्रदर्शयेत्।

प्रणवं सां हृदयाय नमश्चाग्नौ प्रपूजयेत् ॥ ६६-६२ ॥

प्रणवञ्च सीं शिरसे स्वाहया नैर्ऋते यजेत्।

प्रणवं सूं शिखायै वषट् वायौ यजेत् क्रमात् ॥ ६६-६३ ॥

प्रणवं सैं कवचाय कूर्चमीशे प्रपूजयेत्।

मध्ये सौं नेत्रत्रयाय वौषट् प्रणवमाद्यके ॥ ६६-६४ ॥

चतुर्दीक्षु ततः पश्चात् सः अस्त्राय ततो हि फट्।

प्रणवाद्यं पूजयित्वा मस्तके ऋषिमर्चयेत् ॥ ६६-६५ ॥

प्रणवं मूलऋषये सदाशिवाय कृत्ततः।

पूर्वादिवामतः पूज्याः परिवारादिदेवताः ॥ ६६-६६ ॥

आनन्दभैरवं पश्चान्महाकालं समर्चयेत्।

(ज्ञानानन्दं सदानन्दं भैरवानन्दमेव च।

श्यामानन्दं शिवानन्दं कालानन्दं ततः परम्)

सुधानन्दं हरानन्दं सुरानन्दं समर्चयेत् ॥ ६६-६७ ॥

कुलानन्दं प्रियानन्दं यज्ञानन्दमतः परम्।

ध्यानानन्दं परानन्दं योगानन्दं समर्चयेत् ॥ ६६-६८ ॥

क्रोधानन्दं क्रियानन्दं बोधानन्दं तथार्चयेत्।

देवानन्दं जयानन्दं विजयानन्दमेव च ॥ ६६-६९ ॥

ब्रह्मानन्दं प्रभानन्दं पूर्णानन्दं समर्चयेत्।

जगदानन्दरूपं तु ममाज्ञागुरुचक्रगम् ॥ ६६-७० ॥

पूजयित्वा देहशक्तिमेतेषां पार्श्वके यजेत्।

कल्याणीं कामकन्यां त्रिपुरां षोडशीं तथा ॥ ६६-७१ ॥

विद्याधरीं नीलवर्णां श्यामां सिंहासनस्थिताम्।

चण्डिकामुपकन्याञ्च चन्द्रचूडसरस्वतीम् ॥ ६६-७२ ॥

कपिलां मेघदूताञ्च धूम्रवर्णां जटाधराम्।

त्रिलोचनां खेचरीञ्च गगनां कामरूपिणीम् ॥ ६६-७३ ॥

पीनकुचां व्याघ्रमुखीं मधुपानां मदोन्मदाम्।

रम्यां स्नेहकलां धर्मां तथा मधुमतीं हराम् ॥ ६६-७४ ॥

हारमालां वनमालां चकोरां कुलकामिनीम्।

पूजितां गुरुसर्वाणीं सर्वतत्त्वस्वरूपिणीम् ॥ ६६-७५ ॥

पूजयेत् सर्वतः शक्त्या ईशानान्तं क्रमेण तु।
तन्मध्ये केशवं ध्यात्वा दलस्वरमुपार्चयेत्॥ ६६-७६॥
अकारादिषोडशार्णान् प्रणवादिनमोऽन्तिकान्।
नीलवर्णान् सरक्ताढ्यान् कुङ्कुमालक्तवेष्टितान्॥ ६६-७७॥
विद्युत्कोटिसमाभासपद्मरागसमोज्ज्वलान्।
मनोरथपूर्णकरान् जगदानन्दवर्धकान्॥ ६६-७८॥
सुप्रियाकण्ठताल्वादिपरमात्मप्रदर्शकान्।
तेषां नाम्ना पूजयित्वा यथा मार्तण्डमण्डले॥ ६६-७९॥
तथाऽत्र ते पूजिताः स्युः स्वस्वनामप्रचोदिताः।
शृणु नाथ महाकाय मदोन्मत्त दिगम्बर॥ ६६-८०॥
स्थिरचेताः सदा भूत्वा पूजय त्वं हि शाकिनीम्।
तत्र पद्मकणीकायां शवरूपं सदाशिवम्॥ ६६-८१॥
ध्यात्वा तद्गतमध्ये तु पीठचक्रं प्रपूजयेत्।
मूलाधारे कामरूपं कामचक्रं त्रिलक्षणम्॥ ६६-८२॥
पीठाय नम उच्चार्य चाद्यतारकमुच्चरेत्।
हृदि जालन्धरं पीठं सिद्धपीठं त्रिचक्रकम्॥ ६६-८३॥
ललाटे पूर्णगिर्याख्यं हिङ्गुलादं सुपीठकम्।
उड्डियानं तदूर्ध्वे तु मेघकुञ्जं स्वपीठकम्॥ ६६-८४॥
महापीठं भ्रुवोर्मध्ये वाराणसीञ्च लिङ्गक।
लोचनत्रयमध्ये तु ज्वलन्तीसिद्धपीठकम्॥ ६६-८५॥

ज्वालामुखी त्रिवेणी च पीठत्रयमुदाहृतम्।
त्रिलोचने त्रिपीठं मे अवश्यं परिपूजयेत् ॥ ६६-८६ ॥
मुखाम्बुजे पूजयेद् वै मायारतिं सुभद्रिकाम्।
कम्पिल्लनगरं वंशनगरं कामभञ्जनम् ॥ ६६-८७ ॥
हिरण्यनगरं तत्र एकदन्तारसायनाम्।
कपालपीठं ताल्वाख्यं फणिपीठं मुखे यजेत् ॥ ६६-८८ ॥
कण्ठे मधुपुरीपीठं सुधापीठं तदन्तिके।
आह्लादपीठं श्रीपीठं शून्यपीठं प्रियाञ्जलम् ॥ ६६-८९ ॥
पुरञ्जनारख्यं भद्रारख्यं कण्ठे अम्भपुरी मम।
नाभौ महापीठराजमयोध्याभवपीठकम् ॥ ६६-९० ॥
लक्ष्मीपीठं ब्रह्मपीठं लाङ्गलीपीठमेव च।
मानपीठं ज्ञानपीठं रुद्रपीठं तदन्तिके ॥ ६६-९१ ॥
लाकिनी कुलपापीठं वलाकापीठमेव च।
रौद्रप्रभामहापीठं म्लेच्छवासिसुपीठकम् ॥ ६६-९२ ॥
मक्कासिद्धकरीपीठं निरञ्जनस्वपीठकम्।
ब्राह्मीपीठं दत्तपीठमभयापीठमेव च ॥ ६६-९३ ॥
रंगिणीपीठमेवं हि फेत्कारीपीठमर्चयेत्।
गर्गरीसिद्धपीठं च चन्द्रशेखरशैलकम् ॥ ६६-९४ ॥
हरिद्वाराख्यपीठं तु समुद्रपीठमर्चयेत्।
कट्यां सङ्केतपीठं च काञ्चीपीठं त्रिघर्घरम् ॥ ६६-९५ ॥

शूलिनीपीठमभ्यर्च्य लङ्कापीठं समर्चयेत्।
वारुणीपीठमभ्यर्च्य वज्रपीठं समर्चयेत् ॥ ६६-९६ ॥
सिद्धकटाहपीठञ्च महासंहारपीठकम्।
षट्पीठं द्राविडापीठं विष्णुपीठं रसान्वितम् ॥ ६६-९७ ॥
दलपीठं तथा राधापीठं पञ्चनलाख्यकम्।
कुण्डलीचक्रपीठं तु कामपीठं समर्चयेत् ॥ ६६-९८ ॥
महावाय्वाकाशपीठं त्रिकालचक्रपीठकम्।
ब्रह्मपीठं धरापीठं शत्रुपीठं समर्चयेत् ॥ ६६-९९ ॥
कुञ्जराख्यं महापीठं कालधर्माख्यपीठकम्।
तद्वामे डाकिनीपीठं गर्भपीठं तदन्तिके ॥ ६६-१०० ॥
मयूरपीठमभ्यर्च्य गारुडीपीठमर्चयेत्।
प्रणवं पूर्वमुच्चार्य चात्र पीठस्थितान् स्वरान् ॥ ६६-१०१ ॥
पूजयामि पद्मपुष्पैः प्रसन्नाः प्रभवन्तु ते।
पूजयित्वा पीठलोकं शिवलोकं समर्चयेत् ॥ ६६-१०२ ॥
क्षेत्रपाललोकमेवं धूम्रलोकं त्रिलोककम्।
पूजयेत् सागरान् सप्त भुवनानि चतुर्दश ॥ ६६-१०३ ॥
ताराग्रहगणक्रान्तलोकपालयुतानि च।
पूजयित्वा तद्बाह्ये च शक्तिविद्याः प्रपूजयेत् ॥ ६६-१०४ ॥
डाकिनी राकिणी पूज्या लाकिनी काकिनी तथा।
शाकिनी हाकिनी पश्चात् प्रभा नीला च बोधिनी ॥ ६६-१०५ ॥

उन्मनी भाविनी चिन्ता प्रियाङ्गी मानसेश्वरी।
उल्कामुखी क्रोधमुखी विप्रचित्ता सुभद्रिका ॥ ६६-१०६ ॥
नागिनी नागमाला च पृथिवीतीर्थवासिनी।
अकलङ्का जाह्नवी च स्वर्गगङ्गा मनोन्मनी ॥ ६६-१०७ ॥
सं सत्वस्था रं रजःस्था तं तमः स्था प्रपूजयेत्।
सर्वा देवीं पूजयेद् वै प्रणवादिनमोऽन्तिकाम् ॥ ६६-१०८ ॥
धूपदीपौ स्वमूलेन दद्यात् साधकयोगिराट्।
नैवेद्यं शोधयित्वा च दद्यात् पानार्थकं प्रभो ॥ ६६-१०९ ॥
पुनराचमनं दत्वा विशेषबलिमर्पयेत्।
पूर्वोक्तस्तु मामानेन पञ्चतत्त्वक्रियादिभिः ॥ ६६-११० ॥
अनेन मनुना दद्यात् बलित्रयमनुत्तमम्।
प्रणवं कालमायेऽन्ते सर्वपीठनिवासिनि ॥ ६६-१११ ॥
तदन्ते कालिकाबीजं स्वबीजं तदनन्तरम्।
आकाशवाहिनीत्यन्ते बलिं गृह्ण ततः परम् ॥ ६६-११२ ॥
पञ्चतत्त्वादिमिलितं कपाले तदनन्तरम्।
परिगृह्ययुगं पश्चात् शब्दबीजं ततो द्विजः ॥ ६६-११३ ॥
अनेन मनुना दद्याद् बलित्रयमनुत्तमम्।
सर्वत्र मानसैर्योगी ददाति पूजनं बलिम् ॥ ६६-११४ ॥
प्राणायामं त्रिधा कृत्वा जपेन्मन्त्रं यथाविधि।
सहस्रं वा शतं वापि चाष्टोत्तरसमन्वितम् ॥ ६६-११५ ॥

दिवसे यज्जपं कुर्याद्रात्रौ तज्जाप्यमाश्रयेत्।
जपं समर्पयेद् देव्या वामहस्ते तु मन्त्रकैः ॥ ६६-११६ ॥
गुह्यातिगुह्यगोप्त्री त्वं गृहाणास्मत्कृतं जपम्।
सिद्धिर्भवतु मे देवि त्वत्प्रसादात् सुरेश्वरि ॥ ६६-११७ ॥
प्राणायामं त्रिषट्कृत्वा वन्दनं च प्रदक्षिणम्।
संवन्दे वरदे देवि त्रैलोक्यकुलपावनि ॥ ६६-११८ ॥
सर्वसिद्धिप्रदे देवि शाकिनी त्वां नमाम्यहम्।
वेदविद्याप्रकाशे त्वं नानाविद्याविनोदिनि ॥ ६६-११९ ॥
भवानि सिद्धिदे देवि वरदा भव सर्वदा।
सर्वदानवहन्त्री त्वं मम शत्रून् विनाशय ॥ ६६-१२० ॥
अकालमृत्युहरणं कुलकौमारिशकिनि।
सदाशिवयुते नित्ये सदाशिवविहारिणि ॥ ६६-१२१ ॥
अमरत्वं सदा देहि भक्तिं मुक्तिं प्रयच्छ मे।
शाकिनी प्राणदे देवि देवानां प्राणरक्षिणि ॥ ६६-१२२ ॥
शाकम्भरि नमस्तेऽस्तु मम देहं समाश्रय।
वाञ्छाकल्पतरोर्मूले स्थायिनि प्रेमदायिनि ॥ ६६-१२३ ॥
सर्वलोकाचीते सिद्धिकण्ठपद्मे स्थिरा भव ॥ ६६-१२४ ॥
कण्ठाम्भोरुहमण्डले सुविमले वाञ्छाफले ज्वालिनी।
कामाख्ये प्रणमामि शाकिनि पदं मातही शाकम्भरि।
देवानां जगतां हिताय विनये सम्यग्वरश्रीप्रदे।

स्थित्यादिक्रमसंस्थिता भव महाकाशप्रभाचञ्चले ॥ ६६-१२५ ॥

इति प्रणम्य भावेन भुक्तिमुक्ती लभेद् ध्रुवम्।

पूजाफलमवाप्नोति प्रदक्षिणरतो नरः ॥ ६६-१२६ ॥

इति श्रीरुद्रयामले उत्तरतन्त्रे महातन्त्रोद्दीपने सिद्धमन्त्रप्रकरणे षड्भक्तप्रकाशे

भैरवभैरवीसंवादे शाकिनीयजनं नाम षष्ठषष्ठितमः पटलः ॥ ६६ ॥

अथ सप्तषष्ठितमः पटलः

श्रीनन्दभैरवी उवाच

कुरु नाथ वन्दनं भो पूजनं कवचं पठ।

वर्णाध्यानं कण्ठपद्मे स्थिरो भव जगत्पते ॥ ६७-१ ॥

परमा शाकिनी विद्या महामोहनिवारिणी।

योगिनीकोटिभिः सार्धं राजते सूर्यवत् सदा ॥ ६७-२ ॥

वाराणसीपुरे स्थित्वा कण्ठपद्मस्थितां भज।

स्तोत्रेणानेन विधिना भक्तिं कुरु महाशिवे ॥ ६७-३ ॥

अखण्डे नीलपङ्केरुहविमलकरे स्थापितां षोडशारे।

हेमाभां विद्युताभां सुकणकवल्यां चन्द्रकोटिप्रभावाम्।

श्रीकन्यां शाकिनीशां त्रिपुरहरकराम्भोजपूजाविनोदीं।

कामाख्यां रुद्रमायां वधुनयनयुतां शक्रकान्तप्रकाशाम् ॥ ६७-४ ॥

सिन्धुस्थां भावयामि प्रमथगणवधूप्रोज्ज्वलां वेदयुक्तां ।

योगेन्द्रानन्दकर्त्रीं कमलवलयां नीलजीमूतनेत्राम् ।

ओङ्कारां कारणाख्यां मधुगृहनिकरामष्टगेहप्रकाशा-- ।

मानन्दज्ञाननित्यां द्विविनदलकलां कण्ठवैकुण्ठशोभाम् ॥ ६७-५ ॥

धर्मार्थज्ञानदात्रीं त्रिभुवनभुविकाह्लादहेतोः प्रकाश्यां ।

विन्ध्यस्थां पीठकन्यां त्रिकमलनयनां वेदहस्तां प्रसन्नाम् ।

स्मेरास्यां चन्द्रवक्त्रां हरिहरविधिभिर्ध्यानगम्यां कदाचि-- ।

च्छम्भुस्थां चारुरूपां भवभयहरणीं तारिणीं भावयामि ॥ ६७-६ ॥

सूक्ष्मां स्थूलप्रभाढ्यां चरणतलविभाकोटिबन्धूककान्तिं ।

कान्तानां कामकान्तां जयरतिभवतीं शाकिनीं शोकहन्त्रीम् ।

शब्दान्तःप्रान्तरस्थां स्थितिलयगगनां पद्मरागस्रजाढ्यां ।

कान्त्या विश्वं ज्वलन्तीं मदनवधुरमाबीजमालां स्मरामि ॥ ६७-७ ॥

व्याघ्रस्थां व्याघ्रवस्त्रां हरिणनयनकैः केवलानन्दरूपां ।

वामां शक्तिं प्रवालां त्रिकुलजलकलां कालराजेश्वरीं याम् ।

आनन्दाढ्यौ प्रभान्तीं प्रभुगणभयहां मातृकाबीजभूषां ।

घोरामट्टाट्टहास्यां दशनसुहसनां चारुनेत्रां भजामि ॥ ६७-८ ॥

बालादित्यायुताभां चरमपदमदां मद्यमाधुर्यभक्षां ।

क्षोणीसिंहासनस्थां मणिमयजपमालाभिर्वरानन्दहस्ताम् ।

मातल्लीलाकलापां तरतनुविमलां चामले कण्ठपमे ।

नित्यज्ञानप्रकाशां भजति मम सदानन्दचित्तावसन्नाम् ॥ ६७-९ ॥
हालापानोद्यताङ्गीं परमसुखमयीं वेदसन्तानकर्त्रीं ।
योगानन्दादिकर्त्रीं तरुणघनघटाघोररूपां करालाम् ।
आकाशाम्भोजमध्येऽविकलकरयुषा व्यापकाङ्गप्रकाशां ।
सा माता श्रीं वहन्तीं परिसमयकलौ मोक्षभक्तिं भजे त्वाम् ॥ ६७-१० ॥
सा विद्याधर्मचिन्तामणिगुणजनिता योजिता जातु भीतौ ।
शब्दब्रह्मैकहेतुस्थलनिलयमहाज्ञानसाक्षिप्रतीता ।
त्वं माता वेदमाता हर हर कलुषं बालिशं तारयन्ती ।
जीवात्मानं द्विरक्षयमरणभयभ्रान्तिमाभञ्जयन्ती ॥ ६७-११ ॥
ज्वाला मालाविलोला कलयति कलुषं शाकिनी सैव माता ।
यातायातप्रभातोदयदिवसनिशाभ्रान्तिमोहारिनाशा ।
दासानामामवासा वसति शशिगृहे कातीकेशासुवंशा ।
संसारेऽशादिहंसा चल चल चपलं त्वं कलाषोडशारे ॥ ६७-१२ ॥
बीजात्मा यज्ञकुण्डे रचयति चरणाच्छन्दसां गद्यपद्यैः ।
पाताले भूकराले कुलयुगदलके निर्गता वेदशक्तिः ।
पश्यन्ती मध्यमाद्या नयनवचनगा वैखरी वाक्स्वरूपा ।
कण्ठे हृत्पद्ममूले कथयति कविता स्तम्भितास्त्वां प्रयामि ॥ ६७-१३ ॥
परा सा पर्वा सा रहितमतहासा प्रविश मे ।
घनश्यामे वामे द्विकमलललाटेऽतिशिखया ।
वहन्ती सिन्दूरं त्रिजपपरयानामपरया

मुखाम्भोजे वश्या भवभवयुगं षोडशदले ॥ ६७-१४ ॥

रमा लज्जा माया वधुमदनकूर्चास्त्रसहिते।

हिते मातः शाकम्भरि धरणि बाला कमलया।

निशार्धे शत्र्वङ्गं हन हन करे संहर रिपुं।

त्रितारी षट्कूटा मदनवधुजाहिजाया हर अघम् ॥ ६७-१५ ॥

योगेन्द्रानन्दमुद्रां तरतनुतपनां तापिनीं तप्तदेहां।

मुग्धानां मोहमुग्धां मुकुटशशिमणिच्छाययाच्छन्नवेशाम्।

कामारव्यां ब्रह्मबीजध्वनिमदनकुलाद्यादिबीजप्रतिष्ठां।

स्वाहान्तां भावयामि क्षितिसुरपतिहंसारव्यब्रह्मास्त्रविद्याम् ॥ ६७-१६ ॥

सायाह्ने कामलक्ष्मीः पवनविधुयुता दीर्घनेत्रा त्रिनेत्रा।

सावित्री मध्यकाले न चलति चलति श्रद्धया मस्तकोर्ध्वे।

कोट्यर्काभासमाना न नमति कुटिलं तेजसा व्याकुलालं।

कालोल्लाकोटिकूटं रमयति धवलास्यारुणाङ्गी प्रभाते ॥ ६७-१७ ॥

गायत्री वर्णमात्रामितवनवनिता मानिता भालकूपे।

हालाकालानलाङ्गी तिमिरहरपदालीढपादारविन्दा।

त्वं विद्या वाग्भवाद्या प्रणवतनुमयी देवलक्ष्मीः प्रसादा।

नादाद्याच्चार्यचन्द्रोज्ज्वलयुगलं षोडशारे ममारे ॥ ६७-१८ ॥

जाया माया विमाया हयमुखि विमले केवले तारहारे।

हारार्कचित्रिताङ्गी स्ववधुयुगायुगे तारयद्वन्द्वचन्द्रे।

स्वाहा मेधा स्वधा त्वं श्रुतिनुतिसुनतिग्रन्थिवाग्वादिनी त्वं।

मामेकं रक्षयुग्मं धरणिधरसुखं सञ्चयाग्निप्रियान्ता ॥ ६७-१९ ॥

एतत् स्तववरं पठेद्यदि सदा ध्यात्वा नरेन्द्रः सुखी।

धन्यः पुण्यमुपैति देवविलयं पीठादिसन्दर्शनम्।

योगानामपि सिद्धिभाक्प्रियतरं ज्ञानं धनं लभ्यते।

राजानं वशयन्ति ते च सहसा साक्षात् कटाक्षै रमाम् ॥ ६७-२० ॥

इति श्रीरुद्रयामले उत्तरतन्त्रे महातन्त्रोद्दीपने सिद्धमन्त्रप्रकरणे षड्भक्तप्रकाशे

भैरवीभैरवसंवादे शाकिनीस्तोत्रविन्यासो नाम सप्तषष्ठितमः पटलः ॥ ६७ ॥

अथाष्टषष्ठितमः पटलः

श्रीनन्दभैरव उवाच

त्रैलोक्यरक्षणार्थाय पूजयामि तवानघे।

संसारविलयार्थाय तव श्रीचरणाम्बुजम् ॥ ६८-१ ॥

महादेवि जगद्धात्रि परमानन्दवधीनि।

भवानि भैरवि प्राणे वर्णध्यानं वदामलम् ॥ ६८-२ ॥

श्रीनन्दभैरवी उवाच

अथ कामेश गौराङ्ग धर्माधर्मप्रदर्शक।

इदानीं शृणु सर्वज्ञ महाज्ञाननिरूपणम् ॥ ६८-३ ॥

वर्णध्यानं तव स्नेहात् कथये मम रूपकम्।
अकस्मात् सिद्धिदं ध्यानं ज्ञानमात्रेण सिध्यति ॥ ६८-४ ॥
अकारं ध्यायेऽहं हरिहरचतुर्वक्त्रविबुधैः।
सदा ध्येयं शुक्लं विधुमुखिवधुश्रीश्रुतिभुजम्।
विधेयं कौमारं त्रिनयनमलङ्कारजडितं।
कपालाब्जास्त्राहिमहितशितांशुप्रभकरम् ॥ ६८-५ ॥
आं बीजाढ्यां प्रभासां कनकघटमधुप्रीतिमानां विमानां।
शुक्लच्छायां वहन्तीं श्रुतिभुजसहितां पद्मनालारव्यमालाम्।
खड्गं तां धारयन्तीं मुकुटमणिरुचिं क्रोधमाकाशदेशं।
नानालङ्कारदीप्तिं हिमकरकपिलावाहनीं भावयामि ॥ ६८-६ ॥
इं मायां भुवनस्थितां वधुयुतां श्रीषोडशीसंयुतां।
मायालक्षणलक्षितां त्रिजगतां विद्याभयश्रीपदाम्।
हस्ताम्भोजचतुष्टयां त्रिनयनां शूलासिमालाम्बुजां।
नानारत्नजनूपुरां सुरनतां ध्याये विशुद्धाम्बुजे ॥ ६८-७ ॥
कोट्यर्काभासमानां कनकमयमहालङ्कृतां ध्यानगम्यां।
ईकाराकारमूर्तीं त्रिनयनकमलां वेदहास्योज्ज्वलाङ्गीम्।
शङ्खाम्भोजासिघण्टासहिततनुवरां देवसिंहासनस्थां।
वेदस्थां वेदसिद्धां रुधिरशितयुतां बाललीलां भजामि ॥ ६८-८ ॥
उकारं ब्रह्माणं त्रिमुनिसहितं काञ्चनरसं।
हयं हंसारूढं श्वरसनयुतं मन्दिराजालवाद्यम्।

विशालं वेदास्यं शतरविसुवर्णं त्रिनयनं।

जटाकुण्डाह्लादं तरुणपुरुषं नौमि सततम् ॥ ६८-९ ॥

उं****कारं सर्वरूपं विधुशतजटितं काञ्चनाभं त्रिसर्गं।

मन्दारैर्मानसाप्तं प्रचयघनरसं शुद्धसूत्राक्षमालम्।

हस्तौ द्वौ संवहन्तं फणिगणललनामालयानन्दरूपं।

सिद्धानामिष्टसिद्धिं कुलकमलघनं भावये षोडशारे ॥ ६८-१० ॥

ऋंकारं सप्तेरखासहितविमलया मालया शोभिताङ्गं।

मायाविस्थं प्रसन्नाननकमलवरं वारणाकारदेहम्।

पुण्यं यज्ञादिसिद्धं मदनशशिकलामादनं षड्भुजाढ्यं।

घण्टाचार्वस्त्रखङ्गामलकमलकपालाङ्गमेकं भजामि ॥ ६८-११ ॥

ऋं बीजं चातिथीशं शितकमलमुखं शुक्लवर्णं त्रिनेत्रं।

मायालक्ष्मीस्वरान्तं तरुणरविकरं षड्भुजं नीलवस्त्रम्।

नानालङ्कारशोभातरमुकुटतटं चन्द्रबिम्बस्वभावं।

खङ्गाब्जज्ञानमुद्रामधुधर--सुगदा पाशपाणिं भजामि ॥ ६८-१२ ॥

लंकारं स्थाणुकेशं त्रिनयनवदनाम्भोजतेजःप्रकाशं।

पूर्णात्मानं परेशं त्रिगुणघनमयं नीलवर्णं त्रिभावम्।

षड्बाहुं पिङ्गकेशामलगलितशिरोमण्डलं मालयाढ्यं।

वेदासिज्ञानमालाम्बुजवरगदया शोभितं भावयामि ॥ ६८-१३ ॥

लंकारं शितवसनयुक्षुक्किरणं।

सुधामग्नं ध्याये हरिणनयनं वेदभुजगम्।

भुजङ्गाम्भोजासिप्रियवरदभावं शुभकरं।

करालं भूपालं सुरमुनिगणैः सेव्यमनिशम्॥ ६८-१४॥

एंबीजं कालवर्णं शतयुवतिगतं वेष्टितं देवमुख्यैः।

सूर्याभं बिन्दुसर्गं भुजयुगसहितं पद्मभालं करालम्।

सालङ्कारं किरीटं त्रिनयनममरं नूपुरेन्दुप्रकाशं।

झिण्टीशं शम्बरीशं प्रमथसुतगणैर्व्यापितं भावयामि॥ ६८-१५॥

शुक्लाभं वा भवार्णं त्रिवलितनयनं शुद्धबन्धूकवस्त्रं।

रत्नालङ्कारहारं त्रिभुवनवचनं षड्भुजं बीजसारम्।

ध्यायेऽहं षोडशारे त्रिमदनरमणे भावितं पञ्चरश्मिं।

योगाद्यं भौतिकेशं गगनपथकरं वह्निजायास्वरान्तम्॥ ६८-१६॥

भजे प्रणवलक्षणं शितकरं चलत्कुण्डलं।

चतुर्भुजविभाकरं कमलशङ्खशूलाभयम्।

अलङ्कृतकलेवरं विमलपीतवस्त्रं मुखं।

शुक्लांशुशतवेष्टितं मुकुटनूपुराढ्यं परम्॥ ६८-१७॥

ध्याये चानुग्रहेशं प्रणवधवल औङ्काररूपं सुसूक्ष्मं।

ब्रह्माद्वारप्रभेदं श्रुतिभुजललितं खड्गबाणास्त्रमालम्।

जन्तूनां कोटिकान्तिं शतरविमुकुटं क्रोधराजं महेशं।

रत्नालङ्कारशोभं चरलतलरिभामण्डलं सारुणाभम्॥ ६८-१८॥

अङ्कारं बिन्दुभावं ललितदशभुजं व्याघ्रचर्माम्बराढ्यं।

पञ्चास्यं तं त्रिनेत्रं स्वकणकवलयं चन्द्रकोटिप्रकाशम्।

शूलास्त्रासीषु चक्रप्रतनफलगदाखेटकाम्भोजमालं।

ध्याये चाक्रूरदेवं परशुखरपदं सारदं स्थूलसूक्ष्मम् ॥ ६८-१९ ॥

अःकारं श्रीविसर्गं कमलदलगतं दीनदातारमेकं।

शुक्लाभं कोटिसूर्यं शतभुजललितं वेदविद्यास्त्रखड्गम्।

सर्वाङ्गारक्तधारं त्रिनयनकमलानन्दितं मन्दहास्यं।

पञ्चाशद्वक्रशोभाभवतनुकिरणं कारणं भावयामि ॥ ६८-२० ॥

एवं ध्यात्वा षोडशारे स्थिरचेताः प्रपूजयेत्।

वर्णरूपं शक्तियुतं लोकनाथं सदाशिवम् ॥ ६८-२१ ॥

तदा प्रसन्ना बुद्धिः स्यादमरो जायतेऽचिरात्।

खेचरत्वं वाक्यसिद्धिं जलस्तम्भादिसिद्धिभाक् ॥ ६८-२२ ॥

पूर्वादिवामतो ध्यायेत् कामनाभयवर्जितः।

गुप्तस्थाने ध्यानकार्यं यत्र विद्याः स्फुरन्ति ताः ॥ ६८-२३ ॥

इति श्रीरुद्रयामले उत्तरतन्त्रे महातन्त्रोद्दीपने सिद्धमन्त्रप्रकरणे षड्वक्रप्रकाशे

भैरवीभैरवसंवादे विशुद्धवर्णध्यानं नाम अष्टषष्टितमः पटलः ॥ ६८ ॥

अथैकोनसप्ततितमः पटलः

श्रीनन्दभैरवी उवाच

कैलासशिखरारूढ पञ्चवक्त्र त्रिलोचन।

अभेद्यभेदकप्राणवल्लभ श्रीसदाशिव ॥ ६९-१ ॥

भवप्राणप्ररक्षाय कालकूटहराय च।

प्रत्यङ्गिरापादुकाय दान्तं शब्दमयं प्रियम् ॥ ६९-२ ॥

इच्छामि रक्षणार्थाय भक्तानां योगिनां सताम्।

अवश्यं कथयाम्यत्र सर्वमङ्गलक्षणम् ॥ ६९-३ ॥

अष्टोत्तरसहस्राख्यं सदाशिवसमन्वितम्।

महाप्रभावजननं दमनं दुष्टचेतसाम् ॥ ६९-४ ॥

सर्वरक्षाकरं लोके कण्ठपद्मप्रसिद्धये।

अकालमृत्युहरणं सर्वव्याधिनिवारणम् ॥ ६९-५ ॥

योगसिद्धिकरं साक्षाद् अमृतानन्दकारकम्।

विषज्वालादिहरणं मन्त्रसिद्धिकरं परम् ॥ ६९-६ ॥

नाम्नां स्मरणमात्रेण योगिनां वल्लभो भवेत्।

सदाशिवयुतां देवीं सम्पूज्य संस्मरेद् यदि ॥ ६९-७ ॥

मासान्ते सिद्धिमाप्नोति खेचरीमेलनं भवेत्।

आकाशगामिनीसिद्धिः पठित्वा लभ्यते ध्रुवम् ॥ ६९-८ ॥

धनं रत्नं क्रियासिद्धिं विभूतिसिद्धिमालभेत्।

पठनाद् धारणाद्योगी महादेवः सदाशिवः ॥ ६९-९ ॥

विष्णुश्चक्रधरः साक्षाद् ब्रह्मा नित्यं तपोधनः।

योगिनः सर्वदेवाश्च मुनयश्चापि योगिनः ॥ ६९-१० ॥

सिद्धाः सर्वे सञ्चरन्ति धृत्वा च पठनाद् यतः।

ये ये पठन्ति नित्यं तु ते सिद्धा विष्णुसम्भवाः ॥ ६९-११ ॥

किमन्यत् कथनेनापि भुक्तिं मुक्तिं क्षणाल्लभेत् ॥ ६९-१२ ॥

अस्य श्रीभुवनमङ्गलमहास्तोत्राष्टोत्तरसहस्रनाम्नः सदाशिवऋषिर्गायत्रीच्छन्दः

सदाशिवशाकिनीदेवता पुरुषार्थाष्टसिद्धिसमययोगसमृद्धये विनियोगः।

ओं शाकिनी पीतवस्त्रा सदाशिव उमापतिः

शाकम्भरी महादेवी भवानी भुवनप्रियः ॥ ६९-१३ ॥

योगिनी योगधर्मात्मा योगात्मा श्रीसदाशिवः।

युगाद्या युगधर्मा च योगविद्या सुयोगिराट् ॥ ६९-१४ ॥

योगिनी योगजेताख्यः सुयोगा योगशङ्करः।

योगप्रिया योगविद्वान् योगदा योगषड्भुवि ॥ ६९-१५ ॥

त्रियोगा जगदीशात्मा जापिका जपसिद्धिदः।

यत्नी यत्नप्रियानन्दो विधिज्ञा वेदसारवित् ॥ ६९-१६ ॥

सुप्रतिष्ठा शुभकरो मदिरा मदनप्रियः।

मधुविद्या माधवीशः क्षितिः क्षोभविनाशनः ॥ ६९-१७ ॥

वीतिज्ञा मन्मथघ्नश्च चमरी चारुलोचनः।

एकान्तरा कल्पतरुः क्षमाबुद्धो रमासवः ॥ ६९-१८ ॥

वसुन्धरा वामदेवः श्रीविद्या मन्दरस्थितः।

अकलङ्का निरातङ्क उतङ्का शङ्कराश्रयः ॥ ६९-१९ ॥

निराकारा निर्वीकल्पो रसदा रसिकाश्रयः ।

रामा रामननाथश्च लक्ष्मी नीलेषुलोचनः ॥ ६९-२० ॥

विद्याधरी धरानन्दः कनका काञ्चनाङ्गधृक् ।

शुभा शुभकरोन्मत्तः प्रचण्डा चण्डविक्रमः ॥ ६९-२१ ॥

सुशीला देवजनकः काकिनी कमलाननः ।

कज्जलाभा कृष्णदेहः शूलिनी खङ्गचर्मधृक् ॥ ६९-२२ ॥

गतिग्राह्यः प्रभागौरः क्षमा क्षुब्धः शिवा शिवः ।

जवा यतिः परा हरिर्हराहरोऽक्षराक्षरः ॥ ६९-२३ ॥

सनातनी सनातनः श्मशानवासिनीपतिः ।

जयाक्षयो धराचरः समागतिः प्रमापतिः ॥ ६९-२४ ॥

कुलाकुलो मलाननो वलीवला मलामलः ।

प्रभाधरः परापरः सरासरः कराकरः ॥ ६९-२५ ॥

मयामयः पयापयः पलापलो दयादयः ।

भयाभयो जयाजयो गयागयः फलान्वयः ॥ ६९-२६ ॥

समागमो धमाधमो रमारमो वमावमः ।

वराङ्गणा धराधरः प्रभाकरो भ्रमाभ्रमः ॥ ६९-२७ ॥

सती सुखी सुलक्षणा कृपाकरो दयानिधिः ।

धरापतिः प्रियापतिवीरागिणी मनोन्मनः ॥ ६९-२८ ॥

प्रधाविनी सदाचलः प्रचञ्चलातिचञ्चलः ।

कटुप्रिया महाकटुः पटुप्रिया महापटुः ॥ ६९-२९ ॥

धनावली गणागणी खराखरः फणिः क्षणः ।

प्रियान्विता शिरोमणिस्तु शाकिनी सदाशिवः ॥ ६९-३० ॥

रुणारुणो घनाघनो हयी हयो लयी लयः ।

सुदन्तरा सुदागमः खलापहा महाशयः ॥ ६९-३१ ॥

चलत्कुचा जवावृतो घनान्तरा स्वरान्तकः ।

प्रचण्डघर्घरध्वनिः प्रिया प्रतापवह्निगः ॥ ६९-३२ ॥

प्रशान्तिरुन्दुरुस्थिता महेश्वरी महेश्वरः ।

महाशिवाविनी घनी रणेश्वरी रणेश्वरः ॥ ६९-३३ ॥

प्रतापिनी प्रतापनः प्रमाणिका प्रमाणवित् ।

विशुद्धवासिनी मुनिवीशुद्धविन्मधूत्तमा ॥ ६९-३४ ॥

तिलोत्तमा महोत्तमः सदामया दयामयः ।

विकारतारिणी तरुः सुरासुरोऽमरागुरुः ॥ ६९-३५ ॥

प्रकाशिका प्रकाशकः प्रचण्डिका विभाण्डकः ।

त्रिशूलिनी गदाधरः प्रवालिका महाबलः ॥ ६९-३६ ॥

क्रियावती जरापतिः प्रभाम्बरा दिगम्बरः ।

कुलाम्बरा मृगाम्बरा निरन्तरा जरान्तरः ॥ ६९-३७ ॥

श्मशाननिलया शम्भुर्भवानी भीमलोचनः ।

कृतान्तहारिणीकान्तः कुपिता कामनाशनः ॥ ६९-३८ ॥

चतुर्भुजा पद्मनेत्रो दशहस्ता महागुरुः ।

दशानना दशग्रीवः क्षिप्ताक्षी क्षेपनप्रियः ॥ ६९-३९ ॥
वाराणसी पीठवासी काशी विश्वगुरुप्रियः ।
कपालिनी महाकालः कालिका कलिपावनः ॥ ६९-४० ॥
रन्ध्रवर्त्मस्थिता वाग्मी रती रामगुरुप्रभुः ।
सुलक्ष्मीः प्रान्तरस्थश्च योगिकन्या कृतान्तकः ॥ ६९-४१ ॥
सुरान्तका पुण्यदाता तारिणी तरुणप्रियः ।
महाभयतरा तारास्तारिका तारकप्रभुः ॥ ६९-४२ ॥
तारकब्रह्मजननी महादृप्तः भवाग्रजः ।
लिङ्गगम्या लिङ्गरूपी चण्डिका वृषवाहनः ॥ ६९-४३ ॥
रुद्राणी रुद्रदेवश्च कामजा काममन्थनः ।
विजातीया जातितातो विधात्री धातृपोषकः ॥ ६९-४४ ॥
निराकारा महाकाशः सुप्रविद्या विभावसुः ।
वासुकी पतितत्राता त्रिवेणी तत्त्वदर्शकः ॥ ६९-४५ ॥
पताका पद्मवासी च त्रिवार्ता कीर्तीवर्धनः ।
धरणी धारणाव्याप्तो विमलानन्दवर्धनः ॥ ६९-४६ ॥
विप्रचित्ता कुण्डकारी विरजा कालकम्पनः ।
सूक्ष्माधारा अतिज्ञानी मन्त्रसिद्धिः प्रमाणगः ॥ ६९-४७ ॥
वाच्या वारणतुण्डश्च कमला कृष्णसेवकः ।
दुन्दुभिस्था वाद्यभाण्डो नीलाङ्गी वारणाश्रयः ॥ ६९-४८ ॥
वसन्ताद्या शीतरश्मिः प्रमाद्या शक्तिवल्लभः ।

खङ्गना चक्रकुन्ताढ्यः शिशिराल्पधनप्रियः ॥ ६९-४९ ॥

दुर्वाच्या मन्त्रनिलयः खण्डकाली कुलाश्रयः ।

वानरी हस्तिहाराद्यः प्रणया लिङ्गपूजकः ॥ ६९-५० ॥

मानुषी मनुरूपश्च नीलवर्णा विधुप्रभः ।

अधश्चन्द्रधरा कालः कमला दीर्घकेशधृक् ॥ ६९-५१ ॥

दीर्घकेशी विश्वकेशी त्रिवर्गा खण्डनिर्णयः ।

गृहिणी ग्रहहर्ता च ग्रहपीडा ग्रहक्षयः ॥ ६९-५२ ॥

पुष्पगन्धा वारिचरः क्रोधादेवी दिवाकरः ।

अञ्जना क्रूरहर्ता च केवला कातरप्रियः ॥ ६९-५३ ॥

पद्यामयी पापहर्ता विद्याद्या शैलमर्दकः ।

कृष्णजिह्वा रक्तमुखो भुवनेशी परात्परः ॥ ६९-५४ ॥

वदरी मूलसम्पर्कः क्षेत्रपाला बलानलः ।

पितृभूमिस्थिताचार्यो विषया बादरायणिः ॥ ६९-५५ ॥

पुरोगमा पुरोगामी वीरगा रिपुनाशकः ।

महामाया महान्मायो वरदः कामदान्तकः ॥ ६९-५६ ॥

पशुलक्ष्मीः पशुपतिः पञ्चशक्तिः क्षपान्तकः ।

व्यापिका विजयाच्छन्नो विजातीया वराननः ॥ ६९-५७ ॥

कटुमूतीः शाकमूतीस्त्रिपुरा पद्मगर्भजः ।

अजाब्या जारकः प्रक्ष्या वातुलः क्षेत्रबान्धवा ॥ ६९-५८ ॥

अनन्तानन्तरूपस्थो लावण्यस्था प्रसञ्चयः ।

योगज्ञो ज्ञानचक्रेशो बभ्रमा भ्रमणस्थितः ॥ ६९-५९ ॥
शिशुपाला भूतनाशो भूतकृत्या कुटुम्बपः ।
तृप्ताश्वत्थो वरारोहा वटुकः प्रोटिकावशः ॥ ६९-६० ॥
श्रद्धा श्रद्धान्वितः पुष्टिः पुष्टो रुष्टाष्टमाधवा ।
मिलिता मेलनः पृथ्वी तत्त्वज्ञानी चरुप्रिया ॥ ६९-६१ ॥
अलब्धा भयहान्त्या दशनः प्राप्तमानसा ।
जीवनी परमानन्दो विद्याढ्या धर्मकर्मजः ॥ ६९-६२ ॥
अपवादरताकाङ्क्षी विल्वानाभद्रकम्बलः ।
शिविवाराहनोन्मत्तो विशालाक्षी परन्तपः ॥ ६९-६३ ॥
गोपनीया सुगोप्ता च पार्वती परमेश्वरः ।
श्रीमातङ्गी त्रिपीठस्थो विकारी ध्याननिर्मलः ॥ ६९-६४ ॥
चातुरी चतुरानन्दः पुत्रिणी सुतवत्सलः ।
वामनी विषयानन्दः किङ्करी क्रोधजीवनः ॥ ६९-६५ ॥
चन्द्रानना प्रियानन्दः कुशला केतकीप्रियः ।
प्रचला तारकज्ञानी त्रिकर्मा नर्मदापतिः ॥ ६९-६६ ॥
कपाटस्था कलापस्थो विद्याज्ञा वर्धमानगः ।
त्रिकूटा त्रिविधानन्दो नन्दना नन्दनप्रियः ॥ ६९-६७ ॥
विचिकित्सा समाप्ताङ्गो मन्त्रज्ञा मनुवर्धनः ।
मन्निका चाम्बिकानाथो विवाशी वंशवर्धनः ॥ ६९-६८ ॥
वज्रजिह्वा वज्रदन्तो विक्रिया क्षेत्रपालनः ।

विकारणी पार्वतीशः प्रियाङ्गी पञ्चचामरः ॥ ६९-६९ ॥
आंशिका वामदेवाद्या विमायाढ्या परापरः ।
पायाङ्गी परमैश्वर्या दाता भोक्त्री दिवाकरः ॥ ६९-७० ॥
कामदात्री विचित्राक्षो रिपुरक्षा क्षपान्तकृत् ।
घोरमुखी घर्घराख्यो विलज्वा ज्वालिनीपतिः ॥ ६९-७१ ॥
ज्वालामुखी धर्मकर्ता श्रीकर्त्री कारणात्मकः ।
मुण्डाली पञ्चचूडाश्च त्रिशावर्णा स्थिताग्रजः ॥ ६९-७२ ॥
विरूपाक्षी बृहद्भर्मा राकिनी श्रीपितामहः ।
वैष्णवी विष्णुभक्तश्च डाकिनी डिण्डिमप्रियः ॥ ६९-७३ ॥
रतिविद्या रामनाथो राधिका विष्णुलक्षणः ।
चतुर्भुजा वेदहस्तो लाकिनी मीनकुन्तलः ॥ ६९-७४ ॥
मूर्धजा लाङ्गलीदेवः स्थविरा जीर्णविग्रहः ।
लाकिनीशा लाकिनीशः प्रियारव्या चारुवाहनः ॥ ६९-७५ ॥
जटिला त्रिजटाधारी चतुराङ्गी चराचरः ।
त्रिश्रोता पार्वतीनाथो भुवनेशी नरेश्वरः ॥ ६९-७६ ॥
पिनाकिनी पिनाकी च चन्द्रचूडा विचारवित् ।
जाड्यहन्त्री जडात्मा च जिह्वायुक्तो जरामरः ॥ ६९-७७ ॥
अनाहतारव्या राजेन्द्रः काकिनी सात्त्विकस्थितः ।
मरुन्मूतीः पद्महस्तो विशुद्धा शुद्धवाहनः ॥ ६९-७८ ॥
वृषली वृषपृष्ठस्थो विभोगा भोगवर्धनः ।

यौवनस्था युवासाक्षी लोकाद्या लोकसाक्षिणी ॥ ६९-७९ ॥

बगला चन्द्रचूडाख्यो भैरवी मत्तभैरवः ।

क्रोधाधिपा वज्रधारी इन्द्राणी वह्निवल्लभः ॥ ६९-८० ॥

निवीकारा सूत्रधारी मत्तपाना दिवाश्रयः ।

शब्दगर्भा शब्दमयो वासवा वासवानुजः ॥ ६९-८१ ॥

दिक्पाला ग्रहनाथश्च ईशानी नरवाहनः ।

यक्षिणीशा भूतिनीशो विभूतिर्भूतिवर्धनः ॥ ६९-८२ ॥

जयावती कालकारी कल्क्यविद्या विधानवित् ।

लज्जातीता लक्षणाङ्गो विषपायी मदाश्रयः ॥ ६९-८३ ॥

विदेशिनी विदेशस्थोऽपापा पापवर्जितः ।

अतिक्षोभा कलातीतो निरिन्द्रियगणोदया ॥ ६९-८४ ॥

वाचालो वचनग्रन्थिमन्दरो वेदमन्दिरा ।

पञ्चमः पञ्चमीदुर्गो दुर्गा दुर्गतिनाशनः ॥ ६९-८५ ॥

दुर्गन्धा गन्धराजश्च सुगन्धा गन्धचालनः ।

चार्वङ्गी चर्वणप्रीतो विशङ्का मरलारवित् ॥ ६९-८६ ॥

अतिथिस्था स्थावराद्या जपस्था जपमालिनी ।

वसुन्धरसुता तार्क्षी ताकीकः प्राणताकीकः ॥ ६९-८७ ॥

तालवृक्षावृतोन्नासा तालजाया जटाधरः ।

जटिलेशी जटाधारी सप्तमीशः प्रसप्तमी ॥ ६९-८८ ॥

अष्टमीवेशकृत् काली सर्वः सर्वेश्वरीश्वरः ।

शत्रुहन्त्री नित्यमन्त्री तरुणी तारकाश्रयः ॥ ६९-८९ ॥
धर्मगुप्तिः सारगुप्तो मनोयोगा विषापहः ।
वज्रावीरः सुरासौरी चन्द्रिका चन्द्रशेखरः ॥ ६९-९० ॥
विटपीन्द्रा वटस्थानी भद्रपालः कुलेश्वरः ।
चातकाद्या चन्द्रदेहः प्रियाभार्या मनोयवः ॥ ६९-९१ ॥
तीर्थपुण्या तीर्थयोगी जलजा जलशायकः ।
भूतेश्वरप्रियाभूतो भगमाला भगाननः ॥ ६९-९२ ॥
भगिनी भगवान् भोग्या भवती भीमलोचनः ।
भृगुपुत्री भार्गवेशः प्रलयालयकारणः ॥ ६९-९३ ॥
रुद्राणी रुद्रगणपो रौद्राक्षी क्षीणवाहनः ।
कुम्भान्तका निकुम्भारिः कुम्भान्ती कुम्भिनीरगः ॥ ६९-९४ ॥
कूष्माण्डी धनरत्नाढ्यो महोग्राग्राहकः शुभा ।
शिविरस्था शिवानन्दः शवासनकृतासनी ॥ ६९-९५ ॥
प्रसंशा समनः प्राज्ञा विभाव्या भव्यलोचनः ।
कुरुविद्या कौरवंशः कुलकन्या मृणालधृक् ॥ ६९-९६ ॥
द्विदलस्था परानन्दो नन्दिसेव्या बृहन्नला ।
व्याससेव्या व्यासपूज्यो धरणी धीरलोचनः ॥ ६९-९७ ॥
त्रिविधारण्या तुलाकोटिः कार्पासा खार्पराङ्गधृक् ।
वशिष्ठाराधिताविष्टो वशगा वशजीवनः ॥ ६९-९८ ॥
खड्गहस्ता खड्गधारी शूलहस्ता विभाकरः ।

अतुला तुलनाहीनो विविधा ध्याननिर्णयः ॥ ६९-९९ ॥
अप्रकाश्या विशोध्यश्च चामुण्डा चण्डवाहनः ।
गिरिजा गायनोन्मत्तो मलामाली चलाधमः ॥ ६९-१०० ॥
पिङ्गदेहा पिङ्गकेशोऽसमर्था शीलवाहनः ।
गारुडी गरुडानन्दो विशोका वंशवर्धनः ॥ ६९-१०१ ॥
वेणीन्द्रा चातकप्रायो विद्याद्या दोषमर्दकः ।
अट्टहासा अट्टहासो मधुभक्षा मधुव्रतः ॥ ६९-१०२ ॥
मधुरानन्दसम्पन्ना माधवो मधुनाशिका ।
माकरी मकरप्रेमो माघस्था मघवाहनः ॥ ६९-१०३ ॥
विशाखा सुसखा सूक्ष्मा ज्येष्ठो ज्येष्ठजनप्रिया ।
आषाढनिलयाषाढो मिथिला मैथिलीश्वरः ॥ ६९-१०४ ॥
शीतशैत्यगतो वाणी विमलालक्ष्णेश्वरः ।
अकार्यकार्यजनको भद्रा भाद्रपदीयकः ॥ ६९-१०५ ॥
प्रवरा वरहंसारव्यः पवशोभा पुराणवित् ।
श्रावणी हरिनाथश्च श्रवणा श्रवणाङ्कुरः ॥ ६९-१०६ ॥
सुकर्त्री साधनाध्यक्षो विशोध्या शुद्धभावनः ।
एकशेषा शशिधरो धरान्तः स्थावराधरः ॥ ६९-१०७ ॥
धर्मपुत्री धर्ममात्रो विजया जयदायकः ।
दासरक्षादि विदशकलापो विधवापतिः ॥ ६९-१०८ ॥
विधवाधवलो धूर्तः धूर्ताढ्यो धूर्तपालिका ।

शङ्करः कामगामी च देवला देवमायिका ॥ ६९-१०९ ॥
विनाशो मन्दराच्छन्ना मन्दरस्थो महाद्वया।
अतिपुत्री त्रिमुण्डी च मुण्डमाला त्रिचण्डिका ॥ ६९-११० ॥
कर्कटीशः कोटरश्च सिंहिका सिंहवाहनः।
नारसिंही नृसिंहश्च नर्मदा जाह्नवीपतिः ॥ ६९-१११ ॥
त्रिविधस्त्री त्रिसर्गास्त्रो दिगम्बरो दिगम्बरी।
मुञ्चानो मञ्चभेदी च मालञ्चा चञ्चलाग्रजः ॥ ६९-११२ ॥
कटुतुङ्गी विकाशात्मा ऋद्धिस्पष्टाक्षरोऽन्तरा।
विरिञ्चः प्रभवानन्दो नन्दिनी मन्दराद्रिधृक् ॥ ६९-११३ ॥
कालिकाभा काञ्चनाभो मदिराद्या मदोदयः।
द्रविडस्था दाडिमस्थो मज्जातीता मरुद्गतिः ॥ ६९-११४ ॥
क्षान्तिप्रज्ञो विधिप्रज्ञा वीतिज्ञोत्सुकनिश्चया।
अभावो मलिनाकारा कारागारा विचारहा ॥ ६९-११५ ॥
शब्दः कटाहभेदात्मा शिशुलोकप्रपालिका।
अतिविस्तारवदनो विभवानन्दमानसा ॥ ६९-११६ ॥
आकाशवसनोन्मादी मेपुरा मांसचर्वणः।
अतिकान्ता प्रशान्तात्मा नित्यगुह्या गभीरगः ॥ ६९-११७ ॥
त्रिगम्भीरा तत्त्ववासी राक्षसी पूतनाक्षरः।
अभोगगणिका हस्ती गणेशजननीश्वरः ॥ ६९-११८ ॥
कुण्डपालककर्ता च त्रिरूण्डा रुण्डभालधृक्।

अतिशक्ता विशक्तात्मा देव्याङ्गी नन्दनाश्रयः ॥ ६९-११९ ॥

भावनीया भ्रान्तिहरः कापिलाभा मनोहरः ।

आर्यादेवी नीलवर्णा सायको बलवीर्यदा ॥ ६९-१२० ॥

सुखदो मोक्षदाताऽतो जननी वाञ्छितप्रदः ।

चातिरूपा विरूपस्थो वाच्या वाच्यविवर्जीतः ॥ ६९-१२१ ॥

महालिङ्गसमुत्पन्ना काकभेरी नदस्थितः ।

आत्मारामकलाकायः सिद्धिदाता गणेश्वरी ॥ ६९-१२२ ॥

कल्पद्रुमः कल्पलता कुलवृक्षः कुलद्रुमा ।

सुमना श्रीगुरुमयी गुरुमन्त्रप्रदायकः ॥ ६९-१२३ ॥

अनन्तशयनाऽनन्तो जलेशी जह्नुजेश्वरः ।

गङ्गा गङ्गाधरः श्रीदा भास्करो महोदधः ॥ ६९-१२४ ॥

गुप्ताक्षरो विधिरता विधानपुरुषेश्वरः ।

सिद्धकलङ्का कुण्डाली वाग्देवः पञ्चदेवता ॥ ६९-१२५ ॥

अल्पातीता मनोहारी त्रिविधा तत्त्वलोचना ।

अमायापतिर्भ्रान्तिः पाञ्चजन्यधरोऽग्रजा ॥ ६९-१२६ ॥

अतितप्तः कामतप्ता मायामोहविवर्जीतः ।

आर्या पुत्रीश्वरः स्थाणुः कृशानुस्था जलाप्लुतः ॥ ६९-१२७ ॥

वारुणी मदिरामत्तो मांसप्रेमदिगम्बरा ।

अन्तरस्थो देहसिद्धा कलानलसुराद्रिपः ॥ ६९-१२८ ॥

आकाशवाहिनी देवः काकिनीशो दिगम्बरी ।

काकचञ्चुपुटमधुहरो गगनमाब्धिपा ॥ ६९-१२९ ॥

मुद्राहारी महामुद्रा मीनपो मीनभक्षिणी।

शाकिनी शिवनाथेशः काकोर्ध्वेशी सदाशिवः ॥ ६९-१३० ॥

कमला कण्ठकमलः स्थायुकः प्रेमनायिका।

मृणालमालाधारी च मृणालमालमालिनी ॥ ६९-१३१ ॥

अनादिनिधना तारा दुर्गतारा निराक्षरा।

सर्वाक्षरा सर्ववर्णा सर्वमन्त्राक्षमालिका ॥ ६९-१३२ ॥

आनन्दभैरवो नीलकण्ठो ब्रह्माण्डमण्डितः।

शिवो विश्वेश्वरोऽनन्तः सर्वातीतो निरञ्जनः ॥ ६९-१३३ ॥

इति ते कथितं नाथ त्रैलोक्यसारमङ्गलम्।

भुवनमङ्गलं नाम महापातकनाशनम् ॥ ६९-१३४ ॥

अस्य प्रपठनेऽपि च यत्फलं लभते नरः।

तत्सर्वं कथितुं नालं कोटिवर्षशतैरपि ॥ ६९-१३५ ॥

तथापि तव यत्नेन फलं शृणु दयार्णव।

राजद्वारे नदीतीरे सङ्ग्रामे विजनेऽनले ॥ ६९-१३६ ॥

शून्यागारे निर्जने वा घोरान्धकाररात्रिके।

चतुष्टये श्मशाने वा पठित्वा षोडशे दले ॥ ६९-१३७ ॥

रक्ताम्भोजैः पूजयित्वा मनसा कामचिन्तयन्।

घृताक्तैर्जुहुयान्नित्यं नाम प्रत्येकमुच्चरन् ॥ ६९-१३८ ॥

मूलमन्त्रेण पुटितमाज्यं वह्नौ समर्पयेत्।

अन्तरे स्वसुखे होमः सर्वसिद्धिसुखप्रदः ॥ ६९-१३९ ॥

सद्योमधुयुतैर्मासैः सुसुखे मन्त्रमुच्चरन्।

प्रत्येकं नामपुटितं हुत्वा पुनर्मुखाम्बुजे ॥ ६९-१४० ॥

कुण्डलीरसजिह्वायां जीवन्मुक्तो भवेन्नरः।

धृत्वा वापि पठित्वा वा स्तुत्वा वा विधिना प्रभो ॥ ६९-१४१ ॥

महारुद्रो भवेत्साक्षान्मम देहान्वितो भवेत्।

योगी ज्ञानी भवेत् सिद्धः सारसङ्केतदर्शकः ॥ ६९-१४२ ॥

अपराजितः सर्वलोके किमन्यत् फलसाधनम्।

धृत्वा राजत्वमाप्नोति कण्ठे पृथ्वीश्वरो भवेत् ॥ ६९-१४३ ॥

दक्षहस्ते तथा धृत्वा धनवान् गुणवान् भवेत्।

अकालमृत्युहरणं सर्वव्याधिनिवारणम् ॥ ६९-१४४ ॥

हुत्वा रोजेन्द्रनाथश्च महावाग्मी सदाऽभयः।

सर्वेषां मथनं कृत्वा गणेशो मम कातीकः ॥ ६९-१४५ ॥

देवनामधिपो भूत्वा सर्वज्ञो भवति प्रभो।

यथा तथा महायोगी भ्रमत्येव न संशयः ॥ ६९-१४६ ॥

प्रातःकाले पठेद् यस्तु मस्तके स्तुतिधारकः।

जलस्तम्भं करोत्येव रसस्तम्भं तथैव च ॥ ६९-१४७ ॥

राज्यस्तम्भं नरस्तम्भं वीर्यस्तम्भं तथैव च

विद्यास्तम्भं सुखस्तम्भं क्षेत्रस्तम्भं तथैव च ॥ ६९-१४८ ॥

राजस्तम्भं धनस्तम्भं ग्रामस्तम्भं तथैव च

मध्याह्ने च पठेद् यस्तु वह्निस्तम्भं करोत्यपि ॥ ६९-१४९ ॥

कालस्तम्भं वयःस्तम्भं श्वासस्तम्भं तथैव च।

रसस्तम्भं वायुस्तम्भं बाहुस्तम्भं करोत्यपि ॥ ६९-१५० ॥

सायाह्ने च पठेद् यस्तु कण्ठोदरे च धारयन्।

मन्त्रस्तम्भं शिलास्तम्भं शास्त्रस्तम्भं करोत्यपि ॥ ६९-१५१ ॥

हिरण्यरजतस्तम्भं वज्रस्तम्भं तथैव च।

अकालत्वादिसंस्तम्भं वातस्तम्भं करोत्यपि ॥ ६९-१५२ ॥

पारदस्तम्भनं शिल्पकल्पना ज्ञानस्तम्भनम्।

आसनस्तम्भनं व्याधिस्तम्भनं बन्धनं रिपोः ॥ ६९-१५३ ॥

षट्पद्मस्तम्भनं कृत्वा योगी भवति निश्चितम्।

वन्ध्या नारी लभेत् पुत्रं सुन्दरं सुमनोहरम् ॥ ६९-१५४ ॥

भ्रष्टो मनुष्यो राजेन्द्रः किमन्ये साधवो जनाः।

श्रवणान्मकरे लग्ने चित्रायोगे च पर्वणि ॥ ६९-१५५ ॥

हिरण्ययोगे वायव्यां लिखित्वा माघमासके।

वैशाखे राजयोगे वा रोहिण्याख्या विशेषतः ॥ ६९-१५६ ॥

श्रीमद्भुवनमगलं नाम यशोदातृ भवेद् ध्रुवम्।

जायन्ते राजवल्लभा अमराः खेचरा लिखनेन ॥ ६९-१५७ ॥

धर्मार्थकाममोक्षं च प्राप्नुवन्ति च पाठकाः।

कीर्तीरात्मदृष्टिपातं लभते नात्र संशयः ॥ ६९-१५८ ॥

इति श्रीरुद्रयामले उत्तरतन्त्रे महातन्त्रोद्दीपने सिद्धमन्त्रप्रकरणे षड्भक्तप्रकाशे
भैरवीभैरवसंवादे शाकिनीसदाशिवस्तवनमङ्गलाष्टोत्तरसहस्रनाम-- विन्यासो नाम
एकोनसप्ततितमः पटलः ॥ ६९ ॥

अथ सप्ततितमः पटलः

श्रीनन्दभैरव उवाच

कथितं शाकिनीसारं सदाशिवफलोदयम्।

श्रुतं परमकल्याणं भेदभाषाक्रमोदयम् ॥ ७०-१ ॥

इदानीं श्रोतुमिच्छामि कवचं सारदुर्लभम्।

यस्य विज्ञानमात्रेण भवेत् साक्षात् सदाशिवः ॥ ७०-२ ॥

वद कान्ते शब्दमयि यदि स्नेहोऽस्ति मां प्रति।

आनन्दभैरवं नत्वा सोवाचानन्दभैरवी ॥ ७०-३ ॥

श्रीनन्दभैरवी उवाच

गुरोः परमकल्याणं कवचं कथये तव।

सदाशिवस्य शाकिन्या भैरवानन्दविग्रह ॥ ७०-४ ॥

शृणुष्व कामदं नामाद्भुतं कवचमङ्गलम्।

त्रैलोक्यसारभूतं च सर्वज्ञानविवर्धनम् ॥ ७०-५ ॥

सर्वमन्त्रौघनिकरं ज्ञानमात्रेण सिद्ध्यति।

सर्वगूढप्रियानन्दं सामरस्यं कुलान्तरम् ॥ ७०-६ ॥

प्रचण्डचण्डिकातुल्यं सर्वनिर्णयसाक्षिणम्।

सर्वबुद्धिकरानन्दं कुलयोगिमनोगतम् ॥ ७०-७ ॥

रामसेव्यं शिवं शम्भुसेवितं विषनाशनम्।

अप्रकाश्यं महायोगं धनारोग्यविवर्धनम् ॥ ७०-८ ॥

सर्वसौभाग्यजननं सर्वानन्दकरं परम्।

सर्वतन्त्रदुर्लभं यत् कथितं रुद्रयामले ॥ ७०-९ ॥

अस्य श्रीशाकिनीसदाशिवकामनानाममहाकवचस्य सदाशिवऋषिर्गायत्रीच्छन्दः शाकिनी देवता

सकलहरीं जीवबीजं मायास्त्रशक्तिः कामस्वाहा कीलकं वज्रं

दंष्ट्रघोरघर्घरामहोग्राशाकिनीशक्तिः सदाशिवमहामन्त्रसिद्धये विनियोगः।

ओं प्रभावा सदा पातु महाकाशाधिशकिनी।

त्रिगुणा चण्डिका पातु क्रोधद्रष्टृ करालिनी ॥ ७०-१० ॥

अनन्ताऽनन्तमहिमा महास्त्रदलपङ्कजम्।

पूर्वाह्णं पातु सततं गायत्री सविता मम ॥ ७०-११ ॥

आकाशवाहिनी देवी शिरोमङ्गलमद्भुतम्।

सर्वदा पातु मे गुह्यं लिङ्गं चक्रं सुधामयम् ॥ ७०-१२ ॥

महामण्डलमध्यस्था पातु मे भालमण्डलम्।

सहस्रशतकोटीन्दुयोगिनीगणमण्डलम् ॥ ७०-१३ ॥

महाचक्रेश्वरी पातु महाचक्रेश्वरो मम।

मुखाब्जं चण्डिका देवी दन्तावलिमनन्तकः ॥ ७०-१४ ॥

जिह्वाग्रं तालुमूलस्था तालुमूलं मनोजवः।

तीक्ष्णदंष्ट्र दन्तमध्यं कण्ठाग्रं चिबुकं शिवः ॥ ७०-१५ ॥

सदा पातु षोडशारं शाकिनी श्रीसदाशिवः।

कण्ठमध्यस्थितं पातु महामोहविनाशिनी ॥ ७०-१६ ॥

प्रेतराजः सदा पातु महादेवी स्वपङ्कजम्।

विद्यादेवी महाशक्तिः कूटस्थानं सदाशिवः ॥ ७०-१७ ॥

महाकाशावलघ्नी मे धूम्रां भोजञ्च धूर्जटी।

कौमुदी पटलाङ्गी मे वर्णषोडशसंज्ञकम् ॥ ७०-१८ ॥

अकारादिकान्तवर्णान् श्रीदेवी परिपातु मे।

हेमचित्ररथस्था मे चित्रिणी पातु मे मधु ॥ ७०-१९ ॥

अपर्णा या विशुद्धं मे षोडशी षोडशाक्ष्यकम्।

पञ्चदुर्गा सहदेवः प्रत्येकं पातु मे दलम् ॥ ७०-२० ॥

दीपमासहल्कीं मे प्रवरा पातु मे बला।

व्यापिनी चानवच्छिन्ना पातु मे दलमण्डलम् ॥ ७०-२१ ॥

अकालतारिणी दुर्गा शुक्रं चक्रं सदावतु।

शाकिनीशो महामाया परिवारान्विताऽवतु ॥ ७०-२२ ॥

पञ्चरश्मिनीलकण्ठो मधुपूरं स्वपीठकम्।

सदा पातु कण्ठपङ्केरुहाश्रयस्वरानपि ॥ ७०-२३ ॥

कण्ठस्वर्गः सदा पातु कन्दर्पेशो मनोगतिः।

शाकिनी शाकविभवा शाकेशी शाकसम्भवा ॥ ७०-२४ ॥

शाकम्भरीश्वरा पातु सुमना दलषोडशम्।

सदाशिवः सदा पातु परिवारगणैः सह ॥ ७०-२५ ॥

हृदयं शाकिनी देवी शिरःस्थानं सदावतु।

काकिनीसहितं पातु द्वादशारं कुलेश्वरी ॥ ७०-२६ ॥

दलद्वादशकं पातु कामनाथः सदाशिवः।

अभेदरूपिणी पातु कादिठान्ताक्षरं मम ॥ ७०-२७ ॥

वाणी मे हृदयग्रन्थिर्देशं तु कपिलेश्वरः।

पायान्मेघं च सूर्यास्या विमाया हृत्सु कणीकाम् ॥ ७०-२८ ॥

तालहस्ता महावाणी पातु मे हृदयान्तरम्।

शोषिणी मोहिनी वह्निः पातु मे हृदयाम्बुजम् ॥ ७०-२९ ॥

पिलापिप्पलादेशो रतिर्मे हृदयेप्सितम्।

योगिनीकुलदन्तश्च पातु मे हृत्स्वरानपि ॥ ७०-३० ॥

केकरेशो गूढसंज्ञा वज्रधारी हृदम्बुजम्।

एकलिङ्गी सदा पातु हृदयान्तः शिवं मम ॥ ७०-३१ ॥

तदधो मण्डलं पातु भेदाभेदविवर्जिता।

अकाललक्षणः पातु पाशिनी नाभिमण्डलम् ॥ ७०-३२ ॥

कालकूटस्वरूपो मे नाभिपद्मं प्रपातु मे।

चन्द्रचूडा विधुमुखी शाकिनी मे दशाम्बुजम् ॥ ७०-३३ ॥

त्रिवृत्ताकारमुद्रा मे पातु रुद्रश्च लाकिनीम्।
त्रिखण्डारोहणः पातु डादिफान्ताक्षरानपि ॥ ७०-३४ ॥
कालिका कपिला कृष्णा घनावाला कपालिनी।
ललिता तारिणी सर्वा महामाया दशच्छदम् ॥ ७०-३५ ॥
परिपातु कामदुर्गा लाकिनी पातु मे सदा।
सदाशिवः पातु नित्यं मणिपूरं कुलस्थलम् ॥ ७०-३६ ॥
जाड्यनाशकरी दुर्गा मुण्डमालाविभूषिता।
मां पातु सप्तरोधात्मा केशवेशी महापदम् ॥ ७०-३७ ॥
अभया चण्डिका कृष्णा कालिका कुलपण्डिता।
वज्रवर्णा धारणाख्या धरा धात्री क्षमा रमा ॥ ७०-३८ ॥
वासुकी वसुधा वाच्या सर्वाणी सर्वमङ्गला।
पार्वती सर्वशक्तिस्था पार्वणे परिपातु माम् ॥ ७०-३९ ॥
रणे राजकुले द्यूते वादे मानापमानके।
गेहेऽरण्ये प्रान्तरे च जले चानलमध्यके ॥ ७०-४० ॥
सर्वाणी सर्वदा पातु महातन्त्रार्थभूषिता।
विजया पद्मनी जाया जानकी कमलावती ॥ ७०-४१ ॥
एताः पान्तु दिग्विदिक्षु महापातकनाशनाः।
अन्तरं पातु लिङ्गस्था लिङ्गमूलाम्बुजं मम ॥ ७०-४२ ॥
कणीकां पातु सततं काञ्चीपीठस्थिता शिवा।
अतिवेगान्विता पातु वह्निमण्डलमेव मे ॥ ७०-४३ ॥

राक्षसीशा सदा पातु जम्बुद्वीपनिवासिनी।
जाह्नवी भास्करा मौना मलयस्था मलाङ्गजा ॥ ७०-४४ ॥
मतितप्ता पापहन्त्री परिपातु विभाकरी।
लयस्थानं सदा पातु कुञ्जेश्वरसंस्थिता ॥ ७०-४५ ॥
विंशत्यर्णमहाविद्या लम्बमाना कुलस्थली।
मन्दिरे पातु मां नित्यं वित्तसंहारकारिणी ॥ ७०-४६ ॥
अनन्तशयना पातु वटमूलनिवासिनी।
प्रलये मां काली पातु वटपत्रनिवासिनी ॥ ७०-४७ ॥
केवलारख्या सदा पातु महाकूर्चस्वरूपिणी।
आयुरारोग्यदात्री मे धनं राज्यं सदावतु ॥ ७०-४८ ॥
कामरूपं गृहं पीठं परिपातु महाबला।
बलाका घोरदंष्ट्र मे उदरं पातु सर्वदा ॥ ७०-४९ ॥
सर्वरोगहरा पातु मुण्डमालाविभूषिता।
आनन्दो नन्दनाथो मे हृदूर्ध्वाब्जं सदाऽवतु ॥ ७०-५० ॥
षट्पद्मं सर्वदा पातु नानारूपविहारिणी।
अकलङ्का निराधारा नित्यपुष्टा निरिन्द्रिया ॥ ७०-५१ ॥
षोडशोर्ध्वं महापद्मं द्विदलं पातु सर्वदा।
दिग्विदिक्षु सदा पातु शाकिन्याद्यष्टशक्तयः ॥ ७०-५२ ॥
अतिगुप्तस्थलं पातु पापनाशकरी परा।
क्षालनाख्या लिङ्गगुह्ये पातु मे पावनं प्रभा ॥ ७०-५३ ॥

विप्रचित्ता कोटराक्षी लिपिभूता सरस्वती।
चतुर्दलं सदा पातु विभूतिः कामया सह ॥ ७०-५४ ॥
पान्तु विद्याः सदैताश्च रिपुपक्षविनाशनाः।
कटिदेशं सदा पातु चामुण्डा शूलधारिणी ॥ ७०-५५ ॥
त्रिनेत्रा सर्वदा पातु भूर्भुवःस्वःस्वरूपिणी।
वसन्तादिकलाः पान्तु पामरोग्रप्रतापिनी ॥ ७०-५६ ॥
षड्भुजा सर्वदा पातु वेदहस्ता प्रपातु माम्।
अतिविद्या सर्वविद्या चण्डविद्या प्रपातु माम् ॥ ७०-५७ ॥
वारुणी मदिरा पातु सर्वाङ्ग शाकिनी मम।
गृहोदरी सदा पातु सर्वाङ्ग वज्रधारिणी ॥ ७०-५८ ॥
उल्कामुखी सदा पातु भृगुवंशसमुद्भवा।
अकालतारिणी दुर्गा ललिता धर्मधारिणी ॥ ७०-५९ ॥
विंशत्यर्णा महाविद्या सर्वत्र सर्वदाऽवतु।
हसकलहरीं विद्या परिपातु सदाशिवा ॥ ७०-६० ॥
सहस्रवदना वाणी परिपातु जलोदरी।
जलरूपा सदा पातु महोज्ज्वलकलेवरा ॥ ७०-६१ ॥
षोडशी सकलहरीं सर्वाणी पातु पार्वती।
महामत्ता सदा पातु कामनाथप्रपूरका ॥ ७०-६२ ॥
वामदेवी सदा पातु सर्वाङ्गे देहदेवता।
कामपीठस्थिता दुर्गा परिवारगणावृता ॥ ७०-६३ ॥

सदाशिवः सदा पातु सामवेदस्वरूपगा।

श्मशानवासिनी देवी महाकालसमन्विता ॥ ७०-६४ ॥

आर्या देवी सदा पातु माता पातु महाकला।

सर्वत्र कपिला पातु महाभगवतीश्वरी ॥ ७०-६५ ॥

इति ते कथितं नाथ महाविद्याफलप्रदम्।

कवचं दुर्लभं लोके तव स्नेहात् प्रकाशितम् ॥ ७०-६६ ॥

अतिगुह्यतरं ज्ञानं कवचं सर्वसिद्धिदम्।

अमलोदारचित्तः सन् पूजयित्वा सदाशिवम् ॥ ७०-६७ ॥

तथा श्रीशाकिनीदेव्याः पूजनं सुमहत्फलम्।

राज्यदं धनदं वाञ्छासिद्धिदं धर्मसिद्धिदम् ॥ ७०-६८ ॥

वाचां सिद्धिं करे प्राप्य अष्टसिद्धिः करे भवेत्।

काकिनीदर्शनं प्राप्य शाकिनीदर्शनं भवेत् ॥ ७०-६९ ॥

मन्त्रसिद्धिं तन्त्रसिद्धिं क्रियासिद्धिं लभेद् ध्रुवम्।

आकाशगामिनी सिद्धिः करे तस्य विराजते ॥ ७०-७० ॥

पुरुषो दक्षिणे बाहौ योषिद्वामभुजे तथा।

धृत्वा कवचराजं तु राजत्वं लभते ध्रुवम् ॥ ७०-७१ ॥

महापातककोटीश्च हत्वा राजत्वमालभेत्।

वने वृक्षतलेऽथथमूले स्थित्वा पठेद् यदि ॥ ७०-७२ ॥

त्रिसन्ध्यं दशधा जप्त्वा शतधा वा सहस्रधा।

स भवेत् कल्पवृक्षेशो भूमीशो नात्र संशयः ॥ ७०-७३ ॥

कोटिवर्षसहस्राणि चिरजीवी स योगिराट्।

महासिद्धो भवेद् धीमान् महापातकनाशकृत् ॥ ७०-७४ ॥

मासार्धेन भवेद् योग्यो विप्रो गुणसमन्वितः।

वर्षैकेण क्षत्रियश्च वैश्यो वर्षचतुष्टये ॥ ७०-७५ ॥

शूद्रो द्वादशवर्षेण योगी भवति पाठतः।

एवं महाफलं नित्यं कवचं यः पठेत् सुधीः ॥ ७०-७६ ॥

भोगमोक्षौ करे तस्य किमन्यैर्बहुभाषितैः ॥ ७०-७७ ॥

इति श्रीरुद्रयामले उत्तरतन्त्रे महातन्त्रोद्दीपने सिद्धमन्त्रप्रकरणे षड्भक्तप्रकाशे

भैरवभैरवीसंवादे सदाशिवशाकिनीकवचफलादेशो। नाम सप्ततितमः पटलः ॥ ७० ॥

अथैकसप्ततितमः पटलः

श्रीनन्दभैरवी उवाच

श्रूयतां देव कल्याण त्रैलोक्यविजयात्मक।

सदाशिवमनुं नाथ महापातकनाशनम् ॥ ७१-१ ॥

आयुरारोग्यफलदं सर्वशत्रुनिवारणम्।

अतिगुह्यतमं ध्यानं बालिशानां सुखावहम् ॥ ७१-२ ॥

आद्याबीजं समुद्धृत्य कामबीजं तदन्तरम्।
रुद्रबीजं रमाबीजं कालबीजं ततः सदा ॥ ७१-३ ॥
शिवनाथप्रियानन्दं ज्ञानं देहि युगं द्विठः।
फणिबीजं समुद्धृत्य राजराजेश्वरीमनुम् ॥ ७१-४ ॥
वैष्णवीबीजमुद्धृत्य शिवबीजं तदन्तिके।
सदाशिवाय शब्दान्ते हल्लेखा वह्निसुन्दरी ॥ ७१-५ ॥
आदिबीजं समुद्धृत्य ततो वामतनुस्थिता।
शब्दबीजं मूलबीजं सदाशिव नमोऽस्तु ते ॥ ७१-६ ॥
द्विठान्तोऽयं मनुः श्रेष्ठः सर्वरत्नसमृद्धिदः।
वासुदेवसमो विद्वान् स भवेन्नात्र संशयः ॥ ७१-७ ॥
वैष्णवो वा महाशाक्तो महाशैवोऽथवा पुनः।
गृहीयान्मनुराजेन्द्रं यत्प्रसादाच्छिवो भवेत् ॥ ७१-८ ॥
विमला वाक्यसिद्धिः स्यात्कार्यं सिद्धिर्न संशयः।
शिवमन्त्रं प्रवक्ष्यामि येन सर्वार्थपारगः ॥ ७१-९ ॥
अकालेऽपि च योगी स्यात् कामधेनुस्वरूपवान्।
हालाहलं समुद्धृत्य ततो माहेशबीजकम् ॥ ७१-१० ॥
श्रीबीजं धर्मबीजञ्च क्षेत्रपालमनुं तथा।
नीलकण्ठमनुं पश्चात् प्रियागुं बीजमुद्धरेत् ॥ ७१-११ ॥
शिवबीजं तदन्ते तु सदाशिवाय धीमहि।
तन्नः शिवः प्रचोशब्दाद्यादेवं द्विठो मनुः ॥ ७१-१२ ॥

आवाहनं पाद्यमर्घ्यमाचमनीयमनन्तरम्।

गन्धपुष्पबिल्वपत्रकोटिभिः परिपूजयेत् ॥ ७१-१३ ॥

स्तोषणं पोषणं पुष्टं दारणं मारणं तथा।

सुप्तं कलहमुक्तानां पूजनं सुमहत्फलम् ॥ ७१-१४ ॥

शर्वादीन् परिपूज्याथ सद्योजातादिमर्चयेत्।

प्राणायामत्रयं कृत्वा जपेत् तद्गतमानसः ॥ ७१-१५ ॥

देवं पिनाकपाणिं च पञ्चवक्त्रं त्रिलोचनम्।

शूलखट्वाङ्गमुशलगदापाणिं महाभुजम् ॥ ७१-१६ ॥

देवदेवं महादेवं सर्वभूतात्मकं गुरुम्।

त्रैलोक्यरक्षकं शम्भुं भुजङ्गहारभूषितम् ॥ ७१-१७ ॥

अट्टहासादिशक्तीनां सहस्रगणमण्डितम्।

वृषासनस्थं नीलेशं नीलकण्ठं सदाशिवम् ॥ ७१-१८ ॥

एवं ध्यात्वा जपेन्मन्त्रं सहस्रं प्रत्यहं शुचिः।

विशेषेण दिवारात्रौ समभागेन सञ्जपेत् ॥ ७१-१९ ॥

तत्रैव त्र्यम्बकं ध्यात्वा तत्तद्रूपेण साधकः।

तद्बुद्ध्वा पूजयित्वा च त्र्यम्बकं यो जपेन्नरः ॥ ७१-२० ॥

तस्य हस्ते त्रिभुवनं हस्तामलकवद् भवेत्।

भोगमोक्षौ करे तस्य किमन्यत् साधनेन च ॥ ७१-२१ ॥

सदाशिवेन मनुना सम्पुटीकृत्य यो जपेत्।

तस्य सर्वार्थसिद्धिः स्याद् यद्यन्मनसि वर्तते ॥ ७१-२२ ॥

प्रणवं पूर्वमुच्चार्य त्र्यम्बकं तदनन्तरम्।
यजामहे समुद्धृत्य सुगन्धिं पुष्टिवर्धनम् ॥ ७१-२३ ॥
उर्वारुकमिवान्ते तु बन्धनात् पदमुद्धरेत्।
मृत्योर्मुक्षीयशब्दान्ते मामृताद्वहिसुन्दरी ॥ ७१-२४ ॥
सदाशिवेन पुटितं मन्त्रं यो जपते नरः।
स भवेत् कल्पतरुपः पूजनेनामृतं लभेत् ॥ ७१-२५ ॥
सर्वकालं सुखी भूत्वा मोक्षमाप्नोति निश्चितम्।
अन्यं त्र्यम्बकमन्त्रं तु शृणुष्व सर्वकामदम् ॥ ७१-२६ ॥
राज्यदं धनदं मन्त्रं महापातकनाशनम्।
शब्दब्रह्ममयं साक्षात् सर्वज्ञानं लभेद् ध्रुवम् ॥ ७१-२७ ॥
कालकूटं समुद्धृत्य मृत्युञ्जयं समुद्धरेत्।
महापातकराशिं मे हरयुग्मं ततो द्विठः ॥ ७१-२८ ॥
अन्यमन्त्रं प्रवक्ष्यामि सावधानोऽवधारय।
विद्याद्ये प्रणवं दत्वा कामबीजद्वयं द्वयम् ॥ ७१-२९ ॥
मृत्युञ्जयं क्षेत्रपालं विशुद्धेशं स्थिरं कुरु।
युगलं कामबीजान्तं देव्यन्ते वहिसुन्दरी ॥ ७१-३० ॥
अन्यं मन्त्रं प्रवक्ष्यामि सावधानोऽवधारय।
कामकालीयुगं पश्चात् संज्ञाबीजद्वयं ततः ॥ ७१-३१ ॥
वटुकं कामबीजञ्च षोडशारं प्रकाशय।
युगलं शक्तिकूटञ्च शिवबीजं ततो द्विठः ॥ ७१-३२ ॥

पूर्ववत् सकलं कुर्याज्जपपूजादिकं प्रभो।
सदाशिवपूजनं च ध्यानहोमादितर्पणम् ॥ ७१-३३ ॥
अन्यं मन्त्रं प्रवक्ष्यामि महादेवं समुद्धरेत्।
वटुकं क्षेत्रपालं च गणेशस्य मनुं ततः ॥ ७१-३४ ॥
कण्ठाब्जं मे सदानन्द प्रकाश युगं द्विष्ठः।
अस्यापि ध्यानमाकृत्य जप्त्वा लक्षं समापयेत् ॥ ७१-३५ ॥
करकलितकपालः कुण्डली दण्डपाणि--।
स्तरुणतिमिरनीलो व्यालयज्ञोपवीती।
क्रमसमयसपर्याविघ्नविच्छेदहेतु--।
र्जयति वटुकनाथः सिद्धिदः कौलिकानाम् ॥ ७१-३६ ॥
वन्दे बालं स्फटिकसदृशं कुण्डलोल्लासिवक्त्रं।
दिव्याकल्पैर्नवमणिमयैः किङ्किणीनूपुराद्यैः।
दीप्ताकारं विशदवसनं सुप्रसन्नं त्रिनेत्रं।
हस्ताब्जाभ्यां दधतमनिशं शूलदण्डौ दधानम् ॥ ७१-३७ ॥
उद्यद्भास्करसन्निभं त्रिनयनं रक्ताङ्गरागोज्ज्वलं।
स्मेरास्यं वरदं कपालमभयं शूलं दधानं करैः।
नीलग्रीवमुदारकौस्तुभधरं शीतांशुखण्डोज्ज्वलं।
बन्धूकारुणवाससं भयहरं देवं सदा भावये ॥ ७१-३८ ॥
देवेशं वटुकं सदाशिवगुरुं त्रैलोक्यरक्षाकरं।
नानालङ्कृतभूषणं शशधरं बन्धूकपुष्पोज्ज्वलम्।

श्वेताश्वेतविभूषणं मणिमयं कृष्णं सनीलं शिवं ।
देवानामधिदैवतं सुखकरं नाथं सदा भावये ॥ ७१-३९ ॥
एवं ध्यात्वा महायोगी नीलकण्ठं सदाशिवम् ।
कण्ठपद्मे स्थिरो भूत्वा शाकिनीदर्शनं लभेत् ॥ ७१-४० ॥
भूत्वा महावीरनाथो मनोयोगमवाप्नुयात् ।
सिद्धमन्त्रं प्रवक्ष्यामि येन सर्वत्र पारगः ॥ ७१-४१ ॥
आकाशगामिनी सिद्धिः स्तम्भनादिसुसिद्धिभाक् ।
वाक्सिद्धिं कायसिद्धिञ्च जरामरणवजीतः ॥ ७१-४२ ॥
शिवबीजं समुद्धृत्य विजयाबीजमुद्धरेत् ।
कामकालीयुगान्ते तु रमात्रिकूटमुद्धरेत् ॥ ७१-४३ ॥
बीजत्रयं समुद्धृत्य (स्फें स्फें स्फें) कामनाथाय शब्दतः ।
सदाशिवाय शब्दान्ते वरदाय नमो द्विठः ॥ ७१-४४ ॥
एतन्मन्त्रप्रसादेन योगी स्यान्नात्र संशयः ।
अन्यं मन्त्रं प्रवक्ष्यामि यथावदवधारय ॥ ७१-४५ ॥
क्षान्तबीजं समुद्धृत्य लान्तबीजत्रयं तथा ।
भवानीबीजमुद्धृत्य सङ्घट्टयुगलं ततः ॥ ७१-४६ ॥
क्रोधराजबीजयुग्मं लक्ष्मीशपतये ततः ।
वरदाय हृत्पदान्ते कामदाय ततो द्विठः ॥ ७१-४७ ॥
अन्यं मन्त्रं प्रवक्ष्यामि येन योगी भवेन्नरः ।
गगनाबीजमुद्धृत्य कामराजं समुद्धरेत् ॥ ७१-४८ ॥

मायान्ते देवदेवाय हृच्छिवाय द्विठो मनुः।
एतन्मन्त्रप्रसादेन किन्न सिद्ध्यति भूतले ॥ ७१-४९ ॥
अनायासेन योगी स्यात् किं पुनः साधनेन च।
केवलं जपमात्रेण योगी स्यान्नात्र संशयः ॥ ७१-५० ॥
अन्यं वक्ष्ये भैरवेन्द्र प्रणवं कामराजकम्।
श्रीबीजं वह्नियुगलं रिपुहरयुगं ततः ॥ ७१-५१ ॥
सिद्धिं देहि ततः स्वाहा मन्त्रोऽयं योगिदुर्लभः।
पूर्ववद्धानमेवं हि कृत्वाऽमरत्वमश्नुते ॥ ७१-५२ ॥
अन्यं मन्त्रं प्रवक्ष्यामि येन पीठस्थिरो भवेत्।
अमादिबीजमाभाष्य ततो महापदं स्मरेत् ॥ ७१-५३ ॥
कालाय विकरणाय कलान्ते तु समुद्धरेत्।
बलाय बलविकरणाय षोडशारदलं ततः ॥ ७१-५४ ॥
निवेशाय युगं वित्तं स्थापयान्ते सदाशिव।
काकिनीशाभावहिसुन्दरीकामदो मनुः ॥ ७१-५५ ॥
एकाक्षरं प्रवक्ष्यामि येन सिद्धो मनुर्भवेत्।
क्षान्तबीजं बिन्दुयुक्तं चन्द्रबीजं तथोद्धरेत् ॥ ७१-५६ ॥
अधो दन्तयुतं कृत्वा जपेत् तद्गतमानसः।
प्रत्येकदलमध्ये तु ध्यात्वा देवं सदाशिवम् ॥ ७१-५७ ॥
अनायासेन सिद्धिः स्यात् प्राणरक्षा सदा भवेत्।
पुनरेकाक्षरं वक्ष्ये येन सिद्ध्यन्ति मानवाः ॥ ७१-५८ ॥

न देयं पाश्वेभ्यश्च निन्दकेभ्यो विशेषतः।

शिवं चन्द्रबिन्दुयुक्तं महामन्त्रं प्रकीर्तितम् ॥ ७१-५९ ॥

अस्य साधनमात्रेण योगिनां वल्लभो भवेत् ॥ ७१-६० ॥

इति श्रीरुद्रयामले उत्तरतन्त्रे महातन्त्रोद्दीपने सिद्धमन्त्रप्रकरणे षड्वक्रप्रकाशे

भैरवीभैरवसंवादे एकसप्ततितमः पटलः ॥ ७१ ॥

अथ द्विसप्ततितमः पटलः

श्रीनन्दभैरवी उवाच

महाकाल शिवानन्द परमानन्दनिर्भर।

त्रैलोक्यसिद्धिद प्राणवल्लभ श्रूयतां स्तवः ॥ ७२-१ ॥

शाकिनी हृदये भाति सा देवी जननी शिवा।

कालीति जगति ख्याता सा देवी हृदयस्थिता ॥ ७२-२ ॥

निरञ्जना निराकारा नीलाञ्जनविकासिनी।

आद्या देवी कालिकाख्या केवला निष्कला शिवा ॥ ७२-३ ॥

अनन्ताऽनन्तरूपस्था शाकिनी हृदयस्थिता।

तामसी तारिणी तारा महोग्रा नीलविग्रहा ॥ ७२-४ ॥

कपाला मुण्डमालाढ्या शववाहनवाहना।

ललज्जिह्वा सरोजाक्षी चन्द्रकोटिसमोदया ॥ ७२-५ ॥

वाय्वग्निभूजलान्तस्था भवानी शून्यवासिनी।

तस्मात् स्तोत्रमप्रकाश्यं कृष्णकाल्याः कुलोदयम् ॥ ७२-६ ॥

श्रीकृष्णभगवत्याश्च नीलदेव्या कुलार्णवम्।

गोपनीयं प्रयत्नेन सावधानोऽवधारय ॥ ७२-७ ॥

महाभैरवी उवाच

श्रीकालीचरणं चराचरगुणं सौदामिनीस्तम्भनं।

गुञ्जद्वर्गगुरुप्रभानखमुखाह्लादैककृष्णासनम्।

प्रेतारण्यासननिमीतामलकजा नन्दोपरिश्वासनं।

श्रीमन्नाथ करारविन्दमिलनं नेत्राञ्जनं राजते ॥ ७२-८ ॥

दीप्तिः प्राप्तिः समाप्तिः प्रियमतिसुगतिः सङ्गतिः शीतनीतौ।

मिथ्यामिथ्यासुरथ्या नतिररतिसती जातिवृत्तिर्गुणोक्तिः।

व्यापारार्थी क्षुधार्थी वसति रतिपतिज्योतिराकाशगङ्गा।

श्रीदुर्गाशम्भुकालीचरणकमलकं सर्वदा भाति सूक्ष्मम् ॥ ७२-९ ॥

देवेन्द्राः पञ्चभूता रविशशिमुकुटाः क्रोधवेतालकोलाः।

कैलासस्थाः प्रशस्ताः स्तवनमपि तत्प्रत्यहं सम्पठन्ति।

आत्मानं श्रीदकालीकुलचरणतलं हत्कुलानन्दपद्मे।

ध्यात्वा ध्यात्वा प्रवीरा अहमनुबहुधीः स्तौमि किं ध्याननिष्ठः ॥ ७२-१० ॥

श्रुत्वा स्तोत्रगुणं तवैव चरणाम्भोजस्य वाच्छाफलं।

प्रेच्छामीहयति प्रियाय कुरुते मोक्षाय तत्त्वार्थतः।

मातर्मोहिनिदानमानतरुणी कातीति मन्यामहे।

योग्यश्रीचरणाम्बुजे त्रिजगतामानन्दपुञ्जे सुखम् ॥ ७२-११ ॥

पुत्रौ श्रीदेवपूज्यौ प्रकुरुत इतिहासादिगूढार्थगुप्तिं।

श्यामे मातः प्रसन्ना भव वरदकरी कारणं देहि नित्यम्।

योगानन्दं शिवान्तः सुरतरुफलदं सर्ववेदान्तभाष्यं।

सत्सङ्गं सद्विवेकं कुरु कुरु कवितापञ्चभूतप्रकाशम् ॥ ७२-१२ ॥

आह्लादोद्रेककारी परमपदविदां प्रोल्बणार्थप्रकाशः।

प्रेष्यः पारार्थचिन्तामणिगुण सरलः पारणः प्रेमगानः।

सारात्मा श्रीस्तवोऽयं जयसुरवसतां शुक्रसंस्कारगन्ता।

मन्ता मोहादिकानां सुरगणतरुणी कोटिभिर्ध्येय इन्द्रैः ॥ ७२-१३ ॥

नामग्रहणविमलपावनपुण्यजलनिधिमन्थनेन।

निर्मलचित्तगसुरगुणपारग सुखसुधाकरस्थितहास्येन।

योगधराधरनरवर कुञ्जरभुजयुगदीर्घपद्ममृणालेन ॥ ७२-१४ ॥

हरिविधिहर अपरपरसरभावकपाल सेवनेन।

सुन्दरी काली चरणेन ॥ ७२-१५ ॥

भास्वत्कोटिप्रचण्डानलगुणललिताभाविता सिद्धकाली।

प्रोक्तं यद्योगगीतावचनसुरचनामङ्गलं योगिनाद्या।

श्यामानन्दद्रुमाख्ये भजनयजनगङ्गाङ्गतीरप्रकाशं।

सर्वानन्दोत्सवत्वं वरदसुरवदासम्भवे मय्यभावे ॥ ७२-१६ ॥

एतत्प्रथमे कुलं गुरुकुलं लावण्यलीलाकुलं।

प्राणानन्दकुलं कुलाकुलकुलं कालीकुलं सङ्कुलम्।
मातः कालियुगादि कौलिनि शिवे सर्वन्तराङ्गस्थितं।
नित्यं तत्र नियोजय श्रुतिगिरा श्रीधर्मपुत्रं भवे ॥ ७२-१७ ॥
हेरम्बादि कुलेशयोगजननि त्वं योगतत्त्वप्रिया।
यद्येवं कुरुते पदाम्बुजरजो योगं तवानन्ददम्।
सः स्यात्सङ्कटपाटलारिसदनं जित्वा स्वयं मन्मथं।
श्रीमान्मन्मथमन्मथः प्रचयति ह्यष्टाङ्गयोगं परम् ॥ ७२-१८ ॥
योगी याति परं पदं सुखपदं वाञ्छास्पदं सम्पदं।
त्रैलोक्यं परमेश्वरं यदि पुनः पारं भवाम्भोनिधेः।
भावं भूधरराजराजदुहिते ज्ञातं विचारं तव।
श्रीपादाम्बुजपूजनं प्रकुरुते ते नीरदप्रोज्ज्वले ॥ ७२-१९ ॥
आदावष्टाङ्गयोगं वदति भवसुखं भक्तिसिद्धान्तमेकं।
भूलोके पावनारख्यं पवनगमनगं श्रीनगेन्द्राङ्गजायाः।
सिद्धीनामष्टसिद्धिं यमनियमवशादासनप्राणयोगात्।
प्रत्याहारं विभोर्ध्वारुणगुणवसनं ध्यानमेवं समाधिम् ॥ ७२-२० ॥
मातः शान्तिगुणावलम्बिनि शिवे शान्तिप्रदे योगिनां।
दारे देवगुणे विधेहि सकलं शान्तिक्रियामङ्गलम्।
यज्ञानामुदयं प्रयाति सहसा यस्याः प्रसादाद् भुवं।
तां सर्वां प्रवदामि कामदहनस्तम्भाय मोहक्षयात् ॥ ७२-२१ ॥
एको जीवति योगिराडतिसुखी जीवन्ति न श्रीसुताः।

ससर्वं योगभवं भवे विभवगाः पश्यन् स्वकीयायुषम्।
इत्येवं परिभाव्य सर्वविषयं शान्तिं समालम्ब्यकौ।
मूले वेददलोच्चले कुलपथे श्रीकुण्डली भावय ॥ ७२-२२ ॥
शान्तिभ्रान्तिनिकृन्तनी स्वरमणी प्रेमोद्भूता भक्तिदा।
लावण्याम्बुधिरत्नकोटिकिरणाह्लादैकमूतीप्रभा।
एकाकारपराक्रमादपयमा क्रोधक्रमक्षोभिणी।
या मूलामलपङ्कजे रचयति श्रीमाधुरी तां भजे ॥ ७२-२३ ॥
रे रे पामर दुर्भग प्रतिदिनं किं कर्म वा राधसे।
व्यापारं विषयाश्रयं प्रकुरुषे न ध्यायसे श्रीपदम्।
मिथ्यैतत्क्षणभङ्गुरं त्यज मुदा संसारभावं विषं।
श्रीकालीं कुलपण्डितां गुणवतीं शान्तिं समाराधय ॥ ७२-२४ ॥
शिवस्त्री या शान्तिः परमसुखदा भावजनिका।
विवेकः संजातो वहसि च तया भाति नियतम्।
विवेकोऽसौ त्यागी जनयति सुधासिन्धुसुन्दर--।
मदो ब्रह्मज्ञानं परमममले योगिनि परे ॥ ७२-२५ ॥
द्वयं ब्रह्मज्ञानं परमममले चागममयं।
विवेकोद्भूतं स्यादमलपरमं शब्दमपरम्।
द्वयोर्मूलीभूता हृदि सपदि शान्तिः प्रियतमा।
प्रभा कालीपादाम्बुजयुगलभक्तिप्रलयदा ॥ ७२-२६ ॥
कुलश्रीकुण्डल्याः परमरसभावं नवमयं।

पदं मातुः काल्याः प्रथमरविकान्त्याः सुखमयम्।
वदामि प्रोत्साहे वशषसशुभे हाटकनिभे।
विधिः श्रीडाकिन्याऽमरपतिधरित्रीति च भजेत् ॥ ७२-२७ ॥
त्रयं स्थानं नित्यं रविशशिकलावह्निघटितं।
महातीर्थं सम्यक् पवनगगनस्थं भवकरम्।
विभिन्नं सङ्कृत्य द्वयमपि कुलग्रन्थिसहितं।
सुषुम्नाश्रीतीर्थे महति गगने पूर्णलयवान् ॥ ७२-२८ ॥
त्रयं संशोध्यादौ परमपदवीं गच्छति महान्।
सुदृष्टाङ्गैर्योगैः परिभवति शुद्धं मम तनुम्।
अतो योगाष्टाङ्गं कलुषसुखमुक्तं वितनुते।
क्रियादौ सङ्कुर्याद्यमनियमकार्यं यतिवरः ॥ ७२-२९ ॥
अहिंसासत्यार्थी प्रचयति सुयोगं तव पदं।
धनस्ते यद्योगी शुचिधृतिदयादाननिपुणः।
क्षमालध्वाहारी समगुणपरानन्दनिपुणः।
स्वयं सिद्धः सद्ब्राह्मणकुलपताकी सुखमयी ॥ ७२-३० ॥
तपः सन्तोषाढ्यो हरयजन आस्तिक्यमतिमान्।
यतीनां सिद्धान्तश्रवणहृदयप्राणविलयः।
जयानन्दामग्नौ हवनमनलेपः प्रकुरुते।
महाभक्तः श्रीहीर्मतिरकुलीनस्तव पदः ॥ ७२-३१ ॥
सुषुम्नामुखाम्भोरुहाग्रे च पद्मं।

दलं चेदहेमाक्षरं मूलदेशे।

स्थिरापृष्ठवंशस्य मध्ये सुषुम्ना--

न्तरे वजिरणी चित्रिणीभासिपद्मैः ॥ ७२-३२ ॥

सुषुम्नादिनाड्या युगात् कर्णमूला।

त्प्रकाशप्रकाशा बहिर्युग्मनाडी।

इडा पिङ्गला वामभागे च दक्षे।

सुधांशूरी राजसे तत्र नित्यम् ॥ ७२-३३ ॥

विसर्गं बिन्द्वन्तं स्वगुणनिलयं त्वं जनयसि।

त्वमेका कल्याणी गिरिशजननी कालिकलया।

परानन्दं कृत्वा यदि परिजपन्ति प्रियतमाः।

परिक्षाल्य ज्ञानैरिह परिजयन्ति प्रियपदम् ॥ ७२-३४ ॥

अष्टादशाङ्गुलगतं ऋजुदन्तकाष्ठं।

स्वीयाङ्गुलार्धघटितं प्रशरं शनैर्यः।

संयोज्य तालुरसनागलरन्ध्रमध्ये।

दन्तीक्रियामुपचरेत् तव भावनाय ॥ ७२-३५ ॥

नाडीक्षालनमाकरोति यतिराङ् दण्डे त्रयं धारयन्।

युष्मच्छ्रीचरणार्पणो नवमदण्डस्यानिलस्तम्भनात्।

प्राणायामफलं यतिः प्रतिदिनं संवर्धते सुश्रमा--

दानन्दाम्बुधिमज्जनं कुलरसैर्मुक्तो भवेत् तत्क्षणात् ॥ ७२-३६ ॥

वदामि परमश्रिये पदपद्मयोगं शुभं।

हिताय जगतां मम प्रियगणस्य भागश्रिये।
सदा हि कुरुते नरः सकलयोगसिद्धिं मुदा।
तदैव तव सेवको जननि मातरेकाक्षरम् ॥ ७२-३७ ॥
करुणासागरे मग्नः सदा निर्मलतेजसा।
तवाङ्घ्रिकोमलाम्भोजं ध्वात्वा योगीश्वरो भवेत् ॥ ७२-३८ ॥
करुणासागरे मग्नो येन योगेन निर्मलः।
तद्योगं तव पादाब्जं को मूर्खः कः सुपण्डितः ॥ ७२-३९ ॥
यमनियमसुकाले नेलीयोगशिक्षा।
प्रभवति कफनाशा नाशरन्ध्रे त्रिसूत्री।
हृदयकफविनाशा धोतिका योगशिक्षा।
गलविलगलवस्त्रं षष्टिहस्तं वहन्ती ॥ ७२-४० ॥
सुसूक्ष्मरसनस्य च स्वभुजषष्टिहस्तं गल।
प्रमाणमिति सन्ततप्रसरपञ्चयुग्माङ्गुलम्।
पवित्रशुचिधोतिकारं भवसि सर्वपीडापहा।
स्वकण्ठकमलोदयाममलभीतदामा भजे ॥ ७२-४१ ॥
भजति यदि कुमारीं नेली योगदृष्ट्या।
स भवति परवेत्ता मोहजालं छिनत्ति।
स्मितमुखि भवति त्वां मूढ एवातिजीवो।
भ्रमितमुदवधूर्ना कारसिद्धिं ददासि ॥ ७२-४२ ॥
शनैर्दन्ती योगं स्वपदयुगपद्मे वितनुते।

शिवे योगी मासादपि भवति वायुं स्थगयति।
असौ मन्त्री चाम्रातकदलं सुदण्डं गलविले।
नियोज्यादौ ध्यात्वा तव चरणपङ्केरुहतलम्॥ ७२-४३ ॥
कुलाकुलचेतता परिकरोषि विल्वच्छदी।
सुशान्तिगुणदा जया परमभक्तिनिर्गुण्डिका।
मुकुन्दतुलसी प्रिया गुणिनि मुक्तिदा योगिनी।
ददास्यमरसम्पदं दलवियोगमूर्ध्वोदरीम्॥ ७२-४४ ॥
पञ्चामरासाधनयोगकर्त्री पञ्चामरानाम महौषधिः स्थिता।
त्वमेव सर्वेश्वररूपधारिणी यैः पूज्यते सोऽहिकपारमेष्ठी॥ ७२-४५ ॥
पठति यदि भवान्याः शाकिनीदेहदेव्याः।
स्तवनमरुणवर्णामार्कलक्ष्म्याः प्रकाशम्।
व्रजति परमराज्यं देवपूज्यः प्रतिष्ठो।
मनुजपनसुशीलो लीलया शम्भुरूपम्॥ ७२-४६ ॥
प्रातर्मध्याह्नकाले च सायाह्ने च त्रिसप्तके।
शतं पठित्वा मोक्षः स्यात् पुरश्चर्याफलं लभेत्॥ ७२-४७ ॥

इति श्रीरुद्रयामले उत्तरतन्त्रे महातन्त्रोद्दीपने सिद्धमन्त्रप्रकरणे षड्भक्त--। प्रकाशे
भैरवीभैरवसंवादे शाकिनीकृत कालीस्तवनं नाम द्विसप्ततितमः पटलः॥ ७२ ॥

अथ त्रिसप्ततितमः पटलः

श्रूयतां कोमलाम्भोजस्थितवक्त्रविराजिते।

अत्यद्भुतं महागीतं शृणोति साधको हि यत् ॥ ७३-१ ॥

ध्वनिरन्तर्गतं ज्योतिर्ज्योतिरन्तर्गतं मनः।

तन्मनो विलयं याति ध्वनिषु ज्ञानकोटिषु ॥ ७३-२ ॥

तद्धनिज्ञानसंज्ञानं शृण्वन्ति योगिनो जनाः ॥ ७३-३ ॥

परमगुणगभीरे धीरनीरे शरीरे।

भवनवभवकान्तौ संप्रशात्मा नितान्तम्।

विमलमधुरवाक्यालङ्कृतज्ञानसिन्धौ।

सकलवचनरत्नं स्थापयामास वाणी ॥ ७३-४ ॥

ओं तुण्डोग्रस्थिरवचनगा मोहयञ्जीववर्णं।

शङ्कातङ्कारहितचरिता मोहिता ज्ञानतन्द्रे।

सालङ्कारा खरतरकरा वाक्यमालां वहन्ती।

सा पश्यन्ती विमलकरुणा राध्यतां मूलचक्रे ॥ ७३-५ ॥

संसारे सारभागे सयुवतिसुकृपालक्षणैर्लक्षिताङ्गे।

सिद्धान्तज्ञानजीवं चरमसमगुणं भूपतेर्योगिनो वा।

विप्रेन्द्राणामनन्तं ध्वनिगुरुमधुरं व्यापितं पार्वतीशे।

हे हे कालप्रकालप्रियतनुशिखरे वेशमासं चयत्वम् ॥ ७३-६ ॥

सञ्चारे परमस्थिरे हरिहरे विद्याधरे भूधरे।

साकारे करुणाकरे स्वविलये ते पादपङ्केरुहे।
नित्यज्ञानमयं जयं सुरतरुच्छायालयं पूजये।
मातः कालि कलाधरे गलबिले शाकम्भरि शाकिनि ॥ ७३-७ ॥
भास्वत्कोटिरविच्छटाभरसुखश्रीकण्ठवीरालये।
हृत्पङ्केरुहमध्यसारघटितं सारस्वतोत्पत्तिदम्।
श्रीदेवीगुरुरूपिणीचरणपद्मान्तःप्रभामण्डलं।
शैलेन्द्रोदयकारिणीमणिगृहं मापद्मनाभेरधः ॥ ७३-८ ॥
वाञ्छाकल्पद्रुमस्था स्थितिलयफलदा योगिनी योगमाता।
सूक्ष्मानन्दप्रशंसा तरुणरविकला कोकिलालापमुग्धा।
स्निग्धा स्निग्धाङ्गसङ्गा नवशशिमुकुटा चारुवर्णा विशाला।
सा दुर्गा दुःखहन्त्री भवतु शिवगृहे कामनासिद्धिदात्री ॥ ७३-९ ॥
निराश्रयमहं पदं भवति कालि भक्त्याश्रये।
श्रिये विमलभावदे सकलभावगो गोगणः।
मयि प्रियधनं मुदा वितर चारुदृष्ट्या सुखं।
तदैव गलभागकृद्गगनपद्ममध्यस्थले ॥ ७३-१० ॥
नित्ये निष्फलरूपभूतिनिकरे त्रैलोक्यरक्षाकरे।
धर्मध्वान्तनिकेतने गणयति ज्ञानप्रयोगान्तरम्।
ते पादाम्बुजसम्भवः प्रियगणः प्राणाश्रितः पाथीवो।
मातः पर्वतराजराजदुहिते पुण्यं पवित्राप्तये ॥ ७३-११ ॥
भीभर्गो भारसर्गो भवरवविभवो भूतिभारावलम्बी।

भावाभावः प्रभावः प्रभवति भुवने भीमभक्तिप्रकाशः।

भूभूतोद्भूतभीतिप्रभृतिभयभवासम्भवानन्दभावो।

मातस्ते पादपङ्केरुहविमलतलानन्दसेवाभिवृद्ध्या ॥ ७३-१२ ॥

नित्यं पातु गणेश्वरी गणपतेर्माता रमे मातरं।

प्राणं प्रत्यय पूर्वसिद्धिकरणी सिद्धासने रक्षतु।

आनन्दाम्बुधिमज्जनैकसुखदा भालस्थलस्थापिनी।

कण्ठाम्भोरुहकणीका सुरगणान् गीता परा सुस्वरान् ॥ ७३-१३ ॥

कृपापारावारा विमलपुरुषं गौरिवपुषं।

धरावक्षे मुख्ये धरणिसुतबुद्ध्याऽधमनरम्।

न जाने त्वत्कामं तनुविरहचिन्तामणिमयं।

तव स्नेहाध्वीनां गमयति न पारं सुरवरः ॥ ७३-१४ ॥

जयति जय जयाज्योतिराधारजेता।

सुरनरगणपूज्यः खेटचक्रस्य मध्ये।

भवकमलकराढ्यं नम्रभावं प्रतापं।

गमयति तव पादाम्भोजसेवाबलेन ॥ ७३-१५ ॥

इत्येतैः श्लोकमुख्यैस्तु स्तुत्वा गीतरसान्तरैः।

परब्रह्ममयीं ध्यात्वा स्वयं ब्रह्मतनुं गतः ॥ ७३-१६ ॥

अकस्माद् भोगसम्पत्तिर्मोक्षपद्धतयः शुभाः।

प्रभवन्ति स्वयं विद्या अष्टादश गुणोदयाः ॥ ७३-१७ ॥

नीलजीमूतसङ्काशं चन्द्रशेखरमीश्वरम्।

सदाशिवं महाशक्तिशाकिनीवामसंस्थितम् ॥ ७३-१८ ॥

चतुर्भुजं देवदेवमनन्तमक्षरं हरम्।

भावगीतं पुनर्गीत्वा परं ब्रह्मसमो भवेत् ॥ ७३-१९ ॥

कण्ठषोडशसम्पूर्णमध्ये योगी स्थिराशयः।

अष्टसिद्धीश्वरो भूत्वा भावसिद्धिं लभेद् ध्रुवम् ॥ ७३-२० ॥

त्वया सह समाह्लाददर्शनं सिद्धिमाप्नुयात् ॥ ७३-२१ ॥

इति श्रीरुद्रयामले उत्तरतन्त्रे महातन्त्रोद्दीपने सिद्धमन्त्रप्रकरणे षड्क-

प्रकाशे भैरवीभैरवसंवादे वाणीगीतविन्यासो नाम त्रिसप्ततितमः पटलः ॥ ७३ ॥

अथ चतुःसप्ततितमः पटलः

श्रीनन्दभैरव उवाच

शैलजे देवदेवेशि सर्वाम्नायप्रपूजिते।

सर्वं मे कथितं देवि कवचं न प्रकाशितम् ॥ ७४-१ ॥

प्रासादाख्यस्य मन्त्रस्य कवचं मे प्रकाशय।

सदाशिवमहादेवभावितं सिद्धिदायकम् ॥ ७४-२ ॥

अप्रकाश्यं महामन्त्रं भैरवीभैरवोदयम्।

सर्वरक्षाकरं देवि यदि स्नेहोऽस्ति मां प्रति ॥ ७४-३ ॥

श्रीनन्दभैरवी उवाच

श्रूयतां भगवन्नाथ महाकाल कुलार्णव।

प्रासादमन्त्रकवचं सदाशिवकुलोदयम् ॥ ७४-४ ॥

प्रासादमन्त्रदेवस्य वामदेव ऋषिः स्मृतः।

पङ्क्तिश्छन्दश्च देवेशः सदाशिवोऽत्र देवता ॥ ७४-५ ॥

साधकाभीष्टसिद्धौ च विनियोगः प्रकीर्तितः।

शिरो मे सर्वदा पातु प्रासादाख्यः सदाशिवः ॥ ७४-६ ॥

षडक्षरस्वरूपो मे वदनं तु महेश्वरः।

अष्टाक्षरशक्तिरुद्धश्चक्षुषी मे सदाऽवतु ॥ ७४-७ ॥

पञ्चाक्षरात्मा भगवान् भुजौ मे परिरक्षतु।

मृत्युञ्जयस्त्रिवीजात्मा आयू रक्षतु मे सदा ॥ ७४-८ ॥

वटमूलसमासीनो दक्षिणामूतीरव्ययः।

सदा मां सर्वतः पातु षड्विंशद्वर्णरूपधृक् ॥ ७४-९ ॥

द्वाविंशार्णात्मको रुद्रः कुक्षिं मे परिरक्षतु।

त्रिवर्णाढ्यो नीलकण्ठः कण्ठं रक्षतु सर्वदा ॥ ७४-१० ॥

चिन्तामणिर्बीजरूपोऽर्धनारीश्वरो हरः।

सदा रक्षतु मे गुह्यं सर्वसम्पत्प्रदायकः ॥ ७४-११ ॥

एकाक्षरस्वरूपात्मा कूटव्यापी महेश्वरः।

मार्तण्डो भैरवो नित्यं पादौ मे परिरक्षतु ॥ ७४-१२ ॥

तुम्बुराख्यो महाबीजस्वरूपस्त्रिपुरान्तकः।

सदा मारणभूमौ च रक्षतु त्रिदशाधिपः ॥ ७४-१३ ॥
ऊर्ध्वमूर्ध्वानमीशानो मम रक्षतु सर्वदा।
दक्षिणास्यं तत्पुरुषोऽवतु मे गिरिनायकः ॥ ७४-१४ ॥
अघोराख्यो महादेवः पूर्वास्यं परिरक्षतु।
वामदेवः पश्चिमास्यं सदा मे परिरक्षतु ॥ ७४-१५ ॥
उत्तरास्यं सदा पातु सद्योजातस्वरूपधृक्।
मृत्युजेता सदा पातु जलेऽरण्ये महाभये ॥ ७४-१६ ॥
पर्वते विषमस्थाने विषहर्ता सदाऽवतु।
कालरुद्रः सदा पातु सर्वाङ्गं कालदेवता ॥ ७४-१७ ॥
कालाग्निरुद्रः सम्पातु महाव्याधिभयादिषु।
अकालतारकः पातु खड्गधारी सदाशिवः ॥ ७४-१८ ॥
कवची वामदेवश्च सदा पातु महाभये।
कालभक्षः पातु रुद्रो रुरुकः क्षेत्रपालकः ॥ ७४-१९ ॥
मातृकामण्डलं पातु सम्पूर्णचन्द्रशेखरः।
चिरायुः शाकिनीभर्ता चायुषं पातु मे सदा ॥ ७४-२० ॥
सिंहस्कन्धः सदा पातु रुद्राणीवल्लभोऽवतु।
भालं पातु वज्रदम्भालेखकः क्रान्तिरूपकः ॥ ७४-२१ ॥
निरूपकः सदा पातु खेचरीखेचरप्रियः।
रत्नमालाधरः पातु रक्तमुखीश्वरोऽवतु ॥ ७४-२२ ॥
वदनं चक्षुषी कर्णौ पातु पञ्चाननो मम।

वेदध्वनिः सदा पातु नासारन्ध्रद्वयं मम ॥ ७४-२३ ॥

कपालधारकः पातु गण्डयुग्मं युगान्तकृत्।

रक्तजिह्वापतिः पातु ममोष्ठाधरवासिनम् ॥ ७४-२४ ॥

दन्तावलियुगं पातु भृगुरामेश्वरः शिवः।

तालुमूलं सदा पातु विश्वभोजी रसामृतम् ॥ ७४-२५ ॥

जिह्वाग्रं वाक्पतीशश्च भवानीशः शिवो मम।

मुखवृत्तं सदा पातु महासेनः कवीश्वरः ॥ ७४-२६ ॥

क्रोधनाथः सदा पातु दक्षहस्तादिमूलकम्।

दक्षकूर्परमापातु तदग्रं कुक्कुरेश्वरः ॥ ७४-२७ ॥

चिरजीवी सदा पातु चाङ्गुलीमूलदेशकम्।

अङ्गुल्यग्रं सदा ब्रह्मा ब्रह्मलिङ्गधरः प्रभुः ॥ ७४-२८ ॥

विद्यापतिः पार्वतीशो वामहस्तादिमूलकम्।

पातु वामकूर्परं मे वामकेश्वर ईश्वरः ॥ ७४-२९ ॥

कुण्डवासी सदा पातु कूर्पराग्रं कुलाचलः।

वेदमातृपतिः पातु कामधेनुपतिः प्रभुः ॥ ७४-३० ॥

ममाङ्गुलीमूलदेशं पातु पञ्चमुखो मम।

वामाङ्गुल्यग्रभागं मे पातु पर्वतपूजितः ॥ ७४-३१ ॥

तनुमूलाग्रभागं मे कूर्मचक्रधरः प्रभुः।

शाकिनीवल्लभः पातु दक्षाङ्घ्रिरमध्यदेशकम् ॥ ७४-३२ ॥

गुल्फाग्रं गर्गरीनाथः पादाग्रं मूलदेवता।

अभयावल्लभः पातु दक्षाङ्गुल्यग्रभागकम् ॥ ७४-३३ ॥

पातु स्मरहरो योगी वामोरुमूलदेशकम्।

वामपादमध्यदेशं मध्यदेशेश्वरोऽवतु ॥ ७४-३४ ॥

पातु मे भगवाञ्छम्भुर्मम गुल्फाग्रदेशकम्।

मूलदेशं वामपादं पातु मेऽङ्गुष्ठमूलकम् ॥ ७४-३५ ॥

कारणात्मा नीलकण्ठः प्रभाधारी यमान्तकः।

अङ्गुष्ठाग्रं सदा पातु सुषुम्नानाडिकेश्वरः ॥ ७४-३६ ॥

महारुद्रेश्वरः पातु मम नाभिमनोभवम्।

उदरं गगनाधारः कामहर्ता हृदम्बुजम् ॥ ७४-३७ ॥

सर्वानन्दात्मकः पातु मम स्कन्धयुगं शिवः।

हृदयाद् दक्षहस्ताग्रपर्यन्तं पातु शोकहा ॥ ७४-३८ ॥

हृदयाद् वामहस्ताग्रपर्यन्तं परमेश्वरः।

हृदयान्मम दक्षाङ्गनखान्तं मे शिवोऽवतु ॥ ७४-३९ ॥

सदानन्दा सदा पातु हृदाद्यङ्घ्रिरं तु उन्मदः।

वासुकीवल्लभः पातु हृदादिगुददेशकम् ॥ ७४-४० ॥

अनन्तनाथ आपातु हृदादिमूर्धदेशकम्।

व्यापकः सर्वदा पातु सदाशिव उमापतिः ॥ ७४-४१ ॥

तारात्मकः कायसिद्धः शक्तीशः शुक्रदेवता।

पञ्चचूडः सदा पातु पञ्चतत्त्वाङ्गरूपकम् ॥ ७४-४२ ॥

शीर्षादिपादपर्यन्तं कामधेनुः सदाऽवतु।

जलेऽरण्ये घोरवने सङ्कटे च महापथे ॥ ७४-४३ ॥

प्रान्तरे पातु गुप्ताक्षः कामराजः परापरः ।

अर्धनारीश्वरः पातु मातृकापरमेश्वरः ॥ ७४-४४ ॥

मातृकामन्त्रपुटितः स्वस्वस्थानं सदावतु ।

धर्मात्मा धर्मसन्धिं मे पिङ्गलां पातु चण्डिकाम् ॥ ७४-४५ ॥

विह्वलः सर्वदा पातु भोलानाथः सदाऽवतु ।

सर्वदेशे सर्वपीठे कामरूपे विशेषतः ॥ ७४-४६ ॥

सर्वदा योगिनीनाथः परमात्मा सदाऽवतु ।

कामरूपाख्यपीठादि पञ्चाशत् पीठदेवताः ॥ ७४-४७ ॥

पञ्चाशत्पीठमाया तु कामरूपं सदाशिवः ।

भवो रुद्रो महेशश्च शङ्करो मन्मथान्तकः ॥ ७४-४८ ॥

गुह्यकेशः पापहर्ता कपाली शूलधारकः ।

पञ्चवक्त्रो दशभुजो भुजङ्गभूषणो हरः ॥ ७४-४९ ॥

महाकालो महारुद्रो महावीरो हृदि स्थितः ।

महादेवो महागुह्यो महामाया महागुणः ॥ ७४-५० ॥

पशुपतिवीरूपाक्षो हरीशो धवलेश्वरः ।

वटुकेशः क्रमाचार्यः पञ्चशूली हृदुद्भवः ॥ ७४-५१ ॥

उन्मनीशः साहसिकः पराख्यः पर्वतेश्वरः ।

सर्वात्मा च महात्मा च शिवात्मा च श्मशानगः ॥ ७४-५२ ॥

क्रोधवीरः कालकारी सूक्ष्मधर्मा धुरन्धरः ।

श्यामकः क्रूरहर्ता च गणेशः कालमाघवः ॥ ७४-५३ ॥

ज्ञानात्मा कपिलात्मा च सिद्धात्मा योगिनीपतिः ।

कोटिसूर्यप्रतीकाश एकपञ्चाशदीश्वराः ॥ ७४-५४ ॥

सदा पान्तु मातृकस्थाः स्थितिसर्गलयात्मकाः ।

आदिपीठं कामरूपं काञ्चीपीठं तदन्तिके ॥ ७४-५५ ॥

अयोध्यापीठनगरं तदूर्ध्वं जालकन्धरम् ।

जालन्धरं तदूर्ध्वं तु सिद्धपीठं तदन्तिके ॥ ७४-५६ ॥

कालीपीठं तदूर्ध्वं तु चण्डिकापीठमग्रके ।

अष्टपुरीमहापीठं कण्ठदेशं सदाशिवः ॥ ७४-५७ ॥

सदा पातु महावीरः कालधर्मी परात्परः ।

मधुपुरीमहापीठं चाष्टपुरान्तरस्थितम् ॥ ७४-५८ ॥

मायावतीमहापीठं तदूर्ध्वं परिकीर्तितम् ।

वाराणसीमहापीठं धर्मपीठं तदन्तिके ॥ ७४-५९ ॥

ज्वालामुखीमहापीठं तदन्तःस्थं प्रकीर्तितम् ।

तदूर्ध्वं च महापीठं ज्वलन्तीपीठमेव च ॥ ७४-६० ॥

तदूर्ध्वं पूणगिर्याख्यं कुरुक्षेत्रं तदन्तिके ।

उड्डयानं तदूर्ध्वं तु कमलापीठमेव च ॥ ७४-६१ ॥

हरिद्वारं महापीठं बदरीपीठमेव च ।

व्यासपीठं नारदाख्यं तदूर्ध्वं वाडवानलम् ॥ ७४-६२ ॥

हिङ्गुलादं तदूर्ध्वं तु लङ्कापीठं तदूर्ध्वके ।

तदूर्ध्वे शारदापीठं रतिपीठं तदूर्ध्वके ॥ ७४-६३ ॥

लिङ्गपीठं कलापीठं द्वारकापीठमेव च।

कपालपीठं हर्याख्ये वरदापीठमुत्तरे ॥ ७४-६४ ॥

कालीपीठं तदूर्ध्वे तु तारापीठं तदूर्ध्वके।

उग्रतारामहापीठं महोग्रापीठमेव च ॥ ७४-६५ ॥

नीलसरस्वतीपीठं जरापीठं तदूर्ध्वके।

तदूर्ध्वे गगनापीठं खेचरीपीठमेव च ॥ ७४-६६ ॥

तदूर्ध्वे तारिणीपीठं सहस्रदलमध्यके।

कर्त्रीपीठं तदूर्ध्वे च देवीपीठं तदूर्ध्वके ॥ ७४-६७ ॥

राजराजेश्वरीपीठं षोडशीपीठमेव च।

सहस्रदलमध्ये तु सहस्रपीठमेव च ॥ ७४-६८ ॥

मध्ये एकजटापीठं कर्त्रीतीरकलोपरि।

षोडशीमुखविद्याभिर्वेष्टिता तारिणीकला ॥ ७४-६९ ॥

काली नीला महाविद्या त्वरिता छिन्नमस्तका।

वाग्वादिनी चान्नपूर्णा देवी प्रत्यङ्गिरा पुनः ॥ ७४-७० ॥

कामाख्या वासली बाला मातङ्गी शैलवासिनी।

षोडशी भुवनेशानी भैरवी बगलामुखी ॥ ७४-७१ ॥

धूमावती वेदमाता हरसिद्धा च दक्षिणा।

एता विद्या महाविद्याः शिवसेवनशोभिताः ॥ ७४-७२ ॥

द्वाविंशतिमहाविद्या द्वारं द्वाविंशतिस्थलम्।

महापीठे सहस्रारे सर्वदा पान्तु मां कलाः ॥ ७४-७३ ॥
सदाशिवः शक्तियुक्तः पातु चण्डेश्वरो हरः ।
पञ्चामराधरः पातु देवीनाथः सदाऽवतु ॥ ७४-७४ ॥
पार्वतीप्राणनाथो मे सर्वाङ्गं पातु सर्वदा ।
अघोरनाथ ईशानो वरदो मदनान्तकः ॥ ७४-७५ ॥
यज्ञहर्ता दक्षखण्डो वीरभद्रो दिगम्बरः ।
अष्टादशभुजो रौद्रो नीलपङ्कजलोचनः ॥ ७४-७६ ॥
त्रिलोचनः कालकामो महारुद्रो गणेश्वरः ।
काकिनीवल्लभः शूली योगकर्ता महेश्वरः ॥ ७४-७७ ॥
वागीश्वरः स्मरहरो महामन्त्रो हलायुधः ।
श्रीनाथः पूजितो बालो बालेन्द्रो बलवाहनः ॥ ७४-७८ ॥
बलरामः कृष्णरामो गोविन्दो माधवीश्वरः ।
जितामित्रेश्वरश्चूडामणीशो मानदः सुखी ॥ ७४-७९ ॥
मुखं वृन्दावनं पातु षड्भुजाम्भोरुहस्थितम् ।
वैष्णवीवल्लभः पातु ब्रह्माणं कुलकुण्डली ॥ ७४-८० ॥
विष्णुनाथः सदा पातु ब्रह्माग्निं गरुडध्वजः ।
ज्वालामालाधरः पातु कालानलधरोऽवतु ॥ ७४-८१ ॥
काकिनीवल्लभः पातु ईश्वरो भैरवेश्वरः ।
महारुद्रो नीलकण्ठो मणिपूरं सुलाकिनीम् ॥ ७४-८२ ॥
सदा पातु मणिगृहं रुद्राणीप्रियवल्लभः ।

महारुद्रो नीलकण्ठो महाविष्णुं सदावतु ॥ ७४-८३ ॥
राकिणीं विष्णुलक्ष्मीं च पातु मे वैष्णवीं कलाम्।
सदाशिवो नीलकण्ठो मम पातु हृदि स्थलम् ॥ ७४-८४ ॥
ईश्वरं परमात्मानं मम रक्षतु शाकिनीम्।
सदाशिवं सदा पातु द्विदलस्थोऽपरो हरः ॥ ७४-८५ ॥
हाकिनीशक्तितः पातु सहस्रारं शिवोऽवतु।
तारानाथविधिः पातु सहस्रारनिवासिनीम् ॥ ७४-८६ ॥
महाकाशं सदा पातु तदधो वायुमण्डलम्।
वह्निमण्डलमापातु तदधः शाकिनीश्वरः ॥ ७४-८७ ॥
तदात्मकः सदा पातु कीलालं कौलदेवता।
पृथिवीं पाथीवः पातु सर्वदैकं सदाशिवः ॥ ७४-८८ ॥
इत्थं रक्षाकरं नाथ कवचं देवदुर्लभम्।
प्रातःकाले पठेद्यस्तु सोऽभीष्टं फलमाप्नुयात् ॥ ७४-८९ ॥
पूजाकाले पठेद्यस्तु कवचं साधकोत्तमः।
कीर्तिश्रीकान्तिमेधायुर्वृंहितो भवति ध्रुवम् ॥ ७४-९० ॥
अप्रकाश्यं महावीरकवचं सर्वसिद्धिदम्।
ज्ञानमात्रेण भूर्लोकं जेता कालस्य योगिराट् ॥ ७४-९१ ॥
अस्य धारणमात्रेण कालसूत्रान्तको भवेत्।
अस्य धारणपाठेन सर्वज्ञो भवति ध्रुवम् ॥ ७४-९२ ॥
सर्वे व्यासवशिष्ठादिमहासिद्धाश्च योगिनः।

पठित्वा धारयित्वा ते प्रधानास्तत्त्वचिन्तकाः ॥ ७४-९३ ॥

कण्ठे यो धारयेदेतत् कवचं त्वत्स्वरूपकम्।

मद्वक्त्राम्भोरुहोद्भूतं विद्यावाक्सिद्धिदायकम् ॥ ७४-९४ ॥

युद्धे विजयमाप्नोति द्यूते वादे च साधकः।

कवचं धारयेद्यस्तु साधको दक्षिणे भुजे ॥ ७४-९५ ॥

देवा मनुष्या गन्धर्वास्तस्य वश्या न संशयः।

कवचं शिरसा यस्तु धारयेद् यतमानसः ॥ ७४-९६ ॥

करस्थास्तस्य देवेशि अणिमाद्यष्टसिद्धयः।

भूर्जपत्रे त्विमां विद्यां शुक्लपट्टेन वेष्टिताम् ॥ ७४-९७ ॥

रजतोदरसंविष्टां कृत्वा च धारयेत् सुधीः।

सम्प्राप्य महतीं लक्ष्मीमन्ते तव शरीरधृक् ॥ ७४-९८ ॥

यस्मै कस्मै न दातव्यं न प्रकाश्यं कदाचन।

शिष्याय भक्तियुक्ताय साधकाय प्रकाशयेत् ॥ ७४-९९ ॥

योगिने ज्ञानयुक्ताय देयं धर्मात्मने सदा।

अन्यथा सिद्धिहानिः स्यात्सत्यं सत्यं न संशयः ॥ ७४-१०० ॥

तव स्नेहान्महादेव कथितं कवचं शुभम्।

न देयं कवचं सिद्धं यदीच्छेदात्मनो हितम् ॥ ७४-१०१ ॥

यदि भाग्यफलेनापि कवचं यदि लभ्यते।

धूर्तो वा कपटी वापि खलो वा दुर्ग्रहस्थितः ॥ ७४-१०२ ॥

निजकर्मफलत्यागमवश्यं खलु कारयेत्।

तदा सिद्धिमवाप्नोति धर्मधाराधरो भवेत् ॥ ७४-१०३ ॥
सिद्धिपूजाफलं तस्य दिवसे दिवसे सुधीः ।
धूर्ततां खलतां मिथ्यां कापट्यं स विहाय च ॥ ७४-१०४ ॥
राजराजेश्वरो भूत्वा जीवन्मुक्तो न संशयः ।
योऽर्चयेद् गन्धपुष्पाद्यैः कवचं मन्मुखोदितम् ॥ ७४-१०५ ॥
तेनाचीता महादेव सर्वदेवा न संशयः ।
राजसिकं मानसिकं तामसिकं परन्तपः ॥ ७४-१०६ ॥
हृद्ये मानसिकं ध्यायन् पूजा राजसिकं स्मृतम् ।
तामसिकं लोकमध्ये कवचार्या त्रिधा मता ॥ ७४-१०७ ॥
सिद्धकवचमाख्यातं केवलं ज्ञानसिद्धये ।
मोक्षाय जगतां शम्भोः प्रियाय परमेश्वर ॥ ७४-१०८ ॥
तन्त्रेऽस्मिन् सारसङ्केतं पूजाऽप्यारोपणादिकम् ।
अन्तःकरणमध्ये तु सर्वकार्यमुदीरयेत् ॥ ७४-१०९ ॥
राज्ये च प्रपठेत् स्तोत्रं कवचं ज्ञानसिद्धये ।
इति ते कथितं नाथ परमात्मनि मङ्गलम् ॥ ७४-११० ॥
यस्याराधनमात्रेण शिवत्वमुत किं प्रभो ॥ ७४-१११ ॥

इति श्रीरुद्रयामले उत्तरतन्त्रे महातन्त्रोद्दीपने सिद्धमन्त्रप्रकरणे । षड्ब्रह्मप्रकाशे
भैरवीभैरवसंवादे सदाशिवकवचपाठो । नाम चतुःसप्ततितमः पटलः ॥ ७४ ॥

अथ पञ्चसप्ततितमः पटलः

आनन्दभैरव उवाच

कथितं शारदं धाम अप्रकाश्यं फलोदयम्।

इदानीं कथय प्राणवल्लभे वरदा भव ॥ ७५-१ ॥

कण्ठाभोजे कीदृशी या सभा परममोहिनी।

गायन्ती योगिभिनीत्यं परमानन्दवधीनी ॥ ७५-२ ॥

सभोत्कृष्टां सिद्धसभां वर्तय ब्रह्मवादिनि।

तदा मे सफलं ज्ञानं सफलं सारनिर्णयम् ॥ ७५-३ ॥

यदि सा कथ्यते देवि सभा सर्वप्रतिष्ठिता।

श्रीनन्दभैरवी उवाच

श्रूयतां देवदेवेश सर्वानन्दप्रपूरक ॥ ७५-४ ॥

सभा ज्ञानमयी नित्या षोडशारप्रकाशिनी।

विस्तीर्णा सप्ततिं चैव योजनानां शितप्रभा ॥ ७५-५ ॥

तपसा निमीता लक्ष्मीर्ज्ञानमङ्गलमण्डिता।

राशिप्रभा खेचरी सा कैलासशिखरोपमा ॥ ७५-६ ॥

गुह्यकैरूह्यमाना सा मधुरध्वनिपूरणी।

दिव्यहेममयैरुच्चैः पादपैरुपशोभिता ॥ ७५-७ ॥

रश्मिमती भास्वती च दिव्यगन्धमनोरमा ।

शिताभ्रशिखराकारा हेमतोरणशोभिता ॥ ७५-८ ॥

दिव्यहेममयैः शृङ्गैर्वीद्युद्गरिव चित्रिता ।

षोडशारकणीकायां प्रतिभा विश्वजित्वरी ॥ ७५-९ ॥

तस्यां सदाशिवो नाथो विचित्राभरणायुधः ।

स्त्रीसहस्रावृतः श्रीमानास्ते ज्वलितकुण्डलः ॥ ७५-१० ॥

दिवाकरनिभे रम्ये दिव्यास्तरणसंयुते ।

दिव्यपादोपधाने च निषण्णः परमासने ॥ ७५-११ ॥

मन्दाराणामुदाराणां वनानि सुरभीणि च ।

सौगन्धिकानां चादाय गन्धान् गन्धवहः शुचिः ॥ ७५-१२ ॥

नलिन्याश्चाणकाख्यायाश्चन्दनानां वनस्य च ।

मनोहृदयसंह्लादी वायुस्तमुपसेवते ॥ ७५-१३ ॥

तत्र देवाः सगन्धर्वा गणैरप्सरसां वृताः ।

दिव्यतालेन गायन्ति गीतानि परमेश्वर ॥ ७५-१४ ॥

मिश्रकेशी च रम्भा च चित्रसेना शुचिस्मिता ।

चारुनेत्रा घृताची च मेनका मुञ्जिकस्तनी ॥ ७५-१५ ॥

विश्वाचा सहजन्या च प्रह्लोचा उर्वशी इरा ।

वर्गा च सौरभेयी च समीची बुद्धिदा लता ॥ ७५-१६ ॥

रत्नावती महामाया कमला गन्धकेशिका ।

बाणमाता महाभर्गा ज्योतिः प्रज्ञा भवाऽभवा ॥ ७५-१७ ॥

प्रभवा सम्भवा गुञ्जा साराङ्गी सारविक्रमा ।

त्रिलोचनी त्रिवेदिस्था अम्बिका सप्तशायका ॥ ७५-१८ ॥

विरला वरदा माया सिद्धा कात्यायनी तथा ।

योगिनी खेचरी सिद्धा जीवाङ्गी दीर्घलोचनी ॥ ७५-१९ ॥

रमणी च हिरण्याक्षी पद्मवक्त्रा हिरण्मयी ।

एताः सहस्रश्चान्या नृत्यगीतविशारदाः ॥ ७५-२० ॥

ईशानमुपतिष्ठन्ति गन्धर्वाप्सरसाङ्गणाः ।

अनिशं दिव्यवादित्रैर्नृत्यगीतैश्च सा स्रभा ॥ ७५-२१ ॥

अशून्या रुचिरा भाति गन्धर्वाप्सरसां गणैः ।

किन्नरोरगगन्धर्वा नरा नाम तथा परे ॥ ७५-२२ ॥

मानभद्रोऽथ धनदः श्वेतभद्रोऽथ गुह्यकः ।

काशवलो गण्डकण्डूः पत्योद्रश्च महाबलः ॥ ७५-२३ ॥

कुस्तुम्बुरुः पिशाचाश्च गजकर्णे विशानकः ।

वराहकर्णस्ताम्रौष्ठः फलभक्षः फलोदकः ॥ ७५-२४ ॥

अङ्गचूडः शिखावर्तो हेमनेत्रो विभीषणः ।

पुष्पाननः पिङ्गलकः शोणितोदः प्रवालकः ॥ ७५-२५ ॥

वृकवांश्चानिकेतश्च चीरवासाश्च भावतः ।

भरद्वाजो वारिधरी महामायो धनञ्जयः ॥ ७५-२६ ॥

कपिलः कपिलाचार्यो महायोगी क्षमाधरः ।

एते चान्ये च बहवो यक्षा शतसहस्रशः ॥ ७५-२७ ॥

सदा भगवती लक्ष्मीस्तथैव नलकूबरः ।

तयोः परिजनाः सर्वे वारुणीमद्यकारकाः ॥ ७५-२८ ॥

अतो मधुपुरी नाम चाष्टपूरं मधुस्थलम् ।

तद्वाह्ये सा सभा भाति चन्द्रकोटिसमोदया ॥ ७५-२९ ॥

अहञ्च निवसाम्यस्यां भवन्त्यन्ये च मद्विधाः ।

ब्रह्मर्षयो भवन्त्यत्र तथा देवर्षयो परे ॥ ७५-३० ॥

क्रव्यादा राक्षसाश्चान्ये गन्धर्वाश्च महाबलाः ।

उपासन्ते महात्मानं तस्यां शिवदमीश्वरम् ॥ ७५-३१ ॥

भगवान् भूतसङ्घैश्च वृतः शतसहस्रशः ।

उमापतिः पशुपतिः शूलधृग् भगनेत्रहा ॥ ७५-३२ ॥

त्र्यम्बको राजशार्दूलो देवी च विगतक्रमाः

वामनैवीकटैः कुञ्जैः प्रिययक्षैर्महाबलैः ॥ ७५-३३ ॥

मेदोमांसासवैरुग्रैरुग्रधन्वा महाबलः ।

नानाप्रहरणैर्घोरैर्घातैरिव महाजवैः ॥ ७५-३४ ॥

वृतः सहायैस्तत्रास्ते सदैव श्रीसदाशिवः ।

प्रकृष्टाः सततञ्चा(पि?)प्यवन्तु शम्भुपरिच्छदाः ॥ ७५-३५ ॥

गन्धर्वाणाञ्च पतयो विश्वावसुर्हाहा हुहः ।

तुम्बुरुः पर्वतश्चैव शैलूरश्च तथापरः ॥ ७५-३६ ॥

चित्रसेनश्च गीतज्ञस्तथा चित्ररथोऽपि च ।

एते चान्ये च गन्धर्वाः सदाशिवमुपासते ॥ ७५-३७ ॥

विद्याधराधिपश्चैव चक्रवर्मा (हि)मानुगः ।

उपासतुस्ततस्तस्यां प्रभुं धनदमीश्वरम् ॥ ७५-३८ ॥

हिमवान् पारिभद्रश्च विन्ध्यकैलासमन्दराः ।

किन्नराः शतशस्तत्र ज्ञानिनामीश्वरं प्रभुम् ॥ ७५-३९ ॥

गणाश्च शतशस्तत्र भगदत्तपुरोगमाः ।

द्रुमः किंपुरुषश्चैव उपास्ते वरदेश्वरम् ॥ ७५-४० ॥

राक्षसाधिपतिश्चैव महेन्द्रो गन्धमादनः ।

सह यज्ञैः सगन्धर्वैः सह सर्वैर्नीशाचरैः ॥ ७५-४१ ॥

विभीषणश्च धमीष्ठ उपास्ते श्रीसदाशिवम् ।

मलयो मन्दरश्चैव महेन्द्रो गन्धमादनः ॥ ७५-४२ ॥

इन्द्रकीलः सनाभश्च तथा दिव्यौ च पर्वतौ ।

एते चान्ये च बहवः सर्वे मेरुपुरोगमाः ॥ ७५-४३ ॥

उपासते महात्मानं सदाशिवमधीश्वरम् ।

नन्दीश्वरश्च भगवान् महाकालस्तथैव च ॥ ७५-४४ ॥

शक्तं कर्णमुखाः सर्वे देव्याः पारिषदास्तथा ।

काष्ठभृकुटी मुखोदन्ती विजया च तपोऽधिका ॥ ७५-४५ ॥

श्वेतश्च वृषभश्चैव नर्दन्नास्ते महाबलः ।

वरदं राक्षसाश्चान्ये पिशाचाश्च समासते ॥ ७५-४६ ॥

पार्षदैः संपरिवृतमुमया च महेश्वरम् ।

सदा हि देवदेवेशं शिवं त्रैलोक्यभावनम् ॥ ७५-४७ ॥

प्रणम्य मूर्ध्ना पौलस्त्यो बन्धुरूपमुमापतिम्।

ततोऽभ्यनुज्ञां सम्प्राप्य महादेवात् कुलेश्वरात् ॥ ७५-४८ ॥

आस्ते कदाचिद् भगवान् भवो धनपतेः सखा।

निधिप्रवरमुख्यौ च शङ्खपद्मधनेश्वरौ ॥ ७५-४९ ॥

सर्वान्निधीन् प्रगृह्याथ उपास्ताद्वै सदाशिवम्।

समता तादृशी रम्या मया गुप्तान्तरीक्षगा ॥ ७५-५० ॥

पितामहसभा तस्या ऊर्ध्वं भाति विभाविता।

दिक्पालानां सभाग्रे तु स्थिरविद्युत्समोदया ॥ ७५-५१ ॥

महादेवं कीर्तयिष्ये सतां कण्ठसरोरुहे।

योगिनां मौनशीलानां ध्यानसिद्धिप्रदा सभाम् ॥ ७५-५२ ॥

महापातककोटिघ्नी वर्णना नास्ति ब्रह्मणः।

सभाया वर्णने शक्तो नाहं वर्षशतैरपि ॥ ७५-५३ ॥

तथापि तव सिद्ध्यर्थं संक्षेपाद् वर्ण्यते प्रभो।

पितामहसभां नाथ कथ्यमानां विशुद्धये ॥ ७५-५४ ॥

शक्यते सा न निर्देष्टुमेवं रूपेति सोज्ज्वला।

सर्वदा संस्थिरा तत्र यथा नारायणे स्थिरा ॥ ७५-५५ ॥

समरूपं संविभाव्य सभया श्रीपितामहः।

उपासते महात्मानं शाकिनी परमेश्वरम् ॥ ७५-५६ ॥

अप्रमेयां सभां दिव्यां मानुषीं नित्यरूपिणीम्।

अनिदीश्यां प्रभावेण सर्वभूतमनोरमाम् ॥ ७५-५७ ॥
औषधैर्वा तथा युक्तैरुत्तमा या अनाशिनी।
मन्मथा सा सभा देवी न शीता न च घर्मदा ॥ ७५-५८ ॥
न क्षुत्पिपाशे न ग्लानिं न भूतां नापि भाविताम्।
नानारूपैरिव कृता मणिभिः सहितायुधैः ॥ ७५-५९ ॥
स्तम्भैर्न च धृता सा तु शाश्वती न च साक्षरा।
दिव्यैर्नानाविधैर्भावैर्भास्वद्भरमितप्रभैः ॥ ७५-६० ॥
अतिचन्द्रश्च सूर्यश्च भासते सा प्रभा स्वयम्।
प्रदीप्ता नाकपृष्ठस्था भासयन्तीव भास्करम् ॥ ७५-६१ ॥
तस्यां स भगवानास्ते विदधद् देवमानुषान्।
स्वयमेकोऽनिशं नाथ सर्वलोकपितामहः ॥ ७५-६२ ॥
उपतिष्ठन्ति चाप्येनं प्रजानां पतयः प्रभुम्।
दक्षः प्रचेता पुलहो मरीचिः कश्यपो यतिः ॥ ७५-६३ ॥
भृगुरत्रिर्वशिष्ठश्च गौतमोऽथाङ्गिरास्तथा।
पुलस्त्यश्च क्रतुश्चैव प्रह्लादः कर्दमस्तथा ॥ ७५-६४ ॥
अथर्वाङ्गिरसश्चैव बालखिल्या मरीचिपाः।
मनोऽन्तरीक्षं विद्याश्च वायुस्तेजो जलं मही ॥ ७५-६५ ॥
शब्दस्पर्शौ तथा रूपं रसो गन्धश्च धामीकः।
प्रकृतिश्चाहङ्कारश्च यच्चान्यत्कारणं भुवः ॥ ७५-६६ ॥
अगस्त्यश्च महातेजा मार्कण्डेयो मुनीश्वरः।

जमदग्निर्भरद्वाजः संवर्तश्च्यवनस्तथा ॥ ७५-६७ ॥

दुर्वासाश्चामरिर्जेता ऋष्यशृङ्गस्तपोधनः ।

सनत्कुमारो भगवान् योगाचार्यो महातपाः ॥ ७५-६८ ॥

असितो देवलश्चैव जैगीषव्यश्च तत्त्ववित् ।

ऋषभो जितशक्रश्च महावीर्यस्तपोमुनिः ॥ ७५-६९ ॥

आयुर्वेदस्तथाष्टाङ्गो देहवान् वीर्यधारकः ।

ऊर्ध्वरेता महायोगी देवदत्तो भगीरथः ॥ ७५-७० ॥

कपिलाचार्य ईशाप्तो धनदः सारसङ्गतः ।

महावाग्मीश्वरः कालः प्रियकर्मा च सुव्रतः ॥ ७५-७१ ॥

वरुणः सार्वभौमश्च देवाचार्यो धनञ्जयः ।

कामपुत्रो वशिष्ठश्च मन्दारोऽश्वत्थ एव च ॥ ७५-७२ ॥

रविमुख्यो विधाता च नैर्ऋतो यम एव च ।

अग्निः शक्रो विभाण्डश्च महावीरो गणेश्वरः ॥ ७५-७३ ॥

कातीकेयो जीवनाथो ग्रहचक्रः शुभङ्करः ।

वेदज्ञाता धर्मवेत्ता वारेन्द्रो नन्दनः प्रभुः ॥ ७५-७४ ॥

बृहस्पतिः शुक्रदेवो विज्ञानी भास्वरास्त्रधृक् ।

अन्ये च बहवः सन्ति ऊर्ध्वरेतार ईशगाः ॥ ७५-७५ ॥

तस्यां भान्ति महाकाल केवलानन्दविग्रहाः ।

चन्द्रमा सह नक्षत्रैरादित्यैश्च गभस्तिभिः ॥ ७५-७६ ॥

वायवः क्रतवश्चैव सङ्कल्पः प्राण एव च ।

मूतीमन्तो महात्मानो महाव्रतपरायणाः ॥ ७५-७७ ॥

एते चान्ये च बहवः सदाशिवमुपासते।

अर्थो धर्मश्च कामश्च हर्षोऽद्वेषस्तपो दमः ॥ ७५-७८ ॥

आयान्ति तस्यां गन्धर्वाः सहिताप्सरसस्तथा।

विंशतिः सप्त चैवान्ये लोकपालाश्च सर्वशः ॥ ७५-७९ ॥

नवग्रहास्तत्र सन्ति नानोपचारपण्डिताः।

मन्त्रो रथन्तरश्चैव हरिमान् वसुमानपि ॥ ७५-८० ॥

आदित्याः साधिराजानो नानावृन्दैरुपागताः।

मरुतो विश्वकर्मा च वसवश्च दिगीश्वराः ॥ ७५-८१ ॥

तथा पितृगणाः सर्वे सर्वाणि च हवींष्यथ।

ऋग्वेदश्च सामवेदो यजुर्वेदः सदाशिवः ॥ ७५-८२ ॥

अथर्ववेदस्तस्यान्तः सर्वशास्त्राणि चैव ह।

इतिहासोपदेशाश्च वेदाङ्गानि च सर्वशः ॥ ७५-८३ ॥

ग्रहा यक्षाश्च सोमाश्च दैवतानि च सर्वशः।

सावित्री दुर्गतरणी वाणी सप्तविधा तथा ॥ ७५-८४ ॥

स्मृतिर्मेधा धृतिश्चैव बुद्धिः प्रज्ञा क्षमा यशः।

स्तुतिशास्त्राणि सामानि गाथास्तु विविधास्तथा ॥ ७५-८५ ॥

भाष्याणि तर्कवक्त्राणि देहवन्ति विभान्ति च।

नाटका विविधाः काव्याः कथाख्याधिककारिकाः ॥ ७५-८६ ॥

तत्र तिष्ठन्ति ये पुण्या ये चान्ये गुरुपूजकाः।

क्षणा लवा मुहूर्ताश्च दिवारात्रिः प्रभातगा ॥ ७५-८७ ॥

अर्धमासास्तथा मासा ऋतवः षट् च भैरव ।

संवत्सराः पञ्च युगं मासा रात्रिश्चतुर्वीधाः ॥ ७५-८८ ॥

कालचक्रञ्च यद्व्यं नित्यमक्षयमव्ययम् ।

धर्मचक्रं तथा चापि नित्यमन्तेषु विग्रहाः ॥ ७५-८९ ॥

अदितिर्दक्षकश्चैव सुरसा विनता इरा ।

कालका सुरभी देवी सरमा चाथ गौतमी ॥ ७५-९० ॥

प्रधा कद्रूश्च वै देव्यो देवतानाञ्च मातरः ।

रुद्राणी श्रीश्च लक्ष्मीश्च भद्रा षष्ठी तथापरा ॥ ७५-९१ ॥

पृथिवी गाङ्गता देवी ह्रीः स्वाहा कीर्तीरेव च ।

सुरा देवी शची चैव तथा पुष्टिरुन्धती ॥ ७५-९२ ॥

संवृद्धिराशा नियतिरिडा देवी रतिस्तथा ।

कामिनी परमानन्दा देवी श्रीत्रिपुरेश्वरी ॥ ७५-९३ ॥

काममाता महाबाला वरदाद्या सरस्वती ।

मन्दाकिनी वियद्गङ्गा स्वर्गगङ्गा मनोजवा ॥ ७५-९४ ॥

त्रिस्रोता चन्द्रभागा च महावेगवती नदी ।

पञ्चतीर्थकलापद्माः सागराः सागरोदयाः ॥ ७५-९५ ॥

कालिन्दी वैष्णवी सिद्धा तरला पुष्करोदयाः ।

भानुमती महावेगा चण्डशुक्रा महानदी ॥ ७५-९६ ॥

वेत्रवती च कावेरी महाभर्गा वसुन्धरा ।

विभावती पद्मलक्ष्मीः प्रभा भद्रा किरातिनी ॥ ७५-९७ ॥

अम्बालिका त्वहल्या च त्रितुण्डा मण्डलेश्वरी।

मन्दोदरी मन्दवेगा मदिरा शारदा नदी ॥ ७५-९८ ॥

निर्मला मन्दरग्रन्थिः प्रज्ञा ज्वालावती रतिः।

अवन्ती च रटन्ती च युगाद्या माघसप्तमी ॥ ७५-९९ ॥

पञ्चतुण्डा घोरनादा सन्तोषी तुष्ट्वंशिनी।

भरद्वाजेश्वरी धर्मा शतधारा धरावती ॥ ७५-१०० ॥

मल्लिका मालिनी मन्दा हिन्दोला लिङ्गवाहिनी।

वर्तुला सिद्धलङ्का च कुरुक्षेत्रस्थिता नदी ॥ ७५-१०१ ॥

आकाशगङ्गा सिद्धाङ्गी गौतमी बालिका गया।

दैत्यजिह्वा कालजिह्वा चतुष्कोटिकलाऽमला ॥ ७५-१०२ ॥

नाडिका सार्धवह्निस्था प्रत्येकस्थान संस्थिताः।

मूतीमत्यो विभान्त्यस्यां सिन्धुदेव्यस्तथा पराः ॥ ७५-१०३ ॥

सभायां कृष्णनाम्नी च नदी कुलवती बला।

तस्यां प्रधाना त्रिनदी वामदक्षिणमध्यतः ॥ ७५-१०४ ॥

इडावती पिङ्गलाख्या सुषुम्नाद्या सरस्वती।

त्रिमध्ये पूजिता देवी सुषुम्ना बहुरूपिणी ॥ ७५-१०५ ॥

नदाश्चापि च तत्सङ्ख्याः सार्धत्रिकोटयः स्मृताः।

नदः शोणो महाशोणो वटुको बलवान् हरः ॥ ७५-१०६ ॥

तरुणस्तारको भद्रो विभद्रो नर्मदापतिः।

प्रभानाथो वीरमुख्यो विशालो बलदेवकः ॥ ७५-१०७ ॥

पद्मरागो मारकेतस्त्रिवृत्तो नन्दनो घनः ।

अकालजिह्वो हिंसाढ्यो विधृतो ह्यवधूतकः ॥ ७५-१०८ ॥

ब्रह्मपुत्रो विभाकारः कपिलोऽञ्जन एव च ।

साम्ब एको महासंख्यो मण्डलाख्यो बृहन्नलः ॥ ७५-१०९ ॥

शतनालाधरो रुद्रो विश्वगामी धनञ्जयः ।

सहस्रवदनो वाक्यो घर्घरो दमनस्तथा ॥ ७५-११० ॥

सितारख्यो मानवो गर्तः कुलाख्यो विसमापतिः ।

भवकुण्डो विसर्गाख्यो ज्योतिष्ठोऽः फलाकरः ॥ ७५-१११ ॥

धवलो बदराख्यश्च वीरभद्रो मखस्तथा ।

मर्महन्ता शूलगर्तो मानभङ्गो दिवागमः ॥ ७५-११२ ॥

शूरश्चैव कालकूटो मधुगामी जलान्तकः ।

दधिधारो घृताख्यश्च सुधाधारो महानदः ॥ ७५-११३ ॥

हिङ्गुलाख्यो मालकेतुः पयस्वान् पयसः पतिः ।

लवणाख्यो धर्मपुत्रो जीवपुत्रो धनाकरः ॥ ७५-११४ ॥

मायापतिः कलानाथो विन्ध्यलो लवणाश्रयः ।

इक्षुधाराधरो मानो विधुवर्णो धराजलः ॥ ७५-११५ ॥

पुष्करो दुष्कराख्यश्च शङ्करश्च सदाशिव ।

एते चान्ये च बहवः पुष्करं समुपासते ॥ ७५-११६ ॥

त्रयाणां पुष्करः श्रेष्ठः सुषुम्नानाडिकाश्रयः ।

इडायां पुष्कराख्यश्च पिङ्गलायाञ्च शङ्करः ॥ ७५-११७ ॥
नदाश्चापि बहुतरा मूतीमन्तो विभान्ति च।
नद्यश्च मूतीमत्यश्च सदाशिवमुपाश्रिताः ॥ ७५-११८ ॥
पूजयन्ति कणीकायां सभायां ब्रह्मणः प्रभो।
सदाशिवसभामध्ये ब्रह्मणः सभयोज्ज्वला ॥ ७५-११९ ॥
तस्यां देवसभा भाति शक्रस्यापि मनोहरा।
पूर्वादिक्रमयोगेन ध्येया च खेचरीव वा ॥ ७५-१२० ॥
वह्निकोणेऽनलसभा महातेजोमयी परा।
कणीकाया दक्षिणे च धर्मराजमहासभा ॥ ७५-१२१ ॥
नैर्ऋते राक्षसेन्द्रस्य सभा सकलमोहिनी।
वरुणे भाति दीप्ताख्या वारुणीया सभाऽपरा ॥ ७५-१२२ ॥
वायुकोणे वायुसभा कौबेरी चोत्तरे सभा।
अधो नन्दसभा भाति चोर्ध्वं ब्रह्मसभा प्रभो ॥ ७५-१२३ ॥
मध्ये च भाति सूर्याभां शतायुतसमोदयाम्।
सदाशिवसभां नाथ ब्रह्माण्डे मण्डलोद्भवाम् ॥ ७५-१२४ ॥
सूक्ष्ममार्गे सदा भान्तीमीश्वरस्यापि रूपिणीम्।
आदित्या वसवो रुद्रा मरुतश्चाश्विनावपि ॥ ७५-१२५ ॥
विश्वेदेवाश्च साध्याश्च पितरश्च महर्षयः।
एक एव तु राजषीः प्रधानस्तत्र भाति हि ॥ ७५-१२६ ॥
त्रयोदशगुणोपेता भान्ति राजर्षयस्तथा।

पृथुश्चैव धर्मराजो हरिश्चन्द्रो युधिष्ठिरः ॥ ७५-१२७ ॥

रामचन्द्रो रमानाथो भगीरथ इलापतिः ।

प्रह्लादः कर्दमश्चैव विभीषणश्च धामीकः ॥ ७५-१२८ ॥

नलश्चैव रुक्ममाली विक्रमोद्धततापसाः ।

वामपार्श्वे अधोभागे प्रदीप्ता ह्यासनावनौ ॥ ७५-१२९ ॥

अन्ये च मुनयः सन्ति समावेष्ट्य सदाशिवम् ।

महाभक्ताः प्रपश्यन्ति सदाशिवपरं पदम् ॥ ७५-१३० ॥

अकालमृत्युहरणं सर्वव्याधिविनाशनम् ।

स्मरणात् पठनाच्चाणात् सदाशिवपतेः प्रभोः ॥ ७५-१३१ ॥

अनायासेन सिद्ध्यन्ति ये ये भक्ता महीतले ।

वृद्धा वा बालका वापि यौवनस्था नरा अपि ॥ ७५-१३२ ॥

अनायासं फलं लब्ध्वा प्रपश्यन्ति सदाशिवम् ।

एतेषां ध्यानमाकृत्य चार्चयन्ति सदाशिवम् ॥ ७५-१३३ ॥

स याति सहसा नाथ सदाशिवपरं पदम् ।

देवीनां यजनं कृत्वा ये ध्यायन्ति सदाशिवम् ॥ ७५-१३४ ॥

त्रैलोक्यं सहसा दृष्ट्वा प्रपश्यन्ति सदाशिवम् ।

यथाकाले निर्जने च गवीनां कुहरेऽपि वा ॥ ७५-१३५ ॥

स्थित्वा चैकमना ध्यायेत् सदाशिवपरं पदम् ।

शिवत्वं याति सहसा ध्यानाद् ब्रह्मागतस्य च ॥ ७५-१३६ ॥

ब्राह्मणः सहसा याति सदाशिवपरं पदम् ।

एवंभूतं ध्यायतीह सदाशिवपदाम्बुजम् ॥ ७५-१३७ ॥

रत्ननूपुरनादाढ्यं चलद्भूषणमण्डितम्।

पद्मरागस्याङ्गुलीभिर्मण्डितं रक्तपङ्कजम् ॥ ७५-१३८ ॥

सिद्धसभासेवितञ्च सिद्धानामाश्रयाकरम्।

देवदानव गन्धर्वसिद्धचारणसेवितम् ॥ ७५-१३९ ॥

मुनीन्द्रगणपूज्यञ्च धर्मसिन्धुमयं ध्रुवम्।

वाञ्छादिफलदं कान्तं शतारुणसमप्रभम् ॥ ७५-१४० ॥

सर्वविद्यामयं ध्यायेद् हंसमार्गे निरञ्जने ॥ ७५-१४१ ॥

इति श्रीरुद्रयामले उत्तरतन्त्रे महातन्त्रोद्दीपने सिद्धमन्त्रप्रकरणे षड्भक्त-- प्रकाशे भैरवभैरवी

संवादेऽकालमृत्युहरणसभावर्णनं नाम पञ्चसप्ततितमः पटलः ॥ ७५ ॥

अथ षष्ठसप्ततितमः पटलः

श्रीनन्दभैरवी उवाच

कथयामि महाकाल चात्यन्ताद्भुतमसाधनम्।

कवचं काकिनीदेव्या अष्टोत्तरशताक्षरम् ॥ ७६-१ ॥

यस्य गेहे करे शीर्षे कण्ठे च चित्तमध्यके।

भुजमध्ये च कट्यां वा धारयित्वा महीतले ॥ ७६-२ ॥

किं न सिद्धिं करोत्येव साधको योगिनीपतिः।
योगसिद्धिः क्रियासिद्धिः शिवासिद्धिस्तथा परा ॥ ७६-३ ॥
महासिद्धिः खेचरी च सुषुम्णासिद्धिरेव च।
फलसिद्धिः कालसिद्धिः क्रियासिद्धिः शिवाम्बिका ॥ ७६-४ ॥
जङ्घासिद्धिः परासिद्धिः खड्गसिद्धिः सुसूक्ष्मगा।
अणिमाद्यष्टसिद्धिश्च करे तस्य स्थिरा भवेत् ॥ ७६-५ ॥
कवचं काकिनीदेव्याः सर्वसिद्धिप्रदायकम्।
अकाले वा सुकाले वा पठनाद् धर्मसञ्चयम् ॥ ७६-६ ॥
जयी धर्मसञ्चयेन जयो यत्र शिवस्ततः।
यत्र शिवा तत्र शिवः कवचात्मा द्वयं प्रियौ ॥ ७६-७ ॥
कर्तारौ तौ सदा तारौ पार्वतीपरमेश्वरौ।
कार्यकारणस्रष्टारौ उभौ तत्र परात्परौ ॥ ७६-८ ॥
कवचात्मकमूर्त्तौ च स्थातारौ प्रभवात्मकौ।
तस्य नामाक्षरं वक्ष्ये शृष्णुष्व भैरवेश्वर ॥ ७६-९ ॥
भैरवी भीमरूपा च विरूपा रूपविवर्जिता।
सूक्ष्मातिसूक्ष्मरूपा च स्वप्रकाशा च शाकिनी ॥ ७६-१० ॥
जपला जञ्जला भीमा चन्द्रदेवी परापरा।
कमलाक्षी देवमाता खड्गकपालधारिणी ॥ ७६-११ ॥
गुर्वी गौरी घनच्छाया ओंकाराद्या चरुप्रिया।
छाया जया जाञ्जना च ओङ्कारात्मा कलावती ॥ ७६-१२ ॥

अङ्गारिणी डाकिनी च टक्कादेवी रुणप्रिया।
तारिणी स्थूलपुष्टा च दयाधर्मप्रिया नुतिः ॥ ७६-१३ ॥
परमा बुद्धिशक्तिश्च फलदा फाल्गुनी कला।
वसुधारा वासुकी च भद्रकाली भवाभवा ॥ ७६-१४ ॥
मनसा मोहिनी माता यशोदा याज्ञिका यशा।
रूपेश्वरी रणप्राणा लक्ष्मीर्लक्षणशोभिता ॥ ७६-१५ ॥
वसुप्रिया वसुरता बालरक्षा शशिप्रभा।
षडक्षरी शारदा च हरिद्रा हारमालिनी ॥ ७६-१६ ॥
लावण्यनिरता लङ्का क्षयरोगविनाशिनी।
क्षेत्रपाला च क्षेत्री च क्षत्रिया क्षेमदा क्षमा ॥ ७६-१७ ॥
क्षुन्निवृत्तिकरी क्षुब्धा क्षालनाख्या क्षराक्षरा।
अनन्ताख्या उमा दुर्गा ऋषभा ईश्वरप्रिया ॥ ७६-१८ ॥
लृकारबीजकुटस्था लृकारदीर्घजीविका।
एरण्डरणचामुण्डा एन्द्री डट्टप्रियान्तरा ॥ ७६-१९ ॥
तुनुतुण्डा ओषधी च उत्तमाधममध्यमा।
औद्वेषिणी औषधस्था अट्टहासात्मसङ्गता ॥ ७६-२० ॥
अर्थदा अष्टहस्ता च अर्ककोटिमयूखगा।
अर्धनारीश्वरा अर्च्या अर्बुदास्त्रधरा समा ॥ ७६-२१ ॥
अष्टैश्वर्यप्रदा अर्घा अम्भस्था चाप्यरुन्धती।
अर्पणाख्या अर्कमुनी अर्पणा अस्खलस्थिता ॥ ७६-२२ ॥

अर्चनाढ्या अर्चनास्था अराती अरुणाधरा।

अष्टोत्तराख्यममृतं पठित्वा कवचं पठेत् ॥ ७६-२३ ॥

तदा फलसमृद्धिः स्यादायुरारोग्यसाधनम्।

शाकिनीकवचस्यास्य सदाशिव ऋषिः स्मृतः ॥ ७६-२४ ॥

गायत्रीच्छन्द एवापि शाकिनी देहदेवता।

ओं श्रीं क्लीं मे शिरः पातु ब्रू हू मे ललाटकम् ॥ ७६-२५ ॥

चक्षुषी खेचरी पातु कर्णौ मे शिवशाकिनी।

गण्डयुग्मं सदा पातु देवशाकम्भरी रमा ॥ ७६-२६ ॥

स्वाहा पातु युग्मनासां ओष्ठाऽधरं शिरोऽवतु।

द्रीं हीं श्रीं मे दन्तपङ्क्तिं जिह्वाग्रं देहदेवता ॥ ७६-२७ ॥

चिबुकं कमला देवी वाग्दात्री मे कपालकम्।

वदनं कालिका पातु शब्दबीजात्मिका गलम् ॥ ७६-२८ ॥

कण्ठदेवी शाकिनी च पातु मे कण्ठपङ्कजम्।

सुरादेवी सदा पातु हृत्पद्मं कामरूपिणी ॥ ७६-२९ ॥

कलावती कामकामा काममाला विशुद्धकम्।

सदाशिवपथं पातु लक्ष्मीर्मे नाभिपङ्कजम् ॥ ७६-३० ॥

उल्कामुखी सदा पातु देवमाता षडक्षरम्।

सदा पातु विष्णुपद्मं राकिणी पातु मे दलम् ॥ ७६-३१ ॥

कटिदेशं सदा पातु भेगदा ज्ञानमोक्षदा।

मूलाधारं सदा पातु काकिनी परमेश्वरी ॥ ७६-३२ ॥

एकरूपा सदा पातु लिङ्गाधारं विरूपिणी।
मार्कण्डपूजिता देवी मृकुण्डा मूलवासिनी ॥ ७६-३३ ॥
सदा मे पातु देवेशि अभया चारुदेशकम्।
दर्शनारव्या महादेवी लिङ्गाधारं पदान्तरम् ॥ ७६-३४ ॥
पातु देवी हिरण्याक्षी सर्वाङ्गं सर्वदेवता।
विधात्री सूक्ष्मरूपस्था स्थूलाङ्गी च कृशोदरी ॥ ७६-३५ ॥
सर्वत्र सर्वदा पातु देवी शाकम्भरी मम।
हृत्कालिका सदा पातु सर्वाङ्गं सर्वदेशके ॥ ७६-३६ ॥
इति ते कथितं नाथ कवचं देवदुर्लभम्।
पठित्वा सिद्धिप्राप्नोति राजत्वं लभते नरः ॥ ७६-३७ ॥
अकस्मात् सूर्यतुल्यः स्यात् कामजेता स्वयं भवेत्।
धारणाद् देहवृद्धिः स्यादायुरारोग्यसम्पदम् ॥ ७६-३८ ॥
वायुसिद्धिकरं साक्षादमृतानन्दविग्रहम्।
अग्निस्तम्भं जलस्तम्भं वायुस्तम्भं करोति हि ॥ ७६-३९ ॥
खेचरो योगजेता स्यादाशाक्षयकरो भवेत्।
ततः पठेत् काममन्त्रं तदन्ते ध्यानमाचरेत् ॥ ७६-४० ॥
ओंश्रीश्च ते लक्ष्मीश्च पत्न्यावहोरात्रे पार्श्वे।
नक्षत्राणि रूपमश्विनौ व्यात्तम्। इष्णान्निषाणा--
मुम्म इषाण सर्वलोकम्म इषाण ॥ ७६-४१ ॥
जपित्वा काममन्त्रं हि सर्वकामफलं लभेत्।

ततो ध्यात्वा च कवचं ध्यायेद्यः शाकिनीशिवम् ॥ ७६-४२ ॥
स वेदपारमायाति शाकिनीध्यानयोगतः ॥ ७६-४३ ॥
प्राणाख्यां शुक्लपद्मे निरवधिनिलयां शाकिनीं पीतवस्त्रां
सूक्ष्मां भूषातिरुदोद्भूतनुचपलां चञ्चलां सिद्धिलोलाम्।
हस्तैः पद्मैश्चतुर्भिः सुनयनकमलैर्भासमानां शिवाढ्यां
पद्माभीतिप्रचण्डासिचसहितां शाकमातां भजामि ॥ ७६-४४ ॥
ध्यात्वा योगी श्मशाने गिरिवरकुरे डाकिनीदेशमध्ये।
शून्ये गर्तेवने वा गगनगृहतले शून्यगेहे सुप्रवासे।
ज्ञानात्मा यो वशी वा पठति च सततं शाकिनीदेहयोगं
गङ्गायां स्वीयगर्भे कवचमभयदं सर्वदं याति सिद्धिम् ॥ ७६-४५ ॥
कवचं कारणैर्देवीं पूजयित्वा यथाविधि।
अकस्मात् कायसिद्धिः स्यादष्टैश्वर्यसमन्वितः ॥ ७६-४६ ॥
मोक्षमाप्नोति भावेन सुखं तस्य पदे पदे।
मिरयन्तु बालका यस्याः काकवन्ध्या च या भवेत् ॥ ७६-४७ ॥
धारयित्वा त्विमां विद्यामेतैर्दोषैर्न लिप्यते।
कण्ठे यो धारयेदेतां समरे काण्डधारिणीम् ॥ ७६-४८ ॥
अक्षयत्वमवाप्नोति जीवमात्रः सदाशिवः।
गोरोजनाकुङ्कुमेन कालागुरुहरिद्रया ॥ ७६-४९ ॥
लाक्षारसैर्लखयित्वा धारयित्वाऽमृतं लभेत् ॥ ७६-५० ॥

इति श्रीरुद्रयामले उत्तरतन्त्रे महातन्त्रोद्दीपने सिद्धमन्त्रप्रकरणे षड्भक्तप्रकाशे
भैरवभैरवीसंवादे शकिनीकवचं नाम षष्ठसप्ततितमः पटलः ॥ ७६ ॥

अथ सप्तसप्ततितमः पटलः

श्रीनन्दभैरव उवाच

इदानीं वद कौमारि सुन्दरि प्राणवल्लभे।

अशीतितमे पटले वद योगार्थसञ्चयम् ॥ ७७-१ ॥

श्रीनन्दभैरवी उवाच

शृणु भैरवराजेन्द्र सदाशिवादिशाकिनीम्।

द्वयोराह्यादयोगो हि भोगमोक्षफलायते ॥ ७७-२ ॥

आकाशपरमाणूनां विशिष्टामलचक्षुषाम्।

दर्शनं विद्युज्जडितं प्राप्नोति सहसा सुधीः ॥ ७७-३ ॥

सदाशिवकुलस्थानोपरि श्रीशाकिनीपदम्।

द्वयोर्यो हि विशिष्टज्ञो ज्ञानखेचरसिद्धये ॥ ७७-४ ॥

तत्कुलस्थानमावक्ष्ये यथावदवधारय।

षोडशाख्यदलाग्रेषु मध्यमूलेषु सर्वतः ॥ ७७-५ ॥

सदाशिवकुलस्थानं चक्रराजं विचिन्तयेत्।

विचिन्त्य शतधा योगीं किं न सिद्ध्यति भूतले ॥ ७७-६ ॥

भूतानामधिपो भूत्वा स्थिरो भवति भूतले।

भगवन्तं महाकायं परदेवं सदाशिवम्॥ ७७-७ ॥

चक्रस्थं चक्रबाह्यस्थं बाह्यमभ्यन्तरं परम्।

पश्यत्येव महायोगी कालचक्रं ततः परम्॥ ७७-८ ॥

अनायासेन गगनग्रन्थिं भित्वा परे लयम्।

चक्रराजप्रसादेन सर्वसञ्चारगो भवेत्॥ ७७-९ ॥

द्वात्रिंशत्कठिनग्रन्थिं भित्वाकाशे खगोर्ध्वगः।

ततः परशिवानन्दचक्रं शक्त्यात्मकं ततः॥ ७७-१० ॥

ततो हि शब्दनिकरं परास्थानं ततः परम्।

सकलानिष्कलास्थानं बोधनीमण्डलं ततः॥ ७७-११ ॥

तदूर्ध्वञ्चोन्मनीपीठं भित्वा च तदनन्तरम्।

भृगुपूरं ततो भित्वा नादपूरं ततः परम्॥ ७७-१२ ॥

नादान्तकं ततो भित्वा ब्रह्मविष्णुघटाकरम्।

क्रियाकरं प्राणलयं यज्ञस्थानं शिखापदम्॥ ७७-१३ ॥

पूर्णगिरिमुड्डयानं भित्वा च स्वपदं ततः।

दुर्गस्थानं ततो भित्वा प्रकाशस्थानमेव च॥ ७७-१४ ॥

तदूर्ध्वे पिङ्गलास्थानं तदूर्ध्वे तत्पदं ततः।

सुषुम्नामण्डलं भित्वा धौमिरकोणं महालयम्॥ ७७-१५ ॥

महाबिन्दुं तदूर्ध्वे तु षट्कोणं तु तदूर्ध्वके।

तदूर्ध्वे वासनापूरं बीजपूरं तदूर्ध्वके॥ ७७-१६ ॥

तदूर्ध्वे विष्णुचक्रं तु कुलालिचक्रवत्स्थितम्।
तं भित्त्वा कामनगरं सर्वकामफलप्रदम् ॥ ७७-१७ ॥
तदूर्ध्वे शक्रचक्रं तु तदूर्ध्वे भूमिचक्रकम्।
तदूर्ध्वे कोषचक्रं तु तदूर्ध्वे वायुचक्रकम् ॥ ७७-१८ ॥
तदूर्ध्वे वह्निचक्रं तु तदूर्ध्वेऽमृतचक्रकम्।
तदूर्ध्वे जलचक्रं तु दिवाचक्रं तदूर्ध्वके ॥ ७७-१९ ॥
तदूर्ध्वे यामिनीचक्रं तदूर्ध्वे तारचक्रकम्।
तदूर्ध्वे धर्मचक्रं तु कालचक्रं तदूर्ध्वके ॥ ७७-२० ॥
सर्वकालं सदा व्याप्य जगत्स्थावरजङ्गमम्।
सदा तदूर्ध्वनिकरं सप्तसागरमण्डलम् ॥ ७७-२१ ॥
तदूर्ध्वे भाति सततं श्रीजलान्तकमण्डलम्।
तदूर्ध्वे तु महाचक्रं महापद्मवनाकरम् ॥ ७७-२२ ॥
टङ्कारोपरि संध्यायेत् सहस्रारे सुपङ्कजम्।
तं भित्त्वा ज्ञानपद्मं तु कणीकायां प्रपश्यति ॥ ७७-२३ ॥
प्रेतरूपमहादेवशवाकारं तु निष्क्रियम्।
अस्योरसि प्रेतबीजं सूर्यायुतसमप्रभम् ॥ ७७-२४ ॥
ऊरुमूले च तस्यापि क्रोधबीजं शतारुणम्।
तस्योपरि महाकालीमवश्यं परिपश्यति ॥ ७७-२५ ॥
प्रत्यालीढपदामम्बामम्बुजाक्षीं हसन्मुखीम्।
चतुर्भुजां खड्गमुण्डवराभयकराम्बुजाम् ॥ ७७-२६ ॥

त्रैलोक्यजननीं ब्रह्मरूपिणीं मुकुटोज्ज्वलाम्।
मुण्डमालां संवहन्तीं सर्वास्त्रां सर्वकारणाम् ॥ ७७-२७ ॥
अनन्तकोटिब्रह्माण्डब्रह्मव्यापकरूपिणीम्।
प्रसन्नवदनां घोरां शवकर्णां करालिनीम् ॥ ७७-२८ ॥
योगीन्द्रजननीं नित्यां भवानीं भवमोचिनीम्।
विमलां निर्मलानन्दां ज्ञानानन्दस्वरूपिणीम् ॥ ७७-२९ ॥
धर्मार्थकाममोक्षस्थां मुक्तकेशीं दिगम्बरीम्।
ललितां सुन्दरीं श्यामां महाकालनिषेविताम् ॥ ७७-३० ॥
महोग्रां चन्द्रघण्टाढ्यनितम्बरत्नमेखलाम्।
सहस्रानन्तसूर्योग्रतेजोरूपां कुलप्रियाम् ॥ ७७-३१ ॥
श्मशानावासिनीं दुर्गां श्मशानालयवासिनीम्।
घोररावां महारौद्रीं कालिकां दक्षिणां पराम् ॥ ७७-३२ ॥
कर्णावतंसतां नीतशवयुग्मभयानकाम्।
घोरदंष्ट्रं करालास्यां पीनोन्नतपयोधराम् ॥ ७७-३३ ॥
शवानां करसङ्घातैः कृतकाञ्चीं प्रियंवदाम्।
सृक्कद्वय गलद्रक्तधाराविस्फुरिताननाम् ॥ ७७-३४ ॥
बालार्क मण्डलाम्भोजनयनत्रयभूषिताम्।
दन्तुरां दक्षिणव्यापिमुक्तालम्बिकुचश्रियम् ॥ ७७-३५ ॥
शवरूपमहादेवहृदयोपरि संस्थिताम्।
शिवाभिर्घोररावाभिश्चतुदीक्षु समन्विताम् ॥ ७७-३६ ॥

महाकालव्यापकेन विपरीतरतातुराम्।

सुखप्रसन्नवदनां स्मेरारुणसरोरुहाम् ॥ ७७-३७ ॥

मधुमांसचर्बणाढ्यां वरदां मदनातुराम्।

वेदवेदाङ्गविद्याभिरुदारगुणसम्भवाम् ॥ ७७-३८ ॥

दैत्यदानवदर्पघ्नीं भगमालाकलेवराम् ॥ ७७-३९ ॥

चिन्तयेत् कौलिकां कालीं कुलवृक्षतलस्थिताम्।

श्रीकल्पलतिकां विद्युत्कोटिमण्डितकुण्डलाम् ॥ ७७-४० ॥

नागयज्ञोपवीताढ्यां चन्द्रार्धकृतशेखराम्।

सर्वालङ्कारयुक्ताञ्च वह्नयर्कशशिलोचनाम् ॥ ७७-४१ ॥

ललज्जिह्वां कामरूपां कामपीठनिवासिनीम्।

अतिसौन्दर्यवदनां धाराविस्फुरितप्रभाम् ॥ ७७-४२ ॥

कामदां सिद्धगन्धर्वदेवचारणनाटकैः।

स्तूयमानां ब्रह्मविष्णुशिवशक्रमहर्षीभिः ॥ ७७-४३ ॥

सर्वदा वन्दितां कोटिजलदाभतनुप्रभाम्।

संसारतारिणीं तारां तारब्रह्मस्वरूपिणीम् ॥ ७७-४४ ॥

इन्दुनीलमणिश्रेणिशोभाविद्युत्प्रकाशिनीम्।

श्रीवासमधुरानन्दप्रियप्रेमदिगम्बरीम् ॥ ७७-४५ ॥

लज्जातीतां कुलातीतां ज्ञानातीतां निरञ्जनाम्।

क्रोधपुञ्ज समुद्भूतद्वीपिचर्मकटिप्रभाम् ॥ ७७-४६ ॥

नीला--घना--बला--माया--मात्रा--मुद्रा--कलादिभिः।

सर्वदा पूजितां ध्यायेत् सहस्रारवराम्बुजे ॥ ७७-४७ ॥

एवं ध्यात्वा महाकालीं श्यामां कामदुघां शिवाम्।

आकाशगामिनीं सिद्धिमवश्यं लभते वशी ॥ ७७-४८ ॥

इति श्रीरुद्रयामले उत्तरतन्त्रे महातन्त्रोद्दीपने सिद्धमन्त्रप्रकरणे षड्भक्तप्रकाशे

सदाशिवकुलचक्रक्रमनिरूपणे भैरवीभैरवसंवादे योगार्थसञ्चयनं नाम सप्तसप्ततितमः

पटलः ॥ ७७ ॥

अथाष्टसप्ततितमः पटलः

श्रीनन्दभैरवी उवाच

शृणु भैरव वक्ष्यामि सङ्केतार्थविनिर्णयम्।

कुलचक्रक्रमं सिद्धं शक्तिसदाशिवस्य च ॥ ७८-१ ॥

अस्य विज्ञानमात्रेण कण्ठपद्मे स्थिरो भवेत्।

पद्माग्रे च सारचक्रं योगिनामतिसुप्रियम् ॥ ७८-२ ॥

ध्यानादेव महाबाहो सर्वचक्रप्रदर्शकम्।

ऊर्ध्वरेता कामजेता ज्ञानी मौनी दिगम्बरः ॥ ७८-३ ॥

खेचरो धारकः श्रीमान् कौलिकः साधको भवेत्।

तच्चक्रध्यानमेवं तु द्विद्वारमग्रतो मुखे ॥ ७८-४ ॥

तदन्ते चापि द्विद्वारं तिलार्धं भिन्नरेखया।
रेखाद्वये नैकद्वारमेवं द्वारद्वयं पुनः ॥ ७८-५ ॥
अग्रादुत्तरपर्यन्तं ध्यायेद् वारद्वयं सुधीः।
द्वयोर्मध्ये चतुर्वेदरेखामण्डलमेव च ॥ ७८-६ ॥
तदन्तरे च षट्कोणं द्विषट्कोणं तदन्तरे।
तन्मध्येऽष्टदलं पद्मं तन्मध्ये चन्द्रमण्डलम् ॥ ७८-७ ॥
तन्मध्ये शून्यरूपं तु निराकारं निरञ्जनम्।
तत्त्वज्ञानाश्रितानन्दविद्यात्मानं ममास्पदम् ॥ ७८-८ ॥
स्थूलसूक्ष्ममयं शुद्धं वाच्यवाचकभावनम्।
अभेदं तु ममात्मानं कोटिसूर्यसमप्रभम् ॥ ७८-९ ॥
कोटिविद्युत्प्रभाकारं चन्द्रकोटिसुशीतलम्।
सर्वव्यापक मीशानमभेदज्ञानकारणम् ॥ ७८-१० ॥
विधातारं परब्रह्म सर्वज्ञं सर्वदशीनम्।
सर्वशास्त्रप्रवक्तारं ज्ञानज्ञेयं चराचरम् ॥ ७८-११ ॥
अष्टहस्तं विशालाक्षं शूलिनं मुण्डमालिनम्।
जरातीतं निवीकल्पं तरुणं तारकं हरम् ॥ ७८-१२ ॥
हरि ब्रह्माणमीशानं त्रिलोकानां प्रभामयम्।
अभेद्यभेदकं सिद्धं सिद्धासनकरं सुरम् ॥ ७८-१३ ॥
गन्धर्वनगरं देशं विशेषं सर्वतोमुखम्।
अकालतारकं स्वाहास्वधाशक्तिसमन्वितम् ॥ ७८-१४ ॥

कोटिकालानलाकारं रौद्रं रुद्रात्मकं भवम्।
कन्याश्रीसुन्दरीकाटिमण्डलान्तःप्रकाशकम्॥ ७८-१५॥
तेजोबिम्बं भासमानं सर्वव्याधिनिवृत्तनम्।
हृषीकेशानन्दसिद्धं त्रिविक्रमफलोदयम्॥ ७८-१६॥
नृसिंहक्रोधनिलयं सर्वदैत्यविनाशनम्।
मीनावतारवेदार्थसमुद्धरणकारणम्॥ ७८-१७॥
कूर्मपृष्ठाधारचक्रं वराहदन्तभूषणम्।
नरसिंहाकारभक्तरक्षकं परमेश्वरम्॥ ७८-१८॥
महेन्द्ररक्षकं दैत्यदर्पघ्नं वामनं तनुम्।
दैत्यक्षत्रियदर्पघ्नं परशुरामं द्विजाधिपम्॥ ७८-१९॥
भृगुवंशपतिं सत्यज्ञानावतारमुत्तमम्।
श्रीरामं पावनं रक्षोहन्तारं तापसं गुरुम्॥ ७८-२०॥
त्रैलोक्याधारमानन्दरूपं हलधरं परम्।
अनन्तं योगिनामाद्यं सहस्राङ्गफणान्वितम्॥ ७८-२१॥
बुद्धं निराकारधर्मं सर्वशास्त्रार्थवर्धकम्।
नित्यश्रुत्युदितामोदधर्माधर्मविवर्जितम्॥ ७८-२२॥
स्वयम्भुवं स्वप्रकाशं परमात्मानं मङ्गलम्।
एकाकारं धर्मचक्रवेदिनं स्वच्छसङ्गरम्॥ ७८-२३॥
दुष्टनिग्रहकर्तारं महावीरं धनञ्जयम्।
श्रीकृष्णं सर्वसेवाभिः पूजितं तन्मयं शुभम्॥ ७८-२४॥

विमदं रक्षकं ध्यानज्ञानमोक्षप्रकाशकम्।
राजराजेश्वरं वास्यं सर्वलोकनिषेवितम् ॥ ७८-२५ ॥
सर्वदेहस्थितं धर्मं धर्मात्मानं विनोदिनम्।
व्यापकं व्यापकाधारं निवीकल्पं सुधामयम् ॥ ७८-२६ ॥
विशिष्टं पञ्चपाषाणमहापीठनिवासिनम्।
अनन्तानन्तमहिमं कपालशूलधारिणम् ॥ ७८-२७ ॥
त्रिरेखामण्डलस्थानं चतुर्वेदक्रमाकरम्।
एकवक्त्रं द्विपादं च द्विमुखञ्च चतुष्पदम् ॥ ७८-२८ ॥
त्रिमुखं षड्भुजं नाथं चतुर्वक्त्रं विधिं परम्।
अष्टाम्भोजभुजाम्भोजं पञ्चवक्त्रं त्रिलोचनम् ॥ ७८-२९ ॥
शिवं दशभुजं सौख्यं सुन्दरं श्रीषडाननम्।
नित्यं द्वादशहस्तञ्च सर्वास्त्रधारिणं ध्रुवम् ॥ ७८-३० ॥
सप्तमुखं महाकायं चतुर्दशभुजं प्रियम्।
अष्टमुखं शिवाह्लादं भुजषोडशमण्डितम् ॥ ७८-३१ ॥
नवपद्ममुखाम्भोजमष्टादशभुजं विभुम्।
उन्मत्तभैरवं कोटिमहाविद्याद्यवल्लभम् ॥ ७८-३२ ॥
अमरेशं महाकायमष्टादशभुजापतिम्।
कालराशिं कृष्णवर्णं चित्रसर्पसुमालिनम् ॥ ७८-३३ ॥
शतवक्त्रं कोटिहस्तं सहस्रवदनाम्बुजम्।
शतकोटिमुखं नित्यानन्दसन्तानमन्दिरम् ॥ ७८-३४ ॥

अनन्तचरणाम्भोजमनन्तजनसेवितम्।

अनन्तहस्तकमलमनन्तालङ्कृतोज्ज्वलम् ॥ ७८-३५ ॥

अन्तःप्रकाशनिकरमनन्तगुणसम्भवम्।

अनन्तसृष्टिस्त्रष्टारमनन्तस्थितिकारणम् ॥ ७८-३६ ॥

अनन्तकमलावन्ये चानन्तसंहृतिप्रियम्।

अनन्तबीजनिकरमनन्तशास्त्रनिश्चयम् ॥ ७८-३७ ॥

अनन्ततापसन्तृप्तमनन्तजलमध्यगम्।

अनन्तपरमाधारमनन्तवह्निधारिणम् ॥ ७८-३८ ॥

अनन्ताकाशनिकरमनन्तपृथिवीपतिम्।

अनन्तज्वालामालाढ्यमनन्तबुद्धिकारणम् ॥ ७८-३९ ॥

अनन्तस्थानपूजाढ्यमनन्तनामसिद्धिदम्।

अनन्तगतिविज्ञानमनन्तराज्यदं सुखम् ॥ ७८-४० ॥

अनन्तधर्मशास्त्रार्थकिरणं काव्यपूजितम्।

अनन्तदेवतास्थानमनन्तकर्मसिद्धिदम् ॥ ७८-४१ ॥

अनन्तमालागुटिकाजापिनं नित्यसिद्धिदम्।

अनन्तचित्तसञ्चारमनन्तानन्तविक्रमम् ॥ ७८-४२ ॥

अनन्तजीवसंज्ञानमनन्तभावनाप्रियम्।

अनन्तनिर्मलानन्दमनन्तप्राणिवल्लभम् ॥ ७८-४३ ॥

अनन्तगाथाकर्तारमनन्तसिन्धुसंस्थितम्।

सर्वतः पाणिपादान्तं सर्वतोऽक्षिशिरोमुखम् ॥ ७८-४४ ॥

सर्वमावृत्य तिष्ठन्तमपराजितमीश्वरम्।
ध्यात्वाऽऽनन्दमयं देवं पीठमध्ये च साधकम् ॥ ७८-४५ ॥
शाकिनीदेवशक्तिश्रीप्रेमाह्लादपरायणम्।
देवदेवं विश्वमयं शाक्यरूपं सनातनम् ॥ ७८-४६ ॥
मम रूपं यदा नाम्ना स्तौति कामविनोदिनम्।
ध्यात्वा चक्रपुरे योगी निरालम्बो दिगम्बरः ॥ ७८-४७ ॥
गगने चक्रसारं तु कुलनाम्ना प्रतिष्ठितम्।
ध्यात्वा भवति योगीन्द्रः खेचरो गतभीः प्रभुः ॥ ७८-४८ ॥
अनायासेन सिद्धिः स्याद् ज्ञानी च ज्ञानवान् भवेत्।
ऊर्ध्वमुखं कण्ठपद्मं तदग्रे चक्रमण्डलम् ॥ ७८-४९ ॥
अधोमुखं नेत्रपद्मं द्विदलं चातिसुन्दरम्।
तदग्रे च महाचक्रं तदाकारं महाप्रभम् ॥ ७८-५० ॥
द्विचक्रसङ्गमं यत्र दृश्यते रात्रियोगतः।
तदा भवति देवेश चतुर्द्वारं मनोहरम् ॥ ७८-५१ ॥
चक्रं निरञ्जनं ज्ञानज्ञेयं मन्त्रमयं शिव।
यो जानाति महादेव स भवेत् कल्पपादपः ॥ ७८-५२ ॥
इति कण्ठस्य माहात्म्यं संक्षेपात् कथितं मया।
जानाति योगी ध्यानेन ज्ञानयुक्तेन चेतसा ॥ ७८-५३ ॥
पश्यत्येव महात्मानं ज्ञानज्ञेयं सुधामयम्।
कोटिवर्षशतेनापि कथितुं नैव शक्यते ॥ ७८-५४ ॥

तव भक्त्या महादेव तवायुःक्षेत्ररक्षणात्।
इदानीं कथितं कण्ठपद्मसञ्चारमङ्गलम् ॥ ७८-५५ ॥
अप्रकाश्यं महागुह्यं शब्दब्रह्मस्वरूपकम्।
निर्जने दोषरहिते व्याधिबाधाविवर्जिते ॥ ७८-५६ ॥
सुभिक्षानिन्दारहिते स्थित्वा तत्र दृढव्रतः।
भावयेत् परया भक्त्या तव रूपं विचिन्तयन् ॥ ७८-५७ ॥
अचिराद्योगसिद्धः स्यान्निदानज्ञानसिद्धिभाक्।
श्रीमातृका महादेवी लीलावती शुभा सती ॥ ७८-५८ ॥
अम्बा गुर्वी गुरुशक्तिः पातु मामतिकातरम्।
तामम्बामम्बुजाक्षीं च प्रणम्य च पुनः पुनः ॥ ७८-५९ ॥
इदानीं कथये नाथ भ्रूपद्मज्ञाननिर्णयम् ॥ ७८-६० ॥

इति श्रीरुद्रयामले उत्तरतन्त्रे महातन्त्रोद्दीपने सिद्धमन्त्रप्रकरणे षड्क्र--प्रकाशे
भैरवीभैरवसंवादे कण्ठाम्भोजभेदप्रकाशो नाम। अष्टसप्ततितमः पटलः ॥ ७८ ॥

अथैकोनाशितितमः पटलः

श्रीनन्दभैरव उवाच

कथयस्व वरारोहे कामनासिद्धिमङ्गलम्।

अप्रकाश्यं महाज्ञानं यदि स्नेहोऽस्ति मां प्रति ॥ ७९-१ ॥

अनादिशास्त्रगोप्यं तु सर्वतन्त्रेषु गोपितम्।

सुखस्नेहकृपादृष्ट्या सर्वतत्त्वसुमङ्गलम् ॥ ७९-२ ॥

ज्ञानगम्यं शब्दजालं कोमलान्तःप्रकाशकम्।

आयुरारोग्यजननं धर्मार्थकाममोक्षदम् ॥ ७९-३ ॥

भूपद्मद्विदलं सिद्धमुनिमण्डलसङ्कुलम्।

ज्ञानिनामात्मसिद्धान्तरूपज्ञानसमागमम् ॥ ७९-४ ॥

यामलस्य महारुद्रसेवितस्य वरानने।

वद विस्तार्य यत्नेन जीवन्मुक्तिपदं यतः ॥ ७९-५ ॥

लभ्यते तत्क्षणादेव कृपया करुणामयि।

कालकूटप्रभावेण चात्मनो विस्मृतिर्गता ॥ ७९-६ ॥

तां विस्मृतिं समाकृत्य स्मृतिज्ञानं विधेहि मे।

परमानन्दनिर्वाहनिर्वाणप्रथमाङ्कुरम् ॥ ७९-७ ॥

श्री आनन्दभैरवी उवाच

वक्ष्येऽहं द्विदलं विभाण्डकमलं कालानलव्याकुलं।

शोभामोहनरञ्जनं सुचपलामालाकपालोज्ज्वलम्।

दीप्तिश्रेणि सुकणीकान्तरगतः श्रीशाकिनीवल्लभः।

प्राणिप्राणनिदानगः परशिवः सम्पातु सञ्चारगः ॥ ७९-८ ॥

संहारोज्ज्वलकान्तिकान्तनिकरं संहारकूपोज्ज्वलं।

तेजोरूपमहाशिखासुखपदं पीयूषतैलप्रियम्।

ताराधीशदिनेशतैजसमयं मायापरादोद्यमं।

विद्यावल्लभभावसारविनुतं द्वे पत्रमित्रे भजे ॥ ७९-९ ॥

आकाशाग्रे प्रभाग्रोग्रगमनधरणीधारसारे प्रचारे।

श्रीनाथेशः क्षितीशः प्रचुरविधुमणिश्रेणिमालाग्रकण्ठः।

श्रीकण्ठो नीलकण्ठः प्रभवति भुवनानन्दकर्तार्थकर्ता।

विद्या श्रीहाकिनीशः स्फटिकमणिगृहे रक्तशक्त्या च हंसः ॥ ७९-१० ॥

पुरो विभाति कणीकासुमध्यचक्रमण्डले।

विशिष्टशक्तिहाकिनी तथापि दुर्गतारिणी।

यदीह भाव्यते नरैः सुमन्त्रतन्त्रगायनैः--।

स्तदा परत्वमाप्नुयाद्वि स्थिरो भवेद्वते ॥ ७९-११ ॥

द्विदलकमल मध्ये हाकिनी देवमाता।

विभवनवकुमारी योगिनी योगसिद्धा।

यदि चरति विलिप्ता चोर्ध्वमार्गे निषण्णा।

त्रिभुवनकरुणाभिः साधकस्य प्रसन्ना ॥ ७९-१२ ॥

जपरटिपरमन्त्रप्राणजापी मनुष्यो।

भवति विमलचेता हाकिनीहोमदेव्याः।

मनुमपि हृदि नित्यं संविभाव्य प्रतिष्ठः।

परपुरकुलगामी ध्यानविज्ञानपुण्यः ॥ ७९-१३ ॥

विषयमधुरतृष्णावजीतो निजीतारिः।

कुलयुगकमलान्तः सुप्रकाशस्वरूपः।

विधिकृतकुलदोषं भाति निजीत्य दोषं।
रतिपतिसमकान्तः साधको निणीतान्तः ॥ ७९-१४ ॥
जपति मनुधनार्थं भ्रान्तिहोमोत्सवार्थं।
मनुजकुलवरेण्योऽन्यानि काल्या विहाय।
अयुतशतसुमन्त्रान्नाशपुञ्जाक्षराणि।
प्रसवति रिपुहन्ता साधको हाकिनीशः ॥ ७९-१५ ॥
परशिवनवभावप्रावणान्तःप्रवेशी।
द्विदलकमलशोभा कोटिसंभाषयन्ती।
निजकुलपरिदेवैर्भाव्यते भावमानै--।
भवति चपलमाद्या हाकिनी सुप्रसन्ना ॥ ७९-१६ ॥
आज्ञानाम सुपङ्कजं विधुशताह्लादप्रभापाटलं।
विद्युद्रश्मिभिरुन्नतं धवलपीठानन्दचिद्रूपदम्।
हस्ताभ्यां कनकप्रभादीप्ताभ्यां प्रकाशोज्ज्वलं।
हाकिन्याकलाभयाप्रचलितं ध्यायेत् परानन्दनम् ॥ ७९-१७ ॥
ध्यानज्ञानादिधाम प्रचयति जयति क्षोभितारिप्रसारी।
हस्ताभ्यां हेमभाभ्यां तरुणरविशशीशोभिताभ्यां विधाय।
सूक्ष्मात्सूक्ष्मातिसूक्ष्मं विरचयति सुधां हाकिनी प्राप्य नाथं।
कोटीन्दुक्षेमकान्तिप्रसभधनरसा नन्दितामभ्रपीठे ॥ ७९-१८ ॥
ध्यायेद् देवीं पराढ्यां त्रिभुवनजननीं षण्मुखीं वेदहस्तां।
विद्यामुद्राविरुण्डं जपवटिडमरुं धारयन्तीं ज्वलन्तीम्।

चेतः शान्तिप्रदात्रीं विधुमणिमुकुरां भीषमानां समानां।
षट्कोणे बिन्दुमूले युगदलकमले द्वारयुग्मद्वयाढ्ये ॥ ७९-१९ ॥
एतच्चक्रस्य मध्ये सकलसुरगणविद्युताकारदीप्ता।
नित्यं संभाति पार्श्वावधिकमलमहामण्डलाकारभावे।
दोषाशेषापनाशे सकलबुधजनैः शोभिता पद्ममाला।
प्राणाख्या वह्निजिह्वा सुखमयाविमला योगिनी योगमुख्या ॥ ७९-२० ॥
मनोयोगचिन्हं प्रसिद्धं सुसूक्ष्मं।
शुभे पद्ममध्ये शिखाकारचित्तम्।
महायोनिचक्रे प्रिये कणीकायां।
शिवस्थानमुग्रं वशी वीक्ष्य शुक्लम् ॥ ७९-२१ ॥
महाविद्युताकारणं भासमानं परं ब्रह्मसूत्रप्रबोधं विनोदम्।
महाकौलमार्गं स्थिरप्राणबुद्धिः क्रमेणैव तच्चिन्तयेत् साधकेन्द्रः ॥ ७९-२२ ॥
महावेदसूत्रादिबीजप्रकाशं।
शतानन्दचन्द्रप्रभं भाव्यमानम्।
विभाव्याशु नाथप्रियं पञ्चचूडं।
महामोक्षगामी जितक्रोधकामः ॥ ७९-२३ ॥
य एतत् स्वचित्तान्वितः साधकेन्द्रो।
विभुध्यानयुक्तः प्रियात्मा महात्मा।
पुरे शीघ्रगामी पराणां नराणां।
मुनीन्द्रः क्षितीन्द्रो महावेदवक्ता ॥ ७९-२४ ॥

द्विधा बोधविज्ञानशून्यो वरेण्यो।
भवेत् सर्वदर्शी स सर्वज्ञराजः।
सदा पूर्णसिद्धिप्रसिद्धोऽरिहन्ता।
महासृष्टिसंहारपालादिकर्ता ॥ ७९-२५ ॥
क्षणादाविभाव्य प्रभुर्दीर्घजीवी।
सुधीः सर्वशास्त्रार्थवेत्ता सुमन्त्री।
महाज्ञानयुक्तो भवेदेकचित्तो।
बली बाणतुल्यो विधातुः प्रशस्यः ॥ ७९-२६ ॥
स्वचक्रमण्डलान्तरे त्रिकोणभूमिबिम्बके।
तदन्तरे च षोडशच्छदा विभान्ति वामके।
सुपत्रके मनोहरे प्रदीपभाशिखाकृति--
र्महोज्ज्वला स्फुर(र)त्प्रभा चतुर्गृहं ततो बहिः ॥ ७९-२७ ॥
प्रणवविरचनाभिः शोभितं चक्रराजं।
तदुपरि विलसच्छ्रीचन्द्रखण्डप्रकाशः।
तदुपरि विगलद् बिन्दुकान्तो मकार--।
स्तदुपरि शितनादो भाति पीयूषपुञ्जः ॥ ७९-२८ ॥
ध्यायेद्यः क्रमतः सुधीः प्रियपदालीने इह क्षेत्रके।
बध्वा चेतसि भावपुञ्जनिकरां श्रीनाथसेवोदिताम्।
योगीन्द्रोदितयोगशासननिरालम्बां परां सादरा--।
मभ्यासान्नियतं वशी परनर उग्रां कलां पश्यति ॥ ७९-२९ ॥

तन्मध्यान्तः प्रकाशामतिविमलकलामादिवात्मप्रकाशा--।

माद्यक्षे स्वप्रतिष्ठामतिसुखविभवामाश्रये स्थानसिद्धाम्।

हाकिन्याङ्गप्रभामण्डल कमलमहारूपलावण्यधैर्यं।

सौभाग्यं ध्याननिष्ठे विलसति मधुरं ध्यानमारोपयामि ॥ ७९-३० ॥

ज्वलत्कोटिदीपाकृतिस्नेहजालं

वहन्तं रटन्तं नवीनार्ककान्तम्।

स्फुरज्ज्योतिराकाशपृथ्वीन्दुमध्यं

भवेद् वै महेन्द्रो विलोक्याशु योगी ॥ ७९-३१ ॥

इहानन्दबाह्ये परेशो हि साक्षान् महापूर्णभूतिप्रभावोऽव्ययो हि।

महावह्निचन्द्रार्कसन्मण्डलो वा महाविष्णुचक्रोपरि श्रीहरिः स्यात् ॥ ७९-३२ ॥

महाविष्णुयोगी महायोगयोगीन्द्रसेव्यं महेन्द्रः।

विलोक्याशुभन्नार्थतन्त्रप्रतापं तदा तद्विशत्यत्र पञ्चत्वकाले ॥ ७९-३३ ॥

लयस्थानमाकाशवायोरतीव प्रतापप्रियस्याञ्जनस्याशु पश्येत्।

महानादरूपं तदूर्ध्वं शिवार्धं विशालाक्षरूपं शिवाकारमानम् ॥ ७९-३४ ॥

सुशान्तं महान्तं धराकान्तलान्तं वरं दातुमुत्फुल्लहस्तारविन्दम्।

सभीतिप्रदं शुद्धबुद्धप्रबोधं दयादानकर्तारमापश्यतीह ॥ ७९-३५ ॥

गुरूणां पदाम्भोरुहाह्लादलीनो जनः पश्यति प्राणनाथं परेशम्।

दिनेशं रमेशं धनेशं नरेशं स योगी निरोगी महाशुद्धवेशम् ॥ ७९-३६ ॥

स वाचां सुसिद्धिं समाप्नोति शुद्धिं।

वरं कामलक्ष्मीश्वरत्वं महत्त्वम्।

न भूयात् त्रिलोके पुनर्जन्मभावः।

सदा गायति श्रीपतिर्नारदो वा ॥ ७९-३७ ॥

श्रीनन्दभैरव उवाच

न श्रुतं देवि कल्याणि हाकिनीकूटमन्त्रकम्।

तथा पूजाविधिं ध्यानं जपं वायुविनिर्गमम् ॥ ७९-३८ ॥

इत्यादियोगं स्तोत्राणि सहस्रनाममङ्गलम्।

तथा श्रीवरनाथस्य कृपया वद सुन्दरि ॥ ७९-३९ ॥

इति श्रीरुद्रयामले उत्तरतन्त्रे महातन्त्रोद्दीपने सिद्धमन्त्रप्रकरणे भैरवभैरवीसंवादे

शाकिनीमन्त्रोद्देशो नाम एकोनाशीतितमः पटलः ॥ ७९ ॥

अथाशीतितमः पटलः

श्रीनन्दभैरवी उवाच

शृणुष्व परमानन्दहेतुपानप्रियङ्कर

अत्यद्भुतं परस्यापि हाकिन्या मन्त्रमेव च ॥ ८०-१ ॥

त्रयाशीतितमे नाथ पठनाह्लादसागरे।

रहस्यं परमानन्दवर्धनं कामदं मनुम् ॥ ८०-२ ॥

अस्यापि भावकर्ता यः स योगी न तु मानुषः।

अतिविद्या चातिधनं महाराज्यं सदाशिव ॥ ८०-३ ॥

अस्याराधनमात्रेण स्वयमेव समाप्नुयात्।

इति हेतोः सङ्कथये मन्त्रोद्धारं क्रमेण तु ॥ ८०-४ ॥

अत्यद्भुतं ज्ञाननिदानभावदं।

महामनुं मानसजापमाश्रयम्।

अनल्पविज्ञाननिधिप्रदं शुभं।

पुण्यं पवित्रं शृणु भैरवेन्द्र ॥ ८०-५ ॥

तारं ब्रह्म मनुं श्मशानसहितं शम्भुं विभुं हान्तकं।

भान्तं रान्तजलं हुताशनमयं वायुञ्च वामाक्षिणम्।

वायोरक्षरसंयुतं त्रिपुरया श्रीकामकूटान्वितं।

चान्ते हाकिनि देवि वह्नियुवती मन्त्रोऽयमानन्ददः ॥ ८०-६ ॥

भाषामारकलारमावधुयुता देवी शिवप्रेयसी।

विद्ये हाकिनी तारमन्त्रपुटितं मायाग्निजायान्वितम्।

योगेन्द्रावनतं महेन्द्रजपितं श्वासाभिरुच्छ्वासितं।

ये ध्यायन्ति महीतले प्रियमयी भार्या पतिप्रेमगा ॥ ८०-७ ॥

आकाशं वह्निकूटं वधुशिवदयिताशक्तिकामत्रिकूटं।

हाकिन्यै परनाथभासुरगुरोः शक्त्यै नमोऽग्निप्रिया।

हाकिन्याः प्रेममन्त्रं जपति यदि सुधी राजरोजेश्वरः

स्यादानन्दाब्धौ निमग्नः प्रचयति किरणं भावराशिप्रकाशम् ॥ ८०-८ ॥

द्वे लक्षे मन्त्रसिद्धिर्भवति निजकुले कामधेनुस्वरूपः।

क्षेत्रज्ञः क्षेत्रविज्ञो वशयति जगतां भावसारं नरेन्द्रः ।
विद्याबीजं रमाढ्यं सुरधुनिसहितं कामकूटं तदन्ते ।
शब्दाख्यं ब्रह्मतत्त्वं तरुणि भुवनेशि प्रेत्य हाकिनीं श्रीम् ॥ ८०-९ ॥
स्वाहान्तो मन्त्रराजः सकलसुरपदानन्दितो भावपूज्यः ।
महामन्त्रं प्रवक्ष्यामि येन सिद्धो भवेन्नरः ॥ ८०-१० ॥
शिवमन्त्रं हाकिनीश परनाथस्य भूपतेः ।
यस्याराधनमात्रेण मृत्युजेता न संशयः ॥ ८०-११ ॥
प्रेतबीजं समुद्धृत्य विषबीजं ततः परम् ।
वह्निबीजं कालकूटबीजं तु तदनन्तरम् ॥ ८०-१२ ॥
अत्यन्तं दुःखजालं मे हन युग्मं विदारय ।
युगलं कामकूटं तु संहारबीजमेव च ॥ ८०-१३ ॥
शिवबीजं तदन्ते तु हंसः सोऽहं ततो वदेत् ।
स्वाहान्तमन्त्रो जप्तो हि लक्षमात्रं महेश्वर ॥ ८०-१४ ॥
कुम्भकं रेचकं कृत्वा धारयेत् पवनं शुभम् ।
एवं कृत्वा महादेव शिवानन्दं प्रकृत्य च ॥ ८०-१५ ॥
महाप्रलयकालेऽपि सुस्थिरो भवति ध्रुवम् ।
तस्यापि हस्तकमले सदा तिष्ठन्ति सिद्धयः ॥ ८०-१६ ॥
जपित्वा युगलक्षं तु यत्नेन परमेश्वर ।
वाक्सिद्धिं देवलोके तु गमनं निजदेहतः ॥ ८०-१७ ॥
तस्य दर्शनमात्रेण लोकाः स्युही निरोगिणः ।

अष्टादशलक्षजपाद् ब्रह्माण्डभेदको भवेत् ॥ ८०-१८ ॥

सहस्रारे मनो याति तस्यैव नात्र संशयः ।

तदा संसारसंहारपालनसृजनास्पदः ॥ ८०-१९ ॥

तस्य संसारं सकलं कोटिब्रह्माण्डमेव च ।

अनयोर्मन्त्रजापेन सिद्धार्थवद् भवेत् कविः ॥ ८०-२० ॥

सर्वशास्त्रार्थवेदार्थसाङ्ख्यार्थादिषु पारगः ।

तस्य साक्षान्मूतीमन्तो विभान्ति पुरतो ध्रुवम् ॥ ८०-२१ ॥

वारमेकं कदाचिद्वा चायाति मुखपङ्कजे ।

चतुर्वीधा मुक्तिः कामसिद्धयः सर्वदा हृदि ॥ ८०-२२ ॥

विभान्ति हि किमन्यद्वा कथितुं शक्यते मया ।

वलान्ते रामपुत्रः स्यात् सश्रीकः कृष्ण एव सः ॥ ८०-२३ ॥

कृष्णान्ते रामनाम स्यात् भूपतेः पालको भवेत् ।

श्रीरुद्रस्य परदेवदेवस्य सुप्रियो भवेत् ॥ ८०-२४ ॥

नवान्ते द्वीप--राशीनां चतुर्यामलपारगः ।

चतुःषष्टितन्त्रवेत्ता चेत् कामनगरे स्थितः ॥ ८०-२५ ॥

इति श्रीरुद्रयामले उत्तरतन्त्रे महातन्त्रोद्दीपने सिद्धमन्त्रप्रकरणे षड्भक्तप्रकाशे ।

भैरवीभैरवसंवादे भेदोपक्रमो नाम अशीतितमः पटलः ॥ ८० ॥

अथैकाशीतितमः पटलः

श्रीनन्दभैरवी उवाच

अथ वक्ष्यामि लोकेश मन्त्रोद्धारान्तकालके।

हाकिन्याः परनाथस्य साधनं पूजनं शृणु ॥ ८१-१ ॥

त्रयाशीतितमान्ते तु चतुरशीतितमे मम।

परनाथस्य हाकिन्या यजनं चाद्भुतं महत् ॥ ८१-२ ॥

अप्रकाश्यं महागोप्यं सारात्सारं परात्परम्।

भ्रूपद्मभेदनादीनां क्रमं शृणु महेश्वर ॥ ८१-३ ॥

यो हि जानाति भ्रूमध्ये भ्रूपद्मभेदनक्रमम्।

स ममाग्रे समायाति जीवन्मुक्तो भवार्णवे ॥ ८१-४ ॥

तत्क्रमोपक्रमज्ञानं महापातकनाशनम्।

अकस्मात् सिद्धिदं नित्यं सदानन्दपदप्रदम् ॥ ८१-५ ॥

भार्या भवति कामेशी लक्ष्मीनाथो भवेद् ध्रुवम्।

आनन्दभैरव उवाच

अथ राज्यक्रियासारं केन प्राप्नोति भूतले ॥ ८१-६ ॥

राजत्वं शिष्यवर्गाणां भेदनं केन वा भवेत्।

साक्षात् सिद्धिक्रमज्ञानं भ्रूपद्मभेदनक्रमम् ॥ ८१-७ ॥

कृपया वद मे शीघ्रं यदि श्रद्धा दया मयि।

आनन्दभैरवी उवाच

विस्तार्य कथयाम्यत्र सारसङ्केतमङ्गलम् ॥ ८१-८ ॥

श्रीगुरोर्वदनाम्भोजनिजमन्त्रप्रकाशितम्।

श्रुत्वा योगी योगयोग्यो भवत्येव न संशयः ॥ ८१-९ ॥

अधोमुखे भाति महारविप्रभा।

ग्रन्थिप्रचण्डोपरिवारकाभिः।

शनैः शनैर्भेदनयोगकाले।

प्रयत्नमाकृत्य भवेद्धि योगी ॥ ८१-१० ॥

बद्धमेकासनं कृत्वा चित्तमारोप्य यत्नतः।

भ्रूपद्मनिकरे शोभामण्डलानन्दपूरिते ॥ ८१-११ ॥

सत्त्वग्रन्थिपदं भित्वा स्थिरचेता भवेद् ध्रुवम्।

अकालमृत्युः कुत एव तस्य।

प्रभाकरज्ञाननिकेतशोभौ।

आकाशगामी भुवनाधिकारी।

स्थिराशयः प्रेमकलापगामी ॥ ८१-१२ ॥

सप्तसु ग्रन्थिमुखेषु देवताः सप्तधा मुदा ॥ ८१-१३ ॥

विभान्ति योगिरक्षायै योगमायावशाय च।

स्थिरमाया योगमाया कालमाया च लाकिनी ॥ ८१-१४ ॥

देवमाया धर्ममाया विमाया सप्त देवताः।

ग्रन्थिमध्ये रत्नवर्णा निर्मलानन्ददायिकाः ॥ ८१-१५ ॥

सत्त्वग्रन्थिर्महादेव आकाशाग्रति भाति हि।

आदौ तस्यापि भेदञ्च एकैकक्रमयोगतः ॥ ८१-१६ ॥
सूक्ष्मवायुक्रमेणैव भित्वा च योगिमण्डले।
शीघ्रं याति मनो यस्य स वीरो न तु मानुषः ॥ ८१-१७ ॥
ग्रन्थिनामानि वक्ष्यामि सावधानोऽवधारय।
खगिनी द्राविणी धूम्रा कठिना कर्कटी तथा ॥ ८१-१८ ॥
श्यामला कपिला सप्त ग्रन्थिरूपप्रतिष्ठिता।
खगिनीमन्त्रमुच्चार्य सूक्ष्मश्वासक्रमेण तु ॥ ८१-१९ ॥
ऊर्ध्वमार्गे विहायापि ह्यष्टोत्तरशतेन च।
प्रणवं भुवनेशानी खगिनीबीजमेव च ॥ ८१-२० ॥
भेदा भेदा भवान्ते तु पुनः खं बीजमेव च।
अस्त्रान्तं मन्त्रमुच्चार्य भेदने च दृढो भवेत् ॥ ८१-२१ ॥
द्राविणीमन्त्रमुच्चार्य सूक्ष्ममार्गेण भैरव।
जपेदष्टोत्तरेणापि शतमन्त्रेण सर्वदा ॥ ८१-२२ ॥
प्रणवं परमाबीजं ब्रह्मबीजं ततो बहिः।
वाग्भवं द्राविणीबीजं ग्रन्थिद्रावययुग्मकम् ॥ ८१-२३ ॥
स्वाहास्त्र्यन्तं महामन्त्रं ध्यात्वा ध्यात्वा पुनः पुनः।
जप्त्वा भ्रूदलसूक्ष्मदृष्ट्या विलोक्य भ्रूदलान्तरम् ॥ ८१-२४ ॥
अकस्माद् भेदमाप्नोति किं बन्धक्लेशतः प्रभो।
धूम्रामन्त्रं प्रवक्ष्यामि येन सिद्धो भवेन्नरः ॥ ८१-२५ ॥
प्रणवं कमलाबीजं देवीबीजं ततः परम्।

धूम्राबीजं तदन्ते तु मृत्युनाशिनि शब्दतः ॥ ८१-२६ ॥
ग्रन्थिं हनयुगान्ते तु चास्त्राय फडिति स्थितिः ।
इति मन्त्रं सहस्रं वा शतं वाष्टोत्तरं जपेत् ॥ ८१-२७ ॥
चक्रासनमुपाकृत्य भेकासनमथापि वा ।
भ्रुवोरन्तर्गतं पद्मं द्विदलं चारुमण्डलम् ॥ ८१-२८ ॥
तदन्तरे कणीकायां महापीठं विचिन्तयेत् ।
बिन्दुषट्कोणमालिख्य त्रिकोणस्थान्तरः सुधीः ॥ ८१-२९ ॥
तद्वहिः सप्तभूरेखं विचिन्त्य पङ्कजं शुभम् ।
दिव्यं शतदलं विद्युत्कोटिकान्तिसमप्रभम् ॥ ८१-३० ॥
पत्रे पत्रे महामुद्रास्थानं परमदुर्लभम् ।
दिव्यस्थानं परीवारस्थानं ध्यात्वा पुनः पुनः ॥ ८१-३१ ॥
कणीकायां ततो ध्यायेद् हाकिनीपरमेश्वरम् ।
कठिनामन्त्रमावक्ष्ये ग्रन्थिभेत्ता भवेदनु ॥ ८१-३२ ॥
येन योगक्रमेणैव शास्त्रजालं वशं नयेत् ।
प्रणवं वाग्भवं माया रमा कामस्ततः परम् ॥ ८१-३३ ॥
कठिनग्रन्थिं छेदयेति युगलं परमेश्वरि ।
मायास्त्राय फडन्ताय महामन्त्र उदाहृतः ॥ ८१-३४ ॥
शतमष्टोत्तरं नित्यं सहस्रं वा जपेद् बुधः ।
अधो मुण्डासनं कृत्वा तत्र पद्मासने विशेत् ॥ ८१-३५ ॥
भ्रूपद्मे चित्तमारोप्य महापीठे मनोरमे ।

पीठं त्रिकोणमध्ये तु बिन्दुषट्कोणमेव च ॥ ८१-३६ ॥

तद्वहिः सप्तभूविम्बं तत्र पद्मं विचिन्तयेत्।

रक्तं शत दलं पद्मं चतुर्द्वारं तदुत्तरे ॥ ८१-३७ ॥

पत्रे पत्रे केशराणि त्रीणि त्रीणि क्रमेण तु।

ब्रह्मविष्णुमहेशादिरूपाणि परिचिन्तयेत् ॥ ८१-३८ ॥

कर्कटीमन्त्रमावक्ष्ये साक्षाद्भूमिविभेदनात्।

ब्रह्मबीजं मायाशब्दं मायाकर्कटीशब्दतः ॥ ८१-३९ ॥

कूटग्रन्थिं भेदयेति द्वयं कामकला ततः।

अस्त्राय फडिति ख्यातो महामन्त्रोत्तमोत्तमः ॥ ८१-४० ॥

शतमष्टोत्तरं ध्यात्वा मन्त्रं चिच्छक्तिमण्डले।

श्यामलामन्त्रमावक्ष्ये भैरवेश महाप्रभो ॥ ८१-४१ ॥

शृणुष्वाराधय ज्ञानं सार्वज्ञसिद्धिदायकम्।

प्रणवं कालिकाबीजं त्रिवारमुच्चरेत् सुधीः ॥ ८१-४२ ॥

तदन्ते मायायुगलं श्रीबीजं तदनन्तरम्।

तदन्ते श्यामलाबीजं दृढग्रन्थिविभेदिनी ॥ ८१-४३ ॥

विलं निर्मलं शब्दान्ते मा कुरु द्वयमेव च।

कामास्त्राय फडिति च मन्त्रसारः प्रयोगदः ॥ ८१-४४ ॥

शतमष्टोत्तरं जाप्यं प्रत्यहं चासनस्थितः।

शनैःशनैः सिद्धियुक्तो ज्ञानी मौनी महागुणी ॥ ८१-४५ ॥

भवेत् साधकमुख्यश्च मम देहाश्रितो भवेत्।

कपिलामन्त्रमावक्ष्ये शृणुष्व भैरवेश्वर ॥ ८१-४६ ॥

प्रणवं बालाबीजं तु कपिलाबीजमुत्तमम्।

तां तु ग्रन्थिं भेदयेति युगलं छेदयेति च ॥ ८१-४७ ॥

चित्तं मे भूगृहे पश्चात् समारोपय युग्मकम्।

पुनस्तु कपिलाबीजं मायाबीजं ततो वदेत् ॥ ८१-४८ ॥

रमास्त्राय फडन्तोऽयं महामन्त्रोत्तमोत्तमः।

शतमष्टोत्तरं वापि सहस्रं प्रजपेद् यदि ॥ ८१-४९ ॥

द्विमासा सप्तग्रन्थीनां भेत्ता स्याद् भैरवो यथा।

इति ग्रन्थिभेदनस्य क्रमज्ञानमुदाहृतम् ॥ ८१-५० ॥

इति श्रीरुद्रयामले उत्तरतन्त्रे महातन्त्रोद्दीपने सिद्धमन्त्रप्रकरणे षड्भक्तप्रकाशे भैरवी--

भैरवसंवादे भूपद्मसप्तग्रन्थिभेदो नाम एकाशीतितमः पटलः ॥ ८१ ॥

अथ द्यशीतितमः पटलः

श्रीनन्दभैरवी उवाच

अथ कान्त प्रवक्ष्यामि साधय त्वं सदा निशि।

हृदि सिद्धान्तविज्ञानं सिद्धिमष्टां यदिच्छसि ॥ ८२-१ ॥

गोपय त्वं प्रयत्नेन सच्छिष्ये च निवेदय।
दुष्टेभ्यो वञ्चकेभ्यश्च पुत्रेभ्यो न प्रकाशय ॥ ८२-२ ॥
निर्जने प्रातरुत्थाय प्रातः कीर्तीं समाचरन्।
देहबाह्यस्नानमादौ कृत्वा च साधकोत्तमः ॥ ८२-३ ॥
आसनञ्च गोपनीयं प्रत्येकेनापि कारयेत्।
पूर्वोक्तयोगचिह्नानि आसनानि समाचरेत् ॥ ८२-४ ॥
आदौ श्रीमत्स्यकूर्माम्बुजविकटकटस्वस्तिकेन्द्रासनानि।
चित्राथर्वापवर्गानन विषमसमाचन्द्रताज्ञानदानि।
कोकावाक्ताम्रचूडाशवभगमृगभीमाद्यवीरोत्कटानि।
क्रोधाक्षत्राङ्गसिद्धाहिगरुमुकुटायोनिभेकासनानि ॥ ८२-५ ॥
चतुस्त्रिंशत्संख्याघटितकवलं चासनमिह।
प्रबुद्धं देहस्य क्षयमरणशङ्काविरहितम्।
महच्छब्देनाढ्यं यदि गदितसत्रत्रयमिति।
प्रभाते मध्याह्ने निशि विकुरुते योगहृदयः ॥ ८२-६ ॥
गौरी गौरवगुवीणीन्द्रियमहागार्हान्निदा योगदा।
योगानन्तभवद्गुणानुगमनाः को वा समर्थो मखैः।
यस्यास्तां सविता दधाति मतिमान् पादाम्बुजं कोमलं।
हाकिन्याः परनाथदेववपुषः सम्भाव्य सम्पूज्यते ॥ ८२-७ ॥
एतान्यासनमूलानि कृत्वा दृढतरः सुधीः।
निर्जने पूजनं कुर्याद् यदि कल्याणमिच्छति ॥ ८२-८ ॥

दिव्यशङ्खहस्तपद्मो योगी योगमुपाश्रयेत्।
आसनान्ते महापद्मासनं कृत्वाऽर्चयेन्मुदा ॥ ८२-९ ॥
इति योगाभ्यासकाल इदानीं यजनं शृणु।
बाह्यपूजां समाप्यादौ हृद्यन्तर्यजनं चरेत् ॥ ८२-१० ॥
योगाभ्यासविधिज्ञानमिति शास्त्रार्थनिश्चयम्।
पूजानिर्घण्टनं नाथ शृणु संक्षेपतः प्रभो ॥ ८२-११ ॥
तदन्ते तु प्रवक्तव्यं पूजाविधानमन्त्रकम्।
सदाभ्यासेन योगेन जीवन्मुक्तिपदं लभेत् ॥ ८२-१२ ॥
आदावाचमनं नाथ तदन्ते जलशोधनम्।
आसनादिशोधनं तु चक्रमण्डलभावना ॥ ८२-१३ ॥
शिखाग्रन्थिबन्धनं तु पीठनिर्माणमेव च।
पुष्पघण्टाशोधनं तु शङ्खशोधनमेव च ॥ ८२-१४ ॥
पीठपूजा हृदि ध्यानं भूतशुद्धिस्ततः परम्।
न्यासजालं ततः सिद्धपुरुषाणाञ्च भावनम् ॥ ८२-१५ ॥
पुनर्ध्यानम् ऋषिध्यानं हाकिनीपरदेवयोः।
जीवसंस्कारमेवं हि जीवदानं ततः परम् ॥ ८२-१६ ॥
महामुद्रादर्शनं तु चावाहनादिमुद्रया।
पाद्यमर्घ्यस्थापनं तु कृत्वा युगलमेव च ॥ ८२-१७ ॥
पाद्यादिभिः पूजनञ्च मङ्गलं सोपचारकम्।
दशोपचारं पञ्चोपचारं मूलेन कारयेत् ॥ ८२-१८ ॥

अष्टादशोपचारं तु महाभक्त्या निवेदयेत्।
षोडशोपचारयुक्तैः पूजयेद् वापि साधकः ॥ ८२-१९ ॥
ततः प्राणायाम युग्मं कृत्वा च साधकोत्तमः।
जपेत् सहस्रं शतं वा चाष्टोत्तरसमन्वितम् ॥ ८२-२० ॥
त्रिलक्षं लक्षमेकं वा जपेन्मन्त्रमनन्यधीः।
जपसमर्पणं कृत्वा प्राणायामत्रयं चरेत् ॥ ८२-२१ ॥
ततो हि वन्दनं स्तोत्रकवचं सर्वदा जपेत्।
सहस्रनामसन्तानं चाष्टोत्तरशतान्वितम् ॥ ८२-२२ ॥
पठित्वा भेदमाकृत्य नरो योगीश्वरो भवेत्।
श्रवणाद्दर्शनाज्ज्ञानान्मयि भावानुकीर्तनात् ॥ ८२-२३ ॥
यादृशी जायते श्रद्धा सन्निकर्षं तमालभेत्।
त्रिलक्षं जपमाकृत्य तद्दशांशेन होमयेत् ॥ ८२-२४ ॥
तद्दशांशतर्पणं तु तद्दशांशं चाभिषेकम्।
तद्दशांशं विप्रभोज्यं कुमारीभोजनं तथा ॥ ८२-२५ ॥
कुमारीयजनं तत्र कुमारीतन्त्रमापठेत्।
कुमारीसहस्रनामानि पठेदावश्यकं नरः ॥ ८२-२६ ॥
ततः कुलक्रियां कुर्याद्योगी योगेश्वरो भवेत्।
आद्याशक्तिप्रभावः स्यात्तस्य हृत्पद्ममण्डले ॥ ८२-२७ ॥
यथा मूले स्वाधिष्ठाने मणिपूरे यथा मम।
हृत्पङ्कजे यथा पूजा या पूजा कण्ठपङ्कजे ॥ ८२-२८ ॥

सा पूजा भ्रूमहापद्मे मम मन्त्रेण कारयेत्।
तदायेष्वथ सन्तोषः प्रीतिवृद्धिः सदा मम ॥ ८२-२९ ॥
मम सन्तोषमात्रेण ग्रन्थिभेत्ता स्वयं भवेत्।
त्रिराचमनं कुर्यान्मूलमन्त्रेण शङ्कर ॥ ८२-३० ॥
तथा चाचमनं वारमेकं कृत्वा महासुधीः।
ततो जलं शोधयेद् वै मूलान्ते जलबीजकम् ॥ ८२-३१ ॥
निर्मलं चन्द्रखण्डेन सुगन्धिचन्दनेन च।
मिलितं शोधयानन्दभैरव प्राणभैरवी ॥ ८२-३२ ॥
एतन्मन्त्रेण संशोध्य चासनं परिशोधयेत्।
आसने संस्थिते देवि कूर्मचक्रनिवासिनी ॥ ८२-३३ ॥
ममासनं शोधय त्वं सिद्धिदे परहाकिनि।
एवं संशोध्य मनुना भावयेच्चक्र मण्डलम् ॥ ८२-३४ ॥
त्रैलोक्यव्यापिनं योगिमहाविष्णुसुमण्डलम्।
अत्युच्चं सर्वदा ध्यात्वा तस्योपरि निजासनम् ॥ ८२-३५ ॥
विभाव्य पूजयेद् देवीं भ्रूपीठचक्रमण्डले।
शिखाबन्धनमन्त्रं तु शृणु भैरव भूपते ॥ ८२-३६ ॥
यस्यापि कारणेनापि पलायन्तेऽतिविघ्नदाः।
प्रणवञ्च शिखाबन्धवालं बन्धयद्वयम् ॥ ८२-३७ ॥
तारं मायास्त्राय फट् च मन्त्रोऽयं ज्ञानिदुर्लभः।
प्रणवान्ते वासग्रन्थिं बन्धयामि नमो द्विठः ॥ ८२-३८ ॥

पीठनिर्माणमावक्ष्ये सावधानोऽवधारय।

त्रिकोणाभ्यन्तरे बिन्दुषट्कोणं संलिखेत् सुधीः ॥ ८२-३९ ॥

तदन्ते सप्तभूबिम्बं ततः शतदलायुत।

चतुर्द्वारं समालिख्य मन्त्रसंस्कारमाचरेत् ॥ ८२-४० ॥

विस्तीर्णताम्रपात्रे तु लिखेत् स्वर्णशलाकया।

अथवा रौप्यलेखन्या चाथवा बिल्वकण्टकैः ॥ ८२-४१ ॥

यन्त्रं निर्माय संस्कारं कुर्याच्छ्रीतत्त्वमुद्रया।

प्रणवं यन्त्रराजं तु रुचिरेखासमाकुलम् ॥ ८२-४२ ॥

योषित्प्रियतराकारं कुलपीठं प्रशोधये।

स्वाहान्तं मूलमुच्चार्य रक्तवर्णं विचिन्तयेत् ॥ ८२-४३ ॥

शुक्लचन्दनसारेण रक्तचन्दनकेन वा।

कुङ्कुमेनापि संलिख्य चानेन संस्क्रियां चरेत् ॥ ८२-४४ ॥

पुष्पशोधनमावक्ष्ये प्रणवं भुवनेश्वरीम्।

शोधयामि वरं पुष्पं सुगन्धं रक्तपाटलम् ॥ ८२-४५ ॥

श्वेतं पीतं नीलकृष्णं कुसुमं गन्धसागरम्।

शोधयामि युगं स्वाहा मन्त्रेणानेन शोधयेत् ॥ ८२-४६ ॥

प्रणवं शब्दबीजं तु चाकाशबीजसेचनम्।

घं घण्टां शोधयाम्यद्य वरदा भव हाकिनी ॥ ८२-४७ ॥

पीठे सम्पूजयेद् भक्त्या साधकेन्द्रो न चान्यधीः।

षड्दले च रक्तवर्णां पूजयेत् पीठनायिकाम् ॥ ८२-४८ ॥

कमला सुन्दरी रम्या मोहिनी हरमेखला।
तेजोरूपा शिखावह्निज्वालाकालानलेश्वरी ॥ ८२-४९ ॥
समया रमणी भीमा रतिः कामसरस्वती।
वीणावती मधुमती वामनाकषीणी तथा ॥ ८२-५० ॥
ईरा शुद्धात्मिका भद्रा शान्तिनीर्माल्यवासिनी।
अरुन्धती च सावित्री किरणाच्छादिनी तथा ॥ ८२-५१ ॥
स्वाहा स्वधा विशालाक्षी मदना मदनातुरा।
भ्रान्तिः प्रभावती ज्ञानदात्री विज्ञानदायिनी ॥ ८२-५२ ॥
कोकिलाक्षी कुरङ्गाक्षी बोधिनी सप्तमण्डली।
हिरण्या मन्दिरा चेतः शुद्धिदा सिद्धिदा तथा ॥ ८२-५३ ॥
मन्दाकिनी बृहद्गङ्गा सिद्धा भोगवती तथा।
तरश्मिनी च मोहा च त्रिवेणी मूर्तधारिणी ॥ ८२-५४ ॥
गुर्वी तरङ्गपूज्या च विमला त्रिपुरा परा।
त्रितारी तारिणी भद्रकालिका ग्रन्थिभेदिनी ॥ ८२-५५ ॥
रत्नमाला पापहरा पार्वती मानसीश्वरा।
भगमालिन्युमा देवी देवमाता कलावती ॥ ८२-५६ ॥
पञ्चानना कालजित्वा दृष्टा पञ्चशिखा तथा।
मदीनी रणमातङ्गी खड्गहस्ता हसन्मुखी ॥ ८२-५७ ॥
पद्ममाला किङ्किणी च धरित्री च वसुन्धरा।
फाल्गुनी पञ्चपीठस्था दीप्ता घोषयसालसा ॥ ८२-५८ ॥

पवित्रा धूमिनी दीर्घजङ्घा व्याघ्रमुखी तथा।
कातरा तरुणी हक्षा हाकिनीन्द्रावती जया ॥ ८२-५९ ॥
जयदा पूजिता एताः शतच्छदनिकेतने।
पराशक्तिं पूजयित्वा मन्त्रशक्तिं प्रपूजयेत् ॥ ८२-६० ॥
तरला चञ्चला धात्री चारुणा सूर्यगा दया।
स्मृतिर्दीक्षा धारणाक्षा दंशिनी भद्रकालिका ॥ ८२-६१ ॥
षट्कालतारिणी रुद्रवलिता वर्णरूपिणी।
एताः पूज्या महादेव योगिन्यो मन्त्रशक्तयः ॥ ८२-६२ ॥
हृदि ध्यानं प्रवक्ष्यामि ध्यानात्मा साधको यतः।
महाबीजं रक्तवर्णं विभावय न ८२-६३ ॥
महासुन्दररूपं तु कोटिसूर्यसमप्रभम्।
विभाव्य मनसा योगी भूतशुद्धिं समाचरेत् ॥ ८२-६४ ॥
वह्निना दह्यमानं तु देहं ध्यात्वा पुनः पुनः।
वायुना शोष्य देहं तु जलेनाप्लावयन् पुनः ॥ ८२-६५ ॥
मूलमन्त्रेण सर्वाङ्गं सुधासागरसम्भवम्।
ध्यात्वा दिव्यमयं पश्चान्मनःपूजां समाचरेत् ॥ ८२-६६ ॥
न्यासजालं प्रवक्ष्यामि साधकानां हिताय च।
न्यासजालप्रभावेण साधको योगिराड् भवेत् ॥ ८२-६७ ॥
अच्छेद्याभेद्यकायः स्यान्मृत्युजेता स्वयं भवेत्।
ऋषिमातृकरन्यासं चाङ्गन्यासं ततः परम् ॥ ८२-६८ ॥

आचरेत् पूर्ववद् भक्त्या मूलं चाद्याक्षरेण च।
सदाशिव ऋषिः प्रोक्तो गायत्रीच्छन्द एव च॥ ८२-६९॥
देवता हाकिनी देवी परनाथप्रियङ्करी।
देवता क्लीं बीजसारं कीलकं मूलमेव च॥ ८२-७०॥
शीर्षे मुखे हृदि ग्रन्थौ मूलाधारे च विग्रहे।
ऋषिन्यासं सदा कुर्याद्धाकिनी प्रीतिवर्धनम्॥ ८२-७१॥
ओं पदान्ते च शिरसि सदाशिवाय शब्दतः।
ऋषये नम उच्चार्य मुखे शब्दं ततो वदेत्॥ ८२-७२॥
गायत्रीच्छन्दसे पश्चान्नमः शब्दं ततो वदेत्।
हृदि श्रीहाकिनीदेव्यै परशक्त्यै ततो वदेत्॥ ८२-७३॥
देवतायै नमः पश्चान्मूलाधारे ततो वदेत्।
क्लीं बीजाय नमः पश्चात् सर्वाङ्गे च ततो वदेत्॥ ८२-७४॥
मूलमार्यदेवतायै नमः शब्दं ततो वदेत्।
ततः कुर्यान्महादेव शृणु सर्वाङ्गसिद्धये॥ ८२-७५॥
हृदये हस्तमारोप्य श्रीतत्त्वमुद्रया सुधीः।
बिन्दुयुक्तं न्यसेदादौ ततो दक्षभुजे न्यसेत्॥ ८२-७६॥
एकारादि चतुर्वर्ण्यं मूलेन पुटितं प्रभो।
बिन्दुयुक्तं दक्षहस्ते विन्यसेत् साधकोत्तमः॥ ८२-७७॥
तथा वामभुजे न्यासमाचरेन्मनु सम्पुटम्।
ठादिढान्ताक्षरैर्बिन्दुक्तैर्न्यासं समाचरेत्॥ ८२-७८॥

नादिभान्ताक्षरैर्बीन्दुयुक्तैः स्वमनुसम्पुटैः।

दक्षपादे न्यसेद्धीमान् ततो वामपदे न्यसेत् ॥ ८२-७९ ॥

मादिक्षान्ताक्षरैर्बीन्दुसंयुतैर्मनुसम्पुटैः।

मातृकान्यासमाकृत्य करन्यासं समाचरेत् ॥ ८२-८० ॥

ह्रींबीजेन करन्यासं षड्विधभास्वरेण च।

एवं चाङ्गन्यासं कार्यं विधानेन कुलेश्वर ॥ ८२-८१ ॥

पूर्वोक्तेनापि सकलं न्यासजालं समापयेत्।

ततः षोढा समाकुर्याद्धाकिनीपरदेवयोः ॥ ८२-८२ ॥

मूलाख्यां मातृकास्थाने न्यासस्थानं सुलक्षणम्।

रुद्रैस्तु प्रथमो न्यासो द्वितीयस्तु ग्रहैर्युतः ॥ ८२-८३ ॥

लोकपालैस्तृतीयः स्याच्छिवशक्त्या चतुर्थकः।

शक्त्यादिभिः पञ्चमः स्यात् षष्ठः पीठैनीगद्यते ॥ ८२-८४ ॥

मन्त्रेण पुटितं रुद्रं मातृस्थाने प्रविन्यसेत्।

श्रीकण्ठोऽनन्तसूक्ष्मेश त्रिमूर्तीशामरेशकौ ॥ ८२-८५ ॥

अर्घीशो भारभूतीशोऽतिथीशो हि ततः परम्।

स्थाणुकेशो हरेशश्च झिण्टीशो भौतिकेश्वरः ॥ ८२-८६ ॥

सद्योजातेश्वरः पश्चादनुग्राहेश्वरस्ततः।

अक्रूरेशो महासेनः सूरानामधिपेश्वरः ॥ ८२-८७ ॥

क्रोधीशश्चापि चण्डेशः पञ्चान्तकेश एव च।

शिवोक्तमेशश्चात्रापि चैकरुद्रेश्वरस्ततः ॥ ८२-८८ ॥

कूर्मेश एकनेत्रेशश्चतुरानन एव च।

अजेशश्चापि सर्वेशः सोमेशस्तदनन्तरम्॥ ८२-८९॥

लाङ्गलीशो दारूकेशोऽर्धनारीश्वर एव च।

उमाकान्तेश्वरः पश्चादाषाढीशस्ततः परम्॥ ८२-९०॥

दण्डीशो द्रीशमीनेशौ मेघेशस्तदनन्तरम्।

लोहितेशः शिखीशश्च छागलण्डेश एव च॥ ८२-९१॥

द्विरण्डेशो महाकालेश्वरो वाणीश एव च।

भुजङ्गेशः पिनाकीशः खङ्गीशस्तदनन्तरम्॥ ८२-९२॥

बकेश्वरश्च श्वेतेशो भृग्वीशस्तदनन्तरम्।

नकुलीशः शिवेशश्च संवर्तकेश एव च॥ ८२-९३॥

पञ्चाशदेकयुक्ताः स्यू रुद्राद्याः क्रोधभैरवाः।

आदौ मूलं ततो मातृवर्णमेकं क्रमेण तु॥ ८२-९४॥

मातृकास्थानमध्ये तु श्रीकण्ठादीश्वरास्ततः।

चतुर्थ्यन्ते नमः शब्दं ततो मूलं पुनः पुनः॥ ८२-९५॥

इति श्री कण्ठविन्यासः कथितः कुलभैरव।

तदिदानीं ग्रहन्यासं शृणु वक्ष्यामि तत्त्वतः॥ ८२-९६॥

हृदये च भ्रुवोर्मध्ये लोचनत्रितये ततः।

हृदये च कण्ठकूपे गलदेशे ततः परम्॥ ८२-९७॥

नाभिमूले मुखाम्भोजे गुह्ये च विन्यसेद् ग्रहान्।

रविसोमौ मङ्गलश्च बुधो बृहस्पतिस्तथा॥ ८२-९८॥

शुक्रः शनैश्चरः पश्चाद् राहुः केतुस्ततः परम्।
न्यसेत्तु स्वस्वमुद्रया ममोक्तस्थानमण्डले ॥ ८२-९९ ॥
स्वरैः सूर्यं यादिरान्तैः सोमं कादिशरैः कुजम्।
चादिपञ्चाक्षरं नाथ बुधं टादिशरैर्गुरुम् ॥ ८२-१०० ॥
डादिहान्तैस्तथा शुक्रं पादिमान्तैः शनैश्चरम्।
शादिहान्तैस्तथा राहुं लक्षाद्यां केतुमेव च ॥ ८२-१०१ ॥
लोकपालन्यासमादौ वक्ष्यामि कुलभैरव।
शिरोमण्डलमध्ये तु दक्षिणावर्तयोगतः ॥ ८२-१०२ ॥
अधःपर्यन्तमाल्यस्य मूलेन पुटितं सदा।
इन्द्राय शक्तिहस्ताय सवाहनाय ओं नमः ॥ ८२-१०३ ॥
ह्रस्वपञ्चस्वरेणापि मूलान्ते संन्यसेत् सुधीः।
एकादशस्वरेणापि युक्ताय वह्नये नमः ॥ ८२-१०४ ॥
सवाहनाय सर्वास्त्रधारिणे तादृशाय च।
यमाय वाहनस्थाय शूलास्त्रधारिणे नमः ॥ ८२-१०५ ॥
कादिपञ्चवर्णसारैर्मूलेन पुटितैरपि।
कर्णे दक्षिणमूलोर्ध्वे हस्तस्य तत्त्वमुद्रया ॥ ८२-१०६ ॥
यमन्यासं प्रकृत्याशु नैर्ऋत्ये न्यासमाचरेत्।
आदौ बीजं चादिपञ्चबीजान्ते नैर्ऋताय च ॥ ८२-१०७ ॥
वसोऽधिपतये सर्वास्त्रादिवाहनवाहिने।
नमोऽन्ते मूलमन्त्रं तु इति सर्वत्र भावना ॥ ८२-१०८ ॥

मूलं टादिपञ्चवर्णं वरुणाय ततः परम्।

सवाहनाय सर्वास्त्रधारिणे नम एव च॥ ८२-१०९॥

तदन्ते मूलमन्त्रं तु वरुणाय समाचरेत्।

मूलान्ते तादिपञ्चार्णं सवाहनाय वायवे॥ ८२-११०॥

सर्वास्त्रधारिणे पश्चान्नमो मूलं ततः परम्।

ततः कुर्यात् कुबेरस्य न्यासं परमदुर्लभम्॥ ८२-१११॥

आदौ मूलं पादिपञ्चाक्षरमुच्चार्य साधकः।

कुबेराय सर्वास्त्रधारिणे नरवाहिने॥ ८२-११२॥

नमोऽन्ते मूलमन्त्रं तु वामकर्णोपरि न्यसेत्।

आदौ मूलं पादिवान्तमीशानाय ततः परम्॥ ८२-११३॥

सवाहनाय सर्वास्त्रधारिणे नम उच्चरेत्।

तदन्ते बीजविन्यासमीशानन्यास ईरितः॥ ८२-११४॥

आदौ मूलं शादिहान्तं शक्रोर्ध्वे हस्तमर्पयन्।

अधोऽनन्ताय देवाय सर्वास्त्रधारिणे ततः॥ ८२-११५॥

सवाहनाय हृच्छब्दं मूलं चापि तदन्तरे।

आदौ मूलं ततो लक्षं ब्रह्मणेऽस्त्रादिधारिणे॥ ८२-११६॥

सवाहनाय हृच्छब्दं मूलञ्च तदनन्तरम्।

ब्रह्मरन्ध्रे प्रविन्यस्य ब्रह्मज्ञानमवाप्नुयात्॥ ८२-११७॥

इति दिक्पालविन्यासः कथितः कालभैरव।

शिवशक्तिन्यासजालं शृणुष्व परमाद्भुतम्॥ ८२-११८॥

यस्य करणमात्रेण षड्भेदको भवेत्।

आदौ स्थानं प्रवक्ष्यामि यत्र न्यासं स्वमुद्रया ॥ ८२-११९ ॥

मूलाधारपद्ममध्ये स्वाधिष्ठानाम्बुजे ततः।

मणिपूरे महापद्मे हृदयाम्भोजमण्डले ॥ ८२-१२० ॥

कण्ठे विशुद्धपद्मे च तथा भ्रूपद्मण्डले।

एतेषु षड् पद्मेषु शक्तियुक्तं शिवं न्यसेत् ॥ ८२-१२१ ॥

आदौ मूलं वादिसान्तं डाकिनीसहिताय च।

ब्रह्मणे नम उच्चार्य मूलमन्त्रं ततः परम् ॥ ८२-१२२ ॥

आदौ मूलं बादिलान्तं राकिणीसहिताय च।

विष्णवे नम उच्चार्य मूलविद्यां ततो वदेत् ॥ ८२-१२३ ॥

आदौ मूलं डादिफान्तं लाकिनीसहिताय च।

रुद्राय नम उच्चार्य ततो मूलं प्रविन्यसेत् ॥ ८२-१२४ ॥

आदौ मूलं कादिठान्तं काकिनीसहिताय च।

ईश्वराय नमो मूलं विन्यसेत् साधकाग्रणीः ॥ ८२-१२५ ॥

आदौ मूलं स्वरान् पश्चात् शाकिनीसहिताय च।

सदाशिवाय हृच्छब्दं मूलमुच्चार्य विन्यसेत् ॥ ८२-१२६ ॥

आदौ मूलं ततो हं क्षं हाकिनीसहिताय च।

ततः परशिवायान्ते नमो मूलं प्रविन्यसेत् ॥ ८२-१२७ ॥

शिवशक्तिन्यासमेवं कथितं तव यत्नतः।

इदानीं शक्तिविन्यासं कथयामि शृणुष्व तत् ॥ ८२-१२८ ॥

ब्रह्मरन्ध्रे ललाटे च भ्रूमध्ये कण्ठगह्वरे।
हृदये नाभिमूले च लिङ्गमूले स्वमूलके ॥ ८२-१२९ ॥
ऊरुमूले तथा जङ्घायुगले विन्यसेत् सुधीः।
पादद्वये तथा गुह्ये युगले पादयोस्तले ॥ ८२-१३० ॥
क्रमेण विन्यसेद्धीमान् मूलमन्त्रेण सम्पुटम्।
शक्तिनाम शृणु प्राणवल्लभ प्राणरक्षक ॥ ८२-१३१ ॥
शक्तिर्माया रमादेवी भवानी दीनवत्सला।
सुमना काकिनी हंसी तथा संसारतारिणी ॥ ८२-१३२ ॥
योगिनी गोपिका माला वज्राख्या चित्रिणी तथा।
नटिनी भारवी दुर्गा रतिर्महिषमदीनी ॥ ८२-१३३ ॥
एता अष्टादश(श)क्तिमुख्याः संन्यासकर्मणि।
आदौ मूलं स्वरं चैकं षोडशादिक्रमेण तु ॥ ८२-१३४ ॥
तदन्ते शक्तिमुच्चार्य चतुर्थ्यन्तपदान्वितम्।
नमः शब्दं तदन्ते तु ततो मूलं वदेत् सुधीः ॥ ८२-१३५ ॥
कादिनान्ताक्षराणां तु चाद्ये बीजं निधाय च।
रत्यै नमो मूलमन्त्रं चाङ्गुष्ठं युगले न्यसेत् ॥ ८२-१३६ ॥
आदौ मूलं पादिक्षान्तं शक्तिञ्च तदनन्तरम्।
चतुर्थ्यन्तं नमो मूलं शक्तिन्यासः समीरितः ॥ ८२-१३७ ॥
पीठन्यासं प्रवक्ष्यामि सावधानोऽवधारय।
मूलाधारे कामरूपं कामाख्यं लिङ्गमूलके ॥ ८२-१३८ ॥

कामराजं त्रिकोणे तु हृदि ज्वालन्धरं तथा।
हृद्यूर्ध्वे मधुकरस्थानं तदूर्ध्वे गगनाख्यकम् ॥ ८२-१३९ ॥
ललाटे पूर्णगिर्याख्यमुड्डयानं तदूर्ध्वके।
तदूर्ध्वे शाङ्करीपीठं रुद्रपीठं तदूर्ध्वके ॥ ८२-१४० ॥
तदूर्ध्वे करुणापीठं चोन्मनीपीठमेव च।
रोधनीपीठमेवं तु बिन्दुपीठं तदूर्ध्वके ॥ ८२-१४१ ॥
तदूर्ध्वे रत्नपीठं तु तदूर्ध्वे शुक्रपीठकम्।
तदूर्ध्वे वासनापीठं विसर्गपीठमेव च ॥ ८२-१४२ ॥
ब्रह्मपीठं तदूर्ध्वे तु कालीपीठं तदूर्ध्वके।
तदूर्ध्वे तारिणीपीठं एकपीठं तदूर्ध्वके ॥ ८२-१४३ ॥
तदूर्ध्वे च जटापीठं पिङ्गलापीठमेव च।
वाराणसीमहापीठं भ्रुवोर्मध्ये प्रविन्यसेत् ॥ ८२-१४४ ॥
लोचनत्रयमध्ये तु अवन्तीपीठमेव च।
मायावतीं मुखवृत्ते जिह्वाग्रे तु मधूत्तमम् ॥ ८२-१४५ ॥
तन्मध्ये रसनापीठं दंष्ट्रपीठं तदन्तिके।
विद्यापीठं तदग्रे तु योगिनीपीठमेव च ॥ ८२-१४६ ॥
कण्ठे चाष्टपुरीपीठं तथा मधुपुरीत्रयम्।
भुजद्वये भोगपीठं श्रीपीठं पार्श्वयुग्मके ॥ ८२-१४७ ॥
उदरे रहलापीठं धर्मपीठं निवीतके।
काञ्चीपीठं कटितटे देवपीठं तदुत्तरे ॥ ८२-१४८ ॥

तदधः श्यामलापीठं गोपीपीठं तदन्तिके।
अयोध्यापीठचक्रं तु नाभिमूले प्रविन्यसेत् ॥ ८२-१४९ ॥
श्मशानपीठं गुह्ये तु शिवापीठं तथा तले।
ऊरुयुग्मे शीतले वा पीठयुग्मं प्रविन्यसेत् ॥ ८२-१५० ॥
रङ्गिणीपीठनगरं जङ्घायुग्मे उदाहृतम्।
स्तनयुग्मे क्षीरपीठमङ्गुष्ठे द्वे प्रविन्यसेत् ॥ ८२-१५१ ॥
कालपीठं क्रोधपीठं विन्यसेत् साधकाग्रणीः।
पञ्चाशदेकपीठं तु केशाग्रे राज्यपीठकम् ॥ ८२-१५२ ॥
आदौ मूलं ततो वर्णं स्थाननाम ततः परम्।
पीठनाम चतुर्थ्यतं नमोमूलं ततः परम् ॥ ८२-१५३ ॥
इति पीठन्यासमूलं कथितं तव यत्नतः।
अस्य करणमात्रेण योगी सिद्धिमवाप्नुयात् ॥ ८२-१५४ ॥
चिरजीवी स्वयं देवः प्रभाकरसमो बली।
यन्नमन्ति महेशानि षोढापुटितविग्रहाः ॥ ८२-१५५ ॥
अल्पायुः स भवेत् सद्यो देवता कम्पते भिया।
इति ते कथितं नाथ षोढान्यासं महाशुभम् ॥ ८२-१५६ ॥
ततः सिद्धपुरुषाणां भावनं शृणु शङ्कर।
मीननाथो गुरुः श्रीमान् आगस्त्यो देवराजकः ॥ ८२-१५७ ॥
कालाननः सोमराजो वीरनाथो धनञ्जयः।
कृष्णः कान्तमतिर्बुद्धी धर्मावतार एव च ॥ ८२-१५८ ॥

वशिष्ठो नारदश्चव शुकः प्रह्लाद एव च।

जनको भार्गवेशश्च कुरुक्षेत्रेश्वरस्तथा ॥ ८२-१५९ ॥

विश्वामित्रो भरद्वाजो मैनाको मेरुरेव च।

अनन्तो योगनाथश्च महेन्द्रो मदिरेश्वरः ॥ ८२-१६० ॥

ब्रह्मानन्दशिवानन्दौ सनकानन्द एव च।

सर्वेश्वरः कामदेवः शुक्राचार्यः कुलेश्वरः ॥ ८२-१६१ ॥

इति सिद्धपुरुषाणां ध्यानं कृत्वा विभावयेत्।

रक्तवर्णं महासत्त्वं पुरुषं सर्वभूषणम् ॥ ८२-१६२ ॥

विभाव्य ध्यानमाकुर्याद् हाकिनीपरदेवयोः।

आदौ श्रीपरदेवस्य ध्यानं शृणु महेश्वर ॥ ८२-१६३ ॥

शुक्लाभं परमेश्वरं परशिवं सूक्ष्मातिसूक्ष्मं गुरुं।

सर्वाऽलङ्कृतविग्रहं त्रिजगतां सारं परं निर्मलम्।

अद्वैतं दशहस्तपङ्कजतलं श्रीदं त्रिनेत्रं शिवं।

देवेन्द्रैः परिपूजितं सुखमयं सच्चित्परानन्ददम् ॥ ८२-१६४ ॥

ध्यायेत् पञ्चमुखं महास्त्रवरदं भक्तैः सदा पूजितम् ॥ ८२-१६५ ॥

एवं ध्यात्वा परनाथं मानसोग्रोपचारतः।

पूजयित्वा नमस्कृत्य हाकिनीध्यानमाचरेत् ॥ ८२-१६६ ॥

त्रैलोक्योत्सववन्दितां त्रिजगतामानन्दपूर्णोदयां।

नानाऽलङ्कृतभूषणां सुमुकुटोल्लासैकबीजप्रभाम्।

श्यामां मोक्षदेवदहस्तकमलां कारुण्यवारांनिधिं।

शोभामण्डलमण्डितां पथि भजे श्री हाकिनीमीश्वरीम् ॥ ८२-१६७ ॥

अस्याः सप्तकुलध्यानं पश्चाद् वक्तव्यमेव च।

महामुद्रादर्शनं तु चेदानीं शृणु भैरव ॥ ८२-१६८ ॥

योनिमुद्रा महामुद्रा सर्वतन्त्रेषु गोपिता।

तया चावाहनं कुर्यात् साधको निश्चलात्मना ॥ ८२-१६९ ॥

अर्घ्यद्वयं स्थापयित्वा पूर्वचक्र क्रमेण तु।

पुनर्ध्यात्वा तयोः पादाम्भोजे दद्यात् सदाशिवः ॥ ८२-१७० ॥

षोडशोपचारद्रव्यैस्ततः सम्पूजयेत् सुधीः।

ऋषिध्यानं प्रवक्ष्यामि यस्य मूर्ध्नि प्रविन्यसेत् ॥ ८२-१७१ ॥

मूर्तं सदाशिवं देवं नानालङ्कारभूषितम्।

द्विभुजं पीतवसनं धर्माधर्मप्रदर्शकम् ॥ ८२-१७२ ॥

वराभयकरं शान्तं हाकिनीशिरसि स्थितम्।

विभाव्य पूजयेत् तत्र गन्धपुष्पादिभिः प्रभो ॥ ८२-१७३ ॥

जीवसंस्कारमावक्ष्ये येन जीवस्थितिर्भवेत्।

स्वहृदये दक्षहस्ते तत्र मुद्राक्रमेण तु ॥ ८२-१७४ ॥

हाकिनीपरदेवस्य मन्त्रं स्मृत्वा पुनः पुनः।

स्थापयामि स्वचित्तं मे हाकिन्या सह सम्पदैः ॥ ८२-१७५ ॥

स्थिरो भव महाजीव ममाज्ञां परिपालय।

स्वाहान्तं मन्त्रमुच्चार्य जीवं संस्कारयेत् ततः ॥ ८२-१७६ ॥

जीवदानमतो वक्ष्ये हाकिनीपरदेवयोः।

आदौ श्रीहाकिनीदेव्या जीवदानं शृणु प्रभो ॥ ८२-१७७ ॥

आं ह्रीं क्रा**** बीजमुच्चार्य पूर्ववज्जीवसंस्थितिम्।

एकविंशतिवारं तु हाकिनीहृदये जपेत् ॥ ८२-१७८ ॥

स्वाहान्तेनापि मनुना जीवसंस्कार ईरितः।

एवं श्रीपरदेवस्य प्राणदानमुदाहृतम् ॥ ८२-१७९ ॥

पुनर्ध्यानं प्रवक्ष्यामि शृणु भैरव बल्लभ।

यां ध्यात्वा सर्वग्रन्थीनां स्वयं भेत्ता स्वयं हरिः ॥ ८२-१८० ॥

अर्घ्यविन्यासयुगलं शृणु भद्रोदर प्रभो ॥ ८२-१८१ ॥

वेदाङ्गोज्ज्वलनप्रभां त्रिनयनानन्दैकचित्तोज्ज्वलां।

लावण्यं प्रियवाक्य मोहनिकरां श्रीसन्मुखीं हाकिनीम्।

चण्डालामलभालमहाखड्गप्रभापङ्कज।

छायापुत्रवरान् भवान् भयहरामश्रं हुयन्तीं भजे ॥ ८२-१८२ ॥

श्रीं श्रीं श्रीं भैरवेशं सुखमयपुरुषं कोटिदीपप्रकाशं।

कोट्यलङ्कारभूषणं त्रिजगति वरदं व्याघ्रचर्माम्बराढ्यम्।

योगीन्द्रैर्योगिमुख्यैः सुरवरतरुणैः सर्वदा पूज्यमानं।

पञ्चास्यं शून्यचन्द्रायत भुजकिरणं योगिचूडामणीशम् ॥ ८२-१८३ ॥

ध्यायेऽहं शरणागतं प्रियतमं मायाश्रयं शङ्करं।

रौप्याद्रिप्रभविग्रहं शवमुखं शून्येन्दुवक्राम्बुजम्।

षड्वानात्रशतार्क चन्द्रकिरणं भास्वत्तिनेत्रं परं।

निर्वाणाख्यपदप्रदं कुलकलानाथं भजे भ्रूदले ॥ ८२-१८४ ॥

एवं ध्यात्वा महादेवीं हाकिनीं श्रीपरेश्वरम्।
नित्यं स्वयम्भुं नागेन्द्रघण्टाडमरुनादितम् ॥ ८२-१८५ ॥
महाकायकराम्भोजपूजितं पञ्चचूडिनम्।
अतिसौन्दर्यवदनं नागेन्द्रहारशोभितम् ॥ ८२-१८६ ॥
महातेजोमयं कोटिचन्द्रकान्तिस्फुरत्प्रभम्।
घर्घरध्वनिमञ्जीरहंसाकारपदाम्बुजम् ॥ ८२-१८७ ॥
वृषासनस्थं योगीन्द्रं हाकिनीपरमेश्वरम्।
हाकिनीसुन्दरीवामशोभाविद्युत्प्रकाशिनम् ॥ ८२-१८८ ॥
अतिसौन्दर्यलहरीं योगमायास्वरूपिणीम्।
कामधेनुस्वरूपाख्यां स्वकान्त्या विश्वमोहिनीम् ॥ ८२-१८९ ॥
रौप्याद्रिसदृशाकारां चित्रविद्रुमसल्लताम्।
मुक्तकेशीं मेघमालां रौप्याद्रयाच्छादनीं कियत् ॥ ८२-१९० ॥
चलद्भ्रमरकोटयर्कं चन्द्र वह्नि त्रिलोचनाम्।
षण्मुखीं वेदहस्तां तु पद्मरागसमप्रभाम् ॥ ८२-१९१ ॥
पद्मरागकान्तमालाधारिणीं हेतुसुप्रियाम्।
साधकानां हितार्थाय कपालासिभयानकाम् ॥ ८२-१९२ ॥
सर्वसौभाग्यदां नित्यां डमरूजमालिकाम्।
धारयन्तीं महाविद्यामानन्दोदयसाक्षिणीम् ॥ ८२-१९३ ॥
भ्रूपद्मकणीकामध्ये गतच्छदसुपङ्कजे।
शोभारूपं संप्रहन्तीं काकिनीसाकिनीप्रियाम् ॥ ८२-१९४ ॥

लाकिनीराकिणीध्येयां डाकिनीपरिपूजिताम्।
कुण्डलीबन्धुजननीं पूजयामि महीतले ॥ ८२-१९५ ॥
एवं ध्यात्वा चार्घ्यसारं क्रमतो युगलं चरेत्।
त्रिकोणमण्डलद्वन्द्वं चाग्रे कृत्वाऽङ्गुलेन च ॥ ८२-१९६ ॥
तीर्थवाहनकालाद्यैः पूरयेद् गन्धकैस्ततः।
तदाद्ये चापि फट्कारैः खड्गाधारञ्च शङ्खकम् ॥ ८२-१९७ ॥
क्षालयेन्मनूनानेन शृणुष्व कुलभैरव।
ओं शङ्खस्थं शङ्ख त्वं पुण्यं मङ्गलानाञ्च मङ्गलम् ॥ ८२-१९८ ॥
विष्णुना विधृतो नित्यं मम शान्तिप्रदो भव।
ओं शङ्खाधारं शोधयामि कूर्माकारेण भास्वता ॥ ८२-१९९ ॥
विसर्गं बिन्दुसर्गेऽहं त्रिकोणे स्थापयाम्यहम्।
धेनुयोनिं मत्स्यमुद्रां दशधा मन्त्रमाजपेत् ॥ ८२-२०० ॥
आत्मानं प्रोक्षयेदादौ ततो द्रव्यादिप्रोक्षणम्।
एवं क्रमेण देवेश देवदेव महेश्वर ॥ ८२-२०१ ॥
अर्घ्यद्वयं पुरः श्रीमान् स्थापयन् कौलिको जनः।
पूजां कुर्याद्विशेषेण रात्रिशेषे विशेषतः ॥ ८२-२०२ ॥
महामुद्रादर्शनं तु चाधुनापि समाचरेत्।
अवश्यं सिद्धिमाप्नोति हेतुयुक्तो हि साधकः ॥ ८२-२०३ ॥
महामुद्रा योनिमुद्रा सर्वतन्त्रे निरूपिता।
यो जानाति महादेव स योगी नात्र संशयः ॥ ८२-२०४ ॥

महापूजां समाकुर्याद् देवदेव मयोदिताम्।
ध्यानयुक्तस्य या पूजा सा पूजा सफला भुवि ॥ ८२-२०५ ॥
सदा कालीपूजनवत् पूजां कुर्यात् समाहितः।
तच्च देशे समागम्य गन्धर्वनगरेऽपि वा ॥ ८२-२०६ ॥
पर्वते निर्जने वापि शून्यागरे श्मशानके।
महाविद्यां कामधेनुं हाकिनीं परिपूजयेत् ॥ ८२-२०७ ॥
पद्ममन्त्रं प्रवक्ष्यामि प्रणवं रतिसुन्दरी।
रमाबीजं महादेवि तदन्ते पाद्यमुत्तमम् ॥ ८२-२०८ ॥
गन्धोदितं गृह्ण गृह्ण हाकिन्यै ह्र द्विठः प्रभो।
एवं सर्वत्र कर्तव्यं नामभेदेन कारयेत् ॥ ८२-२०९ ॥
दापयेन्नामभेदैश्च सर्वद्रव्याणि भैरव।
आसनं स्वागतं पाद्यमर्घ्यमाचमनीयकम् ॥ ८२-२१० ॥
मधुपर्काचमनस्नानवसनाभरणानि च।
गन्धपुष्पे धूपदीपौ नैवेद्यं वन्दनं तथा ॥ ८२-२११ ॥
पानार्थं जलदानं तु बलिदानं ततः परम्।
अष्टादशोपचाराश्च सर्वतन्त्रेषु गोपिताः ॥ ८२-२१२ ॥
प्राणायामत्रयं कुर्यात् साधको निर्भयः शुचिः।
जपं कुर्याद् विशेषेण महामालाक्रमेण तु ॥ ८२-२१३ ॥
अन्यं मनुवरं नाथ शृणु भैरव ईश्वर।
प्रणवं प्रेतराजं तु वह्निबीजं तदुत्तरे ॥ ८२-२१४ ॥

हालाहलं महाकाल परनाथाय धीमहि।

कामबीजं हाकिनी च चतुर्थ्यन्तपदात्मिका ॥ ८२-२१५ ॥

सोऽहं हंसस्ततः स्वाहा महामन्त्रं जपेद् बुधः।

लक्षजपेन सिद्धिः स्यादज्ञानी ज्ञानवान् भवेत् ॥ ८२-२१६ ॥

असिद्धः सिद्धरूपी स्यादाख्या कीर्तिः प्रवर्धते।

महावाग्मी सर्वशास्त्रवेत्ता सर्वज्ञसिद्धिभाक् ॥ ८२-२१७ ॥

वाचां सिद्धिरष्टसिद्धिः प्रकाश्या भान्ति तत्करे।

युगयुग्मपुरश्चर्याविधानेनामरो भवेत् ॥ ८२-२१८ ॥

योगी स्यात् प्रलयस्थायी ध्यानात्मा ज्ञानवाञ्छुचिः।

अप्रकाश्यगुणी भूत्वा राजराजेश्वरो भवेत् ॥ ८२-२१९ ॥

गुह्यातिगुह्यगोप्त्री त्वं गृहाणास्मत्कृतं जपम्।

सिद्धिर्भवतु मे देवि त्वप्रसादात् परमेश्वरि ॥ ८२-२२० ॥

इति समर्प्य तद्धस्ते हेमरूपं विचिन्तयन्।

ततः प्राणायामयुतं मन्त्रं तु त्रिगतं जपेत् ॥ ८२-२२१ ॥

बलिदानमनुं वक्ष्ये शृणु श्रीकुलपण्डित।

आदौ मूलं सिद्धबलिं सुधामांससमन्वितम् ॥ ८२-२२२ ॥

मीनमुद्रासमाक्रान्तमथवा मिष्टसद्वलि।

गृह्ययुग्मं तथा गृह्यापयशुग्मं द्विठस्ततः ॥ ८२-२२३ ॥

दापये साधकेन्द्रश्च भक्त्या कामसुसिद्धये।

ततः स्तोत्रं पठेद्धीमान् गद्यपद्यादिभेदतः ॥ ८२-२२४ ॥

पठेच्च कवचं ब्रह्मसम्मतं देहरक्षणम्।

सहस्रनामसन्तानं पठेद् वा हरमुद्रया ॥ ८२-२२५ ॥

स्वस्थाने स्थापयेन्नाथ हाकिन्या परमेश्वरम् ॥ ८२-२२६ ॥

इति श्रीरुद्रयामले उत्तरतन्त्रे महातन्त्रोद्दीपने सिद्धमन्त्रप्रकरणे षड्भक्तप्रकाशे

हाकिनीपरशिवयजनं नाम द्वाशीतितमः पटलः ॥ ८२ ॥

अथ त्र्यशीतितमः पटलः

श्रीनन्दभैरव उवाच

कथयस्व वरारोहे हाकिनीस्तोत्रमुत्तमम्।

यस्य प्रपाठनाद् वाग्मी कृपायासे दयामयि ॥ ८३-१ ॥

श्रीनन्दभैरवी उवाच

अत्यद्भुतं स्तोत्रवरं शृणु प्रभो सर्वेश्वरैर्भावितमादिगुह्यम्।

यैः पठ्यते साधकचक्रनाथैस्तैरेव सिद्धैरतिधर्मविद्भिः ॥ ८३-२ ॥

ब्रह्माख्यां कामविद्यां नरहरिजननीं कामकूटस्वरूपां।

हाकिन्याख्यां शम्भुजायां त्रिवधुमदनशां तारिणीं स्तौमि सिद्धाम्।

हेरम्बानन्दविद्यां त्रिसमनदमनीं दीर्घकेशीं त्रिनेत्रां।

मन्दारारण्यमध्ये विकसितवदनाम्भोजहासप्रकाशाम् ॥ ८३-३ ॥

हिरण्यालङ्कारां त्रितयनयनां पट्टवसनां।
महास्निग्धां शुद्धां कुलजनवरामिन्दुवदनाम्।
सदा स्तौति श्रीदां भुवनकरुणां भावतरुणां।
त्रिवेणीश्वेताभां वसमयतनुं भ्रूयुगदले ॥ ८३-४ ॥
महापद्मवनोद्रेकरम्यस्थाननिवासिनि।
हाकिनि त्वां मुदा स्तौमि तद्धर्मकुरुपागताम् ॥ ८३-५ ॥
संसारार्णवतारिणीं नरहरिप्रेमाभिलाषोन्मनीं।
भावारम्भविसर्जनैकनिलया मायां महासुन्दरीम्।
भास्वत्कोटिसुरत्नसिंहवसतिं श्रीहाकिनीं द्राविणीं।
स्तौमि क्षेत्रनिरीक्षणाय नियतां श्रीभारतीभाविताम् ॥ ८३-६ ॥
संस्कारश्रियमातनोति सहसा श्रीपार्वतीवल्लभे।
नानारत्नकलापदर्शनमहाज्ञानं निदानं धनम्।
सा साक्षादखिलेश्वरी परशिवानन्दैकबिन्दूज्ज्वला।
मामादौ परिरक्षतु प्रियकरी संस्तौमि पीठान्तरे ॥ ८३-७ ॥
आकाशवेदलिङ्गे स्थितिपथिमिलिते भाति सा रक्तवर्हा।
सा मां पात्वम्ब काली कुलपथभविका क्रोधनिःक्रोधकर्त्री।
तस्याः श्रीपादपद्मत्रिभुवनभक्तकेशालिमाला।
युक्तं सर्वेन्द्रपूज्यं निरवधिकमले द्वे दले स्तौमि विद्याम् ॥ ८३-८ ॥
साङ्गं द्वयं त्वत्प्रियं पदयुगं पत्रद्वयश्रेयसं।
मञ्जीराद्भुतहारपादकमलं सम्भाव्य संस्तौम्यहम्।

यद् ध्यात्वा हरिरीश्वरो गुणधरो जेता महारेःक्षणा--

दाशापाशविसर्जनैकनिलयं त्रैलोक्यसंरक्षकः ॥ ८३-९ ॥

या यात्रा व्रतवासिनी शशिमुखी छागादिमांसप्रिया।

मामेकं परिपालय त्वमखिले त्वामेकरूपां शिवाम्।

स्तौमीन्द्रावनतिप्रियां वाङ्मोक्षसहितानन्दैकहेतुप्रदाम् ॥ ८३-१० ॥

वरं परं नमाम्यहं गिरीन्द्ररूपगर्वहं।

महेश्वरं परेश्वरं श्मशानबीजगह्वरम्।

हिरण्यरत्नभूषणं शतेन्दुतेजसं तथा।

शिवं तनुं पुनः परप्रभाप्रभाकरम् ॥ ८३-११ ॥

शरेण्यं वरेण्यं महाकामधन्यं।

महादेवदेवं त्रिकालादिजन्यम्।

श्मशानोग्रधूलिप्रियाङ्गानुलेपं।

सदा स्तौमि संसारसारं निषेकम् ॥ ८३-१२ ॥

परशिवं मनसा सहसा निशि।

प्रतिदिनं प्रणमाम्यहमादिमम्।

शशिमुखीशतचन्द्रिकयान्वितं।

भजनसाधक सत्फलदायकम् ॥ ८३-१३ ॥

परशिवचरणाब्जं हाकिनीशक्तिसेव्यं।

त्रिभुवनसुखदानं ध्यानमात्रप्रकाशम्।

अतिसुललितहस्ताम्भोजशोभां वहन्तं।

भुवि निजकुलसारं स्तौमि योगीन्द्रगम्यम् ॥ ८३-१४ ॥
शोक्कशोकावलीलामति हि कलयति प्राणदेहाभिलाषं।
हाकिन्याः प्राणनाथो भवशमनकरो हीरकास्त्रधरो वा।
सोऽसौ भ्रूपद्मसारे रचयित कलिकां चित्तदीपस्य नित्यां।
तस्य श्रीपादपद्मं गुणगणयजितं पूजितं स्तौमि भाले ॥ ८३-१५ ॥
मेरुशृङ्गनिकेतनैकवसनं गोलोकसंसेवितं।
यज्ञानन्दनिषेवितं परिशवं योगीन्द्रचित्तस्थलम्।
हालापाननिराकुलं पशुसमां सामोदनाचर्वणां।
वन्दे नन्दिमहादिभैरववरैर्वन्द्यं जगत्कारणम् ॥ ८३-१६ ॥
मायापथच्छलकलाकपिलापतिस्त्वं।
त्वं भूरविपतिरूपापतिरेकचक्रः।
आपोऽनलत्वमखिले गगनप्रकाशा--।
वायुस्थमावसिमुखं शरणं प्रपद्ये ॥ ८३-१७ ॥
वाञ्छाकल्पद्रुमतलगतं हेमसिंहासनस्थं।
श्रीहाकिन्या रमणनिरतं कामकेलिप्रकाशम्।
मायामोहं क्षयमतिसुखं विन्ध्यशैलाग्रसंस्थं
वन्दे नाथं हरपरशिवं रूपजालप्रकाशम् ॥ ८३-१८ ॥
पठेद् यः स्तोत्रार्थं भवति स सुखी योगनिपुणः।
क्षुधातृष्णानाशः श्रवणधृतयशोवासिसरसः।
स योगीन्द्रो मासादतिशयपरानन्दघटकः

परीतः प्राणारव्ये रचयति सुधासिन्धुसुरसम् ॥ ८३-१९ ॥

एतत् स्तोत्रं पठेद्विद्वान् ध्यानन्याससमन्वितम्।

शुक्लं रक्तं तथा पीतं नीलं कृष्णं विभाव्य च ॥ ८३-२० ॥

कालचतुष्टये नित्यं पठित्वा सिद्धिमाप्नुयात्।

आकाशे भूतले नाथ पाताले विघ्नकोटयः ॥ ८३-२१ ॥

योगिनां पठनादेव नश्यन्ति तत्क्षणादिह।

सर्वत्र गामी स भवेदतिभाग्यफलोदयम् ॥ ८३-२२ ॥

महापापहरं स्तोत्रं हाकिनीहृदयोद्भवम्।

सदाशिवप्रियं योगसिद्धिदं देवसेवितम् ॥ ८३-२३ ॥

सहस्रवारपाठेन पुरश्चर्याफलं लभेत्।

पठित्वा स्तोत्रराजं तु श्मशाने निर्जने वने ॥ ८३-२४ ॥

अन्तरीक्षेऽथवा नाथ योगी स्यादमरो महान्।

अस्य प्रपठनाद्वाग्मी ज्ञानवान् विजितेन्द्रियः ॥ ८३-२५ ॥

ध्यानात्मा संभवेत् क्षिप्रं परिवारगणैः सह।

प्रातःकाले निशायां तु मध्याह्ने शेषकालके ॥ ८३-२६ ॥

प्रपठेत् स्तोत्रसारं तु भावात्मा साधकोत्तमः।

अनायासेन भ्रूपद्मे स्थिरो भवति निश्चितम् ॥ ८३-२७ ॥

श्रीगुरोश्चरणाम्भोजं हृदये ध्याननिर्णयम्।

यो ध्यात्वा पठ्यते स्तोत्रं स भवेत् कल्पपादपः ॥ ८३-२८ ॥

इदानीं कथये नाथ कवचं पटलान्तरे ॥ ८३-२९ ॥

इति श्रीरुद्रयामले उत्तरतन्त्रे महातन्त्रोद्दीपने सिद्धमन्त्रप्रकरणे भैरवीभैरवसंवादे
हाकिनीपरनाथस्तोत्रविन्यासो नाम त्र्यशीतितमः पटलः ॥ ८३ ॥

अथ चतुरशीतितमः पटलः

श्रीनन्दभैरव उवाच

अथादौ कथयानन्दभैरवि प्राणवल्लभे।

कवचं हाकिनीदेव्याः परमानन्दवर्धनम् ॥ ८४-१ ॥

हेतुयुक्तं श्रद्धया मे करुणासागरस्थिते।

शीघ्रं विरचयानन्द कवचं सारमङ्गलम् ॥ ८४-२ ॥

श्रीनन्दभैरवी उवाच

आदौ शृणु महावीर परमानन्दसागर।

कवचं हाकिनीदेव्याः संसारार्णवतारकम् ॥ ८४-३ ॥

यस्य स्मरणमात्रेण योगी योगस्थिरो भवेत्।

अन्तरिक्षे च भूलोके पाताले ये चराचराः ॥ ८४-४ ॥

स्तम्भिता वेपमानाः स्युर्वीद्याज्ञानादिपाठतः।

कवचध्वनिमात्रेण भूतप्रेतपिशाचकाः ॥ ८४-५ ॥

विद्रवन्ति भयार्ता वै कालरुद्रप्रभावतः।

यथाऽलोको वह्निमध्ये स्थिरो भवति निश्चितम् ॥ ८४-६ ॥

ओं अस्याः श्रीहाकिनीदेव्याः सानन्दसारमङ्गलस्य महाकवचस्य सदाशिव ऋषि-- गायत्रीच्छन्दः

श्रीहाकिनीपरदेवता ह्रीं बीजं स्वाहा शक्तिः सिद्धलक्ष्मी-- मूलकीलकं देहान्तर्गत

महाकामसिद्ध्यर्थे जपे विनियोगः।

ओं पातु शीर्षचक्रं मे ह्रीं पातु भालमण्डलम् ।

स्वमूलं पातु मे नित्यं लोचनत्रितयं मम ॥ ८४-६ ॥

गण्डयुग्मं सदा पातु वाग्भवाद्या मनोरमा ।

श्रीं ह्रीं पातु कर्णयुग्मं हाकिनी परदेवता ॥ ८४-७ ॥

महाविद्या सदा पातु ममोष्ठाधरसम्पुटम्।

दन्तावलियुगं पातु ह्रीं श्रीं स्वाहा परेश्वरी ॥ ८४-९ ॥

ह्रीं ह्रीं श्रीं हाकिनीदेवी स्वाहा पातु रसप्रियाम्।

सृक्नीं पातु सततं शक्तिः कामवरा मधुः ॥ ८४-१० ॥

स्वाहा पातु शिखा शक्तिर्भ्रूमध्यं पातु सर्वदा।

हाकिनी मण्डलं पातु परानाथेश्वरी परा ॥ ८४-११ ॥

सुन्दरी सर्वदा पातु द्विदलं कामसुन्दरी।

अमृतारव्या सदा पातु भ्रूप्रकाशस्थलं मम ॥ ८४-१२ ॥

वह्निज्वाला सदा पातु भ्रूश्मशानस्थलं मम।

सुरभी पातु मायास्त्रं स्वाहा मे भ्रूगतच्छदम् ॥ ८४-१३ ॥

त्रिकोणं पातु कामारव्या हाकिनी परमेश्वरी।

त्रिपुरा सुन्दरी पातु द्विषद्कोणं सदा मम ॥ ८४-१४ ॥

हिङ्गुलादेश्वरी पातु षट्कोणबिन्दुमण्डलम्।
सप्तभूबिम्बमापातु भूतलान्तःप्रकाशिनी ॥ ८४-१५ ॥
महाशतदलं पातु शतकोटिमरुप्रिया।
गुरुविद्यामयी पातु वाणी मे मत्तगामिनी ॥ ८४-१६ ॥
चतुर्द्वारं सर्वचक्रं पातु मे परमेश्वरी।
अत्यन्तदुःखहन्त्री मे मनश्चक्रं सदाऽवतु ॥ ८४-१७ ॥
शब्दब्रह्ममयी पातु चन्द्रमण्डलमेव मे।
अकालतारिणी दुर्गा सर्गस्थित्यन्तकारिणी ॥ ८४-१८ ॥
महापुरुषसंस्थानं हाकिनी मण्डलं मम।
पातु वर्णमयी तारा चन्द्रार्धं मे सुरेश्वरी ॥ ८४-१९ ॥
उन्मनीनगरं पातु वह्निकुण्डनिवासिनी।
मदिरा पातु सततं भालं विषहरा मम ॥ ८४-२० ॥
धर्मदा ज्ञानदा पातु धर्मज्ञानपदं मम।
तालपत्नीश्वरी पातु अमृतानन्दकारिणी ॥ ८४-२१ ॥
वैराग्यनिकरं पातु बिन्दुस्थानं महाबला।
त्रितारी कूटशक्तिर्मे सदा पातु विशुद्धकम् ॥ ८४-२२ ॥
शाकिनीशं सदा पातु शाकिनी कुलभैरवी।
सप्तद्वीपेश्वरी पातु मम षोडशपङ्कजम् ॥ ८४-२३ ॥
शाकिनी भैरवी पातु चण्डदुर्गा सरस्वती।
कुमारी कुलजा लक्ष्मीः सिद्धार्थं मे सदाऽवतु ॥ ८४-२४ ॥

हृदयं पातु सततं शाकिनी परमेश्वरी।
बीजरूपा सदा देवी महामहिषघातिनी ॥ ८४-२५ ॥
उदरं पातु सततं योगिनीकोटिभिः सह।
उमा महेश्वरी पातु प्रचण्डा मम पृष्ठकम् ॥ ८४-२६ ॥
चामुण्डा भैरवी बाला पार्श्वयुग्मं सदाऽवतु।
परमा चेश्वरी पातु देवमाता स्तनद्वयम् ॥ ८४-२७ ॥
सौभाग्यहाकिनी देवी पायात्तु यक्षसः प्रियम्।
आद्या देवी शिखारूपा भुजयुग्मं सदाऽवतु ॥ ८४-२८ ॥
सर्वापराधहर्त्री मे कामविद्या दशच्छदम्।
मणिपूरं सदा पातु दशवर्णात्मिका शिवा ॥ ८४-२९ ॥
नाभिचक्रं सदा पातु लाकिनी पद्मवासिनी।
नित्यदेशदलं पातु पार्वती वेदपालिनी ॥ ८४-३० ॥
महारुद्रेश्वरी पातु पीठरूपं मणिं मम।
तेजोमण्डलमापातु रुद्राणी शूलधारिणी ॥ ८४-३१ ॥
अभया सर्वदा पातु योगविद्या नितम्बकम्।
नितम्बाधारचक्रं मे पातु शैलं नितम्बिनीं ॥ ८४-३२ ॥
तरुणी मन्त्रजालस्था वैष्णवी लिङ्गमण्डलम्।
सदा पातु हाकिनीशा महाविष्णुस्थलं मम ॥ ८४-३३ ॥
वैष्णवी ललिता माया रमादेवी कटि मम।
स्वाधिष्ठानं सदा पातु गुह्यरूपा सरस्वती ॥ ८४-३४ ॥

भवानी भगवत्पत्नी श्मशानकालिका गुदम्।
पातु मे रणमातङ्गी राकिनी कुलमण्डलम् ॥ ८४-३५ ॥
व्यक्ताव्यक्तस्वरूपा मे मूलाधारं सदाऽवतु।
चतुर्दलं चतुर्वर्णं पातु मे ज्ञानकुण्डली ॥ ८४-३६ ॥
तपस्विनी सदा पातु पावनी मूलमावतु।
रतिका घटिका वेश्या धरिणी कामसुन्दरी ॥ ८४-३७ ॥
वह्निकान्ता सदा पातु ममोरूयुगलं सदा।
उल्कामुखी क्षेत्रसिद्धा जङ्घायुग्मं सदाऽवतु ॥ ८४-३८ ॥
बालामुखी पातु सम्पत्प्रदा श्रीकुलभैरवी।
पादाम्बुजद्वयं पातु सर्वाङ्गं परहाकिनी ॥ ८४-३९ ॥
मदना मेदिनी धन्या चामुण्डा मुण्डमालिनी।
रमा कामकला ज्येष्ठा तथाज्ञा रतिसुन्दरी ॥ ८४-४० ॥
मनोयोगा सदा पातु निर्मला विमलामला।
काञ्चनी बगला रात्रिः पञ्चमी रतिसुन्दरी ॥ ८४-४१ ॥
सर्वत्र सर्वदा पातु योगाद्या प्रेमकातरा।
पर्वते विपिने शून्ये रणे घोरतरे भवे ॥ ८४-४२ ॥
श्मशानवासिनी पातु सर्ववाहनवाहना।
सर्वास्त्रधारिणी पातु पञ्चमी पञ्चमप्रिया ॥ ८४-४३ ॥
चतुर्भुजा सदा पातु हाकिनी देहदेवता।
सहस्रायुतकोटीन्दुवदना परमेश्वरी ॥ ८४-४४ ॥

योगिनीभिः सदा पातु सर्वदेशे तु सर्वदा।
अनन्ता सर्वदा पातु महाविघ्नविनाशिनी ॥ ८४-४५ ॥
जले चानलगर्ते वा व्याधिभीतौ रिपोर्भये।
व्याघ्रभीतौ चौरभीतौ महोन्मादभयादिषु ॥ ८४-४६ ॥
ग्रहभीतौ देवभीतौ दानवाद्रिभयेषु च।
अभया निर्भया भीतिहारिणी भयनाशिनी ॥ ८४-४७ ॥
महाभीमा भद्रकाली भैरवी मारकामला।
महाभूतेश्वरी माता जगद्धात्री सदाऽवतु ॥ ८४-४८ ॥
सर्वदेशे सर्वपीठे मातृका पातु नित्यशः।
इत्येतत् कवचं सर्वसिद्धिदं दुःखनाशनम् ॥ ८४-४९ ॥
कथितं तव यत्नेन महाकाल प्रभो हर।
यः पठेत् प्रातरुत्थाय कवचं देवदुर्लभम् ॥ ८४-५० ॥
स भवेत् कालजेताऽपि स देवो न तु मानुषः।
ध्यानात्मा साधकः श्रीमान् परमात्मा भवेत् स्वयम् ॥ ८४-५१ ॥
आज्ञापद्मे स्थिरो भूत्वा नित्यो भवति निश्चितम्।
अकालमृत्युहरणं संसारार्णवतारणम् ॥ ८४-५२ ॥
कवचं देवदेवेश चानन्दसारमङ्गलम्।
यः पठेदतिभक्त्या च जीवन्मुक्तो भवेद् ध्रुवम् ॥ ८४-५३ ॥
चतुर्वीधा मुक्तिमाला तद्गले संस्थिरा ध्रुवम्।
भवन्ति योगमुख्यानां गुरुर्वेदान्तपारगः ॥ ८४-५४ ॥

सर्वशास्त्रार्थवेत्ता स्याद् यामलार्थज्ञ ईश्वरः।

शान्तिं विद्यां प्रतिष्ठाञ्च निवृत्तिं प्राप्य निर्मलः ॥ ८४-५५ ॥

योगात्मा चेश्वरत्वं हि प्राप्नोति नात्र संशयः।

कुजे वा शनिवारे वा संक्रान्त्यां रविवासरे ॥ ८४-५६ ॥

अमावास्यसु रिक्तायां धारयेत् कवचं शुभम्।

पुरुषो दक्षिणे हस्ते वामा वामभुजे तथा ॥ ८४-५७ ॥

सर्वसिद्धिमवाप्नोति यद्यन्मनसि वर्तते।

गोरोचनाकुङ्कुमेन चालक्तेन विलिख्य च ॥ ८४-५८ ॥

अवश्यं सिद्धिमाप्नोति हाकिनीयोगजापतः ॥ ८४-५९ ॥

इति श्रीरुद्रयामले उत्तरतन्त्रे महातन्त्रोद्दीपने सिद्धमन्त्रप्रकरणे भैरवीभैरवसंवादे

हाकिनीकवचं नाम चतुरशीतितमः पटलः ॥ ८४ ॥

अथ पञ्चाशीतितमः पटलः

श्रीनन्दभैरवी उवाच

वरानने वरारोहे सर्वज्ञाननिदानदे ।

आनन्दहृदयोल्लासे परमानन्दवधीनि ॥ ८५-१ ॥

कथितं कवचं पुण्यं रहस्यं चातिदुर्लभम् ।

न चोक्तं ज्ञानगम्यं तु महाजालनिसेवितम् ॥ ८५-२ ॥

परनाथस्य कवचं सार्वज्ञज्ञानसिद्धिदम् ।

इदानीं वद मे यत्नादानन्दकुलभैरवी ॥ ८५-३ ॥

श्रीनन्दभैरवी उवाच

श्रूयतां योगिनीनाथ योगविद्यापते प्रभो ।

परनाथस्य कवचं ज्ञानगम्यं पुरातनम् ॥ ८५-४ ॥

अतिगोप्यं योगसारं सर्वतन्त्रेषु दुर्लभम् ।

इदानीं नाथ यत्नेन कथयामि परं पदम् ॥ ८५-५ ॥

अस्य श्रीपरनाथमहाकवचस्य सदाशिव ऋषिः परमात्मा देवता ह्रसौः बीजं ज्ञानशक्तिरानन्दं
कीलकं सर्वाभीष्टसिद्ध्यर्थे विनियोगः।

ओंङ्कारं वेदबीजं मे सदा पातु शिरोधनम्।

ह्रसौः महाप्रेतराजः कपालं पातु सर्वदा ॥ ८५-६ ॥

हाकिनीशः सहायारव्यः कामकेशगुणानि मे।

वाराणसीपुरः पातु भ्रूमध्यपरदेवता ॥ ८५-७ ॥

षं रं शं वं सदा पातु हं क्षं पातु भुरवोर्दलम्।

बाणलिङ्गं सदा पातु भ्रूपद्मयुवती मम ॥ ८५-८ ॥

कालानलः सदा पातु द्विदलस्थं परात्परम्।

भ्रूगह्वरं सदानन्दं पातु त्रिपुरभैरवः ॥ ८५-९ ॥

अनाथलिङ्गः सर्वेशः पातु मे लोचनत्रयम्।

अभयो मङ्गलः पातु ध्रुवाख्ये लोलजिह्विकाम् ॥ ८५-१० ॥

पञ्चाननः सदा पातु वदनं कामसुन्दरः ।

उन्मत्तभैरवेन्द्रोऽथ गण्डयुग्मं सदावतु ॥ ८५-११ ॥

हिरण्याख्यः सदा पातु दन्ताग्रालिं श्मशानगः ।

महादेवः सदा पातु महाकाशः श्रुती मम ॥ ८५-१२ ॥

विकटाख्यो मञ्जुघोषः सदा पातु हनुस्थलम् ।

प्रणवात्मा सदा पातु कण्ठं मे नीलकण्ठभृत् ॥ ८५-१३ ॥

अपराजितः शुक्लवर्णः सदा पातु महामला ।

गलदेशं महाकाशं त्रिपुरा परमेश्वरी ॥ ८५-१४ ॥

मृत्युञ्जयश्च घोराख्यो विशुद्धं सर्वदाऽवतु ।

स्वरानीश्वरसंयुक्तान् योगीशः सर्वदाऽवतु ॥ ८५-१५ ॥

वामदेवः सदा पातु हृदयं परमेश्वरः ।

ईश्वरः सर्वदा पातु परदेवः सदाशिवः ॥ ८५-१६ ॥

अट्टहासः सदा पातु योगिनीकोटिभिः सह ।

अकालचक्रः सर्वज्ञश्चावधूतेश्वरो भुजौ ॥ ८५-१७ ॥

महाकालः सदा पातु भेरुण्डापतिरीश्वरः ।

पार्श्वदेशं सदा पातु काकिनीपरवल्लभः ॥ ८५-१८ ॥

अच्युतेशः सदा पातु कुक्षियुग्मं सदा मम ।

अथर्वेशः सदानन्दः पातु पृष्ठं सुरेश्वरः ॥ ८५-१९ ॥

तपिनीपतिरीशानो वीरभद्रो यतीश्वरः ।

नाभिमण्डलमापातु ममोदरमुमापतिः ॥ ८५-२० ॥

घर्घरः पातु सततं रुद्रं राकिणिवल्लभम्।

जटाजूटधरः पातु रुद्राणीं रौद्रदेवताम् ॥ ८५-२१ ॥

नितम्बं पातु योगेन्द्रः प्रभाद्यो मे कटिस्थलम्।

स्वाधिष्ठानं सदा पातु षड्वलान्तः प्रकाशकः ॥ ८५-२२ ॥

अभयः सर्वदा पातु भर्गः पातु चतुर्दलम्।

तरुणीशः सदा पातु कुण्डलीं डाकिनीपदम् ॥ ८५-२३ ॥

गुदरन्ध्रं सदा पातु पार्वतीपिरयवल्लभः।

यज्ञनाथः सदा पातु ऊरुयुग्मं स्वमन्त्रवित् ॥ ८५-२४ ॥

जङ्घायुगं सदा पातु धर्मलक्ष्मीश्वरः प्रभुः।

महाकालः पातु पादतलयुग्मं महीश्वरः ॥ ८५-२५ ॥

सर्वाङ्गं वरदः पातु वटुकः श्रीसदाशिवः।

महारुद्रः श्रीपतीशः सदा उग्रः प्रपातु माम् ॥ ८५-२६ ॥

रणे द्यूते विवादे च शून्यागारे महाभये।

पाताले पर्वतेऽरण्ये पातु वाग्वादिनीश्वरः ॥ ८५-२७ ॥

घण्टेश्वरः शङ्खनादो मुरारीशः प्रपातु माम्।

परमानन्ददः पातु हितार्थी पथि पातु माम् ॥ ८५-२८ ॥

महाविद्यापतिः पातु प्रेतराजः प्रपातु माम्।

पुत्रं मित्रं कलत्रं मे बन्धुं स्वजनमेव च ॥ ८५-२९ ॥

सर्वाधारः सदा पातु लिङ्गरूपी महेश्वरः।

परमात्मा सदा पातु गुह्यदेशस्थदेवताम् ॥ ८५-३० ॥

परिवारान्वितः पातु महाचन्द्रः सदाऽवतु।

मारणोच्चाटने स्तम्भे विद्वेषे पातु मोहनः ॥ ८५-३१ ॥

मोहने द्रावणे स्थैर्ये वश्ये शान्तौ सदाशिवः।

परनाथो गुरुः पातु पारिजातवनाश्रयः ॥ ८५-३२ ॥

सर्वभुक् कालरुद्रो मे सर्वत्र परिपातु माम्।

इत्येतत् कथितं सर्वसिद्धिदं कवचं शुभम् ॥ ८५-३३ ॥

परनाथस्य देवस्य सार्वज्ञज्ञानसिद्धिदम्।

कवचं दुर्लभं लोके सर्वतन्त्रेषु गोपितम् ॥ ८५-३४ ॥

यामले देवदेवेश प्रकाशितमहनीशम्।

यः पठेदेकवारं तु स रुद्रो नात्र संशयः ॥ ८५-३५ ॥

कीर्तीश्रीकान्तिमेधायुर्बृंहितो भवति ध्रुवम्।

अस्य स्मरणमात्रेण राजत्वं योगिनां पतिः ॥ ८५-३६ ॥

भवेत् कामक्रोधजेता मृत्युजेता महाकविः।

तस्यासाध्यं त्रिभुवने न किञ्चिदपि वर्तते ॥ ८५-३७ ॥

यः कण्ठे मस्तके वापि धारयेत् कवचं शुभम्।

रक्तेन चन्दनेनापि कुङ्कुमेनापि वा लिखेत् ॥ ८५-३८ ॥

स भवेद् वीरपुत्रश्च महापातककोटिहा।

अनायासेन देवेश योगसिद्धिमवाप्नुयात् ॥ ८५-३९ ॥

शतमष्टोत्तरं जप्त्वा पुरश्चर्याफलं लभेत् ॥ ८५-४० ॥

इति श्रीरुद्रयामले उत्तरतन्त्रे महातन्त्रोद्दीपने सिद्धमन्त्रप्रकरणे षड्कप्रकाशे
भैरवीभैरवसंवादे परशिवकवचपाठो नाम पञ्चाशीतितमः पटलः ॥ ८५ ॥

अथ षडशीतितमः पटलः

श्रीनन्दभैरवी उवाच

आनन्दार्णवमध्यभावघटितश्रौतप्रवाहोज्ज्वले।
कान्ते दत्तसुशान्तिदे यमदमाह्लादैकशक्तिप्रभे।
स्नेहानन्दकटाक्षदिव्यकृपया शीघ्रं वदस्वाद्भुतं।
हाकिन्याः शुभनाम सुन्दरसहस्राष्टोत्तरं श्रीगुरोः ॥ ८६-१ ॥

श्री आनन्दभैरवी उवाच

साक्षात्ते कथयामि नाथ सकलं पुण्यं पवित्रं गुरो।
नाम्नां शक्तिसहस्रनाम भविकं ज्ञानादि चाष्टोत्तरम्।
योगीन्द्रैर्जयकाङ्क्षिभिः प्रियकलाप्रेमाभिलाषाचीतैः।
सेव्यं पाठ्यमतीव गोप्यमखिले शीघ्रं पठस्व प्रभो ॥ ८६-२ ॥

अस्य श्रीपरनाथमहाशक्तिहाकिनीपरमेश्वरीदेव्यष्टोत्तरसहस्रनाम्नः स्तोत्रस्य सदाशिव ऋषिः

गायत्रीच्छन्दः श्रीपरमेश्वरीहाकिनीमहाशक्तिर्देवता क्लीं।

बीजं स्वाहा शक्तिः सिद्धलक्ष्मीमूलकीलकं देहान्तर्गत--।

महाकायज्ञानसिद्ध्यर्थं जपे विनियोगः।

ओं हाकिनी वसुधा लक्ष्मी परमात्मकला परा।

परप्रिया परातीता परमा परमप्रिया ॥ ८६-३ ॥

परेश्वरी परप्रेमा परब्रह्मस्वरूपिणी।

परन्तपा परानन्दा परनाथनिसेविनी ॥ ८६-४ ॥

पराकाशस्थिता पारा पारापारनिरूपिणी।

पराकाङ्क्षा पराशक्तिः पुरातनतनुः प्रभा ॥ ८६-५ ॥

पञ्चाननप्रिया पूर्वा परदारा परादरा।

परदेशगता नाथा परमाह्लादवधीनी ॥ ८६-६ ॥

पार्वती परकुलारख्या पराञ्जनसुलोचना।

परंब्रह्मप्रिया माया परंब्रह्मप्रकाशिनी ॥ ८६-७ ॥

परंब्रह्मज्ञानगम्या परंब्रह्मेश्वरप्रियया।

पूर्वातीता परातीता अपारमहिमस्थिता ॥ ८६-८ ॥

अपारसागरोद्धारा अपारदुस्तरोद्धरा।

परानलशिखाकारा परभ्रूमध्यवासिनी ॥ ८६-९ ॥

परश्रेष्ठा परक्षेत्रवासिनी परमालिनी।

पर्वतेश्वरकन्या च पराग्निकोटिसम्भवा ॥ ८६-१० ॥

परच्छाया परच्छत्रा परच्छिद्रविनिर्गता।

परदेवगतिः प्रेमा पञ्चचूडामणिप्रभा ॥ ८६-११ ॥
पञ्चमी पशुनाथेशी त्रिपञ्चा पञ्चसुन्दरी।
पारिजातवनस्था च पारिजातस्रजप्रिया ॥ ८६-१२ ॥
परापरविभेदा च परलोकविमुक्तिदा।
परतापानलाकारा परस्त्री परजापिनी ॥ ८६-१३ ॥
परास्त्रधारिणी पूरवासिनी परमेश्वरी।
प्रेमोल्लासकरी प्रेमसन्तानभक्तिदायिनी ॥ ८६-१४ ॥
परशब्दप्रिया पौरा परामर्षणकारिणी।
प्रसन्ना परयन्त्रस्था प्रसन्ना पद्ममालिनी ॥ ८६-१५ ॥
प्रियंवदा परत्राप्ता परधान्यार्थवधीनी।
परभूमिरता पीता परकातरपूजिता ॥ ८६-१६ ॥
परास्यवाक्यविनता पुरुषस्था पुरञ्जना।
प्रौढा मेयहरा प्रीतिवर्धनी प्रियवधीनी ॥ ८६-१७ ॥
प्रपञ्चदुःखहन्त्री च प्रपञ्चसारनिर्गता।
पुराणनिर्गता पीना पीनस्तनभवोज्ज्वला ॥ ८६-१८ ॥
पट्टवस्त्रपरीधाना पट्टसूत्रप्रचालिनी।
परद्रव्यप्रदा प्रीता परश्रद्धा परान्तरा ॥ ८६-१९ ॥
पावनीया परक्षुब्धा परसारविनाशिनी।
परमेव निगूढार्थतत्त्वचिन्ताप्रकाशिनी ॥ ८६-२० ॥
प्रचुरार्थप्रदा पृथ्वी पद्मपत्रद्वयस्थिता।

प्रसन्नहृदयानन्दा प्रसन्नासनसंस्थिता ॥ ८६-२१ ॥

प्रसन्नरत्नमालाढ्या प्रसन्नवनमालिनी ।

प्रसन्नकरुणानन्दा प्रसन्नहृदयस्थिता ॥ ८६-२२ ॥

पराभासरता पूर्वपश्चिमोत्तरदक्षिणा ।

पवनस्था पानरता पवनाधारविग्रहा ॥ ८६-२३ ॥

प्रभुप्रिया प्रभुरता प्रभुभक्तिप्रदायिनी ।

परतृष्णावधीनी च प्रचया परजन्मदा ॥ ८६-२४ ॥

परजन्मनिरस्ता च परसञ्चारकारिणी ।

परजाता पारिजाता पवित्रा पुण्यवधीनी ॥ ८६-२५ ॥

पापहर्त्री पापकोटिनाशिनी परमोक्षदा ।

परमाणुरता सूक्ष्मा परमाणुविभञ्जिनी ॥ ८६-२६ ॥

परमाणुस्थूलकरी परात्परतरा पथा ।

पूषणः प्रियकर्त्री च पूषणा पोषणत्रया ॥ ८६-२७ ॥

भूपपाला पाशहस्ता प्रचण्डा प्राणरक्षिणी ।

पयःशिलाऽपूपभक्षा पीयूषपानतत्परा ॥ ८६-२८ ॥

पीयूषतृप्तदेहा च पीयूषमथनक्रिया ।

पीयूषसागरोद्भूता पीयूषस्निग्धदोहिनी ॥ ८६-२९ ॥

पीयूषनिर्मलाकारा पीयूषघनविग्रहा ।

प्राणापानसमानादिपवनस्तम्भनप्रिया ॥ ८६-३० ॥

पवनांशप्रभाकारा प्रेमोद्भूतस्वभक्तिदा ।

पाषाणतनुसंस्था च पाषाणचित्तविग्रहा ॥ ८६-३१ ॥

पश्चिमानन्दनिरता पश्चिमा पश्चिमप्रिया।

प्रभाकारतनूया च प्रभाकरमुखी प्रभा ॥ ८६-३२ ॥

सुप्रभा प्रान्तरस्था च प्रेयत्वसाधनप्रिया।

अस्थिता पामसी पूर्वनाथपूजितपादुका ॥ ८६-३३ ॥

पादुकामन्त्रसिद्धा च पादुकामन्त्रजापिनी।

पादुकामङ्गलस्था च पादुकाम्भोजराजिनी ॥ ८६-३४ ॥

प्रभाभारुणकोटिस्था प्रचण्डसूर्यकोटिगा।

पालयन्ती त्रिलोकानां परमा परहाकिनी ॥ ८६-३५ ॥

परावरानना प्रज्ञा प्रान्तरान्तःप्रसिद्धिदा।

पारिजातवनोन्मादा परमोन्मादरागिणी ॥ ८६-३६ ॥

परमाह्लादमोदा च परमाकाशवाहिनी।

परमाकाशदेवी च प्रथात्रिपुरसुन्दरी ॥ ८६-३७ ॥

प्रतिकूलकरी प्राणानुकूलपरिकारिणी।

प्राणरुद्रेश्वरप्रीता प्रचण्डगणनायिका ॥ ८६-३८ ॥

पोष्ट्री पौत्रादिरक्षत्री पुण्ड्रका पञ्चचामरा।

परयोषा परप्राया परसन्तानरक्षका ॥ ८६-३९ ॥

परयोगिरता पाशपशुपाशविमोहिनी।

पशुपाशप्रदा पूज्या प्रसादगुणदायिनी ॥ ८६-४० ॥

प्रह्लादस्था प्रफुल्लाब्जमुखी परमसुन्दरी।

पररामा परारामा पार्वणी पार्वणप्रिया ॥ ८६-४१ ॥

प्रियङ्करी पूर्वमाता पालनाख्या परासरा।

पराशरसुभाग्यस्था परकान्तिनितम्बिनी ॥ ८६-४२ ॥

परश्मशानगम्या च प्रियचन्द्रमुखीपला।

पलसानकरी लक्षा लवङ्गगणपूजिता ॥ ८६-४३ ॥

लक्षस्था पल्लवस्था च पङ्केरुहमुखी पटा।

पटाकारस्थिता पाठ्या पवित्रलोकदायिनी ॥ ८६-४४ ॥

पवित्रमन्त्रजाप्यस्था पवित्रस्थानवासिनी।

पवित्रालङ्कृताङ्गी च पवित्रदेहधारिणी ॥ ८६-४५ ॥

त्रिपुरा परमैश्वर्यपूजिता सर्वपूजिता।

पललप्रियहृद्या च पलालचर्वणप्रिया ॥ ८६-४६ ॥

परगोगणगोप्या च प्रभुस्त्रीरौद्रतैजसी।

प्रफुल्लाम्भोजवदना प्रफुल्लपद्ममालिनी ॥ ८६-४७ ॥

पुष्पप्रिया पुष्पकुला कुलपुष्पप्रियाकुला।

पुष्पस्था पुष्पसङ्काशा पुष्पकोमलविग्रहा ॥ ८६-४८ ॥

पौष्पी पानरता पुष्पमधुपानरता प्रचा।

प्रतीची प्रचयाह्लादो प्राचनारख्या च प्राञ्चिका ॥ ८६-४९ ॥

परोदरे गुणानन्दा परौदार्यगुणप्रिया।

पारा कोटिध्वनिरता पद्मसूत्रप्रबोधिनी ॥ ८६-५० ॥

प्रियप्रबोधनिरता प्रचण्डनादमोहिनी।

पीवरा पीवरग्रन्थिप्रभेदा प्रलयापहा ॥ ८६-५१ ॥
प्रलया प्रलयानन्दा प्रलयस्था प्रयोगिनी ।
प्रयोगकुशला पक्षा पक्षभेदप्रकाशिनी ॥ ८६-५२ ॥
एकपक्षा द्विपक्षा च पञ्चपक्षप्रसिद्धिदा ।
पलाशकुसुमानन्दा पलाशपुष्पमालिनी ॥ ८६-५३ ॥
पलाशपुष्पहोमस्था पलाशच्छदसंस्थिता ।
पात्रपक्षा पीतवस्त्रा पीतवर्णप्रकाशिनी ॥ ८६-५४ ॥
निपीतकालकूटी च पीतसंसारसागरा ।
पद्मपत्रजलस्था च पद्मपत्रनिवासिनी ॥ ८६-५५ ॥
पद्ममाला पापहरा पट्टाम्बरधरा परा ।
परनिर्वाणदात्री च पराशा परशासना ॥ ८६-५६ ॥
अप्रियविनिहन्त्री च परसंस्कारपालिनी ।
प्रतिष्ठा पूजिता सिद्धा प्रसिद्धप्रभुवादिनी ॥ ८६-५७ ॥
प्रयाससिद्धिदा क्षुब्धा प्रपञ्चगुणनाशिनी ।
प्रणिपत्या प्राणिशिष्या प्रतिष्ठिततनूप्रिया ॥ ८६-५८ ॥
अप्रतिष्ठा निहन्त्री च पादपद्मद्वयान्विता ।
पादाम्बुजप्रेमभक्तिपूज्यप्राणप्रदायिनी ॥ ८६-५९ ॥
पैशाची च प्रक्षपिता पितृश्रद्धा पितामही ।
प्रपितामहपूज्या च पितृलोकस्वधापरा ॥ ८६-६० ॥
पुनर्भवा पुनर्जीवा पौनःपुन्यगतिस्थिता ।

प्रधानबलिभक्षादिसुप्रिया प्रियसाक्षिणी ॥ ८६-६१ ॥

पतङ्गकोटिजीवाख्या पावकस्था च पावनी ।

परज्ञानार्थदात्री च परतन्त्रार्थसाधिनी ॥ ८६-६२ ॥

प्रत्यग्ज्योतिः स्वरूपा च प्रथमाप्रथमारुणा ।

प्रातःसन्ध्या पार्थसन्ध्या परसन्ध्यास्वरूपिणी ॥ ८६-६३ ॥

प्रधानवरदा प्राणज्ञाननिर्णयकारिणी ।

प्रभञ्जना प्राञ्जनेशी प्रयोगोद्रेककारिणी ॥ ८६-६४ ॥

प्रफुल्लपददात्री च प्रसमाया पुरोदया ।

पर्वतप्राणरक्षत्री पर्वताधारसाक्षिणी ॥ ८६-६५ ॥

पर्वतप्राणशोभा च पर्वतच्छत्रकारिणी ।

पर्वता ज्ञानहर्त्री च प्रलयोदयसाक्षिणी ॥ ८६-६६ ॥

प्रारब्धजननी काली प्रद्युम्नजननी सुरा ।

प्राक्सुरेश्वरपत्नी च परवीरकुलापहा ॥ ८६-६७ ॥

परवीरनियन्त्री च परप्रणवमालिनी ।

प्रणवेशी प्रणवगा प्रणवाद्याक्षरप्रिया ॥ ८६-६८ ॥

प्रणवार्णजपप्रीता प्राणमृत्युञ्जयप्रदा ।

प्रणवालङ्कृता व्यूढा पशुभक्षणतर्पणा ॥ ८६-६९ ॥

पशुदोषहरा पाशुपतास्त्रकोटिधारिणी ।

प्रवेशिनी प्रवेशाख्या पद्मपत्रत्रिलोचना ॥ ८६-७० ॥

पशुमांसासवानन्दा पशुकोटिबलिप्रिया ।

पशुधर्मक्षया प्रार्या पशुतर्पणकारिणी ॥ ८६-७१ ॥
पशुश्रद्धाकरी पूज्या पशुमुण्डसुमालिनी।
परवीरयोगशिक्षा परसिद्धान्तयोगिनी ॥ ८६-७२ ॥
परशुक्रोधमुख्यास्त्रा परशुप्रलयप्रदा।
पद्मरागमालधरा पद्मरागासनस्थिता ॥ ८६-७३ ॥
पद्मरागमणिश्रेणीहारालङ्कारशोभिता।
परमधूलिसौन्दर्यमञ्जीरपादुकाम्बुजा ॥ ८६-७४ ॥
हर्त्री समस्तदुःखानां हिरण्यहारशोभिता।
हरिणाक्षी हरिस्था च हरा हारावती हिरा ॥ ८६-७५ ॥
हारकुण्डलशोभाढ्या हारकेयूरमण्डिता।
हरणस्था हाकिनी च होमकर्मप्रकाशिनी ॥ ८६-७६ ॥
हरिद्रा हरिपूज्या च हरमाला हरेश्वरी।
हरातीता हरसिद्धा हींकारी हंसमालिनी ॥ ८६-७७ ॥
हंसमन्त्रस्वरूपा च हंसमण्डलभेदिनी।
हंसः सोऽहं मणिकरा हंसराजोपरिस्थिता ॥ ८६-७८ ॥
हीरकाभा हीरकसूकधारिणी हरमेखला।
हरकुण्डमेखला च होमदण्डसुमेखला ॥ ८६-७९ ॥
हरधरप्रियानन्दा हलीशानी हरोदया।
हरपत्नी हररता संहारविग्रहोज्ज्वला ॥ ८६-८० ॥
संहारनिलया हाला ह्रींबीजप्रणवप्रिया।

हलक्षा हक्षवर्णस्था हाकिनी हरमोहिनी ॥ ८६-८१ ॥

हाहा--हूहू--प्रियानन्दगायनप्रेमसुप्रिया।

हरभूतिप्रदा हारप्रिया हीरकमालिनी ॥ ८६-८२ ॥

हीरकाभा हीरकस्था हराधारा हरस्थिता।

हालानिषेविता हिन्ता हिन्तालवनसिद्धिदा ॥ ८६-८३ ॥

महामाया महारौद्री महादेवनिषेविता।

महानया महादेवी महासिद्धा महोदया ॥ ८६-८४ ॥

महायोगा महाभद्रा महायोगेन्द्रतारिणी।

महादीपशिखाकारा महादीपप्रकाशिनी ॥ ८६-८५ ॥

महादीपप्रकाशाख्या महाश्रद्धा महामतिः।

महामहीयसी मोहनाशिनी महती महा ॥ ८६-८६ ॥

महाकालपूजिता च महाकालकुलेश्वरी।

महायोगीन्द्रजननी मोहसिद्धिप्रदायिनी ॥ ८६-८७ ॥

आहुतिस्थाहुतिरता होतृवेदमनुप्रिया।

हैयङ्गबीजभोक्त्री च हैयङ्गबीजसुप्रिया ॥ ८६-८८ ॥

हे सम्बोधनरूपा च हे हेतोः परमात्मजा।

हलनाथप्रिया देवी हिताहितविनाशिनी ॥ ८६-८९ ॥

हन्त्री समस्तपापानां हलहेतुप्रदाप्रदा।

हलहेतुच्छलस्था च हिलिहिलिप्रयागिनी ॥ ८६-९० ॥

हुतासनमुखी शून्या हरिणी हरतन्त्रदा।

हठात्कारगतिप्रीता सुण्टकालङ्कृता इला ॥ ८६-९१ ॥

हलायुधाद्यजननी हिल्लोला हेमबहीणी।

हैमी हिमसुता हेमपर्वतशृङ्गसंस्थिरा ॥ ८६-९२ ॥

हरणाख्या हरिप्रेमवधीनी हरमोहिनी।

हरमाता हरप्रज्ञा हुङ्कारी हरपावनी ॥ ८६-९३ ॥

हेरम्बजननी हट्टमध्यस्थलनिवासिनी।

हिमकुन्देन्दुधवला हिमपर्वतवासिनी ॥ ८६-९४ ॥

होतृस्था हरहाला च हेलातीता अहर्गणा।

अहङ्कारा हेतुगर्ता हेतुस्था हितकारिणी ॥ ८६-९५ ॥

हतभाग्यनिहन्त्री च हतासद्बुद्धिजीविका।

हेतुप्रिया महारात्री अहोराख्या हरोद्गमा ॥ ८६-९६ ॥

अर्हणादिप्रिया चार्हा हाहाकारनिनादिनी।

हनुमत्कल्पसंस्थाना हनुमत्सिद्धिदायिनी ॥ ८६-९७ ॥

हलाहलप्रियाघोरा महाभीमा हलायुधा।

हसौः बीजस्वरूपा च हसौं प्रेताख्यजापिनी ॥ ८६-९८ ॥

आह्लादिनी इहानन्दा अर्घ्यक्रान्ता हरार्चना।

हरभीतिहराहःका बीजहःकामहक्षरा ॥ ८६-९९ ॥

हेरम्बयोगसिद्धिस्था हेरम्बादिसुतप्रिया।

हननाख्या हेतुनाम्नी हठात् सिद्धिप्रयोगदा ॥ ८६-१०० ॥

उमा महेश्वरी आद्या अनन्तानन्तशक्तिदा।

आधारार्हसुरक्षा च ईश्वरी उग्रतारिणी ॥ ८६-१०१ ॥

उषेश्वरी उत्तमा च ऊर्ध्वपद्मविभेदिनी।

ऋद्धिसिद्धिप्रदा क्षुल्लाकाशबीजसुसिद्धिदा ॥ ८६-१०२ ॥

तृतकस्थातृतकस्था तृस्वराखर्वबीजगा।

एरण्डपुष्पहोमाढ्या एश्वर्यदानतत्परा ॥ ८६-१०३ ॥

ओडूपुष्पप्रिया ओंकाराक्षरा औषधप्रिया।

अर्वणासारः अंशाख्या अःस्था च कपिला कला ॥ ८६-१०४ ॥

कैलासस्था कामधेनुः खर्वा खेटकधारिणी।

खरपुष्पप्रिया खङ्गधारिणी खरगामिनी ॥ ८६-१०५ ॥

गभीरा गीतगायत्री गुर्वा गुरुतरा गया।

घनकोटिनादकरी घर्घरा घोरनादिनी ॥ ८६-१०६ ॥

घनच्छाया चारुवर्णा चण्डिका चारुहासिनी।

चारुचन्द्रमुखी चारुचित्तभावार्थगामिनी ॥ ८६-१०७ ॥

छत्राकिनी छलच्छिन्ना छागमांसविनोदिनी।

जयदा जीवी जन्या च जीमूतैरुपशोभिता ॥ ८६-१०८ ॥

जयित्री जयमुण्डाली झङ्कारी झञ्जनादिका।

टङ्कारधारिणी टङ्कबाणकार्मुकधारिणी ॥ ८६-१०९ ॥

ठकुराणी ठठङ्कारी डामरेशी च डिण्डिमा।

ढक्कानादप्रिया ढक्का तवमाला तलातला ॥ ८६-११० ॥

तिमिरा तारिणी तारा तरुणा तालसिद्धिदा।

तृप्ता च तैजसी चैव तुलनातलवासिनी ॥ ८६-१११ ॥

तोषणा तौलिनी तैलगन्धामोदितदिङ्मुखी।

स्थूलप्रिया थकाराद्या स्थितिरूपा च संस्थिरा ॥ ८६-११२ ॥

दक्षिणदेहनादाक्षा दक्षपत्नी च दक्षजा।

दारिद्र्यदोषहन्त्री च दारुणास्त्रविभञ्जिनी ॥ ८६-११३ ॥

दंष्ट्रकरालवदनी दीर्घमात्रादलान्विता।

देवमाता देवसेना देवपूज्या दयादशा ॥ ८६-११४ ॥

दीक्षादानप्रदा दैन्यहन्त्री दीर्घसुकुन्तला।

दनुजेन्द्रनिहन्त्री च दनुजारिविमदीनी ॥ ८६-११५ ॥

देशपूज्या दायदात्री दशनास्त्रप्रधारिणी।

दासरक्षा देशरक्षा दिगम्बरदिगम्बरी ॥ ८६-११६ ॥

दिक्प्रभापाटलव्याप्ता दरीगृहनिवासिनी।

दर्शनस्था दार्शनिका दत्तभार्या च दुर्गहा ॥ ८६-११७ ॥

दुर्गा दीर्घमुखी दुःखनाशिनी दिविसंस्थिता।

धन्या धनप्रदा धारा धरणी धारिणी धरा ॥ ८६-११८ ॥

धृतसौन्दर्यवदना धनदा धान्यवधीनी।

ध्यानप्राप्ता ध्यानगम्या ध्यानज्ञानप्रकाशिनी ॥ ८६-११९ ॥

ध्येया धीरपूजिता च धूमेशी च धुरन्धरा।

धूमकेतुहरा धूमा ध्येया सर्वसुरेश्वरैः ॥ ८६-१२० ॥

धर्मार्थमोक्षदा धर्मचिन्ता धर्मप्रकाशिनी।

धूलिरूपा च धवला धवलच्छत्रधारिणी ॥ ८६-१२१ ॥

धवलाम्बरधात्री च धवलासनसंस्थिता ।

धवला हिमालयधरा धरणी साधनक्रिया ॥ ८६-१२२ ॥

धवलेश्वरकन्या च धवलाध्वाधलामुखी ।

धीरकन्या धर्मकन्या ध्रुवसिद्धिप्रदायिनी ॥ ८६-१२३ ॥

ध्रुवानन्दा ध्रुवश्रद्धा ध्रुवसन्तोषवधीनी ।

नारिकेलजलस्नाता नारिकेलफलासना ॥ ८६-१२४ ॥

नारी नारायणीशाना नम्रपूजनसुप्रिया ।

नरदेवरता नित्यगणगन्धर्वपूजिता ॥ ८६-१२५ ॥

नरकविहारिणी चैव नरकान्तककारिणी ।

नरक्षेत्रकलादेवी नवकोशनिवासिनी ॥ ८६-१२६ ॥

नाक्षत्रविद्या नाक्षत्री नक्षत्रमण्डलस्थिता ।

नृपोन्नाशकरी नारायणी नूपुरधारिणी ॥ ८६-१२७ ॥

नृत्यगीतप्रियानीता नवीना नामशायिनी ।

नौनूतनास्त्रधरा नित्या नवपुष्पवनस्थिता ॥ ८६-१२८ ॥

नवपुष्पप्रेमरता नवचम्पकमालिनी ।

नवरत्नहारमाला नवजाम्बूनदप्रभा ॥ ८६-१२९ ॥

नमस्कारप्रिया निन्दा वादनादप्रणाशिनी ।

पवनाक्षरमाला च पवनाक्षरमालिनी ॥ ८६-१३० ॥

परदोषभयङ्कारा प्रचरद्रूपसंस्थिता ।

प्रस्फुटिताम्भोजमालाधारिणी प्रेमवासिनी ॥ ८६-१३१ ॥

परमानन्दसप्तानहरी पृथुनितम्बिनी।

प्रवालमाला लोभाङ्गी पयोदा शतविग्रहा ॥ ८६-१३२ ॥

पयोदकरुणाकारा पारम्पर्याप्रसादिनी।

प्रारम्भकर्मनिरता प्रारब्धभोगदायिनी ॥ ८६-१३३ ॥

प्रेमसिद्धिकरी प्रेमधारा गङ्गाम्बुशोभिनी।

फेरुपुण्यवरानन्दा फेरुभोजनतोषणी ॥ ८६-१३४ ॥

फलदा फलवर्धा च फलाह्लादविनोदिनी।

फणिमालाधरा देवी फणिहारादिशोभिनी ॥ ८६-१३५ ॥

फणा फणीकारमुखी फणस्था फणिमण्डला।

सहस्रफणिसम्प्राप्ता फुल्लारविन्दमालिनी ॥ ८६-१३६ ॥

वासुकी व्यासपूज्या च वासुदेवार्चनप्रिया।

वासुदेवकलावाच्या वाचकस्था वसुस्थिता ॥ ८६-१३७ ॥

वज्रदण्डधराधारा विरदा वादसाधिनी।

वसन्तकालनिलया वसोद्धारा वसुन्धरा ॥ ८६-१३८ ॥

वेपमानरक्षका च वपूरक्षा वृषासना।

विवस्वत्प्रेमकुशला विद्यावाद्यविनोदिनी ॥ ८६-१३९ ॥

विधिविद्याप्रकाशा च विधिसिद्धान्तदायिनी।

विधिज्ञा वेदकुशला वेदवाक्यविवासिनी ॥ ८६-१४० ॥

बलदेवपूजिता च बालभावप्रपूजिता।

बाला वसुमती वेद्या वृद्धमाता बुधप्रिया ॥ ८६-१४१ ॥
बृहस्पतिप्रिया वीरपूजिता बालचन्द्रिका।
विग्रहज्ञानरक्षा च व्याघ्रचर्मधरावरा ॥ ८६-१४२ ॥
व्यथाबोधापहन्त्री च विसर्गमण्डलस्थिता।
बाणभूषापूजिता वनमाला विहायसी ॥ ८६-१४३ ॥
वामदेवप्रिया वामपूजाजापपरायणा।
भद्रा भ्रमरवर्णा च भ्रामरी भ्रमरप्रभा ॥ ८६-१४४ ॥
भालचन्द्रधरा भीमा भीमनेत्राभवाभवा।
भीममुखी भीमदेहा भीमविक्रमकारिणी ॥ ८६-१४५ ॥
भीमश्रद्धा भीमपूज्या भीमाकारातिसुन्दरी।
भीमसङ्ग्रामजयदा भीमाद्या भीमभैरवी ॥ ८६-१४६ ॥
भैरवेशी भैरवी च सदानन्दादिभैरवी।
सदानन्दभैरवी च भैरवेन्द्रप्रियङ्करी ॥ ८६-१४७ ॥
भल्लास्त्रधारिणी भैमी भृगुवंशप्रकाशिनी।
भर्गपत्नी भर्गमाता भङ्गस्था भङ्गभक्षिणी ॥ ८६-१४८ ॥
भक्षप्रिया भक्षरता भृकुण्डा भावभैरवी।
भावदा भवदा भावप्रभावा भावनाशिनी ॥ ८६-१४९ ॥
भालसिन्दूरतिलका भाललोकसुकुण्डला।
भालमालालकाशोभा भासयन्ती भवार्णवा ॥ ८६-१५० ॥
भवभीतिहरा भालचन्द्रमण्डलवासिनी।

मङ्गमरनेत्राब्जसुन्दरी भीमसुन्दरी ॥ ८६-१५१ ॥

भजनप्रियरूपा च भावभोजनसिद्धिदा।

भ्रूचन्द्रनिरता बिन्दुचक्रभ्रूपद्मभेदिनी ॥ ८६-१५२ ॥

भवपाशहरा भीमभावकन्दनिवासिनी।

मनोयोगसिद्धिदात्री मानसी मनसो मही ॥ ८६-१५३ ॥

महती मीनभक्षा च मीनचर्वणतत्परा।

मीनावतारनिरता मांसचर्वणतत्परा ॥ ८६-१५४ ॥

मांसप्रिया मांससिद्धा सिद्धमांसविनोदिनी।

माया महावीरपूज्या मधुप्रेमदिगम्बरी ॥ ८६-१५५ ॥

माधवी मदिरामध्या मधुमांसनिषेविता।

मीनमुद्राभक्षिणी च मीनमुद्राप्रतपीणी ॥ ८६-१५६ ॥

मुद्रामैथुनसंतृप्ता मैथुनानन्दवधीनी।

मैथुनज्ञानमोक्षस्था महामहिषमदीनी ॥ ८६-१५७ ॥

यज्ञश्रद्धा योगसिद्धा यत्नी यत्नप्रकाशिनी।

यशोदा यशसि प्रीता यौवनस्था यमापहा ॥ ८६-१५८ ॥

रासश्रद्धातुरारामरमणीरमणप्रिया।

राज्यदा रजनीराजवल्लभा रामसुन्दरी ॥ ८६-१५९ ॥

रतिश्चारतिरूपा च रुद्रलोकसरस्वती।

रुद्राणी रणचामुण्डा रघुवंशप्रकाशिनी ॥ ८६-१६० ॥

लक्ष्मीर्लीलावती लोका लावण्यकोटिसम्भवा।

लोकातीता लक्षणाख्या लिङ्गधारा लवङ्गदा ॥ ८६-१६१ ॥

लवङ्गपुष्पनिरता लवङ्गतुरुसंस्थिता।

लेलिहाना लयकरी लीलादेहप्रकाशिनी ॥ ८६-१६२ ॥

लाक्षाशोभाधरा लङ्का रत्नमासवधारिणी।

लक्षजापसिद्धिकरी लक्षमन्त्रप्रकाशिनी ॥ ८६-१६३ ॥

वशिनी वशकर्त्री च वश्यकर्मनिवासिनी।

वेशावेश्या वेशवेश्या वंशिनी वंशवधीनी ॥ ८६-१६४ ॥

वंशमाया वज्रशब्दमोहिनी शब्दरूपिणी।

शिवा शिवमयी शिक्षा शशिचूडामणिप्रभा ॥ ८६-१६५ ॥

शवयुग्मभीतिदा च शवयुग्मभयानका।

शवस्था शववक्षस्था शाब्दबोधप्रकाशिनी ॥ ८६-१६६ ॥

षट्पद्भेदिनी षट्का षट्कोणयन्त्रमध्यगा।

षट्कसारदा सारा सारात्सारसरोरुहा ॥ ८६-१६७ ॥

समनादिनिहन्त्री च सिद्धिदा संशयापहा।

संसारपूजिता धन्या सप्तमण्डलसाक्षिणी ॥ ८६-१६८ ॥

सुन्दरी सुन्दरप्रीता सुन्दरानन्दवधीनी।

सुन्दरास्या सुनवस्त्री सौन्दर्यसिद्धिदायिनी ॥ ८६-१६९ ॥

त्रिसुन्दरी सर्वरी च सर्वा त्रिपुरसुन्दरी।

श्यामला सर्वमाता च सख्यभावप्रिया स्वरा ॥ ८६-१७० ॥

साक्षात्कारस्थिता साक्षात्साक्षिणी सर्वसाक्षिणी।

हाकिनी शाकिनीमाता शाकिनी काकिनीप्रिया ॥ ८६-१७१ ॥

हाकिनी लाकिनीमाता हाकिनी राकिणीप्रिया।

हाकिनी डाकिनीमाता हरा कुण्डलिनी हया ॥ ८६-१७२ ॥

हयस्था हयतेजःस्था हसौबीजप्रकाशिनी।

लवणाम्बुस्थिता लक्षग्रन्थिभेदनकारिणी ॥ ८६-१७३ ॥

लक्षकोटिभास्कराभा लक्षब्रह्माण्डकारिणी।

क्षणदण्डपलाकारा क्षपाक्षोभविनाशिनी ॥ ८६-१७४ ॥

क्षेत्रपालादिवटुकगणेशयोगिनीप्रिया।

क्षयरोगहरा क्षौणी क्षालनस्थाक्षरप्रिया ॥ ८६-१७५ ॥

क्षाद्यस्वरान्तसिद्धिस्था क्षादिकान्तप्रकाशिनी।

क्षाराम्बुतिक्तनिकरा क्षितिदुःखविनाशिनी ॥ ८६-१७६ ॥

क्षुन्निवृत्तिः क्षणज्ञानी वल्लभा क्षणभङ्गुरा।

इत्येतत् कथितं नाथ हाकिन्याः कुलशेखर ॥ ८६-१७७ ॥

सहस्रनामयोगाङ्गमष्टोत्तरशतान्वितम्।

यः पठेन्नियतः श्रीमान् स योगी नात्र संशयः ॥ ८६-१७८ ॥

अस्य स्मरणमात्रेण वीरो योगेश्वरो भवेत्।

अस्यापि च फलं वक्तुं कोटिवर्षशतैरपि ॥ ८६-१७९ ॥

शक्यते नापि सहसा संक्षेपात् शृणु सत्फलम्।

आयुरारोग्यमाप्नोति विश्वासं श्रीगुरोः पदैः ॥ ८६-१८० ॥

सारसिद्धिकरं पुण्यं पवित्रं पापनाशनम्।

अत्यन्तदुःखदहनं सर्वसौभाग्यदायकम् ॥ ८६-१८१ ॥
पठनात् सर्वदा योगसिद्धिमाप्नोति योगिराट्।
देहसिद्धिः काव्यसिद्धिर्ज्ञानसिद्धिर्भवेद् ध्रुवम् ॥ ८६-१८२ ॥
वाचां सिद्धिः खङ्गसिद्धिः खेचरत्वमवाप्नुयात्।
त्रैलोक्यवल्लभो योगी सर्वकामार्थसिद्धिभाक् ॥ ८६-१८३ ॥
अप्रकाश्यं महारत्नं पठित्वा सिद्धिमाप्नुयात्।
अस्य प्रपठनेनापि भ्रूपद्मे चित्तमर्पयन् ॥ ८६-१८४ ॥
यशोभाग्यमवाप्नोति राजराजेश्वरो भवेत्।
डाकिनीसिद्धिमाप्नोति कुण्डलीवशमानयेत् ॥ ८६-१८५ ॥
ध्यानात्मा साधकेन्द्रश्च यतिर्भूत्वा शुभे दिने।
ध्यानं कुर्यात् पद्ममध्यकणीकायां शिखालये ॥ ८६-१८६ ॥
भ्रूमध्ये चक्रसारे च ध्यात्वा ध्यात्वा पठेद् यदि।
राकिणीसिद्धिमाप्नोति देवतादर्शनं लभेत् ॥ ८६-१८७ ॥
भाग्यसिद्धिमवाप्नोति नित्यं प्रपठनाद्यतः।
साक्षात्सिद्धिमवाप्नोति शक्तियुक्तः पठेद्यदि ॥ ८६-१८८ ॥
हिरण्याक्षी लाकिनीशा वशमाप्नोति धैर्यवान्।
रात्रिशेषे समुत्थाय पठेद् यदि शिखालये ॥ ८६-१८९ ॥
पूजान्ते वा जपान्ते वा वारमेकं पठेद्यदि।
वीरसिद्धिमवाप्नोति काकिनीवशमानयेत् ॥ ८६-१९० ॥
रात्रिं व्याप्य पठेद्यस्तु शुद्धचेता जितेन्द्रियः।

शय्यायां चण्डिकागेहे मधुगेहेऽथवा पुनः ॥ ८६-१९१ ॥

शाकिनीसिद्धिमाप्नोति सर्वदेशे च सर्वदा।

प्रभाते च समुत्थाय शुद्धात्मा पञ्चमे दिने ॥ ८६-१९२ ॥

अमावास्यासु विज्ञायां श्रवणायां विशेषतः।

शुक्लपक्षे नवम्यां तु कृष्णपक्षेऽष्टमीदिने ॥ ८६-१९३ ॥

भार्यायुक्तः पठेद्यस्तु वशमाप्नोति भूपतिम्।

एकाकी निर्जने देशे कामजेता महाबली ॥ ८६-१९४ ॥

प्रपठेद् रात्रिशेषे च स भवेत् साधकोत्तमः।

कल्पद्रुमसमो दाता देवजेता न संशयः ॥ ८६-१९५ ॥

शिवशक्तिमध्यभागे यन्त्रं संस्थाप्य यत्नतः।

प्रपठेत् साधकेन्द्रश्च सर्वज्ञाता स्थिराशयः ॥ ८६-१९६ ॥

एकान्तनिर्जने रम्ये तपःसिद्धिफलोदये।

देशे स्थित्वा पठेद्यस्तु जीवन्मुक्ति फलं लभेत् ॥ ८६-१९७ ॥

अकालेऽपि सकालेऽपि पठित्वा सिद्धिमाप्नुयात्।

त्रिकालं यस्तु पठति प्रान्तरे वा चतुष्पथे ॥ ८६-१९८ ॥

योगिनीनां पतिः साक्षादायुर्वृद्धिदीने दिने।

वारमेकं पठेद्यस्तु मूर्खो वा पण्डितोऽपि वा ॥ ८६-१९९ ॥

वाचामीशो भवेत् क्षिप्रं योगयुक्तो भवेद् ध्रुवम्।

सम्भावितो भवेदेकं वारपाठेन भैरव ॥ ८६-२०० ॥

जित्वा कालमहामृत्युं देवीभक्तिमवाप्नुयात्।

पठित्वा वारमेकं तु यात्रां कुर्वन्ति ये जनाः ॥ ८६-२०१ ॥

देवीदर्शनसिद्धिञ्च प्राप्तो योगमवाप्नुयात्।

प्रत्येकं नाममुच्चार्य यो यागमनुसञ्चरेत् ॥ ८६-२०२ ॥

स भवेन्मम पुत्रो हि सर्वकामफलं लभेत्।

सर्वयज्ञफलं ज्ञानसिद्धिमाप्नोति योगिराट् ॥ ८६-२०३ ॥

भूतले भूभृतांनाथो महासिद्धो महाकविः।

कण्ठे शीर्षे दक्षभुजे पुरुषो धारयेद्यदि ॥ ८६-२०४ ॥

योषिद्वामभुजे धृत्वा सर्वसिद्धिमवाप्नुयात्।

गोरोचनाकुङ्कुमेन रक्तचन्दनकेन च ॥ ८६-२०५ ॥

यावकैर्वा महेशानि लिखेन्मन्त्रं समाहितः।

आद्या देवी परप्राणसिद्धिमाप्नोति निश्चितम् ॥ ८६-२०६ ॥

लिङ्गं पीठे पूणीमायां कृष्णचतुर्दशीदिने।

भौमवारे मध्यरात्रौ पठित्वा कामसिद्धिभाक् ॥ ८६-२०७ ॥

किं न सिद्ध्यति भूखण्डे अजरामर एव सः।

रमणीकोटिभर्ता स्याद् वर्षद्वादशपाठतः ॥ ८६-२०८ ॥

अष्टवर्षप्रपाठेन कायप्रवेशसिद्धिभाक्।

षड्वर्षमात्रपाठेन कुबेरसदृशो धनी ॥ ८६-२०९ ॥

वारैकमात्रपाठेन वर्षे वर्षे दिने दिने।

स भवेत् पञ्चतत्त्वज्ञो तत्त्वज्ञानी न संशयः ॥ ८६-२१० ॥

सर्वपापविनिर्मुक्तो वसेत् कल्पत्रयं भुवि।

यः पठेत् सप्तधा नाथ सप्ताहनि दिने दिने ॥ ८६-२११ ॥

रात्रौ वारत्रयं धीमान् पठित्वा खेचरो भवेत्।

अश्विनी शुक्लपक्षे च रोहिण्यसितपक्षके ॥ ८६-२१२ ॥

अष्टम्यां हि नवम्यां तु पठेद् वारत्रयं निशि।

दिवसे वारमेकं तु स भवेत् पञ्चतत्त्ववित् ॥ ८६-२१३ ॥

अनायासेन देवेश पञ्चामरादिसिद्धिभाक्।

खेचरीमेलनं तस्य नित्यं भवति निश्चितम् ॥ ८६-२१४ ॥

स्वर्गे मर्त्ये च पाताले क्षणान्निःसरति ध्रुवम्।

अग्निस्तम्भं जलस्तम्भं वातस्तम्भं करोति सः ॥ ८६-२१५ ॥

पञ्चतत्त्वक्रमेणैव श्मशाने यस्तु सम्पठेत्।

स भवेद् देवदेवेशः सिद्धान्तसारपण्डितः ॥ ८६-२१६ ॥

शूकरासवसंयुक्तः कुलद्रव्येण वा पुनः।

बिल्वमूले पीठमूले विधानेन प्रपूजयेत्।

परेण परमा देवी तुष्टा भवति सिद्धिदा ॥ ८६-२१७ ॥

इति श्रीरुद्रयामले उत्तरतन्त्रे महातन्त्रोद्दीपने सिद्धमन्त्रप्रकरणे। षड्प्रकाशे

भैरवभैरवीसंवादे हाकिनीसहस्रनाम--। विन्यासो नाम षडशीतितमः पटलः ॥ ८६ ॥

अथ सप्ताशीतितमः पटलः

श्रीनन्दभैरव उवाच

आनन्दभैरवि प्राणवल्लभे जगदीश्वरि।

तव प्रसादवाक्येन श्रुतं नामसहस्रकम् ॥ ८७-१ ॥

हाकिन्याः कुलयोगिन्याः परमाद्भुतमङ्गलम्।

इदानीं श्रोतुमिच्छामि परनाथस्य वाञ्छितम् ॥ ८७-२ ॥

सहस्रनामयोगाङ्गमष्टोत्तरसमाकुलम्।

भूपद्मभेदनार्थाय हाकिनीयोगसिद्धये ॥ ८७-३ ॥

परनाथस्य योगाधिसिद्धये कुलभैरवि।

कृपया वद मे प्रीता धर्मसिद्धिनिबन्धनात् ॥ ८७-४ ॥

मम देहरक्षणाय पातिव्रात्यप्रसिद्धये।

महाविषहरे शीघ्रं वद योगिनि विस्तरात् ॥ ८७-५ ॥

त्वत्प्रसादात् खेचराणां भैरवाणां हि योगिनाम्।

नाथोऽहं जगतीखण्डे सुधाखण्डे वद प्रिये ॥ ८७-६ ॥

पुनः पुनः स्तौमि नित्ये त्वमेव सुप्रिया भव।

श्रीनन्दभैरवी उवाच

अथ योगेश्वर प्राणनाथ योगेन्द्र सिद्धिद ॥ ८७-७ ॥

इदानीं कथये तेऽहं निजदेहसुसिद्धये।

सर्वदा हि पठस्व त्वं कालमृत्युं वशं नय ॥ ८७-८ ॥

कृपया तव नाथस्य स्नेहपाशनियन्त्रिता।
तवाज्ञापालनार्थाय कालकूटविनाशनात् ॥ ८७-९ ॥
भुक्तिमुक्तिक्रियाभक्तिसिद्धये तच्छृणु प्रभो।
नित्यामृतखण्डरसोल्लासनामसहस्रकम् ॥ ८७-१० ॥
अष्टोत्तरं प्रयत्नेन योगिनां हि हिताय च।
कथयामि सिद्धनामज्ञाननिर्णयसाधनम् ॥ ८७-११ ॥
ओं ह्रसौ सां परेशश्च पराशक्तिः प्रियेश्वरः ।
शिवः परः पारिभद्रः परेशो निर्मलोऽद्वयः ॥ ८७-१२ ॥
स्वयंज्योतिरनाद्यन्तो निवीकारः परात्परः।
परमात्मा पराकाशोऽपरोऽप्यपराजितः ॥ ८७-१३ ॥
पार्वतीवल्लभः श्रीमान् दीनबन्धुस्त्रिलोचनः।
योगात्मा योगदः सिद्धेश्वरो वीरः स्वरान्तकः ॥ ८७-१४ ॥
कपिलेशो गुरुर्गीतः स्वप्रियो गीतमोहनः।
गभीरो गाधनस्थश्च गीतवाद्यप्रियङ्करः ॥ ८७-१५ ॥
गुरुगीतापवित्रश्च गानसम्मानतोज्झितः।
गयानाथो दत्तनाथो दत्तात्रेयपतिः शिवः ॥ ८७-१६ ॥
आकाशवाहको नीलो नीलाञ्जनशरीरधृक्।
खगरूपी खेचरश्च गगनात्मा गभीरगः ॥ ८७-१७ ॥
गोकोटिदानकर्त्ता च गोकोटिदुग्धभोजनः।
अभयावल्लभः श्रीमान् परमात्मा निराकृतिः ॥ ८७-१८ ॥

सङ्ख्याधारी निराकारी निराकरणवल्लभः ।

वाय्वाहारी वायुरूपी वायुगन्ता स्ववायुपाः ॥ ८७-१९ ॥

वातघ्नो वातसम्पत्तिर्वाताजीर्णो वसन्तवित् ।

वासनीशो व्यासनाथो नारदादिमुनीश्वरः ॥ ८७-२० ॥

नारायणप्रियानन्दो नारायणनिराकृतिः ।

नावमालो नावकर्ता नावसंज्ञानधारकः ॥ ८७-२१ ॥

जलाधारो ज्ञेय इन्द्रो निरिन्द्रियगुणोदयः ।

तेजोरूपी चण्डभीमो तेजोमालाधरः कुलः ॥ ८७-२२ ॥

कुलतेजा कुलानन्दः शोभाढ्यो वेदरश्मिधृक् ।

किरणात्मा कारणात्मा कल्पच्छायापतिः शशी ॥ ८७-२३ ॥

परज्ञानी परानन्ददायको धर्मजित्प्रभुः ।

त्रिलोचनाम्भोजराजो दीर्घनेत्रो मनोहरः ॥ ८७-२४ ॥

चामुण्डेशः प्रचण्डेशः पारिभद्रेश्वरो हरः ।

गोपिता मोहितो गोप्ता गुप्तिस्थो गोपपूजितः ॥ ८७-२५ ॥

गोपनाख्यो गोधनेशश्च चारुवक्त्रो दिगम्बरः ।

पञ्चाननः पञ्चमीशो विशालो गरुडेश्वरः ॥ ८७-२६ ॥

अर्धनारीश्वरेशश्च नायिकेशः कुलान्तकः ।

संहारविग्रहः प्रेतभूतकोटिपरायणः ॥ ८७-२७ ॥

अनन्तेशोऽप्यनन्तात्मा मणिचूडो विभावसुः ।

कालानलः कालरूपी वेदधर्मेश्वरः कविः ॥ ८७-२८ ॥

भर्गः स्मरहरः शम्भुः स्वयम्भुः पीतकुण्डलः।
जायापतिर्याजजूको विलाशीशः शिखापतिः ॥ ८७-२९ ॥
पर्वतेशः पार्वणाख्यः क्षेत्रपालो महीश्वरः।
वाराणसीपतिर्मान्यो धन्यो वृषसुवाहनः ॥ ८७-३० ॥
अमृतानन्दितो मुग्धो वनमालीश्वरः प्रियः।
काशीपतिः प्राणपतिः कालकण्ठो महेश्वरः ॥ ८७-३१ ॥
कम्बुकण्ठः क्रान्तिवर्गो वर्गात्मा जलशासनः।
जलबुद्बुदवक्षश्च जलरेखामयः पृथुः ॥ ८७-३२ ॥
पार्थिवेशो महीकर्ता पृथिवीपरिपालकः।
भूमिस्थो भूमिपूज्यश्च क्षौणीवृन्दारकाचीतः ॥ ८७-३३ ॥
शूलपाणिः शक्तिहस्तो पद्मगर्भो हिरण्यभृत्।
भूगर्तसंस्थितो योगी योगसम्भवविग्रहः ॥ ८७-३४ ॥
पातालमूलकर्ता च पातालकुलपालकः।
पातालनागमालाढ्यो दानकर्ता निराकुलः ॥ ८७-३५ ॥
भ्रूणहन्ता पापराधिनागकः कालनागकः।
कपिलोग्रतपःप्रीतो लोकोपकारकृन्नृपः ॥ ८७-३६ ॥
नृपाचीतो नृपार्थस्थो नृपार्थकोटिदायकः।
पार्थिवार्चनसन्तुष्टो महावेगी परेश्वरः ॥ ८७-३७ ॥
परापारापारतरो महातरुनिवासकः।
तरुमूलस्थितो रुद्रो रुद्रनामफलोदयः ॥ ८७-३८ ॥

रौद्रीशक्तिपतिः क्रोधी कोपनष्टो विरोचनः।

असंख्येयारख्ययुक्तश्च परिणामविवर्जितः ॥ ८७-३९ ॥

प्रतापी पवनाधारः प्रशंस्यः सर्वनिर्णयः।

वेदजापी मन्त्रजापी देवता गुरुरीश्वरः ॥ ८७-४० ॥

श्रीनाथो गुरुदेवश्च परनाथो गुरुः प्रभुः।

परापरगुरुर्ज्ञानी तन्त्रज्ञोऽर्कशतप्रभाः ॥ ८७-४१ ॥

तीक्ष्णो गमनकारी च कालभावी निरञ्जनः।

कालकूटानलः श्रोतः पुञ्जपानपरायणः ॥ ८७-४२ ॥

परिवारगणाढ्यश्च पाराशाषिसुतस्थितः।

स्थितिस्थापकरूपश्च रूपातीतोऽमलापतिः ॥ ८७-४३ ॥

पतीशो भागुरिश्चैव कालश्चैव हरिस्तथा।

वैष्णवः प्रेमसिन्धुश्च तरलो वातवित्तहा ॥ ८७-४४ ॥

भावस्वरूपो भगवान् निराकाशः सनातनः।

अव्ययः पुरुषः साक्षी चाच्युतो मन्दराश्रयः ॥ ८७-४५ ॥

मन्दराद्रिक्रियानन्दो वृन्दावनतनूद्भवः।

वाच्यावाच्यस्वरूपश्च निर्मलाख्यो विवादहा ॥ ८७-४६ ॥

वैद्यो वेदपरो ग्रन्थो वेदशास्त्रप्रकाशकः।

स्मृतिमूलो वेदयुक्तिः प्रत्यक्षकुलदेवता ॥ ८७-४७ ॥

परीक्षको वारणाख्यो महाशैलनिषेवितः।

विरिञ्चप्रेमदाता च जन्योल्लासकरः प्रियः ॥ ८७-४८ ॥

प्रयागधारी पयोऽर्थी गाङ्गागङ्गाधरः स्मरः।

गङ्गाबुद्धिप्रियो देवो गङ्गास्नाननिषेवितः ॥ ८७-४९ ॥

गङ्गासलिलसंस्थो हि गङ्गाप्रत्यक्षसाधकः।

गिरो गङ्गामणिमरो मल्लिकामालधारकः ॥ ८७-५० ॥

मल्लिकागन्धसुप्रेमो मल्लिकापुष्पधारकः।

महाद्रुमो महावीरो महाशूरो महोरगः ॥ ८७-५१ ॥

महातुष्टिर्महापुष्टिर्महालक्ष्मीशुभङ्करः।

महाश्रमी महाध्यानी महाचण्डेश्वरो महान् ॥ ८७-५२ ॥

महादेवो महाह्लादो महाबुद्धिप्रकाशकः।

महाभक्तो महाशक्तो महाधूर्तो महामतिः ॥ ८७-५३ ॥

महाच्छत्रधरो धारोधरकोटिगतप्रभा।

अद्वैतानन्दवादी च मुक्तो भङ्गप्रियोऽप्रियः ॥ ८७-५४ ॥

अतिगन्धश्चातिमात्रो निणीतान्तः परन्तपः।

निणीतोऽनिलधारी च सूक्ष्मानिलनिरूपकः ॥ ८७-५५ ॥

महाभयङ्करो गोलो महाविवेकभूषणः।

सुधानन्दः पीठसंस्थो हिङ्गुलादेश्वरः सुरः ॥ ८७-५६ ॥

नरो नागपतिः क्रूरो भक्तानां कामदः प्रभुः।

नागमालाधरो धर्मी नित्यकर्मी कुलीनकृत् ॥ ८७-५७ ॥

शिशुपालेश्वरः कीर्तीविकारी लिङ्गधारकः।

तृप्तानन्दो हृषीकेशेश्वरः पाञ्चालवल्लभः ॥ ८७-५८ ॥

अक्रूरेशः पतिः प्रीतिवर्धको लोकवर्धकः।

अतिपूज्यो वामदेवो दारुणो रतिसुन्दरः ॥ ८७-५९ ॥

महाकालः प्रियाह्लादी विनोदी पञ्चचूडधृक्।

आद्याशक्तिपतिः पान्तो विभाधारी प्रभाकरः ॥ ८७-६० ॥

अनायासगतिर्बुद्धिप्रफुल्लो नन्दिपूजितः।

शिलामूतीस्थितो रत्नमालामण्डितविग्रहः ॥ ८७-६१ ॥

बुधश्रीदो बुधानन्दो विबुधो बोधवर्धनः।

अघोरः कालहर्ता च निष्कलङ्को निराश्रयः ॥ ८७-६२ ॥

पीठशक्तिपतिः प्रेमधारको मोहकारकः।

असमो विसमो भावोऽभावो भावो निरिन्द्रियः ॥ ८७-६३ ॥

निरालोको बिलानन्दो बिलस्थो विषभुक्पतिः।

दुर्गापतिर्दुर्गहर्ता दीर्घसिद्धान्तपूजितः ॥ ८७-६४ ॥

सर्वो दुर्गपतिवीप्रो विप्रपूजापरायणः।

ब्राह्मणानन्दनिरतो ब्रह्मकर्मसमाधिवित् ॥ ८७-६५ ॥

विश्वात्मा विश्वभर्ता च विश्वविज्ञानपूरकः।

विश्वान्तःकरणस्थश्च विश्वसंज्ञाप्रतिष्ठितः ॥ ८७-६६ ॥

विश्वाधारो विश्वपूज्यो विश्वस्थोऽचीत इन्द्रहा।

अलाबुभक्षणः क्षान्तिरक्षो रक्षनिवारणः ॥ ८७-६७ ॥

तितिक्षारहितो हूतिः पुरुहूतप्रियङ्करः।

पुरुषः पुरुषश्रेष्ठो विलालस्थः कुलालहा ॥ ८७-६८ ॥

कुटिलस्थो विधिप्राणो विषयानन्दपारगः ।

ब्रह्मज्ञानप्रदो ब्रह्मज्ञानी ब्रह्मगुणान्तरः ॥ ८७-६९ ॥

पालकेशो विराजश्च वज्रदण्डो महास्त्रधृक् ।

सर्वास्त्ररक्षकः श्रीदो विधिबुद्धिप्रपूरणः ॥ ८७-७० ॥

आर्यापुत्रो देवराजपूजितो मुनिपूजितः ।

गन्धर्वपूजितः पूज्यो दानवज्ञाननाशनः ॥ ८७-७१ ॥

अप्सरोगणपूज्यश्च मर्त्यलोकसुपूजितः ।

मृत्युजिद्रिपुजित् प्लक्षो मृत्युञ्जय इषुप्रियः ॥ ८७-७२ ॥

त्रिवीजात्मा नीलकण्ठः क्षितीशो रोगनाशनः ।

जितारिः प्रेमसेव्यश्च भक्तिगम्यो निरुद्यमः ॥ ८७-७३ ॥

निरीहो निरयाह्लादः कुमारो रिपुपूजितः ।

अजो देवात्मजो धर्मोऽसन्तो मन्दमासनः ॥ ८७-७४ ॥

मन्दहासो मन्दनष्टो मन्दगन्धसुवासितः ।

माणिक्यहारनिलयो मुक्ताहारविभूषितः ॥ ८७-७५ ॥

मुक्तिदो भक्तिदश्चैव निर्वाणपददानदः ।

निर्वीकल्पो मोदधारी निरातङ्को महाजनः ॥ ८७-७६ ॥

मुक्ताविद्रुममालाढ्यो मुक्तादामलसत्कटिः ॥ ८७-७७ ॥

रत्नेश्वरो धनेशश्च धनेशप्राणवल्लभः ।

धनजीवी कर्मजीवी संहारविग्रहोज्ज्वलः ॥ ८७-७८ ॥

संङ्केतार्थज्ञानशून्यो महासङ्केतपण्डितः ।

सुपण्डितः क्षेमदाता भवदाता भवान्वयः ॥ ८७-७९ ॥
किङ्करीशो विधाता च विधातुः प्रियवल्लभः ।
कर्ता हर्ता कारयिता योजनायोजनाश्रयः ॥ ८७-८० ॥
युक्तो योगपतिः श्रद्धापालको भूतशङ्करः ।
भूताध्यक्षो भूतनाथो भूतपालनतत्परः ॥ ८७-८१ ॥
विभूतिदाता भूतिश्च महाभूतिविवर्धनः ।
महालक्ष्मीश्वरः कान्तः कमनीयः कलाधरः ॥ ८७-८२ ॥
कमलाकान्त ईशानो यमोऽमरो मनोजवः ।
मनयोगी मानयोगी मानभङ्गो निरूपणः ॥ ८७-८३ ॥
अव्यक्तानन्दनिरतो व्यक्ताव्यक्तनिरूपितः ।
आत्मारामपतिः कृष्णपालको रामपालकः ॥ ८७-८४ ॥
लक्षणेशो लक्षभर्ता भावतीशः प्रजाभवः ।
भरताख्यो भारतश्च शत्रुघ्नो हनुमान् कपिः ॥ ८७-८५ ॥
कपिचूडामणिः क्षेत्रपालेशो दिक्करान्तरः ।
दिशांपतिदीशीशश्च दिक्पालो हि दिगम्बरः ॥ ८७-८६ ॥
अनन्तरत्नचूडाख्यो नानारत्नासनस्थितः ।
संविदानन्दनिरतो विजयो विजयात्मजः ॥ ८७-८७ ॥
जयाजयविचारश्च भावचूडामणीश्वरः ।
मुण्डमालाधरस्तन्त्री सारतन्त्रप्रचारकः ॥ ८७-८८ ॥
संसाररक्षकः प्राणी पञ्चप्राणो महाशयः ।

गरुडध्वजपूज्यश्च गरुडध्वजविग्रहः ॥ ८७-८९ ॥

गारुडीशो मन्त्रिणीशो मैत्रप्राणहिताकरः ।

सिद्धिमित्रो मित्रदेवो जगन्नाथो नरेश्वरः ॥ ८७-९० ॥

नरेन्द्रेश्वरभावस्थो विद्याभावप्रचारवित् ।

कालाग्निरुद्रो भगवान् प्रचण्डेश्वरभूपतिः ॥ ८७-९१ ॥

अलक्ष्मीहारकः क्रुद्धो रिपूणां क्षयकारकः ।

सदानन्दमयो वृद्धो धर्मसाक्षी सुधांशुधृक् ॥ ८७-९२ ॥

साक्षरो रिपुवर्गस्थो दैत्यहा मुण्डधारकः ।

कपाली रुण्डमालाढ्यो महाबीजप्रकाशकः ॥ ८७-९३ ॥

अजेयोग्रपतिः स्वाहावल्लभो हेतुवल्लभः ।

हेतुप्रियानन्ददाता हेतुबीजप्रकाशकः ॥ ८७-९४ ॥

श्रुतिक्षिप्रमणिरतो ब्रह्मसूत्रप्रबोधकः ।

ब्रह्मानन्दो जयानन्दो विजयानन्द एव च ॥ ८७-९५ ॥

सुधानन्दो बुधानन्दो विद्यानन्दो बलीपतिः ।

ज्ञानानन्दो विभानन्दो भावानन्दो नृपासनः ॥ ८७-९६ ॥

सर्वासनोग्रानन्दश्च जगदानन्ददायकः ।

पूर्णानन्दो भवानन्दो ह्यमृतानन्द एव च ॥ ८७-९७ ॥

शीतलोऽशीतिवर्षस्थो व्यवस्थापरिचायकः ।

शीलाढ्यश्च सुशीलश्च शीलानन्दो पराश्रयः ॥ ८७-९८ ॥

सुलभो मधुरानन्दो मधुरामोदमादनः ।

अभेद्यो मूत्रसञ्चारी कलहाख्यो विषङ्कटः ॥ ८७-९९ ॥

वाशभाढ्यः परानन्दो विसमानन्द उल्बणः ।

अधिपो वारुणीमत्तो मत्तगन्धर्वशासनः ॥ ८७-१०० ॥

शतकोटिशरुश्रीदो वीरकोटिसमप्रभः ।

अजाविभावरीनाथो विषमापूष्णिपूजितः ॥ ८७-१०१ ॥

विद्यापतिर्वेदपतिरप्रमेयपराक्रमः ।

रक्षोपतिर्महावीरपतिः प्रेमोपकारकः ॥ ८७-१०२ ॥

वारणाविप्रियानन्दो वारणेशो विभुस्थितः ।

रणचण्डो रशेशश्च रणरामप्रियः प्रभुः ॥ ८७-१०३ ॥

रणनाथी रणाह्लादः संग्रामप्रेतविग्रहः ।

देवीभक्तो देवदेवो दिवि दारुणतत्परः ॥ ८७-१०४ ॥

खड्गी च कवची सिद्धः शूली धूलिस्त्रिशूलधृक् ।

धनुष्मान् धर्मचित्तेशोऽचिन्ननागसुमाल्यधृक् ॥ ८७-१०५ ॥

अर्थोऽनर्थप्रियोऽप्रायो मलातीतोऽतिसुन्दरः ।

काञ्चनाढ्यो हेममाली काञ्चनशृङ्गशासनः ॥ ८७-१०६ ॥

कन्दर्पजेता पुरुषः कपित्थेशोऽर्कशेखरः ।

पद्मगन्धोऽतिसद्गन्धश्चन्द्रशेखरभृत् सुखी ॥ ८७-१०७ ॥

पवित्राधारनिलयो विद्यावद्वरबीजभृत् ।

कन्दर्पसदृशाकारो मायाजिद् व्याघ्रचर्मधृक् ॥ ८७-१०८ ॥

अतिसौन्दर्यचूडाढ्यो नागचित्रमणिप्रियः ।

अतिगण्डः कुम्भकर्णः कुरुजेता कवीश्वरः ॥ ८७-१०९ ॥

एकमुखो द्वितुण्डश्च द्विविधो वेदशासनः ।

आत्माश्रयो गुरुमयो गुरुमन्त्रप्रदायकः ॥ ८७-११० ॥

शौरीनाथो ज्ञानमार्गी सिद्धमार्गी प्रचण्डगः ।

नामगः क्षेत्रगः क्षेत्रो गगनग्रन्थिभेदकः ॥ ८७-१११ ॥

गाणपत्यवसाच्छन्नो गाणपत्यवसादवः ।

गम्भीरोऽतिसुसूक्ष्मश्च गीतवाद्यप्रियंवदः ॥ ८७-११२ ॥

आह्लादोद्रेककारी च सदाह्लादी मनोगतिः ।

शिवशक्तिप्रियः श्यामवर्णः परमबान्धवः ॥ ८७-११३ ॥

अतिथिप्रियकरो नित्यो गोविन्देशो हरीश्वरः ।

सर्वेशो भाविनीनाथो विद्यागर्भो विभाण्डकः ॥ ८७-११४ ॥

ब्रह्माण्डरूपकर्ता च ब्रह्माण्डधर्मधारकः ।

धर्मार्णवो धर्ममार्गी धर्मचिन्तासुसिद्धिदः ॥ ८७-११५ ॥

अस्थास्थितो ह्यास्तिकश्च स्वस्तिस्वच्छन्दवाचकः ।

अन्नरूपी अन्नकस्थो मानदाता महामनाः ॥ ८७-११६ ॥

आद्याशक्तिप्रभुर्मातृवर्णजालप्रचारकः ।

मातृकामन्त्रपूज्यश्च मातृकामन्त्रसिद्धिदः ॥ ८७-११७ ॥

मातृप्रियो मातृपूज्यो मातृकामण्डलेश्वरः ।

भ्रान्तिहन्ता भ्रान्तिदाता भ्रान्तस्थो भ्रान्तिवल्लभः ॥ ८७-११८ ॥

इत्येतत् कथितं नाथ सहस्रनाममङ्गलम् ।

अष्टोत्तरं महापुण्यं स्वर्गीयं भुवि दुर्लभम् ॥ ८७-११९ ॥
यस्य श्रवणमात्रेण नरो नारायणो भवेत् ।
अप्रकाश्यं महागुह्यं देवानामप्यगोचरम् ॥ ८७-१२० ॥
फलं कोटिवर्षशतैर्वक्तुं न शक्यते बुधैः ।
यस्य स्मरणमाकृत्य योगिनीयोगपारगः ॥ ८७-१२१ ॥
सोक्षणः सर्वसिद्धीनां त्रैलोक्ये सचराचरे ।
देवाश्च बहवः सन्ति योगिनस्तत्त्वचिन्तकाः ॥ ८७-१२२ ॥
पठनाद्धारणाज्ज्ञानी महापातकनाशकः ।
आयुरारोग्यसम्पत्तिर्बृंहितो भवति ध्रुवम् ॥ ८७-१२३ ॥
संग्रामे ग्रहभीतौ च महारण्ये जले भये ।
वारमेकं पठेद्यस्तु स भवेद् देववल्लभः ॥ ८७-१२४ ॥
सर्वेषां मानसम्भङ्गी योगिराड् भवति क्षणात् ।
पूजां कृत्वा विशेषेण यः पठेन्नियतः शुचिः ॥ ८७-१२५ ॥
स सर्वलोकनाथः स्यात् परमानन्दमाप्नुयात् ।
एकपीठे जपेद्यस्तु कामरूपे विशेषतः ॥ ८७-१२६ ॥
त्रिकालं वाथ षड्कालं पठित्वा योगिराड् भवेत् ।
आकाशगामिनीं सिद्धिं गुटिकासिद्धिमेव च ॥ ८७-१२७ ॥
प्राप्नोति साधकेन्द्रस्तु राजत्वं हि दिने दिने ।
सर्वदा यः पठेन्नित्यं सर्वज्ञः सुकुशाग्रधीः ॥ ८७-१२८ ॥
अवश्यं योगिनां श्रेष्ठः कामजेता महीतले ।

अज्ञानी ज्ञानवान् सद्योऽधनी च धनवान् भवेत् ॥ ८७-१२९ ॥

सर्वदा राजसम्मानं पञ्चत्वं नास्ति तस्य हि ।

गले दक्षिणबाहौ च धारयेद्यस्तु भक्तिः ॥ ८७-१३० ॥

अचिरात्तस्य सिद्धिः स्यान्नात्र कार्या विचारणा ।

अवधूतेश्वरो भूत्वा राजते नात्र संशयः ॥ ८७-१३१ ॥

अरक्तचन्दनयुक्तेन हरिद्राकुङ्कुमेन च ।

सेफालिकापुष्पदण्डैर्दलसङ्कुलवजीतैः ॥ ८७-१३२ ॥

मिलित्वा यो लिखेत् स्तोत्रं केवलं चन्दनाम्भसा ।

स भवेत् पार्वतीपुत्रः क्षणाद्वा द्वादशाहनि ॥ ८७-१३३ ॥

एकमासं द्विमासं वा त्रिमासं वर्षमेव च ।

जीवन्मुक्तो धारयित्वा सहस्रनामकीर्तनम् ॥ ८७-१३४ ॥

पठित्वा तद्विगुणशः पुण्यं कोटिगुणं लभेत् ।

किमन्यं कथयिष्यामि सार्वभौमेश्वरो भवेत् ॥ ८७-१३५ ॥

त्रिभुवनगणनाथो योगिनीशो धनाढ्यो ।

मतिसुविमलभावो दीर्घकालं वसेत् सः ।

इह पठति भवानीवल्लभः स्तोत्रसारं ।

दशशतमभिधेयं ज्ञानमष्टोत्तरं च ॥ ८७-१३६ ॥

इति श्रीरुद्रयामले उत्तरतन्त्रे महातन्त्रोद्दीपने सिद्धमन्त्रप्रकरणे षड्कोणप्रकाशे

भ्रूपद्मभेदविन्यासे भैरवीभैरवसंवादे परशिवहाकिनीश्वराष्टोत्तर-- । सहस्रनामपाठे

सप्ताशीतितमः पटलः ॥ ८७ ॥

अथाष्टाशीतितमः पटलः

श्रीनन्दभैरवी उवाच

शृणुष्व परमेश त्वं दुर्लभं योगिमण्डले ।

महायोगज्ञानसारं त्रैलोक्यमङ्गलं शुभम् ॥ ८८-१ ॥

यस्य विज्ञानमात्रेण साधकोऽसाधकोऽपि वा ।

मृत्युञ्जयो भवेज्ज्ञानी परमानन्दरूपभाक् ॥ ८८-२ ॥

होमस्थानं शिखामध्ये दीपस्य भ्रूदलान्तरे ।

परब्रह्मस्वरूपां तां शिखारूपां जगत्प्रियाम् ॥ ८८-३ ॥

स्वाहाशक्तिं तत्र नाथ विचिन्त्य मनसा सुधीः ।

यः स्तुत्वा प्रत्यहं होमकर्मसिद्धिं समापयेत् ॥ ८८-४ ॥

इत्येतत् परमं ज्ञानमन्यज्ज्ञानं शृणु प्रभो ।

शिखोर्ध्वे च परा शक्तिः परंब्रह्मस्वरूपिणी ॥ ८८-५ ॥

उष्ट्रमुखी रक्तमुखी कोटिकालानलोपमा ।

तां ध्यात्वा कुलपद्मस्य कणीकायां महामनाः ॥ ८८-६ ॥

मनोयोगस्थितां देवीं परमानन्ददायिनीम् ।

सूक्ष्मातिसूक्ष्मभावस्थां स्थूलातिस्थूलविग्रहाम् ॥ ८८-७ ॥

कालातीतां कालरूपां कालाकालप्रकाशिनीम् ।
धर्मोदयां भानुमतीं प्रबन्धकौशलेश्वरीम् ॥ ८८-८ ॥
पार्वतीं रणमातङ्गीं मतङ्गगमनां पराम् ।
निर्वाणसिद्धिदां धात्रीं पञ्चतत्त्वप्रकाशिनीम् ॥ ८८-९ ॥
पञ्चमीं पञ्चमस्थाञ्च पञ्चवक्त्रप्रियंवदाम् ।
पञ्चरश्मि पञ्चमवान् शोभितां दिक्पटाम्बराम् ॥ ८८-१० ॥
प्रवालस्थूलकोटीन्द्रनीलचन्द्रमणिस्रजाम् ।
द्विभुजां मौनशीलाञ्च ज्ञानपुस्तकधारिणीम् ॥ ८८-११ ॥
एकाकारस्थितां रौद्रीं परदेवीं विभाव्य च ।
तच्चतुदीक्षु सततं शतयोगिनीमण्डलम् ॥ ८८-१२ ॥
चक्रपङ्क्ताकारशोभामण्डलं मण्डपस्थितम् ।
तासां नामानि वक्ष्यामि शृणु भैरववल्लभ ॥ ८८-१३ ॥
श्मशानवासिनी दुर्गा हरिणाक्षी प्रचण्डिका ।
रौद्री श्यामा योगिनी च शिवानी शिवमोहिनी ॥ ८८-१४ ॥
सुखिनी पञ्चमी बाला कुटिलाक्षी वसुन्धरा ।
सुवर्णाङ्गी पावना च पवित्रा परमानना ॥ ८८-१५ ॥
सिद्धिदा मङ्गला भाव्या सुरति कामदा रतिः ।
प्रबला विमला चमना प्रभा काञ्चनमालिनी ॥ ८८-१६ ॥
त्रिभङ्गदेहश्यामाङ्गी तरुणा तरलावती ।
सुलभा दुर्लभा सर्वा प्रफुल्लकमलापि वा ॥ ८८-१७ ॥

पातालमुखी गोमुण्डा घोरहासा विलासिनी।

अरुणा श्रवणा मन्त्री मालती मल्लिका तथा ॥ ८८-१८ ॥

वैश्वानरी भरद्वाजा त्रिविभागा मतिः क्षुधा।

सुभद्राभाकरी लिप्ता नर्तका चिटिसुन्दरी ॥ ८८-१९ ॥

बृहन्नली भागवती विशाला विरला तथा।

मानसी वानरीग्रीवा क्रोधिनी मोहिनी तथा ॥ ८८-२० ॥

आकषीणी स्तम्भिनी व त्रिजटा रुक्ममालिनी।

सप्तिका सुकला गीर्या गभीरा मुषलावती ॥ ८८-२१ ॥

बृहन्नितम्बा मोहाक्षी मन्दिरा चन्द्रिका तथा।

सिद्धा विद्याधरा हारा रतिः कैशोरधमीणी ॥ ८८-२२ ॥

तप्ता शान्तिर्भद्रदा च विकारी मञ्जवासिनी।

महाविद्या भवानी च तारब्रह्मस्वरूपिणी ॥ ८८-२३ ॥

मातङ्गी बगला कृष्णा शिवा हैमवतीश्वरा।

समनापहरा काली कन्दर्पवनिता शुभा ॥ ८८-२४ ॥

वाराणसीश्वरी बाला कमला चारुहासिनी।

अजन्ता हिमकन्या च शर्वाणी कुलचञ्चला ॥ ८८-२५ ॥

तपस्विनी राजपुत्री चोमापर्णा निरञ्जना।

आधारभूता सावित्री वाच्यावाच्या चराचरा ॥ ८८-२६ ॥

कल्क्येशी शशिवदना निवीकल्पसुपाक्षणी।

भुवनेशी सुन्दरी च सती सिद्धिप्रदा कला ॥ ८८-२७ ॥

कृपणा पद्मवदना शब्देशी भगमालिनी।
आराधिता शोकहरा हरा हीरकमालिनी ॥ ८८-२८ ॥
हालाहलहरा हारा रती कालानलापहा।
भैरवी वीरमाता च महाभाग्यवती उमा ॥ ८८-२९ ॥
सुलभा दुर्गमाता च सुगन्धा गन्धमालिनी।
अमावास्या सिता भद्रा चारुणी सूर्यपुत्रिणी ॥ ८८-३० ॥
दानदा धनदा सिद्धिदायिनी भोगदायिनी।
इलावती रत्नमाला मनोयोगनिवासिनी ॥ ८८-३१ ॥
मनस्विनी मूलमाता मूलमन्त्रस्वरूपिणी।
एतासां ध्यानमाकृत्य चतुर्दीक्षु क्रमेण तु ॥ ८८-३२ ॥
विभाव्य तैजसीं सर्वा तेजोमालाविनाशिनीम्।
अतिसौन्दर्यलहरीं पारिजातवनान्तरे ॥ ८८-३३ ॥
महामण्डलमध्ये तु रत्नसन्ताननिमीते।
ग्रहस्यापि महाकालं चतुर्द्वारं विचिन्तयेत् ॥ ८८-३४ ॥
मणिकोटिविनिर्माणचतुस्तोरणभूषितम् ।
मण्डपस्योर्ध्वभागे च महाचन्द्रातपं शितम् ॥ ८८-३५ ॥
शतसूर्यप्रभं कान्तं मुक्तादामविभूषितम्।
तथा मण्डपमध्योर्ध्वे वितालाङ्गं मनोहरम् ॥ ८८-३६ ॥
तदधः स्वर्णनिर्माणच्छत्रं मणिमयं रुचिम्।
तदधः सिंहरूपाक्षि युक्तसिंहासनं परम् ॥ ८८-३७ ॥

तदूर्ध्वं प्रेतबीजं तु प्रेतलिङ्गोपमं स्मृतम्।
प्रेतलिङ्गोपरि ध्यात्वा काञ्चनस्यापि मण्डलम्॥ ८८-३८॥
महापीठं त्रिकोणं तु कणीकायां महाप्रभम्।
शुक्लपद्मं महाशोभं षोडशच्छदमण्डितम्॥ ८८-३९॥
षोडशस्वरसंयुक्तं केशकेषु च वर्णकान्।
दक्षिणावर्तयोगेन विद्युद्रूपं विचिन्तयेत्॥ ८८-४०॥
चतुष्कोणत्रयं पश्चाच्चतुर्द्वारं मनोहरम्।
तत्र संचिन्तयेद् देवीं वारुणीमत्तविग्रहाम्॥ ८८-४१॥
पराम्बारूपिणीं तारां तरुणादित्यसन्निभाम्।
चतुर्द्वारं सदा ध्यायेद् देवानां चापि मण्डलम्॥ ८८-४२॥
सवाहनं दैवतं च परिवारसमन्वितम्।
इन्द्रनीलप्रभं कान्तं पूर्वद्वारीन्द्रचिन्तनम्॥ ८८-४३॥
वह्निकोणे तथा वह्निमण्डलं सर्वतोमुखम्।
परिवारान्वितं ध्यात्वा यमलोकं तु दक्षिणे॥ ८८-४४॥
यमं श्यामं महाकान्तं परिवारगणान्वितम्।
सवाहनं ततो ध्यायेन्नैर्ऋतं राक्षसीं पुरीम्॥ ८८-४५॥
तदुत्तरे सदा ध्यायेद् वरुणं मेषवाहनम्।
परिवारान्वितं शुक्लं भास्वरं तत्र चिन्तयेत्॥ ८८-४६॥
तदुत्तरे मरुल्लोकं कृष्णसारस्ववाहनम्।
परिवारान्वितं ध्यात्वा तत्पूर्वं चिन्तयेत् ततः॥ ८८-४७॥

कुबेरमुत्तरद्वारि परिवारगणान्वितम्।

सवाहनं कुत्सितञ्च सर्वरत्नोपशोभितम् ॥ ८८-४८ ॥

ईशाने ईशलोकञ्च परिवारगणान्वितम्।

सवाहनं सर्वलोकपूजितं परमेश्वरम् ॥ ८८-४९ ॥

परिवारान्वितं ध्यात्वा नानावाद्यसमन्वितम्।

भेरीतुरीधुधुरीणां सहस्रकोटिमेव च ॥ ८८-५० ॥

दुन्दुभिकुलितामोदगायनानन्दपूरितम्।

नानासुन्दरवाद्याढ्यं पूर्वलोकं विचिन्तयेत् ॥ ८८-५१ ॥

वेणुवीणामृदङ्गानां सहस्रकोटिनादितम्।

यमलोकं नैर्ऋते च मन्त्रकोटिसमन्वितम् ॥ ८८-५२ ॥

करतालकांस्यढक्काध्वनिकोटिप्रपूरितम्।

जलेश्वरमहालोकं दुन्दुभिध्वनिमोहितम् ॥ ८८-५३ ॥

यन्त्रकोटिध्वनिश्रेणिमोहितं तत्र चिन्तयेत्।

झर्झरीपर्परीताङ्गीस्वनादनादितं रुचिम् ॥ ८८-५४ ॥

मरुल्लोकं तथा ध्यायेत् कुबेरस्थानमेव च।

दुन्दुभिःश्रेणिढक्कादियन्त्रनादविमोहितम् ॥ ८८-५५ ॥

रागतालनृत्यगीतं मूतीमन्त्रं विचिन्तयेत्।

दीप्तिश्रेणिधरं कान्तं गन्धर्वनगरं ततः ॥ ८८-५६ ॥

अप्सरोभिः परिवृतं सर्वत्र नगरे सुधीः।

विचिन्तयेद् गानरसं रसिकं सर्वमङ्गलम् ॥ ८८-५७ ॥

सर्वलोकस्थिता शोभा शोभा सर्वविमोहिनी।
सर्वस्यान्तु समायान्तु देवषी यन्त्रगायकम् ॥ ८८-५८ ॥
वाद्यवादकमेवं हि चिन्तयेत् परमावृतम्।
ब्रह्मषीमण्डलं तस्यां सर्वेषां गायनान्वितम् ॥ ८८-५९ ॥
देवषीसर्वविज्ञानवाक्यरत्नस्वगायनम्।
विचिन्त्यैवं विधानेन निजपीठं विचिन्तयेत् ॥ ८८-६० ॥
पीठशक्तिं विचिन्त्याशु पीठनायकमेव च।
विचिन्त्यानन्दमग्नः स्यादचिरात् सिद्धिमाप्नुयात्।
अधो वाराणसीपीठं ध्यायेत् तत् क्रममाश्रय ॥ ८८-६१ ॥

इति श्रीरुद्रयामले उत्तरतन्त्रे महातन्त्रोद्दीपने सिद्धमन्त्रप्रकरणे षड्भक्तप्रकाशे
भैरवीभैरवसंवादे पराशक्तिनिर्मूलस्थाननिर्णयो नाम अष्टाशीतितमः पटलः ॥ ८८ ॥

अथैकोननवतितमः पटलः

श्रीनन्दभैरवी उवाच
कालरूप महादेव कालकूटासवप्रिय।
इदानीं शृणु देवेश वाराणस्याः प्रियं पदम् ॥ ८९-१ ॥
शतकोटियोगिनीनां मण्डलं योगिसेवितम्।

तं ध्यायेत् सर्वदा योगी यदि कल्याणमिच्छति ॥ ८९-२ ॥

भ्रूमध्ये भाति सततं मण्डलाकारशोभितम्।

मातृकायन्त्ररूपं तु सर्वसारं विचिन्तयेत् ॥ ८९-३ ॥

कोटिस्वयम्भूलिङ्गाढ्यं पुण्यकोटिफलोदयम्।

अतिसिद्धिप्रदं देशं देशनाथप्रियं पदम् ॥ ८९-४ ॥

अमलाकमलाशक्तिकोटिकोटिसमन्वितम्।

त्रिशूलोपरि पूरं तु च्छत्राकारं फलाकरम् ॥ ८९-५ ॥

कोटिलिङ्गप्रधानं तु योगेश्वरशिवं प्रभुम्।

अष्टोत्तरशतानन्दविग्रहं मन्मथान्तकम् ॥ ८९-६ ॥

वराभयकरं सिद्धं डमरुच्छत्रधारिणम्।

त्रिशूलमुद्राद्यस्त्रखेटकादिविभूषितम् ॥ ८९-७ ॥

पञ्चमुखं दशभुजं शङ्खमालाकपालकम्।

ध्यात्वा सञ्चिन्तयेच्छम्भुं दश दिक्षु क्रमेण तु ॥ ८९-८ ॥

स्थाने स्थाने दश दश मूतीचिह्नं विचिन्तयेत्।

शोणाभं विद्युताभञ्च पुरीरक्षणकारणम् ॥ ८९-९ ॥

हेतुप्रियं गजारूढं वृषारूढं द्वयं द्वयम्।

अत्र चिन्तनमाकृत्य पीठविद्यावशं नयेत् ॥ ८९-१० ॥

दशकं व्याप्य तिष्ठन्ति मण्डलाकारसुक्रमात्।

अयुतं शिवलिङ्गं तु दश दिक्षु दश स्थले ॥ ८९-११ ॥

विचिन्तयेच्छुक्लवर्णं काञ्चनालङ्कृतोज्ज्वलम्।

पूर्वस्यां दशरूपं तु चायुतावरणं प्रभुम् ॥ ८९-१२ ॥

दश नाम प्रवक्ष्यामि शृणु भैरवभूपते।

जटिलः काल उन्मत्तः क्रोधराजः सदाशिवः ॥ ८९-१३ ॥

परो दधीचिनाथश्च सुवाशी प्रमथेश्वरः।

यज्ञनाथेश्वरश्चैव चायुतेश्वरवल्लभः ॥ ८९-१४ ॥

वह्निकोणे सदा भान्ति मूतीमन्तः शिवा दश।

वज्रधरो महाकालः कपिलेश्वर एव च ॥ ८९-१५ ॥

पञ्चाननो योगिनाथो घर्घरेशः पिनाकधृक्।

पशुपालः क्षेमदश्च ब्रह्मनाथो दश स्मृताः ॥ ८९-१६ ॥

एते चायुतलिङ्गेशा मूतीमन्तो विभान्ति च।

एतेषां ध्यानमाकृत्य पूजयेद् घृतधारया ॥ ८९-१७ ॥

चिन्तयेद् दक्षिणे पश्चाद्दशमूतीं शिवस्य च।

वीरः शूलेश्वरः सिद्धेश्वरः श्रीपार्वतीश्वरः ॥ ८९-१८ ॥

गणनाथेश्वरः शम्भुः प्रचण्डो दक्षयज्ञहा।

काशीपतिः पशुपतिः शिवा एते दश स्मृताः ॥ ८९-१९ ॥

अयुतानन्दलिङ्गेशाः कपालशूलधारकाः।

मूतीमन्तो विभान्त्यत्र शिवमण्डलमध्यगाः ॥ ८९-२० ॥

एतान् सञ्चिन्तयेद् भक्त्या पीठक्षेत्रे च दक्षिणे।

नैर्ऋते चिन्तयेत् पश्चात् कामाख्यः शिवलिङ्गकः ॥ ८९-२१ ॥

दक्षिणामूतीरीशानो वामनेशो मनोहरः।

वामदेवो बाणनाथो रघुवीरेश्वरस्ततः ॥ ८९-२२ ॥

कामराजेश्वरः कामकलेशो दश ईश्वराः ।

मूतीमन्तो विभान्त्यत्रायुतलिङ्गेश्वराः प्रभो ॥ ८९-२३ ॥

विचिन्त्य परया भक्त्या पूजयेद् बिल्वपत्रकैः ।

सर्वत्र मानसार्चा च पूर्वोक्तमूतीकल्पना ॥ ८९-२४ ॥

वरुणे च ततो ध्यायेन्मण्डलस्थान् दश क्रमान् ।

अरुणेश्वरो योगेन्द्रकाशीराजसुरान्तकाः ॥ ८९-२५ ॥

त्रिशूली वरुणेशश्च कालाख्यः कामदायकः ।

कालाग्निरुद्रो भद्रेशो दश रुद्राः प्रकीर्तिताः ॥ ८९-२६ ॥

शिवलिङ्गायुतेशश्च सर्वशक्तिसमन्विताः ।

वायुकोणे स्थिता एते रुद्राश्चायुतलिङ्गपाः ॥ ८९-२७ ॥

महारुद्रो वातनाथो रुद्रात्मा रौद्ररूपकः ।

रूपनाथो हि हनुमान् सूर्येशो वसुधेश्वरः ॥ ८९-२८ ॥

वासुकीवल्लभः सत्यपतिरेते महेश्वराः ।

परिवारयुताः श्रेष्ठा महारुद्रादिवल्लभाः ॥ ८९-२९ ॥

एते पूज्याश्चिन्तनीयाः कामनाफलसिद्धये ।

उत्तरे चोत्तरास्यश्च कुबेरेश्वर ईश्वरः ॥ ८९-३० ॥

पञ्चाधारः पारमेशः परहंसप्रभाकरः ।

अनन्तेशः कायरक्षो रत्नेश्वर उमापतिः ॥ ८९-३१ ॥

एकादशैते रुद्राश्च नित्यायुतगणेश्वराः ।

एते पूज्या ध्यायितव्याः पूर्वोक्तमूतीकल्पनाः ॥ ८९-३२ ॥

ईशाने च ततो ध्यायेदीश्वरान् परमेश्वर।

ईशो वैश्वानरेशश्च विश्वामित्रेश्वरस्तथा ॥ ८९-३३ ॥

ईशानोऽपि च मायेशो बटुकेशो रमेश्वरः।

कालान्तकेशः कामाख्यो महाकामपुरीश्वरः ॥ ८९-३४ ॥

श्मशानवासिदेवेशः सर्वरूपप्रकाशकः।

एकादशैते रुद्राश्च कामपीठनिवासिनः ॥ ८९-३५ ॥

अयुतानन्दलिङ्गेशाश्चिन्तनीयाः प्रपूजिताः।

वाराणसीमध्यपीठे त्रयोदश शिवेश्वराः ॥ ८९-३६ ॥

अधोमण्डलमध्ये तु चिन्तयित्वा प्रपूजयेत्।

मृत्युञ्जयो मोक्षदश्च शिवेशो भैरवेश्वरः ॥ ८९-३७ ॥

भूतनाथो भूतकर्ता क्षेत्रपालः परापरः।

मञ्जुघोषेश्वरः कालदमनः कौशलेश्वरः ॥ ८९-३८ ॥

मुनिनाथो वर्णमाली रुद्रा भैरवरूपिणः।

एते त्रयोदशानन्दशिवरूपाः सुरेश्वराः ॥ ८९-३९ ॥

अयुतानन्दलिङ्गेशाः पूज्यमानाः सुरासुरैः।

वराभयप्रदाः पञ्चतत्त्वप्रकाशकारिणः ॥ ८९-४० ॥

वाराणस्यूर्ध्वपीठे च त्रयोदश शिवान् यजेत्।

विचिन्त्य परमानन्दसाधकः स्थिरचेतसा ॥ ८९-४१ ॥

ब्रह्मेशो ब्रह्मकुलेशो ब्रह्मलिङ्गो विधीश्वरः।

ब्रह्माण्डभेदकश्चात्मारामो वक्रेश्वरस्तथा ॥ ८९-४२ ॥

बलीशो भार्गवेशश्च सदानन्देश्वरो हरः।

कृष्णेश्वरो रामनाथो रुद्रास्त्रयोदश स्मृताः ॥ ८९-४३ ॥

अयुतानन्दलिङ्गेशा भैरवेन्द्राः प्रकीर्तिताः।

एते पूज्या महाकाल रुद्रास्त्रिभुवनेश्वराः ॥ ८९-४४ ॥

कपालीशादयो ज्ञानज्ञेया निर्मलचेतसा।

सर्वाऽलङ्कारशोभाढ्या रत्नकुण्डलमण्डिताः ॥ ८९-४५ ॥

सृष्टिसंहारकर्तारो देवकार्ये नियोजिताः।

एतेषां ध्यानमाकृत्य पूजयेच्चित्तपुष्पकैः ॥ ८९-४६ ॥

तदा सिद्धिमवाप्नोति सत्यं सत्यं महेश्वर।

अकालतारका एते सर्वसिद्धिसमृद्धिदाः ॥ ८९-४७ ॥

आनन्दभैरवाह्लादकारिणः कुलपण्डिताः।

एते रुद्राः पूजयन्ति महाविद्याः सुलक्षणाः ॥ ८९-४८ ॥

तासां नाम प्रवक्ष्यामि क्रमशः शृणु भैरव।

द्रां द्रीं दश महाविद्याः पञ्चतत्त्वप्रकाशिकाः ॥ ८९-४९ ॥

सर्वसिद्धिप्रदा नाथ पूजयन्ति महीतले।

सत्यत्रेताद्वापरे च कलौ पूर्णफलप्रदाः ॥ ८९-५० ॥

तासां नामानि वक्ष्यामि या या हि रुद्रपूजिताः।

त्रिपुरासुन्दरी देवी तथा त्रिपुरभैरवी ॥ ८९-५१ ॥

भुवनेशी चान्नपूर्णा मातङ्गी विन्ध्यवासिनी।

छिन्नमस्ता च बगला त्रिकूटा पञ्चमी तथा ॥ ८९-५२ ॥

कालिका तारिणी देवी काशीनाथप्रपूजिताः।

तन्त्रोक्तबाह्यपूजादिरवश्यं पूजयेत् सुधीः ॥ ८९-५३ ॥

साधकः सिद्धिमाप्नोति कुलपूजाक्रमेण तु।

योगसिद्धिमवाप्नोति मासादेव न संशयः ॥ ८९-५४ ॥

भूपद्मभेदने काले त्ववश्यं परिपूजयेत् ॥ ८९-५५ ॥

इति श्रीरुद्रयामले उत्तरतन्त्रे महातन्त्रोद्दीपने सिद्धमन्त्रप्रकरणे षड्क-- प्रकाशे

भैरवीभैरवसंवादे वाराणसीपीठनाथान्तर्यजनं नाम एकोननवतितमः पटलः ॥ ८९ ॥

अथ नवतितमः पटलः

श्रीनन्दभैरवी उवाच

शृणु कान्त प्रवक्ष्यामि हाकिनीपञ्चमण्डलम्।

वाराणसीमध्यपीठे पञ्चकोणं विचिन्तयेत् ॥ ९०-१ ॥

तत्र श्रीहाकिनीदेव्याः पञ्चपीठं विचिन्तयेत्।

पञ्चपीठे पञ्चदेवं रत्नमालाविमण्डितम् ॥ ९०-२ ॥

भूतप्रेतपिशाचादियक्षदानवकोटिभिः।

वेष्टितं सर्वलोकाढ्यं पञ्चकोणं विचिन्तयेत् ॥ ९०-३ ॥

पञ्चकोणे पञ्चपीठं कामदं व्यालसिद्धिदम्।
निर्वाणसिद्धिदं देव किमन्यत् कथयामि ते ॥ ९०-४ ॥
पञ्चकोणे पञ्चतत्त्वं पञ्चबीजं स्वमेव च।
पूर्वकोणे इन्द्रबीजं पृथिव्याश्च त्रिकोणकम् ॥ ९०-५ ॥
तद्दक्षिणे वायुबीजं वायवीशक्तिमण्डलम्।
वायुमुग्रवेगधरं धरणीभञ्जनारव्यकम् ॥ ९०-६ ॥
तदधो गृहपीठे च त्रिकोणमण्डलोज्ज्वले।
जलबीजं वारुणारव्यं सर्वरत्नासनस्थितम् ॥ ९०-७ ॥
शीतलं बहुरूपं तं त्रिलोकवायुभञ्जकम्।
सर्वाधस्तैजसं रूपं वह्निबीजं महाप्रभम् ॥ ९०-८ ॥
सर्वदा तं मूतीमन्तं तेजोमालासमाकुलम्।
महोग्रं सर्वभक्षश्च जलीयदोषभञ्जकम् ॥ ९०-९ ॥
आकाशं सर्वशेषारव्यं महाप्रलयसङ्गमम्।
कुम्भकाधारचक्रं तु आकाशबीजरूपिणम् ॥ ९०-१० ॥
सर्वेषां लयसंस्थानं निर्मलं तत्त्वसिद्धिदम्।
हाकिनीपञ्चपीठञ्च पञ्च प्राणान् तदन्तरे ॥ ९०-११ ॥
प्राणोऽपानः समानश्चोदानव्यानौ च वायवः।
मूतीमन्तो विभान्त्यत्र लोकानां मृत्युनाशनात् ॥ ९०-१२ ॥
एतेषु वायुकुण्डेषु पूजयेत् पञ्चवायवीम्।
प्राणेशी गुदगापाना समानेशी कुलान्तरा ॥ ९०-१३ ॥

उदानेशी व्यानमाता वायव्यः पञ्च पूजिताः।

पञ्चप्राणो पञ्चयोगं यः करोति कुलेश्वर ॥ ९०-१४ ॥

वायवीष्वर्पयेन्नित्यं पञ्चतत्त्वं सुयोगवि।

शुद्धासवं शुद्धमांसं शुद्धमीनं तथापरम् ॥ ९०-१५ ॥

शुद्धमुद्रां तथा शुद्धकुलचन्दनमर्पयेत्।

पञ्चतत्त्वं दापयेद् यः कुलसिद्धिनिबन्धनात् ॥ ९०-१६ ॥

हाकिनीपरमायान्तु परमाभिः प्रतर्पयेत्।

वाराणसीमध्यपीठचक्रविद्या समा शृणु ॥ ९०-१७ ॥

वाराणसीमण्डलञ्च त्रिकोणं षोडशच्छदम्।

केशरद्वयमेवं तु पत्रे पत्रे प्रतिष्ठितम् ॥ ९०-१८ ॥

चतुष्कोणत्रयं तस्योर्ध्वं चतुर्द्वारमेव च।

एतद्वाराणसीचक्रं सर्वकामसुसिद्धिदम् ॥ ९०-१९ ॥

वाराणसीचक्रमध्ये त्रिकोणस्यान्तरे सुधीः।

प्रपञ्चगुणदुःखानि हरेच्च पञ्चकोणकम् ॥ ९०-२० ॥

त्रिकोणस्यान्तरे ध्यात्वा किन्न सिद्ध्यति भूतले।

एतत्प्रकाशितं चक्रं यो ध्यायति निरन्तरम् ॥ ९०-२१ ॥

मनोयोगसिद्धिभावं स प्राप्नोति न संशयः।

मनोयोगसिद्धिकाले सदावश्यं विचिन्तयेत् ॥ ९०-२२ ॥

पञ्चकोणे पञ्चतत्त्वं काशीपीठे च लिङ्गिनः।

कोटिरूपधरा एते चात्रैव भान्ति नित्यशः ॥ ९०-२३ ॥

हाकिनीमण्डलं मध्ये काश्यास्त्रिकोणयन्त्रके।

हाकिनी पञ्चतत्त्वाख्यां पञ्चभूतप्रकाशिनीम् ॥ ९०-२४ ॥

पृथिवीजलरूपाञ्च तेजोरूपाञ्च वायवीम्।

गगनां क्रमतो ध्यायेद् दक्षिणावर्तसत्पथा ॥ ९०-२५ ॥

विभाव्य पञ्चमीं देवीं हाकिनीमण्डले यजेत्।

सर्वत्र ह्यन्तर्यजनं कृत्वा सिद्धिमवाप्नुयात् ॥ ९०-२६ ॥

इति वाराणसीचक्रमध्यस्थं पञ्चकोणकम्।

हाकिनीमण्डलं देवनायिकागणमण्डितम् ॥ ९०-२७ ॥

सर्वालङ्कारशोभाढ्यं हेममालाविराजितम्।

शिवशक्त्यात्मकं चक्रं परमसिद्धिदायकम् ॥ ९०-२८ ॥

अप्रकाश्यं सर्वतन्त्रे काशितं रुद्रयामले।

षट्कोणमण्डलं वक्ष्ये हाकिन्याः शिवशक्तिगम् ॥ ९०-२९ ॥

वाराणसीमण्डलाग्रे प्रतिभाति निरन्तरम्।

शिवशक्तिमयं शुद्धचक्रराजं विचिन्तयेत् ॥ ९०-३० ॥

तदूर्ध्वे चोन्मनीदेशं तदूर्ध्वे बोधनीपुरम्।

मण्डलं शृणु यत्नेन येनान्तर्यजनं लभेत् ॥ ९०-३१ ॥

षट्कोणं कणीकामध्ये तद्बाह्ये मण्डलाष्टकम्।

तदूर्ध्वे षोडशदलं केशरद्वयसंयुतम् ॥ ९०-३२ ॥

चतुर्द्वारं तदूर्ध्वे तु व्याप्य तिष्ठति सर्वदा।

षट्कोणमध्यदेशे तु परनाथं परान्वितम् ॥ ९०-३३ ॥

षट्कोणे सर्वदा भान्ति षट्क्रस्थितिशक्तयः।
पतिभिः सह देवेशी डाकिनी कुण्डलीप्रिया ॥ ९०-३४ ॥
राकिणी लाकिनी देवी काकिनी शाकिनी तथा।
हाकिनी च दक्षिणतो ध्येया शिवसमीपगा ॥ ९०-३५ ॥
ब्रह्मा विष्णुश्च रुद्रश्च ईश्वरश्च सदाशिवः।
ततः परशिवो ध्येयः स्वमुक्तिमण्डलस्थितः ॥ ९०-३६ ॥
ध्यात्वा सम्पूजयेच्चक्रे शिवशक्तिमयं परम्।
पराशक्तिसमाक्रान्तं स्वयम्भुलिङ्गरूपिणम् ॥ ९०-३७ ॥
सर्वसिद्धान्तनिलयं वेदवेदाङ्गगायनम्।
मायातीतं निवीकल्पं स्वप्रकाशं निरञ्जनम् ॥ ९०-३८ ॥
षट्कोणान्तर्गतं ध्यात्वा पराशक्तिसमन्वितम्।
तदूर्ध्वेऽष्टमण्डलं तु व्याप्य कोटिसहस्रशः ॥ ९०-३९ ॥
योगिन्यः सन्ति नित्यं तु परमानन्दसिद्धिदाः।
तदूर्ध्वे षोडशारे च भान्ति स्वरसमन्विताः ॥ ९०-४० ॥
परा शक्तिः प्रभाकारा चतुर्द्वारे ततो लिखेत्।
अष्टवर्गक्रमेणापि सर्वसिद्धि विभावयेत् ॥ ९०-४१ ॥
सिद्धिपूजामवाप्नोति मण्डलाकारभावनात्।
मण्डलं यो महाकालभूर्ध्वे ध्यायेद्यदि प्रियम् ॥ ९०-४२ ॥
महासिद्धिमवाप्नोति सत्यं सत्यं कुलेश्वर।
अनायासेन योगेन्द्र योगिनीसिद्धिमाप्नुयात् ॥ ९०-४३ ॥

एतच्चक्रं विभाव्याशु भावसिद्धिमवाप्नुयात्।
भावसिद्धिस्थितं चक्रं मनोयोगसुसिद्धिदम् ॥ ९०-४४ ॥
अन्यच्छ्रीबोधिनीचक्रस्याधोभागे विचिन्तयेत्।
उन्मनीज्ञानचक्रं तु सार्वज्ञसिद्धिदायकम् ॥ ९०-४५ ॥
नवकोणं बिन्दुयुक्तं प्रेतबीजं विचिन्तयेत्।
तं व्याप्य नवकोणं तु मण्डलत्रयमेव च ॥ ९०-४६ ॥
षोडशारं तद्वहिस्तु चतुर्द्वारं तु तद्वहिः।
दले दले सुरान् ध्यायेदष्टवर्गं ततो लिखेत् ॥ ९०-४७ ॥
अष्टकोणे चतुर्द्वारमण्डलस्य विभाव्य च।
उन्मनीनगरं मध्ये तन्मध्ये पररूपिणम् ॥ ९०-४८ ॥
शक्तियुक्तं विभाव्याशु सिद्धिमिष्टं प्रयच्छति।
पदार्थनवकं तत्र बीजयुक्तं विभावयेत् ॥ ९०-४९ ॥
तत्पदार्थान् प्रवक्ष्यामि शृणुष्व भैरवेश्वर।
पृथिवीं जलरेखाञ्च तेजोरूपाञ्च वायवीम् ॥ ९०-५० ॥
आकाशगामिनीं देवीं कालरूपां दिगम्बरीम्।
आत्मशक्तिं मनःशक्तिं दक्षिणावर्तयोगतः।
लिखित्वा स्वस्वबीजाढ्यां भावयेत् कुलवर्त्मना ॥ ९०-५१ ॥

इति श्रीरुद्रयामले उत्तरतन्त्रे महातन्त्रोद्दीपने सिद्धमन्त्रप्रकरणे।

षड्भक्तप्रकाशेभैरवीभैरवसंवादे वाराणसीपञ्चपीठ--। प्रकाशो नाम नवतितमः पटलः ॥

